Rauhan julistus

Uuden testamentin suomennos

Para Kustannus

Ilosanoma Matteuksen mukaan

1:1 Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan ja Aabrahamin pojan, syntykirja.
1:2 Aabraham siitti Isakin. Ja Isak siitti Jaakobin. Ja Jaakob siitti Juudan ja tämän veljet.
1:3 Ja Juuda siitti Faareksen ja Seran Taamarista. Ja Faares siitti Esromin. Ja Esrom siitti Aramin.
1:4 Ja Aram siitti Aminadabin. Ja Aminadab siitti Nahassonin. Ja Nahasson siitti Salmonin.
1:5 Ja Salmon siitti Booaksen Raahabista. Ja Booas siitti Oobedin Ruutista. Ja Oobed siitti Isain.
1:6 Ja Isai siitti Daavidin, kuninkaan. Ja kuningas Daavid siitti Salomon Uurian vaimosta.
1:7 Ja Salomo siitti Rehabeamin. Ja Rehabeam siitti Abian. Ja Abia siitti Aasan.
1:8 Ja Aasa siitti Joosafatin. Ja Joosafat siitti Jooramin. Ja Jooram siitti Ussian.
1:9 Ja Ussia siitti Jootamin. Ja Jootam siitti Aahaan. Ja Aahas siitti Hiskian.
1:10 Ja Hiskia siitti Manassen. Ja Manasse siitti Aamonin. Ja Aamon siitti Joosian.
1:11 Ja Joosia siitti Jooakimin. Ja Jooakim siitti Jekonjan ja tämän veljet Babylonian pakkosiirron aikana.
1:12 Ja Babyloniaan siirron jälkeen Jekonja siitti Sealtielin. Ja Sealtiel siitti Serubbaabelin.
1:13 Ja Serubbaabel siitti Abiudin. Ja Abiud siitti Eljakimin. Ja Eljakim siitti Asorin.
1:14 Ja Asor siitti Saadokin. Ja Saadok siitti Akimin. Ja Akim siitti Eliudin.
1:15 Ja Eliud siitti Eleasarin. Ja Eleasar siitti Mattanin. Ja Mattan siitti Jaakobin.
1:16 Ja Jaakob siitti Joosefin, Marian miehen, josta syntyi Jeesus, jota sanottiin Kristukseksi.
1:17 Kaikki sukupolvet Aabrahamista Daavidiin neljätoista sukupolvea, ja Daavidista Babyloniaan siirtoon neljätoista sukupolvea, ja Babyloniaan siirtämisestä Kristukseen asti neljätoista sukupolvea.
1:18 Ja Jeesuksen Kristuksen syntyminen oli seuraavasti. Marian ollessa kihlattu Joosefille, hänen huomattiin ennen heidän yhteen menoaan olevan raskaana Pyhästä Hengestä.
1:19 Mutta hänen miehensä, ollen oikeamielinen eikä tahtonut häntä häpäistä, päätti salaa hylätä hänet.
1:20 Ja niin hänen ajatellessaan, katso, Herran sanansaattaja ilmestyi hänelle unessa, sanoen: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi vaimoasi Mariaa, sillä mikä hänessä on syntynyt, on Pyhästä Hengestä.
1:21 Ja hän synnyttää pojan, ja sinun on kutsuttava häntä nimellä Jeesus, sillä hän parantaa kansansa heidän harhaan menostaan."
1:22 Tämä kaikki on tapahtunut, jotta täyttyisi profeetta Jesajan kautta Herralta puhuttu, joka sanoo:
1:23 "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja kutsuvat häntä nimellä Immanuel", joka on käännettynä: Jumala meidän kanssamme.
1:24 Herättyään unesta Joosef teki, niin kuin Herran sanansaattaja oli käskenyt tehdä, ja otti luokseen vaimonsa

1:25 eikä yhtynyt häneen, ennen kuin hän synnytti pojan, esikoisen. Ja hän antoi hänelle nimen Jeesus.

2:1 Jeesuksen synnyttyä Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen päivinä, katso, tietäjät tulivat itäisiltä mailta Jerusalemiin sanoen:
2:2 "Missä on se syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä näimme hänen tähtensä idässä, ja tulimme häntä kumartamaan."
2:3 Ja sen kuullessaan kuningas Herodes pelästyi, ja koko Jerusalem hänen kanssaan.
2:4 Ja kutsuen kokoon kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet, kyseli heiltä, missä Voideltu oli syntyvä.
2:5 He sanoivat hänelle: "Juudean Beetlehemissä. Sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta:
2:6 'Ja sinä Beetlehem, maa Juudan, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinaissa, sillä sinusta lähtee hallitsija, joka paimentaa minun kansaani Israelia.'"
2:7 Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen tiedustellen tarkasti aikaa, jolloin tähti oli ilmestynyt.
2:8 Ja lähetti heidät Beetlehemiin sanoen: "Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lapsesta. Ja kun olette löytäneet hänet, niin ilmoittakaa minulle, jotta minäkin sinne tultuani häntä kumarran."
2:9 Ja kuultuaan kuningasta he menivät, ja katso, tähti, jonka näkivät idässä, kulki heidän edellään, kunnes tultuaan seisahtuivat ylle paikan, missä lapsi oli.
2:10 Ja nähdessään tähden he puhkesivat suureen iloon.
2:11 Ja tullessaan taloon he näkivät lapsen äitinsä Marian kanssa, ja maahan langeten he kumarsivat häntä ja avaten aarteensa antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.
2:12 Ja saatuaan unessa käskyn olla palaamatta Herodeksen luokse, he menivät toisen tien kautta maahansa.
2:13 Ja heidän mentyä, katso, Herran sanansaattaja ilmestyy unessa Joosefille, sanoen: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä, ja pakene Egyptiin, ja ole siellä, kunnes sanon sinulle. Sillä Herodes aikoo etsiä lasta surmatakseen hänet."
2:14 Ja hän noustuaan yöllä otti lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin,
2:15 ja oli siellä Herodeksen kuolemaan saakka, jotta täyttyisi profeetan kautta Herralta puhuttu, sanovan: "Egyptistä kutsuin poikani."
2:16 Silloin Herodes, nähdessään, että hänet petettiin tietäjien toimesta, vihastui kovin ja lähetti tappamaan kaikki pojat Beetlehemissä ja koko sen ympäristössä, alkaen kaksivuotiaista ja sitä nuoremmista sen ajan mukaan, jota oli tiedustellut tietäjiltä.
2:17 Silloin täyttyi profeetta Jeremian kautta puhuttu, sanoen:
2:18 "Ääni kuului Raamasta, valitus ja itku ja suuri parku, Raakel itkee lapsia eikä tahtonut lohdutusta, koska heitä ei enää ole."
2:19 Ja Herodeksen kuoltua, katso, Herran sanansaattaja ilmestyy Egyptissä Joosefille unessa
2:20 sanoen: "Noustuasi ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä

lapsen henkeä etsineet ovat kuolleet."
2:21 Ja noustuaan hän otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan.
2:22 kuultuaan, että Arkelaus hallitsee Juudeaa isänsä Herodeksen sijasta, pelästyi mennä sinne. Ja saatuaan unessa käskyn lähti Galilean alueille.
2:23 Ja sinne tultuaan hän asettui asumaan Nasaretiksi kutsuttuun kaupunkiin, jotta täyttyisi profeettojen kautta sanottu, että kutsutaan Nasaretilaiseksi."

3:1 Ja niinä päivinä tuli Juudean erämaahan Johannes Kastaja julistaen
3:2 ja hän sanoi: "Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle."
3:3 Sillä tämä on se, josta on puhuttu profeetta Jesajan kautta: "Ääni kuuluu autiomaassa: 'Valmistakaa Herran tie, suoraksi tehkää hänen polkunsa.'"
3:4 Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja nahkainen vyö meni hänen lanteidensa ympäri, ja hänen ruokansa olivat heinäsirkat ja villihunaja.
3:5 Silloin meni hänen luokseen Jerusalem ja koko Juudea ja koko Jordanin ympäristö,
3:6 ja heidät kaikki kastettiin Jordanin virrassa tunnustettuaan harhaan menonsa.
3:7 Mutta nähdessään monien fariseuksista ja saddukeuksista tulevan hänen kasteelleen, hän sanoi: "Te kyykäärmeiden sikiöt, kuka neuvoi teitä pakenemaan tulevasta vihasta?"
3:8 Tehkää siis kääntymyksen arvoisia hedelmiä,
3:9 ja älkää kuvitelko voivanne sanoa mielessänne: 'Meillä on isänä Aabraham', sillä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille.
3:10 Jo on kirves puiden juurilla, siis jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, kaadetaan ja heitetään tuleen.
3:11 Minä kastan teidät vedessä kääntymykseen, mutta minun jälkeeni tulee minua voimakkaampi, jonka sandaaleja minä en ole kelvollinen riisumaan, hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulessa.
3:12 Hänen kädessään on hanko, ja hän puhdistaa puimatantereensa ja kokoaa vehnän aittaansa, mutta akanat hän polttaa sammumattomassa tulessa."
3:13 Silloin Jeesus tulee Galileasta Jordanille Johanneksen luokse hänen kastettavakseen.
3:14 Mutta Johannes esteli häntä sanoen: "Minulla on tarve saada sinulta kaste, ja sinäkö tulisit minun luokseni?"
3:15 Mutta Jeesus vastasi hänelle: "Salli nyt, sillä näin on meille sopivaa täyttää kaikki oikeamielisyys." Silloin hän salli sen hänelle.
3:16 Ja Jeesus nousi kastettuna vedestä, ja katso, hänelle aukenivat taivaat, ja näki Jumalan Hengen laskeutuvan alas kuin kyyhkysen, hänen päälleen.
3:17 Ja katso, taivaista kuului ääni sanoen: "Tämä on minun rakastettu Poikani, johon minä olen mieltynyt."

4:1 Sitten Henki vei Jeesuksen ylös autiomaahan perkeleen kiusattavaksi.
4:2 Ja paastottuaan neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, tuli hänen

lopulta nälkä.
4:3 Ja tultuaan hänen luokseen kiusaaja sanoi: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano, että nämä kivet tulevat leiviksi."
4:4 Mutta hän vastasi sanoen: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä yksin leivällä, vaan jokaisella Jumalan suusta lähtevällä sanalla.'"
4:5 Silloin perkele ottaa hänet pyhään kaupunkiin ja asettaa hänet pyhäkön harjalle,
4:6 ja sanoo hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy alas, sillä on kirjoitettu, että hän antaa sanansaattajilleen käskyn sinusta ja he kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi."
4:7 Jeesus sanoi hänelle: "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'"
4:8 Taas perkele ottaa hänet hyvin korkealle vuorelle ja näyttää hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston
4:9 ja sanoo hänelle: "Nämä kaikki minä annan sinulle, jos kumartaen palvot minua."
4:10 Silloin Jeesus sanoo hänelle: "Mene pois minusta, saatana, sillä on kirjoitettu: 'Palvo Herraa Jumalaasi ja häntä ainoastaan palvele.'"
4:11 Silloin perkele jätti hänet, ja katso, enkelit tulivat ja palvelivat häntä.
4:12 Mutta Jeesus kuullessaan, että Johannes oli vangittu, poistui Galileaan.
4:13 Ja jättäen Nasaretin hän asettui asumaan Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueilla,
4:14 jotta täyttyisi profeetta Jesajan kautta sanottu:
4:15 "Sebulonin maa ja Naftalin maa, tie Jordanin, meren takana, pakanoiden Galilea.
4:16 Pimeydessä istuva kansa näki suuren valon ja kuoleman varjossa istuville koitti valo."
4:17 Siitä lähtien Jeesus alkoi julistaa ja sanoa: "Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle."
4:18 Ja kulkien Galilean järven rantaa hän näki kaksi veljestä, Simonin, Pietariksi sanotun, ja Andreaksen, hänen veljensä, heittämässä mereen verkkoa, sillä nämä olivat kalastajia.
4:19 Ja sanoo heille: "Tulkaa minun perässäni, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia!"
4:20 Ja he jättäen heti verkot seurasivat häntä.
4:21 Ja edetessään hän näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, veneessä isänsä Sebedeuksen kanssa kunnostamassa verkkojaan, ja kutsui heidät.
4:22 Ja he jättivät veneen ja isänsä ja seurasivat häntä.
4:23 Ja Jeesus kierteli koko Galilean opettaen heidän synagogissaan ja julistaen valtakunnan ilosanomaa ja parantaen kaikkea sairautta ja kaikkea kansan voimattomuutta.
4:24 Ja maine hänestä levisi kaikkeen Syyriaan, ja hänen luoksensa tuotiin sairastavia, monenlaisilla taudeilla ja vaivoilla ahdistettuja, riivattuja, kuunvaihetautisia ja halvattuja, ja hän paransi heidät.

4:25 Ja häntä seurasivat lukuisat joukot Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemista ja Juudeasta ja Jordanin takaa.

5:1 Ja nähdessään väkijoukot hän nousi vuorelle, ja hänen istuuduttuaan tulivat hänen luokseen opetuslapset.
5:2 Ja avattuaan suunsa hän opetti heitä sanoen:
5:3 "Autuaita ovat hengeltä köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.
5:4 Autuaita ovat surevat, sillä heidät lohdutetaan.
5:5 Autuaita ovat sävyisät, sillä he perivät maan.
5:6 Autuaita ovat oikeamielisyyden nälässä ja janossa olevat, sillä heidät ruokitaan.
5:7 Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.
5:8 Autuaita ovat sydämeltään puhtaat, sillä he näkevät Jumalan.
5:9 Autuaita ovat rauhan tekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.
5:10 Autuaita ovat oikeamielisyyden vuoksi vainotut, sillä heidän on taivasten valtakunta.
5:11 Autuaita olette, kun teitä solvaavat ja vainoavat ja puhuvat kaikkea pahaa sanaa teitä vastaan, valehdellen minun tähteni.
5:12 Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa, sillä niin he vainosivat profeettoja ennen teitä.
5:13 Te olette maan suola, mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se suolataan? Se ei kelpaa enää mihinkään, paitsi ulos heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.
5:14 Te olette maailman valo. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki piiloutua,
5:15 eikä lamppua sytytetä ja laiteta vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja se loistaa kaikille talossa.
5:16 Niin loistakoon valonne ihmisten edessä, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäänne, joka on taivaissa.
5:17 Älkää luulko, että tulin kumoamaan lakia tai tulin kumoamaan profeettoja, en tullut kumoamaan, vaan täyttämään.
5:18 Sillä varmasti sanon teille: kunnes katoaa taivas ja maa, ei laista katoa pienin kirjain tai yksi piirto, ennen kuin kaikki tapahtuu.
5:19 Joka siis rikkoo yhden näistä pienimmistä käskyistä ja opettaa niin ihmisiä, kutsutaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa, mutta joka tekee ja opettaa, sitä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa.
5:20 Sillä sanon teille, että jos oikeamielisyytenne ei ole suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, ette mene taivasten valtakuntaan.
5:21 Olette kuulleet sanotuksi vanhoille: älä tapa, ja joka tappaa, joutuu tuomion alaiseksi.
5:22 Mutta minä sanon teille, että jokainen turhaan veljelle vihastuva, joutuu tuomion alaiseksi. Mutta jos joku sanoo veljelle tyhmä, joutuu neuvoston alaiseksi. Mutta joka sanoo hullu, joutuu Gehennan tulen alaiseksi.
5:23 Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että sinun veljelläsi on jotakin sinua vastaan,
5:24 niin jätä lahjasi alttarin eteen ja mene ensin sopimaan veljesi kanssa, ja sitten tultuasi tuo lahjasi.

5:25 Ole sovinnollinen riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin olet hänen kanssaan tiellä, jottei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarille ja tuomari luovuttaisi sinua palvelijalle ja heittäisi vankeuteen.
5:26 Varmasti sanon sinulle, sieltä et pääse ulos, ennen kuin maksat viimeisen neljännesassin.
5:27 Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: Älä tee aviorikosta.
5:28 Mutta minä sanon teille, että jokainen naista himoiten katsova, tekee sydämessään aviorikoksen hänen kanssaan.
5:29 Ja jos sinun oikea silmäsi viettelee sinua, revi se pois ja heitä luotasi. Sillä sinulle on hyödyksi, että yksi jäsenistäsi tuhoutuu eikä koko sinun ruumistasi heitetä Gehennaan.
5:30 Ja jos sinun oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se pois ja heitä luotasi. Sillä sinulle on hyödyksi, että yksi jäsenesi tuhoutuu eikä sinun koko ruumistasi heitetä Gehennaan.
5:31 Ja on sanottu, että joka erottaa vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan.
5:32 Mutta minä sanon teille, että jokainen, joka erottaa vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään aviorikoksen, ja jos joku nai erotetun, tekee aviorikoksen.
5:33 Vielä olette kuulleet, että vanhoille on sanottu: Älä vanno väärin ja täytä Herralle valasi.
5:34 Mutta minä sanon teille, älkää ollenkaan vannoko, ei taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin,
5:35 älkääkä maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki.
5:36 Älä vanno pääsi kautta, sillä et voi yhtä hiusta tehdä valkoiseksi tai mustaksi,
5:37 vaan olkoon teidän sananne kyllä, kyllä tai ei, ei. Mikä niiden päälle lisätään, on pahasta.
5:38 Olette kuulleet, että on sanottu: Silmä silmän sijasta ja hammas hampaan sijasta,
5:39 mutta minä sanon teille, älä vastusta pahaa, vaan jos joku sivaltaa sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin,
5:40 ja sinun kanssasi haluavalle käydä oikeutta, ottaakseen paitasi, anna hänen saada viittasi,
5:41 ja jos joku sinut pakottaa yhdelle virstalle, kulje hänen kanssaan kaksi.
5:42 Sinulta pyytävälle anna ja sinulta lainata haluavalle anna. Älä käänny pois.
5:43 Olette kuulleet, että on sanottu: ”Rakasta sinun lähimmäistäsi ja vihaa sinun vihollistasi.”
5:44 Mutta minä sanon teille, rakastakaa teidän vihollisianne, siunatkaa teitä kiroavia, tehkää hyvin teitä vihaaville ja rukoilkaa teitä parjaavien puolesta,
5:45 että tulisitte lapsiksi Isänne, joka on taivaissa. Sillä hän antaa aurinkonsa nousta pahoille ja hyville, ja antaa sataa oikeamielisille ja väärille.
5:46 Sillä jos rakastatte teitä rakastavia, mikä palkka teille on siitä? Eivätkö veronkantajat tee samoin?
5:47 Ja jos te tervehditte ainoastaan veljiänne, mitä erinomaista teette? Eivätkö

veronkantajat tee samoin?
5:48 Olkaa siis te täydelliset, kuten teidän Isänne taivaissa on täydellinen."

6:1 "Varokaa hyväntekeväisyyttänne, ettette tee sitä ihmisten edessä, heille katseltavaksi. Muutoin ei teillä ole palkkaa Isänne luona taivaissa.
6:2 Kun siis teet hyväntekeväisyyttä, älä toitota torvea edelläsi, kuten tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla, jotta ihmiset ylistäisivät heitä. Varmasti sanon teille, he ovat saaneet palkkansa.
6:3 Vaan tehdessäsi hyväntekeväisyyttä, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee,
6:4. jotta sinun hyväntekeväisyytesi olisi salassa, ja sinun salassa näkevä Isäsi maksaa sinulle julkisesti.
6:5 Ja kun rukoilette, älkää olko niin kuin tekopyhät, jotka rakastavat rukoilemista synagogissa ja seisomista katujen kulmissa, jotta ihmiset näkisivät. Varmasti sanon teille, he ovat saaneet palkan.
6:6 Mutta kun sinä rukoilet, mene sisälle huoneeseesi ja suljettuasi ovesi, rukoile Isääsi, joka on salassa, ja sinun salassa näkevä Isäsi maksaa sinulle julkisesti.
6:7 Mutta rukoilevina älkää lörpötelkö, kuten pakanat, jotka luulevat, että heitä kuullaan monisanaisuuden vuoksi.
6:8 Älkää siis olko heidän kaltaisiaan, sillä teidän Isänne tietää, minkä tarpeessa olette, ennen kuin häneltä pyydätte.
6:9 Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi,
6:10 tulkoon sinun valtakuntasi. Täyttyköön sinun tahtosi, kuten taivaassa, niin myös maan päällä,
6:11 anna tänään välttämätön leipämme
6:12 ja anna meille anteeksi meidän velkamme, niin kuin me annamme anteeksi meidän velallisillemme.
6:13 Älä johda meitä koetukseen, vaan vapauta meidät pahasta. Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia aikakausiin. Aamen.
6:14 Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, antaa teidän taivaallinen Isänne anteeksi myös teille.
6:15 Mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiaan, ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.
6:16 Ja kun paastoatte, älkää olko synkkiä, niin kuin tekopyhät, sillä he vääristävät kasvonsa, jotta ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Varmasti sanon teille, että he ovat saaneet palkkansa.
6:17 Mutta sinä paastotessasi, voitele pääsi ja pese kasvosi,
6:18 jotta et näkyisi ihmisille paastoavana, vaan salassa Isällesi, ja Isäsi salassa näkevänä maksaa sinulle julkisesti.
6:19 Älkää kootko aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja missä varkaat murtautuvat ja varastavat.
6:20 Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä koi eikä ruoste turmele ja missä varkaat eivät murtaudu eivätkä varasta.
6:21 Sillä missä on sinun aarteesi, siellä on myös sinun sydämesi.
6:22 Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Jos sinun silmäsi on vilpitön, koko sinun

ruumiisi on valoisa.
6:23 Mutta jos silmäsi on paha, koko ruumiisi on pimeä. Jos siis valo sinussa on pimeyttä, kuinka suuri on pimeys?
6:24 Ei kukaan voi olla orjana kahdelle herralle, sillä joko toista vihaa ja toista rakastaa, tai liittyy toiseen ja toista halveksii. Ette voi palvella Jumalaa ja omaisuutta.
6:25 Tämän vuoksi sanon teille, älkää murehtiko sielustanne, mitä söisitte tai mitä joisitte, eikä ruumiistanne, mihin pukeutuisitte. Eikö sielu ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?
6:26 Katsokaa taivaan lintuja, sillä eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa varastoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon niitä arvokkaampia?
6:27 Ja kuka teistä voi murehtien lisätä ikäänsä yhdellä kyynärällä?
6:28 Ja mitä vaatetuksestanne murehditte? Katselkaa kedon liljoja, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehrää.
6:29 Mutta sanon teille, ettei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut pukeutunut kuin yksi niistä.
6:30 Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, tänään kasvavan ja huomenna uuniin heitettävän, eikö paljon ennemmin teitä, te heikkouskoiset?
6:31 Älkää siis murehtiko sanoen: Mitä söisimme ja mitä joisimme tai miten pukeutuisimme?
6:32 Sillä kaikkea tätä pakanat tavoittelevat, mutta teidän taivaallinen Isänne tietää, että tarvitsette näitä kaikkia.
6:33 Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen oikeamielisyyttään, niin nämä kaikki lisätään teille.
6:34 Älkää siis murehtiko huomista, sillä huominen murehtii omistaan. Kullekin päivälle riittää vaivansa."

7:1 "Älkää tuomitko, jotta teitä ei tuomittaisi.
7:2 Sillä millä tuomiolla tuomitsette, tuomitaan teidät, ja millä mitalla mittaatte, mitataan takaisin.
7:3 Ja kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi?
7:4 Tai kuinka sanot veljellesi: ”Anna poistaa roska silmästäsi”, ja katso, hirsi on sinun silmässäsi?
7:5 Tekopyhä, ota ensin hirsi omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet poistaa roskan veljesi silmästä.
7:6 Älkää antako pyhää koirille, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, jotta ne eivät talloisi niitä jalkoihinsa ja käännyttyään repisi teitä.
7:7 Pyytäkää ja teille annetaan, etsikää ja löydätte, koputtakaa ja teille avataan.
7:8 Sillä jokainen pyytävä saa ja etsivä löytää ja koputtavalle avataan.
7:9 Vai kuka teistä on ihminen, joka poikansa pyytäessään leipää antaa kiven,
7:10 ja jos pyytää kalaa, antaa käärmeen?
7:11 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa hyvää niille, jotka

häneltä pyytävät.
7:12 Kaikki, mitä haluatte ihmisten teille tekevän, samoin tehkää myös te heille, sillä tämä on laki ja profeetat.
7:13 Menkää ahtaan portin kautta sisään, sillä portti on avara ja tie lavea, joka vie tuhoon, ja paljon on sen kautta sisään meneviä,
7:14 sillä portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.
7:15 Mutta varokaa valheprofeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevia susia.
7:16 Heidän hedelmistään tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?
7:17 Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.
7:18 Ei voi hyvä puu tehdä pahoja hedelmiä eikä huono puu tehdä hyviä hedelmiä.
7:19 Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.
7:20 Niinpä heidän hedelmistään tunnette heidät.
7:21 Ei jokainen minulle sanova: 'Herra, Herra', mene sisään taivasten valtakuntaan, vaan tekevä tahdon minun Isäni, joka on taivaissa.
7:22 Monet sanovat minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö sinun nimessä profetoineet ja sinun nimessä ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimessä tehneet monia voimatekoja?'
7:23 Ja silloin tunnustan heille, että en milloinkaan ole heitä tuntenut. 'Menkää pois minun luotani, te laittomuuden tekijät. '
7:24 Siis jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee ne, hänet vertaan viisaaseen mieheen, joka talonsa kalliolle rakensi.
7:25 Ja rankkasade lankesi ja tulivat virrat ja puhalsivat tuulet ja syöksyivät taloa vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli perustettu kalliolle.
7:26 Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani, mutta ei tee. verrataan tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle.
7:27 Ja lankesi rankkasade ja tulivat virrat ja puhalsivat tuulet ja löivät sitä taloa vastaan ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri."
7:28 Ja kun Jeesus lopetti nämä sanat, hämmästelivät väkijoukot hänen opetustaan,
7:29 sillä hän opetti heitä kuten vallan omistava, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa.

8:1 Ja hänen laskeutuessa vuorelta, seurasivat häntä monet joukot.
8:2 Ja katso, pitaalinen hänen luokseen tullen kumarsi maahan häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, voit minut puhdistaa."
8:3 Ja Jeesus käden ojentaen kosketti häntä sanoen: "Tahdon, puhdistu." Ja heti hän puhdistui pitaalistaan.
8:4 Ja Jeesus sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään, vaan mene, näytä itsesi papille, ja uhraa lahja, jonka Mooses määräsi, todistukseksi heille."

8:5 Ja kun hän saapui Kapernaumiin, tuli hänen luokseen sadanpäämies kutsuen häntä.
8:6 Ja sanoi: "Herra, minun palvelijani makaa talossani halvaantuneena ja hirveästi vaivattuna."
8:7 Ja Jeesus sanoo hänelle: "Tultuani minä parannan hänet."
8:8 Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: "Herra, en minä ole sopiva, että tulisit minun kattoni alle, vaan sano vain sana ja minun palvelijani parantuu.
8:9 Myös minä itsekin olen toisen vallan alle asetettu ja minun valtani alla on sotamiehiä käskyni alaisina. Ja sanon tälle: Mene ja hän menee, ja toiselle: Tule, ja hän tulee, ja minun palvelijalleni: Tee tämä, ja hän tekee."
8:10 Ja Jeesus kuullessaan ihmetteli ja sanoi häntä seuraaville: "Varmasti sanon teille, en edes Israelista keneltäkään ole löytänyt näin suurta uskoa.
8:11 Mutta minä sanon teille, että monet tulevat idästä ja lännestä ja asettuvat aterialle Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa.
8:12 Mutta valtakunnan lapset heitetään ulos äärimmäiseen pimeyteen. Siellä on itku ja hammasten narskutus."
8:13 Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: "Mene, ja niin kuin sinä uskot, sinulle tapahtukoon." Ja hänen palvelijansa parani sillä hetkellä.
8:14 Ja Jeesus tullessaan Pietarin taloon, näki hän hänen anoppinsa makaavan kuumeisena.
8:15 Ja kosketti hänen kättään ja kuume lähti hänestä, ja hän nousi ja palveli heitä.
8:16 Ja illan tultua toivat hänelle monia riivattuja, ja hän ajoi henget ulos sanalla, ja kaikki sairaana olleet paransi,
8:17 jotta täyttyisi profeetta Jesajan kautta sanottu: "Hän otti meidän sairautemme ja tautimme kantoi."
8:18 Mutta nähdessään monet väkijoukot ympärillään, käski hän lähteä toiselle puolelle.
8:19 Ja eräs tuli ja sanoi hänelle: "Opettaja, minä seuraan sinua, minne menetkin."
8:20 Ja Jeesus sanoo hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä laittaisi."
8:21 Ja toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: "Herra, anna minun ensin mennä ja haudata isäni."
8:22 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa minua ja jätä kuolleet hautaamaan omat kuolleensa."
8:23 Ja hänen noustessaan veneeseen seurasivat hänen opetuslapsensa häntä.
8:24 Ja katso, merellä nousi suuri myrsky, niin että vene oli peittymässä aaltoihin, mutta hän nukkui.
8:25 Ja tullen hänen luokseen herättivät hänet sanoen: "Herra, pelasta meidät, hukumme."
8:26 Ja hän sanoi heille: "Miksi olette peloissanne, heikkouskoiset?" Sitten hän noustuaan nuhteli tuulia ja merta, ja tuli suuri tyven.
8:27 Ja ihmiset ihmettelivät, sanoen: "Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri häntä tottelevat?"

8:28 Ja hänen tulessaan toiselle rannalle, gergesalaisten alueelle, kaksi riivattua kohtasi hänet, haudoista lähteneet, kovin raivoisina, niin ettei kukaan voinut kulkea sen tien kautta.
8:29 Ja katso, he huusivat sanoen: "Mitä on meillä ja sinulla, Jeesus, Jumalan Poika? Tulitko vaivaamaan meitä ennen aikaa?"
8:30 Ja etäällä heistä oli iso lauma sikoja laitumella.
8:31 Niin riivaajat pyysivät häntä sanoen: "Jos ajat meidät ulos, lähetä meidät sikojen laumaan."
8:32 Ja hän sanoi heille: "Menkää." Ja poistuen ne menivät sikojen laumaan. Ja katso, koko sikojen lauma syöksyi jyrkänteeltä alas mereen ja kuolivat vedessä.
8:33 Mutta paimenet pakenivat ja menivät kaupunkiin ja ilmoittivat kaikki, myös riivattujen asian.
8:34 Ja katso, koko kaupunki lähti tapaamaan Jeesusta ja hänet nähdessään pyysivät, että hän lähtisi heidän alueeltaan.

9:1 Ja astuttuaan veneeseen hän kulki yli ja tuli omaan kaupunkiin.
9:2 Ja katso, hänen luokseen tuotiin vuoteella makaava halvaantunut. Ja Jeesus nähdessään heidän uskonsa, sanoi halvatulle: "Ole rauhallinen, poika, sinun harhaan menosi ovat anteeksi annetut."
9:3 Ja katso, jotkut kirjanoppineista sanoivat mielessään: "Tämä pilkkaa."
9:4 Ja Jeesus tietäen heidän ajatuksensa sanoi: "Miksi te sydämissänne ajattelette pahoja?
9:5 Sillä onko helpompaa sanoa: 'Sinun harhaan menosi annetaan sinulle anteeksi' vai sanoa: 'Nouse ja kävele?'
9:6 Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa harhaan menoja anteeksi", sanoo silloin halvaantuneelle: "Nouse, ota vuoteesi ja mene taloosi."
9:7 Ja noustuaan hän meni taloonsa.
9:8 Mutta väkijoukot sen nähdessään hämmästelivät ja ylistivät Jumalaa, tällaisen vallan ihmiselle antanutta.
9:9 Ja sieltä ohi kulkien Jeesus näki miehen istumassa tulliasemalla, Matteukseksi kutsutun, ja sanoo hänelle: "Seuraa minua." Ja noustuaan hän seurasi häntä.
9:10 Ja tapahtui hänen ollessaan aterialla talossa, niin katso, tuli monta publikaania ja jumalatonta aterioiden Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa.
9:11 Ja sen nähdessään fariseukset sanoivat hänen opetuslapsilleen: "Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja jumalattomien kanssa?"
9:12 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet ole lääkärin tarpeessa, vaan sairaat.
9:13 Mutta mentyänne oppikaa, mitä on: 'Laupeutta tahdon, en uhria.' Sillä en minä tullut kutsumaan oikeamielisiä, vaan harhaan menneitä kääntymään."
9:14 Silloin tulivat Johanneksen opetuslapset hänen luokseen sanoen: "Me ja fariseukset paastoamme paljon, miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"
9:15 Ja Jeesus sanoi heille: "Eivät häähuoneen lapset voi murehtia, niin kauan

kuin sulhanen on heidän kanssaan. Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.
9:16 Ei kukaan laita uuden kankaan palasta paikkaa vanhaan vaatteeseen, sillä silloin paikka repeytyy irti vaatteesta, ja repeämä tulee pahemmaksi.
9:17 Eikä laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin, sillä muutoin leilit halkeilevat, ja viini vuotaa pois ja leilit tuhoutuvat, vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin ja niin molemmat säilyvät."
9:18 Näitä hänen heille puhuessaan, katso, eräs päämies tultuaan sisään kumarsi häntä kertoen, että hänen tyttärensä kuoli juuri, mutta tultuasi laita kätesi hänen päälleen ja hän elää.
9:19 Ja noustuaan Jeesus seurasi häntä ja hänen opetuslapsensa.
9:20 Ja katso, nainen, kaksitoista vuotta verta vuotaen, tuli takaapäin ja kosketti hänen viittansa tupsua.
9:21 Sillä hän sanoi itsekseen: "Jos vain kosketan hänen viittaansa, niin paranen."
9:22 Mutta kääntyen Jeesus näki hänet ja sanoi: "Ole rauhassa, tytär, sinun uskosi on parantanut sinut." Ja nainen parantui sillä hetkellä.
9:23 Ja Jeesus tultuaan päämiehen taloon ja nähtyään huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon,
9:24 sanoo heille: "Menkää pois, sillä ei tyttö ole kuollut, vaan nukkuu." Ja he nauroivat häntä.
9:25 Mutta kun väkijoukko oli ajettu ulos, mennen sisään otti häntä kädestä, ja tyttö nousi.
9:26 Ja sanoma tästä levisi koko siihen maahan.
9:27 Ja Jeesuksen kulkiessa sieltä, seurasi häntä kaksi sokeaa huutaen ja sanoen: "Armahda meitä, Daavidin poika."
9:28 Ja mentyänsä huoneeseen sokeat tulivat hänen luokseen, ja Jeesus sanoo heille: "Uskotteko, että voin sen tehdä?" He sanoivat hänelle: "Kyllä, Herra."
9:29 Silloin hän kosketti heidän silmiänsä sanoen: "Tapahtukoon teille uskonne mukaan."
9:30 Ja heidän silmänsä avautuivat, ja Jeesus vaati heitä sanoen: "Katsokaa, ettei kukaan saa tästä tietää."
9:31 Mutta pois mennessään he levittivät tietoa hänestä koko siihen maahan.
9:32 Mutta heidän mennessään ulos, katso, toivat hänen luokseen mykän, riivatun miehen.
9:33 Ja riivaajan tultua ajetuksi ulos, mykkä puhui, ja kansa ihmetteli sanoen, ettei tällaista oltu Israelissa milloinkaan nähty."
9:34 Mutta fariseukset sanoivat: "Riivaajain päämiehellä hän ajaa ulos riivaajia."
9:35 Ja Jeesus kiersi kaikki kaupungit ja kylät ja opettaen heidän synagogissaan ja julistaen valtakunnan ilosanomaa ja parantaen kaikkia tauteja ja kaikkea heikkoutta.
9:36 Ja nähdessään kansanjoukot hänen tuli sääli heitä, koska he olivat nääntyneitä ja maahan poljettuja, niin kuin lampaat ilman paimenta.
9:37 Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: "Satoa on paljon, mutta työntekijöitä

muutamia.
9:38 Pyytäkää sadon Herralta, että lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa."

10:1 Ja hän kutsui luokseen ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikkia tauteja ja kaikkinaista ruumiin heikkoutta.
10:2 Ja nämä ovat niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, ja Andreas, hänen veljensä, sitten Jaakob Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä,
10:3 Filippus ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, publikaani, Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbeus, lisänimeltä Taddeus,
10:4 Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, joka oli luovuttava hänet.
10:5 Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: "Älkää menkö pakanoiden teille ja älkää menkö sisään samarialaisten kaupunkiin.
10:6 Mutta menkää ennemmin Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luokse.
10:7 Ja mennessänne julistakaa sanoen, että taivasten valtakunta on lähellä.
10:8 Parantakaa sairaat, pitaaliset puhdistakaa, kuolleet herättäkää, riivaajat ajakaa ulos. Lahjaksi saitte, lahjaksi antakaa.
10:9 Älkää varustako vyöhönne kultaa eikä hopeaa eikä kuparirahaa,
10:10 ei tielle laukkua eikä kahta paitaa eikä sandaaleja eikä sauvaa, sillä työntekijä on ruokansa arvoinen.
10:11 Ja mihin kaupunkiin tai kylään tulette, tiedustelkaa, kuka siellä on arvollinen, ja jääkää hänen luokseen, kunnes sieltä lähdette.
10:12 Ja tullessanne taloon tervehtikää sitä.
10:13 Ja jos sitten talo on arvollinen, tulkoon sille teidän rauhanne, mutta jos se ei ole arvollinen, palatkoon teidän rauhanne teille takaisin.
10:14 Ja joka ei ota vastaan teitä eikä kuule teidän sanojanne, lähtekää pois siitä talosta tai siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne.
10:15 Varmasti sanon teille, Sodoman ja Gomorran maan on tuomion päivänä oleva helpompi kuin sen kaupungin.
10:16 Katso, minä lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle. Olkaa siis viekkaita kuin käärmeet ja puhtaita kuin kyyhkyset.
10:17 Mutta varokaa ihmisiä, jotka luovuttavat teidät oikeusistuimille, ja heidän synagogissaan teitä ruoskivat,
10:18 ja teidät viedään minun tähteni maaherroille ja kuninkaille, todistukseksi heille ja pakanoille.
10:19 Mutta kun he luovuttavat teitä, niin älkää huolehtiko, kuinka tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on puhuminen.
10:20 Sillä ette te itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.
10:21 Ja veli luovuttaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tappavat heidät.
10:22 Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden, mutta loppuun asti kestävänä pysyvä pelastuu.
10:23 Ja kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen, sillä

varmasti sanon teille, ette ehdi loppuun käydä Israelin kaupunkeja, ennen kuin Ihmisen Poika tulee.
10:24 Ei ole oppilas yli opettajansa eikä orja ylitse isäntänsä.
10:25 Kylliksi on oppilaalle, että on niin kuin hänen opettajansa ja orja niin kuin hänen herransa. Jos nimittivät isäntää Beelsebuliksi, kuinka paljoa enemmän hänen talonväkeään!
10:26 Älkää siis pelätkö heitä, sillä ei ole mitään peitettyä, jota ei paljasteta eikä salattua, joka ei tule tunnetuksi.
10:27 Minkä sanon teille pimeässä, puhukaa valossa, ja mitä korvaan kuulette, julistakaa katoilta.
10:28 Ja älkää pelätkö ruumiin tappavia, sillä sielua eivät kykene tappamaan. Mutta pelätkää enemmän kykenevää sekä sielun että ruumiin tuhoamaan Gehennassa.
10:29 Eikö kahta varpusta myydä assilla? Ja yksikään niistä ei putoa maahan teidän Isänne tietämättä.
10:30 Ja jopa teidän päänne hiukset ovat kaikki lasketut.
10:31 Älkää siis pelätkö, te eroatte monista varpusista.
10:32 Siis jokaisen, joka tunnustautuu minuun ihmisten edessä, tunnustaudun minäkin häneen minun Isäni edessä, joka on taivaissa.
10:33 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.
10:34 Älkää luulko, että minä tulin heittämään rauhaa maan päälle. En tullut heittämään rauhaa, vaan miekan.
10:35 Sillä minä tulin nostamaan pojan riitaan isäänsä vastaan ja tyttären äitiänsä vastaan ja miniän anoppiansa vastaan.
10:36 ja miehen vihollisia ovat hänen talonväkensä.
10:37 Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, ei ole minun arvoiseni, ja joka rakastaa poikaansa tai tytärtään enemmän kuin minua, se ei ole minun arvoiseni,
10:38 ja joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minun arvoiseni.
10:39 Elämän löytävä tuhoaa sen, ja minun vuokseni elämän tuhoava löytää sen.
10:40 Joka vastaanottaa teidät, ottaa vastaan minut, ja minut vastaan ottanut ottaa vastaan minut lähettäneen.
10:41 Joka profeetan ottaa vastaan profeetan palkan nimessä, saa palkan profeetan palkan, ja oikeamielisen vastaan ottava oikeamielisen nimessä, saa oikeamielisen palkan.
10:42 Ja jos joku juottaa yhden näistä pienimmistä maljallisella kylmää vettä, opetuslapsen nimessä, niin varmasti sanon teille, ettei hän menetä palkkaansa."

11:1 Ja kun Jeesus oli antanut kahdelletoista opetuslapselleen kaikki nämä käskyt, hän lähti sieltä opettamaan ja julistamaan heidän kaupunkeihinsa.
11:2 Mutta kun Johannes vankilassa kuuli Kristuksen teot, lähetti hän opetuslapsiansa
11:3 sanomaan hänelle: "Oletko sinä se tuleva vai toistako odotamme?"
11:4 Ja Jeesus vastasi sanoen heille: "Menkää ja ilmoittakaa Johannekselle, mitä

kuulette ja näette,
11:5 sokeat saavat näkönsä, ja rammat kävelevät, pitaaliset puhdistetaan, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet herätetään, ja köyhille julistetaan ilosanoma.
11:6 Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun."
11:7 Ja näiden mennessä, alkoi Jeesus puhua kansalle Johanneksesta: "Mitä lähditte erämaahan katselemaan? Kaislaa, tuulessa huojuvaa?
11:8 Tai mitä lähditte katsomaan? Hienoihin vaatteisiin puettua miestäkö? Katso, hienoja vaatteita kantavat ovat kuninkaiden taloissa.
11:9 Tai mitä lähditte katsomaan? Profeettaa? Kyllä, sanon teille, hän on enemmän kuin profeetta.
11:10 Tämä on se, josta on kirjoitettu: ’Katso, minä lähetän sinun kasvojesi edellä sanansaattajani, ja hän valmistaa tien sinun edessäsi.’
11:11 Varmasti sanon teille, ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja. Mutta pienempi taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.
11:12 Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan ja se kokee väkivaltaa ja väkivaltaiset ryöstävät sen.
11:13 Sillä kaikki profeetat ja laki ennustivat Johannekseen asti,
11:14 ja jos tahdotte ottaa vastaan, hän on Elias, jonka pitää tulla.
11:15 Jolla on korvat, se kuulkoon.
11:16 Mutta mihin vertaan tämän sukupolven? Se on pikkulasten kaltainen, jotka istuvat toreilla ja huutavat tovereilleen
11:17 ja sanovat: ’Soitimme huilua ja ette tanssineet, valitimme teille ja ette lyöneet rintoihinne.’
11:18 Sillä Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja he sanovat: 'Hänessä on riivaaja.'
11:19 Ihmisen Poika tuli syövänä ja juovana, ja sanovat: 'Katso syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja jumalattomien ystävää!' Ja lasten viisaus osoitettiin oikeaksi teoissa."
11:20 Sitten hän alkoi moittia kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimalliset tekonsa olivat tapahtuneet, eivätkä ne olleet kääntyneet:
11:21 "Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhkassa kääntyneet.
11:22 Kuitenkin sanon teille, Tyyron ja Siidonin on tuomion päivänä oleva helpompaa kuin teillä.
11:23 Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut taivaaseen? Haadekseen sinut syöstään. Sillä jos voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet Sodomassa, niin se seisoisi vielä tänäkin päivänä.
11:24 Kuitenkin sanon teille, että Sodoman maalla on helpompaa tuomion päivänä kuin sinulla."
11:25 Siihen aikaan Jeesus vastaten sanoi: "Ylistän sinua, Isä, Herra taivaan ja maan, että salasit nämä viisailta ja älykkäiltä ja ilmoitit ne lapsenomaisille.
11:26 Niin, Isä, sillä näin oli sinun edessäsi tarkoitus.
11:27 Kaikki minulle annettiin minun Isältäni, ja ei tunne Poikaa kukaan muu kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet

ilmaista.
11:28 Tulkaa minun tyköni kaikki uupuneet ja rasittuneet ja minä virvoitan teitä.
11:29 Nostakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä olen lempeä ja nöyrä sydämeltä ja te löydätte sapatinlevon sielullenne.
11:30 Sillä minun ikeeni on sopiva ja minun taakkani on kevyt."

12:1 Siihen aikaan Jeesus kulki sapattina läpi viljapeltojen ja hänen opetuslastensa oli nälkä, ja he alkoivat katkoa tähkiä ja syödä.
12:2 Mutta fariseukset sen nähdessään sanoivat: "Katso, sinun opetuslapsesi tekevät sitä, mitä ei ole lupa tehdä sapattina."
12:3 Mutta hän sanoi heille: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä,
12:4 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja kuinka he söivät näkyleivät, joita ei hänen eikä hänen seuralaistensa ollut lupa syödä, vaan ainoastaan pappien?
12:5 Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin ja ovat kuitenkin syyttömät?
12:6 Mutta minä sanon teille, että tässä on pyhäkköä suurempi.
12:7 Mutta jos olisitte ymmärtäneet, mitä tämä on: 'Laupeutta tahdon enkä uhria', ette tuomitsisi syyttömiä.
12:8 Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra."
12:9 Ja lähdettyään sieltä hän tuli heidän synagogaansa.
12:10 Ja katso, siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. He kysyivät häneltä sanoen: "Onko lupa sapattina parantaa?", jotta syyttäisivät häntä.
12:11 Mutta hän sanoi heille: "Kuka teistä on ihminen, joka ei hänen ainoan lampaansa pudottua sapattina kuoppaan, tartu siihen ja nosta ylös?
12:12 Kuinka paljon eroaa ihminen lampaasta! Joten on lupa tehdä sapattina hyvää."
12:13 Sitten hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi!" Ja hän ojensi, ja toinen käsi tuli entiselleen.
12:14 Poistuessaan fariseukset pitivät neuvottelun häntä vastaan, jotta hänet tappaisivat.
12:15 Mutta Jeesus sen huomattuaan vetäytyi sieltä, ja häntä seurasivat monet kansanjoukot, ja hän paransi heidät kaikki,
12:16 ja hän varoitti, jotta eivät tekisi häntä tunnetuksi,
12:17 niin että täyttyisi profeetta Jesajan kautta puhuttu, joka sanoo:
12:18 "Katso, minun palvelijani, jonka valitsin, minun rakkaani, johon minun sieluni mieltyi. Minä laitan Henkeni hänen päälleen, ja hän ilmoittaa oikeuden pakanoille,
12:19 ei hän riitele eikä huuda, eikä kukaan kuule hänen ääntään kaduilla.
12:20 Särkynyttä ruokoa hän ei muserra, ja savuavaa sydäntä ei sammuta, kunnes saattaa oikeuden voittoon.
12:21 Ja hänen nimeensä pakanat laittavat toivonsa."
12:22 Silloin tuotiin hänen luokseen sokea ja kuuro riivattu ja hän paransi hänet, niin että sokea ja kuuro puhui ja näki.
12:23 Ja kaikki kansa hämmästyi ja sanoi: "Ei kai tämä ole Daavidin poika?"

12:24 Mutta kuullessaan tämän fariseukset sanoivat: "Tämä ei aja riivaajia ulos kuin riivaajien päämiehellä, Beelsebulilla."
12:25 Ja tietäen heidän ajatuksensa Jeesus sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, tuhoutuu, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitautuu itsensä kanssa, pysy pystyssä.
12:26 Jos saatana ajaa ulos saatanan, niin hän on riitautunut itsensä kanssa. Kuinka siis hänen valtakuntansa pysyy pystyssä?
12:27 Ja jos minä Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaajia, niin millä voimalla teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Tämän vuoksi he ovat teidän tuomarinne.
12:28 Mutta jos minä Jumalan Hengellä ajan ulos riivaajia, niin on teille tullut Jumalan valtakunta.
12:29 Tai kuinka voi kukaan tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, jos ei ensin sido väkevää? Ja sitten ryöstää hänen talonsa.
12:30 Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan, ja joka ei kokoa minun kanssani, hajottaa minua.
12:31 Tämän vuoksi sanon teille, jokainen harhaan meno ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaa ei ihmisille anteeksi anneta.
12:32 Ja joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, hänelle annetaan anteeksi, mutta joka sanoo Pyhää Henkeä vastaan, hänelle ei anteeksi anneta, ei tässä aikakaudessa eikä tulevassa.
12:33 Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tai tehkää puu lahoksi ja sen hedelmä mädäksi, sillä hedelmästä puu tunnetaan.
12:34 Kyiden sikiöt, kuinka voitte hyvää puhua, kun olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.
12:35 Hyvä ihminen tuo hyvän sydämen varastosta esille hyvää ja paha ihminen tuo pahan varastosta esille pahaa.
12:36 Mutta sanon teille, että jokaisesta turhasta sanasta ihmiset tekevät tilin tuomion päivänä.
12:37 Sillä sanoistasi sinut tuomitaan syyttömäksi ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi."
12:38 Silloin muutamat kirjanoppineista ja fariseuksista vastasivat hänelle sanoen: "Opettaja, tahdomme nähdä sinulta merkin."
12:39 Mutta hän vastasi heille sanoen: "Paha ja avion rikkoja suku tavoittelee merkkiä, ja merkkiä sille ei anneta, paitsi profeetta Joonan merkki.
12:40 Sillä kuten Joona oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on Ihmisen Poika maan sydämessä kolme päivää ja kolme yötä.
12:41 Niiniveläiset miehet nousevat tuomiolle tämän suvun kanssa ja tuomitsevat sen, sillä he kääntyivät Joonan julistuksesta, ja katso, Joonaa suurempi on tässä.
12:42 Etelän kuningatar herätetään tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja on tuleva sille tuomioksi, sillä hän tuli maan ääristä kuuntelemaan Salomon viisautta, ja katso, Salomoa suurempi on tässä.
12:43 Ja kun saastainen henki lähtee ihmisestä, kuljeskelee se vedettömien paikkojen kautta, etsien leposijaa eikä löydä.
12:44 Silloin se sanoo: 'Minä palaan talooni, josta lähdin. Ja tultuaan löytää talon tyhjänä ja lakaistuna ja kaunistettuna.

12:45 Sitten se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin se itse, ja ne tulevat sisään ja asuvat siellä, ja sen ihmisen viimeiset ovat pahempia kuin ensimmäiset. Näin käy myös tälle pahalle suvulle."
12:46 Ja vielä hänen puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona, tahtoen häntä puhutella.
12:47 Niin joku sanoi hänelle: "Katso, sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat sinua puhutella."
12:48 Mutta hän vastasi ja sanoi puhuneelle: "Kuka on minun äitini. Ja ketkä ovat minun veljeni?"
12:49 Ja ojentaen kätensä opetuslastensa puoleen hän sanoi: "Katso, minun äitini ja veljeni!
12:50 Sillä joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veli ja sisar ja äiti."

13:1 Sinä päivänä Jeesus lähti asunnostaan meren rannalle,
13:2 ja hänen luokseen kokoontuivat monet kansanjoukot ja hän astui veneeseen ja istuutui, ja koko joukko seisoi rannalla.
13:3 Ja hän puhui heille paljon vertauksilla sanoen: "Katso, kylväjä lähti kylvämään.
13:4 Ja hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.
13:5 Toiset putosivat kallioperälle, missä ei ollut paljon maata, ja heti nousivat oraalle, koska niillä ei ollut syvää maata,
13:6 mutta auringon noustua ne paahtuivat, ja koska eivät voineet juurtua, ne kuivuivat.
13:7 Ja toiset putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahduttivat ne.
13:8 Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat satoa, toinen sata, toinen kuusikymmentä, toinen kolmekymmentä.
13:9 Jolla on korvat, se kuulkoon."
13:10 Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat hänelle: "Miksi puhut heille vertauksilla?"
13:11 Ja hän vastasi sanoen: ”Teidän on annettu tietää taivasten valtakunnan salaisuuksia, mutta heille ei ole annettu.
13:12 Sillä jokaiselle, jolla on, hänelle annetaan ja hän saa yltäkylläisesti, mutta jolla ei ole, se otetaan pois, mitä omistaa.
13:13 Tämän vuoksi puhun heille vertauksilla, että näkevinä eivät näe ja kuulevina eivät kuule, eivätkä ymmärrä.
13:14 Ja heissä täyttyy Jesajan ennustus, sanoen: 'Kuulemalla kuulette, ja ette tajua, ja näkevinä näette, ja ette huomaa.'
13:15 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvilla vaivoin kuulivat, ja silmät sulkivat, jotta eivät näkisi silmillä ja kuulisi korvilla, ja eivät ymmärtäisi sydämellään, ja kääntyisi enkä heitä parantaisi.
13:16 Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat.

13:17 Sillä varmasti sanon teille, että monet profeetat ja oikeamieliset halusivat nähdä, mitä te näette, eivätkä nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä kuulleet.
13:18 Kuulkaa siis te vertaus kylväjästä.
13:19 Jokaisen valtakunnan sanan kuulevan, mutta ei sitä ymmärtävän, luokse tulee paha ja anastaa hänen sydämeensä kylvetyn. Tämä on tien viereen kylvetty.
13:20 Kallioperälle kylvetty on sanan kuuleva ja heti sen ilolla vastaan ottanut,
13:21 mutta hänessä ei ole juurta, vaan hän on ajallinen, ja kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin hän heti lankeaa.
13:22 Mutta joka kylvettiin orjantappuroihin, on sanan kuuleva, mutta tämän aikakauden murhe ja huoli ja rikkauden nautinto tukahduttaa sanan, ja on hedelmätön.
13:23 Mutta hyvään maahan kylvetty on sanan kuuleva ja ymmärtävä, joka kantaa satoa ja tekee, mikä sata jyvää, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä."
13:24 Toisen vertauksen hän esitti heille sanoen: "Verrataan taivasten valtakuntaa hyvän siemenen kylvävään mieheen, joka kylvi peltoonsa,
13:25 mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi lustetta vehnän joukkoon ja meni pois.
13:26 Ja kun korsi kasvoi ja teki hedelmää, silloin näkyi myös luste.
13:27 Niin isännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: 'Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut lustetta?'
13:28 Hän sanoi heille: 'Vihamies on sen tehnyt.' Niin palvelijat sanoivat hänelle: 'Tahdotko, että menemme ja kokoamme ne?'
13:29 Mutta hän sanoi: 'En, ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen ohessa vehnää.
13:30 Antakaa molempien kasvaa yhdessä sadonkorjuuseen asti, ja korjuun aikana sanon sadonkorjaajille: 'Kootkaa ensin luste ja sitokaa se nippuihin poltettavaksi, mutta vehnä kerätkää minun aittaani.'"
13:31 Toisen vertauksen hän esitti heille sanoen: "Taivasten valtakunta on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies kylvi peltoonsa.
13:32 Sinapinsiemen on tosin siemenistä pienin, mutta kun se kasvaa, on se suurin vihanneskasveista, ja tulee puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja pesivät sen oksille."
13:33 Taas toisen vertauksen hän puhui heille: "Taivasten valtakunta on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani."
13:34 Näitä kaikkia Jeesus puhui kansanjoukoille vertauksilla, ja ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään,
13:35 jotta täyttyisi puhuttu kautta profeetan sanovan: "Minä avaan suuni vertauksiin, ilmoitan salatun maailman perustamisesta alkaen."
13:36 Sitten jättäen kansanjoukot tuli Jeesus taloon ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon lusteesta."
13:37 Niin hän vastasi sanoen: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika,

13:38 ja pelto on maailma, ja hyvä siemen ovat valtakunnan lapset ja lusteet ovat pahan lapset,
13:39 ja vihamies, joka ne kylvi, on perkele, ja sadonkorjuu on aikakauden täyttymys, ja sadonkorjaajat ovat enkelit.
13:40 Niin kuin lusteet kootaan ja tulessa poltetaan, siten käy tämän aikakauden täyttyessä.
13:41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat pahennukseksi ja tekevät laittomuutta,
13:42 ja heittävät heidät tuliseen uuniin, missä on itku ja hammasten kiristys.
13:43 Silloin oikeamieliset loistavat Isänsä valtakunnassa kuin aurinko. Jolla on korvat kuulla, kuulkoon.
13:44 Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka mies löydettyään kätki, ja iloissaan hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.
13:45 Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä,
13:46 ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän meni ja myi kaiken, mitä omisti, ja osti sen.
13:47 Taivasten valtakunta on mereen heitetyn verkon kaltainen, joka kokoaa kaikista lajeista,
13:48 ja kun verkko täyttyi, vetivät he sen rannalle, ja istuuduttuaan kokosivat hyvät astioihin, mutta huonot heittivät pois.
13:49 Niin käy tämän aikakauden täyttymyksessä maailman, että sanansaattajat lähtevät ja he erottavat pahat oikeamielisistä
13:50 ja heittävät pahat tuliseen uuniin, jossa on itku ja hammasten kiristys."
13:51 Jeesus sanoo heille: "Ymmärsittekö tämän kaiken?" He vastasivat hänelle: "Kyllä, Herra."
13:52 Niin hän sanoi heille: "Tämän vuoksi on jokainen kirjanoppinut, tultuaan taivasten valtakunnan oppilaaksi, erään isännän kaltainen, joka tuo varastostaan esiin uutta ja vanhaa."
13:53 Ja kun Jeesus lopetti vertaukset, lähti hän sieltä
13:54 ja tultuaan kotikaupunkiinsa opetti heitä heidän synagogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä tällä on viisaus ja voimateot?
13:55 Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitiään sanota Mariaksi ja hänen veljiään Jaakobiksi ja Joosefiksi ja Simoniksi ja Juudakseksi?
13:56 Ja eivätkö hänen sisarensa ole kaikki meidän luonamme? Mistä siis hänellä on nämä kaikki?"
13:57 Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja talossaan."
13:58 Ja heidän epäuskonsa vuoksi hän ei tehnyt siellä monta voimatekoa.

14:1 Siihen aikaan kuuli tetrarkka Herodes Jeesuksen maineesta,
14:2 ja sanoi palvelijoilleen: "Tämä on Johannes Kastaja. Hän on noussut kuolleista, ja sen vuoksi voimat hänessä vaikuttavat."
14:3 Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni ja sitonut hänet ja laittanut vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, tähden.

14:4 Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Sinun ei ole luvallista omistaa häntä."
14:5 Ja Herodes oli tahtonut tappaa Johanneksen, mutta pelkäsi kansaa, sillä he pitivät häntä profeettana.
14:6 Ja vietettäessä Herodeksen syntymäpäivää, tanssi Herodiaan tytär keskellä, ja se miellytti Herodesta,
14:7 jonka vuoksi hän valalla vannoen lupasi antaa hänelle, mitä ikinä hän vain pyytäisi.
14:8 Mutta äitinsä yllytyksestä hän sanoi: "Anna minulle lautasella Johannes Kastajan pää."
14:9 Ja kuningas murehtui, mutta valansa ja pöytävieraidensa vuoksi määräsi antamaan,
14:10 ja hän lähetti lyömään Johannekselta pään poikki vankilassa.
14:11 Ja hänen päänsä tuotiin lautasella ja annettiin tytölle, ja tämä vei sen äidilleen.
14:12 Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja hautasivat hänet, ja he menivät ilmoittamaan tapahtuneesta Jeesukselle.
14:13 Ja sen kuultuaan Jeesus vetäytyi sieltä veneeseen, yksinään autioon paikkaan. Ja tämän kuultuaan kansa lähti jalkaisin kaupungeista hänen jälkeensä.
14:14 Ja Jeesus näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, ja hän paransi heidän sairaansa.
14:15 Ja illan tultua hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Tämä paikka on autio ja päivä jo melkein mennyt, laske siis kansa luotasi, jotta he menisivät kyliin ostamaan itselleen ruokaa."
14:16 Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois, antakaa te heille syömistä."
14:17 He sanoivat hänelle: "Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa."
14:18 Mutta hän sanoi: "Tuokaa ne tänne minulle."
14:19 Ja hän käski kansan asettua ruohikoille ja otettuaan viisi leipää ja kaksi kalaa ja katsottuaan ylös taivaaseen, hän siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsille, ja opetuslapset antoivat kansalle.
14:20 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi, ja keräsivät ylijääneet palaset, kaksitoista täyttä korillista.
14:21 Mutta syöviä oli noin viisituhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.
14:22 Ja heti Jeesus pakotti opetuslapsensa astumaan veneeseen ja menemään hänen edellään toiselle puolelle, kunnes olisi lähettänyt väkijoukot luotaan.
14:23 Ja lähetettyään joukot hän nousi yksikseen vuorelle rukoilemaan. Ja illan tullessa oli siellä yksin.
14:24 Mutta vene oli jo keskellä meren ja aaltojen ahdistama, sillä tuuli oli vastainen.
14:25 Ja neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän luokseen kävellen meren päällä.
14:26 Ja opetuslapset nähdessään hänen kävelevän meren päällä, pelästyivät sanoen, että se on aave, ja he huusivat kauhusta.

14:27 Mutta heti Jeesus puhui heille: "Rauhoittukaa, minä olen, älkää pelätkö."
14:28 Pietari sanoi hänelle: "Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla luoksesi vesien päällä."
14:29 ja hän sanoi: "Tule." Ja veneestä astuttuaan Pietari käveli vesien päällä mennäkseen Jeesuksen luokse.
14:30 Mutta nähdessään voimakkaan tuulen, hän pelästyi ja alkaessaan upota huusi sanoen: "Herra, auta minua!"
14:31 Ja Jeesus heti kätensä ojentaen tarttui häneen ja sanoi hänelle: "Heikkouskoinen, miksi epäilit?"
14:32 Ja heidän astuttuaan veneeseen, tyyntyi tuuli.
14:33 Ja ne, jotka olivat veneessä, kumarsivat häntä sanoen: "Todella sinä olet Jumalan Poika."
14:34 Ja kuljettuaan yli he tulivat maihin Gennesaretiin.
14:35 Ja kun sen paikkakunnan miehet tunsivat hänet, lähettivät he sanan kaikkeen ympäristöön, ja hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat.
14:36 Ja he pyysivät häneltä, että vain saisivat koskea hänen viittansa tupsua, ja ne, jotka koskivat, paranivat.

15:1 Silloin tulivat Jerusalemista kirjanoppineet ja fariseukset Jeesuksen luokse, sanoen:
15:2 "Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? Sillä he eivät pese käsiään, kun syövät leipää."
15:3 Mutta hän vastasi heille sanoen: "Miksi te myös rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne vuoksi?
15:4 Sillä Jumala käski sanoen: 'Kunnioita sinun isää ja äitiä', ja: 'Pahaa isästä tai äidistä puhuva kuolemalla kuolkoon.'
15:5 Mutta te sanotte: Joka vain sanoo isälle tai äidille: ' Annan uhrilahjaksi sen, jonka minulta olisitte oikeutettuja saamaan', ja niin hän ei enää kunnioita isäänsä tai äitiänsä,
15:6 ja te olette kumonneet Jumalan lain perinnäissääntönne vuoksi.
15:7 Teeskentelijät, oikein teistä Jesaja ennusti sanoen:
15:8 'Tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana.
15:9 Ja turhaan kunnioittavat minua, opettaen oppeja, ihmisten käskyjä.'"
15:10 Ja kutsuttuaan luokseen kansanjoukot sanoi heille: "Kuulkaa ja ymmärtäkää!
15:11 Ei saastuta ihmistä se, mikä menee suusta sisään, vaan suusta ulos tuleva saastuttaa ihmisen."
15:12 Silloin opetuslapset tullen hänen luokseen sanoivat: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan puheen?"
15:13 Mutta hän vastasi heille sanoen: "Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, revitään irti.
15:14 Jättäkää heidät, he ovat sokeita oppaita, mutta jos sokea sokeaa opastaa, molemmat kaatuvat kuoppaan."
15:15 Ja Pietari vastaten sanoi hänelle: "Selitä meille tämä vertaus."

15:16 Mutta Jeesus sanoi: "Vieläkö myös te olette ymmärtämättömiä?
15:17 Ettekö tajua, että kaikki suuhun menevä joutuu vatsaan ja ulostetaan käymälään?
15:18 Mutta mitkä tulevat suusta, ne lähtevät sydämestä, ja ne saastuttavat ihmisen.
15:19 Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, huoruudet, varkaudet, väärät todistukset, pilkkaamiset.
15:20 Nämä ovat ne, jotka saastuttavat ihmisen, mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä."
15:21 Ja Jeesus lähti sieltä ja vetäytyi Tyyron ja Siidonin alueille.
15:22 Ja katso, kanaanilainen nainen tuli niiltä seuduilta ja huusi sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda minua, tytärtäni riivataan kauheasti."
15:23 Mutta hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja pyysivät häntä sanoen: "Päästä hänet, sillä hän huutaa meidän jälkeemme."
15:24 Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty muiden kuin Israelin huoneen kadonneiden lammasten luokse."
15:25 Mutta vaimo tuli ja kumarsi häntä sanoen: "Herra, auta minua."
15:26 Mutta hän vastasi sanoen: "Ei ole hyvä ottaa lasten leipää ja heittää penikoille."
15:27 Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin muruja, jotka heidän herrojensa pöydältä putoavat."
15:28 Silloin Jeesus vastaten sanoi hänelle: "Oi nainen, suuri on sinun uskosi, käyköön sinulle, kuten tahdot." Ja hänen tyttärensä parani siitä hetkestä.
15:29 Ja lähdettyään sieltä Jeesus tuli Galilean meren luokse, ja vuorelle noustuaan hän istuutui sinne.
15:30 Ja hänen luokseen tuli paljon kansaa, tuoden mukanaan rampoja, sokeita, kuuroja, raajarikkoja ja paljon muita, ja laskivat heidät Jeesuksen jalkojen juureen, ja hän paransi heidät,
15:31 niin että kansajoukot ihmettelivät nähdessään kuurojen puhuvan, raajarikot terveinä ja rammat kävelevinä ja sokeat näkevinä, ja he ylistivät Israelin Jumalaa.
15:32 Ja Jeesus kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi: "Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun luonani, eikä heillä ole mitään syötävää. Enkä minä tahdo laskea heitä syömättä menemään, etteivät nääntyisi matkalla."
15:33 Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Mistä me saamme erämaassa niin paljon leipiä, että voimme ruokkia noin suuren kansanjoukon?"
15:34 Jeesus sanoi heille: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän, ja muutamia kalasia."
15:35 Ja hän käski kansanjoukkoja asettumaan maahan.
15:36 Ja hän otti seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen, ja opetuslapset antoivat kansalle.
15:37 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi, ja palojen ylijäämästä tuli seitsemän täyttä korillista.

15:38 Ja syöviä oli neljätuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.
15:39 Ja päästettyään kansanjoukot hän astui veneeseen ja tuli vat Magadanin alueelle.

16:1 Ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luokseen ja kiusaten pyysivät näyttämään heille merkin taivaasta,
16:2 mutta hän vastasi heille sanoen: "Kun tulee ilta, niin sanotte: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas rusottaa',
16:3 ja aamulla: 'Tänään tulee myrsky, sillä taivas rusottaa synkkänä.' Teeskentelijät, taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikojen merkkejä ette osaa.
16:4 Tämä paha ja avion rikkova sukupolvi etsii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki." Ja hän jätti heidät ja meni pois.
16:5 Kun opetuslapset saapuivat toiselle puolelle, olivat he unohtaneet ottaa leipiä mukaansa.
16:6 Ja Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja pysykää erossa fariseusten ja saddukeusten hapatuksesta."
16:7 Mutta he keskustelivat keskenään sanoen, että leipiä emme ottaneet mukaamme."
16:8 Ja sen tietäen Jeesus sanoi heille: "Miksi puhutte keskenänne, vähäuskoiset, että leipiä ette ottaneet mukaanne?
16:9 Ettekö vielä käsitä ja muista viittä leipää viidelletuhannelle ja kuinka monta korillista otitte talteen,
16:10 ettekä seitsemää leipää neljälletuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen?
16:11 Ettekö huomaa, etten leipien tähden käskenyt teitä pysymään erossa fariseusten ja saddukeusten hapatuksesta?"
16:12 Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt heitä pysymään erossa fariseusten ja saddukeusten leivästä, vaan fariseusten ja saddukeusten opetuksesta.
16:13 Kun Jeesus tuli Filippuksen Kesarean tienoille, kysyi hän opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan, Ihmisen Pojan?"
16:14 Ja he sanoivat: "Toiset Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun profeetoista."
16:15 Ja Jeesus sanoo heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?"
16:16 Simon Pietari vastasi sanoen: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."
16:17 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.
16:18 Ja minäkin sanon sinulle, että sinä olet Pietari, ja tämän kallion päälle minä rakennan seurakuntani, ja Haadeksen portit eivät sitä voita.
16:19 Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sidot maan päällä, tulee sidotuksi taivaissa, ja minkä irrotat maan päällä, tulee irrotetuksi taivaissa."
16:20 Silloin hän varoitti opetuslapsiaan kenellekään sanomasta, että hän on

Voideltu.
16:21 Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, että hänen pitää mennä Jerusalemiin ja paljon kärsiä vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta, ja tulla tapetuksi ja kolmantena päivänä hän nousisi ylös.
16:22 Silloin Pietari otti hänet erilleen ja ryhtyi moittimaan häntä sanoen: "Armollinen olkoon sinulle, Herra, älköön sinulle käykö noin."
16:23 Mutta kääntyen hän sanoi Pietarille: "Mene taakseni, saatana, olet minulle ansa, sillä et ajattele, mikä on Jumalan, vaan mikä on ihmisten."
16:24 Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.
16:25 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, tuhoaa sen, mutta joka tuhoaa elämänsä minun vuokseni, löytää sen.
16:26 Sillä mitä hyödyttää ihmistä, vaikka kaiken maailman voittaa omakseen, mutta menettää sielunsa? Tai mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?
16:27 Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan.
16:28 Varmasti sanon teille, että täällä on joitakin seisovia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin ovat nähneet Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan."

17:1 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus ottaa mukaansa yksistään Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle.
17:2 Ja muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin valo.
17:3 Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssaan.
17:4 Ja vastaten Pietari puhui Jeesukselle: "Herra, on hyvä, että me olemme tässä. Jos tahdot, niin teemme tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Elialle yhden."
17:5 Vielä hänen puhuessaan, katso, valoisa pilvi varjosti heidät, ja katso, ääni pilvestä sanoi: "Tämä on minun rakastettu Poikani, johon olen mielistynyt, kuulkaa häntä."
17:6 Ja sen kuultuaan kaatuivat opetuslapset kasvoilleen ja pelästyivät kovin.
17:7 Ja Jeesus tullessaan heidän luokseen koski heitä ja sanoi: "Nouskaa, ja älkää pelätkö."
17:8 Ja nostaessaan silmänsä eivät nähneet ketään muuta kuin yksin Jeesuksen.
17:9 Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta Jeesus varoitti heitä sanoen: "Älkää kenellekään kertoko näystä, kunnes Ihmisen Poika on noussut kuolleista."
17:10 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Elian pitää tulla ensin?"
17:11 Jeesus vastasi ja sanoi: "Elias tosin tulee ensin ja ennallistaa kaikki,
17:12 mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut, ja eivät tunnistaneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika on kärsivä."
17:13 Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta.
17:14 Ja kun he saapuivat kansan luo, tuli hänen luokseen mies, polvistuen hänen eteensä

17:15 ja sanoi: "Herra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuunvaihetautinen ja kärsii kovin. Hän on usein sairaana, sillä hän kaatuu, tuleen ja usein veteen.
17:16 Ja minä toin hänet sinun opetuslapsillesi, mutta he eivät kyenneet häntä parantamaan."
17:17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Oi epäuskoinen ja pois kääntynyt suku, mihin asti minä olen teidän kanssanne? Kuinka kauan kestän teitä? Tuokaa hänet tänne minun luokseni."
17:18 Ja Jeesus nuhteli häntä ja hänestä lähti riivaaja pois, ja poika parantui siitä hetkestä.
17:19 Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen luokse yksinään, sanoen: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"
17:20 Niin hän sanoi heille: "Teidän epäuskonne vuoksi. Varmasti sanon teille, että jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenen verran, sanoisitte tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta."
17:21 Mutta tämä laji ei lähde, paitsi rukouksella.
17:22 Ja kun he yhdessä vaelsivat Galileassa, sanoi Jeesus heille: "Ihmisen Poika on annettava ihmisten käsiin,
17:23 ja he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös." Ja he tulivat murheellisiksi.
17:24 Ja kun he saapuivat Kapernaumiin, tulivat temppeliveron kantajat Pietarin luo ja sanoivat: "Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?"
17:25 Hän sanoi: "Kyllä." Ja kun hän tuli huoneeseen, kysyi Jeesus häneltä ensi sanaksi: "Miltä sinusta näyttää, Simon? Keneltä maan kuninkaat ottavat tullia tai veroa? Heidän lapsiltaan vai vierailta?"
17:26 Pietari sanoo hänelle: "Vierailta". Jeesus sanoo hänelle: "Niinpä lapset ovat vapaita.
17:27 Mutta ettemme heitä loukkaisi, niin mene ja heitä koukku järveen. Ota sitten ensiksi saamasi kala, ja kun avaat sen suun, löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi."

18:1 Sinä päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen luokse ja sanoivat: "Kuka on suurempi taivasten valtakunnassa?"
18:2 Ja kutsuttuaan luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen
18:3 ja sanoi: "Varmasti sanon teille, jos ette käänny ja ole kuin lapset, ette pääse taivasten valtakuntaan.
18:4 Joka siis alentaa itsensä tämän lapsen kaltaiseksi, hän on suurempi taivasten valtakunnassa.
18:5 Ja joka ottaa vastaan yhden tällaisen lapsen minun nimessäni, ottaa vastaan minut.
18:6 Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä minuun uskovista, niin olisi parempi, että aasin myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.
18:7 Voi maailmaa viettelyksistä, sillä viettelysten on pakko tulla, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee!
18:8 Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa ne pois ja heitä

luotasi, sillä parempi sinulle on mennä elämään rampana tai raajarikkona kuin että kaksi kättä tai kaksi jalkaa omistavana tulla heitetyksi iäiseen tuleen.
18:9 Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, revi se pois ja heitä luotasi, parempi on sinulle yksisilmäisenä mennä elämään, kuin kaksi silmää omistavana tulla heitetyksi Gehennan tuleen.
18:10 Varokaa, ettette halveksi yhtä näistä pienistä, sillä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun taivaallisen Isäni kasvot.
18:11 Sillä Ihmisen Poika tuli pelastamaan kadonnutta.
18:12 Miltä teistä näyttää? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?
18:13 Ja jos hän sen sattuu löytämään, varmasti sanon teille, että hän iloitsee enemmän siitä yhdestä kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet.
18:14 Samoin ei teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä katoaisi.
18:15 Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja ojenna häntä kahden kesken. Jos hän sinua kuulee, voitit veljesi.
18:16 Mutta jos hän ei sinua kuule, ota kanssasi yksi tai kaksi, jotta kahden tai kolmen todistajan suulla vahvistettaisiin joka sana.
18:17 Mutta jos hän ei kuule heitä, ilmoita seurakunnalle, mutta jos ei myöskään seurakuntaa kuule, olkoon sinulle kuin pakana ja publikaani.
18:18 Varmasti sanon teille, jos mitä vain sidotte maan päällä, ne tulevat sidotuiksi taivaassa, ja jos mitä vain irrotatte maan päällä, ne tulevat irrotetuiksi taivaassa.
18:19 Vielä sanon teille, että jos kaksi teistä sopii jostakin asiasta, että sitä pyytävät, se tulee heille minun taivaallisen Isäni luota.
18:20 Sillä missä on kaksi tai kolme kokoontuneena minun nimeeni, siellä olen heidän keskellään."
18:21 Silloin Pietari meni hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, kun hän rikkoo minua vastaan? Aina seitsemänkö kertaa?"
18:22 Jeesus vastasi hänelle: "En sano sinulle seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.
18:23 Siksi taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka tahtoi tehdä tilin palvelijoidensa kanssa.
18:24 Ja kun hän rupesi tilintekoon, tuotiin hänen eteensä eräs, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta talenttia.
18:25 Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, niin hänen herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.
18:26 Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaiken.'
18:27 Ja herran kävi sääliksi palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänelle velan

anteeksi.
18:28 Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään palvelijatovereistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria, ja tarttuen häneen kuristi häntä ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa.'
18:29 Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle.'
18:30 Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa.
18:31 Kun hänen palvelijatoverinsa näkivät, mitä tapahtui, tulivat he murheellisiksi ja menivät ja ilmoittivat herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut.
18:32 Silloin hänen herransa kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit,
18:33 eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, kuten minä sinua armahdin?'
18:34 Ja hänen herransa suuttui ja antoi hänet vangi nvartijan käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli hänelle velkaa.
18:35 Niin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, jos ette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi hänen rikkomisiaan."

19:1 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä puheet, lähti hän Galileasta ja tuli Jordanin takaa Juudean alueelle.
19:2 Ja suuri kansan paljous seurasi häntä, ja hän paransi heitä siellä.
19:3 Ja fariseukset tulivat hänen luokseen koetellakseen häntä ja sanoen: "Onko miehen lupa lähettää vaimonsa menemään mistä syystä tahansa?"
19:4 Mutta hän vastasi heille sanoen: "Ettekö ole lukeneet, että alussa teki heidät mieheksi ja naiseksi
19:5 ja sanoi: 'Tämän vuoksi jättää mies isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi'.
19:6 Niin että eivät enää ole kaksi, vaan yksi liha, ja minkä siis Jumala iesti yhteen, sitä älköön ihminen erottako."
19:7 Sanovat hänelle: "Miksi sitten Mooses määräsi antamaan erokirjan ja hylätä hänet?"
19:8 Jeesus sanoo heille: ”Teidän kovasydämisyytenne tähden Mooses antoi luvan erottaa teidän vaimonne, mutta alusta ei niin ollut.
19:9 Ja sanon teille, että joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden täh den ja nai toisen, tekee huorin, ja joka nai erotetun, tekee huorin."
19:10 Opetuslapset sanoivat hänelle: "Jos näin on miehen suhde naiseen, ei kannata naida."
19:11 Mutta hän sanoi heille: "Eivät kaikki käsitä tätä sanaa, vaan ne, joille se on annettu.
19:12 Sillä on eunukkeja, jotka äitinsä kohdusta syntyvät sellaisiksi, ja on eunukkeja, jotka kuohittiin ihmisiltä, ja on eunukkeja, jotka ovat tai vasten valtakunnan vuoksi kuohinneet itsensä. Joka on sen kykenevä käsittämään, käsittäköön."

19:13 Silloin tuotiin hänen luokseen lapsia, jotta hän laittaisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi, mutta opetuslapset nuhtelivat heitä.
19:14 Niin Jeesus sanoi: "Antakaa lasten olla, älkääkä estäkö heitä tulemasta minun luokseni, sillä tällaisten on taivasten valtakunta."
19:15 Ja laitettuaan kädet heidän päälleen hän lähti sieltä pois.
19:16 Ja katso, eräs tuli ja sanoi hänelle: "Hyvä opettaja, mitä hyvää tekisin, että omistan iäisen elämän?"
19:17 Mutta hän sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi yksin Jumala. Miksi minulta kysyt hyvästä? Mutta jos tahdot päästä elämään sisälle, niin noudata käskyjä."
19:18 Hän sanoi hänelle: "Mitkä?" Jeesus sanoi: "Nämä: älä tapa, älä riko avioliittoa, älä varasta',
19:19 kunnioita isääsi ja äitiäsi ja rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."
19:20 Nuori mies sanoi hänelle: "Kaikkia näitä minä olen noudattanut nuoruudestani asti, mitä minulta vielä puuttuu?"
19:21 Jeesus sanoi hänelle: "Jos tahdot olla täydellinen, niin mene ja myy omaisuutesi ja anna köyhille, niin omistat aarteen taivaissa, ja tule ja seuraa minua."
19:22 Mutta kun nuorukainen kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.
19:23 Ja Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Varmasti sanon teille, että vaivoin rikas menee taivasten valtakuntaan.
19:24 Ja vielä minä sanon teille, että helpompi on kamelin mennä neulansilmän lävitse kuin rikkaan mennä sisään Jumalan valtakuntaan."
19:25 Kun opetuslapset sen kuulivat, hämmästyivät he kovin ja sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"
19:26 Niin Jeesus katsoi heihin ja sanoi heille: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista."
19:27 Silloin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, me olemme jättäneet kaikki ja seuranneet sinua, mitä me siitä saamme?"
19:28 Niin Jeesus sanoi heille: "Varmasti sanon teille, jälleensyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkauden valtaistuimellaan, istutte tekin kahdellatoista valtaistuimella tuomiten Israelin kahtatoista heimoa.
19:29 Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava satakertaisesti takaisin ja perii iäisen elämän.
19:30 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi."

20:1 "Sillä taivasten valtakunta on perheenisännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.
20:2 Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa denarista päivältä, lähetti hän heidät viinitarhaansa.
20:3 Ja hän lähti ulos kolmannella tunnilla ja näki toisia seisomassa torilla työttöminä
20:4 ja hän sanoi heille: 'Menkää tekin minun viinitarhaani, ja mikä oikein on,

sen minä annan teille.'
20:5 Niin he menivät. Taas hän lähti ulos kuudennella ja yhdeksännellä tunnilla ja teki samoin.
20:6 Ja ulos lähtien yhdennellätoista tunnilla, löysi vielä toisia työttöminä, ja hän sanoi heille: 'Miksi seisotte täällä kaiken päivää työttöminä?'
20:7 He sanoivat hänelle: 'Koska kukaan ei ole meitä palkannut.' Hän sanoi heille: 'Menkää tekin minun viinitarhaani, ja mikä on oikein, sen saatte palkaksi.'
20:8 Ja illan tultua sanoi viinitarhan herra tilanhoitajalleen: 'Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti.'
20:9 Kun nyt tulivat ne, jotka olivat saapuneet yhdennellätoista tunnilla, saivat he kukin denarin.
20:10 Ja kun ensimmäiset tulivat, luulivat he saavansa enemmän, mutta he saivat kukin denarin.
20:11 Kun he sen saivat, nurisivat he perheen isäntää vastaan
20:12 ja sanoivat: 'Nämä viimeiset tekivät yhden tunnin, ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.'
20:13 Niin hän vastasi eräälle heistä ja sanoi: 'Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä, etkö sopinut minun kanssani denarista?
20:14 Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa, kuten sinullekin.
20:15 Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi paha näkemään, että minä olen hyvä?'
20:16 Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi."
20:17 Ja kun Jeesus lähti kulkemaan ylös Jerusalemiin, otti hän tiellä ne kaksitoista erilleen ja sanoi heille:
20:18 "Katso, menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika luovutetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan,
20:19 ja luovuttavat hänet pakanoille pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös."
20:20 Silloin Sebedeuksen poikien äiti tuli poikineen hänen luokseen kumartaen, aikoen pyytää häneltä jotakin.
20:21 Niin hän sanoi hänelle: "Mitä tahdot?" Tämä sanoi hänelle: "Sano, että sinun valtakunnassasi minun kaksi poikaani istuvat, yksi sinun oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi."
20:22 Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: "Ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko juoda maljan, joka minun on juotava, ja kasteella, jolla minut kastetaan, tulla kastetuksi?" He sanoivat hänelle: "Voimme."
20:23 Hän sanoi heille: "Minun maljani te tosin juotte, ja kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin, mutta minun oikealla ja vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan joille minun Isäni on sen valmistanut."
20:24 Kun ne kymmenen sen kuulivat, närkästyivät he näihin kahteen veljekseen.
20:25 Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja että suuret käyttävät valtaansa niitä

kohtaan.
20:26 Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne,
20:27 ja joka teistä tahtoo olla ensimmäinen, olkoon teidän orjanne.
20:28 Kuten Ihmisen Poika ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan sielunsa lunnaaksi monen puolesta."
20:29 Ja heidän kulkiessaan pois Jerikosta seurasi häntä suuri kansan paljous.
20:30 Ja katso, kaksi sokeaa istui tien vieressä, ja kun he kuulivat, että Jeesus kulki ohitse, huusivat he sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda meitä."
20:31 Mutta kansanjoukko nuhteli heitä saadakseen heidät vaikenemaan, mutta he huusivat sitä enemmän: "Herra, Daavidin poika, armahda meitä."
20:32 Silloin Jeesus seisahtui ja kutsui heidät luokseen ja sanoi: "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?"
20:33 He sanoivat hänelle: "Herra, että meidän silmämme avautuisivat."
20:34 Niin Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketti heidän silmiään ja heti näkivät heidän silmänsä, ja he seurasivat häntä.

21:1 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen, öljypuiden vuoren luokse, silloin Jeesus lähetti kaksi opetuslastaan
21:2 ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on teitä vastapäätä, niin heti löydätte aasin sidottuna, ja varsan sen kanssa. Irrottakaa ne ja tuokaa minulle.
21:3 Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: Herra tarvitsee niitä, ja kohta hän lähettää ne."
21:4 Mutta tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo:
21:5 "Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle lempeänä ja ratsastaen aasilla ja ikeenalaisen varsalla.'"
21:6 Niin opetuslapset menivät ja tekivät, kuten Jeesus oli heitä käskenyt,
21:7 ja toivat aasin ja varsan ja asettivat niiden selkään vaatteensa, ja hän istuutui niiden päälle.
21:8 Ja osa kansasta levitti vaatteensa tielle, ja toiset katkoivat oksia puista ja hajottivat tielle.
21:9 Ja kansanjoukot kulkivat hänen edellään ja takanaan huusivat sanoen: "Hoosianna Daavidin pojalle, siunattu, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!"
21:10 Ja hänen mentyä sisään Jerusalemiin, kohisi koko kaupunki ja sanoi: "Kuka tämä on?"
21:11 Ja joukot sanoivat: "Tämä on Jeesus, profeetta Galilean Nasaretista."
21:12 Ja Jeesus meni sisään Jumalan pyhäkköön ja ajoi ulos pyhäköstä myyjät ja ostajat, ja kaatoi rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien tuolit.
21:13 Ja sanoo heille: "Kirjoitettu on: 'Minun taloani kutsutaan rukouksen taloksi', mutta te teitte siitä ryöstäjien luolan."
21:14 Ja hänen luokseen pyhäkössä tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät.
21:15 Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ihmeet, joita hän teki, ja

lapset, jotka huusivat pyhäkössä ja sanoivat: "Hoosianna Daavidin pojalle", niin he närkästyivät
21:16 ja sanoivat hänelle: "Kuuletko, mitä nämä sanovat?" Mutta Jeesus sanoi heille: "Kyllä, ettekö ole koskaan lukeneet, että lasten ja imeväisten suusta valmistit ylistyksen'?"
21:17 Ja hän jätti heidät ja meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.
21:18 Kun hän varhain aamulla palasi kaupunkiin, oli hänen nälkä.
21:19 Ja nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä kuin pelkkiä lehtiä, ja hän sanoi sille: "Älköön sinusta koskaan hedelmää tulko." Ja heti viikunapuu kuivui.
21:20 Kun opetuslapset tämän näkivät, ihmettelivät he sanoen: "Kuinka viikunapuu heti kuivui?"
21:21 Jeesus vastasi heille sanoen: "Varmasti sanon teille, että jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, niin ette ainoastaan tätä viikunapuulle tekisi, vaan jos tälle vuorelle sanoisitte: 'Kohoa ja heittäydy mereen', niin se tapahtuisi.
21:22 Ja kaiken, mitä uskoen pyydätte rukouksessa, saatte."
21:23 Ja hänen mentyä pyhäkköön, tulivat hänen opettaessaan ylipapit ja kansan vanhimmat hänen luokseen ja sanoivat: "Millä vallalla sinä näitä teet? Ja kuka sinulle on antanut tämän vallan?"
21:24 Jeesus vastasi heille sanoen: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen, johon jos vastaatte, niin minäkin sanon teille, millä vallalla minä näitä teen.
21:25 Mistä Johanneksen kaste oli? Taivaasta vai ihmisistä?" Niin he miettivät keskenään sanoen: "Jos sanomme taivaasta, niin hän sanoo meille: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'
21:26 Mutta jos sanomme ihmisistä, niin meidän täytyy pelätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana."
21:27 Ja he vastasivat Jeesukselle ja sanoivat: "Emme tiedä." Niin hän sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen.
21:28 Mutta miten teistä on? Miehellä oli kaksi poikaa, ja hän meni ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poika, mene tänään tekemään työtä minun viinitarhaani.'
21:29 Tämä vastasi ja sanoi: 'En tahdo', mutta jälkeenpäin hän katui ja meni.
21:30 Niin hän meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi ja sanoi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennyt.
21:31 Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon?" He sanoivat: "Ensimmäinen." Jeesus sanoi heille: "Varmasti sanon teille, että publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan.
21:32 Sillä Johannes tuli teidän luoksenne oikeamielisyyden tietä, ettekä te uskoneet häntä, mutta publikaanit ja portot uskoivat häntä, mutta te sen nähden ette myöhemminkään katuneet uskoaksenne häntä.
21:33 Kuunnelkaa toinen vertaus: Eräs mies oli isäntä, joka istutti viinitarhan ja ympäröi sen aidalla ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin, ja hän vuokrasi sen viljelijöille, ja matkusti pois.
21:34 Ja kun hedelmien aika lähestyi, lähetti hän palvelijoita viljelijöiden luokse saadakseen hedelmänsä.

21:35 Mutta viljelijät ottivat kiinni hänen palvelijansa, toisen pieksivät, toisen tappoivat, toisen kivittivät.
21:36 Ja taas hän lähetti palvelijoita, enemmän kuin ensimmäisiä, ja heille tekivät samoin.
21:37 Mutta viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Poikaani he kunnioittavat.'
21:38 Mutta kun viljelijät näkivät pojan, sanoivat he keskenään: 'Tämä on perillinen, tulkaa, tapamme hänet, niin me saamme hänen perintönsä.'
21:39 Ja he ottivat hänet kiinni ja ajoivat ulos viinitarhasta ja tappoivat.
21:40 Mutta kun viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viljelijöille?"
21:41 He sanoivat hänelle: "Pahat hän pahoin tuhoaa ja vuokraa viinitarhan toisille viljelijöille, jotka antavat hänelle hedelmät ajallaan."
21:42 Jeesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi. Herralta tämä on tullut, ja on ihmeellinen meidän silmissämme'?
21:43 Sen vuoksi sanon teille, että teiltä otetaan Jumalan valtakunta pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä.
21:44 Ja tämän kiven päälle kaatunut ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, hänet se murskaa."
21:45 Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat hänen vertauksensa, ymmärsivät he, että hän puhui heistä.
21:46 Ja he olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana.

22:1 Ja Jeesus vastaten heille sanoi vertauksilla:
22:2 "Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka valmisti häät pojalleen.
22:3 Ja hän lähetti palvelijat kutsumaan kutsuttuja häihin, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.
22:4 Taas hän lähetti toisia palvelijoita lausuen: 'Sanokaa kutsutuille: Katso, minä olen valmistanut ateriani, minun härkäni ja syöttiläänni ovat teurastetut, ja kaikki on valmiina, tulkaa häihin.'
22:5 Mutta he eivät siitä välittäneet, vaan menivät pois, mikä pellolle, mikä kaupantekoon,
22:6 ja toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pahoinpitelivät ja tappoivat.
22:7 Mutta tämän kuultuaan kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa ja tuhosi murhaajat ja poltti heidän kaupunkinsa.
22:8 Sitten hän sanoi palvelijoilleen: 'Häät ovat valmiina, mutta kutsutut eivät olleet arvollisia.
22:9 Menkää siis teiden risteyksiin ja kutsukaa häihin, keitä tapaatte.'
22:10 Ja palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, keitä vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.
22:11 Mutta kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, näki hän siellä miehen, joka ei ollut puettu häävaatteisiin.
22:12 Ja hän sanoi hänelle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle, vaikka

sinulla ei ole häävaatteita?' Mutta hän vaikeni.
22:13 Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet uloimpaan pimeyteen, siellä on itku ja hammasten kiristys.
22:14 Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut."
22:15 Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka saisivat hänet ansaan sanoissa.
22:16 Ja he lähettivät hänen luokseen opetuslapsensa herodilaisten kanssa, sanoen: "Opettaja, tiedämme, että olet totuuden mukainen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, kenestäkään välittämättä, sillä sinä et katso ihmisten kasvoihin.
22:17 Sano siis meille, miten arvelet? Sopiiko antaa keisarille veroa vai ei?"
22:18 Mutta Jeesus tietäen heidän pahuutensa sanoi: "Miksi kiusaatte minua, teeskentelijät?
22:19 Näyttäkää minulle veroraha." Niin he toivat hänelle denarin.
22:20 Hän sanoi heille: "Kenen kuva tässä on ja päällekirjoitus?"
22:21 He vastasivat: "Keisarin." Silloin hän sanoi heille: "Maksakaa siis mitkä ovat keisarin, keisarille, ja mitkä Jumalan, Jumalalle."
22:22 Kun he sen kuulivat, ihmettelivät he ja jättivät hänet ja menivät pois.
22:23 Sinä päivänä tulivat hänen luokseen saddukeukset, jotka sanoivat, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät häneltä
22:24 sanoen: "Opettaja, Mooses on sanonut: 'Jos joku kuolee lapsettomana, niin hänen veljensä naikoon hänen vaimonsa ja herättäköön siemenen veljelleen.'
22:25 Joukossamme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli, ja kun hänellä ei ollut jälkeläistä, jätti hän vaimonsa veljelleen.
22:26 Niin myös toinen ja kolmas, seitsemään asti.
22:27 Viimeiseksi kaikista kuoli nainen.
22:28 Kenen vaimo noista seitsemästä hän siis ylösnousemuksessa on? Sillä kaikkien vaimona hän on ollut."
22:29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Te eksytte, koska ette näe kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa.
22:30 Sillä ylösnousemuksessa ei naida eikä tulla naitetuksi, vaan he ovat taivaassa kuin Jumalan enkelit.
22:31 Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemukseen, niin ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on puhunut teille, sanoen:
22:32 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei hän ole kuolleiden Jumala, vaan elävien."
22:33 Ja sen kuullessaan kansa hämmästyi hänen opetustaan.
22:34 Mutta kun fariseukset kuulivat, että hän oli tukkinut saddukeuksilta suun, kokoontuivat he yhteen,
22:35 ja eräs heistä, joka oli lainoppinut, kysyi koetellakseen häntä:
22:36 "Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?"
22:37 Niin Jeesus sanoi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, koko sydämelläsi ja koko sielullasi ja koko ymmärrykselläsi.'
22:38 Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.

22:39 Toinen yhtäläinen tälle on: 'Rakasta lähimmäistäsi kuin itseäsi.'
22:40 Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat."
22:41 Ja fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä
22:42 sanoen: "Mitä arvelette voidellusta? Kenen poika hän on?" He sanoivat hänelle: "Daavidin."
22:43 Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi, sanoen:
22:44 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä laitan sinun vihollisesi astinlaudaksi sinun jalkojesi alle.'
22:45 Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?"
22:46 Ja kukaan ei voinut vastata hänelle sanaakaan, eikä siitä päivästä lähtien kukaan enää rohjennut kysyä häneltä mitään.

23:1 Silloin Jeesus puhui kansalle ja opetuslapsilleen
23:2 sanoen: "Mooseksen istuimella ovat istuneet kirjanoppineet ja fariseukset.
23:3 Kaikki siis, mitä käskevät teidän pitää, se pitäkää ja tehkää, mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee.
23:4 He sitovat painavia ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja asettavat ne ihmisten hartioille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellakaan liikuttaa.
23:5 Ja kaikki tekonsa he tekevät ihmisten katseltaviksi. Ja he leventävät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja suurentavat viittansa tupsut
23:6 ja rakastavat parasta paikkaa pidoissa ja etuistuimia synagogissa,
23:7 ja tervehtimistä toreilla, ja kutsumista 'rabbiksi.'
23:8 Mutta teitä älköön kutsuttako rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä.
23:9 Ja älkää isäksenne kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isä, joka on taivaissa.
23:10 Älkää antako kutsua teitä mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Voideltu.
23:11 Mutta suurin teistä on palvelijanne.
23:12 Mutta joka itsensä korottaa, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se korotetaan.
23:13 Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, teeskentelijät, kun syötte leskien talot ja näön vuoksi pidätte pitkiä rukouksia! Tämän vuoksi saatte kovemman tuomion.
23:14 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, teeskentelijät, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisten edessä! Sillä te ette itse mene sisään, ettekä salli sisään menevien mennä sisään.
23:15 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, teeskentelijät, kun kierrätte meren ja kuivan tehdäksenne yhden käännynnäisen, ja kun hän on siksi tullut, teette hänestä Gehennan lapsen, teistä kahdennetun!
23:16 Voi teitä, te sokeat oppaat, jotka sanotte: 'Jos joku vannoo temppelin kautta, ei se ole mitään, mutta jos joku vannoo temppelin kullan kautta, on velvollinen!'
23:17 Te järjettömät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppeli, joka

kullan pyhittää?
23:18 Ja: 'Jos joku vannoo alttarin kautta, niin se ei ole mitään, mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, niin hän on valvollinen.'
23:19 Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahjako vai alttari, joka uhrilahjan pyhittää?
23:20 Sen tähden, joka vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken kautta, mitä sen päällä on.
23:21 Ja joka vannoo temppelin kautta, vannoo sen kautta ja hänen kauttansa, joka siinä asuu.
23:22 Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttansa, joka sillä istuu.
23:23 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, teeskentelijät, kun annatte kymmenykset mintusta ja tillistä ja kuminasta, mutta olette jättäneet pois painavimman laista, oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää.
23:24 Te sokeat oppaat, jotka siivilöitte hyttysen, mutta juotte kamelin!
23:25 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, teeskentelijät, kun puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä!
23:26 Sokea fariseus, puhdista ensin maljan ja vadin sisus, jotta niiden ulkopuolikin tulisi puhtaaksi!
23:27 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, teeskentelijät, sillä olette kalkittujen hautojen kaltaisia, jotka tosin ulkoa näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaisuutta!
23:28 Samoin te ulkoa näytätte ihmisten silmissä oikeudenmukaisilta, mutta sisältä olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta.
23:29 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, teeskentelijät, kun rakennatte profeettojen hautoja ja koristelette oikeamielisten muistomerkkejä,
23:30 ja sanotte: 'Jos olisimme eläneet isiemme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettojen vereen'!
23:31 Niin te siis todistatte itsestänne, että olette niiden lapsia, jotka murhasivat profeettoja.
23:32 Siis myös te täyttäkää isienne mitta.
23:33 Käärmeet, kyiden sikiöt, miten pakenette Gehennan tuomiota?
23:34 Tämän vuoksi, katso, minä lähetän teidän luoksenne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita, ja heitä te tapatte ja naulaatte ristille, ja heitä te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin,
23:35 jotta teidän päällenne tulisi kaikki oikeamielisten veri, joka maan päällä on vuodatettu oikeamielisen Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen, jonka murhasitte temppelin ja alttarin välissä.
23:36 Varmasti sanon teille, että tämä kaikki tulee tämän suvun päälle.
23:37 Jerusalem, Jerusalem, joka tapat luoksesi lähetetyt profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun luoksesi lähetetyt, kuinka usein tahdoinkaan koota sinun lapsesi, niin kuin lintu kokoaa poikasensa siipiensä alle, ja te ette ole tahtoneet.
23:38 Katso, teidän talonne jää autioksi.

23:39 Sillä sanon teille, ettette tästedes näe minua, ennen kuin sanotte: 'Siunattu, joka tulee Herran nimessä.'"

24:1 Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois, ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen näyttämään hänelle pyhäkön rakennuksia.
24:2 Niin hän vastasi heille sanoen: "Ettekö näe näitä kaikkia? Varmasti sanon teille, ei jätetä täällä kiveä kiven päälle, maahan kumoamatta."
24:3 Ja hänen istuessaan öljypuiden vuoren päällä, tulivat opetuslapset erikseen hänen luokseen ja sanoivat: "Sano meille, milloin nämä tapahtuvat ja mikä on sinun paluusi merkki aikakausien täyttyessä?"
24:4 Ja Jeesus vastasi heille sanoen: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.
24:5 Sillä monet tulevat minun nimelläni, sanoen 'Minä olen Voideltu', ja he eksyttävät monia.
24:6 Ja tulette kuulemaan sodista ja sanomista sotien. Katsokaa, älkääkä säikähtäkö, sillä kaiken tämän pitää tapahtua, mutta tämä ei ole vielä täyttymys.
24:7 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan ja tulee nälänhätää ja maanjäristyksiä paikoin.
24:8 Ja kaikki nämä ovat synnytystuskien alkua.
24:9 Silloin luovuttavat teidät ahdistukseen ja tappavat teitä ja joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden.
24:10 Ja silloin monet luopuvat ja ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan.
24:11 Ja monta valheprofeettaa nousee eksyttäen monia.
24:12 Ja laittomuuden lisääntymisen vuoksi kylmenee monien rakkaus,
24:13 mutta loppuun asti kestävä pelastetaan.
24:14 Ja tämä valtakunnan ilosanoma julistetaan koko maanpiirissä, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee aikakauden täyttymys.
24:15 Kun siis näette hävityksen inhottavuuden, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - lukeva huomatkoon -
24:16 silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille,
24:17 joka on katolla, älköön menkö alas hakemaan mitään hänen talostaan,
24:18 ja joka on pellolla, älköön palatko takaisin hakemaan vaatteitaan.
24:19 Mutta voi raskaana olevia ja imettäviä niinä päivinä!
24:20 Rukoilkaa, ettei pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina.
24:21 Sillä silloin tulee suuri ahdistus, jollaista ei ole ollut maailman alusta maailman nykyhetkeen asti eikä enää tule.
24:22 Ja ellei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi, mutta valittujen vuoksi päivät lyhennetään.
24:23 Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on voideltu' tai: 'Täällä', niin älkää uskoko.
24:24 Sillä nousee valhevoideltuja ja valheprofeettoja, ja he antavat suuria merkkejä ja ihmeitä, jotta eksyttäisivät, jos mahdollista, myös valitut.
24:25 Katso, olen sen teille edeltä sanonut.
24:26 Jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää lähtekö. 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää uskoko.

24:27 Sillä kuten salama lähtee idästä ja näkyy länteen asti, samoin on Ihmisen Pojan paluu.
24:28 Sillä missä on raato, sinne korppikotkat kokoontuvat.
24:29 Ja heti ahdistuksen päivien jälkeen aurinko pimenee ja kuu ei anna valoaan, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät.
24:30 Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin lyövät rintoihinsa kaikki maan heimot, ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella.
24:31 Ja hän lähettää enkelinsä pasuunan soidessa suurella äänellä, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä tuulelta, taivaan ääristä asti.
24:32 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus. Kun sen oksista tulee tuoreita ja se kasvattaa lehdet, niin tiedätte, että kesä on lähellä.
24:33 Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on ovella.
24:34 Varmasti sanon teille, ettei tämä suku katoa, kunnes kaikki nämä tapahtuvat.
24:35 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.
24:36 Mutta päivistä ja hetkistä ei tiedä kukaan, eivät enkelit, eikä Poika, vaan ainoastaan minun Isäni.
24:37 Sillä kuten oli Nooan päivinä, samoin on oleva Ihmisen Pojan paluu.
24:38 Sillä kuten ihmiset olivat niinä päivinä ennen tulvaa, syöden ja juoden, naiden ja naittaen, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin,
24:39 eivätkä tienneet, kunnes tuli tulva ja vei kaiken, samoin on myös Ihmisen Pojan tulemus.
24:40 Silloin on kaksi pellolla, yksi otetaan ja yksi jätetään.
24:41 Kaksi jauhaa myllyllä, toinen otetaan ja toinen jätetään.
24:42 Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.
24:43 Mutta tämä tietäkää, että jos isäntä tietäisi, millä yövartiolla varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa.
24:44 Tämän vuoksi olkaa myös te valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette arvaa, Ihmisen Poika tulee.
24:45 Kuka siis on uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallaan?
24:46 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!
24:47 Varmasti sanon teille, että hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.
24:48 Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy',
24:49 ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuvien kanssa,
24:50 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa,
24:51 ja halkaisee hänet kahtia ja määrää hänelle saman osan kuin teeskentelijöille. Siellä on itku ja hammasten kiristys."

25:1 "Silloin on taivasten valtakuntaa verrattava kymmeen neitsyeen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan.
25:2 Mutta viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta.
25:3 Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa,
25:4 mutta viisaat ottivat öljyä astioihinsa sekä lamppunsa.
25:5 Mutta sulhasen viipyessä torkahtivat kaikki ja nukkuivat.
25:6 Mutta keskellä yötä kuului huuto: 'Katso, sulhanen tulee! Menkää häntä vastaan.'
25:7 Silloin heräsivät kaikki neitsyet ja kunnostivat kukin oman lamppunsa.
25:8 Mutta tyhmät sanoivat viisaille: 'Antakaa meille teidän öljystänne, sillä meidän lamppumme sammuvat.'
25:9 Mutta viisaat vastasivat sanoen: 'Emme voi, sillä ei riitä meille ja teille, mutta menkää ennemmin myyjien luokse ostamaan itsellenne.'
25:10 Mutta heidän lähdettyä ostamaan sulhanen tuli, ja valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.
25:11 Ja viimein tulivat myös toiset neitsyet ja sanoivat: 'Herra, herra, avaa meille!'
25:12 Mutta hän vastasi sanoen: 'Varmasti sanon teille, minä en tunne teitä.'
25:13 Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä, jona Ihmisen Poika tulee.
25:14 Sillä tapahtuu, niin kuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille ja hän kutsui palvelijansa ja luovutti heille omaisuutensa,
25:15 yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, jokaiselle hänen voimansa mukaan, ja matkusti heti pois.
25:16 Viisi talenttia saanut teki työtä niillä ja voitti toiset viisi talenttia.
25:17 Samoin kaksi talenttia saanut voitti toiset kaksi.
25:18 Mutta yhden talentin saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa hopean.
25:19 Ja pitkän ajan kuluttua näiden palvelijoiden herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän kanssaan.
25:20 Silloin tuli se, joka oli saanut viisi talenttia, ja toi toiset viisi talenttia, sanoen: 'Herra, viisi talenttia sinä minulle luovutit, katso, toiset viisi talenttia minä olen voittanut.'
25:21 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olit uskollinen, minä asetan sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'
25:22 Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi talenttia sinä minulle luovutit, katso, toiset kaksi talenttia minä olen voittanut.'
25:23 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä asetan sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'
25:24 Sitten myös se, joka oli saanut yhden talentin, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi ihmiseksi, sillä niität, missä et ole kylvänyt ja kokoat sieltä, mihin et ole viskannut.
25:25 Ja peloissani minä menin ja kätkin sinun talenttisi maahan. Katso, saat

omasi.'
25:26 Mutta hänen herransa vastasi sanoen hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Tiesit, että leikkaan sieltä, mihin en ole kylvänyt ja kokoan sieltä, mihin en ole viskannut.
25:27 Sinun olisi siis pitänyt jättää minun hopeani rahanvaihtajille ja tullessani olisin saanut omani takaisin koron kanssa.
25:28 Ottakaa siis talentti häneltä pois ja antakaa kymmenen talenttia omistavalle.
25:29 Sillä jokaiselle omistavalle annetaan ja omistaa yltäkylläisesti, mutta joka ei omista, siltä otetaan pois, mitä hän omistaa.
25:30 Ja heittäkää hyödytön palvelija uloimpaan pimeyteen. Siellä on itku ja hammasten kiristys.'
25:31 Ja kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki pyhät enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuutuu kirkkauden valtaistuimelle.
25:32 Ja hänen eteensä kokoontuvat kaikki kansat, ja hän erottaa ne toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista.
25:33 Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.
25:34 Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja perikää se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.
25:35 Sillä minun oli nälkä, ja annoitte minulle syömistä, olin janoinen, ja juotitte, olin vieras, ja majoititte minut,
25:36 olin alaston, ja vaatetitte minut, olin sairas, ja kävitte minua katsomassa, olin vankilassa ja tulitte minun luokseni.'
25:37 Silloin oikeamieliset vastaavat hänelle sanoen: 'Herra, milloin näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua. Tai janoisena ja juotimme?
25:38 Ja milloin näimme sinut vieraana ja majoitimme. Tai alastomana ja vaatetimme?
25:39 Ja milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja tulimme luoksesi?'
25:40 Kuningas vastaa heille: 'Varmasti sanon teille, minkä olette tehneet yhdelle näistä minun pienimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'
25:41 Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun luotani, te kirotut, ikuiseen tuleen, joka on valmistettu perkele elle ja hänen enkeleilleen.
25:42 Sillä olin nälkäinen, ja ette antaneet minulle syömistä, olin janoinen, ja te ette minua juottaneet,
25:43 olin vieras, ja ette majoittaneet minua, alaston ja ette vaatettaneet minua, sairas, ja vankilassa, ja ette käyneet minua katsomassa.'
25:44 Silloin hekin vastaavat sanoen: 'Herra, milloin näimme sinut nälkäisenä tai janoisena, tai vieraana, tai alastomana, tai sairaana, tai vankilassa, ja emme sinua palvelleet?'
25:45 Silloin hän vastaa heille sanoen: 'Varmasti sanon teille, että minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä pienimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

25:46 Ja nämä menevät ikuiseen rangaistukseen, mutta oikeamieliset ikuiseen elämään."

26:1 Ja kun Jeesus oli lopettanut kaikki nämä puheet, sanoi hän opetuslapsilleen:
26:2 "Tiedätte, että kahden päivän päästä on pääsiäinen ja Ihmisen Poika luovutetaan ristiinnaulittavaksi."
26:3 Silloin ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas nimisen ylimmäisen papin palatsiin
26:4 ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni petoksella ja tappaisivat.
26:5 Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei syntyisi levottomuutta kansassa."
26:6 Kun Jeesus oli Betaniassa pitaalisen Simonin asunnossa,
26:7 tuli hänen luokseen nainen mukanaan alabasteripullo täynnä kallisarvoista voidetta, jonka hän vuodatti Jeesuksen päähän hänen ollessaan aterialla.
26:8 Mutta sen nähdessään hänen opetuslapsensa pahastuivat ja sanoivat: "Mitä varten tämä tuhlaus?
26:9 Olisihan voiteen voinut myydä kalliilla hinnalla ja antaa rahat köyhille."
26:10 Kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän heille: "Miksi annatte iskuja tällä naiselle? Sillä hän teki hyvän työn minulle.
26:11 Sillä aina köyhät ovat keskuudessanne, mutta minua ei ole aina.
26:12 Sillä vuodattaessaan voiteen minun ruumiini päälle, hän teki sen minun hautaamistani varten.
26:13 Varmasti sanon teille, missä ikinä kaikessa maailmassa tätä ilosanomaa julistetaan, siellä se, minkä hän teki, on mainittava hänen muistokseen."
26:14 Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas Iskariot, ylipappien luo
26:15 ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa minulle, että minä luovutan hänet teille?" Ja he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.
26:16 Ja siitä hetkestä hän etsi sopivaa tilaisuutta luovuttaakseen hänet.
26:17 Mutta ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen luokse ja sanoivat: "Mihin tahdot, että valmistamme pääsiäislampaan sinun syödäksesi?"
26:18 Niin hän sanoi: "Menkää kaupunkiin erään luo ja sanokaa hänelle: 'Opettaja sanoo: Minun aikani on lähellä, sinun luonasi minä syön pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa.'"
26:19 Ja opetuslapset tekivät, kuten Jeesus oli heitä käskenyt, ja valmistivat pääsiäislampaan.
26:20 Ja kun ilta tuli, asettui hän aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa.
26:21 Ja heidän syödessään hän sanoi: "Varmasti sanon teille, että yksi teistä luovuttaa minut."
26:22 Silloin he tulivat murheellisiksi ja alkoivat toinen toisensa perästä sanomaan hänelle: "En kai se ole minä, Herra?"
26:23 Hän vastasi ja sanoi: "Joka minun kanssani pisti kätensä vatiin, se luovuttaa minut.

26:24 Ihmisen Poika tosin menee pois, kuten hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika luovutetaan! Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt."
26:25 Niin Juudas, joka hänet luovuttaisi, sanoi: "En kai se minä ole, Rabbi?" Hän sanoi hänelle: "Sinä sanoit!"
26:26 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsilleen ja sanoi: "Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini."
26:27 Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa siitä kaikki,
26:28 sillä tämä on minun vereni, uuden liiton veri, joka monien edestä on vuotava harhaan menojen anteeksiantamiseksi.
26:29 Ja minä sanon teille, että tästedes minä en juo viinipuun hedelmästä, kunnes sinä päivänä juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa."
26:30 Ja laulettuaan he lähtivät öljypuiden vuorelle.
26:31 Silloin Jeesus sanoi heille: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun. Sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat hajaantuvat.'
26:32 Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan."
26:33 Niin Pietari vastasi hänelle sanoen: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, niin minä en koskaan loukkaannu."
26:34 Jeesus sanoi hänelle: "Varmasti sanon sinulle, että tänä yönä, ennen kuin kiekumista, sinä kolmesti minut kiellät."
26:35 Pietari sanoi hänelle: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään sinua kiellä." Samoin sanoivat myös kaikki muut opetuslapset.
26:36 Sitten Jeesus tulee heidän kanssaan Getsemane nimiselle maatilalle, ja hän sanoi opetuslapsilleen: "Istukaa tässä sillä aikaa, kun minä menen ja rukoilen tuolla."
26:37 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa, ja hän alkoi murehtia ja tulla tuskaiseksi.
26:38 Silloin hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen kuolemaan asti, pysykää täällä ja valvokaa minun kanssani."
26:39 Ja mentyään vähän edemmäksi hän lankesi kasvoilleen ja sanoi: "Isäni, jos on mahdollista, niin menköön minulta ohi tämä malja. Ei kuitenkaan kuten minä tahdon, vaan niin kuin sinä."
26:40 Ja hän tuli opetuslasten luo ja löytää heidät nukkumasta ja sanoo Pietarille: "Niin ette jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani!
26:41 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko."
26:42 Taas hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni ja pois minusta minun juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi."
26:43 Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.
26:44 Ja hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran ja sanoi samat sanat uudestaan.
26:45 Sitten hän tuli opetuslasten luokse ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Katso, hetki on lähellä, ja Ihmisen Poika luovutetaan harhaan

menneiden käsiin.
26:46 Nouskaa, lähtekäämme! Katso, minut luovuttava on lähellä."
26:47 Ja vielä hänen puhuessaan, katso, Juudas, yksi kahdestatoista tuli, ja hänen kanssaan lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota lähteneitä, miekat ja seipäät käsissä.
26:48 Ja luovuttaja oli antanut heille merkin sanoen: "Jolle annan suuta, hän se on, pidättäkää hänet."
26:49 Ja heti hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, rabbi!" ja suuteli häntä.
26:50 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ystävä, miksi olet täällä?" Silloin he tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja vangitsivat hänet.
26:51 Ja katso, eräs niistä, jotka olivat Jeesuksen kanssa, ojensi kätensä, veti miekkansa ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.
26:52 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Pistä miekkasi tuppeen, sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, miekalla tuhoutuvat.
26:53 Vai luuletko, etten voi nyt pyytää Isältäni, niin että hän lähettää heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä?
26:54 Kuinka siis täyttyisivät kirjoitukset, että näin pitää tapahtua?"
26:55 Sillä hetkellä Jeesus sanoi joukolle: "Kuin rosvoa vastaan te olette lähteneet miekoilla ja seipäillä minua vangitsemaan. Joka päivä minä olen istunut pyhäkössä opettamassa, ja ette ole pidättäneet minua.
26:56 Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta profeettojen kirjoitukset täyttyisivät." Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.
26:57 Mutta Jeesuksen kiinniottajat veivät hänet ylimmäisen papin, Kaifaan, eteen, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.
26:58 Ja Pietari seurasi häntä kauempaa ylimmäisen papin pihalle asti, ja hän meni sinne ja istui palvelijoiden joukkoon nähdäksensä, kuinka lopulta kävisi.
26:59 Ja ylipapit ja vanhimmat ja koko neuvosto etsivät tekosyytä Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet,
26:60 mutta eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli tullut esille. Viimein tuli esiin kaksi valhetodistajaa,
26:61 jotka sanoivat: "Tämä sanoi: 'Voin hajottaa Jumalan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennan.'"
26:62 Silloin ylimmäinen pappi nousi ylös sanoen: "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua vastaan?"
26:63 Mutta Jeesus vaikeni, ja ylimmäinen pappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, jos sinä olet Voideltu, Jumalan Poika."
26:64 Jeesus sanoi hänelle: "Sinä sanoit! Kuitenkin minä sanon teille, tästedes näette Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."
26:65 Silloin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Pilkkasi! Mitä me enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte hänen pilkkaamisensa.
26:66 Miltä teistä näyttää?" He vastasivat sanoen: "Hän on ansainnut kuolemaan."
26:67 Silloin he sylkivät häntä kasvoihin ja he löivät häntä poskelle,

26:68 ja sanoivat: "Profetoi meille, Kristus, kuka se on, joka sinua löi."
26:69 Mutta Pietari istui ulkona pihalla, ja hänen luokseen tuli muuan palvelijatar sanoen: "Sinä olit myös Jeesuksen, galilealaisen, seurassa."
26:70 Mutta hän kiisti kaikkien kuullen ja sanoi: "En tiedä, mistä puhut."
26:71 Ja kun hän oli mennyt portille, näki hänet toinen ja sanoi siellä oleville: "Tämä oli myös Jeesuksen, Nasaretilaisen, seurassa."
26:72 Ja taas hän kielsi valalla vannoen, että ei tunne sitä miestä.
26:73 Vähän sen jälkeen tulivat muut siellä seisoneet lähelle ja sanoivat Pietarille: "Todellakin, sinä myös olet yksi heistä, sillä murteesi ilmaisee sinut."
26:74 Silloin hän alkoi kiroilla ja vannoa, ettei tunne sitä miestä. Ja heti kukko kiekui.
26:75 Ja Pietari muisti Jeesuksen sanat hänelle, että "ennen kukon kiekumista kolmasti kiellät minut". Ja ulos mentyään Pietari itki katkerasti.

27:1 Mutta aamun tullessa kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvottelun Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet,
27:2 ja he sitoivat hänet ja veivät pois ja luovuttivat hänet maaherra Pontius Pilatukselle.
27:3 Silloin hänen luovuttajansa Juudas näki, että hänet oli tuomittu, ja hän katui ja palautti kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille
27:4 sanoen: "Menin harhaan, kun luovutin viattoman veren." Mutta he sanoivat: "Mitä tulet meidän luoksemme? Katso itse eteesi."
27:5 Ja hän heitti hopearahat temppeliin, lähti sieltä ja pois mentyään hirttäytyi.
27:6 Mutta ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: "Ei sovi näitä laittaa temppelirahastoon, sillä ne ovat veren hinta."
27:7 Ja neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi.
27:8 Siksi sitä peltoa kutsutaan tähän päivään asti Veripelloksi.
27:9 Silloin täyttyi, mikä on puhuttu profeetta Jeremian kautta, joka sanoo: "Ja otin kolmekymmentä hopearahaa, arvioidun hinnan, jonka arvioivat Israelin pojista,
27:10 ja annoin ne savenvalajan pellosta, kuten Herra minua määräsi."
27:11 Mutta Jeesus seisoi maaherran edessä, ja maaherra kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Ja Jeesus sanoi hänelle: "Sinä sanot."
27:12 Ja ylipappien ja vanhinten häntä syyttäessä, ei hän mitään vastannut.
27:13 Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule, kuinka paljon he todistavat sinua vastaan?"
27:14 Mutta hän ei vastannut yhdelläkään sanalla, mitä maaherra suuresti ihmetteli.
27:15 Oli tapana, että maaherra juhlan aikana vapautti kansalle yhden vangin, jonka he tahtoivat.
27:16 Ja heillä oli silloin kuuluisa vanki, jota sanottiin Barabbaaksi.
27:17 Kun he olivat koolla, sanoi Pilatus heille: "Kenet tahdotte minun teille vapauttavan, Barabbaan vai Jeesuksen, jota sanotaan Voidelluksi?"
27:18 Sillä hän tiesi, että he kateudesta olivat luovuttaneet hänet.

27:19 Mutta kun hän istui tuomarinistuimella, lähetti hänen vaimonsa hänelle sanan: "Ei sinulla pitäisi olla tähän oikeamieliseen millään tavalla osuutta, sillä minä kärsin tänään unessa paljon hänen vuokseen."
27:20 Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät kansanjoukkoja pyytämään Barabbasta, mutta Jeesuksen tappaisivat.
27:21 Ja maaherra puhui heille sanoen: "Kumman näistä kahdesta teille vapautan?" Niin he sanoivat: "Barabbaan."
27:22 Pilatus sanoi heille: "Mitä minun on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Voidelluksi?" He sanoivat kaikki: "Ristiinnaulittakoon!"
27:23 Mutta maaherra sanoi: "Mitä pahaa hän on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin: "Ristiinnaulittakoon!"
27:24 Ja kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan meteli pikemminkin yltyi, hän nousi ja ottaen vettä pesi kätensä kansanjoukon edessä, sanoen: "Olen viaton tämän oikeamielisen vereen teidän katsoessanne."
27:25 Niin kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Hänen verensä tulkoon meidän päällemme ja meidän lastemme päälle."
27:26 Silloin hän vapautti heille Barabbaan, mutta antoi Jeesuksen ruoskittavaksi, jotta hänet luovutettaisiin ristiinnaulittavaksi.
27:27 Silloin maaherran sotamiehet veivät Jeesuksen mukanaan palatsiin ja keräsivät hänen ympärilleen koko sotilasjoukon.
27:28 Ja riisuttuaan hänet he pukivat hänen päälleen tulipunaisen viitan
27:29 ja punoivat orjantappuroista seppeleen hänen päähänsä ja laittoivat ruokokepin hänen oikeaan käteensä ja polvistuen hänen eteensä pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!"
27:30 Ja syljettyään häntä, he ottivat ruokokepin ja löivät häntä päähän.
27:31 Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä viitan ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät hänet ristiinnaulittavaksi.
27:32 Ja matkalla he tapasivat kyreneläisen miehen, jonka nimi oli Simon. Hänet he pakottivat kantamaan hänen ristiään.
27:33 Ja tultuaan paikalle, jota sanotaan Golgataksi, pääkallon paikaksi,
27:34 he antoivat hänelle juotavaksi sapen kanssa sekoitettua hapanviiniä, ja maistettuaan hän ei tahtonut sitä juoda.
27:35 ja naulattuaan hänet ristille, he jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, jotta täyttyisi profeetan sana: ”Jakoivat itselleen minun vaatteeni ja puvustani heittivät arpaa.”
27:36 Ja istuen vartioivat häntä siellä.
27:37 Ja he olivat asettaneet hänen päänsä yläpuolelle lapun, johon hänen syykseen oli kirjoitettu: "Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas."
27:38 Silloin naulattiin hänen kanssaan yhdessä kaksi rosvoa, yksi oikealle ja yksi vasemmalle puolelle.
27:39 Ja ohitse kulkevat päitä nyökytellen pilkkasivat häntä
27:40 ja sanoivat: "Sinä temppelin hajottaja ja kolmessa päivässä sen rakentava, pelasta itsesi. Jos olet Jumalan Poika, niin tule alas ristiltä."
27:41 Samoin myös ylipapit pilkkasivat häntä kirjanoppineiden ja vanhinten kanssa ja sanoivat:

27:42 "Toisia hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Jos olet Israelin kuningas, niin tule alas ristiltä, ja uskomme sinuun.
27:43 Hän on luottanut Jumalaan, pelastakoon nyt hänet, jos tahtoo. Sillä hän sanoi, että on Jumalan Poika.'"
27:44 Ja samoin herjasivat häntä ryöväritkin, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssaan.
27:45 Mutta kuudennesta tunnista yhdeksänteen tuntiin asti tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti yhdeksänteen tuntiin.
27:46 Ja yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi olet minut hylännyt?
27:47 Ja jotkut siellä seisovista sen kultuaan sanoivat, että hän huutaa Eliasta.
27:48 Ja heti muuan heistä juoksi ja otti sienen, täytti hapanviinillä ja laittoi sen ruokokepin päähän ja juotti häntä.
27:49 Mutta muut sanoivat: "Anna olla, katsotaan, jos Elias tulee hänet pelastamaan."
27:50 Mutta Jeesus taas huusi suurella äänellä antaen henkensä.
27:51 Ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi, ja kalliot halkesivat,
27:52 ja haudat aukenivat, ja monta pyhien ruumista nousi ylös,
27:53 ja ne lähtivät ylös haudoista hänen ylösnousemisensa jälkeen ja menivät pyhään kaupunkiin ja näyttäytyivät monelle.
27:54 Ja kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja muut tapahtuneet, pelkäsivät he suuresti ja sanoivat: "Todella tämä oli Jumalan Poika."
27:55 Ja kauempana oli katselemassa monta naista, jotka olivat seuranneet Jeesusta Galileasta ja palvelleet häntä.
27:56 Heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Joosefin äiti, ja Sebedeuksen poikien äiti.
27:57 Mutta illan tultua saapui rikas mies, joka oli kotoisin Arimatiasta, nimeltään Joosef, joka oli tullut Jeesuksen oppilaaksi.
27:58 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa hänelle ruumiin.
27:59 Ja Joosef otti ruumiin ja kääri sen puhtaaseen liinaan
27:60 ja pani sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakannut kallioon, ja vieritettyään suuren kiven hautakammion ovelle hän lähti pois.
27:61 Ja siellä olivat Maria Magdaleena ja toinen Maria, jotka istuivat vastapäätä hautaa.
27:62 Seuraavana päivänä, joka on valmistuspäivän jälkeen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luokse
27:63 ja sanoivat: "Herra, muistamme sen villitsijän vielä eläessään sanoneen: 'Kolmen päivän jälkeen nousen ylös.'
27:64 Käske siis varmentaa hauta kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tulisi ja varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: 'Hän on noussut kuolleista', ja silloin olisi viimeinen villitys pahempi ensimmäistä."
27:65 Ja Pilatus sanoi heille: "Saatte vartion, menkää ja varmentakaa, niin kuin

tiedätte."
27:66 Niin he menivät ja varmensivat haudan sinetöimällä kiven, ja asettivat vartion.

28:1 Ja myöhään sapattina, viikon ensimmäisen päivän valjettua, tuli Maria Magdaleena ja se toinen Maria katsomaan hautaa.
28:2 Ja katso, tapahtui suuri järistys, sillä Herran enkeli tuli alas taivaasta ja vieritti kiven pois ovelta, ja istuutui sen päälle.
28:3 Ja hänen ulkonäkönsä oli kuin salama ja hänen vaatteensa valkeat kuin lumi.
28:4 Mutta vartijat järkyttyivät pelosta ja vapisivat. ja tulivat kuin kuolleiksi.
28:5 Ja enkeli vastaten sanoi naisille: "Älkää te pelätkö, sillä minä tiedän teidän etsivän ristiinnaulittua Jeesusta.
28:6 Ei hän ole täällä! Sillä hän nousi ylös, niin kuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, jossa Herra makasi.
28:7 Ja menkää sanomaan hänen opetuslapsilleen, että hän on noussut kuolleista. Ja katso, hän menee teidän edellänne Galileaan, siellä näette hänet. Katso, olen sen teille sanonut."
28:8 Ja heti he lähtivät kiireesti haudalta suuren pelon ja ilon vallassa, ja juoksivat ilmoittamaan hänen opetuslapsilleen.
28:9 Ja kun he menivät ilmoittamaan hänen opetuslapsilleen, niin katso, Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Terve!" Ja he menivät hänen luokseen, tarttuivat hänen jalkoihinsa ja kumarsivat häntä.
28:10 Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää pelätkö, menkää ilmoittamaan minun veljilleni, että menevät Galileaan, ja siellä näkevät minut."
28:11 Ja heidän mennessään, katso, muutamat vartijoista menivät kaupunkiin ja ilmoittivat ylipapeille kaikki, mitä oli tapahtunut.
28:12 Ja he kokoontuivat vanhimpien kanssa pitäen neuvottelun, ja he antoivat sotilaille runsaasti hopearahoja
28:13 sanoen: "Sanokaa, että hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat hänet meidän nukkuessa,
28:14 ja jos tämä tulee maaherran korviin, niin me lepytämme hänet ja voitte siksi olla huolettomalla mielellä."
28:15 Ja he ottivat rahat ja tekivät, kuten heitä opetettiin. Ja tämä sana levisi juutalaisten joukossa aina tähän päivään saakka.
28:16 Ja ne yksitoista opetuslasta vaelsivat Galileaan vuorelle, jonne Jeesus oli heidät määrännyt.
28:17 Ja kun he näkivät hänet, niin he osoittivat hänelle kunnioitusta, mutta he epäilivät.
28:18 Ja Jeesus tuli heidän luokseen ja puhui heille sanoen: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.
28:19 Menkää siis ja tehkää kaikki kansat opetuslapsiksi, kastaen heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen,
28:20 ja opettaen heitä pitämään kaikki, mitä minä teille määräsin, ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät aikakauden täyttymykseen asti."

Aamen. Ilosanoma Matteuksen mukaan.

Ilosanoma Markuksen mukaan

1:1 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, ilosanoman alku.
1:2 Kuten on kirjoitettu profeetta Jesajan kautta: "Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun kasvojesi edellä, ja hän valmistaa tien sinun edessäsi."
1:3 "Huutavan ääni autiomaassa: 'Valmistakaa Herran tie, suoriksi tehkää hänen polkunsa'".
1:4 Johannes kastavana ilmaantui erämaassa ja julisti kääntymyksen kastetta harhaan menon anteeksi saamiseksi.
1:5 Ja hänen luokseen lähti koko Juudean maa ja jerusalemilaiset, ja heidät kastettiin Jordanin joessa, kun he tunnustivat harhaan menonsa.
1:6 Ja Johannes oli pukeutunut kamelin karvoihin ja lanteiden ympäri vyötettyyn nahkaiseen vyöhön, ja hän söi heinäsirkkoja ja villihunajaa.
1:7 Ja hän julisti sanoen: "Minun jälkeeni tulee minua voimakkaampi, jonka sandaalin nauhoja minä en ole maahan kumartuneena kelvollinen päästämään.
1:8 Minä kastoin teidät vedessä, mutta hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä."
1:9 Ja niinä päivinä tapahtui, että Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa.
1:10 Ja heti vedestä noustuaan näki taivaat jakautuneena aukeavan, ja Hengen niin kuin kyyhkysen laskeutuvan häneen,
1:11 Ja taivaista kuului ääni: "Sinä olet minun rakastettu Poikani, johon olen mieltynyt."
1:12 Ja heti Henki ajoi hänet erämaahan.
1:13 Ja hän oli erämaassa neljäkymmentä päivää saatanan koeteltavana, ja hän oli petojen kanssa, ja enkelit palvelivat häntä.
1:14 Ja Johanneksen vangitsemisen jälkeen Jeesus meni Galileaan julistaen Jumalan valtakunnan ilosanomaa
1:15 ja sanoi: "Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on lähestynyt, kääntykää ja uskokaa ilosanoma."
1:16 Ja kulkiessa Galilean meren rantaa hän näki Simonin ja Andreaan, Simonin veljen, heittämässä heittoverkkoa mereen, sillä he olivat kalastajia,
1:17 ja Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia."
1:18 Ja jättivät heti verkot ja seurasivat häntä.
1:19 Ja kulkien sieltä eteenpäin hän näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, kunnostamassa veneessä verkkoja.
1:20 Ja hän kutsui heidät, ja he jättivät isänsä, Sebedeuksen, palkkalaisineen veneeseen, ja lähtivät hänen perässään.
1:21 Ja he saapuivat Kapernaumiin, ja hän meni sapattina sisään synagogaan ja opetti.
1:22 Ja he hämmästelivät hänen oppiaan, sillä hän opetti heitä niin kuin vallan omistava, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa.
1:23 Ja heidän synagogassaan oli mies saastaisessa hengessä, ja huudahti
1:24 sanoen: ”Voi, mitä meillä ja sinulla on tekemistä keskenämme, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko meidät tuhoamaan? Tiedän kuka sinä olet, Jumalan Pyhä."

1:25 Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja lähde ulos hänestä."
1:26 Ja saastainen henki kouristi häntä ja lähti hänestä huutaen suurella äänellä.
1:27 Ja he hämmästyivät keskenään ja kyselivät toinen toisiltaan: "Mitä tämä on? Mikä uusi oppi tämä on, kun omistaa vallan käskeä saastaisia henkiä ja ne tottelevat häntä."
1:28 Ja hänen maineensa levisi kohta ympäristöön, kaikkialle Galileaan.
1:29 Ja tultuaan ulos synagogasta he menivät Simonin ja Andreaan taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa.
1:30 Ja Simonin anoppi makasi sairaana kuumeessa, ja kohta he puhuivat hänestä Jeesukselle.
1:31 Ja hän meni hänen luokseen ja nosti hänet ylös, tarttuen hänen käteensä, ja kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.
1:32 Ja illan tultua, kun aurinko laski, tuotiin hänen luokseen kaikki sairaat ja riivatut,
1:33 ja koko kaupunki oli koolla oven edessä.
1:34 Ja hän paransi monta moninaisista taudeista, ja paljon riivaajia hän ajoi ulos eikä antanut riivaajien puhua, koska ne tunsivat hänet.
1:35 Ja varhain aamulla hän nousi, kun vielä oli pimeä, ja meni autioon paikkaan, ja siellä hän rukoili.
1:36 Ja Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, riensivät hänen peräänsä
1:37 ja löydettyään hänet sanoivat hänelle: "Kaikki etsivät sinua."
1:38 Ja hän sanoi heille: "Menkäämme muualle, läheisiin kyliin, että sielläkin julistaisin, sillä sitä varten minä olen tullut."
1:39 Ja hän meni ja saarnasi heidän synagogissaan koko Galileassa ja ajoi ulos riivaajat.
1:40 Ja hänen luokseen tuli pitaalinen, anoen ja polvistuen hänen ja eteensä: "Jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa."
1:41 Jeesuksen kävi häntä sääliksi, ja ojentaen kätensä hän kosketti häntä sanoen: "Minä tahdon, puhdistu."
1:42 Ja heti pitaali lähti hänestä, ja hän puhdistui.
1:43 Ja varoittaen häntä käski hänet menemään
1:44 ja sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään mitään, vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi se, minkä Mooses on säätänyt, todistukseksi heille."
1:45 Mutta mentyään pois tämä alkoi laajalti julistaa ja asiasta sanaa levittämään, niin ettei Jeesus enää voinut julkisesti mennä kaupunkiin, vaan oleskeli ulkopuolella autioissa paikoissa, ja kaikkialta tultiin hänen luokseen.

2:1 Ja muutamien päivien jälkeen hän taas meni Kapernaumiin, ja kun kuultiin hänen olevan talossaan,
2:2 kokoontui paljon väkeä, niin etteivät he enää mahtuneet oven eteenkään, ja hän puhui heille sanaa.
2:3 Ja he toivat hänen luokseen halvatun, jota kantamassa oli neljä miestä.
2:4 Ja kun he väentungokselta eivät päässeet häntä tuomaan hänen luokseen, niin he purkivat katon siltä kohdalta, missä hän oli, ja purettuaan aukon laskivat

alas vuodematon, jossa halvattu makasi.
2:5 Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvaantuneelle: "Lapsi, sinun harhaan menosi on annettu sinulle anteeksi."
2:6 Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään:
2:7 "Kuinka tämä näin puhuu? Hän pilkkaa Jumalaa. Kuka voi antaa harhaan menoja anteeksi, paitsi Jumala yksin?"
2:8 Ja Jeesus tietäen hengessään, mitä he mielessään ajattelivat, sanoi heille: "Miksi ajattelette sellaista sydämissänne?
2:9 Kumpi on helpompaa, sanoa halvatulle: 'Sinun harhaan menosi annetaan anteeksi' vai 'Nouse, ota vuodemattosi ja mene'?
2:10 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa harhaan menoja anteeksi." Ja sanoo halvatulle:
2:11 "Minä sanon sinulle, nouse, ota vuodemattosi ja mene kotiisi."
2:12 Ja hän nousi, otti vuodemattonsa ja meni ulos kaikkien nähden, niin että he hämmästelivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Tällaista emme ole ikinä nähneet."
2:13 Ja taas hän lähti pois ja kulki meren rantaa, ja koko väkijoukko tuli hänen luokseen, ja hän opetti heitä.
2:14 Ja ohi kulkiessaan hän näki Leevin, Alfeuksen pojan, istumassa tulliasemalla, ja sanoi hänelle: "Seuraa minua." Niin tämä nousi ja seurasi häntä.
2:15 Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, aterioi myös monta publikaania ja jumalatonta Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa, sillä heitä oli paljon häntä seuraamassa.
2:16 Kun fariseukset ja kirjanoppineet näkivät hänen syövän jumalattomien ja publikaanien kanssa, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: "Publikaanien ja jumalattomien kanssa hän syö ja juo?"
2:17 Sen kuultuaan Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse lääkäriä, vaan sairaat. En tullut kutsumaan oikeamielisiä, vaan jumalattomia kääntymään."
2:18 Ja Johanneksen ja fariseusten opetuslapset paastosivat, ja he tulivat ja sanoivat hänelle: "Johanneksen opetuslapset ja fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"
2:19 Jeesus sanoi heille: "Eivät häähuoneen lapset voi paastota, kun sulhanen on heidän kanssaan? Niin kauan kuin he ovat sulhasen seurassa, eivät he voi paastota.
2:20 Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.
2:21 Ei kukaan ompele vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaatteeseen, sillä uusi täytetilkku repii palasen vanhasta vaatteesta, ja repeämä tulee pahemmaksi.
2:22 Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin leileihin, sillä uusi viini repii leilit, ja viini valuu ulos, ja leilit tuhoutuvat, vaan uusi viini on laskettava uusiin leileihin."
2:23 Ja tapahtui hänen kulkiessaan sapattina halki viljavainioiden, että hänen opetuslapsensa alkoivat tehdä tietä eteensä katkoen tähkäpäitä.
2:24 Ja fariseukset sanoivat hänelle: "Katso, miksi he tekevät sapattina sitä, mikä ei ole luvallista?"
2:25 Hän sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja

hänen seuralaisensa olivat puutteessa ja nälässä,
2:26 kuinka hän meni Jumalan taloon ylimmäisen papin Abjatarin aikana ja söi esiin laitetut leivät, joita ei ollut luvallista syödä muiden kuin pappien, ja antoi myös niille, jotka hänen kanssansa olivat?"
2:27 Ja hän sanoi heille: "Sapatti tuli ihmisen vuoksi eikä ihminen sapatin vuoksi.
2:28 Joten Ihmisen Poika on myös sapatin herra."

3:1 Ja hän meni taas synagogaan, ja siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut.
3:2 Ja tarkkailevat häntä, jos hän sapattina parantaa, jotta syyttäisivät häntä.
3:3 Ja hän sanoo miehelle, jonka käsi on kuivettunut: "Nouse ja tule keskelle."
3:4 Ja hän sanoo heille: "Onko sapattina lupa tehdä hyvää vai pahaa? Elämä pelastaa vai tappaa?" Mutta he vaikenivat.
3:5 Ja katsoen vihaisena heitä ympärillään, murehtien heidän sydämensä kovuutta, hän sanoo miehelle: "Ojenna kätesi." Ja hän ojensi, ja hänen kätensä tuli terveeksi, kuten toinen käsi.
3:6 Ja fariseukset lähtivät ulos ja pitivät kokouksen herodilaisten kanssa häntä vastaan, jotta tappaisivat hänet.
3:7 Mutta Jeesus vetäytyi opetuslapsineen meren rannalle, ja häntä seurasi suuri joukko kansaa Galileasta ja Juudeasta
3:8 ja Jerusalemista ja Idumeasta ja Jordanin tuolta puolelta, ja Tyyron ja Siidonin ympäristöstä tuli paljon kansaa hänen luokseen kuultuaan, mitä hän teki.
3:9 Ja hän sanoi opetuslapsilleen, että hänelle oli pidettävä vene valmiina siltä varalta, että väkijoukko ahdistaisi häntä.
3:10 Sillä hän paransi monia ja he tunkeutuivat hänen päälleen koskeakseen, jotta parantuisivat,
3:11 ja kun saastaiset henget näkivät hänet, heittäytyivät hänen eteensä ja huusivat sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika."
3:12 Ja hän varoitti ankarasti heitä saattamasta häntä julki, sillä tiesivät hänen olevan Voideltu.
3:13 Ja hän nousi vuorelle ja kutsui luokseen ne, jotka hän itse tahtoi, ja he menivät hänen luokseen.
3:14 Ja hän asetti kaksitoista, jotta he olisivat hänen kanssaan ja jotta lähettäisi heidät julistamaan
3:15 ja omistamaan vallan parantaa tauteja ja ajaa ulos riivaajia.
3:16 Ja nämä kaksitoista hän asetti, ja antoi Simonille nimen Pietari,
3:17 ja Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, Jaakobin veljen, joille hän antoi nimen Boanerges, ukkosenjylinän pojat,
3:18 ja Andreaan ja Filippuksen ja Bartolomeuksen ja Matteuksen ja Tuomaan ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Taddeuksen ja Simon Kananeuksen
3:19 ja Juudas Iskariotin, joka hänet luovutti. Ja he menevät taloon
3:20 ja taas kokoontui kansaa niin, etteivät voineet edes leipää syödä.
3:21 Ja kuultuaan sen hänen läheisenä menivät ottaakseen hänet kiinni, sillä he sanoivat, että hän on suunniltaan."
3:22 Ja kirjanoppineet, tulleet alas Jerusalemista, sanoivat, että hänessä on

Beelsebul ja että riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia.
3:23 Ja kutsuttuaan heidät luokseen hän puhui heille vertauksilla: "Kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan?
3:24 Ja jos valtakunta jakaantuu itsensä kanssa, ei voi kestää tämä valtakunta.
3:25 Ja jos talo jakaantuu itsensä kanssa, ei voi tämä talo kestää,
3:26 ja jos saatana nousee itseään vastaan ja on jaettu, ei se voi kestää, vaan on kohdannut loppunsa.
3:27 Ei kukaan voi tunkeutua voimakkaan taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei ensin sido voimakasta, ja vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen talonsa.
3:28 Varmasti sanon teille, että kaikki harhaan menot ja pilkkaamiset annetaan ihmisten lapsille anteeksi, mitä ovatkaan pilkanneet,
3:29 mutta joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei saa aikakautenaan anteeksi, vaan on iäisen tuomion alainen,"
3:30 sillä he sanoivat: "Hänessä on saastainen henki."
3:31 Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat, seisten ulkopuolella, ja lähettivät hänen luokseen sanan kutsumaan häntä.
3:32 Ja väkijoukko istui hänen ympärillään, ja he sanoivat hänelle: "Katso, sinun äitisi ja veljesi tuolla ulkona etsivät sinua."
3:33 Hän vastasi heille ja sanoi: "Kuka on minun äitini ja ketkä ovat minun veljeni?"
3:34 Ja katsoo niihin, jotka istuivat hänen ympärillään ja sanoo: "Katso, minun äitini ja veljeni,
3:35 sillä joka tekee Jumalan tahdon, se on minun veljeni ja sisareni ja äitini."

4:1 Ja hän alkoi taas opettaa meren rannalla, ja hänen luokseen kokoontui paljon kansaa, jonka tähden hän astui veneeseen ja istui merellä, ja koko kansa oli maalla meren rannalla.
4:2 Ja hän opetti heille paljon vertauksia, ja sanoi heille opettaessaan:
4:3 "Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään.
4:4 Ja hänen kylväessään osa putosi tien viereen, ja linnut tulivat ja söivät sen.
4:5 Ja osa putosi kallioperälle, missä ei ollut paljon maata, ja se nousi kohta oraalle, kun sillä ei ollut syvää maata.
4:6 Mutta auringon noustua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, niin se kuivettui.
4:7 Ja osa putosi orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukehduttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää.
4:8 Ja osa putosi hyvään maahan, ja se nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon ja kantoi kolmeenkymmeneen ja kuuteenkymmeneen ja sataan jyvään asti."
4:9 Ja hän sanoi: "Joka omistaa kuulevat korvat, kuulkoon."
4:10 Ja kun hän jäi yksin, niin ne, jotka olivat hänen ympärillään, sekä ne kaksitoista, kysyivät häneltä vertauksista.
4:11 Niin hän sanoi heille: "Teidän on annettu tietää Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa,
4:12 jotta näkemällä näkisivät ja eivät huomaisi, ja kuulemalla kuulisivat ja eivät ymmärtäisi, jotta eivät kääntyisi ja jotta ei annettaisi anteeksi heidän harhaan

menojaan."
4:13 Ja hän sanoi heille: "Ettekö ymmärrä tätä vertausta, kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki muut vertaukset?
4:14 Kylväjä kylvää sanan.
4:15 Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, joihin sana kylvetään, mutta kun he sen kuulevat, tulee heti saatana ja ottaa pois heidän sydämiinsä kylvetyn sanan.
4:16 Ja jotka kallioperälle kylvettiin, ovat ne, jotka sanan kuullessaan ottavat sen ilolla vastaan,
4:17 mutta heillä ei ole juurta itsessään, vaan he kestävät ainoastaan hetken, ja kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin he lankeavat pois.
4:18 Ja nämä toiset ovat orjantappuroihin kylvetyt, jotka kuulevat sanan,
4:19 mutta aikakauden huolet ja rikkauden nautinto ja muut himot pääsevät sisään ja tukehduttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi.
4:20 Ja mikä hyvään maahan kylvettiin, ovat ne, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmän, mikä kolmekymmentä, mikä kuusikymmentä, mikä satakertaisesti."
4:21 Ja hän sanoi heille: "Eihän lamppua oteta, jotta laitetaan vakan alle tai vuoteen alle? Eikö oteta esiin, jotta laitettaisiin lampunjalkaan?
4:22 Sillä ei ole mitään salaista, joka ei tulisi ilmi eikä kätkettyä, joka ei tulisi julki.
4:23 Jos kenellä on korvat kuulla, kuulkoon."
4:24 Ja hän sanoi heille: "Katsokaa, mitä kuulette. Millä mitalla mittaatte, sillä teille mitataan, ja teille kuuleville lisätään.
4:25 Sillä joka omistaa, hänelle annetaan, ja joka ei omista, häneltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on."
4:26 Ja hän sanoi: "Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää siemenen maahan,
4:27 ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja päivin, ja siemen orastaa ja kasvaa, mutta hän ei itse tiedä miten.
4:28 Sillä itsestään maa tuottaa ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden vehnän tähkässä.
4:29 Mutta kun hedelmä on kypsynyt, lähettää hän heti sirpin, koska on tullut sadonkorjuun aika."
4:30 Ja hän sanoi: "Mihin vertaamme Jumalan valtakunnan tai millä vertauksella sen esitämme?
4:31 Se on kuin sinapinsiemen, joka kylvettäessä maahan on pienin kaikista siemenistä maan päällä,
4:32 ja kun se kylvettiin, niin se nousee ja tulee suurimmaksi kaikista vihanneskasveista, ja tekee suuret oksat, niin että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjon alle."
4:33 Ja tällaisilla vertauksilla hän puhui heille sanaa, niin kuin he saattoivat kuunnella
4:34 ja ilman vertausta hän ei puhunut heille. Mutta opetuslapsilleen hän selitti kaiken, kun he olivat yksikseen.
4:35 Ja sinä päivänä hän illan tultua sanoi heille: "Lähtekäämme toiselle

rannalle."
4:36 Ja he laskivat kansan luotaan ja kun hän oli veneessä, ottivat hänet mukaansa, ja muitakin veneitä oli hänen seurassaan.
4:37 Ja nousee kova myrskytuuli, ja aallot syöksyivät veneeseen, niin että vene jo täyttyi.
4:38 Ja itse hän oli peräkeulassa ja nukkui nojaten päänaluseen. Ja he herättivät hänet ja sanoivat hänelle: "Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?"
4:39 Ja noustuaan hän käski tuulta ja sanoi merelle: "Hiljene, ole vaiti." Ja tuuli laantui, ja tuli suuri tyven.
4:40 Ja hän sanoi heille: "Miksi olette niin pelkureita? Kuinka teillä ei ole uskoa?"
4:41 Ja he pelkäsivät suurella pelolla, ja sanoivat toisilleen: "Kuka tämä onkaan, kun tuuli ja meri tottelevat häntä?"

5:1 Ja he tulivat toiselle puolelle järveä gerasalaisten alueelle.
5:2 Ja kun hän lähti veneestä, tuli häntä vastaan haudoista mies saastaisen hengen vallassa,
5:3 joka asusti haudoissa, eikä kukaan voinut häntä kahleillakaan sitoa,
5:4 vaikka hänet oli useasti sidottu kahleilla ja ketjuilla, mutta hän rikkoi kahleet ja ketjut, eikä kukaan kyennyt häntä rauhoittamaan.
5:5 Ja hän oleskeli yötä päivää haudoissa ja vuorilla, huutaen ja runnellen itseään kivillä.
5:6 Ja nähdessään kaukaa Jeesuksen, juoksi ja kumarsi häntä
5:7 ja huutaen suurella äänellä sanoi: "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä vaivaa minua."
5:8 Sillä hän oli sanomassa hänelle: "Lähde ulos miehestä, saastainen henki."
5:9 Ja Jeesus kysyi siltä: "Mikä on nimesi?" Niin se sanoi hänelle: "Legioona on minun nimeni, sillä meitä on monta."
5:10 Ja se pyysi kovasti häneltä, ettei hän lähettäisi niitä ulos paikkakunnalta.
5:11 Ja siellä oli lähellä vuorta suuri sikalauma laitumella.
5:12 Ja kaikki riivaajat pyysivät häntä sanoen: "Lähetä meidät sikoihin, jotta menisimme niihin."
5:13 Ja hän antoi niille luvan. Niin saastaiset henget lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin ja koko lauma suistui rinnettä pitkin mereen, ja niitä oli noin kaksituhatta, ja ne hukkuivat mereen.
5:14 Mutta sikojen paimentajat pakenivat ja kertoivat ja ilmoittivat kaupungissa ja pelloilla tapahtuneesta. Ja lähtivät katsomaan, mitä on tapahtunut.
5:15 Ja he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät riivatun, legioonan riivaajia omistaneen, istuvan ja olevan täysissä järjissään, jolloin he pelästyivät.
5:16 Silminnäkijät kertoivat näille, kuinka kävi riivatulle ja sioille.
5:17 Ja he alkoivat pyytää häntä poistumaan alueeltaan.
5:18 Ja hänen noustessa veneeseen pyysi riivattuna ollut, että saisi olla hänen kanssaan.
5:19 Mutta Jeesus ei sitä sallinut, vaan sanoi hänelle: "Mene taloosi omaistesi luokse ja kerro heille, mitä Herra sinulle teki ja armahti."

5:20 Ja hän lähti ja alkoi Dekapolin alueella julistaa, kuinka suuria tekoja Jeesus oli hänelle tehnyt, ja kaikki hämmästelivät.
5:21 Kun Jeesus oli veneellä kulkenut takaisin toiselle puolelle, kokoontui paljon kansaa hänen luokseen, ja hän oli meren rannalla.
5:22 Ja katso, tulee eräs synagogan esimiehistä, nimeltään Jairus, ja lankeaa hänet nähdessään hänen jalkojensa juureen,
5:23 ja pyytää häntä hartaasti sanoen: "Tyttäreni on viimeisillään, tule ja pane kätesi hänen päälleen, että hän tulisi terveeksi ja saisi elää."
5:24 Ja hän lähti hänen kanssaan. Ja häntä seurasi suuri kansan paljous, ja he painoivat häntä joka puolelta.
5:25 Ja siellä oli nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta,
5:26 ja kärsittyään paljon monilta lääkäreiltä ja kulutettuaan omaisuutensa heidän käsissään siitä mitään hyötymättä, vaan tullen huonommaksi,
5:27 niin hän kuultuaan Jeesuksesta työntyi väkijoukosta takaapäin ja kosketti hänen vaatettaan,
5:28 sillä hän sanoi, että jos edes kosken hänen vaatettaan, niin paranen.
5:29 Ja heti hänen verensä lähde kuivui, ja hän tunsi ruumiissaan, että oli parantunut vaivastaan.
5:30 Ja kun Jeesus itsessään tunsi, että voimaa oli hänestä lähtenyt, kääntyi hän väkijoukossa sanoen: "Kuka koski minun vaatteisiini?"
5:31 Ja hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Sinä näet väkijoukon ahdistavan ja sanot: 'Kuka minuun koski?'"
5:32 Mutta hän katseli ympärilleen nähdäksensä, kuka sen oli tehnyt.
5:33 Mutta nainen peläten ja vapisten, tietäessään, mitä hänelle oli tapahtunut, tuli ja heittäytyi maahan hänen eteensä ja kertoi hänelle koko totuuden.
5:34 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Tytär, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa ja ole terve vitsauksestasi."
5:35 Hänen vielä puhuessaan tultiin synagogan esimiehen talosta sanomaan: "Tyttäresi kuoli, miksi enää opettajaa vaivaat?"
5:36 Mutta Jeesus kuultuaan sivusta puhutun sanan, sanoo synagogan esimiehelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan."
5:37 Ja hän ei sallinut kenenkään muun seurata mukanansa kuin Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen.
5:38 Ja he tulevat synagogan esimiehen taloon ja hän näkee hälinän ja monia itkeviä ja vaikeroivia.
5:39 Ja mennessään sisään hän sanoi heille: "Mitä hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu."
5:40 Ja he nauroivat häntä. Mutta hän ajoi kaikki ulos ja otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni sisälle sinne, missä lapsi makasi.
5:41 Ja tarttuen lasta kädestä sanoo hänelle: "Talitha kuum!" Se on käännettynä: Tyttö, sanon sinulle, nouse.
5:42 Ja heti tyttö nousi ja käveli, sillä hän oli kaksitoistavuotias. Ja he hämmästyivät suuresti.

5:43 Ja hän kielsi monin sanoin heitä antamasta kenellekään tietoa tapahtuneesta, ja käski antaa tytölle syötävää.

6:1 Ja hän lähti sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.
6:2 Ja kun tuli sapatti, hän alkoi opettaa synagogassa, ja häntä kuunnellessa monet hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä tällä on kaikki tämä, ja mikä on se viisaus, joka hänelle on annettu? Ja mistä voimalliset teot, jotka tapahtuvat hänen kättensä kautta?
6:3 Eikö tämä ole rakentaja, Marian poika ja Jaakobin ja Jooseen ja Juudaan ja Simonin veli? Ja eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän parissamme?" Ja he paheksuivat häntä.
6:4 Niin Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja sukulaistensa keskuudessa ja talossaan."
6:5 Ja hän ei voinut tehdä siellä mitään voimatekoja, paitsi että paransi muutamia sairaita panemalla kätensä heidän päälleen.
6:6 Ja hän ihmetteli heidän epäuskoaan. Ja hän kierteli ympäristön kylät opettaen.
6:7 Ja hän kutsui luokseen ne kaksitoista ja alkoi lähettää heitä kaksittain ja antoi heille vallan saastaisten henkien ylitse.
6:8 Ja hän määräsi heille, etteivät saaneet ottaa matkalle muuta kuin ainoastaan sauvan, ei leipää, ei laukkua, ei vyöhön kuparirahaa,
6:9 vaan sandaalit, ja ”älkää pukeko kahta paitaa yllenne”.
6:10 Ja hän sanoi heille: "Missä tulette taloon, jääkää siihen, kunnes lähdette sieltä.
6:11 Ja missä paikassa teitä ei oteta vastaan eikä teitä kuulla, sieltä menkää pois ja pudistakaa tomu jalkojenne alta, todistukseksi heille. Varmasti sanon teille, että helpompi on Sodomalla ja Gomorralla tuomion päivänä kuin sillä kaupungilla."
6:12 Ja he lähtivät julistaen, että on käännyttävä.
6:13 Ja he ajoivat ulos monia riivaajia ja voitelivat monia heikkoja öljyllä ja paransivat heidät.
6:14 Ja kuningas Herodes kuuli hänestä, sillä hänen nimensä tuli tunnetuksi, ja hän sanoi: "Johannes Kastaja on noussut kuolleista, ja siksi nämä voimat hänessä vaikuttavat."
6:15 Mutta toiset sanoivat: "Se on Elias", ja toiset sanoivat: "Se on profeetta” tai ”Kuin yksi profeetoista."
6:16 Ja sen kuultuaan Herodes sanoi: "Johannes, jonka teloitin, on noussut kuolleista."
6:17 Sillä Herodes oli ottanut kiinni Johanneksen, sitonut ja laittanut hänet vankilaan veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, vuoksi. Sillä Herodes oli nainut hänet.
6:18 Sillä Johannes oli sanonut Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa."
6:19 Ja Herodias piti vihaa häntä vastaan ja tahtoi tappaa hänet, mutta ei voinut.

6:20 Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet oikeamieliseksi ja pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä, ja kuunneltuaan häntä paljon oli neuvoton, ja hän kuunteli häntä mielellään.
6:21 Ja sopivan päivän tultua, kun Herodes syntymäpäivänään piti illallisen ylimyksilleen ja sotapäälliköilleen ja Galilean ensimmäisille miehille,
6:22 Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen vieraitaan. Niin kuningas sanoi tytölle: "Pyydä minulta, mitä tahdot, niin minä annan sinulle."
6:23 Ja hän vannoi hänelle: "Mitä ikinä minulta pyydät, sen minä annan sinulle aina puoleen valtakuntaani asti."
6:24 Niin hän poistui ja sanoi äidilleen: "Mitä minä pyydän?" Tämä sanoi: "Johannes Kastajan päätä."
6:25 Ja hän meni kiireesti sisään kuninkaan luokse ja pyysi sanoen: "Minä tahdon, että nyt heti annat minulle lautasella Johannes Kastajan pään."
6:26 Ja kuningas tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden vuoksi hän ei tahtonut torjua hänen pyyntöään.
6:27 Ja heti kuningas lähetti henkivartijan ja käski tuoda hänelle lautasella Johanneksen pään.
6:28 Ja hän meni ja teloitti hänet vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella ja antoi sen tytölle, ja tyttö antoi sen äidilleen.
6:29 Ja sen kuultuaan hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja laittoivat sen hautaan.
6:30 Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen luokse ja kertoivat hänelle kaikki, mitä olivat tehneet ja mitä olivat opettaneet.
6:31 Ja hän sanoi heille: "Tulkaa te erilleen autioon paikkaan, ja levätkää vähän." Sillä tulijoita ja menijöitä oli paljon, ja he eivät ehtineet syömään.
6:32 Ja he lähtivät veneellä autioon paikkaan, yksin.
6:33 Ja he näkivät heidän lähtevän, ja monet saivat siitä tiedon ja riensivät sinne juosten kaikista kaupungeista ja saapuivat ennen heitä.
6:34 Ja astuessaan maihin hän näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, koska he olivat niin kuin lampaat, joilla ei ole paimenta, ja hän alkoi opettaa heitä.
6:35 Ja kun päivä oli pitkälle kulunut, menivät hänen opetuslapsensa hänen luokseen ja sanoivat: "Paikka on autio, ja aika on myöhäinen,
6:36 päästä heidät, että he menisivät ympäristössä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen leipiä."
6:37 Mutta hän vastasi heille ja sanoi: "Antakaa te heille syömistä." Niin he sanoivat hänelle: "Lähdemmekö ostamaan leipää kahdellasadalla denarilla antaaksemme heidän syödä?"
6:38 Mutta hän sanoi heille: "Montako leipää teillä on? Menkää katsomaan." Ja tiedettyään he sanoivat: "Viisi, ja kaksi kalaa."
6:39 Ja hän määräsi heille, että kaikkien on asetuttava ruokakunnittain vihreälle ruoholle.
6:40 Ja he laskeutuivat ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.

6:41 Ja hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoen ylös taivaalle, siunasi ja mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen kansan eteen laitettavaksi, ja ne kaksi kalaa hän jakoi kaikille,
6:42 ja kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi.
6:43 Sitten he keräsivät palaset, kaksitoista täyttä korillista, ja tähteet kaloista.
6:44 Ja leipiä syöviä oli noin viisituhatta miestä.
6:45 Ja hän vaati opetuslapsiaan heti astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle, Beetsaidaan, kunnes hän laskisi kansan luotaan.
6:46 Ja hyvästeltyään heidät hän meni vuorelle rukoilemaan.
6:47 Ja illan tultua oli vene jo keskellä merta, ja hän oli yksin maalla.
6:48 Ja kun hän näki heidän soutaessaan olevan ahtaalla, sillä tuuli oli heille vastainen, tuli hän yöllä noin neljännellä yövartiolla heidän luokseen kävellen meren päällä, ja hän aikoi ohittaa heidät.
6:49 Ja nähdessään hänen kävelevän meren päällä he luulivat häntä aaveeksi ja huusivat,
6:50 sillä kaikki näkivät hänet ja pelästyivät. Mutta heti hän puhui heidän kanssaan ja sanoi heille: "Rauhoittukaa, minä olen, älkää pelätkö."
6:51 Ja hän nousi heidän luokseen veneeseen, ja tuuli tyyntyi. Ja he hämmästelivät ylen määrin keskenään.
6:52 Sillä he eivät olleet leivistäkään päässeet ymmärrykseen, vaan heidän sydämensä oli kovettunut.
6:53 Ja kuljettuaan yli he tulivat Gennesaretin maahan, johon ankkuroivat.
6:54 Ja heidän poistuessaan veneestä kansa heti tunsi hänet
6:55 ja he riensivät kiertämään koko sitä paikkakuntaa ja rupesivat vuodematoilla kantamaan sairaita sinne, missä kuulivat hänen olevan.
6:56 Ja missä vain hän meni kyliin tai kaupunkeihin tai maataloihin, asetettiin sairaat aukeille paikoille ja pyydettiin häneltä, että he saisivat edes koskea hänen viittansa tupsuun. Ja kaikki, jotka koskivat häneen, tulivat terveiksi.

7:1 Ja fariseukset ja muutamat kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemista, kokoontuivat hänen luokseen.
7:2 Ja kun he näkivät, että muutamat hänen opetuslapsistaan söivät leipiä epäpuhtailla, pesemättömillä, käsillä, niin he moittivat.
7:3 Sillä eivät fariseukset eivätkä kaikki juutalaiset syö, ennen kuin ovat pesseet kätensä, noudattaen vanhinten perinnäissääntöä,
7:4 ja torilta tultuaan he eivät syö, ennen kuin ovat noudattaneet maljojen ja astioiden ja vaskiastioiden ja vuoteiden pesuja.
7:5 Sitten fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät häneltä: "Miksi sinun opetuslapsesi eivät kulje vanhinten perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää pesemättömillä käsillä?"
7:6 Mutta hän sanoi heille: "Oikein Jesaja ennusti teistä tekopyhistä, kuten on kirjoitettu: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana,
7:7 mutta turhaan he kunnioittavat minua opettaen ihmisten oppeja ja käskyjä.'
7:8 Sillä luopuen Jumalan käskystä te tartutte ihmisten perinnäissääntöihin,

astioiden ja maljojen pesuihin, ja paljon muuta samanlaista te teette."
7:9 Ja hän sanoi heille: "Hyvin te syrjäytätte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissääntöänne.
7:10 Sillä Mooses on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman.'
7:11 Mutta te sanotte, että jos ihminen sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit saava minulta hyväksesi, on korban', mikä on uhrilahja,
7:12 ja ette salli hänen antaa mitään avustusta isälleen tai äidilleen.
7:13 Näin tehden teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jota olette opettaneet. Ja paljon muuta samankaltaista te teette."
7:14 Ja kutsuttuaan taas kansan luokseen sanoi heille: "Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää!
7:15 Ei mikään, mikä ihmisen ulkopuolelta menee hänen sisäänsä, voi häntä saastuttaa, vaan mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen.
7:16 Jos jollakin on korvat kuulla, kuulkoon."
7:17 Ja kun hän kansasta erottuaan oli mennyt erääseen taloon, kysyivät hänen opetuslapsensa häneltä sitä vertausta.
7:18 Ja hän sanoi heille: "Samoinko te olette ymmärtämättömiä? Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä ulkoapäin menee ihmiseen, voi häntä saastuttaa?
7:19 Sillä se ei mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan ja ulostuu käymälään." Näin hän sanoi kaikki ruuat puhtaiksi.
7:20 Ja hän sanoi: "Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen.
7:21 Sillä sisästä, ihmisten sydämestä, lähtevät pahat ajatukset, aviorikokset, haureudet, murhat,
7:22 varkaudet, pahuudet, petollisuus, irstaus, paha silmä, pilkkaaminen, ylimielisyys, mielettömyys.
7:23 Kaikki nämä pahat lähtevät sisältä ja saastuttavat ihmisen."
7:24 Ja hän nousi ja lähti sieltä Tyyron ja Siidonin alueelle. Ja hän meni taloon eikä tahtonut kenenkään saavan sitä tietää, mutta se ei voinut pysyä salassa,
7:25 vaan heti kun eräs nainen, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, kuuli hänestä, tuli hän ja polvistui hänen jalkojensa juureen.
7:26 Ja se nainen oli kreikkalainen, syntyään syyrofoinikialainen, ja hän pyysi häntä ajamaan ulos riivaajan hänen tyttärestään.
7:27 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Anna ensin ruokkia lapset, sillä ei ole hyvä ottaa lasten leipää ja heittää penikoille."
7:28 Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle: "Kyllä, Herra, sillä myös penikat syövät pöydän alla lasten murusista."
7:29 Ja hän sanoi vaimolle: "Tämän sanan vuoksi, mene, riivaaja on lähtenyt sinun tyttärestäsi."
7:30 Ja vaimo meni taloonsa ja havaitsi lapsen makaavan vuoteella ja riivaajan lähteneen hänestä.
7:31 Ja hän lähti jälleen Tyyron alueelta ja kulkien Siidonin kautta tullen Galilean meren äärelle Dekapolin alueen keskitse.
7:32 Ja hänen luokseen kannettiin kuuro ja puhevikainen, ja he pyysivät häntä laittamaan käden hänen päälleen.

7:33 Niin hän otti hänet erilleen kansasta, pisti sormensa hänen korviinsa ja sylkien kosketti hänen kieltään
7:34 ja katsoi huokaisten ylös taivaaseen ja sanoi hänelle: "Effatha", joka on: Avaudu!
7:35 Ja heti hänen korvansa avautuivat, ja hänen kielensä side irtautui, ja hän puhui sujuvasti.
7:36 Ja Jeesus kielsi heitä siitä kenellekään sanomasta, mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he julistivat,
7:37 ja ylen määrin hämmästelivät ja sanoivat: "Hyvin hän on kaikki tehnyt, kuurot saa kuulemaan ja puhevikaiset puhumaan."

8:1 Niinä päivinä, kun paljon kansaa taas oli koolla eikä heillä ollut syötävää, kutsui hän opetuslapset luokseen ja sanoi heille:
8:2 "Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun luonani, eikä heillä ole mitään syötävää.
8:3 Ja jos minä lasken heidät syömättä kotiinsa, niin he nääntyvät matkalla, sillä muutamat heistä ovat tulleet kaukaa."
8:4 Ja hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle: "Mistä täällä erämaassa kukaan voi saada leipää näiden ravitsemiseksi?"
8:5 Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän."
8:6 Silloin hän käski kansan asettua maahan. Ja hän otti ne seitsemän leipää, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen, että he jakaisivat kansanjoukolle, ja he jakoivat.
8:7 Heillä oli myös muutamia pieniä kaloja, ja nämä siunattuaan hän käski jakaa nekin.
8:8 Ja he söivät ja tulivat kylläisiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän korillista.
8:9 Ja heitä oli noin neljätuhatta, ja hän lähetti heidät luotaan.
8:10 Ja kohta hän astui opetuslapsineen veneeseen ja meni Dalmanutan seuduille.
8:11 Ja fariseukset lähtivät sinne ja rupesivat väittelemään hänen kanssaan ja vaativat häneltä merkkiä taivaasta, koetellen häntä.
8:12 Ja huokaisten hengessään hän sanoi: "Miksi tämä sukupolvi etsii merkkiä? Varmasti sanon teille, tälle sukupolvelle ei anneta merkkiä."
8:13 Ja hän jätti heidät ja astui taas veneeseen ja lähti pois toiselle rannalle.
8:14 Ja he olivat unohtaneet ottaa mukaansa leipää, eikä heillä ollut mukana veneessä kuin yksi leipä.
8:15 Ja hän käski heitä sanoen: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten hapatusta ja herodilaisten hapatusta."
8:16 Ja he puhuivat keskenään, ettei heillä ollut leipää.
8:17 Ja Jeesus sen tietäen sanoo heille: "Miksi puhelette keskenänne, ettei teillä ole leipää? Ettekö vielä käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne turtunut?
8:18 Silmät omistaen ette näe? Ja korvat omistaen ette kuule? Ja ettekö muista?
8:19 Kun mursin ne viisi leipää viidelletuhannelle, niin kuinka monta täyttä

korillista palasista keräsitte?" He sanoivat hänelle: "Kaksitoista."
8:20 "Ja kun minä mursin ne seitsemän leipää neljälletuhannelle, kuinka monta täyttä korillista palasia te keräsitte?" He sanoivat: "Seitsemän."
8:21 Niin hän sanoi heille: "Ettekö vieläkään ymmärrä?"
8:22 Ja he tulivat Beetsaidaan. Ja hänen luokseen tuotiin sokea, ja he pyysivät, että hän koskisi häneen.
8:23 Niin hän tarttui sokean käteen ja vei hänet kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä ja pani kätensä hänen päälleen ja kysyi häneltä: "Mitä näet?"
8:24 Tämä katsahti ylös ja sanoi: "Näen ihmisiä, että ne ovat kuin käveleviä puita."
8:25 Sitten hän taas laittoi kätensä hänen silmilleen, ja nyt mies näki tarkasti ja oli parantunut ja näki kaikki aivan selvästi.
8:26 Ja hän lähetti hänet hänen taloonsa sanoen: "Älä mene kylään äläkä kenellekään kerro kylässä."
8:27 Ja Jeesus lähti opetuslapsineen Filippuksen Kesarean kyliin. Ja tiellä hän kysyi opetuslapsiltaan ja sanoi heille: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?"
8:28 He vastasivat hänelle sanoen: "Johannes Kastajan, ja toiset Elian, toiset taas yhden profeetoista."
8:29 Niin hän kysyi heiltä: "Kenen te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Kristus."
8:30 Ja hän varoitti heitä puhumasta kenellekään hänestä.
8:31 Ja hän alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan pitää paljon kärsiä, ja tulla hylätyksi vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta, ja tulla tapetuksi, ja kolmen päivän jälkeen hän nousisi ylös,
8:32 ja tämän hän puhui avoimesti. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja alkoi nuhdella häntä.
8:33 Mutta hän kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria sanoen: "Mene minun taakseni, saatana, sillä et ajattele, mikä on Jumalan, vaan mikä on ihmisten."
8:34 Ja hän kutsui luokseen kansan ja opetuslapsensa ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.
8:35 Sillä joka tahtoo pelastaa sielunsa, tuhoaa sen, mutta joka tuhoaa sielunsa minun ja ilosanoman tähden, hän pelastaa sen.
8:36 Sillä mitä ihminen hyötyy, vaikka voittaisi kaiken maailman ja menettäisi sielunsa?
8:37 Tai mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?
8:38 Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä avion rikkovassa ja harhaan menevässä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkeleiden kanssa."

9:1 Ja hän sanoi heille: "Varmasti sanon teille, että tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassa."
9:2 Ja kuuden päivän jälkeen Jeesus ottaa mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja

Johanneksen ja vei heidät erilleen muista ylös korkealle vuorelle, yksinäisyyteen, ja hän muuttui heidän edessään,
9:3 ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, valkoisiksi kuin lumi, jollaisiksi kukaan valkaisija maan päällä ei voi valkaista.
9:4 Ja heille näyttäytyi Elias Mooseksen kanssa, ja nämä puhuivat Jeesuksen kanssa.
9:5 Ja vastaten Pietari sanoo Jeesukselle: "Rabbi, on hyvä, että me olemme täällä ja teemme kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Elialle yhden."
9:6 Sillä hän ei tiennyt, mitä vastaisi, sillä he olivat pelästyneet.
9:7 Ja pilvi tuli varjostaen heidät, ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä."
9:8 Ja yhtäkkiä katsoessaan ympärilleen, he eivät enää nähneet ketään, vaan Jeesus oli yksin heidän kanssaan.
9:9 Ja heidän laskeutuessa alas vuorelta hän kielsi heitä kenellekään kertomasta, mitä näkivät, paitsi vasta sitten, kun Ihmisen Poika olisi noussut kuolleista.
9:10 Ja he pitivät sen sanan ja tutkivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen on.
9:11 Ja he kysyivät häneltä sanoen: "Fariseukset ja kirjanoppineet sanovat, että Elian pitää tulla ensin?"
9:12 Ja hän vastasi heille sanoen: "Elias tosin tulee ensin ja ennallistaa kaiken, ja kuinka on kirjoitettu Ihmisen Pojasta, että hän paljon kärsii ja tulee halveksituksi?
9:13 Mutta sanon teille, että myös Elias on tullut, ja he tekivät hänelle, mitä tahtoivat, kuten hänestä on kirjoitettu."
9:14 Ja kun he tulivat opetuslasten luokse, näkivät he paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.
9:15 Ja heti kun kansanjoukko hänet näki, hämmästyivät he ja juoksivat hänen luoksensa ja tervehtivät häntä.
9:16 Ja hän kysyi kirjanoppineilta: "Mitä te väittelette heidän kanssaan?"
9:17 Silloin vastasi eräs mies kansanjoukosta hänelle: "Opettaja, minä toin sinun luoksesi poikani, jossa on puhumattomuuden henki.
9:18 Ja missä vain se häneen tarttuu, repii se häntä, ja kuolaa ja narskuttaa hänen hampaitaan, ja hän kuivettuu. Ja minä sanoin sinun opetuslapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät kyenneet."
9:19 Hän vastasi heille sanoen: "Voi, sinä epäuskoinen sukupolvi, mihin asti olen teidän luonanne? Mihin asti siedän teitä? Tuokaa hänet minun luokseni."
9:20 Ja he toivat hänet hänen luokseen, ja heti nähdessään Jeesuksen henki kouristi häntä, ja hän kaatui maahan kieriskellen ja kuolaten.
9:21 Ja Jeesus kysyi hänen isältään: "Kuinka kauan aikaa tätä on hänessä tapahtunut?" Ja hän sanoi: "Lapsuudesta!
9:22 Ja useasti se on heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, jotta tuhoaisi hänet. Mutta jos sinä jotakin voit, niin auta ja sääli meitä."
9:23 Niin Jeesus sanoi hänelle: "'Jos voit uskoa, niin kaikki on mahdollista uskovalle."

9:24 Ja heti lapsen isä huutaa kyynelsilmin: "Uskon, Herra, auta minun epäuskoani!"
9:25 Ja kun Jeesus näki, että väkijoukkoa juoksi paikalle, käski hän saastaista henkeä ja sanoi sille: "Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua, lähde ulos hänestä ja älä enää mene häneen."
9:26 Ja huutaen ja kovasti kouristaen se lähti ulos, ja hän kävi kuin kuolleeksi, niin että monet sanoivat hänen kuolleen."
9:27 Mutta Jeesus tarttui häntä kädestä ja nosti hänet, ja hän nousi.
9:28 Ja kun Jeesus oli mennyt taloonsa, hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä erikseen: "Miksi me emme voineet ajaa sitä ulos?"
9:29 Hän sanoi heille: "Tämä laji ei voi millään poistua, muuten kuin rukouksella.
9:30 Ja he lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean läpi, ja hän ei tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää,
9:31 sillä hän opetti opetuslapsiaan ja sanoi heille: "Ihmisen Poika luovutetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet, ja hän nousee kolmen päivän jälkeen ylös."
9:32 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä puhetta ja pelkäsivät häneltä kysyä.
9:33 Ja he saapuivat Kapernaumiin, ja taloon tultuaan hän kysyi heiltä: "Mitä tiellä keskenänne puhuitte?"
9:34 Mutta he vaikenivat, sillä he olivat tiellä keskustelleet toistensa kanssa siitä, kuka oli suurin.
9:35 Ja hän istuutuen kutsui ne kaksitoista ja sanoi heille: "Jos joku halua olla ensimmäinen, hän olkoon kaikista viimeinen ja kaikkien palvelija."
9:36 Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän keskeen. ja otettuaan sen syliinsä hän sanoi heille:
9:37 "Joka ottaa luokseen yhden tällaisista lapsista minun nimeeni, ottaa luokseen minut, ja joka ottaa minut vastaan, ei ota vastaan minua, vaan hänet, joka on minut lähettänyt."
9:38 Johannes sanoi hänelle: "Opettaja, me näimme erään, joka ei seuraa meitä, sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia, ja me estimme häntä, koska hän ei seurannut meitä."
9:39 Mutta Jeesus sanoi: "Älkää häntä estäkö, sillä ei kukaan, joka tekee voimateon minun nimeeni, voi heti puhua minusta pahaa.
9:40 Sillä joka ei ole meitä vastaan, se on meidän puolellamme.
9:41 Sillä joka juottaa teille maljallisen vettä minun nimessäni, että olette Voidellun, niin varmasti sanon teille, että hän ei menetä palkkaansa.
9:42 Ja joka langettaa yhden näistä pienimmistä minuun uskovista, sille olisi parempi, että aasin myllynkivi olisi ripustettu hänen kaulaansa ja hänet olisi heitetty mereen.
9:43 Ja jos sinun kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi sinun on käsipuolena mennä elämään, kuin kaksi kättä omistavana mennä pois Gehennaan, sammumattomaan tuleen,
9:44 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.
9:45 Ja jos sinun jalkasi viettelee sinua, hakkaa se pois. Parempi on sinun

jalkapuolena mennä elämään, kuin kaksi jalkaa omistavana tulla heitetyksi Gehennaan
9:46 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu
9:47 Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Parempi on sinun yksisilmäisenä mennä elämään, kuin kaksi silmää omistavana tulla heitetyksi Gehennaan,
9:48 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.
9:49 Sillä jokainen tulella suolataan, ja jokainen uhri suolataan suolalla.
9:50 Suola on hyvää, mutta jos suola tulee suolattomaksi, millä sen maustatte? Pitäkää suola itsessänne ja eläkää keskenänne sovussa."

10:1 Ja sieltä noustuaan hän tuli Juudean alueelle, maan kautta, ja taas kokoontui väkijoukko hänen luokseen, ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä.
10:2 Ja fariseuksia tuli hänen luoksensa, ja koetellen häntä he kysyivät, oliko miehen lupa hylätä vaimonsa.
10:3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Miten Mooses on käskenyt teitä?"
10:4 He sanoivat: "Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hylätä."
10:5 Ja vastaten Jeesus sanoi heille: "Teidän kovasydämisyytenne tähden hän kirjoitti teille tämän käskyn.
10:6 Mutta luomisen alussa Jumala teki heidät mieheksi ja naiseksi.
10:7 Tämän vuoksi mies luopuu isästä ja äidistä ja liittyy vaimoonsa.
10:8 Ja nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi, niin että eivät enää ole kaksi, vaan yksi liha.
10:9 Minkä siis Jumala iesti yhteen, sitä älköön ihminen erottako."
10:10 Ja talossa opetuslapset taas kysyivät häneltä tästä samasta asiasta.
10:11 Ja hän sanoi heille: "Joka jos vain hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee aviorikoksen häntä vastaan.
10:12 Ja jos nainen hylkää miehensä ja naitetaan toiselle, tekee aviorikoksen."
10:13 Ja he toivat hänen luokseen lapsia, että hän koskisi heihin, mutta opetuslapset moittivat tuojia.
10:14 Mutta sen nähdessään Jeesus harmistui ja sanoi heille: "Antakaa lasten tulla minun luokseni, älkääkä estäkö heitä, sillä tällaisten on Jumalan valtakunta.
10:15 Varmasti sanon teille, että joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, ei mene sinne sisään."
10:16 Ja hän otti heitä syliinsä, laittoi kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.
10:17 Ja hänen sieltä tielle mennessään juoksi muuan hänen luoksensa, polvistui hänen eteensä ja kysyi häneltä: "Hyvä opettaja, mitä teen, että iäisen elämän perisin?"
10:18 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.
10:19 Käskyt sinä tiedät: 'Älä tapa', 'Älä riko aviota', 'Älä varasta', 'Älä todista väärin', 'Älä ryöstä', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi.'"
10:20 Ja hän sanoi hänelle: "Opettaja, näitä kaikkia minä olen noudattanut nuoruudestani asti."
10:21 Ja Jeesus häneen katsoen rakasti häntä, ja sanoi hänelle: "Yksi sinulta

puuttuu: Mene, myy, mitä omistat ja anna köyhille, niin omistat aarteen taivaassa, ja tule ja seuraa minua, ristin ottaen."
10:22 Mutta hän synkistyi ja meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.
10:23 ja Jeesus katsoen ympärilleen sanoo opetuslapsilleen: "Kuinka vaikeasti omaisuuksia omistavat menevät Jumalan valtakuntaan!"
10:24 Mutta opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta vastaten Jeesus sanoo heille: "Lapset, kuinka vaikeaa onkaan omaisuuksiinsa luottavien päästä Jumalan valtakuntaan!
10:25 Helpompaa on kamelin mennä läpi neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."
10:26 Mutta he ylettömästi hämmästelivät ja sanoivat keskenään: "Kuka sitten voi pelastua?"
10:27 Mutta Jeesus heihin katsoen sanoi: "Ihmisille tämä on mahdotonta, mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista."
10:28 Ja Pietari ryhtyi puhumaan hänelle: "Katso, me jätimme kaiken ja seurasimme sinua."
10:29 Jeesus vastaten sanoi: "Varmasti sanon teille, ei ole ketään, joka minun tähteni ja ilosanoman tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai lapsista tai pelloista,
10:30 ja joka ei saisi satakertaisesti nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja, vainojen aikana, ja tulevassa aikakaudessa iäisen elämän.
10:31 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi."
10:32 Ja he olivat tiellä matkalla ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään, ja he hämmästyivät ja seurasivat peloissaan. Ja hän otti taas luokseen ne kaksitoista ja ryhtyi heille puhumaan, mitä hänelle tapahtuisi:
10:33 "Katso, menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika luovutetaan ylipapeille ja kirjanoppineille, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan ja luovuttavat hänet pakanoille,
10:34 ja pilkkaavat häntä ja ruoskivat häntä ja sylkevät häntä ja tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös."
10:35 Ja Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menevät hänen luokseen sanoen hänelle: "Opettaja, me tahtoisimme, että tekisit meille, mitä sinulta pyydämme."
10:36 Hän sanoi heille: "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?"
10:37 Niin he sanoivat hänelle: "Anna meidän istua, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi, sinun kirkkaudessasi."
10:38 Mutta Jeesus sanoi heille: "Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko juoda maljan, jonka minä juon, tai kasteella, jolla minut kastetaan, tulla kastetuiksi?"
10:39 He sanoivat hänelle: "Voimme." Niin Jeesus sanoi heille: "Tosin maljan, jonka minä juon, juotte, ja kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidät,
10:40 mutta minun oikealla tai vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan joille se on valmistettu."
10:41 Kun ne kymmenen sen kuulivat, alkoivat he nurista Jaakobille ja

Johannekselle,
10:42 mutta Jeesus kutsuttuaan heidät luokseen sanoo heille: "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaiksi katsotut herroina niitä hallitsevat, ja niiden suuret käyttävät valtaansa niihin.
10:43 Mutta näin ei olko teidän keskuudessanne, vaan joka tahtoo olla suuri, olkoon teidän palvelijanne,
10:44 ja joka teistä tahtoo olla ensimmäinen, olkoon kaikkien orja,
10:45 sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan sielunsa lunnaiksi monien puolesta."
10:46 Ja he tulivat Jerikoon, ja hänen kulkiessaan pois Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon kanssa, istui sokea Bartimeus, Timeuksen poika, tien vieressä kerjäämässä.
10:47 Ja kuullessaan, että Jeesus Nasaretilainen on paikalla, hän alkoi huutaa ja sanoa: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua."
10:48 Ja monet moittivat häntä saadakseen hänet hiljenemään, mutta hän huusi vielä kovempaa: "Daavidin poika, armahda minua."
10:49 Ja Jeesus seisahtui sanoen: "Kutsukaa hänet." Ja he kutsuvat sokean, sanoen hänelle: "Ole rauhassa, nouse, hän kutsuu sinua."
10:50 Niin hän heitti viitan päältään, hypähti seisomaan ja tuli Jeesuksen luokse.
10:51 Ja Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Ja sokea sanoi hänelle: "Rabbuuni, että näkisin jälleen!"
10:52 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene, uskosi on eheyttänyt sinut." Ja heti hän sai näkönsä ja seurasi häntä tiellä.

11:1 Ja kun he lähestyvät Jerusalemia, Beetfageen ja Betaniaan, öljypuiden vuorelle, lähettää hän kaksi opetuslapsistaan
11:2 ja sanoo heille: "Menkää teistä katsoen vastapäiseen kylään ja kun sinne tulette, löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei yksikään ihminen vielä ole istunut, irrottakaa ja taluttakaa se tänne.
11:3 Ja jos joku sanoo teille: 'Miksi noin teette?', niin sanokaa: 'Herra tarvitsee sitä ja lähettää sen kohta tänne takaisin.'"
11:4 Ja he menivät ja löysivät kujalta oven eteen sidotun varsan ja päästivät sen.
11:5 Ja jotkut siellä seisovista sanoivat heille: "Mitä teette irrottaessanne varsan?"
11:6 Mutta he sanoivat heille, kuten Jeesus käski, ja he antoivat heidän mennä.
11:7 Ja he taluttivat varsan Jeesuksen luokse ja heittivät vaatteensa sen päälle, ja hän istui sen selkään.
11:8 Ja monet levittivät vaatteensa tielle, ja toiset katkoivat oksia puista ja niityltä ja levittivät niitä tielle.
11:9 Ja edellä ja seuraajat huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon Herran nimessä tuleva!
11:10 Siunattu olkoon isämme Daavidin tuleva valtakunta. Hoosianna korkeuksissa!"
11:11 Ja hän meni Jerusalemiin ja pyhäkköön, ja katseltuaan kaikkea hän lähti niiden kahdentoista kanssa Betaniaan, sillä aika oli jo myöhä.

Markus

11:12 Ja seuraavana päivänä heidän lähtiessä Betaniasta, oli hänen nälkä.
11:13 Ja kun hän kaukaa näki viikunapuun, jossa oli lehtiä, meni hän katsomaan, löytäisikö ehkä jotakin siitä, mutta tultuaan sen luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä, sillä ei ollut viikunoiden aika.
11:14 Ja vastaten Jeesus sanoi sille: "Älköön ikinä enää kukaan sinusta hedelmää syökö." Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.
11:15 Ja he tulevat Jerusalemiin ja mennen pyhäkköön hän ajaa ulos myyjät ja ostajat, ja rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet hän kaatoi,
11:16 eikä antanut kenenkään kantaa mitään astiaa pyhäkön kautta.
11:17 Ja hän opetti ja sanoi heille: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun taloani kutsutaan kaikissa kansoissa rukouksen taloksi'? Mutta te olette tehneet siitä ryöstäjien luolan."
11:18 Ja ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja miettivät, kuinka saisivat hänet tapettua, sillä he pelkäsivät häntä, koska koko väkijoukko oli hämmästyksissään hänen opetuksestaan.
11:19 Ja kun tuli ilta, lähtivät he kaupungista.
11:20 Ja kun he varhain aamulla kulkivat ohitse, näkivät he viikunapuun kuivettuneen juuria myöten.
11:21 Ja muistettuaan Pietari sanoi hänelle: "Rabbi, katso, viikunapuu, jonka kirosit, on kuivettunut."
11:22 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Pitäkää usko Jumalaan.
11:23 Varmasti sanon teille, että jos joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi.
11:24 Tämän vuoksi sanon teille, kaikki, mitä rukoillen pyydätte, uskokaa saavanne, ja se tulee teille.
11:25 Ja kun seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistanne vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaassa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne."
11:26 Mutta jos ette anna anteeksi, niin ei Isännekään, joka on taivaassa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.
11:27 Ja he tulevat taas Jerusalemiin, ja kun hän käveli pyhäkössä, tulivat ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat hänen luokseen
11:28 ja sanoivat hänelle: "Millä vallalla näitä teet? Ja kuka sinulle antoi vallan näitä tehdä?"
11:29 Ja Jeesus vastasi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen, vastatkaa te minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla minä näitä teen.
11:30 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle!"
11:31 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'
11:32 Jos sanoisimme: 'Ihmisistä',” niin sitä he kansan tähden pelkäsivät sanoa, sillä kaikkien mielestä Johannes oli todella profeetta.
11:33 Ja he vastasivat Jeesukselle sanoen: "Emme tiedä." Ja Jeesus heille vastaten sanoo: "Enkä minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen."

Markus

12:1 Ja hän ryhtyi puhumaan heille vertauksilla: "Mies istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi viinikuurnan ja rakensi vartiotornin, ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille.
12:2 Ja kun aika tuli, lähetti hän palvelijan viinitarhurien luo perimään tarhureilta viinitarhan hedelmiä.
12:3 Mutta he ottivat hänet kiinni, pieksivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.
12:4 Ja vielä hän lähetti heidän luoksensa toisen palvelijan. Ja häntä he löivät päähän ja lähettivät häpäisten pois.
12:5 Ja hän lähetti vielä toisen, ja sen he tappoivat, ja samoin useita muita ja toisia he pieksivät, toisia tappoivat.
12:6 Vielä hänellä oli ainoa rakas poika. Hänet hän lähetti viimeiseksi heidän luokseen sanoen: 'Arvostavat minun poikaani.'
12:7 Mutta viinitarhurit sanoivat toisilleen: 'Tämä on perillinen, tulkaa, tappakaamme hänet, niin perintö jää meille.'
12:8 Ja he ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät hänet ulos viinitarhasta.
12:9 Mitä siis tekee viinitarhan herra? Hän tulee ja tuhoaa viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille.
12:10 Ettekö ole lukeneet tätä kirjoitusta: 'Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tuli kulmakiveksi.
12:11 Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme'?"
12:12 Silloin he olisivat tahtoneet vangita hänet, mutta pelkäsivät kansaa, sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut vertauksen heistä. Ja he jättivät hänet ja menivät pois.
12:13 Ja lähettivät hänen luokseen joitakin fariseuksista ja herodilaisista, jotta pyydystäisivät hänet sanoilla.
12:14 Nämä tulivat ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tiedämme, että olet totuudellinen etkä välitä kenestäkään, sillä sinä et katso kasvoja, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei? Tuleeko meidän antaa vai ei?"
12:15 Mutta tietäen heidän teeskentelynsä hän sanoi heille: "Miksi kiusaatte minua? Tuokaa denari minun nähdäkseni."
12:16 Niin he toivat. Ja hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?" He vastasivat hänelle: "Keisarin."
12:17 Ja Jeesus sanoi heille: "Maksakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." Ja he ihmettelivät häntä suuresti.
12:18 Ja hänen luokseen tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät häneltä sanoen:
12:19 "Opettaja, Mooses on säätänyt meille: 'Jos joltakin kuolee veli, joka jättää jälkeensä vaimon, mutta ei jätä lasta, niin ottakoon hän veljensä lesken ja herättäköön veljellensä siemenen.'
12:20 Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon, ja kun hän kuoli, ei häneltä jäänyt jälkeläistä.
12:21 Silloin toinen otti hänet, ja hänkin kuoli jättämättä jälkeläistä, ja myös kolmas.
12:22 Samoin kävi kaikille seitsemälle eikä heiltä jäänyt siementä. Viimeisenä

kaikista nainen kuoli.
12:23 Ylösnousemuksessa siis, kun he nousevat ylös, kenelle heistä hän joutuu vaimoksi, sillä hän oli ollut kaikkien noiden seitsemän vaimona?"
12:24 Jeesus sanoi heille: "Ettekö te tämän vuoksi eksy, kun ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?
12:25 Sillä kun kuolleista noustaan, ei naida eikä naiteta, vaan he ovat niin kuin enkelit taivaassa.
12:26 Mutta mitä tulee siihen, että kuolleet nousevat ylös, niin ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta orjantappurapensaasta, kuinka Jumala puhui hänelle sanoen: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'?
12:27 Ei hän ole kuolleiden Jumala, vaan elävien Jumala. Paljon te siis eksytte."
12:28 Silloin tuli hänen luoksensa eräs kirjanoppinut, joka oli kuullut heidän väittelynsä ja huomannut hänen hyvin vastanneen heille, ja kysyi häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?"
12:29 Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel, Herra meidän Jumalamme on yksin Jumala,
12:30 ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.'
12:31 Ja toinen tämän kaltainen on: 'Rakasta lähimmäistäsi kuin itseäsi.' Suurempaa näistä käskyistä ei ole."
12:32 Niin kirjanoppinut sanoi hänelle: "Hyvin, opettaja, totuutta puhut, että yksi on Jumala ja ei ole toista hänen lisäkseen.
12:33 Ja rakastaa häntä kaikesta sydämestään ja kaikesta ymmärryksestään ja kaikesta voimastaan, ja rakastaa lähimmäistään kuin itseään, se on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja teurasuhrit."
12:34 Kun Jeesus näki, että hän vastasi viisaasti, sanoi hän hänelle: "Et ole kaukana Jumalan valtakunnasta." Eikä kukaan enää rohjennut häneltä kysyä.
12:35 Ja opettaessaan pyhäkössä Jeesus puhui sanoen: "Kuinka kirjanoppineet sanovat, että Kristus on Daavidin poika?
12:36 Sillä Daavid itse sanoi Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä laitan sinun vihollisesi astinlaudaksi sinun jalkojesi alle.'
12:37 Daavid itse sanoo häntä Herraksi, kuinka hän sitten on hänen poikansa?" Ja suuri kansanjoukko kuunteli häntä mielellään.
12:38 Ja opettaessaan hän sanoi: "Varokaa kirjanoppineita, jotka mielellään kuljeskelevat pitkissä viitoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla
12:39 ja etupenkkejä synagogissa ja kunniapaikkoja pidoissa,
12:40 jotka syövät leskien talot ja jotka näön vuoksi pitkään rukoilevat, he saavat runsaamman tuomion."
12:41 Ja hän istui vastapäätä uhriarkkua ja katseli, kuinka kansa laittoi kuparirahaa uhriarkkuun, ja monet rikkaat laittoivat paljon.
12:42 Niin tuli köyhä leski ja laittoi kaksi leptaa, mikä on neljännesassi.
12:43 Ja hän kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi heille: "Varmasti sanon teille, että tämä köyhä leski laittoi enemmän kuin kaikki muut, jotka laittoivat

uhriarkkuun.
12:44 Sillä he kaikki laittoivat ylijääneestään, mutta tämä laittoi puutteestaan kaiken, mitä omisti, koko elämänsä."

13:1 Ja kun hän meni ulos pyhäköstä, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle: "Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!"
13:2 Jeesus vastasi hänelle sanoen: "Näetkö sinä suuret rakennukset? Niistä ei jätetä kiven päälle kiveä, jota ei kaadettaisi."
13:3 Ja hänen istuessa Öljyvuorella vastapäätä pyhäkköä, kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas häneltä erikseen:
13:4 "Sano meille, milloin nämä tapahtuvat. Ja mikä on merkki, kun kaiken tämän pitää alkaa toteutua?"
13:5 Ja vastaten Jeesus alkoi puhua heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.
13:6 Sillä monet tulevat minun nimessäni sanoen, että minä olen! Ja monia eksyttävät.
13:7 Ja kun kuulette sanomia sodista, niin älkää hätääntykö. Sillä niin pitää tapahtua, mutta se ei ole vielä aikakauden täyttymys.
13:8 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, tulee maanjäristyksiä monissa paikoissa, tulee nälänhätää ja mellakoita. Tämä on synnytystuskien alkua.
13:9 Ja katsokaa te itseänne! Sillä teidät luovutetaan tuomioistuimille ja synagogille, joissa teitä pahoinpidellään, ja teidät asetetaan maaherrojen ja kuninkaiden eteen minun vuokseni, todistukseksi heille,
13:10 ja sitä ennen pitää ilosanomaa julistaa kaikille kansoille.
13:11 Ja kun he luovuttavat teitä, älkää edeltä murehtiko, mitä puhuisitte, vaan mitä teille sillä hetkellä annetaan, se puhukaa, sillä ette te puhu, vaan Pyhä Henki.
13:12 Ja veli luovuttaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tappavat heidät.
13:13 Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden, mutta joka kestää aikakauden täyttymiseen asti, hänet pelastetaan.
13:14 Ja kun näette hävityksen inhottavuuden, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan, missä ei pitäisi – lukeva huomatkoon – silloin Juudeassa olevat paetkoot vuorille,
13:15 ja joka on katolla, älköön menkö taloon älköönkä menkö sisään hakemaan mitään talostaan,
13:16 ja joka on pellolla, älköön palatko takaisin hakemaan vaatteitaan.
13:17 Ja voi niitä, jotka ovat raskaana ja imettäviä niinä päivinä!
13:18 Mutta rukoilkaa, ettei pakonne tapahtuisi talvella.
13:19 Sillä ne päivät ovat ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut Jumalan luoman luomakunnan alusta, eikä enää tule.
13:20 Ja ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, ei mikään liha pelastuisi, mutta valittujen vuoksi, jotka hän valitsi, hän lyhensi ne päivät.
13:21 Ja jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Voideltu' tai: 'Katso, tuolla', niin älkää uskoko.

Markus

13:22 Sillä valhevoidellut ja valheprofeetat nousevat, ja he antavat merkkejä ja enteitä, harhauttaakseen jos mahdollista, myös valitut.
13:23 Mutta te, katsokaa, minä olen edeltä sanonut teille kaiken.
13:24 Mutta niinä päivinä, ahdistuksen jälkeen, aurinko pimentyy eikä kuu anna valoa,
13:25 ja taivaan tähdet tulevat putoaviksi ja voimat, jotka ovat taivaissa, horjuvat.
13:26 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella.
13:27 Ja silloin hän lähettää enkelinsä ja kokoaa yhteen valittunsa neljältä tuulelta, maan äärestä taivaaseen saakka.
13:28 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus, kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä.
13:29 Samoin myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.
13:30 Varmasti sanon teille, että ei tämä sukupolvi katoa, ennen kuin nämä kaikki tapahtuvat.
13:31 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.
13:32 Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa, eikä Poika, vaan Isä.
13:33 Katsokaa, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette tiedä, milloin se aika tulee.
13:34 On kuten mies, joka jätti talonsa ja antoi palvelijoilleen vallan, kullekin oman tehtävänsä, ja hän käski myös ovenvartijan valvoa.
13:35 Valvokaa siis, sillä ette tiedä, milloin talon herra tulee, illalla vai keskiyöllä vai kukonlaululla vai aamulla,
13:36 ettei hän yhtäkkiä tullessaan tapaisi teitä nukkumasta.
13:37 Mutta minkä minä teille sanon, sen minä sanon kaikille, valvokaa!"

14:1 Niin oli kahden päivän päästä pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla, ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet petoksella vangituksi ja tapetuksi,
14:2 mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei syntyisi mellakoita kansassa."
14:3 Ja kun hän oli Betaniassa, pitaalisen Simonin talossa, tuli hänen aterialla ollessaan nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä oikeaa, kallista nardusvoidetta. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti voiteen hänen päähänsä.
14:4 Ja jotkut pahastuivat ja sanoivat keskenään: "Mitä varten tämä voiteen haaskaus?
14:5 Olisihan voiteen voinut myydä yli kolmensadan denarin ja antaa ne köyhille. "Ja he moittivat häntä.
14:6 Mutta Jeesus sanoi: "Jättäkää hänet! Miksi pahoitatte hänen mieltään? Hän teki hyvän työn minulle.
14:7 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin vain tahdotte, voitte heille tehdä hyvää, mutta minua te ette aina omista.
14:8 Mitä hän omisti, sen hän teki, sillä edeltä käsin hän voiteli minun ruumiini hautaamista varten.

Markus

14:9 Varmasti sanon teille, että missä ikinä kaikessa maailmassa ilosanomaa julistetaan, siellä se, minkä hän teki, on mainittava hänen muistokseen."
14:10 Ja Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo luovuttaakseen hänet heille.
14:11 Kun nämä sen kuulivat, ihastuivat he ja lupasivat antaa hänelle hopearahoja, ja hän etsi sopivaa tilaisuutta, kuinka hänet luovuttaisi.
14:12 Ja ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä, kun pääsiäislammas teurastettiin, hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Mihin tahdot, että menemme valmistamaan pääsiäislampaan sinun syödäksesi?"
14:13 Ja hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiastiaa, seuratkaa häntä.
14:14 Ja mihin hän menee, sen talon isännälle sanokaa: 'Opettaja sanoo: Missä on minun vierashuoneeni, syödäkseni siinä pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?'
14:15 Ja hän näyttää teille suuren huoneen yläkerrassa, valmiiksi laitetun, valmistakaa meille sinne."
14:16 Ja opetuslapset lähtivät ja tulivat kaupunkiin ja havaitsivat niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja he valmistivat pääsiäislampaan.
14:17 Ja illan tultua hän saapui sinne niiden kahdentoista kanssa.
14:18 Ja kun he olivat aterialla ja söivät, sanoi Jeesus: "Varmasti sanon teille, että yksi teistä luovuttaa minut, syöden minun kanssani."
14:19 He tulivat murheellisiksi ja alkoivat yksi toisensa jälkeen sanoa hänelle: "En kaiketi minä?" Ja toinen: ”En kai minä.”
14:20 Hän sanoi heille: "Yksi teistä kahdestatoista, joka kastaa vatiin minun kanssani.
14:21 Ihmisen Poika tosin menee pois, kuten on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika luovutetaan! Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt."
14:22 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Ottakaa, syökää, tämä on minun ruumiini."
14:23 Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille, ja he kaikki joivat siitä.
14:24 Ja hän sanoi heille: "Tämä on minun vereni, uuden liiton veri, joka on vuodatettava monien vuoksi.
14:25 Varmasti sanon teille, etten juo enää viinipuun hedelmästä siihen päivään saakka, jona uutena sitä juon Jumalan valtakunnassa."
14:26 Ja laulettuaan he lähtivät Öljyvuorelle.
14:27 Ja Jeesus sanoi heille: "Kaikki te loukkaannutte minuun tänä yönä, sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenta, ja lampaat hajaantuvat.'
14:28 Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan."
14:29 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä."
14:30 Jeesus sanoi hänelle: "Varmasti sanon sinulle, että tänään, tänä yönä, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät."
14:31 Mutta hän vakuutti vielä vankemmin: "Vaikka minun pitäisi kuolla yhdessä sinun kanssasi, en sittenkään sinua kiellä." Ja samoin sanoivat kaikki muutkin.

14:32 Ja he tulivat maatilalle, jonka nimi on Getsemane, ja hän sanoi opetuslapsilleen: "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä rukoilen."
14:33 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, ja hän alkoi hätääntyä ja tulla tuskaan.
14:34 Ja hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti, pysykää täällä ja valvokaa."
14:35 Ja hän meni vähän kauemmaksi, kaatui ja rukoili, että jos on mahdollista, menisi hetki häneltä ohi,
14:36 ja sanoi: "Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle, vie pois minulta tämä malja, mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!"
14:37 Ja hän tulee ja löytää heidät nukkumasta ja sanoo Pietarille: "Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä tuntia valvoa?
14:38 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi koetukseen. Henki on tosin altis, mutta liha voimaton."
14:39 Ja taas hän meni pois ja rukoili sanoen samat sanat.
14:40 Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet kovin raukeiksi, ja he eivät tienneet, mitä hänelle vastaisivat.
14:41 Ja hän tuli kolmannen kerran ja sanoi heille: "Nukutte vielä ja lepäilette! Riittää! Hetki on tullut, katso, Ihmisen Poika luovutetaan jumalattomien käsiin.
14:42 Nouskaa, lähdetään, katso, minut luovuttava on lähellä."
14:43 Ja heti, hänen vielä puhuessaan, Juudas, yksi niistä kahdestatoista, saapui ylipappien ja kirjanoppineiden ja vanhinten luota, ja hänen mukanaan oli suuri väkijoukko miekat ja seipäät käsissään.
14:44 Mutta se, joka hänet luovutti, oli sopinut heidän kanssaan merkistä, sanoen: "Jota minä suutelen, hän se on. Vangitkaa hänet ja viekää tarkasti sidottuna pois."
14:45 Ja tultuaan hän astui hänen luoksensa ja sanoi: "Rabbi!" ja suuteli häntä.
14:46 Silloin he kävivät häneen käsiksi ja vangitsivat hänet.
14:47 Mutta eräs niistä, jotka lähellä seisoivat, veti miekkansa ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.
14:48 Niin Jeesus puhui heille ja sanoi: "Niin kuin rosvoa vastaan te olette lähteneet minua miekoilla ja seipäillä vangitsemaan.
14:49 Päivittäin olen ollut teidän luonanne opettaen pyhäkössä, ja ette vanginneet minua, vaan näin, jotta täyttyisivät kirjoitukset."
14:50 Ja he kaikki jättivät hänet ja pakenivat.
14:51 Ja häntä seurasi eräs nuorukainen, jolla oli ympärillään liinavaate paljaalle iholle heitettynä, ja he ottivat hänet kiinni.
14:52 Mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastomana.
14:53 Ja he veivät Jeesuksen ylimmäisen papin eteen, jonne kaikki ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoontuivat.
14:54 Ja Pietari seurasi häntä kauempana ylimmäisen papin palatsin esipihaan asti ja istui palvelijoiden joukkoon, ja lämmitteli tulen ääressä.
14:55 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen hänet, mutta eivät löytäneet.
14:56 Monet todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet

yhtäpitäviä.
14:57 Niin muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan, sanoen:
14:58 "Me olemme kuulleet hänen sanovan: 'Minä hajotan maahan tämän käsillä tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsillä tehty.'"
14:59 Mutta eivät heidän todistuksensa olleet yhtäpitäviä.
14:60 Silloin ylimmäinen pappi nousi ja astui keskelle kysyen Jeesukselta: "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua vastaan?"
14:61 Mutta hän oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: "Oletko sinä Voideltu, sen Ylistetyn Poika?"
14:62 Jeesus sanoi: "Minä olen! Ja näette Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien kanssa."
14:63 Ja ylimmäinen pappi repäisten vaatteensa sanoi: "Mitä me enää todistajia tarvitsemme?
14:64 Te kuulitte hänen pilkkaamisensa. Mitä arvelette?" Niin he kaikki totesivat hänet syylliseksi ja tuomitsivat kuolemaan.
14:65 Ja he alkoivat sylkeä häntä ja peittivät hänen kasvonsa ja löivät häntä nyrkillä ja sanoivat hänelle: "Profetoi!" Ja palvelijat löivät häntä poskelle.
14:66 Kun nyt Pietari oli alhaalla esipihassa, tuli sinne muuan ylimmäisen papin palvelijattarista
14:67 ja nähdessään Pietarin lämmittelevän hän katsoi häneen sanoen: "Sinä myös olit nasaretilaisen Jeesuksen kanssa."
14:68 Mutta hän kielsi sanoen: "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot." Ja hän meni ulos etupihalle. Ja kukko lauloi.
14:69 Ja nähdessään hänet siellä palvelijatar rupesi taas sanomaan lähellä seisoville: "Tämä on yksi niistä."
14:70 Mutta hän kielsi uudestaan. Ja hieman sen jälkeen lähellä seisovat taas sanoivat Pietarille: "Todellakin, olet yksi niistä, sillä puhut galilealaisesti murtaen."
14:71 Mutta hän alkoi kiroilla ja vannoa: "En tunne sitä miestä, josta te puhutte!"
14:72 Ja samalla toisen kerran kukko kiekui. Ja Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut hänelle: "Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät." Ja hän ratkesi itkuun.

15:1 Ja heti aamulla ylipapit sekä vanhimmat ja kirjanoppineet ja koko neuvosto tekivät päätöksen, sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja luovuttivat Pilatuksen käsiin.
15:2 Niin Pilatus kysyi häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä sanot!"
15:3 Ja ylipapit tekivät monta syytöstä häntä vastaan.
15:4 Niin Pilatus taas kysyi häneltä sanoen: "Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon syytöksiä he tekevät sinua vastaan."
15:5 Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.
15:6 Mutta juhlan aikana hän vapautti heille yhden vangin, jota pyysivät.

15:7 Ja siellä oli eräs mies, jota sanottiin Barabbaaksi, vangittu muiden kapinoitsijain kanssa, jotka kapinassa olivat tehneet murhan.
15:8 Ja kansa meni sinne ylös ja rupesi pyytämään, että hän tekisi heille, kuten hänen tapansa oli.
15:9 Pilatus vastasi heille sanoen: "Tahdotteko, että vapautan teille juutalaisten kuninkaan?"
15:10 Sillä hän tiesi, että ylipapit kateudesta olivat luovuttaneet hänet hänen käsiinsä.
15:11 Mutta ylipapit kiihottivat väkijoukkoa, että hän mieluummin vapauttaisi heille Barabbaan,
15:12 mutta Pilatus puhui taas heille sanoen: "Mitä sitten tahdotte minun tekevän hänelle, jota te sanotte juutalaisten kuninkaaksi?"
15:13 Niin he taas huusivat: "Ristiinnaulitse hänet!"
15:14 Mutta Pilatus sanoi heille: "Mitä pahaa hän on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin: "Ristiinnaulitse hänet!"
15:15 Ja koska Pilatus tahtoi tehdä kansalle mieliksi, päästi hän heille Barabbaan, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.
15:16 Niin sotamiehet veivät hänet sisälle linnaan, ja kutsuivat paikalle koko kohortin.
15:17 Ja he pukivat hänen ylleen purppuraviitan, väänsivät orjantappuroista seppeleen ja laittoivat sen hänen päähänsä
15:18 ja tervehtivät häntä: "Terve, juutalaisten kuningas!"
15:19 Ja he löivät häntä päähän ruokokepillä, sylkivät häntä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat häntä.
15:20 Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä purppuraviitan ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa. Ja he veivät hänet pois, ristiinnaulitakseen hänet.
15:21 Ja he pakottivat erään ohikulkevan miehen, Simonin, kyreneläisen, joka tuli pellolta, Aleksanterin ja Rufuksen isän, kantamaan hänen ristiään.
15:22 Ja he veivät hänet paikalle, jonka nimi on Golgata, joka on käännettynä pääkallonpaikka.
15:23 Ja he antoivat hänelle mirhalla sekoitettua viiniä, mutta hän ei sitä ottanut.
15:24 Ja he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, mitä kukin oli saava.
15:25 Oli kolmas tunti, kun he hänet ristiinnaulitsivat.
15:26 Ja päällekirjoitukseksi oli merkitty hänen syykseen: "Juutalaisten kuningas."
15:27 Ja he ristiinnaulitsivat hänen kanssaan kaksi rosvoa, toisen hänen oikealle ja toisen hänen vasemmalle puolelleen.
15:29 Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä ja nyökyttivät päätään ja sanoivat: "Hah, sinä, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat!
15:30 Pelasta itseäsi ja astu alas ristiltä."
15:31 Samoin ylipapit sekä kirjanoppineet keskenään ivasivat häntä ja sanoivat:

"Toisia hän pelasti, mutta itseään ei voi pelastaa.
15:32 Voideltu, Israelin kuningas, tulkoon nyt pois ristiltä, jotta näkisimme ja uskoisimme häntä." Ja yhdessä hänen kanssaan ristiinnaulitut herjasivat häntä.
15:33 Ja kuudennella tunnilla tuli pimeys yli kaiken maan ja sitä kesti yhdeksänteen tuntiin,
15:34 ja yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi suurella äänellä: "Eloi, Eloi, lama sabakhthani?" joka on käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?
15:35 Ja jotkut siellä seisovista sen kuultuaan sanoivat: "Katso, kutsuu Eliasta."
15:36 Ja muuan juoksi ja täytti sienen hapanviinillä kietoen sen ruokokepin ympärille ja antoi hänen juoda sanoen: "Antakaa olla, katsokaamme, tuleeko Elias ottamaan hänet alas!"
15:37 Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.
15:38 Ja temppelin väliverho repesi kahdeksi ylhäältä alas.
15:39 Ja kun sadanpäämies, joka seisoi häntä vastapäätä, näki hänen siten huutaen antavan henkensä, hän sanoi: "Todellakin tämä mies oli Jumalan Poika."
15:40 Ja siellä oli myös naisia taaempana katselemassa. Näiden joukossa olivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseen äiti, ja Salome,
15:41 jotka hänen ollessaan Galileassa olivat seuranneet ja palvelleet häntä, sekä useita muita, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.
15:42 Ja kun jo oli tullut ilta, ja koska oli valmistuspäivä, mikä on sapatin aattopäivä,
15:43 tuli Joosef, arimatialainen, arvostettu neuvosmies, joka odotti Jumalan valtakuntaa, ja uskaltautuen meni sisälle Pilatuksen luokse ja pyysi Jeesuksen ruumista.
15:44 Ja Pilatus ihmetteli, oliko hän jo kuollut, ja kutsuttuaan luoksensa sadanpäämiehen kysyi tältä, oliko hän jo kauan sitten kuollut,
15:45 ja saatuaan sadanpäämieheltä siitä tiedon hän lahjoitti ruumiin Joosefille.
15:46 Tämä osti liinavaatteen ja otti hänet alas, kääri hänet liinavaatteeseen ja laittoi hautaan, joka oli louhittu kalliosta, ja vieritti kiven hautakammion ovelle.
15:47 Ja Maria Magdaleena ja Maria, Jooseen äiti, katselivat, mihin hänet laitettiin.

16:1 Ja kun sapatti oli ohi, ostivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin äiti, ja Salome yrttejä mennäkseen voitelemaan häntä.
16:2 Ja hyvin varhain ensimmäisenä päivänä sapatin jälkeen he tulivat haudalle auringon noustessa.
16:3 Ja he sanoivat toisilleen: "Kuka meille vierittää kiven hautakammion ovelta?"
16:4 Ja katsoessaan ylös he näkivät kiven vieritetyksi sivuun, se oli hyvin suuri.
16:5 Ja mentyään hautaan sisään he näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella, pukeutuneena valkeaan pukuun, ja he säikähtivät.
16:6 Mutta hän sanoi heille: "Älkää säikähtäkö! Te etsitte ristiinnaulittua Jeesus Nasaretilaista. Hän nousi ylös, ei hän ole täällä. Katso, tässä on paikka, johon he hänet laittoivat.

16:7 Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsilleen ja Pietarille, että hän menee teidän edellänne Galileaan. Siellä te saatte hänet nähdä, niin kuin hän teille sanoi."
16:8 Ja nopeasti pois lähtien he pakenivat haudalta. Mutta heidät valtasi vapina ja hämmennys, ja he eivät kenellekään sanoneet mitään, sillä he pelkäsivät.
16:9 Ja noustuaan ylös varhain ensimmäisenä päivänä sapatin jälkeen hän näyttäytyi ensiksi Maria Magdaleenalle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa.
16:10 Tämä meni ja vei sanan niille, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa ja jotka murehtivat ja itkivät.
16:11 Mutta kun he kuulivat, että hän eli ja että Maria oli hänet nähnyt, eivät he uskoneet.
16:12 Ja sen jälkeen hän toisenmuotoisena ilmestyi kahdelle heistä, heidän mennessään maaseudulle.
16:13 He menivät ja veivät sanan toisille, mutta nämä eivät uskoneet heitäkään.
16:14 Viimein hän ilmestyi myöskin niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla, ja hän moitti heidän epäuskoaan ja kovasydämisyyttään, kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseeksi.
16:15 Ja hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja julistakaa ilosanomaa kaikille luoduille.
16:16 Uskova ja kastettu pelastuu, mutta joka ei usko, tuomitaan.
16:17 Ja nämä merkit seuraavat uskovien mukana, minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,
16:18 nostavat käsillä käärmeitä, ja jos he juovat jotakin tappavaa, ei se heitä vahingoita, he laittavat kätensä sairasten päälle ja ne tulevat terveiksi."
16:19 Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istuutui Jumalan oikealle puolelle.
16:20 Mutta he lähtivät ja julistivat kaikkialla, Herra toimiessa yhdessä heidän kanssaan ja vahvistaen sanan mukana seuraavien merkkien kautta. Aamen.

Ilosanoma Markuksen mukaan.

Ilosanoma Luukkaan mukaan

1:1 Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista,
1:2 sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin ne nähneet ja olleet sanan palvelijoita,
1:3 niin olen minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt kirjoittaa ne järjestyksessä sinulle, korkea-arvoinen Teofilus,
1:4 että oppisit tuntemaan, kuinka varmat ne asiat ovat, jotka sinulle on opetettu.
1:5 Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli pappi, nimeltä Sakarias, Abian osastoa. Ja hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä, ja tämän nimi oli Elisabet.
1:6 He olivat molemmat oikeamielisiä Jumalan edessä, vaeltaen kaikissa Herran käskyissä ja säädöksissä nuhteettomina.
1:7 Mutta heillä ei ollut lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön, ja he olivat molemmat tulleet vanhoiksi.
1:8 Ja tapahtui, kun hänen osastonsa palvelusvuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä,
1:9 että hän tavanmukaisessa pappistehtävien arpomisessa sai osaksensa mennä Herran temppeliin suitsuttamaan.
1:10 Ja kaikki kansa oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa.
1:11 Silloin ilmestyi hänelle Herran sanansaattaja seisoen suitsutusalttarin oikealla puolella.
1:12 Ja hänet nähdessään Sakarias hämmästyi, ja hänet valtasi pelko.
1:13 Mutta sanansaattaja sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias, sillä sinun rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Johannes.
1:14 Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymisestään.
1:15 Sillä hän on oleva suuri Herran edessä, viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta.
1:16 Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, puoleen.
1:17 Ja hän käy hänen edellään Elian hengessä ja voimassa, kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat oikeamielisten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaakseen valmistetun kansan."
1:18 Niin Sakarias sanoi sanansaattajalle: "Kuinka minä tämän käsittäisin? Sillä minä olen vanha, ja minun vaimoni on tullut vanhaksi."
1:19 Sanansaattaja vastasi ja sanoi hänelle: "Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja minä olen lähetetty puhumaan sinulle ja julistamaan sinulle tämän ilosanoman.
1:20 Ja katso, sinä tulet mykäksi etkä kykene mitään puhumaan siihen päivään saakka, jona tämä tapahtuu, koska et uskonut minun sanojani, jotka käyvät aikanaan toteen."
1:21 Ja kansa oli odottamassa Sakariasta, ja he ihmettelivät, että hän niin

kauan viipyi temppelissä.
1:22 Mutta ulos tullessaan hän ei kyennyt puhumaan heille ja silloin he ymmärsivät, että hän oli nähnyt näyn temppelissä. Ja hän viittoi heille ja jäi mykäksi.
1:23 Ja kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättyneet, meni hän kotiinsa.
1:24 Ja niiden päivien perästä Elisabet, hänen vaimonsa, tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta, sanoen:
1:25 "Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi minun puoleeni poistaaksensa minusta ihmisten ylenkatseen."
1:26 Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti sanansaattajan Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret,
1:27 neitsyen tykö, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta, ja neitsyen nimi oli Maria.
1:28 Ja tullessaan sisälle hänen luokseen sanansaattaja sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi."
1:29 Mutta hän hämmästyi suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tervehdys mahtoi tarkoittaa.
1:30 Ja sanansaattaja sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria, sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä.
1:31 Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus.
1:32 Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen,
1:33 ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas aikakausiksi, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman."
1:34 Niin Maria sanoi sanasaattajalle: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?"
1:35 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjostaa sinut, minkä tähden sinusta syntyvää pyhää kutsutaan Jumalan Pojaksi.
1:36 Ja katso, sinun sukulaisesi Elisabet, hänkin kantaa kohdussaan poikaa vanhalla iällään, ja tämä on kuudes kuukausi hänellä, jota sanottiin hedelmättömäksi,
1:37 sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta."
1:38 Silloin Maria sanoi: "Katso, minä olen Herran palvelijatar, tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan." Ja sanansaattaja lähti hänen luotaan.
1:39 Niinä päivinä Maria nousi ja kulki kiireesti vuorimaahan erääseen Juudan kaupunkiin
1:40 ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti Elisabetia.
1:41 Ja kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussansa, ja Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä.
1:42 Ja hän puhkesi puhumaan suurella äänellä ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen joukossa, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä.

1:43 Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun luokseni?
1:44 Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilosta minun kohdussani.
1:45 Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!"
1:46 Ja Maria sanoi: "Minun sieluni suuresti ylistää Herraa,
1:47 ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani,
1:48 sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi.
1:49 Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja hänen nimensä on pyhä,
1:50 ja hänen laupeutensa pysyy polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät.
1:51 Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan, hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään.
1:52 Hän on kukistanut valtiaat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.
1:53 Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois.
1:54 Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, muistaakseen laupeuttaan
1:55 Aabrahamia ja hänen siementään kohtaan aikakausiin, niin kuin hän on meidän isillemme puhunut."
1:56 Ja Maria oli hänen luonaan noin kolme kuukautta ja palasi jälleen kotiinsa.
1:57 Mutta Elisabetin synnyttämisen aika tuli, ja hän synnytti pojan.
1:58 Ja kun hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuulivat, että Herra oli tehnyt hänelle suuren laupeuden, iloitsivat he hänen kanssaan.
1:59 Ja kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta ja tahtoivat antaa hänelle hänen isänsä mukaan nimen Sakarias.
1:60 Mutta hänen äitinsä vastasi ja sanoi: "Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes."
1:61 Niin he sanoivat hänelle: "Eihän sinun suvussasi ole ketään, jolla on se nimi."
1:62 Ja he kysyivät viittomalla lapsen isältä, minkä nimen hän tahtoi hänelle annettavaksi.
1:63 Niin hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen nämä sanat: "Johannes on hänen nimensä." Ja kaikki ihmettelivät.
1:64 Ja kohta hänen suunsa aukeni, ja hänen kielensä vapautui, ja hän puhui kiittäen Jumalaa.
1:65 Ja tuli pelko kaikille heidän ympärillään asuvaisille, ja koko Juudean vuorimaassa puhuttiin kaikista näistä tapahtumista,
1:66 ja kaikki, jotka niistä kuulivat, painoivat ne mieleensä ja sanoivat: "Mikähän tästä lapsesta tulee?" Sillä Herran käsi oli hänen kanssaan.
1:67 Ja Sakarias, hänen isänsä, täytettiin Pyhällä Hengellä, ja hän profetoi

sanoen:
1:68 "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen
1:69 ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta,
1:70 niin kuin hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhien profeettojensa suun kautta,
1:71 pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat,
1:72 tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa,
1:73 sen valan, jonka hän vannoi Aabrahamille, meidän isällemme,
1:74 suodakseen meidän, vapautettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella häntä
1:75 pyhyydessä ja oikeamielisyydessä hänen edessään kaikkina elämämme päivinä.
1:76 Ja sinä, lapsi, olet kutsuttava Korkeimman profeetaksi, sillä sinä olet käyvä Herran edellä valmistaaksesi hänen teitään,
1:77 antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän harhaan menonsa anteeksisaamisessa,
1:78 meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden, jonka kautta meidän puoleemme katsoo aamun koitto korkeudesta,
1:79 loistaen meille, jotka istumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjaten meidän jalkamme rauhan tielle."
1:80 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän oli autiomaassa siihen päivään asti, jona hän astuisi Israelin eteen.

2:1 Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli laitettava verolle.
2:2 Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana.
2:3 Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa.
2:4 Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beetlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua,
2:5 verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana.
2:6 Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli.
2:7 Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.
2:8 Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.
2:9 Niin heidän edessään seisoi Herran sanansaattaja, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he pelästyivät suuresti.
2:10 Mutta sanansaattaja sanoi heille: "Älkää pelätkö, sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle:

2:11 teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Voideltu, Herra, Daavidin kaupungissa.
2:12 Ja tämä on teille merkkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa."
2:13 Ja yhtäkkiä oli sanansaattajan kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat:
2:14 "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!"
2:15 Ja kun sanansaattajat olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti."
2:16 Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.
2:17 Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta.
2:18 Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat.
2:19 Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutki niitä sydämessään.
2:20 Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli puhuttu.
2:21 Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, annettiin hänelle nimi Jeesus, jonka sanansaattaja oli hänelle antanut, ennen kuin hän sikisi äitinsä kohdussa.
2:22 Ja kun heidän puhdistuspäivänsä, Mooseksen lain mukaan, olivat täyttyneet, veivät he hänet ylös Jerusalemiin asettaakseen hänet Herran eteen
2:23 – niin kuin on kirjoitettuna Herran laissa: "Jokainen miehenpuoli, joka avaa äidinkohdun, luettakoon Herralle pyhitetyksi" –
2:24 ja uhrataksensa, niin kuin Herran laissa on säädetty, parin metsäkyyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa.
2:25 Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon, hän oli oikeamielinen ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällään.
2:26 Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei hän näkisi kuolemaa, ennen kuin oli nähnyt Herran Voidellun.
2:27 Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun vanhemmat toivat Jeesusta sisälle tehdäkseen hänelle, niin kuin tapa oli lain mukaan,
2:28 otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi:
2:29 "Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan,
2:30 sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi,
2:31 jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä,
2:32 valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille."
2:33 Ja hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin.

2:34 Ja Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: "Katso, tämä on laitettu kaatumiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan,
2:35 ja myös sinun sielusi lävitse on miekka käyvä, jotta monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi."
2:36 Ja oli naisprofeetta, Hanna, Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa. Hän oli jo tullut vanhaksi. Mentyään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta,
2:37 ja oli nyt leski, kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut pyhäköstä, vaan palveli siellä Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä päivää.
2:38 Ja juuri sillä hetkellä hän tuli siihen, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.
2:39 Ja täytettyään kaiken, mikä Herran lain mukaan oli tehtävä, he palasivat Galileaan, kaupunkiinsa Nasaretiin.
2:40 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällään.
2:41 Ja hänen vanhempansa matkustivat joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhlille.
2:42 Hänen ollessaan kaksitoistavuotias he myös vaelsivat ylös sinne juhlan tavan mukaan.
2:43 Ja kun ne päivät olivat kuluneet ja he lähtivät kotiin, jäi poikanen Jeesus Jerusalemiin, eivätkä hänen vanhempansa sitä huomanneet.
2:44 He luulivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivänmatkan ja etsivät häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta,
2:45 mutta kun eivät löytäneet, palasivat he Jerusalemiin etsien häntä.
2:46 Ja kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet pyhäköstä, jossa hän istui opettajien keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä.
2:47 Ja kaikki, jotka häntä kuulivat, ihmettelivät hänen ymmärrystään ja vastauksiaan.
2:48 Ja hänet nähdessään hänen vanhempansa hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi hänelle: "Poikani, miksi meille näin teit? Katso, sinun isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua."
2:49 Niin hän sanoi heille: "Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää niissä olla, jotka minun Isäni ovat?"
2:50 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka hän heille puhui.
2:51 Ja hän lähti heidän kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen. Ja hänen äitinsä kätki kaikki nämä sanat sydämeensä.
2:52 Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

3:1 Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännesruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan neljännesruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännesruhtinaana,

3:2 siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, sekä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa.
3:3 Ja hän vaelsi kaikissa seuduissa Jordanin varrella ja julisti kääntymyksen kastetta harhaan menojen anteeksisaamiseksi,
3:4 niin kuin on kirjoitettuna profeetta Jesajan sanojen kirjassa: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi.'
3:5 Kaikki laaksot täytettäköön, ja kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon, ja mutkat tulkoot suoriksi ja kuoppaiset tasaisiksi teiksi,
3:6 ja kaikki liha on näkevä Jumalan autuuden."
3:7 Niin hän sanoi kansalle, joka vaelsi hänen kastettavakseen: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on teitä neuvonut pakenemaan tulevaa vihaa?
3:8 Tehkää siis kääntymykseen soveliaita hedelmiä, älkääkä ruvetko sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham', sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille.
3:9 Jo on myös kirves pantu puiden juurelle, jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen."
3:10 Ja kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä meidän pitää tehdä?"
3:11 Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla on kaksi ihokasta, antakoon toisen sille, joka on ilman, ja jolla on ruokaa, tehköön samoin."
3:12 Niin tuli myös publikaaneja kastettaviksi, ja he sanoivat hänelle: "Opettaja, mitä meidän pitää tehdä?"
3:13 Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko enempää, kuin mikä teille on säädetty."
3:14 Myös sotamiehet kysyivät häneltä sanoen: "Mitä meidän pitää tehdä?" Ja hän sanoi heille: "Älkää kiskoko keneltäkään älkääkä kiristäkö, vaan tyytykää palkkaanne."
3:15 Mutta kun kansa yhä odotti ja kaikki ajattelivat sydämessään Johanneksesta, eikö hän itse ehkä ollut Voideltu,
3:16 niin Johannes vastasi kaikille sanoen: "Minä kastan teidät vedellä, mutta on tuleva minua väkevämpi, jonka sandaalien hihnaa minä en ole kelvollinen päästämään, hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.
3:17 Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa vehnän aittaansa, mutta akanat hän polttaa sammumattomassa tulessa."
3:18 Antaen myös monia muita kehotuksia hän julisti kansalle ilosanomaa.
3:19 Mutta kun Herodes, neljännesruhtinas, sai häneltä nuhteita veljensä vaimon, Herodiaan, tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä Herodes, oli tehnyt,
3:20 niin hän kaiken muun lisäksi teki sen, että sulki Johanneksen vankeuteen.
3:21 Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myös Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas avautui

3:22 ja Pyhä Henki laskeutui hänen päälleen ruumiillisessa muodossa, niin kuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mielistynyt."
3:23 Ja Jeesus oli aloittaessaan vaikutuksensa noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niin kuin luultiin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,
3:24 Eeli Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin,
3:25 tämä Mattatiaan, tämä Aamoksen, tämä Naahumin, tämä Eslin, tämä Naggain,
3:26 tämä Maahatin, tämä Mattatiaan, tämä Semeinin, tämä Joosekin, tämä Joodan,
3:27 tämä Johananin, tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin,
3:28 tämä Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, tämä Eerin,
3:29 tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin, tämä Mattatin, tämä Leevin,
3:30 tämä Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eliakimin,
3:31 tämä Melean, tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin,
3:32 tämä Iisain, tämä Oobedin, tämä Booaan, tämä Saalan, tämä Nahassonin,
3:33 tämä Aminadabin, tämä Adminin, tämä Arnin, tämä Esromin, tämä Faareen, tämä Juudan,
3:34 tämä Jaakobin, tämä Iisakin, tämä Aabrahamin, tämä Taaran, tämä Naahorin,
3:35 tämä Serukin, tämä Ragaun, tämä Faalekin, tämä Eberin, tämä Saalan,
3:36 tämä Kainamin, tämä Arfaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, tämä Laamekin,
3:37 tämä Metusalan, tämä Eenokin, tämä Jaaretin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin,
3:38 tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin, tämä Jumalan.

4:1 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta, ja Henki kuljetti häntä erämaassa,
4:2 ja perkele kiusasi häntä neljäkymmentä päivää. Eikä hän syönyt mitään niinä päivinä, mutta kun ne olivat päättyneet, tuli hänen nälkä.
4:3 Ja perkele sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano tälle kivelle, että se muuttuu leiväksi."
4:4 Jeesus vastasi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä.'"
4:5 Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä

tuokiossa kaikki maailman valtakunnat
4:6 ja sanoi hänelle: "Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle tahdon.
4:7 Jos sinä siis kumarrut minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun."
4:8 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Sinun pitää kumartaa Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoaa palvella.'"
4:9 Niin hän vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas,
4:10 sillä on kirjoitettu: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat sinua',
4:11 ja 'He kantavat sinua käsillään, ettet jalkaasi kiveen loukkaa.'"
4:12 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'"
4:13 Ja kun oli kaiken koetuksensa tehnyt, poistui perkele hänen luotaan ajaksi.
4:14 Ja Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan, ja sanoma hänestä levisi kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.
4:15 Ja hän opetti heidän synagogissaan, ja kaikki ylistivät häntä.
4:16 Ja hän saapui Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagogaan ja nousi lukemaan.
4:17 Niin hänelle annettiin profeetta Jesajan kirja, ja kun hän avasi kirjan, löysi hän sen paikan, jossa oli kirjoitettuna:
4:18 "Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa köyhille, hän on lähettänyt minut julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näön saamista, päästämään sorretut vapauteen,
4:19 ja julistamaan Herran otollista vuotta."
4:20 Ja käärittyään kirjan kokoon hän antoi sen palvelijalle ja istuutui, ja kaikkien synagogassa olevien silmät olivat häneen kiinnitetyt.
4:21 Niin hän alkoi puhua heille: "Tänä päivänä tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvienne kuullen."
4:22 Ja kaikki lausuivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät, ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Joosefin poika?"
4:23 Niin hän sanoi heille: "Kaiketi aiotte sanoa minulle tämän sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi', 'tee täälläkin, kotikaupungissasi, niitä suuria tekoja, joita olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa.'"
4:24 Ja hän sanoi: "Varmasti sanon teille, ettei kukaan profeetta ole otollinen kotikaupungissaan.
4:25 Minä sanon teille totuudessa, monta leskeä oli Elian aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan,
4:26 eikä Eliaa lähetetty kenenkään luokse heistä, vaan ainoastaan leskivaimon luokse Siidonin -maan Sareptaan.

4:27 Ja monta pitaalista miestä oli Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, syyrialainen."
4:28 Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagogassa, tulivat kiukkua täyteen
4:29 ja nousivat ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas.
4:30 Mutta hän lähti pois käyden heidän keskeltään.
4:31 Ja hän meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa sapattina.
4:32 Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hänen puheessaan oli voima.
4:33 Ja synagogassa oli mies, jossa oli saastaisen riivaajan henki. Tämä huusi suurella äänellä:
4:34 "Voi, mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä."
4:35 Niin Jeesus nuhteli häntä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä." Ja riivaaja viskasi hänet maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä, häntä ollenkaan vahingoittamatta.
4:36 Ja heidät kaikki valtasi hämmästys, ja he puhuivat keskenään sanoen: "Mitä tämä puhe on, sillä hän käskee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos?"
4:37 Ja maine hänestä levisi kaikkialle ympäristön seutuihin.
4:38 Niin hän nousi ja meni synagogasta Simonin kotiin. Ja Simonin anoppi sairasti kovaa kuumetta, ja he rukoilivat Jeesusta hänen puolestaan.
4:39 Ja hän meni ja kumartui hänen ylitsensä ja nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä, ja heti vaimo nousi ja palveli heitä.
4:40 Auringon laskiessa kaikki, joilla oli sairaita, kuka missäkin taudissa, veivät ne hänen luokseen. Ja hän laittoi kätensä heidän päälleen ja paransi heidät.
4:41 Myös lähtivät riivaajat ulos monesta, huutaen ja sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika!" Mutta hän nuhteli niitä eikä sallinut niiden puhua, koska ne tiesivät hänen olevan Voidellun.
4:42 Ja päivän tultua hän lähti pois ja meni autioon paikkaan, mutta kansa etsi häntä, ja saavuttuaan hänen luokseen he pidättelivät häntä lähtemästä heidän luotaan.
4:43 Mutta hän sanoi heille: "Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa Jumalan valtakunnan ilosanomaa, sillä sitä varten minä olen lähetetty."
4:44 Ja hän saarnasi Galilean synagogissa.

5:1 Kun kansa tunkeutui hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan sanaa ja hän seisoi Gennesaretin järven rannalla,

5:2 niin hän näki järven rannassa kaksi venettä, mutta kalastajat olivat niistä lähteneet ja huuhtoivat verkkojaan.
5:3 Ja hän astui toiseen niistä, joka oli Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkaa maasta, ja hän istui ja opetti kansaa veneestä.
5:4 Mutta lopetettuaan puhumasta hän sanoi Simonille: "Vie vene syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle."
5:5 Ja Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet, mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot."
5:6 Ja sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät.
5:7 Niin he viittasivat toisessa veneessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä, ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat veneet, niin että ne olivat uppoamaisillaan.
5:8 Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen harhaan mennyt ihminen."
5:9 Sillä kalansaaliin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan,
5:10 ja samoin myös Simonin kalastuskumppanit, Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä."
5:11 Ja he veivät veneet maihin, jättivät kaikki ja seurasivat häntä.
5:12 Ja kun hän oli eräässä kaupungissa, niin katso, siellä oli mies, yltään pitaalissa. Ja nähdessään Jeesuksen hän lankesi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa."
5:13 Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon, puhdistu." Ja kohta pitaali lähti hänestä.
5:14 Ja hän kielsi häntä siitä kenellekään puhumasta ja sanoi: "Mene, näytä itsesi papille, ja uhraa puhdistumisestasi, niin kuin Mooses on säätänyt, todistukseksi heille."
5:15 Mutta sanoma hänestä levisi vielä enemmän, ja paljon kansaa kokoontui kuulemaan häntä ja parantuakseen vaivoistaan.
5:16 Mutta hän vetäytyi pois ja oleskeli erämaassa ja rukoili.
5:17 Ja eräänä päivänä, kun hän opetti, istui siinä fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemista, ja Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaat.
5:18 Ja katso, muutamat miehet kantoivat vuoteella miestä, joka oli halvattu, ja he koettivat viedä hänet sisään ja asettaa Jeesuksen eteen.
5:19 Ja kun he väentungokselta eivät saaneet viedyksi häntä sisään muuta tietä, nousivat he katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi heidän keskelleen Jeesuksen eteen.
5:20 Ja nähdessään heidän uskonsa hän sanoi: "Ihminen, sinun harhaan menosi ovat sinulle anteeksi annetut."
5:21 Niin kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja

sanomaan: "Kuka tämä on, joka puhuu Jumalan pilkkaa? Kuka voi antaa harhaan menoja anteeksi, paitsi Jumala yksin?"
5:22 Mutta kun Jeesus tiesi heidän ajatuksensa, vastasi hän ja sanoi heille: "Mitä te ajattelette sydämessänne?
5:23 Kumpi on helpompaa, sanoa: 'Sinun harhaan menosi ovat sinulle anteeksi annetut', vai sanoa: 'Nouse ja käy'?
5:24 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa harhaan menoja anteeksi," ja hän sanoi halvatulle, "minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi."
5:25 Ja heti hän nousi heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistäen Jumalaa.
5:26 Ja heidät kaikki valtasi hämmästys, ja he ylistivät Jumalaa, ja pelkoa täynnä he sanoivat: "Me olemme tänään nähneet ihmeellisiä."
5:27 Ja sen jälkeen hän lähti sieltä ja näki tulliasemalla istumassa publikaanin, jonka nimi oli Leevi, ja sanoi hänelle: "Seuraa minua."
5:28 Niin tämä jätti kaikki, nousi ja seurasi häntä.
5:29 Ja Leevi valmisti hänelle suuret pidot kodissaan, ja siellä oli suuri joukko publikaaneja ja muita aterioimassa heidän kanssaan.
5:30 Niin fariseukset ja heidän kirjanoppineensa napisivat hänen opetuslapsiaan vastaan ja sanoivat: "Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja jumalattomien kanssa?"
5:31 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.
5:32 En minä tullut kutsumaan oikeamielisiä, vaan harhaan menneitä kääntymään."
5:33 Niin he sanoivat hänelle: "Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseustenkin, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat."
5:34 Jeesus sanoi heille: "Ette voi vaatia häähuoneen lapsia paastoamaan silloin, kun sulhanen on heidän kanssaan?
5:35 Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä päivinä, he paastoavat."
5:36 Ja hän sanoi heille myös vertauksen: "Ei kukaan leikkaa uudesta vaatteesta paikkaa ja laita sitä vanhaan vaatteeseen, sillä muutoin hän rikkoo uuden vaatteen, eikä uudesta vaatteesta otettu paikka sovi vanhaan.
5:37 Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin, sillä nuori viini repii leilit, ja viini juoksee maahan, ja leilit tuhoutuvat.
5:38 Vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin.
5:39 Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua nuorta, sillä hän sanoo: 'Vanha on hyvää.'"

6:1 Niin tapahtui eräänä sapattina, että hän kulki viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä, hiersivät niitä käsissään ja söivät.

6:2 Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: "Miksi teette, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?"
6:3 Mutta Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä,
6:4 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, otti näkyleivät ja söi ja antoi seuralaisilleen, vaikkei niitä ollut lupa syödä muiden kuin ainoastaan pappien?"
6:5 Ja hän sanoi heille: "Ihmisen Poika on sapatin herra."
6:6 Ja toisena sapattina hän meni synagogaan ja opetti, ja siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut.
6:7 Ja keksiäkseen jotakin, mistä häntä syyttäisivät, kirjanoppineet ja fariseukset pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän sapattina.
6:8 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille." Ja hän nousi ja astui esille.
6:9 Niin Jeesus sanoi heille: "Minä kysyn teiltä, kumpi on luvallista sapattina, hyvää tehdä vai tehdä pahaa, pelastaa henki vai hukuttaa?"
6:10 Ja hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin ja sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Mies teki niin, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi.
6:11 Mutta he vimmastuivat kovin ja puhelivat keskenään, mitä heidän olisi tehtävä Jeesukselle.
6:12 Ja tapahtui niinä päivinä, että hän lähti vuorelle rukoilemaan, ja hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa.
6:13 Ja päivän tultua hän kutsui luokseen opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän myös antoi apostolin nimen:
6:14 Simonin, jolle hän myös antoi nimen Pietari, ja Andreaan, hänen veljensä, ja Jaakobin ja Johanneksen, ja Filippuksen ja Bartolomeuksen,
6:15 ja Matteuksen ja Tuomaan, ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Simonin, jota kutsuttiin Kiivailijaksi,
6:16 ja Juudaan, Jaakobin pojan, sekä Juudas Iskariotin, josta tuli luovuttaja.
6:17 Ja hän astui alas heidän kanssaan ja seisahtui laakealle paikalle, ja siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon kansaa kaikesta Juudeasta ja Jerusalemista ja Tyyron ja Siidonin rantamaasta. Nämä olivat saapuneet kuulemaan häntä ja parantuakseen taudeistaan.
6:18 Ja myös ne, jotka olivat saastaisten henkien vaivaamia, tulivat terveiksi.
6:19 Ja kaikki kansa tahtoi päästä koskettamaan häntä, koska hänestä lähti voima, joka paransi kaikki.
6:20 Ja hän nosti silmänsä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Autuaita olette te, köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.
6:21 Autuaita ovat nyt nälässä olevat, sillä teidät ravitaan! Autuaita te, jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraa!
6:22 Autuaita olette te, kun ihmiset vihaavat teitä ja kun hylkäävät teidät ja erottavat yhteydestään ja herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne, ikään kuin jonkin pahan, Ihmisen Pojan tähden.

6:23 Iloitkaa sinä päivänä ja hyppikää riemusta, sillä katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa, sillä näin tekivät heidän isänsä profeetoille.
6:24 Mutta voi teitä rikkaat, koska olette saaneet lohdutuksenne!
6:25 Voi teitä, jotka nyt olette kylläiset, sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä!
6:26 Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä kauniisti! Sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeetoille.
6:27 Mutta teille kuunteleville minä sanon, rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat,
6:28 siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä herjaavat.
6:29 Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin, ja jos joku ottaa sinulta viitan, älä häneltä kiellä ihokastasi.
6:30 Anna jokaiselle, joka sinulta anoo, äläkä vaadi takaisin siltä, joka sinun omaasi ottaa.
6:31 Ja niin kuin te tahdotte ihmisten teille tekevän, niin tehkää tekin heille.
6:32 Ja jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä kiitosta teille siitä tulee? Rakastavathan harhaan menneetkin niitä, jotka heitä rakastavat.
6:33 Ja jos teette hyvää niille, jotka teille hyvää tekevät, mitä kiitosta teille siitä tulee? Niinhän jumalattomatkin tekevät.
6:34 Ja jos te lainaatte niille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta teille siitä tulee? Jumalattomatkin lainaavat harhaan menneille saadakseen saman verran takaisin.
6:35 Vaan rakastakaa vihollisianne ja tehkää hyvää ja lainatkaa, toivomatta saavanne mitään takaisin, niin teidän palkkanne on oleva suuri, ja te tulette Korkeimman lapsiksi, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille.
6:36 Olkaa armahtavaiset, niin kuin teidän Isänne on armahtavainen.
6:37 Älkääkä tuomitko, niin ei teitäkään tuomita, älkää tuomitko syylliseksi, niin ei teitä tuomita syylliseksi. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan.
6:38 Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne, sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin."
6:39 Hän sanoi heille myös vertauksen: "Eihän sokea voi sokeaa opastaa? Eivätkö molemmat lankea kuoppaan?
6:40 Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi, täysin oppineena jokainen on niin kuin hänen opettajansa.
6:41 Kuinka näet roskan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi?
6:42 Kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Veljeni, anna minun ottaa pois roska, joka on silmässäsi', sinä, joka et näe hirttä omassa silmässäsi? Sinä teeskentelijä, ota ensin hirsi omasta silmästäsi, sitten näet ottaa pois

roskan, joka on veljesi silmässä.
6:43 Sillä ei ole hyvää puuta, joka tekee huonon hedelmän, eikä huonoa puuta, joka tekee hyvän hedelmän,
6:44 sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästään. Eihän viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä korjata villimarjapensaasta.
6:45 Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastaan esiin pahaa, sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.
6:46 Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon?
6:47 Jokainen, joka tulee minun luokseni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan, minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on.
6:48 Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle, ja kun sitten tulva tuli, syöksyi virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvin rakennettu.
6:49 Mutta joka kuulee eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta laskematta rakensi huoneensa maan pinnalle, ja virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen huoneen kukistuminen oli suuri."

7:1 Kun hän oli kansan kuullen kaikki nämä puheet puhunut, meni hän Kapernaumiin.
7:2 Ja eräällä sadanpäämiehellä oli palvelija, joka sairasti ja oli kuolemaisillaan ja jota hän piti suuressa arvossa.
7:3 Ja kuultuaan Jeesuksesta hän lähetti juutalaisten vanhimpia hänen luokseen ja pyysi, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa.
7:4 Kun nämä saapuivat Jeesuksen luokse, pyysivät he häntä hartaasti ja sanoivat: "Hän ansaitsee, että teet hänelle tämän,
7:5 sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja hän on rakentanut meille synagogan."
7:6 Niin Jeesus lähti heidän kanssaan. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, lähetti sadanpäämies ystäviään sanomaan hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle,
7:7 ja siksi en katsonut itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi, vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee.
7:8 Sillä minä itsekin olen toisen vallan alaiseksi asetettu, ja minulla on sotamiehiä käskettävinäni, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee."
7:9 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä, kääntyi ja sanoi kansalle, joka häntä seurasi: "Minä sanon teille, että en ole Israelista löytänyt näin suurta uskoa."
7:10 Ja taloon palatessaan lähettiläät tapasivat palvelijan terveenä.
7:11 Sen jälkeen hän vaelsi Nain nimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan vaelsivat hänen opetuslapsensa sekä suuri kansanjoukko.
7:12 Kun hän lähestyi kaupungin porttia, katso, kannettiin ulos kuollutta,

äitinsä ainoaa poikaa. Ja äiti oli leski, ja hänen kanssaan kulki paljon kaupungin kansaa.
7:13 Ja hänet nähdessään Herra armahti häntä ja sanoi hänelle: "Älä itke."
7:14 Ja hän meni ja kosketti paareja, jolloin kantajat pysähtyivät. Ja hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle, nouse."
7:15 Ja kuollut nousi istumaan ja rupesi puhumaan. Ja hän antoi hänet äidilleen.
7:16 Ja heidät kaikki valtasi pelko, ja he ylistivät Jumalaa sanoen: "Suuri profeetta on noussut meidän keskellemme" ja "Jumala on katsonut kansansa puoleen."
7:17 Ja tämä puhe hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.
7:18 Ja Johannekselle kertoivat hänen opetuslapsensa tästä kaikesta.
7:19 Niin Johannes kutsui luokseen opetuslapsistaan kaksi ja lähetti heidät Herran luokse kysymään: "Oletko sinä se tuleva vai odotammeko toista?"
7:20 Miehet saapuivat hänen luokseen ja sanoivat: "Johannes Kastaja on lähettänyt meidät sinun luoksesi kysymään: 'Oletko sinä se tuleva vai odotammeko toista?'"
7:21 Sillä hetkellä hän juuri paransi useita taudeista ja vitsauksista ja pahoista hengistä, ja monelle sokealle hän antoi näön.
7:22 Niin hän vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä näitte ja kuulitte, sokeat saavat näkönsä, rammat kävelevät, pitaaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille julistetaan ilosanomaa.
7:23 Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun."
7:24 Kun Johanneksen lähettiläät olivat menneet, alkoi hän puhua kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?
7:25 Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistä, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, ne jotka hienoissa vaatteissa kulkevat ja komeasti elävät, ne ovat kuningasten linnoissa.
7:26 Vai mitä lähditte katsomaan? Profeettaako? Varmasti sanon teille, että hän on enemmän kuin profeetta.
7:27 Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, ja hän on valmistaa tien sinun eteesi.'
7:28 Minä sanon teille, ettei naisista syntyneiden joukossa ole ketään suurempaa kuin Johannes, mutta pienin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän.
7:29 Ja kaikki kansa, joka häntä kuuli, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan oikeamieliseksi ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella.
7:30 Mutta fariseukset ja lainoppineet tekivät turhaksi Jumalan aivoituksen heitä kohtaan eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta.
7:31 Mihin minä siis vertaan tämän sukupolven ihmiset, ja kenen kaltaisia he ovat?

7:32 He ovat lasten kaltaisia, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen ja sanovat: 'Me soitimme teille huilua ja te ette tanssineet, me valitimme ja te ette itkeneet.'
7:33 Sillä Johannes Kastaja on tullut, ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: 'Hänessä on riivaaja.'
7:34 Ihmisen Poika on tullut, syö ja juo, ja te sanotte: 'Katso syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja harhaan menneiden ystävää!'
7:35 Ja viisaus on kaikkien lasten puolelta oikeaksi näytetty."
7:36 Niin eräs fariseuksista pyysi häntä syömään kanssaan, ja hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle.
7:37 Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka eli jumalattomasti ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi hän alabasteripullon täynnä hajuvoidetta
7:38 ja asettui hänen taakseen hänen jalkojensa kohdalle, itki ja alkoi kastella hänen jalkojaan kyynelillä ja kuivasi ne hiuksillaan ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella.
7:39 Mutta kun fariseus, joka oli hänet kutsunut, sen näki, ajatteli hän mielessään: "Jos tämä olisi profeetta, niin hän tietäisi, mikä ja millainen tuo nainen on, joka häneen koskee, että on jumalaton."
7:40 Niin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Simon, minulla on jotakin sanomista sinulle." Hän virkkoi: "Opettaja, sano."
7:41 "Lainan antajalla oli kaksi velallista, toinen oli velkaa viisisataa denaria, toinen viisikymmentä.
7:42 Kun heillä ei ollut, millä maksaa, antoi hän molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?"
7:43 Simon vastasi ja sanoi: "Minun mielestäni se, jolle hän antoi enemmän anteeksi." Hän sanoi hänelle: "Oikein sinä ratkaisit."
7:44 Ja naiseen kääntyen hän sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi, et sinä antanut vettä minun jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään minun jalkani ja kuivasi ne hiuksillaan.
7:45 Et sinä antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta minun jalkojani siitä asti, kun tulin sisään.
7:46 Et sinä voidellut öljyllä minun päätäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun jalkani.
7:47 Siksi minä sanon sinulle, että tämän paljot harhaan menot ovat anteeksi annetut, sillä hän rakasti paljon, mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän."
7:48 Sitten hän sanoi naiselle: "Sinun harhaan menosi ovat anteeksi annetut."
7:49 Niin aterioitsevat rupesivat ajattelemaan mielessään: "Kuka tämä on, joka harhaan menotkin antaa anteeksi?"
7:50 Mutta hän sanoi naiselle: "Sinun uskosi on sinut pelastanut, mene rauhaan."

8:1 Ja sen jälkeen hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään julistaen ja kertoen Jumalan valtakunnan ilosanomasta, ja ne kaksitoista olivat hänen kanssaan,
8:2 niin myös muutamia naisia, jotka oli parannettu pahoista hengistä ja taudeista, Maria, Magdaleenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos,
8:3 ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat heitä varoillaan.
8:4 Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kulki joka kaupungista hänen luokseen, puhui hän vertauksella:
8:5 "Kylväjä meni kylvämään siementään. Ja hänen kylväessään putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen.
8:6 Ja osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta.
8:7 Ja osa putosi orjantappuroiden sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahduttivat sen.
8:8 Ja osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen hedelmän." Tämän sanottuaan hän sanoi suurella äänellä: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon."
8:9 Niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus merkitsi.
8:10 Hän sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksissa, että he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.
8:11 Vertaus on tämä, että siemen on Jumalan sana.
8:12 Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, jotka kuulevat, mutta sitten perkele tulee ja ottaa sanan pois heidän sydämestään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi.
8:13 Ja mitkä kalliolle putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan sanan ottavat sen ilolla vastaan, mutta joilla ei ole juurta, vaan ainoastaan ajaksi he uskovat ja koettelemuksen hetkellä luopuvat.
8:14 Mikä taas orjantappuroihin putosi, ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää.
8:15 Mutta mikä hyvään maahan putosi, ovat ne, jotka sanan kuultuansa säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmää kestävyydessä.
8:16 Ei kukaan, joka sytyttää lampun, peitä sitä astialla tai laita vuoteen alle, vaan asettaa sen lampunjalkaan, että sisälle tulijat näkisivät valon.
8:17 Sillä ei ole mitään salattua, mikä ei tule ilmi, eikä kätkettyä, mikä ei tule tunnetuksi ja joudu päivänvaloon.
8:18 Katsokaa siis, miten kuulette, sillä sille, jolla on, annetaan, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, minkä hän luulee itsellään olevan."
8:19 Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat häntä tapaamaan, mutta eivät väentungokselta päässeet hänen luokseen.

8:20 Ja hänelle ilmoitettiin: "Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinut."
8:21 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sen mukaan tekevät."
8:22 Niin tapahtui eräänä päivänä, että hän astui opetuslapsineen veneeseen ja sanoi heille: "Menkäämme järven tuolle puolen." Ja he lähtivät vesille.
8:23 Ja heidän purjehtiessaan hän nukkui. Mutta alas järvelle syöksyi myrskytuuli, ja vene tuli vettä täyteen, ja he olivat vaarassa.
8:24 Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: "Mestari, mestari, me hukumme!" Ja herättyään hän nuhteli tuulta ja aallokkoa, ja ne asettuivat, ja tuli tyven.
8:25 Ja hän sanoi heille: "Missä on teidän uskonne?" Mutta pelko oli vallannut heidät, ja he ihmettelivät sanoen toisilleen: "Kuka onkaan tämä, kun hän käskee sekä tuulia että vettä, ja ne tottelevat häntä?"
8:26 Ja he purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on vastapäätä Galileaa.
8:27 Ja kun hän oli noussut maihin, tuli häntä vastaan kaupungista mies, jossa oli riivaajia, ja hän ei ollut pitkään aikaan pukenut vaatteita ylleen eikä asunut talossa, vaan haudoissa.
8:28 Kun hän näki Jeesuksen, parkaisi hän ja lankesi maahan hänen eteensä ja huusi suurella äänellä: "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä rukoilen sinua, älä minua ahdista."
8:29 Sillä hän oli käskemäisillään saastaista henkeä menemään ulos siitä miehestä. Sillä pitkät ajat se oli temponut häntä mukaansa, hänet oli sidottu kahleisiin ja jalkarautoihin, ja häntä oli vartioitu, mutta hän oli katkaissut siteensä ja kulkeutunut riivaajan ajamana erämaihin.
8:30 Niin Jeesus kysyi siltä sanoen: "Mikä on nimesi?" Hän vastasi: "Legioona", sillä monta riivaajaa oli mennyt häneen.
8:31 Ja ne pyysivät häntä, ettei hän käskisi heidän mennä syvyyteen.
8:32 Niin siellä oli vuorella suuri sikalauma laitumella, ja ne pyysivät häntä, että hän antaisi heille luvan mennä sikoihin. Ja hän antoi niille luvan.
8:33 Niin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.
8:34 Mutta nähtyään, mitä oli tapahtunut, paimentajat pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa.
8:35 Niin kansa lähti katsomaan, mitä oli tapahtunut, ja he tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa puettuna ja täydessä ymmärryksessä, ja he pelästyivät.
8:36 Mutta silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu oli tullut terveeksi.
8:37 Ja koko gerasalaisten seutukunnan kansa pyysi häntä poistumaan heidän luotaan, sillä suuri pelko oli vallannut heidät, ja niin hän astui

veneeseen ja palasi takaisin.
8:38 Ja mies, josta riivaajat olivat lähteneet, pyysi häneltä saada olla hänen kanssaan. Mutta Jeesus lähetti hänet luotaan sanoen:
8:39 "Palaa kotiisi ja kerro, kuinka suuria töitä Jumala on sinulle tehnyt." Ja hän meni ja julisti kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria töitä Jeesus oli hänelle tehnyt.
8:40 Kun Jeesus palasi, oli kansa häntä vastassa, sillä kaikki odottivat häntä.
8:41 Ja katso, silloin tuli mies, nimeltä Jairus, joka oli synagogan esimies. Ja hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa,
8:42 sillä hänellä oli tytär, noin kaksitoistavuotias, ainoa lapsi, joka oli kuolemaisillaan. Mutta hänen sinne mennessään väentungos ahdisti häntä.
8:43 Ja siellä oli nainen, joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenjuoksua ja lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa.
8:44 Tämä lähestyi takaapäin ja kosketti hänen viittansa tupsua, ja heti hänen verenjuoksunsa asettui.
8:45 Ja Jeesus sanoi: "Kuka minuun koski?" Mutta kun kaikki kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan: "Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua."
8:46 Mutta Jeesus sanoi: "Joku minuun koski, sillä minä tunsin, miten voimaa lähti minusta."
8:47 Kun nainen näki, ettei hän pysynyt salassa, tuli hän vavisten, lankesi hänen eteensä ja ilmoitti kaiken kansan kuullen, mistä syystä hän oli koskenut häneen ja kuinka hän oli heti tullut terveeksi.
8:48 Niin hän sanoi hänelle: "Tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut, mene rauhaan."
8:49 Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagogan esimiehen kotoa ja sanoi: "Tyttäresi on kuollut, älä enää opettajaa vaivaa."
8:50 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan, niin hän paranee."
8:51 Ja kun hän tuli taloon, ei hän sallinut kenenkään muun käydä sisälle kanssaan kuin Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin sekä lapsen isän ja äidin.
8:52 Ja kaikki itkivät ja vaikeroivat tyttöä. Mutta Jeesus sanoi: "Älkää itkekö, sillä hän ei ole kuollut, vaan nukkuu."
8:53 Niin he nauroivat häntä, tietäen tytön kuolleeksi.
8:54 Mutta hän tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: "Lapsi, nouse!"
8:55 Ja hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti ylös, ja Jeesus käski antaa hänelle syötävää.
8:56 Ja hänen vanhempansa hämmästyivät, mutta Jeesus kielsi heitä kenellekään kertomasta, mitä oli tapahtunut.

9:1 Niin hän kutsui kokoon ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja voiman parantaa tauteja.
9:2 Ja hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita.
9:3 Ja hän sanoi heille: "Älkää ottako mitään matkalle, ei sauvaa, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa, älköön myös kenelläkään olko kahta ihokasta.
9:4 Ja mihin taloon tulette, siihen jääkää, ja siitä lähtekää matkallenne.
9:5 Ja missä eivät ota teitä vastaan, siitä kaupungista lähtekää pois, ja pudistakaa tomu jaloistanne, todistukseksi heitä vastaan."
9:6 Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen ilosanomaa ja parantaen sairaita kaikkialla.
9:7 Ja neljännesruhtinas Herodes sai kuulla kaikesta, mitä tapahtui, eikä hän tiennyt, mitä ajatella, sillä muutamat sanoivat: "Johannes on noussut kuolleista",
9:8 mutta toiset: "Elias on ilmestynyt", toiset taas: "Joku vanhoista profeetoista on noussut ylös."
9:9 Ja Herodes sanoi: "Johanneksen minä olen mestauttanut, mutta kuka tämä on, josta minä tuollaista kuulen?" Ja hän etsi tilaisuutta saadakseen nähdä hänet.
9:10 Ja apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle kaikki, mitä olivat tehneet. Niin hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen lähelle Beetsaida nimistä kaupunkia.
9:11 Mutta kun kansa sai sen tietää, seurasivat he häntä, ja hän otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja teki terveiksi ne, jotka parantamista tarvitsivat.
9:12 Ja päivä alkoi laskea. Niin ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: "Laske kansa luotasi, että he menisivät ympärillä oleviin kyliin ja maataloihin majoittumaan ja saamaan ravintoa, sillä täällä me olemme autiossa paikassa."
9:13 Mutta hän sanoi heille: "Antakaa te heille syödä." Niin he sanoivat: "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle kansalle."
9:14 Sillä heitä oli noin viisituhatta miestä. Niin hän sanoi opetuslapsilleen: "Asettakaa heidät aterioimaan ruokakunnittain, noin viisikymmentä kuhunkin."
9:15 Ja he tekivät niin ja asettivat kaikki aterioimaan.
9:16 Niin hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne ja mursi ja antoi opetuslapsilleen kansan eteen laitettavaksi.
9:17 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi, ja heiltä jääneet tähteet kerättiin, kaksitoista korillista palasia.
9:18 Ja tapahtui, kun hän oli yksinäisessä paikassa rukoilemassa ja hänen opetuslapsensa olivat hänen kanssaan, että hän kysyi heiltä ja sanoi: "Kenen kansa sanoo minun olevan?"
9:19 He vastasivat sanoen: "Johannes Kastajan, mutta toiset Elian, toiset taas sanovat, että joku vanhoista profeetoista on noussut ylös."

9:20 Niin hän sanoi heille: "Kenen te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Jumalan Voideltu."
9:21 Niin hän vakavasti varoittaen kielsi heitä kenellekään tästä puhumasta
9:22 ja sanoi: "Ihmisen Pojan pitää kärsiä paljon ja hän joutuu vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hylkimäksi ja tulee tapetuksi ja kolmantena päivänä nousee ylös."
9:23 Ja hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.
9:24 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän tuhoaa sen, mutta joka tuhoaa elämänsä minun tähteni, hän pelastaa sen.
9:25 Sillä mitä ihminen hyötyy voittaessaan koko maailman, mutta tuhoaisi ja vahingoittaisi itseään?
9:26 Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee omassa ja Isänsä ja pyhien enkelien kirkkaudessa.
9:27 Varmasti sanon teille, että tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan."
9:28 Noin kahdeksan päivää sen jälkeen kun hän oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan.
9:29 Ja hänen rukoillessaan hänen kasvojensa näkö muuttui, ja hänen vaatteensa tulivat säteilevän valkoisiksi.
9:30 Ja katso, hänen kanssaan puhui kaksi miestä, ja ne olivat Mooses ja Elia.
9:31 He näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen pois menostaan, jonka hän oli saattava täytäntöön Jerusalemissa.
9:32 Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, olivat unen raskauttamia, mutta kun he heräsivät, näkivät he hänen kirkkautensa ja ne kaksi miestä, jotka seisoivat hänen luonaan.
9:33 Ja kun nämä olivat eroamassa hänestä, sanoi Pietari Jeesukselle: "Mestari, meidän on tässä hyvä olla, tehkäämme kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi." Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi.
9:34 Ja hänen tätä sanoessaan tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa, ja he pelästyivät joutuessaan pilveen.
9:35 Ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun Poikani, se valittu, kuulkaa häntä."
9:36 Ja äänen kuuluessa he huomasivat Jeesuksen olevan yksin. Ja he olivat siitä vaiti eivätkä niinä päivinä ilmoittaneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet.
9:37 Kun he seuraavana päivänä menivät alas vuorelta, tuli paljon kansaa häntä vastaan.
9:38 Ja katso, kansanjoukosta huusi eräs mies sanoen: "Opettaja, minä rukoilen sinua, katsahda minun poikani puoleen, sillä hän on minun ainoani,
9:39 ja katso, hänen kimppuunsa käy henki, ja heti hän parkaisee, ja se

kouristaa häntä, niin että vaahto lähtee, ja vaivoin se hänestä poistuu, runnellen häntä.
9:40 Ja minä pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan sitä ulos, mutta he eivät voineet."
9:41 Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi, sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne ja kärsiä teitä? Tuo poikasi tänne."
9:42 Ja vielä pojan tullessakin riivaaja repi häntä ja kouristi kovin. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja paransi pojan ja antoi hänet takaisin isälle.
9:43 Ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta. Mutta kun kaikki ihmettelivät kaikkea sitä, mitä Jeesus teki, sanoi hän opetuslapsilleen:
9:44 "Ottakaa korviinne nämä sanat, että Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin."
9:45 Mutta he eivät käsittäneet tätä puhetta, ja se oli heiltä peitetty, niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja he pelkäsivät kysyä häneltä, mitä se puhe oli.
9:46 Ja heidän mieleensä tuli ajatus, kuka heistä mahtoi olla suurin.
9:47 Mutta kun Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti sen viereensä
9:48 ja sanoi heille: "Joka ottaa luokseen tämän lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen hänet, joka on minut lähettänyt. Sillä joka teistä kaikista on pienin, se on suurin."
9:49 Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: "Mestari, me näimme erään miehen sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia, ja me kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meidän mukanamme."
9:50 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älkää kieltäkö, sillä joka ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne."
9:51 Ja kun hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, käänsi hän kasvonsa Jerusalemia kohti, vaeltaakseen sinne.
9:52 Ja hän lähetti edellänsä sanansaattajia, ja he lähtivät matkalle ja menivät erääseen samarialaisten kylään valmistaakseen hänelle majaa.
9:53 Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli vaeltamassa kohti Jerusalemia.
9:54 Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes sen näkivät, sanoivat he: "Herra, tahdotko, niin sanomme, että tuli taivaasta langetkoon alas ja hävittäköön heidät?"
9:55 Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä.
9:56 Ja he vaelsivat toiseen kylään.
9:57 Ja heidän tietä vaeltaessaan eräs mies sanoi hänelle: "Minä seuraan sinua, mihin ikinä menet."
9:58 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi."
9:59 Toiselle hän sanoi: "Seuraa minua." Mutta tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni."

9:60 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleiden haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa."
9:61 Vielä eräs toinen sanoi: "Minä tahdon seurata sinua, Herra, mutta salli minun ensin käydä ottamassa jäähyväiset kotiväeltäni."
9:62 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan."

10:1 Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellänsä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne hän itse aikoi mennä.
10:2 Ja hän sanoi heille: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.
10:3 Menkää, katso, minä lähetän teidät niin kuin lampaat susien keskelle.
10:4 Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkua, älkää kenkiä ja älkää tervehtikö ketään tiellä.
10:5 Kun tulette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha tälle talolle!'
10:6 Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne on lepäävä hänen päällään, mutta jos ei ole, niin se palaa teille.
10:7 Ja olkaa siinä talossa ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon.
10:8 Ja mihin kaupunkiin te tulette, missä teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne laitetaan,
10:9 ja parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'
10:10 Mutta kun tulette kaupunkiin, jossa teitä ei oteta vastaan, niin menkää sen kaduille ja sanokaa:
10:11 'Tomun, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me puhdistamme teille takaisin, mutta se tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle.'
10:12 Minä sanon teille: Sodoman on oleva sinä päivänä helpompi kuin sen kaupungin.
10:13 Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhkassa istuen tehneet parannuksen.
10:14 Mutta Tyyron ja Siidonin on oleva tuomiolla helpompi kuin teidän.
10:15 Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas.
10:16 Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut, mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt."
10:17 Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden."

10:18 Silloin hän sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niin kuin salaman.
10:19 Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään teitä vahingoita.
10:20 Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa."
10:21 Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet kätkenyt nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt.
10:22 Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä, eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."
10:23 Ja hän kääntyi opetuslapsiensa puoleen erikseen ja sanoi: "Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette.
10:24 Sillä minä sanon teille, että monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."
10:25 Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten häntä: "Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iäisen elämän perisin?"
10:26 Niin hän sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettu? Kuinka luet?"
10:27 Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."
10:28 Hän sanoi hänelle: "Oikein vastasit, tee se, niin sinä saat elää."
10:29 Mutta hän tahtoi näyttää olevansa oikeamielinen ja sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun lähimmäiseni?"
10:30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies vaelsi Jerusalemista alas Jerikoon ja joutui ryöstäjien yllättämäksi, jotka riisuivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi.
10:31 Niin vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni ohi,
10:32 ja samoin teki leeviläinen, tullessaan sille paikalle ja nähdessään hänet, meni ohi.
10:33 Mutta kun eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin hän sääli häntä.
10:34 Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä.
10:35 Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää kuluu, sen minä palatessani sinulle maksan.'
10:36 Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmäinen, joka oli joutunut ryövärien käsiin?"
10:37 Hän sanoi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta." Niin Jeesus sanoi

hänelle: "Mene ja tee sinä samoin."
10:38 Ja heidän vaeltaessaan hän meni muutamaan kylään. Niin eräs nainen, nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa.
10:39 Ja hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettaan.
10:40 Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa, ja hän tuli ja sanoi: "Herra, etkö sinä välitä mitään siitä, että sisareni on jättänyt minut yksin palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän auttaisi minua."
10:41 Herra vastasi ja sanoi hänelle: "Martta, Martta, moninaisista sinä huolehdit ja hätäilet,
10:42 mutta tarpeellisia on vähän tai yksi ainoastaan. Maria on valinnut hyvän osan, jota häneltä ei oteta pois."

11:1 Ja kun hän oli eräässä paikassa rukoilemassa ja oli lakannut, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle: "Herra, opeta meitä rukoilemaan, niin kuin Johannes opetti opetuslapsiaan."
11:2 Niin hän sanoi heille: "Kun rukoilette, sanokaa: Isä, pyhitetty olkoon sinun nimesi, tulkoon sinun valtakuntasi, tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa,
11:3 anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme,
11:4 ja anna meille meidän harhaan menomme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemme, äläkä saata meitä koettelemukseen, vaan vapauta meidät pahasta."
11:5 Ja hän sanoi heille: "Jos jollain teistä on ystävä ja hän menee hänen luokseen keskiyöllä ja sanoo hänelle: 'Ystävä, lainaa minulle kolme leipää,
11:6 sillä eräs ystäväni on matkatessaan tullut minun luokseni, eikä minulla ole, mitä laittaisin hänen eteensä',
11:7 ja toinen sisältä vastaa ja sanoo: 'Älä minua vaivaa, ovi on jo suljettu, ja lapseni ovat minun kanssani vuoteessa, en minä voi nousta antamaan sinulle',
11:8 sanon teille, että vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle siksi, että on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin sen tähden, että toinen ei hellitä, ja antaa hänelle niin paljon, kuin hän tarvitsee.
11:9 Niin minäkin sanon teille, että anokaa, niin teille annetaan, etsikää, niin te löydätte, koputtakaa, niin teille avataan.
11:10 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja koputtavalle avataan.
11:11 Ja kuka teistä on isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen,
11:12 tai joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?
11:13 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!"
11:14 Ja hän ajoi ulos riivaajan, ja se oli mykkä, ja kun riivaaja oli lähtenyt, niin tapahtui, että mykkä mies puhui, ja kansa ihmetteli.
11:15 Mutta muutamat heistä sanoivat: " Riivaajien päämiehen

Beelsebulin voimalla hän ajaa ulos riivaajia."
11:16 Toiset taas kiusasivat häntä ja pyysivät häneltä merkkiä taivaasta.
11:17 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, ja talo kaatuu talon päälle.
11:18 Jos nyt saatana on riitautunut itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Tehän sanotte minun Beelsebulin voimalla ajavan ulos riivaajia.
11:19 Mutta jos minä Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän poikanne ajavat niitä ulos? Siksi he tulevat olemaan teidän tuomarinne.
11:20 Mutta jos minä Jumalan sormella ajan ulos riivaajia, niin onhan Jumalan valtakunta tullut teidän luoksenne.
11:21 Kun väkevä aseellisena vartioi kartanoaan, on hänen omaisuutensa turvassa.
11:22 Mutta kun häntä väkevämpi karkaa hänen päälleen ja voittaa hänet, ottaa hän häneltä kaikki aseet, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin.
11:23 Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.
11:24 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, kuljeksii se vedettömiä paikkoja ja etsii lepoa, ja kun ei löydä, sanoo se: 'Minä palaan talooni, josta lähdin.'
11:25 Ja kun se tulee, tapaa se sen lakaistuna ja kaunistettuna.
11:26 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin se itse, ja ne tulevat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset."
11:27 Niin hänen tätä puhuessaan eräs nainen kansanjoukosta korotti äänensä ja sanoi hänelle: "Autuas on se kohtu, joka on kantanut sinut, ja ne rinnat, joita olet imenyt."
11:28 Mutta hän sanoi: "Niin, autuaita ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sitä noudattavat."
11:29 Kun kansaa yhä kokoontui, alkoi hän puhua: "Tämä sukupolvi on paha sukupolvi, sillä se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki.
11:30 Sillä niin kuin Joona tuli niiniveläisille merkiksi, niin Ihmisen Poikakin on oleva merkkinä tälle sukupolvelle.
11:31 Etelän kuningatar on heräävä tuomiolle yhdessä tämän sukupolven miesten kanssa ja tuleva heille tuomioksi, sillä hän tuli maan ääristä kuuntelemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on enemmän kuin Salomo.
11:32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi, sillä he tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enemmän kuin Joona.
11:33 Ei kukaan, joka sytyttää lampun, laita sitä kätköön tai vakan alle,

vaan asettaa sen lampunjalkaan, että sisälle tulijat näkisivät valon.
11:34 Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Kun silmäsi on vilpitön, on koko sinun ruumiisi valaistu, mutta kun se on paha, on myös sinun ruumiisi pimeä.
11:35 Tarkkaile, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.
11:36 Jos siis koko sinun ruumiisi on valoisa eikä miltään osaltaan pimeä, on se oleva kokonaan valoisa, niin kuin lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan."
11:37 Hänen näin puhuessaan pyysi eräs fariseus häntä luoksensa aterioimaan, niin hän meni sinne ja asettui aterialle.
11:38 Mutta kun fariseus näki, ettei hän peseytynyt ennen ateriaa, ihmetteli hän.
11:39 Silloin Herra sanoi hänelle: "Kyllä te, fariseukset, puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja pahuutta.
11:40 Te mielettömät, eikö se, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuoltakin?
11:41 Mutta antakaa almuksi se, mikä sisällä on, katso, silloin kaikki on teille puhdasta.
11:42 Mutta voi teitä, te fariseukset, kun te annatte kymmenykset mintuista ja ruuduista ja kaikenlaisista vihanneksista, mutta sivuutatte oikeuden ja Jumalan rakkauden! Näitä olisi tullut noudattaa eikä noitakaan laiminlyödä.
11:43 Voi teitä, te fariseukset, kun te rakastatte etumaista istuinta synagoogissa ja tervehdyksiä toreilla ja etummaisia paikkoja aterioilla!
11:44 Voi teitä, kun te olette niin kuin merkittömät haudat, joiden päällä ihmiset kävelevät niistä tietämättä!"
11:45 Silloin eräs lainoppineista rupesi puhumaan ja sanoi hänelle: "Opettaja, kun noin puhut, niin sinä häpäiset myös meitä."
11:46 Mutta hän sanoi: "Voi teitä, lainoppineet, kun te kuormaatte ihmisten päälle vaikeasti kannettavia taakkoja ettekä sormellannekaan koske niihin taakkoihin!
11:47 Voi teitä, kun rakennatte profeettojen hautakammioita, ja teidän isänne ovat heidät tappaneet!
11:48 Näin te siis olette isienne tekojen todistajia ja suostutte niihin, sillä he tappoivat profeetat, ja te rakennatte heille hautakammioita.
11:49 Sen tähden Jumalan viisaus sanookin: 'Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, ja muutamat heistä he tappavat ja toisia vainoavat,
11:50 että tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profeettain veri, mikä on vuodatettu maailman perustamisesta asti,
11:51 hamasta Aabelin verestä Sakariaan vereen, joka surmattiin alttarin ja temppelin välillä.' Niin, minä sanon teille, että se pitää tältä sukukunnalta vaatia.
11:52 Voi teitä, lainoppineet, kun olette vieneet tiedon avaimen! Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä olette estäneet."

11:53 Ja hänen sieltä lähtiessään kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat kovasti ahdistamaan häntä ja urkkimaan häneltä moninaisia,
11:54 väijyen, miten saisivat hänet hänen sanoistaan ansaan.

12:1 Kun sillä välin kansaa oli kokoontunut tuhatmäärin, niin että he polkivat toisiaan, alkoi hän puhua opetuslapsilleen: "Ennen kaikkea kavahtakaa fariseusten hapatusta, joka on teeskentelyä.
12:2 Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.
12:3 Sen tähden, kaikki, mitä te pimeässä sanotte, joutuu päivänvalossa kuultavaksi, ja mitä korvaan puhutte kammioissa, se katoilta julistetaan.
12:4 Mutta minä sanon teille, ystävilleni, että älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä.
12:5 Vaan minä neuvon, ketä teidän on pelättävä: pelätkää häntä, jolla on valta tapettuaan syöstä Gehennaan. Niin, minä sanon teille, häntä te pelätkää.
12:6 Eikö viittä varpusta myydä kahdella assilla? Eikä Jumala ole yhtäkään niistä unohtanut.
12:7 Ovatpa teidän päänne hiuksetkin kaikki lasketut. Älkää pelätkö, sillä te olette suurempiarvoisia kuin monta varpusta.
12:8 Ja sanon teille, jokainen, joka tunnustautuu minuun ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustautuu häneen Jumalan enkelien edessä,
12:9 mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä.
12:10 Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi, mutta sille, joka Pyhää Henkeä pilkkaa, ei anteeksi anneta.
12:11 Mutta kun he vievät teitä synagogiin, ja hallitusten ja esivaltojen eteen, niin älkää huolehtiko siitä, miten tai mitä vastaisitte puolestanne tai mitä sanoisitte,
12:12 sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava."
12:13 Niin muuan mies kansanjoukosta sanoi hänelle: "Opettaja, sano minun veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön."
12:14 Mutta hän vastasi hänelle: "Ihminen, kuka on minut asettanut teille tuomariksi tai jakomieheksi?"
12:15 Ja hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaa kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä olisi ylenpalttisesti."
12:16 Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin.
12:17 Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?'
12:18 Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni,

12:19 ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi, nauti lepoa, syö, juo ja iloitse.'
12:20 Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois, kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'
12:21 Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan luona."
12:22 Ja hän sanoi opetuslapsilleen: "Siksi minä sanon teille, älkää sielustanne huolehtiko, mitä söisitte, älkää ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte.
12:23 Sillä sielu on enemmän kuin ruoka, ja ruumis enemmän kuin vaatteet.
12:24 Katselkaa korppeja, sillä eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa, ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa suurempi arvoisia te olette kuin linnut!
12:25 Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynärän vertaa?
12:26 Jos siis ette voi sitä, mikä on vähintä, mitä te murehditte muusta?
12:27 Katselkaa liljoja, kuinka ne kasvavat, sillä eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille, ettei Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.
12:28 Jos siis Jumala näin vaatettaa pellon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa enemmän teitä, te vähäuskoiset!
12:29 Älkää siis etsikö, mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkä korkeita tavoitelko.
12:30 Sillä näitä kaikkia maailman kansat tavoittelevat, mutta teidän Isänne kyllä tietää teidän näitä tarvitsevan.
12:31 Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä teille annetaan sen ohessa.
12:32 Älä pelkää, pieni lauma, sillä teidän Isänne päätti antaa teille valtakunnan.
12:33 Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja, hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, loppumaton aarre taivaissa, missä varas ei lähesty eikä koi turmele,
12:34 sillä missä teidän aarteenne on, siellä on myös teidän sydämenne.
12:35 Olkoot teidän kupeenne vyötetyt ja lamppunne palamassa,
12:36 ja olkaa te niiden ihmisten kaltaisia, jotka herraansa odottavat, milloin hän palaa häistä, että he hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle.
12:37 Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta. Varmasti sanon teille, että hän vyöttäytyy ja asettaa heidät aterioimaan ja menee ja palvelee heitä.
12:38 Ja jos hän tulee toisella yövartiolla tai kolmannella ja havaitsee heidän näin tekevän, niin autuaat ovat ne palvelijat.
12:39 Mutta se tietäkää, että jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä

varas tulee, niin hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan.
12:40 Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee."
12:41 Niin Pietari sanoi: "Herra, meistäkö sinä sanot tämän vertauksen vai myös kaikista muista?"
12:42 Ja Herra sanoi: "Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen huoneenhaltija, jonka hänen herransa asettaa pitämään huolta hänen palvelusväestään, antamaan heille ajallaan heidän viljaosansa?
12:43 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!
12:44 Varmasti sanon teille, että hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.
12:45 Mutta jos palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani tulo viivästyy', ja rupeaa lyömään palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään ja juomaan ja juopumaan,
12:46 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, ja halkaisee hänet ja määrää hänelle saman osan kuin epäuskoisille.
12:47 Ja sitä palvelijaa, joka tiesi herransa tahdon, mutta ei tehnyt valmistuksia eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä.
12:48 Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta teki semmoista, mikä lyöntejä ansaitsee, rangaistaan vain muutamilla lyönneillä. Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan, ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään.
12:49 Tulta minä tulin heittämään maan päälle, ja miten tahdon, jos jo syttyisi?
12:50 Mutta minä olen kasteella kastettava, ja kuinka kestän, kunnes se täyttyy!
12:51 Luulitteko, että olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa? Ei, sanon minä teille, vaan eripuraisuutta.
12:52 Sillä tästä lähtien riitautuu viisi samassa talossa keskenään, kolme joutuu riitaan kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan,
12:53 isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tytärtään vastaan ja tytär äitiään vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiaan vastaan."
12:54 Ja hän sanoi myös kansalle: "Kun näette pilven nousevan lännestä, sanotte kohta: 'Tulee sade', ja niin tulee.
12:55 Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, sanotte: 'Tulee helle', ja niin tulee.
12:56 Te teeskentelijät, maan kasvot ja taivaan muodon osaatte arvioida, mutta kuinka ette osaa arvioida tätä aikaa?
12:57 Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä oikeaa on?
12:58 Kun kuljet riitapuolesi kanssa hallitusmiehen eteen, niin tee matkalla voitavasi päästäksesi hänestä sovussa eroon, ettei hän raastaisi

sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankeuteen.
12:59 Minä sanon sinulle, että sieltä et pääse, ennen kuin maksat viimeisenkin leptan."

13:1 Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat hänelle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriensa vereen.
13:2 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat jumalattomammat kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärsiä tämän?
13:3 Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette käänny, niin samoin te kaikki tuhoudutte.
13:4 Tai ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siiloassa kaatui heidän päälleen. Luuletteko, että he olivat syyllisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuivat?
13:5 Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette käänny, niin samoin te kaikki tuhoudutte."
13:6 Ja hän puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan, ja hän tuli etsimään siitä hedelmää, mutta ei löytänyt.
13:7 Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois, mitä varten se vielä maata laihduttaa?'
13:8 Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi, sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä.
13:9 Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää, mutta jos ei, niin hakkaa se pois.'"
13:10 Ja hän oli opettamassa eräässä synagoogassa sapattina.
13:11 Ja katso, siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki kahdeksantoista vuotta, ja hän oli koukistunut ja täydellisesti kykenemätön oikaisemaan itseänsä.
13:12 Hänet nähdessään Jeesus kutsui hänet luoksensa ja sanoi hänelle: "Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi",
13:13 ja pani kätensä hänen päälleen. Ja heti hän oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa.
13:14 Mutta synagogan esimies, joka närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapattina, rupesi puhumaan ja sanoi kansalle: "Kuusi päivää on, joina tulee työtä tehdä, tulkaa siis niinä päivinä parannuttamaan itseänne, älkääkä sapatinpäivänä."
13:15 Mutta Herra vastasi hänelle ja sanoi: "Te ulkokullatut, eikö jokainen teistä sapattina päästä härkäänsä tai aasiansa seimestä ja vie sitä juomaan?
13:16 Ja tätä naista, joka on Aabrahamin tytär ja jota saatana on pitänyt sidottuna, katso, jo kahdeksantoista vuotta, tätäkö ei olisi pitänyt päästää siitä siteestä sapatinpäivänä?"

13:17 Ja hänen näin sanoessaan kaikki hänen vastustajansa häpesivät, ja kaikki kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki.
13:18 Niin hän sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin minä sen vertaisin?
13:19 Se on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies heitti puutarhaansa, ja se kasvoi suureksi puuksi, ja taivaan linnut pesiytyivät sen oksille."
13:20 Ja taas hän sanoi: "Mihin minä vertaisin Jumalan valtakunnan?
13:21 Se on hapatuksen kaltainen, jonka nainen kätki kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani."
13:22 Ja hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti, kulkien Jerusalemia kohti.
13:23 Ja joku kysyi häneltä: "Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?" Niin hän sanoi heille:
13:24 "Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.
13:25 Sen jälkeen kuin perheenisäntä on noussut ja sulkenut oven ja te rupeatte seisomaan ulkona ja kolkuttamaan ovea sanoen: 'Herra, avaa meille', vastaa hän ja sanoo teille: 'En minä tunne teitä enkä tiedä, mistä te olette.'
13:26 Silloin te rupeatte sanomaan: 'Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja meidän kaduillamme sinä opetit.'
13:27 Mutta hän on lausuva: 'Minä sanon teille: en tiedä, mistä te olette. Menkää pois minun tyköäni, kaikki te vääryyden tekijät.'
13:28 Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun näette Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikkien profeettojen olevan Jumalan valtakunnassa, mutta huomaatte itsenne heitetyiksi ulos.
13:29 Ja tulijoita saapuu idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä, ja he aterioitsevat Jumalan valtakunnassa.
13:30 Ja katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi."
13:31 Samalla hetkellä tuli hänen luokseen muutamia fariseuksia, ja he sanoivat hänelle: "Lähde ja mene täältä pois, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut."
13:32 Niin hän sanoi heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Katso, minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä minä pääsen määräni päähän.'
13:33 Kuitenkin minun pitää vaeltaa tänään ja huomenna ja ylihuomenna, sillä ei sovi, että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.
13:34 Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikasensa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.
13:35 Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hylätyksi.' Mutta minä sanon

teille: te ette näe minua, ennen kuin se aika tulee, jolloin te sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.'"

14:1 Ja kun hän sapattina tuli erään fariseusten johtomiehen taloon aterialle, pitivät he häntä silmällä.
14:2 Ja katso, siellä oli vesitautinen mies hänen edessään.
14:3 Niin Jeesus rupesi puhumaan lainoppineille ja fariseuksille ja sanoi: "Onko luvallista parantaa sapattina, vai eikö?" Mutta he olivat vaiti.
14:4 Ja hän koski mieheen, paransi hänet ja laski menemään.
14:5 Ja hän sanoi heille: "Jos joltakin teistä putoaa poika tai härkä kaivoon, eikö hän heti vedä sitä ylös sapatinpäivänäkin?"
14:6 Eivätkä he kyenneet vastaamaan tähän.
14:7 Ja huomatessaan, kuinka kutsutut valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja, hän puhui heille vertauksen ja sanoi heille:
14:8 "Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu aterioimaan ensimmäiselle sijalle, sillä, jos hän on kutsunut jonkun sinua arvollisemman,
14:9 niin hän, joka on sinut ja hänet kutsunut, ehkä tulee ja sanoo sinulle: 'Anna tälle sija', ja silloin sinä saat häveten siirtyä viimeiselle paikalle.
14:10 Vaan kun olet kutsuttu, mene ja asetu viimeiselle sijalle, ja niin on se, joka on sinut kutsunut, sisään tullessaan sanova sinulle: 'Ystäväni, astu ylemmäksi.' Silloin tulee sinulle kunnia kaikkien pöytäkumppaniesi edessä.
14:11 Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään."
14:12 Ja hän sanoi myös sille, joka oli hänet kutsunut: "Kun laitat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi, älä rikkaita naapureita, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua, ja ettet sinä siten saisi maksua.
14:13 Vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita,
14:14 niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle, sillä sinulle maksetaan oikeamielisten ylösnousemuksessa."
14:15 Tämän kuullessaan eräs pöytäkumppaneista sanoi hänelle: "Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa!"
14:16 Niin hän sanoi hänelle: "Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta.
14:17 Ja illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.'
14:18 Mutta he rupesivat kaikki järjestään estelemään. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Minä ostin pellon, ja minun täytyy lähteä sitä katsomaan, pyydän sinua, pidä minut estettynä.'
14:19 Toinen sanoi: 'Minä ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan, pyydän sinua, pidä minut estettynä.'
14:20 Vielä toinen sanoi: 'Minä otin vaimon, ja siksi en voi tulla.'
14:21 Ja palvelija tuli takaisin ja ilmoitti herralleen tämän. Silloin isäntä

vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiireesti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rammat tänne sisälle.'
14:22 Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty, minkä käskit, ja vielä on tilaa.'
14:23 Niin herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täyttyisi,
14:24 sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava minun illallisiani.'"
14:25 Ja hänen mukanaan kulki paljon kansaa, ja hän kääntyi ja sanoi heille:
14:26 "Jos joku tulee minun tyköni eikä vihaa isäänsä ja äitiänsä ja vaimoaan ja lapsiaan ja veljiään ja sisariaan, vieläpä omaa elämäänsäkin, hän ei voi olla minun opetuslapseni.
14:27 Ja joka ei kanna ristiänsä ja seuraa minua, se ei voi olla minun opetuslapseni.
14:28 Sillä jos joku teistä tahtoo rakentaa tornin, niin eikö hän ensin istu laskemaan kustannuksia nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi.
14:29 Ettei, kun hän on laittanut perustuksen, kykenekään saamaan rakennusta valmiiksi, jolloin kaikki, jotka sen näkevät, alkaisi pilkata häntä,
14:30 sanoen: 'Tuo mies ryhtyi rakentamaan, mutta ei kyennyt saamaan valmiiksi'?
14:31 Tai jos joku kuningas tahtoo lähteä sotimaan toista kuningasta vastaan, eikö hän ensin istu ja pidä neuvoa, kykeneekö hän kymmenellä tuhannella kohtaamaan sitä, joka tulee häntä vastaan kahdellakymmenellä tuhannella?
14:32 Ja ellei kykene, niin hän, toisen vielä ollessa kaukana, lähettää hänen luokseen lähettiläät hieromaan rauhaa.
14:33 Niin ei myös teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä hänellä on, voi olla minun opetuslapseni.
14:34 Suola on hyvä, mutta jos suolakin käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi?
14:35 Ei se kelpaa maahan eikä lantaan ja se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!"

15:1 Ja kaikki publikaanit ja jumalattomat tulivat hänen luokseen kuulemaan häntä.
15:2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan."
15:3 Niin hän puhui heille tämän vertauksen sanoen:
15:4 "Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää?
15:5 Ja löydettyään hän panee sen hartioilleen iloiten.
15:6 Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa

ja sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut.'
15:7 Minä sanon teille, että samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä jumalattomasta, joka kääntyy, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä oikeamielisestä, joiden ei tarvitse kääntyä.
15:8 Tai jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän sytytä lamppua ja lakaise huonetta ja etsi tarkasti, kunnes hän sen löytää?
15:9 Ja löydettyään hän kutsuu kokoon ystävänsä ja naapurin naiset ja sanoo: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadottanut.'
15:10 Niin myös, sanon minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä jumalattomasta, joka kääntyy."
15:11 Vielä hän sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.
15:12 Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva.' Niin hän jakoi heille omaisuutensa.
15:13 Eikä kulunut montaa päivää, kun nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan, ja siellä hän hävitti tavaransa eläen siveettömästi.
15:14 Mutta kun hän oli kaikki tuhlannut, tuli kova nälkä koko siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta.
15:15 Ja hän meni ja yhtyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.
15:16 Ja hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitä ei kukaan hänelle antanut.
15:17 Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!
15:18 Minä nousen ja menen isäni luokse ja sanon hänelle: Isä, minä olen mennyt harhaan taivasta vastaan ja sinun edessäsi
15:19 enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan, tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'
15:20 Ja hän nousi ja meni isänsä luokse. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja sääli häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.
15:21 Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen mennyt harhaan taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan.'
15:22 Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja laittakaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa,
15:23 ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa,
15:24 sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään.
15:25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Ja kun hän tuli ja

lähestyi kotia, kuuli hän musiikkia ja tanssia.
15:26 Ja hän kutsui luoksensa yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli.
15:27 Tämä sanoi hänelle: 'Sinun veljesi on tullut, ja isäsi teurasti syötetyn vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin.'
15:28 Niin hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle, mutta hänen isänsä tuli ulos ja puhutteli häntä leppeästi.
15:29 Mutta hän vastasi ja sanoi isälleen: 'Katso, niin monta vuotta minä olen sinua palvellut enkä ole milloinkaan sinun käskyäsi laiminlyönyt, ja kuitenkaan et ole minulle koskaan antanut pukkia, pitääkseni iloa ystävieni kanssa.
15:30 Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhlannut sinun omaisuutesi porttojen kanssa, niin hänelle sinä teurastit syötetyn vasikan.'
15:31 Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, sinä olet aina minun luonani, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun.
15:32 Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.'"

16:1 Ja hän puhui myös opetuslapsilleen: "Oli rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja, ja hänelle kanneltiin, että tämä hävitti hänen omaisuuttaan.
16:2 Ja hän kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Mitä minä kuulenkaan sinusta? Tee tili taloudenhoidostasi, sillä sinä et saa enää minun huonettani hallita.'
16:3 Niin taloudenhoitaja sanoi mielessään: 'Mitä minä teen, kun isäntäni ottaa minulta pois taloudenhoidon? Kaivaa minä en jaksa, kerjuuta häpeän.
16:4 Minä tiedän, mitä teen, että ottaisivat minut taloihinsa, kun minut laitetaan pois taloudenhoidosta.'
16:5 Ja hän kutsui luokseen jokaisen herransa velallisista ja sanoi ensimmäiselle: 'Paljonko sinä olet velkaa minun herralleni?'
16:6 Tämä sanoi: 'Sata astiaa öljyä.' Niin hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, istu ja kirjoita pian viisikymmentä.'
16:7 Sitten hän sanoi toiselle: 'Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä sanoi: 'Sata tynnyriä nisuja.' Hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, kirjoita kahdeksankymmentä.'
16:8 Ja herra kehui väärää taloudenhoitajaa siitä, että hän oli menetellyt älykkäästi. Sillä tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan älykkäämpiä kuin valon lapset.
16:9 Ja minä sanon teille, että tehkää itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, että he, kun se loppuu, ottaisivat teidät ikuisiin majoihin.
16:10 Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossa väärä.
16:11 Jos siis ette ole olleet luotettavia väärässä mammonassa, kuka teille uskoo sitä, mikä on oikeaa?

16:12 Ja jos ette ole olleet luotettavia siinä, mikä on toisen omaa, kuka teille antaa sitä, mikä teidän omaanne on?
16:13 Ei kukaan palvelija voi palvella kahta herraa, sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava tai tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa."
16:14 Tämän kaiken kuulivat fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat häntä.
16:15 Ja hän sanoi heille: "Te juuri olette ne, jotka teette itsenne oikeamielisiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee teidän sydämenne, sillä mikä ihmisten kesken on korkeaa, se on Jumalan edessä kauhistus.
16:16 Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti, siitä lähtien julistetaan Jumalan valtakuntaa ja jokainen tunkeutuu sinne väkisin.
16:17 Ja helpompaa on taivaan ja maan kadota kuin että yksikään lain piirto häviää.
16:18 Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, rikkoo avion, ja joka nai miehensä hylkäämän, rikkoo avion.
16:19 Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti.
16:20 Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita
16:21 ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koirat tulivat ja nuolivat hänen paiseitaan.
16:22 Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.
16:23 Ja kun hän nosti silmänsä Haadeksessa, tuskissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan.
16:24 Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!'
16:25 Mutta Aabraham sanoi: 'Lapsi, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa, mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa.
16:26 Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri kuilu, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääse ylitse meidän luoksemme.'
16:27 Hän sanoi: 'Niin minä siis rukoilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon,
16:28 sillä minulla on viisi veljeä, todistamaan heille, etteivät he joutuisi tähän vaivan paikkaan.'
16:29 Mutta Aabraham sanoi: 'Heillä on Mooses ja profeetat, kuulkoot niitä.'
16:30 Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aabraham, vaan jos joku kuolleista menisi heidän luokseen, niin he kääntyisivät.'
16:31 Mutta Aabraham sanoi hänelle: 'Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko, vaikka joku kuolleista nousisi ylös.'"

17:1 Ja hän sanoi opetuslapsilleen: "Mahdotonta on, että viettelykset jäisivät tulematta, mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat!
17:2 Hänen olisi parempi, että myllynkivi laitettaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelee yhden näistä pienistä.
17:3 Pitäkää huolta itsestänne! Jos sinun veljesi menee harhaan, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.
17:4 Ja jos hän seitsemän kertaa päivässä menee harhaan sinua vastaan ja seitsemän kertaa kääntyy sinun puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin anna hänelle anteeksi."
17:5 Ja apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa."
17:6 Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenen verran, niin te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä.
17:7 Jos jollakin teistä on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanooko hän tälle tämän tullessa pellolta: 'Käy heti aterialle'?
17:8 Eikö hän pikemminkin sano hänelle: 'Valmista minulle ateria, vyöttäydy ja palvele minua, sillä aikaa kuin minä syön ja juon, ja sitten syö ja juo sinä'?
17:9 Ei kaiketi hän kiitä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli käsketty?
17:10 Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme ansiottomia palvelijoita, olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään.'"
17:11 Ja kun hän oli matkalla Jerusalemiin, kulki hän Samarian ja Galilean välistä rajaa.
17:12 Ja hänen mennessään erääseen kylään kohtasi häntä kymmenen pitaalista miestä, jotka jäivät seisomaan etäämmälle,
17:13 ja he korottivat äänensä ja sanoivat: "Jeesus, mestari, armahda meitä!"
17:14 Ja heidät nähdessään hän sanoi heille: "Menkää ja näyttäkää itsenne papeille." Ja tapahtui heidän mennessään, että he puhdistuivat.
17:15 Mutta yksi heistä, kun näki olevansa parannettu, palasi takaisin ja ylisti Jumalaa suurella äänellä
17:16 ja lankesi kasvoilleen hänen jalkojensa juureen ja kiitti häntä, ja se mies oli samarialainen.
17:17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?
17:18 Eikö ollut muita, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään, kuin tämä muukalainen?"
17:19 Ja hän sanoi hänelle: "Nouse ja mene, sinun uskosi on sinut pelastanut."
17:20 Ja kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta tulee, vastasi hän heille ja sanoi: "Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla,
17:21 eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tai: 'Tuolla', sillä katso, Jumalan valtakunta on teidän keskellänne."

17:22 Ja hän sanoi opetuslapsilleen: "Tulee aika, jolloin te haluatte nähdä edes yhtä Ihmisen Pojan päivää, mutta ette saa nähdä.
17:23 Ja teille sanotaan: 'Katso, tuolla hän on!' 'Katso, täällä!' Älkää menkö sinne älkääkä juosko perässä.
17:24 Sillä niin kuin salaman leimaus taivaan äärestä taivaan ääreen loistaa, niin on myös oleva Ihmisen Poika.
17:25 Mutta sitä ennen hänen pitää kärsiä paljon ja tulla tämän suvun hylkäämäksi.
17:26 Ja niin kuin kävi Nooan päivinä, niin käy myös Ihmisen Pojan päivinä.
17:27 He söivät, joivat, naivat ja menivät miehelle, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, ja vedenpaisumus tuli ja tuhosi heidät kaikki.
17:28 Samoin kuin kävi Lootin päivinä: söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat,
17:29 mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja rikkiä taivaasta, ja se tuhosi heidät kaikki,
17:30 samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy.
17:31 Sinä päivänä älköön se, joka on katolla ja jolla on tavaransa talossa, astuko alas niitä noutamaan, ja älköön myös se, joka on pellolla, palatko takaisin.
17:32 Muistakaa Lootin vaimoa!
17:33 Joka etsii elämän itselleen, hän tuhoaa sen, mutta joka sen tuhoaa, pelastaa sen.
17:34 Minä sanon teille, että sinä yönä on kaksi yhdellä vuoteella, toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään.
17:35 Kaksi jauhaa yhdessä, toinen korjataan talteen, mutta toinen jätetään."
17:37 Ja he vastasivat ja sanoivat hänelle: "Missä, Herra?" Niin hän sanoi heille: "Missä ruumis on, sinne myös kotkat kokoontuvat."

18:1 Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä.
18:2 Hän sanoi: "Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä.
18:3 Ja siinä kaupungissa oli leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luokseen ja sanoi: 'Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan.'
18:4 Mutta pitkään aikaan hän ei tahtonut, vaan lopulta hän sanoi mielessään: 'Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmisiä,
18:5 niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan hänet oikeuteensa, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni.'"
18:6 Niin Herra sanoi: "Kuulkaa, mitä tuo väärä tuomari sanoo!
18:7 Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän heiltä apuansa?
18:8 Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?"

18:9 Niin hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat itseensä, luullen olevansa oikeamielisiä, ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen:
18:10 "Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani.
18:11 Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niin kuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, avion rikkojat, enkä myöskään niin kuin tuo publikaani.
18:12 Minä paastoan kahdesti viikossa, minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.'
18:13 Mutta publikaani seisoi taaempana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle harhaan menneelle armollinen.'
18:14 Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa syyttömämpänä kuin se toinen, sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään."
18:15 Ja he toivat hänen luokseen myös pieniä lapsia, että hän koskisi heihin, mutta sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia.
18:16 Mutta Jeesus kutsui lapset tykönsä ja sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkä estäkö heitä, sillä tällaisten on Jumalan valtakunta.
18:17 Varmasti sanon teille, joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle."
18:18 Ja eräs hallitusmies kysyi häneltä sanoen: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, että minä iäisen elämän perisin?"
18:19 Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi Jumala yksin.
18:20 Käskyt sinä tiedät: 'Älä tee huorin', 'Älä tapa', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi.'"
18:21 Mutta hän sanoi: "Tätä kaikkea minä olen noudattanut nuoruudestani asti."
18:22 Kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän hänelle: "Yksi sinulta vielä puuttuu, myy kaikki, mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin omistat aarteen taivaassa, ja tule ja seuraa minua."
18:23 Mutta tämän kuullessaan hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli sangen rikas.
18:24 Kun Jeesus näki hänen olevan murheissaan, sanoi hän: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan!
18:25 Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."
18:26 Niin ne, jotka sen kuulivat, sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"
18:27 Mutta hän sanoi: "Mikä ihmisille on mahdotonta, se on Jumalalle mahdollista."
18:28 Silloin Pietari sanoi: "Katso, me olemme luopuneet siitä, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua."
18:29 Niin hän sanoi heille: "Varmasti sanon teille, ei ole ketään, joka

Jumalan valtakunnan tähden on luopunut talosta tai vaimosta tai veljistä tai vanhemmista tai lapsista,
18:30 ja joka ei saisi monin verroin takaisin tässä ajassa, ja tulevassa aikakaudessa iäistä elämää."
18:31 Ja hän otti luokseen ne kaksitoista ja sanoi heille: "Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki on täysin toteutuva, mitä profeettojen kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta.
18:32 Sillä hänet annetaan pakanain käsiin, ja häntä pilkataan ja häväistään ja syljetään,
18:33 ja ruoskittuaan he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös."
18:34 Mutta he eivät ymmärtäneet tästä mitään, ja tämä puhe oli heiltä niin salattu, etteivät he käsittäneet, mitä sanottiin.
18:35 Ja hänen lähestyessään Jerikoa eräs sokea istui tien vieressä kerjäten.
18:36 Ja kuullessaan, että siitä kulki kansaa ohi, hän kyseli, mitä se oli.
18:37 He ilmoittivat hänelle Jeesuksen, Nasaretilaisen, menevän ohitse.
18:38 Niin hän huusi sanoen: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua!"
18:39 Ja edellä kulkijat nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan, mutta hän huusi vielä kovempaa: "Daavidin poika, armahda minua!"
18:40 Silloin Jeesus seisahtui ja käski taluttaa hänet luokseen. Ja hänen tultuaan lähelle Jeesus kysyi häneltä:
18:41 "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Hän sanoi: "Herra, että saisin näköni jälleen."
18:42 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi, sinun uskosi on sinut pelastanut."
18:43 Ja heti hän sai näkönsä ja seurasi häntä ylistäen Jumalaa. Ja sen nähdessään kaikki kansa kiitti Jumalaa.

19:1 Ja hän tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi.
19:2 Ja katso, siellä oli mies, nimeltä Sakkeus, ja hän oli veronkantajien päämies ja rikas.
19:3 Ja hän koetti saada nähdä Jeesusta, kuka hän oli, mutta ei voinut kansalta, kun oli pieni kokoinen.
19:4 Niin hän juoksi edelle ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen hänet, sillä Jeesus oli kulkeva siitä ohitse.
19:5 Ja tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: "Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää olla sinun talossasi."
19:6 Ja hän tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan.
19:7 Ja sen nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Jumalattoman miehen luokse hän meni majailemaan."
19:8 Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltain olen jotakin petoksella ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin."
19:9 Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle talolle,

koska hänkin on Aabrahamin poika,
19:10 sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut."
19:11 Ja hän puhui vielä vertauksen, koska he olivat lähellä Jerusalemia ja he luulivat, että Jumalan valtakunta kohta ilmestyisi.
19:12 Hän sanoi näin: "Eräs jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itsellensä kuninkuuden ja sitten palatakseen.
19:13 Ja hän kutsui luoksensa kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, kunnes minä tulen.'
19:14 Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät lähetystön hänen jälkeensä sanomaan: 'Emme tahdo tätä kuninkaaksemme.'
19:15 Ja saatuansa kuninkuuden ja palattuansa hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille hän oli antanut hopeaa, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut.
19:16 Niin ensimmäinen tuli esiin ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää.'
19:17 Ja hän sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä palvelija, koska vähimmässä olet ollut luotettava, saat vallan yli kymmenen kaupungin.'
19:18 Ja toinen tuli ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut viisi leiviskää.'
19:19 Niin hän sanoi tällekin: 'Sinä, ole yli viiden kaupungin.'
19:20 Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, katso, tässä on sinun leiviskäsi, jota olen säilyttänyt liinassa.
19:21 Sillä minä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies ja sinä otat, mitä et ole talteen laittanut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.'
19:22 Hän sanoi hänelle: 'Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä paha palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan, mitä en ole talteen laittanut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt,
19:23 miksi et siis antanut hopeaani rahanvaihtajien pöytään, että minä tultuani olisin saanut periä sen korkoineen?'
19:24 Ja hän sanoi vieressä seisoville: 'Ottakaa häneltä pois se leiviskä ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.'
19:25 Niin he sanoivat hänelle: 'Herra, hänellä on jo kymmenen leiviskää.'
19:26 'Minä sanon teille, jokaiselle, jolla on, annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois se, mikä hänellä on.
19:27 Mutta viholliseni, jotka eivät tahtoneet minun hallitsevan heidän ylitseen, tuokaa tänne ja teloittakaa minun edessäni.'"
19:28 Ja tämän sanottuaan hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin.
19:29 Ja tapahtui, kun hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa, vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi, että hän lähetti kaksi opetuslastaan,
19:30 sanoen: "Menkää edessänne olevaan kylään, niin sinne tullessanne te löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei vielä yksikään ihminen ole istunut. Päästäkää se ja tuokaa tänne.
19:31 Ja jos joku kysyy teiltä: 'Miksi te sen päästätte?' niin sanokaa näin: 'Herra tarvitsee sitä.'"

19:32 Ja lähetetyt menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin hän oli heille sanonut.
19:33 Ja heidän päästäessään varsaa sen omistajat sanoivat heille: "Miksi te päästätte varsan?"
19:34 Niin he sanoivat: "Herra tarvitsee sitä."
19:35 Ja he veivät sen Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa varsan selkään ja istuttivat Jeesuksen niiden päälle.
19:36 Ja hänen kulkiessaan kansa levitti vaatteensa tielle.
19:37 Ja kun hän jo oli lähellä, laskeutuen Öljymäen rinnettä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet,
19:38 sanoen: "Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä, rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!"
19:39 Ja muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat hänelle: "Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi."
19:40 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Minä sanon teille, että jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat."
19:41 Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä
19:42 ja sanoi: "Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu.
19:43 Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta,
19:44 ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sen tähden ettet etsikkoaikaasi tuntenut."
19:45 Ja hän meni pyhäkköön ja ryhtyi ajamaan myyjiä ulos
19:46 ja sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun taloni on rukouksen talo', mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan."
19:47 Ja hän opetti joka päivä pyhäkössä. Mutta ylipapit ja kirjanoppineet sekä kansan ensimmäiset miettivät, miten saisivat hänet surmatuksi,
19:48 mutta he eivät keksineet, mitä tekisivät, sillä kaikki kansa riippui hänessä ja kuunteli häntä.

20:1 Ja tapahtui eräänä päivänä, kun hän opetti kansaa pyhäkössä ja julisti ilosanomaa, että ylipapit ja kirjanoppineet astuivat yhdessä vanhinten kanssa esiin
20:2 ja puhuivat hänelle sanoen: "Sano meille, millä vallalla sinä näitä teet, tai kuka on se, joka on antanut sinulle tämän vallan?"
20:3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille kysymyksen, sanokaa minulle
20:4 oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä?"
20:5 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'
20:6 Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin kaikki kansa kivittää meidät, sillä se uskoo vahvasti, että Johannes oli profeetta."

20:7 Ja he vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli.
20:8 Niin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen."
20:9 Ja hän rupesi puhumaan kansalle ja puhui tämän vertauksen: "Mies istutti viinitarhan ja vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille kauaksi aikaa.
20:10 Ja ajan tullen hän lähetti palvelijan viinitarhurien luokse, että he antaisivat tälle osan viinitarhan hedelmistä, mutta viinitarhurit pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois.
20:11 Ja hän lähetti vielä toisen palvelijan, mutta hänetkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.
20:12 Ja hän lähetti vielä kolmannen, mutta tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos.
20:13 Niin viinitarhan herra sanoi: 'Mitä minä teen? Minä lähetän rakkaan poikani, häntä he kaiketi kunnioittavat.'
20:14 Mutta kun viinitarhurit näkivät hänet, neuvottelivat he keskenään ja sanoivat: 'Tämä on perillinen, tappakaamme hänet, että perintö tulisi meidän omaksemme.'
20:15 Ja he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat. Mitä nyt viinitarhan herra on tekevä heille?
20:16 Hän tulee ja tuhoaa nämä viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille." Niin he sen kuullessaan sanoivat: "Ei suinkaan!"
20:17 Mutta hän katsahti heihin ja sanoi: "Mitä siis on tämä kirjoitus: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi'?
20:18 Jokainen, joka kaatuu siihen kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."
20:19 Ja kirjanoppineet ja ylipapit tahtoivat ottaa hänet sillä hetkellä kiinni, mutta he pelkäsivät kansaa, sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut sen vertauksen heistä.
20:20 Ja he vartioivat häntä ja lähettivät hänen luokseen oikeamielisiksi tekeytyneitä urkkijoita, saadakseen hänet kiinni jostakin sanasta, niin että voisivat antaa hänet esivallalle ja maaherran käsiin.
20:21 Ja ne kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa.
20:22 Onko meidän lupa antaa keisarille veroa vai eikö?"
20:23 Mutta hän havaitsi heidän kavaluutensa ja sanoi heille:
20:24 "Näyttäkää minulle denari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on?" He vastasivat: "Keisarin."
20:25 Niin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on."
20:26 Ja he eivät kyenneet saamaan häntä hänen puheestaan kiinni kansan edessä, ja he ihmettelivät hänen vastaustaan ja vaikenivat.
20:27 Niin astui esiin muutamia saddukeuksia, jotka väittävät, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät häneltä

20:28 sanoen: "Opettaja, Mooses on säätänyt meille: 'Jos joltakin kuolee veli, jolla on vaimo, mutta ei ole lapsia, niin ottakoon hän veljensä vaimon ja herättäköön siemenen veljelleen.'
20:29 Nyt oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsettomana.
20:30 Niin toinen otti sen vaimon,
20:31 ja sitten kolmas, ja samoin kaikki seitsemän, ja he kuolivat jättämättä lapsia.
20:32 Viimeiseksi vaimokin kuoli.
20:33 Kenelle heistä siis tämä vaimo ylösnousemuksessa joutuu vaimoksi? Sillä kaikkien seitsemän vaimona hän oli ollut."
20:34 Niin Jeesus sanoi heille: "Tämän maailmanajan lapset naivat ja menevät miehelle.
20:35 Mutta arvioidut pääsemään tuon aikakauden maailmaan ja ylösnousemiseen kuolleista, eivät nai eivätkä mene miehelle.
20:36 Sillä he eivät enää voi kuolla, kun ovat enkelien kaltaisia, ja he ovat Jumalan lapsia, koska ovat ylösnousemuksen lapsia.
20:37 Mutta että kuolleet nousevat ylös, sen Mooses on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta, kun hän sanoo Herraa Aabrahamin Jumalaksi ja Iisakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.
20:38 Mutta hän ei ole kuolleiden Jumala, vaan elävien, sillä kaikki hänelle elävät."
20:39 Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: "Opettaja, oikein sinä sanoit."
20:40 Ja he eivät enää rohjenneet kysyä häneltä mitään.
20:41 Niin hän sanoi heille: "Kuinka he voivat sanoa, että Kristus on Daavidin poika?
20:42 Sanoohan Daavid itse psalmien kirjassa: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni,
20:43 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'
20:44 Daavid siis kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän sitten on hänen poikansa?"
20:45 Ja kaiken kansan kuullen hän sanoi opetuslapsillensa:
20:46 "Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka mielellään käyskentelevät pitkissä viitoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla ja etummaisia istuimia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa,
20:47 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia, he saavat sitä kovemman tuomion."

21:1 Ja hän katsahti ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarkkuun.
21:2 Niin hän näki myös köyhän lesken panevan siihen kaksi leptaa.
21:3 Silloin hän sanoi: "Varmasti sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut.
21:4 Sillä kaikki nuo panivat lahjansa liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan, koko elämisensä, mikä hänellä oli."

21:5 Ja kun muutamat puhuivat pyhäköstä, kuinka se oli kauniilla kivillä ja temppelilahjoilla kaunistettu, sanoi hän:
21:6 "Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katselette, ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta."
21:7 Niin he kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, milloin tämä sitten tapahtuu? Ja mikä on oleva merkki tämän tulemisesta?"
21:8 Niin hän sanoi: "Katsokaa, ettei teitä eksytetä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen se', ja: 'Aika on lähellä.' Mutta älkää menkö heidän perässään.
21:9 Ja kun kuulette sotien ja kapinain melskettä, älkää pelästykö. Sillä näitten täytyy ensin tapahtua, mutta aikakauden täyttymys ei tule vielä heti."
21:10 Sitten hän sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan,
21:11 ja tulee suuria maanjäristyksiä, tulee ruttoa ja nälänhätää monin paikoin, ja taivaalla on oleva pelottavia näkyjä ja suuria merkkejä.
21:12 Mutta ennen tätä kaikkea he käyvät teihin käsiksi ja vainoavat teitä ja vetävät teidät synagogiin ja heittävät vankiloihin ja vievät teidät kuningasten ja maaherrojen eteen minun nimeni tähden.
21:13 Ja näin te joudutte todistamaan.
21:14 Painakaa siis sydämeenne, ettette edeltäpäin huolehdi, miten te vastaatte puolestanne.
21:15 Sillä minä annan teille suun ja viisauden, jota vastaan eivät teidän vastustajanne kykene asettumaan tai väittämään.
21:16 Omat vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teidät alttiiksi, ja muutamia teistä tapetaan,
21:17 ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden.
21:18 Mutta ei hiuskarvakaan teidän päästänne katoa.
21:19 Kestäväisyydellänne te voitatte omaksenne elämän.
21:20 Mutta kun näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä.
21:21 Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähteköötsieltä pois, ja jotka maalla ovat, älköön sinne menkö.
21:22 Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täyttyisi, mikä kirjoitettu on.
21:23 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri hätä on oleva maan päällä ja viha tätä kansaa vastaan,
21:24 ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanoiden tallattavana, kunnes pakanoiden ajat täyttyvät.
21:25 Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat.
21:26 Ja ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa, sillä taivaiden voimat järkkyvät.
21:27 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella

voimalla ja kirkkaudella.
21:28 Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä."
21:29 Ja hän puhui heille vertauksen: "Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita.
21:30 Kun ne jo puhkeavat lehteen, niin siitä te näette ja itsestänne ymmärrätte, että kesä jo on lähellä.
21:31 Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.
21:32 Varmasti sanon teille, tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tapahtuu.
21:33 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.
21:34 Mutta pitäkää huolta itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta
21:35 niin kuin paula, sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan päällä asuvat.
21:36 Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisoaksenne Ihmisen Pojan edessä."
21:37 Ja hän opetti päivät pyhäkössä, mutta öiksi hän lähti pois ja vietti ne vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi.
21:38 Ja kaikki kansa tuli varhain aamuisin hänen luokseen pyhäkköön kuulemaan häntä.

22:1 Mutta happamattoman leivän juhla, jota pääsiäiseksi sanotaan, oli lähellä.
22:2 Ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet surmatuksi, sillä he pelkäsivät kansaa.
22:3 Niin saatana meni Juudakseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.
22:4 Ja tämä meni ja puhui ylipappien ja pyhäkön vartioston päällikköjen kanssa, miten hän saattaisi hänet heidän käsiinsä.
22:5 Ja he ihastuivat ja sitoutuivat antamaan hänelle rahaa.
22:6 Ja hän lupautui ja etsi sopivaa tilaisuutta luovuttaakseen hänet heille ilman melua.
22:7 Niin tuli se happamattoman leivän päivistä, jona pääsiäislammas oli teurastettava.
22:8 Ja hän lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: "Menkää ja valmistakaa meille pääsiäislammas syödäksemme."
22:9 Niin he kysyivät häneltä: "Mihin tahdot, että valmistamme sen?"
22:10 Hän vastasi heille: "Katso, saapuessanne kaupunkiin tulee teitä vastaan mies kantaen vesiastiaa, seuratkaa häntä siihen taloon, johon hän menee,
22:11 ja sanokaa talon isännälle: 'Opettaja sanoo sinulle: Missä on

vierashuone, syödäkseni siinä pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?'
22:12 Niin hän näyttää teille suuren, aterioiville varustetun huoneen yläkerrassa, sinne valmistakaa."
22:13 Ja he menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäislampaan.
22:14 Ja kun hetki tuli, asettui hän aterialle ja apostolit hänen kanssaan.
22:15 Ja hän sanoi heille: "Minä olen halajamalla halannut syödä tämän pääsiäislampaan teidän kanssanne, ennen kuin minä kärsin,
22:16 sillä minä sanon teille, etten minä sitä enää syö, ennen kuin sen täyttymys tapahtuu Jumalan valtakunnassa."
22:17 Ja hän otti maljan, kiitti ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.
22:18 Sillä minä sanon teille, tästedes minä en juo viinipuun antia, ennen kuin Jumalan valtakunta tulee."
22:19 Ja hän otti leivän, kiitti, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan. Tehkää se minun muistokseni."
22:20 Samoin myös maljan, aterian jälkeen, ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan.
22:21 Mutta, katso, minut luovuttavan käsi on minun kanssani pöydällä.
22:22 Sillä Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin säädetty on, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta hänet luovutetaan!"
22:23 Ja he rupesivat keskenään kyselemään, kuka heistä mahtoi olla se, joka oli tämän tekevä.
22:24 Ja heidän välillään syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava suurimmaksi.
22:25 Niin hän sanoi heille: "Kansojen kuninkaat herroina niitä hallitsevat, ja niiden valtiaita sanotaan hyväntekijöiksi.
22:26 Mutta älkää te niin, vaan joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon niin kuin nuorin, ja johtaja niin kuin se, joka palvelee.
22:27 Sillä kumpi on suurempi, sekö, joka aterioi, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka aterioi? Mutta minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee.
22:28 Mutta te olette pysyneet minun kanssani minun koetuksissani,
22:29 ja minä säädän teille, niin kuin minun Isäni on minulle säätänyt, kuninkaallisen vallan,
22:30 niin että te saatte syödä ja juoda minun pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.
22:31 Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niin kuin vehnää,
22:32 mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi pettäisi. Ja kun sinä kerran palaat, niin vahvista veljiäsi."
22:33 Niin Simon sanoi hänelle: "Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan."

22:34 Mutta hän sanoi: "Minä sanon sinulle, Pietari, ei laula tänään kukko, ennen kuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minua."
22:35 Ja hän sanoi heille: "Kun minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa ja laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?" He vastasivat: "Ei mitään."
22:36 Niin hän sanoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa, niin myös laukun. Ja jolla ei ole, myyköön viittansa ja ostakoon miekan.
22:37 Sillä minä sanon teille, että minussa pitää käymän toteen tämän, mikä kirjoitettu on: 'Ja hänet luettiin pahantekijoiden joukkoon.' Sillä se, mikä minusta on sanottu, on täyttynyt."
22:38 Niin he sanoivat: "Herra, katso, tässä on kaksi miekkaa." Mutta hän vastasi heille: "Riittää."
22:39 Ja hän meni ulos ja lähti tapansa mukaan Öljymäelle, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.
22:40 Ja tultuaan siihen paikkaan hän sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen."
22:41 Ja hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili
22:42 sanoen: "Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja, älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun."
22:43 Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä.
22:44 Ja kun hän oli suuressa tuskassa, rukoili hän yhä hartaammin. Ja hänen hikensä oli niin kuin veripisarat, jotka putosivat maahan.
22:45 Ja kun hän nousi rukoilemasta ja meni opetuslastensa luokse, tapasi hän heidät murheen tähden nukkumasta.
22:46 Niin hän sanoi heille: "Miksi te nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen."
22:47 Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli joukko kansaa, ja yksi niistä kahdestatoista, jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään. Ja hän tuli Jeesuksen luo antamaan hänelle suudelman.
22:48 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suudelmallako sinä Ihmisen Pojan luovutat?"
22:49 Kun nyt ne, jotka olivat hänen ympärillään, näkivät, mitä oli tulossa, sanoivat he: "Herra, iskemmekö miekalla?"
22:50 Ja eräs heistä iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan.
22:51 Mutta Jeesus vastasi sanoen: "Sallikaa vielä tämäkin." Ja hän koski hänen korvaansa ja paransi hänet.
22:52 Niin Jeesus sanoi ylipapeille ja pyhäkön vartioston päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vastaan: "Niin kuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet miekat ja seipäät käsissä.
22:53 Minä olen joka päivä ollut teidän kanssanne pyhäkössä, ettekä ole ojentaneet käsiänne minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden valta."
22:54 Niin he ottivat hänet kiinni ja kuljettivat pois ja veivät hänet

ylimmäisen papin taloon. Ja Pietari seurasi taaempana.
22:55 Ja he virittivät valkean keskelle esipihaa ja asettuivat yhdessä istumaan, ja Pietari istui heidän joukkoonsa.
22:56 Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: "Tämäkin oli hänen kanssaan."
22:57 Mutta hän kielsi sanoen: "Nainen, en tunne häntä."
22:58 Ja hetkisen perästä näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: "Sinäkin olet yksi niistä." Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole."
22:59 Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen sanoen: "Varmasti, tämä oli myös hänen kanssaan, sillä onhan hän galilealainenkin."
22:60 Mutta Pietari sanoi: "En ymmärrä, mies, mitä sanot." Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, kiekui kukko.
22:61 Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin, ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka hän oli hänelle sanonut: "Ennen kuin kukko tänään kiekuu, sinä kolmesti minut kiellät."
22:62 Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.
22:63 Ja miehet, jotka pitivät Jeesusta kiinni, pilkkasivat häntä ja pieksivät häntä.
22:64 Ja he peittivät hänen kasvonsa ja kysyivät häneltä sanoen: "Profetoi, kuka se on, joka sinua löi!"
22:65 Ja paljon muita herjaussanoja he puhuivat häntä vastaan.
22:66 Ja päivän valjetessa kansan vanhimmat ja ylipapit ja kirjanoppineet kokoontuivat ja veivät hänet neuvoston eteen
22:67 ja sanoivat: "Jos sinä olet Voideltu, niin sano se meille." Hän vastasi heille: "Jos minä teille sanon, niin te ette usko,
22:68 ja jos kysyn, ette vastaa.
22:69 Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella."
22:70 Silloin he kaikki sanoivat: "Sinä siis olet Jumalan Poika?" Hän vastasi heille: "Te sanotte, että minä olen!"
22:71 Niin he sanoivat: "Mitä me enää todistusta tarvitsemme? Sillä me itse olemme kuulleet sen hänen omasta suustaan."

23:1 Ja he nousivat, koko joukko, ja veivät hänet Pilatuksen eteen.
23:2 Ja he alkoivat syyttää häntä sanoen: "Tämän me olemme havainneet villitsevän kansaamme, kieltävän antamasta veroja keisarille ja sanovan itseään voidelluksi kuninkaaksi."
23:3 Niin Pilatus kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi hänelle ja sanoi: "Sinä sanot!"
23:4 Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En minä löydä mitään syytä tässä miehessä."
23:5 Mutta he ahdistivat yhä enemmän ja sanoivat: "Hän yllyttää kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti."
23:6 Mutta kun Pilatus sen kuuli, kysyi hän, oliko mies galilealainen.

23:7 Ja saatuaan tietää hänen olevan Herodeksen hallintoalueelta hän lähetti hänet Herodeksen eteen, joka hänkin niinä päivinä oli Jerusalemissa.
23:8 Kun Herodes näki Jeesuksen, ihastui hän suuresti, sillä hän oli jo kauan aikaa halunnut nähdä häntä, koska oli kuullut hänestä, ja hän toivoi saavansa nähdä häneltä jonkin ihmeen.
23:9 Ja hän teki Jeesukselle monia kysymyksiä, mutta tämä ei vastannut hänelle mitään.
23:10 Ja ylipapit ja kirjanoppineet seisoivat siinä ja syyttivät häntä kiivaasti.
23:11 Mutta Herodes joukkoineen kohteli häntä halveksivasti ja pilkkasi häntä, ja puettuaan hänet loistavaan pukuun hän lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen.
23:12 Ja Herodes ja Pilatus tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään, he olivat ennen sitä olleet toistensa vihamiehiä.
23:13 Niin Pilatus kutsui kokoon ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan
23:14 ja sanoi heille: "Te olette tuoneet minulle tämän miehen kansan yllyttäjänä, ja katso, minä olen teidän läsnä ollessanne häntä tutkinut enkä ole havainnut tätä miestä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte,
23:15 eikä Herodeskaan, sillä hän lähetti hänet takaisin meille. Ja katso, hän ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsee kuoleman.
23:16 Kuritettuani häntä minä siis hänet päästän."
23:18 Niin he huusivat kaikki yhdessä, sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästä meille Barabbas!"
23:19 Tämä oli heitetty vankeuteen kaupungissa tehdystä kapinasta sekä murhasta.
23:20 Niin Pilatus taas puhui heille, koska hän tahtoi päästää Jeesuksen irti.
23:21 Mutta he huusivat vastaan ja sanoivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!"
23:22 Niin hän puhui heille kolmannen kerran: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole havainnut hänessä mitään, mistä hän ansaitsisi kuoleman. Kuritettuani häntä minä siis hänet päästän."
23:23 Mutta he ahdistivat häntä suurilla huudoilla, vaatien Jeesusta ristiinnaulittavaksi, ja heidän huutonsa pääsivät voitolle.
23:24 Niin Pilatus tuomitsi heidän vaatimuksensa täytettäväksi.
23:25 Ja hän päästi irti sen, joka kapinasta ja murhasta oli vankeuteen heitetty ja jota he vaativat, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän mielivallalleen.
23:26 Ja viedessään häntä pois he saivat käsiinsä Simonin, erään kyreneläisen, joka tuli vainiolta, ja hänen olalleen he panivat ristin kannettavaksi Jeesuksen jäljessä.
23:27 Ja häntä seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä.

23:28 Niin Jeesus kääntyi heihin ja sanoi: "Jerusalemin tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.
23:29 Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet.'
23:30 Silloin ruvetaan sanomaan vuorille: 'Langetkaa meidän päällemme', ja kukkuloille: 'Peittäkää meidät.'
23:31 Sillä jos tämä tehdään tuoreelle puulle, mitä sitten kuivalle tapahtuu?"
23:32 Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin hänen kanssaan surmattaviksi.
23:33 Ja kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.
23:34 Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.
23:35 Ja kansa seisoi ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, auttakoon itseänsä, jos hän on Jumalan Voideltu, se valittu."
23:36 Myös sotamiehet pilkkasivat häntä, menivät hänen luoksensa ja tarjosivat hänelle hapanviiniä
23:37 ja sanoivat: "Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi."
23:38 Oli myös hänen päänsä päällä kirjoitus: "Tämä on juutalaisten kuningas."
23:39 Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä."
23:40 Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen?
23:41 Me kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekomme ansaitsevat, mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt."
23:42 Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi."
23:43 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Varmasti sanon sinulle, tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa."
23:44 Ja oli jo noin kuudes tunti. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti yhdeksänteen tuntiin,
23:45 sillä aurinko oli pimentynyt. Ja temppelin väliverho repesi keskeltä kahtia.
23:46 Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni." Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä.
23:47 Mutta kun sadanpäämies näki, mitä tapahtui, kunnioitti hän Jumalaa ja sanoi: "Todella, tämä oli oikeamielinen mies."
23:48 Ja kun kaikki kansa, joka oli kokoontunut tätä katselemaan, näki, mitä tapahtui, löivät he rintoihinsa ja palasivat kukin kotiinsa.
23:49 Mutta kaikki hänen tuttavansa seisoivat taaempana, myös naiset,

jotka olivat seuranneet häntä Galileasta, ja katselivat tätä.
23:50 Ja katso, oli neuvoston jäsen, nimeltä Joosef, hyvä ja oikeamielinen mies, joka ei ollut suostunut heidän päätökseensä ja tekoonsa.
23:51 Tämä oli kotoisin juutalaisten kaupungista Arimatiasta, ja hän odotti Jumalan valtakuntaa.
23:52 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.
23:53 Ja otettuaan sen alas hän kääri sen liinavaatteeseen. Ja hän laittoi hänet hautaan, joka oli hakattu kallioon ja johon ei oltu vielä ketään laitettu.
23:54 Ja silloin oli valmistuspäivä, ja sapatti oli alkamaisillaan.
23:55 Ja naiset, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta, seurasivat kauempaa ja katselivat hautaa ja kuinka hänen ruumiinsa sinne laitettiin.
23:56 Ja palattuaan kotiinsa he valmistivat hyvänhajuisia yrttejä ja voiteita, mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

24:1 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä ani varhain he tulivat haudalle, tuoden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrtit.
24:2 Ja he havaitsivat kiven vieritetyksi pois haudalta.
24:3 Niin he menivät sisään, mutta eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.
24:4 Ja kun he olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi miestä seisoi heidän edessään säteilevissä vaatteissa.
24:5 Ja he pelästyivät ja kumartuivat kasvoillensa maahan. Niin miehet sanoivat heille: "Miksi te etsitte elävää kuolleiden joukosta?
24:6 Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, kuinka hän puhui teille vielä ollessaan Galileassa,
24:7 sanoen: 'Ihmisen Poika pitää antaa jumalattomien ihmisten käsiin ristiinnaulittavaksi, ja hänen pitää kolmantena päivänä nousta ylös.'"
24:8 Niin he muistivat hänen sanansa.
24:9 Ja he palasivat haudalta ja veivät sanan tästä kaikesta niille yhdelletoista ja kaikille muille.
24:10 Ja ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Maria Magdaleena ja Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset heidän kanssaan.
24:11 Mutta näiden puheet näyttivät heistä turhilta, eivätkä he uskoneet heitä.
24:12 Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle, ja kun hän kurkisti sisään, näki hän siellä ainoastaan käärinliinat. Ja hän meni pois ihmetellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut.
24:13 Ja katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemista.
24:14 Ja he puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut.
24:15 Ja heidän keskustellessaan ja tutkistellessaan tapahtui, että Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan.
24:16 Mutta heidän silmänsä olivat pimitetyt, niin etteivät he tunteneet häntä.

24:17 Ja hän sanoi heille: "Mistä te siinä kävellessänne puhutte keskenänne?" Niin he seisahtuivat murheellisina muodoltaan.
24:18 Ja toinen heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi hänelle: "Oletko sinä ainoa muukalainen Jerusalemissa, joka et tiedä, mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut?"
24:19 Hän sanoi heille: "Mitä?" Niin he sanoivat hänelle: "Sitä, mikä tapahtui Jeesukselle, Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voimallinen teoissa ja sanassa Jumalan ja kaiken kansan edessä,
24:20 kuinka meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme antoivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet.
24:21 Mutta me toivoimme hänen olevan sen, joka lunastaa Israelin. Ja onhan kaiken tämän lisäksi nyt jo kolmas päivä siitä, kuin nämä tapahtuivat.
24:22 Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmästyksiin. He kävivät aamulla varhain haudalla
24:23 eivätkä löytäneet hänen ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä enkelinäyn, ja enkelit olivat sanoneet hänen elävän.
24:24 Ja muutamat niistä, jotka olivat meidän kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat niin olevan, kuin naiset olivat sanoneet, mutta häntä he eivät nähneet."
24:25 Niin hän sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet!
24:26 Eikö Voidellun pitänyt tätä kärsiä ja sitten mennä kirkkauteensa?"
24:27 Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.
24:28 Ja kun he lähestyivät kylää, johon olivat menossa, niin hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi.
24:29 Mutta he vaativat häntä sanoen: "Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on jo laskemassa." Ja hän meni sisään ja jäi heidän luokseen.
24:30 Ja tapahtui, kun hän oli aterialla heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille.
24:31 Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet. Ja hän katosi heidän näkyvistään.
24:32 Ja he sanoivat toisillensa: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?"
24:33 Ja he nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne, jotka olivat heidän kanssaan.
24:34 Ja nämä sanoivat: "Herra on totisesti noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille."
24:35 Ja itse he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat hänet tunteneet, kun hän mursi leivän.
24:36 Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!"
24:37 Niin heidät valtasi säikähdys ja pelko, ja he luulivat näkevänsä

hengen.
24:38 Mutta hän sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän sydämeenne?
24:39 Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minulla olevan."
24:40 Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa.
24:41 Mutta kun he eivät vielä uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: "Onko teillä täällä jotakin syötävää?"
24:42 Niin he antoivat hänelle palasen paistettua kalaa.
24:43 Ja hän otti ja söi heidän nähtensä.
24:44 Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käydä toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa."
24:45 Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset.
24:46 Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus on kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista,
24:47 ja että kääntymistä harhaan menojen anteeksisaamiseksi on julistettava hänen nimessänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemista.
24:48 Te olette tämän todistajat.
24:49 Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut, mutta te istukaa tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta."
24:50 Sitten hän vei heidät pois, lähes Betaniaan asti, ja nosti kätensä ja siunasi heidät.
24:51 Ja tapahtui, että hän siunatessaan heitä erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen.
24:52 Ja he kumarsivat häntä ja palasivat Jerusalemiin suuresti iloiten.
24:53 Ja he olivat alati pyhäkössä ja ylistivät Jumalaa.

Ilosanoma Johanneksen mukaan

1:1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan luona, ja Jumala oli Sana.
1:2 Tämä oli alussa Jumalan luona.
1:3 Kaikki tuli hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole tullut mitään, mikä on tullut.
1:4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo,
1:5 ja valo loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt.
1:6 Oli mies, lähetetty Jumalan luota, nimeltä Johannes.
1:7 Tämä tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, niin että kaikki uskoisivat hänen kauttaan.
1:8 Ei hän ollut tuo valo, mutta hän todistaisi valosta,
1:9 todellisesta valosta, joka tullessaan valaisee jokaisen ihmisen.
1:10 Maailmassa hän oli, ja maailma tuli hänen kauttaan, ja maailma ei häntä tuntenut.
1:11 Hän tuli omiensa luokse, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan,
1:12 mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, hänen nimeensä uskoville,
1:13 jotka eivät ole syntyneet verestä, eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.
1:14 Ja Sana tuli lihaksi ja telttaili meidän joukossamme, ja me katselimme hänen kirkkauttaan, kirkkautta, kuin ainoalla Pojalla on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.
1:15 Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä."
1:16 Ja hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle.
1:17 Sillä laki on annettu Mooseksen kautta, armo ja totuus on tullut Jeesuksen Voidellun kautta.
1:18 Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt, ainoa Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.
1:19 Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luoksensa Jerusalemista pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?"
1:20 Ja hän tunnusti eikä kieltänyt, ja hän tunnusti: "Minä en ole Voideltu."
1:21 Ja he kysyivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En ole." "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En."
1:22 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka olet, että voisimme antaa vastauksen niille, jotka meidät lähettivät? Mitä sanot itsestäsi?"
1:23 Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Suoristakaa Herran tie', kuten profeetta Jesaja on sanonut."
1:24 Ja lähetetyt olivat fariseuksia,

1:25 ja he kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: "Miksi sitten kastat, jos et ole Voideltu etkä Elias etkä se profeetta?"
1:26 Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedellä, mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne.
1:27 Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka sandaalien hihnaa en ole arvollinen päästämään."
1:28 Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin tuolla puolella, jossa Johannes oli kastamassa.
1:29 Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman harhaan menon!"
1:30 Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä.'
1:31 Ja minä en tuntenut häntä, mutta sitä varten, että hän tulisi julki Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan."
1:32 Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niin kuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päälleen.
1:33 Ja minä en tuntenut häntä, mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä.'
1:34 Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika."
1:35 Seuraavana päivänä Johannes taas seisoi siellä ja kaksi hänen opetuslapsistaan.
1:36 Ja kiinnittäen katseensa Jeesukseen, joka siellä käveli, hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman harhaan menon!"
1:37 Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen näin puhuvan ja seurasivat Jeesusta.
1:38 Niin Jeesus kääntyi ja nähdessään heidän seuraavan sanoi heille: "Mitä te etsitte?" He vastasivat hänelle: "Rabbi", mikä tarkoittaa käännettynä opettaja, "missä sinä asut?"
1:39 Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa." Niin he menivät ja näkivät, missä hän asui, ja viipyivät hänen luonaan sen päivän. Silloin oli noin kymmenes tunti.
1:40 Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta.
1:41 Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet Voidellun", se on käännettynä Kristus.
1:42 Ja hän vei hänet Jeesuksen luokse. Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika, sinun nimesi on oleva Keefas", joka käännettynä on Pietari.
1:43 Seuraavana päivänä Jeesus tahtoi lähteä Galileaan, ja hän tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle: "Seuraa minua."
1:44 Ja Filippus oli Beetsaidasta, Andreaan ja Pietarin kaupungista.
1:45 Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen,

Joosefin pojan, Nasaretista."
1:46 Natanael sanoi hänelle: "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" Filippus sanoi hänelle: "Tule ja katso."
1:47 Jeesus näki Natanaelin tulevan luokseen ja sanoi hänestä: "Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!"
1:48 Natanael sanoi hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Ennen kuin Filippus sinua kutsui, kun olit viikunapuun alla, näin minä sinut."
1:49 Natanael vastasi ja sanoi hänelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas."
1:50 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Siksi, että minä sanoin sinulle: 'minä näin sinut viikunapuun alla', sinä uskot. Sinä saat nähdä suurempia kuin nämä ovat."
1:51 Ja hän sanoi hänelle: "Varmasti, varmasti sanon teille, te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan päälle."

2:1 Ja kolmantena päivänä olivat häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.
2:2 Ja myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat kutsutut häihin.
2:3 Ja kun viini loppui, sanoi Jeesuksen äiti hänelle: "Heillä ei ole viiniä."
2:4 Jeesus sanoi hänelle: "Mitä sinä tahdot minusta, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut."
2:5 Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Mitä hän teille sanoo, se tehkää."
2:6 Niin oli siinä juutalaisten puhdistamistavan mukaan kuusi kivistä vesiastiaa, kukin kahden tai kolmen mitan vetoinen.
2:7 Jeesus sanoi heille: "Täyttäkää astiat vedellä." Ja he täyttivät ne reunoja myöten.
2:8 Ja hän sanoi heille: "Ammentakaa nyt ja viekää päätarjoilijalle." Ja he veivät.
2:9 Mutta kun päätarjoilija maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi, eikä tiennyt, mistä se oli tullut – vaikka palvelijat, jotka veden olivat ammentaneet, tiesivät sen – kutsui päätarjoilija sulhasen
2:10 ja sanoi hänelle: "Jokainen laittaa ensin esille hyvän viinin ja sitten, kun juopuvat, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti."
2:11 Tämän ensimmäisen tunnusteon Jeesus teki Galilean Kaanassa ja ilmoitti kirkkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.
2:12 Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin, hän ja hänen äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa, ja siellä he eivät viipyneet monta päivää.
2:13 Ja juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.
2:14 Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa.
2:15 Ja hän teki köysistä ruoskan ja ajoi ulos pyhäköstä heidät kaikki lampaineen ja härkineen ja kaatoi vaihtajain rahat maahan ja työnsi

heidän pöytänsä nurin.
2:16 Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: "Viekää pois nämä täältä. Älkää tehkö minun Isäni taloa kauppapaikaksi."
2:17 Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Palo sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut."
2:18 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Minkä merkin sinä näytät meille, koska näitä teet?"
2:19 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä."
2:20 Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta on tätä temppeliä rakennettu, ja sinäkö pystytät sen kolmessa päivässä?"
2:21 Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä.
2:22 Kun hän sitten oli noussut kuolleista, muistivat hänen opetuslapsensa, että hän oli tämän sanonut, ja he uskoivat kirjoituksen ja sanan, jonka Jeesus oli sanonut.
2:23 Mutta kun hän oli Jerusalemissa pääsiäisenä, juhlan aikana, uskoivat monet hänen nimeensä, nähdessään hänen tunnustekonsa, jotka hän teki.
2:24 Mutta Jeesus itse ei uskonut itseänsä heille, siksi että hän tunsi kaikki
2:25 eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisessä on.

3:1 Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä.
3:2 Hän tuli Jeesuksen luo yöllä ja sanoi hänelle: "Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä merkkejä, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan."
3:3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Varmasti, varmasti sanon sinulle, jos joku ei synny ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa."
3:4 Nikodeemus sanoi hänelle: "Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi mennä toistamiseen äitinsä kohtuun ja syntyä?"
3:5 Jeesus vastasi: "Varmasti, varmasti sanon sinulle, jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi mennä Jumalan valtakuntaan.
3:6 Lihasta syntynyt on liha ja Hengestä syntynyt on Henki.
3:7 Älä ihmettele, mitä sanoin sinulle, teidän täytyy syntyä ylhäältä.
3:8 Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja kuulet sen äänen, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne menee, siten on jokainen Hengestä syntynyt."
3:9 Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle: "Kuinka tämä voi tapahtua?"
3:10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä tiedä!
3:11 Varmasti, varmasti sanon sinulle, me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme, mitä olemme nähneet, ettekä te ota vastaan meidän todistustamme.
3:12 Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista, kuinka te uskoisitte, jos minä puhun teille taivaallisista?

3:13 Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi taivaasta laskeutunut Ihmisen Poika, joka on taivaassa.
3:14 Ja kuten Mooses korotti käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika korottaa,
3:15 jotta kukaan häneen uskova ei tuhoutuisi, vaan omistaisi iäisen elämän.
3:16 Siten Jumala rakasti maailmaa, että antoi ainoan Poikansa, jotta kukaan häneen uskova ei tuhoutuisi, vaan omistaisi iäisen elämän.
3:17 Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan jotta maailma hänen kauttaan pelastuisi.
3:18 Häneen uskovaa ei tuomita, mutta joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainoan Pojan nimeen.
3:19 Mutta tämä on tuomio, että valo on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta, sillä heidän tekonsa olivat pahat.
3:20 Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valoa eikä tule valon luo, jotta hänen tekonsa eivät paljastuisi.
3:21 Mutta joka tekee totuuden, tulee valon luo, jotta hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt."
3:22 Sen jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle ja oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi.
3:23 Mutta myös Johannes kastoi Ainonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä, ja ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä.
3:24 Sillä Johannesta ei vielä ollut heitetty vankeuteen.
3:25 Niin Johanneksen opetuslapset alkoivat väitellä erään juutalaisen kanssa puhdistuksesta.
3:26 Ja he tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, hän, joka oli sinun kanssasi Jordanin tuolla puolella ja josta sinä olet todistanut, katso, hän kastaa, ja kaikki menevät hänen luokseen."
3:27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta.
3:28 Te olette itse minun todistajani, että minä sanoin: en minä ole Voideltu, vaan minä olen hänen edelleen lähetetty.
3:29 Jolla on morsian, se on sulhanen mutta sulhasen ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti sulhasen äänestä. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi.
3:30 Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähentyä.
3:31 Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu, hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien.
3:32 Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sitä hän todistaa, ja hänen todistustaan ei kukaan ota vastaan.
3:33 Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totuudellinen.
3:34 Sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja, sillä ei

Jumala anna Henkeä mitalla.
3:35 Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä.
3:36 Poikaan uskova omistaa iäisen elämän, mutta joka ei tottele Poikaa, se ei näe elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään."

4:1 Kun Herra sai tietää fariseusten kuulleen, että Jeesus tekee ja kastaa useampia opetuslapsiksi kuin Johannes,
4:2 – vaikka Jeesus ei itse kastanut, vaan hänen opetuslapsensa–
4:3 jätti hän Juudean ja meni taas Galileaan.
4:4 Mutta hänen oli kuljettava Samarian kautta.
4:5 Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille.
4:6 Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän lähteen reunalle. Ja oli noin kuudes tunti.
4:7 Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda."
4:8 Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan.
4:9 Niin Samarian nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa.
4:10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä."
4:11 Nainen sanoi hänelle: "Herra, ei sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on syvä, mistä sinulla sitten on se elävä vesi?
4:12 Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?"
4:13 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen,
4:14 mutta joka juo vedestä, jonka minä annan hänelle, se ei janoa iäisesti, vaan vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä lähteeksi, joka pulppuaa iäiseen elämään."
4:15 Nainen sanoi hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa."
4:16 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne."
4:17 Nainen vastasi ja sanoi: "Ei minulla ole miestä." Jeesus sanoi hänelle: "Oikein sinä sanoit: 'Ei minulla ole miestä',
4:18 sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi, siinä sanoit totuuden."
4:19 Nainen sanoi hänelle: "Herra, minä näen, että sinä olet profeetta.
4:20 Meidän isämme ovat palvoneet tällä vuorella, ja te sanotte, että Jerusalemissa on paikka, jossa pitää palvoa."
4:21 Jeesus sanoi hänelle: "Nainen, usko minua! Tulee aika, jolloin ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa.

4:22 Te palvotte sitä, mitä ette tunne. Me palvomme häntä, jonka tunnemme, että juutalaisista on pelastus.
4:23 Mutta tulee aika ja on jo, jolloin aidot palvojat palvovat Isää hengessä ja totuudessa, sillä sellaisia palvojia Isä etsii.
4:24 Jumala on Henki, ja jotka häntä palvovat, niiden tulee palvoa hengessä ja totuudessa."
4:25 Nainen sanoi hänelle: "Minä tiedän, että Messias tulee, sanottu Voidelluksi, ja kun hän tulee, julistaa hän meille kaiken."
4:26 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen, kanssasi puhuva."
4:27 Samassa hänen opetuslapsensa tulivat, ja he ihmettelivät, että hän puhui naisen kanssa. Kuitenkaan ei kukaan sanonut: "Mitä pyydät?" tai: "Mitä puhelet hänen kanssaan?"
4:28 Niin nainen jätti vesiastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille:
4:29 "Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Voideltu?"
4:30 Niin he lähtivät kaupungista ja menivät hänen luokseen.
4:31 Sillä välin opetuslapset pyysivät häntä sanoen: "Rabbi, syö!"
4:32 Mutta hän sanoi heille: "Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä."
4:33 Niin opetuslapset sanoivat keskenään: "Ei kai joku tuonut hänelle syötävää?"
4:34 Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen työnsä.
4:35 Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu'? Katso, minä sanon teille, että nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikattaviksi.
4:36 Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoaa hedelmää iäiseen elämään, että kylväjä ja leikkaaja saisivat yhdessä iloita.
4:37 Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on kylväjä ja leikkaaja toinen.
4:38 Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, josta te ette ole vaivaa nähneet, toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet heidän vaivansa hedelmille."
4:39 Ja monet samarialaiset siitä kaupungista uskoivat häneen naisen puheen tähden, kun tämä todisti: "Hän on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt."
4:40 Kun nyt samarialaiset tulivat hänen luokseen, pyysivät he häntä viipymään heidän luonaan, ja hän viipyi siellä kaksi päivää.
4:41 Ja vielä paljoa useammat uskoivat hänen sanansa tähden,
4:42 ja he sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä todella on maailman pelastaja, Voideltu."
4:43 Mutta niiden kahden päivän kuluttua hän lähti sieltä Galileaan.
4:44 Sillä Jeesus itse todisti, ettei profeetalla ole arvoa isänmaassaan.
4:45 Kun hän siis tuli Galileaan, ottivat galilealaiset hänet vastaan, koska olivat nähneet kaikki, mitä hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana, sillä

hekin olivat tulleet juhlille.
4:46 Niin hän tuli taas Galilean Kaanaan, jossa hän oli tehnyt veden viiniksi. Ja Kapernaumissa oli eräs kuninkaan virkamies, jonka poika sairasti.
4:47 Kun hän kuuli Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan, meni hän hänen luoksensa ja pyysi häntä tulemaan ja parantamaan hänen poikansa, sillä tämä oli kuolemaisillaan.
4:48 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ellette näe merkkejä ja ihmeitä, te ette usko."
4:49 Kuninkaan virkamies sanoi hänelle: "Herra, tule, ennen kuin minun lapseni kuolee."
4:50 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun poikasi elää." Ja mies uskoi sanan, jonka Jeesus sanoi hänelle, ja meni.
4:51 Ja jo hänen ollessaan paluumatkalla hänen palvelijansa kohtasivat hänet ja sanoivat, että hänen poikansa elää.
4:52 Niin hän tiedusteli heiltä, millä hetkellä hän oli alkanut toipua. Ja he sanoivat hänelle: "Eilen seitsemännellä tunnilla kuume lähti hänestä."
4:53 Niin isä ymmärsi, että se oli tapahtunut sillä hetkellä, jolloin Jeesus oli sanonut hänelle: "Sinun poikasi elää." Ja hän uskoi, hän ja koko hänen huonekuntansa.
4:54 Tämä oli taas tunnusteko, toinen, jonka Jeesus teki, tultuaan Juudeasta Galileaan.

5:1 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.
5:2 Ja Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko, jonka nimi heprean kielellä on Betesda, ja sen reunalla on viisi pylväskäytävää.
5:3 Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja kuivettuneita, jotka odottivat veden liikuttamista.
5:4 Ajoittain astui enkeli lammikkoon ja kuohutti veden. Joka silloin veden kuohuttamisen jälkeen ensimmäisenä siihen astui, se tuli terveeksi, sairasti hän mitä tautia tahansa.
5:5 Ja siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentä kahdeksan vuotta.
5:6 Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?"
5:7 Sairas vastasi hänelle: "Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon, kun vesi on kuohutettu, ja kun minä olen menemässä, astuu toinen sinne ennen minua."
5:8 Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota vuodemattosi ja kävele."
5:9 Ja mies tuli heti terveeksi ja otti vuodemattonsa ja käveli. Mutta se päivä oli sapatti.
5:10 Siksi juutalaiset sanoivat parannetulle: "Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodemattoa."
5:11 Hän vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuodemattosi ja kävele'."

5:12 He kysyivät häneltä: "Kuka on se mies, joka sanoi sinulle: 'Ota vuodemattosi ja kävele'?"
5:13 Mutta parannettu ei tiennyt, kuka se oli, sillä Jeesus oli poistunut, kun siinä paikassa oli paljon kansaa.
5:14 Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet tullut terveeksi, älä enää mene harhaan, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi."
5:15 Niin mies meni ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli hänet terveeksi tehnyt.
5:16 Ja siksi juutalaiset vainosivat Jeesusta, koska hän sellaista teki sapattina.
5:17 Mutta Jeesus vastasi heille: "Minun Isäni tekee yhä työtä, ja minä myös teen työtä."
5:18 Sen tähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat häntä tappaakseen, kun hän ei ainoastaan kumonnut sapattia, vaan myös sanoi Jumalaa Isäkseen, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.
5:19 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Varmasti, varmasti sanon teille, Poika ei voi itsestään mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän, sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee.
5:20 Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee, ja hän näyttää hänelle suurempia tekoja kuin nämä, niin että te ihmettelette.
5:21 Sillä niin kuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä hän tahtoo.
5:22 Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle,
5:23 että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.
5:24 Varmasti, varmasti sanon teille, joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iäinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.
5:25 Varmasti, varmasti sanon teille, aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää.
5:26 Sillä niin kuin Isällä on elämä itsessään, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hänellä on elämä itsessään.
5:27 Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.
5:28 Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä,
5:29 ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen.
5:30 En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niin kuin minä kuulen, niin minä tuomitsen, ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.

5:31 Jos minä itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä.
5:32 On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta todistaa, on pätevä.
5:33 Te lähetitte lähettiläät Johanneksen luo, ja hän todisti sen, mikä totta on.
5:34 Mutta minä en ota ihmiseltä todistusta, vaan puhun tämän, että te pelastuisitte.
5:35 Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken iloita hänen valossaan.
5:36 Mutta minulla on todistus, joka on suurempi kuin Johanneksen, sillä teot, jotka Isä on antanut minun täytettävikseni, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt.
5:37 Ja Isä, joka on minut lähettänyt, hän on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen muotoaan,
5:38 eikä teillä ole hänen sanaansa pysyvästi, sillä te ette usko sitä, jonka hän on lähettänyt.
5:39 Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iäinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta,
5:40 ja te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän.
5:41 En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä,
5:42 mutta minä tunnen teidät, ettei teillä ole Jumalan rakkautta itsessänne.
5:43 Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan, jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.
5:44 Kuinka te voitte uskoa, kun otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala?
5:45 Älkää luulko, että minä olen syyttävä teitä Isän luona, teillä on syyttäjänne, Mooses, johon te turvaudutte.
5:46 Sillä jos te Moosesta uskoisitte, niin te uskoisitte minua, sillä minusta hän on kirjoittanut.
5:47 Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te uskoisitte minun sanojani?"

6:1 Ja sen jälkeen Jeesus lähti meren yli Galilean Tiberiaan
6:2 Ja häntä seurasi paljon kansaa, koska he näkivät merkit, joita hän teki sairaille.
6:3 Ja Jeesus nousi vuorelle ja istui sinne opetuslapsineen.
6:4 Ja pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä.
6:5 Kun Jeesus nosti silmänsä ja näki paljon kansaa tulevan luokseen, sanoi hän Filippukselle: "Mistä ostamme leipää näiden syötäväksi?"
6:6 Mutta sen hän sanoi koetellakseen häntä, sillä itse hän tiesi, mitä aikoi tehdä.
6:7 Filippus vastasi hänelle: "Eivät kahdensadan denarin leivät heille riittäisi, niin että jokainen saisi edes vähän."

6:8 Niin toinen hänen opetuslapsistaan, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle:
6:9 "Täällä on poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?"
6:10 Jeesus sanoi: "Asettakaa kansa aterioimaan." Ja siinä paikassa oli paljon ruohoa. Niin miehet, luvultaan noin viisituhatta, laskeutuivat maahan.
6:11 Ja Jeesus otti leivät ja kiitti ja jakoi istuville, samoin kalat, niin paljon kuin he tahtoivat.
6:12 Mutta kun he olivat ravitut, sanoi hän opetuslapsilleen: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan."
6:13 Niin he kokosivat ne ja täyttivät kaksitoista koria palasilla, mitkä olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä, jotka olivat aterioineet.
6:14 Kun nyt ihmiset näkivät merkin, jonka Jeesus oli tehnyt, sanoivat he: "Tämä on todella se profeetta, joka on maailmaan tuleva."
6:15 Kun nyt Jeesus huomasi, että he aikoivat tulla ja väkisin ottaa hänet, tehdäkseen hänet kuninkaaksi, väistyi hän taas pois vuorelle, hän yksinään.
6:16 Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa alas meren rannalle,
6:17 astuivat veneeseen ja lähtivät menemään meren toiselle puolelle, Kapernaumiin. Ja oli jo tullut pimeä, eikä Jeesus ollut vielä saapunut heidän luokseen,
6:18 ja meri aaltoili ja kuohui kovan tuulen puhaltaessa.
6:19 Kun he olivat soutaneet noin kaksikymmentäviisi tai kolmekymmentä stadionia, näkivät he Jeesuksen kävelevän meren päällä ja tulevan lähelle venettä, ja he pelästyivät.
6:20 Mutta hän sanoi heille: "Minä olen, älkää pelätkö."
6:21 Niin he tahtoivat ottaa hänet veneeseen, ja kohta vene saapui sen maan rantaan, jonne he olivat matkalla.
6:22 Seuraavana päivänä kansa yhä vielä oli järven toisella puolella, sillä he olivat nähneet, ettei siellä ollut muuta venettä kuin se yksi ja ettei Jeesus mennyt opetuslastensa kanssa veneeseen, vaan että hänen opetuslapsensa lähtivät yksinään pois.
6:23 Kuitenkin oli muita veneitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa, jossa he olivat syöneet leipää ja jossa Herra oli lausunut kiitoksen.
6:24 Kun siis kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä eivätkä hänen opetuslapsensa, astuivat he veneisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta.
6:25 Ja kun he löysivät hänet meren toiselta puolelta, sanoivat he hänelle: "Rabbi, milloin tulit tänne?"
6:26 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Varmasti, varmasti sanon teille, ette minua siksi etsi, että olette nähneet merkkejä, vaan siksi, että saitte syödä niitä leipiä ja tulitte kylläisiksi.

6:27 Älkää tehkö työtä katoavan ruuan vuoksi, vaan iäiseen elämään
säilyvän ruuan, jonka Ihmisen Poika teille antaa, sillä hänet on Isä Jumala
sinetöinyt."
6:28 Niin he sanoivat hänelle: "Mitä meidän pitää tehdä, että me Jumalan
tekoja tekisimme?"
6:29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko, että te uskotte
häneen, jonka Jumala on lähettänyt."
6:30 He sanoivat hänelle: "Minkä merkin sinä sitten teet, että me
näkisimme sen ja uskoisimme? Mitä teet?
6:31 Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, niin kuin kirjoitettu on:
'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi.'
6:32 Niin Jeesus sanoi heille: " Varmasti, varmasti sanon teille: ei Mooses
antanut teille leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta
todellisen leivän.
6:33 Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa
maailmalle elämän."
6:34 Niin he sanoivat hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää."
6:35 Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä, joka tulee minun
luokseni, ei näe nälkää, ja joka uskoo minuun, ei milloinkaan janoa.
6:36 Mutta minä olen sanonut teille, että te olette nähneet minut, ettekä
kuitenkaan usko.
6:37 Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun luokseni ja sitä, joka
luokseni tulee, minä en heitä ulos.
6:38 Sillä en tullut taivaasta tekemään omaa tahtoani, vaan hänen
tahtonsa, joka on minut lähettänyt.
6:39 Ja minun lähettäjäni tahto on se, että minä kaikista niistä, jotka hän
on minulle antanut, en hukkaisi ketään, vaan herätän heidät viimeisenä
päivänä.
6:40 Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja
uskoo häneen, on iäinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä
päivänä."
6:41 Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, koska hän sanoi: "Minä olen
se leipä, joka on tullut alas taivaasta",
6:42 ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja
äidin me tunnemme? Kuinka hän sitten sanoo: 'Minä olen tullut alas
taivaasta'?"
6:43 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Älkää nurisko keskenänne.
6:44 Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt,
häntä vedä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.
6:45 Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan
opettamiksi.' Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee minun
luokseni.
6:46 Ei niin, että kukaan olisi Isää nähnyt, ainoastaan hän, joka on
Jumalasta, on nähnyt Isän.
6:47 Varmasti, varmasti sanon teille, minuun uskovalla on iäinen elämä.

6:48 Minä olen elämän leipä.
6:49 Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat.
6:50 Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi.
6:51 Minä olen elävä leipä, joka on laskeutunut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää maailmanajan. Ja leipä, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta."
6:52 Silloin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: "Kuinka tämä voi antaa lihansa meille syötäväksi?"
6:53 Niin Jeesus sanoi heille: " Varmasti, varmasti sanon teille, että jos ette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, ette omista elämää itsessänne.
6:54 Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iäinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.
6:55 Sillä minun lihani on todellinen ruoka, ja minun vereni on todellinen juoma.
6:56 Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, se pysyy minussa ja minä hänessä.
6:57 Niin kuin Isä, joka elää, on minut lähettänyt, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka minua syö, elää minun kauttani.
6:58 Tämä on leipä, joka laskeutui taivaasta. Ei ole, niin kuin oli teidän isienne, he söivät ja kuolivat, mutta joka tätä leipää syö, elää maailmanajan."
6:59 Tämän hän puhui synagogassa opettaessaan Kapernaumissa.
6:60 Sen kuultuaan monet hänen opetuslapsistaan sanoivat: "Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?"
6:61 Mutta kun Jeesus sydämessään tiesi, että hänen opetuslapsensa nurisivat, sanoi hän heille: "Loukkaako tämä teitä?
6:62 Mitä sitten, jos saatte nähdä Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen!
6:63 Henki on se, joka eläväksi tekee, ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.
6:64 Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä ne olivat, jotka eivät uskoneet, ja kuka se oli, joka oli luovuttava hänet.
6:65 Ja hän sanoi: "Sen tähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei minun Isäni sitä hänelle anna."
6:66 Tämän tähden monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan.
6:67 Niin Jeesus sanoi niille kahdelletoista: "Tahdotteko tekin mennä pois?"
6:68 Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen luokse me menisimme? Sinä omistat iäisen elämän sanat,
6:69 ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä."
6:70 Jeesus vastasi heille: "Enkö minä ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja

yksi teistä on perkele."
6:71 Mutta sen hän sanoi Juudaksesta, Simon Iskariotin pojasta, sillä tämä oli hänet luovuttava ja oli yksi niistä kahdestatoista.

7:1 Ja sen jälkeen Jeesus vaelsi ympäri Galileassa, sillä hän ei tahtonut vaeltaa Juudeassa, koska juutalaiset tavoittelivat häntä tappaakseen.
7:2 Ja juutalaisten juhla, lehtimajanjuhla, oli lähellä.
7:3 Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, että myös sinun opetuslapsesi näkisivät sinun tekosi, joita sinä teet,
7:4 sillä ei kukaan, joka itse tahtoo tulla julki, tee mitään salassa. Koska sinä näitä tekoja teet, niin ilmoita itsesi maailmalle."
7:5 Sillä hänen veljensäkään eivät häneen uskoneet.
7:6 Niin Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä läsnä, mutta teille aika on aina valmis.
7:7 Teitä ei maailma voi vihata, mutta minua se vihaa, sillä minä todistan siitä, että sen teot ovat pahat.
7:8 Menkää te ylös juhlille, minä en vielä mene näille juhlille, sillä minun aikani ei ole vielä täyttynyt.
7:9 Tämän hän sanoi heille ja jäi Galileaan.
7:10 Mutta kun hänen veljensä olivat menneet juhlille, silloin hänkin meni sinne, ei julkisesti, vaan ikään kuin salaa.
7:11 Niin juutalaiset etsivät häntä juhlan aikana ja sanoivat: "Missä hän on?"
7:12 Ja hänestä oli paljon kiistelyä kansassa, muutamat sanoivat: "Hän on hyvä", mutta toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän villitsee kansan."
7:13 Ei kuitenkaan kukaan puhunut hänestä julkisesti, koska he pelkäsivät juutalaisia.
7:14 Mutta kun jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti.
7:15 Niin juutalaiset ihmettelivät ja sanoivat: "Kuinka tämä tuntee kirjoituksia, vaikka ei ole oppia saanut?"
7:16 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Minun opetukseni ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt.
7:17 Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tietää hän opetuksestani, puhunko Jumalasta vai omiani.
7:18 Itsestään puhuva etsii omaa kunniaansa, mutta joka etsii lähettäjänsä kunniaa, se on todellinen, eikä hänessä ole vääryyttä.
7:19 Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Ja kukaan teistä ei lakia täytä. Miksi tavoittelette minua tappaaksenne?"
7:20 Kansa vastasi: "Sinussa on riivaaja, kuka sinua tavoittelee tappaakseen?"
7:21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Yhden teon minä tein, ja te kaikki kummastelette.
7:22 Mooses antoi teille ympärileikkauksen, ei niin, että se olisi Moosekselta, vaan se on isiltä, ja sapattinakin te ympärileikkaatte

ihmisen.
7:23 Jos ihminen ympärileikataan sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että minä tein koko ihmisen terveeksi sapattina?
7:24 Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio."
7:25 Niin muutamat jerusalemilaisista sanoivat: "Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaakseen?
7:26 Ja katso, hän puhuu vapaasti, eivätkä he sano hänelle mitään. Olisivatko hallitusmiehet tosiaan saaneet tietoonsa, että tämä on Voideltu?
7:27 Kuitenkin, me tiedämme, mistä tämä on, mutta kun Voideltu tulee, niin ei kukaan tiedä, mistä hän on."
7:28 Niin Jeesus puhui pyhäkössä suurella äänellä, opetti ja sanoi: "Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen, ja itsestäni minä en ole tullut, vaan hän, joka minut on lähettänyt, on oikea lähettäjä, ja häntä te ette tunne.
7:29 Minä tunnen hänet, sillä hänestä minä olen, ja hän on minut lähettänyt."
7:30 Niin heillä oli halu ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.
7:31 Mutta monet kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun Voideltu tulee, tehneekö hän enemmän tunnustekoja, kuin tämä on tehnyt?"
7:32 Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän hänestä, jolloin ylipapit ja fariseukset lähettivät palvelijoita ottamaan häntä kiinni.
7:33 Mutta Jeesus sanoi: "Minä olen vielä vähän aikaa teidän kanssanne, ja sitten minä menen pois hänen luokseen, joka on minut lähettänyt.
7:34 Silloin te etsitte minua, mutta ette löydä, ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla."
7:35 Niin juutalaiset sanoivat keskenään: "Minne tämä aikoo mennä, koska emme voi löytää häntä? Eihän vain mene niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskellä, ja opettaa kreikkalaisia?
7:36 Mitä tämä sana on, jonka hän sanoi: 'Te etsitte minua, mutta ette löydä', ja: 'Missä minä olen, sinne te ette voi tulla'?"
7:37 Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: "Jos joku janoaa, niin tulkoon minun luokseni ja juokoon.
7:38 Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, kuten kirjoitus sanoo, juokseva elävän veden virrat."
7:39 Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka piti häneen uskovien saada, sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastunut.
7:40 Niin muutamat kansasta, kuultuaan nämä sanat, sanoivat: "Tämä on totisesti se profeetta."
7:41 Toiset sanoivat: "Tämä on Voideltu." Mutta toiset sanoivat: "Ei suinkaan Voideltu tule Galileasta?
7:42 Eikö kirjoitus sano, että Voideltu on Daavidin jälkeläisiä ja tulee pienestä Beetlehemin kaupungista, jossa Daavid oli?"

7:43 Niin syntyi kansassa eripuraisuutta hänen vuokseen.
7:44 Ja muutamat heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni. Mutta ei kukaan käynyt häneen käsiksi.
7:45 Niin palvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, ja nämä sanoivat heille: "Miksi ette tuoneet häntä tänne?"
7:46 Palvelijat vastasivat: "Ei ole koskaan ihminen puhunut niin, kuin se mies puhuu."
7:47 Niin fariseukset vastasivat heille: "Oletteko tekin eksytetyt?
7:48 Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai kukaan fariseuksista?
7:49 Mutta tuo kansa, joka ei lakia tunne, on kirottu."
7:50 Niin Nikodeemus, joka oli käynyt Jeesuksen luona ja joka oli yksi heistä, sanoi heille:
7:51 "Tuomitseeko lakimme ketään, ennen kuin häntä on kuulusteltu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?"
7:52 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa."
7:53 Ja he menivät kukin kotiinsa.

8:1 Mutta Jeesus meni Öljymäelle.
8:2 Ja varhain aamulla hän taas saapui pyhäkköön, ja kaikki kansa tuli hänen luokseen ja hän istuutui ja opetti heitä.
8:3 Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luokseen aviorikoksesta kiinniotetun naisen, asettivat hänet keskelle
8:4 ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.
8:5 Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuollaiset on kivitettävä. Mitäs sinä sanot?"
8:6 Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä, päästäkseen häntä syyttämään. Silloin Jeesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan.
8:7 Mutta kun he yhä edelleen kyselivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä ei ole rikkonut, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä."
8:8 Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan.
8:9 Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perään, vanhimmista alkaen viimeisiin asti, ja siihen jäi ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seisoi hänen edessään.
8:10 Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ovat sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?"
8:11 Hän vastasi: "Herra, ei kukaan." Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse, mene, äläkä tästedes enää mene harhaan."
8:12 Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen maailman valo, joka minua seuraa, ei pimeydessä vaella, vaan hän omistaa elämän valon."

8:13 Niin fariseukset sanoivat hänelle: "Sinä todistat itsestäsi, sinun todistuksesi ei ole pätevä."
8:14 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Vaikka minä todistankin itsestäni, on todistukseni pätevä, sillä minä tiedän, mistä minä olen tullut ja mihin minä menen, mutta te ette tiedä, mistä minä tulen, ettekä, mihin minä menen.
8:15 Te tuomitsette lihan mukaan, minä en tuomitse ketään.
8:16 Ja vaikka tuomitsen, niin tuomioni on oikea, sillä minä en ole yksin, vaan minä ja hän, joka on minut lähettänyt.
8:17 Onhan teidän laissanne kirjoitettu, että kahden ihmisen todistus on pätevä.
8:18 Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa myös Isä, joka on minut lähettänyt."
8:19 Niin he sanoivat hänelle: "Missä sinun isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te ette tunne minua ettekä minun Isääni. Jos te tuntisitte minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni."
8:20 Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun ääressä, opettaessaan pyhäkössä, eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.
8:21 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua, ja te kuolette harhaan menoonne. Minne minä menen, sinne te ette voi tulla."
8:22 Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai hän tapa itseään, kun sanoo: 'Minne minä menen, sinne te ette voi tulla'"
8:23 Ja hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä, te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta.
8:24 Siksi minä sanoin teille, että te kuolette harhaan menoihinne, sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuolette harhaan menoonne."
8:25 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka sinä olet?" Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä minä puhunkin teille.
8:26 Paljon on minulla teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa, mutta hän, joka on minut lähettänyt, on totuuden mukainen, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla."
8:27 Mutta he eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä.
8:28 Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette korottaneet Ihmisen Pojan, niin silloin ymmärrätte, että minä olen se, joka minä olen, ja etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun sen mukaan, kuin Isäni on minulle opettanut.
8:29 Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani. Hän ei ole jättänyt minua yksin, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista."
8:30 Kun hän näin puhui, uskoivat monet häneen.
8:31 Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te todella olette minun opetuslapsiani,
8:32 ja tiedätte totuuden ja totuus vapauttaa teidät."

8:33 He vastasivat hänelle: "Me olemme Aabrahamin siementä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten sanot: 'Te tulette vapaiksi'?"
8:34 Jeesus vastasi heille: "Varmasti, varmasti sanon teille: jokainen, joka tekee rikkomuksia, on harhaan menon orja.
8:35 Mutta orja ei pysy talossa iäisesti, Poika pysyy iäisesti.
8:36 Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi.
8:37 Minä tiedän, että te olette Aabrahamin siementä mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska minun sanani ei saa tilaa teissä.
8:38 Minä puhun, mitä minä olen nähnyt Isäni tykönä, niin tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne."
8:39 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Aabraham on meidän isämme." Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja.
8:40 Mutta nyt te tavoittelette minua tappaaksenne, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka hän on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt.
8:41 Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me emme ole haureudesta syntyneitä, meillä on yksi Isä, Jumala."
8:42 Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut. En minä ole itsestäni tullut, vaan hän on minut lähettänyt.
8:43 Miksi te ette ymmärrä minun puhettani? Siksi, että te ette kärsi kuulla minun sanaani.
8:44 Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte tehdä. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa ei ole pysynyt, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän puhuu valetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valehtelija ja sen isä.
8:45 Mutta minua te ette usko siksi, että minä sanon totuuden.
8:46 Kuka teistä voi paljastaa minut harhaan menosta? Jos minä totuutta puhun, miksi ette minua usko?
8:47 Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. Te ette kuule siksi, koska ette ole Jumalasta."
8:48 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?"
8:49 Jeesus vastasi: "Minussa ei ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni, ja te häpäisette minua.
8:50 Mutta minä en etsi omaa kunniaani, yksi on, joka etsii ja tuomitsee.
8:51 Varmasti, varmasti sanon teille, jos joku pitää minun sanani, hän ei näe ajassaan kuolemaa."
8:52 Juutalaiset sanoivat hänelle: "Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Aabraham on kuollut ja profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku pitää minun sanani, hän ei maista ajassaan kuolemaa.'
8:53 Oletko sinä suurempi kuin isämme Aabraham, joka on kuollut? Ja

profeetat ovat kuolleet. Keneksi sinä itsesi teet?"
8:54 Jeesus vastasi: "Jos minä itse itselleni otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. Minun Isäni on se, joka minulle kunnian antaa, hän, josta te sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme',
8:55 ettekä tunne häntä, mutta minä tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne häntä, niin minä olisin valettelija niin kuin tekin, mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.
8:56 Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni, ja hän näki sen ja iloitsi."
8:57 Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet nähnyt Aabrahamin!"
8:58 Jeesus sanoi heille: "Varmasti, varmasti sanon teille, ennen Aabraham syntymistä minä olen!"
8:59 Silloin he poimivat kiviä heittääksensä häntä niillä, mutta Jeesus piiloutui ja lähti pyhäköstä.

9:1 Ja ohi kulkiessaan hän näki miehen, joka syntymästään saakka oli ollut sokea.
9:2 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Rabbi, kuka teki rikkomuksen, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti sokeana syntyä?"
9:3 Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt rikkomusta eivätkä hänen vanhempansa, vaan Jumalan tekojen piti tulla hänessä julki.
9:4 Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekojansa, joka on minut lähettänyt, sillä tulee yö, jolloin ei kukaan voi työskennellä.
9:5 Niin kauan kuin minä olen maailmassa, olen minä maailman valo."
9:6 Tämän sanottuaan hän sylki maahan ja teki syljestä tahtaan ja siveli tahtaan hänen silmilleen
9:7 ja sanoi hänelle: "Mene ja peseydy Siloamin lammikossa", mikä on käännettynä lähetetty. Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänä.
9:8 Silloin naapurit ja ne, jotka olivat nähneet hänen kerjäävän, sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?"
9:9 Toiset sanoivat: "Hän se on", toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän on hänen näköisensä." Hän itse sanoi: "Minä se olen."
9:10 Niin he sanoivat hänelle: "Miten sinun silmäsi ovat auenneet?"
9:11 Hän vastasi: "Se mies, jota kutsutaan Jeesukseksi, teki tahtaan ja voiteli minun silmäni ja sanoi minulle: 'Mene ja peseydy Siloamin lammikossa', ja niin minä menin ja peseydyin ja sain näköni."
9:12 He sanoivat hänelle: "Missä hän on?" Hän vastasi: "En tiedä."
9:13 Niin he veivät hänet, joka ennen oli ollut sokea, fariseusten luo.
9:14 Ja se päivä, jona Jeesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti.
9:15 Niin myös fariseukset kysyivät häneltä, miten hän oli saanut näkönsä. Ja hän sanoi heille: "Hän siveli tahtaan minun silmilleni, ja minä peseydyin, ja nyt minä näen."

9:16 Niin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia." Toiset sanoivat: "Kuinka voi jumalaton ihminen tehdä senkaltaisia tunnustekoja?" Ja he olivat keskenänsä eri mieltä.
9:17 Niin he taas sanoivat sokealle: "Mitä sinä sanot hänestä, koska hän avasi sinun silmäsi?" Ja hän sanoi: "Hän on profeetta."
9:18 Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin kutsuivat näkönsä saaneen vanhemmat
9:19 ja kysyivät heiltä sanoen: "Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte syntyneen sokeana? Kuinka hän sitten nyt näkee?"
9:20 Hänen vanhempansa vastasivat ja sanoivat: "Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän on sokeana syntynyt,
9:21 mutta kuinka hän nyt näkee, emme tiedä. Emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä. Hänellä on kylliksi ikää, puhukoon itse puolestaan."
9:22 Näin hänen vanhempansa sanoivat, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että se, joka tunnusti hänet Voidelluksi, oli erotettava synagogasta.
9:23 Siksi hänen vanhempansa sanoivat: "Hänellä on kylliksi ikää, kysykää häneltä."
9:24 Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna kunnia Jumalalle, me tiedämme, että se mies on jumalaton."
9:25 Hän vastasi: "Onko hän jumalaton, sitä en tiedä, sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen."
9:26 Niin he sanoivat hänelle: "Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi sinun silmäsi?"
9:27 Hän vastasi heille: "Johan minä teille sanoin, ettekä te kuulleet. Miksi taas tahdotte siitä kuulla? Tahdotteko alkaa hänen opetuslapsikseen?"
9:28 Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.
9:29 Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä tämä on, sitä emme tiedä."
9:30 Mies vastasi ja sanoi heille: "Se tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni.
9:31 Me tiedämme, ettei Jumala kuule jumalattomia, vaan joka on jumalaa pelkäävä ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee.
9:32 Ei ole maailman alusta kuultu, että kukaan on avannut sokeana syntyneen silmät.
9:33 Jos hän ei olisi Jumalasta, ei hän voisi mitään tehdä."
9:34 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Kokonaan harhaan menossa olet syntynyt, ja sinä tahdot opettaa meitä!" Ja he ajoivat hänet ulos.
9:35 Ja Jeesus sai kuulla heidän ajaneen hänet ulos, ja hänet tavatessaan hän sanoi hänelle: "Uskotko sinä Jumalan Poikaan?"
9:36 Hän vastasi ja sanoi: "Herra, kuka hän on, että minä häneen

uskoisin?"
9:37 Jeesus sanoi hänelle: "Sinä olet hänet nähnyt, ja hän on se, joka sinun kanssasi puhuu."
9:38 Niin hän sanoi: "Herra, minä uskon", ja hän palvoi häntä.
9:39 Ja Jeesus sanoi: "Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi."
9:40 Ja muutamat fariseukset, jotka olivat siinä häntä lähellä, kuulivat tämän ja sanoivat hänelle: "Olemmeko mekin sokeat?"
9:41 Jeesus sanoi heille: "Jos te olisitte sokeat, ei teillä olisi rikkomuksia, mutta nyt te sanotte: 'Me näemme', siksi teidän harhaan menonne pysyy."

10:1 "Varmasti, varmasti sanon teille, joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja rosvo.
10:2 Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen.
10:3 Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä, ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie heidät ulos.
10:4 Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.
10:5 Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä."
10:6 Tämän kuvauksen Jeesus puhui heille, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti.
10:7 Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Varmasti, varmasti sanon teille, minä olen lammasten ovi.
10:8 Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja rosvoja, mutta lampaat eivät ole heitä kuulleet.
10:9 Minä olen ovi, jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on menevä sisälle ja menevä ulos ja löytävä laitumen.
10:10 Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.
10:11 Minä olen hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.
10:12 Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee, ja susi ryöstää ja hajottaa ne.
10:13 Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä hän välitä lampaista.
10:14 Minä olen hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut,
10:15 kuten Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän, ja minä annan henkeni lammasten edestä.
10:16 Minä omistan myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta. Myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.
10:17 Siksi Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen

jälleen ottaisin.
10:18 Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen, sen käskyn minä olen saanut Isältäni."
10:19 Niin syntyi taas erimielisyyttä juutalaisten kesken näiden sanojen tähden.
10:20 Ja useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja, ja hän on järjiltään, mitä te häntä kuuntelette?"
10:21 Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole riivatun sanoja, eihän riivaaja voi avata sokean silmiä?"
10:22 Sitten oli temppelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa, ja oli talvi.
10:23 Ja Jeesus käyskenteli pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä.
10:24 Niin juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat hänelle: "Kuinka kauan sinä pidät meidän mieltämme kiihdyksissä? Jos sinä olet Voideltu, niin sano se meille suoraan."
10:25 Jeesus vastasi heille: "Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta.
10:26 Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani.
10:27 Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.
10:28 Ja minä annan heille iäisen elämän eivätkä he tuhoudu, eikä kukaan tempaa heitä minun kädestäni.
10:29 Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi temmata heitä minun Isäni kädestä.
10:30 Minä ja Isä olemme yhtä."
10:31 Niin juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittääkseen hänet.
10:32 Jeesus vastasi heille: "Minä olen näyttänyt teille monta hyvää tekoa, jotka ovat Isästä. Mikä niistä on se, jonka tähden te tahdotte minut kivittää?"
10:33 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Hyvän teon tähden me emme sinua kivitä, vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi."
10:34 Jeesus vastasi heille: "Eikö teidän laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin: te olette jumalia'?
10:35 Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli, eikä se voi raueta,
10:36 niin kuinka te sanotte sille, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa', siksi että minä sanoin: 'Minä olen Jumalan Poika'?
10:37 Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua.
10:38 Mutta jos minä niitä teen, niin, vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte Isän olevan minussa ja minun olevan Isässä."
10:39 Niin he taas tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta hän lähti pois

heidän käsistään.
10:40 Ja hän meni taas Jordanin tuolle puolelle siihen paikkaan, missä Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä.
10:41 Ja monet tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Johannes ei tehnyt yhtään tunnustekoa, mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä, on totta."
10:42 Ja monet siellä uskoivat häneen.

11:1 Ja eräs mies, Lasarus, Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana.
11:2 Ja tämä Maria oli se, joka hajuvoiteella voiteli Herran ja pyyhki hiuksillaan hänen jalkansa, ja Lasarus, joka sairasti, oli hänen veljensä.
11:3 Niin sisaret lähettivät Jeesukselle tämän sanan: "Herra, katso, se, joka on sinulle rakas, sairastaa."
11:4 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi: "Ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi."
11:5 Ja Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta.
11:6 Kun hän siis kuuli hänen sairastavan, viipyi hän siinä paikassa, missä hän oli, vielä kaksi päivää,
11:7 mutta niiden kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme taas Juudeaan."
11:8 Opetuslapset sanoivat hänelle: "Rabbi, äsken juutalaiset yrittivät kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!"
11:9 Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Joka vaeltaa päivällä, ei satuta itseään, sillä hän näkee tämän maailman valon.
11:10 Mutta joka vaeltaa yöllä, satuttaa itsensä, sillä hänessä ei ole valoa."
11:11 Näin hän puhui, ja sitten hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet unesta."
11:12 Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi."
11:13 Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan, he taas luulivat hänen puhuneen uneen nukkumisesta.
11:14 Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut,
11:15 ja minä iloitsen teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte, mutta menkäämme hänen luokseen."
11:16 Niin Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, sanoi toisille opetuslapsille: "Mennään mekin sinne, kuollaksemme hänen kanssaan."
11:17 Niin Jeesus tuli ja sai tietää, että hän jo neljä päivää oli ollut haudassa.
11:18 Ja Betania oli lähellä Jerusalemia, noin viidentoista stadioinin päässä.
11:19 Ja useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luokse lohduttamaan heitä heidän veljensä kuolemasta.
11:20 Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, meni hän häntä vastaan, mutta Maria istui kotona.

11:21 Ja Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei olisi kuollut.
11:22 Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä sinä Jumalalta anot."
11:23 Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi on nouseva ylös."
11:24 Martta sanoi hänelle: "Minä tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa, viimeisenä päivänä."
11:25 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä! Joka uskoo minuun, elää, vaikka olisi kuollut.
11:26 Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"
11:27 Hän sanoi hänelle: "Uskon, Herra, minä uskon, että sinä olet Voideltu, Jumalan Poika, joka on tuleva maailmaan."
11:28 Ja tämän sanottuaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen: "Opettaja on täällä ja kutsuu sinua."
11:29 Kun Maria sen kuuli, nousi hän nopeasti ja meni hänen luokseen.
11:30 Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli hänet kohdannut.
11:31 Kun nyt juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa talossa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nopeasti nousevan ja lähtevän ulos, seurasivat he häntä, luullen hänen menevän haudalle itkemään.
11:32 Kun Maria saapui sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, lankesi hän hänen jalkojensa eteen ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, ei minun veljeni olisi kuollut."
11:33 Kun Jeesus näki hänen itkevän ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, joutui hän hengessään syvän liikutuksen valtaan ja järkyttyi,
11:34 ja hän sanoi: "Mihin te laitoitte hänet?" He sanoivat hänelle: "Herra, tule ja katso."
11:35 Ja Jeesus itki.
11:36 Niin juutalaiset sanoivat: "Katso, kuinka rakas hän oli hänelle!"
11:37 Mutta muutamat heistä sanoivat: "Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?"
11:38 Niin Jeesus joutui taas liikutuksen valtaan ja meni haudalle, ja se oli luola, ja sen suulla oli kivi.
11:39 Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois." Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut haudassa neljättä päivää."
11:40 Jeesus sanoi hänelle: "Enkö minä sanonut sinulle, että jos uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kirkkauden?"
11:41 Niin he ottivat kiven pois. Ja Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, minä kiitän sinua, että kuulit minua.
11:42 Minä kyllä tiesin, että sinä minua aina kuulet, mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä tämän sanon, että he uskoisivat sinun lähettäneen minut."
11:43 Ja sen sanottuansa hän huusi suurella äänellä: "Lasarus, tule ulos!"
11:44 Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen

kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: "Irrottakaa hänet ja antakaa hänen mennä."
11:45 Niin useat juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luokse ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen.
11:46 Mutta muutamat heistä menivät fariseusten luo ja puhuivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt.
11:47 Niin ylipapit ja fariseukset kokosivat neuvoston ja sanoivat: "Mitä me teemme, sillä tuo mies tekee monia merkkejä?
11:48 Jos annamme hänen näin olla, niin kaikki uskovat häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä maan että kansan."
11:49 Mutta eräs heistä, Kaifas, joka sinä vuonna oli ylimmäinen pappi, sanoi heille: "Te ette tiedä mitään,
11:50 ettekä ajattele, että teille on parempi, että yksi ihminen kuolee kansan edestä, kuin että koko kansa hukkuu."
11:51 Mutta sitä hän ei sanonut itsestään, vaan koska hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, hän profetoi, että Jeesus oli kuoleva kansan edestä,
11:52 eikä ainoastaan tämän kansan edestä, vaan myös kootakseen yhdeksi hajalla olevat Jumalan lapset.
11:53 Siitä päivästä lähtien oli heillä tehtynä päätös tappaa hänet.
11:54 Siksi Jeesus ei enää vaeltanut julkisesti juutalaisten keskellä, vaan lähti sieltä lähellä erämaata olevaan paikkaan, Efraim nimiseen kaupunkiin, ja siellä hän oleskeli opetuslapsineen.
11:55 Mutta juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja monet menivät maaseudulta ylös Jerusalemiin ennen pääsiäisjuhlaa, puhdistamaan itsensä.
11:56 Ja he etsivät Jeesusta ja sanoivat toisilleen seisoessaan pyhäkössä: "Mitä arvelette? Eikö hän tulekaan juhlille?"
11:57 Mutta ylipapit ja fariseukset olivat antaneet käskyjä, että jos joku tietäisi, missä hän on, hänen oli annettava se ilmi, jotta he ottaisivat hänet kiinni.

12:1 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus saapui Betaniaan, jossa asui Lasarus, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista.
12:2 Siellä valmistettiin hänelle ateria, ja Martta palveli, mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat aterialla hänen kanssaan.
12:3 Niin Maria otti naulan oikeaa, kallisarvoista nardusvoidetta ja voiteli Jeesuksen jalat ja pyyhki ne hiuksillaan, ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.
12:4 Silloin sanoi yksi hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot, joka oli hänet luovuttava:
12:5 "Miksi ei tätä voidetta myyty kolmeensataan denariin ja niitä annettu köyhille?"
12:6 Mutta tätä hän ei sanonut siksi, että olisi pitänyt huolta köyhistä, vaan koska oli varas, ja että hän kukkaron hoitajana otti itselleen, mitä siihen oli laitettu.

12:7 Niin Jeesus sanoi: "Anna hänen olla, että hän saisi toimittaa tämän minun hautaamiseni päivän varalle.
12:8 Sillä köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina."
12:9 Silloin suuri joukko juutalaisia sai tietää, että hän oli siellä, ja he menivät sinne, ei ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan myös nähdäkseen Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt kuolleista.
12:10 Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasaruksenkin,
12:11 koska monet juutalaiset hänen tähtensä menivät sinne ja uskoivat Jeesukseen.
12:12 Seuraavana päivänä, kun suuri kansanjoukko oli saapunut juhlille, he kuulivat, että Jeesus on tulossa Jerusalemiin,
12:13 ja he ottivat palmupuiden oksia ja menivät häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen, Israelin kuningas!"
12:14 Ja saatuansa nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niin kuin on kirjoitettu:
12:15 "Älä pelkää, tytär Siion, katso, sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä."
12:16 Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet, mutta kun Jeesus oli kirkastettu, silloin he muistivat, että tämä oli hänestä kirjoitettu ja että he olivat tämän hänelle tehneet.
12:17 Niin kansa, joka oli ollut hänen kanssaan, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä.
12:18 Siksi kansa meni häntä vastaan, koska he kuulivat, että hän oli tehnyt sen merkin.
12:19 Niin fariseukset sanoivat keskenään: "Te näette, ettette saa mitään aikaan. Katso, koko maailma juoksee hänen perässään."
12:20 Ja muutamia kreikkalaisia oli niiden joukossa, jotka tulivat ylös juhlaan rukoilemaan.
12:21 Nämä menivät Filippuksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä sanoen: "Herra, me tahdomme nähdä Jeesuksen."
12:22 Filippus meni ja sanoi sen Andreaalle, Andreas ja Filippus menivät ja sanoivat Jeesukselle.
12:23 Mutta Jeesus vastasi heille sanoen: "On tullut aika, että Ihmisen Poika kirkastetaan.
12:24 Varmasti, varmasti sanon teille, jos ei vehnän jyvä putoa maahan ja kuole, se jää yksin, mutta jos se kuolee, se tuottaa paljon hedelmää.
12:25 Joka elämäänsä rakastaa, tuhoaa sen, mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, hän säilyttää sen iäiseen elämään.
12:26 Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä.
12:27 Nyt minun sieluni on järkyttynyt, ja mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Mutta sen vuoksi tulin tähän hetkeen.

12:28 Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Ja kirkastin ja taas kirkastan!"
12:29 Niin kansa, joka seisoi ja kuuli sen, sanoi ukkosen jylisseen. Toiset sanoivat: "Häntä puhutteli enkeli."
12:30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne.
12:31 Nyt on tämän maailman tuomio, nyt tämän maailman hallitsija heitetään ulos,
12:32 ja jos minut korotetaan maasta, vedän kaikki itseni luokse."
12:33 Mutta sen hän sanoi ilmaisten, millaisella kuolemalla kuolisi.
12:34 Kansa vastasi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Voideltu pysyy aikakausiin, kuinka sinä sitten sanot, että Ihmisen Poika pitää korottaa? Kuka on tämä Ihmisen Poika?"
12:35 Niin Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valo on teidän keskuudessanne. Vaeltakaa, niin kauan kuin teillä valo on, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka pimeässä vaeltaa, ei tiedä, mihin hän menee.
12:36 Kun valon omistatte, uskokaa valoon, että valon lapsiksi tulisitte." Tämän Jeesus puhui ja meni pois ja piiloutui heiltä.
12:37 Ja vaikka hän oli tehnyt niin monta merkkiä heidän nähtensä, eivät he uskoneet häneen,
12:38 että kävisi toteen profeetta Jesajan sana, jonka hän on sanonut: "Herra, kuka uskoi meidän julistuksemme. Ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitettiin?"
12:39 Siksi he eivät voineet uskoa, koska Jesaja on vielä sanonut:
12:40 "Sokaisi heidän silmänsä ja paadutti heidän sydämensä, jotta eivät näkisi silmillään ja tajuaisi sydämellään ja eivät kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi."
12:41 Tämän Jesaja sanoi, kun hän näki hänen kirkkautensa ja puhui hänestä.
12:42 Kuitenkin useat hallitusmiehistä uskoivat häneen, mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi synagoogasta erotetuiksi.
12:43 Sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa.
12:44 Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka uskoo minuun, se ei usko minuun, vaan häneen, joka on minut lähettänyt.
12:45 Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt.
12:46 Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen.
12:47 Ja jos joku kuulee minun sanani eikä niitä noudata, niin häntä en minä tuomitse, sillä en minä tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman.
12:48 Joka hylkää minut eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijana se sana, jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä.
12:49 Sillä en minä itsestäni ole puhunut, vaan Isä, joka on minut

lähettänyt, on itse antanut minulle käskyn, mitä minun pitää sanoa ja mitä puhua.
12:50 Ja minä tiedän, että hänen käskynsä on iäinen elämä. Mitä minä puhun, puhun siten kuin Isä on minulle puhunut."

13:1 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi hetkensä tulleen, että hän siirtyisi tästä maailmasta Isän luo, niin hän, joka oli rakastanut omiaan, jotka maailmassa olivat, osoitti heille rakkautta loppuun asti.
13:2 Ja illallisella oltaessa, kun perkele jo oli laittanut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen, että hän luovuttaisi Jeesuksen,
13:3 niin Jeesus tietäen, että Isä oli antanut kaiken hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan luota ja oli menevä Jumalan luo,
13:4 nousi hän aterialta ja riisui päällysvaatteensa, otti liinavaatteen ja vyötti sillä itsensä.
13:5 Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan ja alkoi pestä opetuslastensa jalkoja ja kuivata niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt.
13:6 Niin hän tuli Simon Pietarin kohdalle, ja tämä sanoi hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?"
13:7 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä minä teen, sitä et nyt tiedä, mutta näiden jälkeen tiedät."
13:8 Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä pese minun jalkojani." Jeesus vastasi hänelle: "Ellen minä sinua pese, et omista osaa minun kanssani."
13:9 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan myös kädet ja pää."
13:10 Jeesus sanoi hänelle: "Joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestään, ja niin hän on kokonaan puhdas, ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki."
13:11 Sillä hän tiesi luovuttajansa, siksi hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat."
13:12 Kun hän oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut vaatteensa ja asettunut aterialle, sanoi hän heille: "Ymmärrättekö, mitä minä olen teille tehnyt?
13:13 Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen.
13:14 Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat.
13:15 Sillä minä annoin teille esikuvan, että te myös niin tekisitte, niin kuin minä olen teille tehnyt.
13:16 Varmasti, varmasti sanon teille, ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.
13:17 Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, jos te sen teette.
13:18 En minä puhu teistä kaikista, minä tiedän, ketkä olen valinnut, mutta jotta kirjoitus täyttyisi: 'Joka minun kanssani söi leipää, nosti kantapäänsä minua vastaan.'
13:19 Jo nyt minä sanon sen teille, ennen kuin se tapahtuu, että te, kun se

tapahtuu, uskoisitte, että minä olen.
13:20 Varmasti, varmasti sanon teille, joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, se ottaa vastaan minut, mutta joka ottaa vastaan minut, se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.
13:21 Tämän sanottuaan Jeesus järkyttyi hengessään ja todisti ja sanoi: "Varmasti, varmasti sanon teille, yksi teistä luovuttaa minut."
13:22 Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa epätietoisina, kenestä hän puhui.
13:23 Ja eräs hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus rakasti, lepäsi aterioitaessa Jeesuksen syliä vasten.
13:24 Simon Pietari nyökäytti hänelle päätään ja sanoi hänelle: "Sano, kuka se on, josta hän puhuu."
13:25 Niin tämä, nojautuen Jeesuksen rintaa vasten, sanoi hänelle: "Herra, kuka se on?"
13:26 Jeesus vastasi: "Se on se, jolle minä kastan ja annan tämän palan." Niin hän otti palan, kastoi sen ja antoi Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle.
13:27 Ja sen palan jälkeen meni häneen saatana. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mitä teet, tee pian."
13:28 Mutta ei kukaan aterioivista ymmärtänyt, mitä varten hän sen hänelle sanoi.
13:29 Sillä muutamat luulivat, koska kukkaro oli Juudaksella, Jeesuksen sanoneen hänelle: "Osta, mitä tarvitsemme juhlaksi", tai että hän antaisi jotakin köyhille.
13:30 Niin hän, otettuaan sen palan, meni kohta ulos, ja oli yö.
13:31 Kun hän oli mennyt ulos, sanoi Jeesus: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.
13:32 Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin kirkastaa myös Jumala hänet itsessään ja kirkastaa hänet pian.
13:33 Lapset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette minua etsimään, ja niin kuin sanoin juutalaisille: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla', niin sanon nyt myös teille.
13:34 Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut, jotta tekin niin rakastatte toisianne.
13:35 Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus."
13:36 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, mihin sinä menet?" Jeesus vastasi hänelle: "Mihin minä menen, sinne sinä et voi nyt minua seurata, mutta myöhemmin seuraat minua."
13:37 Pietari sanoi hänelle: "Herra, miksi en nyt voi seurata sinua? Elämäni minä annan sinun edestäsi."
13:38 Jeesus vastasi: "Sinäkö annat elämäsi minun edestäni? Varmasti, varmasti sanon sinulle, ei kieu kukko, ennen kuin sinä minut kolmesti kiellät.

14:1 "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun.
14:2 Minun Isäni talossa on monia asuntoja. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille paikkaa?
14:3 Ja vaikka minä menen valmistamaan teille paikan, tulen minä takaisin ja otan teidät luokseni, että te olisitte siellä, missä minä olen.
14:4 Ja tiedätte, mihin minä menen ja tien tiedätte."
14:5 Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet, kuinka sitten tietäisimme tien?"
14:6 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä, ei kukaan tule Isän luo muutoin kuin minun kauttani.
14:7 Jos te olisitte tunteneet minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni, tästä lähtien te tunnette hänet, ja te olette nähneet hänet."
14:8 Filippus sanoi hänelle: "Herra, näytä meille Isä, ja se riittää meille."
14:9 Jeesus sanoi hänelle: "Näin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Minut nähnyt on nähnyt Isän, ja kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä?'
14:10 Etkö usko, että minä olen Isässä ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni, ja Isä, joka minussa pysyy, tekee teot, jotka ovat hänen.
14:11 Uskokaa minuun, että minä olen Isässä ja että Isä on minussa, mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden.
14:12 Varmasti, varmasti sanon teille, joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin hän tekee, sillä minä menen Isän luo,
14:13 ja mitä hyvänsä pyydätte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa.
14:14 Jos te pyydätte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.
14:15 Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni.
14:16 Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iäisesti,
14:17 totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä, mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on teissä.
14:18 En minä jätä teitä orvoiksi, minä tulen teidän luoksenne.
14:19 Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut ja koska minä elän, niin te elätte.
14:20 Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässä ja te minussa ja minä teissä.
14:21 Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa, mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle."
14:22 Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle: "Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?"

14:23 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme hänen luokseen asumaan.
14:24 Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani, ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt.
14:25 Tämän minä olen teille puhunut ollessani teidän luonanne.
14:26 Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut.
14:27 Rauhan minä jätän teille, minun rauhani, sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älkääkä pelätkö.
14:28 Te kuulitte minun sanovan teille: 'Minä menen pois ja palaan jälleen teidän luoksenne.' Jos te minua rakastaisitte, niin te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän luo, sillä Isä on minua suurempi.
14:29 Ja nyt minä olen sanonut sen teille, ennen kuin se on tapahtunut, että te uskoisitte, kun se tapahtuu.
14:30 En minä enää puhu paljon teidän kanssanne, sillä tämän maailman hallitsija tulee, ja minusta ei saa mitään,
14:31 mutta jotta maailma tietäisi, että rakastan Isää ja teen, niin kuin Isä on minua käskenyt, nouskaa, lähtekäämme täältä."

15:1 "Minä olen oikea viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri.
15:2 Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii pois, ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän.
15:3 Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.
15:4 Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa.
15:5 Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.
15:6 Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niin kuin oksa, ja hän kuivettuu, ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat.
15:7 Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin pyytäkää, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.
15:8 Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsikseni.
15:9 Niin kuin Isä on minua rakastanut, niin minäkin olen rakastanut teitä, pysykää minun rakkaudessani.
15:10 Jos te pidätte minun käskyni, niin te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.
15:11 Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä ja

teidän ilonne tulisi täydelliseksi.
15:12 Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut.
15:13 Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä edestä.
15:14 Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.
15:15 En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee, vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni.
15:16 Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, jotta te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi. Että mitä ikinä te pyydätte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi.
15:17 Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne.
15:18 Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä.
15:19 Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi, mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, niin siksi maailma teitä vihaa.
15:20 Muistakaa sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi.' Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat. Jos he ovat minun sanaani noudattaneet, niin he noudattavat teidänkin sanaanne.
15:21 Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt.
15:22 Jos minä en olisi tullut ja puhunut heille, niin ei heillä olisi harhaan menoa, mutta nyt heillä ei ole, millä tekosyyllä harhaan menoaan puolustelisivat.
15:23 Joka vihaa minua, se vihaa myös minun Isääni.
15:24 Jos minä en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei heillä olisi harhaan menoa, mutta nyt he ovat nähneet ja ovat vihanneet sekä minua että minun Isääni.
15:25 Mutta se sana oli käyvä toteen, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'Vihasivat minua syyttä.'
15:26 Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, niin hän todistaa minusta.
15:27 Ja te myös todistatte, sillä te olette alusta asti olleet minun kanssani."

16:1 "Tämän minä olen teille puhunut, ettette loukkaantuisi.
16:2 He erottavat teidät synagoogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tarjoavansa jumalanpalveluksen Jumalalle.
16:3 Ja sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua.
16:4 Mutta tämän minä olen puhunut teille, että kun se aika tulee, te

muistaisitte minun sen teille sanoneen. Tätä minä en ole sanonut teille alusta, koska minä olin teidän kanssanne.
16:5 Mutta nyt minä menen hänen luokseen, joka on minut lähettänyt, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Mihin sinä menet?'
16:6 Mutta koska minä olen tämän teille puhunut, täyttää murhe teidän sydämenne.
16:7 Kuitenkin minä sanon teille totuuden, teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän luoksenne, mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän.
16:8 Ja kun hän tulee, niin hän paljastaa maailman harhaan menon ja oikeamielisyyden ja tuomion.
16:9 Harhaan menon, koska he eivät usko minuun.
16:10 Oikeamielisyyden, koska minä menen Isän luo ettekä te enää minua näe.
16:11 Ja tuomion, koska tämän maailman hallitsija on tuomittu.
16:12 Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa.
16:13 Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevat hän teille julistaa.
16:14 Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.
16:15 Kaikki, mitä Isällä on, on minun. Siksi minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.
16:16 Vähän aikaa, niin te ette enää minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut."
16:17 Silloin muutamat hänen opetuslapsistaan sanoivat toisilleen: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut', ja: 'Minä menen Isän luo'?"
16:18 Niin he sanoivat: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme ymmärrä, mitä hän puhuu."
16:19 Jeesus huomasi heidän tahtovan kysyä häneltä ja sanoi heille: "Sitäkö te kyselette keskenänne, että minä sanoin: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut'?
16:20 Varmasti, varmasti sanon teille, te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma iloitsee, te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne on muuttuva iloksi.
16:21 Kun vaimo synnyttää, on hänellä murhe, koska hänen hetkensä on tullut, mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan.
16:22 Niin on myös teillä nyt murhe, mutta minä olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloanne.
16:23 Ja sinä päivänä te ette minulta mitään kysy. Varmasti, varmasti sanon teille, jos te pyydätte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun

nimessäni.
16:24 Tähän asti te ette ole pyytäneet mitään minun nimessäni. Pyytäkää, niin te saatte, jotta teidän ilonne olisi täytetty.
16:25 Tämän minä olen puhunut teille kuvauksilla, mutta tulee aika, jolloin en puhu teille enää kuvauksilla, vaan avoimesti julistan teille sanomaa Isästä.
16:26 Sinä päivänä te pyydätte minun nimessäni, enkä minä sano teille, että minä pyydän Isältä teidän puolestanne,
16:27 sillä Isä itse rakastaa teitä siksi, että te olette minua rakastaneet ja uskoneet minun lähteneen Jumalan luota.
16:28 Minä olen lähtenyt Isästä ja tullut maailmaan, jälleen minä jätän maailman ja menen Isän luo."
16:29 Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Katso, nyt sinä puhut avoimesti etkä käytä mitään kuvausta.
16:30 Nyt me tiedämme, että sinä tiedät kaikki, etkä tarvitse, että kukaan sinulta kysyy. Siksi me uskomme sinun lähteneen Jumalan luota."
16:31 Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte.
16:32 Katso, tulee hetki ja on jo tullut, jona teidät hajotetaan kukin taholleen ja te jätätte minut yksin. En minä kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on minun kanssani.
16:33 Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on tuskaa, mutta olkaa turvallisella mielellä, minä olen voittanut maailman."

17:1 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut,
17:2 koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iäisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut.
17:3 Mutta tämä on iäinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet todellinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.
17:4 Minä olen kirkastanut sinut maan päällä, minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni.
17:5 Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennen kuin maailma olikaan.
17:6 Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat noudattaneet sinun sanaasi.
17:7 Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet minulle antanut, on sinulta.
17:8 Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät minun todella lähteneen sinun luotasi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.
17:9 Minä rukoilen heidän edestään, en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun,
17:10 ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun, ja

minä olen kirkastettu heissä.
17:11 Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun luoksesi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhtä niin kuin me.
17:12 Kun minä olin heidän kanssaan, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja vartioin heitä, eikä heistä hukkaan joutunut yksikään muu kuin tuhon poika, että kirjoitus täyttyisi.
17:13 Mutta nyt minä tulen sinun luoksesi ja puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään.
17:14 Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole.
17:15 En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta.
17:16 He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään maailmasta ole.
17:17 Pyhitä heidät totuudessa, sinun sanasi on totuus.
17:18 Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan,
17:19 ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa.
17:20 Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,
17:21 että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.
17:22 Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niin kuin me olemme yhtä,
17:23 minä heissä, ja sinä minussa, että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niin kuin sinä olet minua rakastanut.
17:24 Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista.
17:25 Oikeamielinen Isä, maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että sinä olet minut lähettänyt.
17:26 Ja minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä."

18:1 Kun Jeesus oli tämän puhunut, lähti hän pois opetuslastensa kanssa yli Kedronin puron, missä oli puutarha, johon hän meni opetuslapsineen.
18:2 Mutta myös Juudas, joka hänet luovutti, tiesi sen paikan, koska Jeesus ja hänen opetuslapsensa usein olivat kokoontuneet sinne.
18:3 Niin Juudas otti sotilasjoukon sekä ylipappien ja fariseusten

palvelijoita ja tuli sinne soihdut ja lamput ja aseet mukanaan.
18:4 Silloin Jeesus, joka tiesi kaiken, mikä oli häntä kohtaava, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä te etsitte?"
18:5 He vastasivat hänelle: "Jeesusta, Nasaretilaista." Jeesus sanoi heille: "Minä olen!" Ja Juudas, joka hänet luovutti, seisoi myös heidän kanssaan.
18:6 Kun hän siis sanoi heille: "Minä olen!", perääntyivät he ja kaatuivat maahan.
18:7 Niin hän taas kysyi heiltä: "Ketä te etsitte?" He sanoivat: "Jeesusta, Nasaretilaista."
18:8 Jeesus vastasi: "Sanoin teille, että minä olen. Jos te minua etsitte, niin antakaa näiden mennä",
18:9 että se sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut: "En minä ole kadottanut ketään niistä, jotka sinä olet minulle antanut."
18:10 Niin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan, ja palvelijan nimi oli Malkus.
18:11 Niin Jeesus sanoi Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen. Enkö minä joisi sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?"
18:12 Niin sotilasjoukko ja päällikkö ja juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat hänet
18:13 ja veivät ensin Hannaan luo, sillä hän oli Kaifaan appi, ja Kaifas oli sinä vuonna ylimmäisenä pappina.
18:14 Ja Kaifas oli se, joka neuvottelussa oli juutalaisille sanonut: "On hyödyllistä, että yksi ihminen kuolee kansan edestä."
18:15 Ja Jeesusta seurasi Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi. Tämä opetuslapsi oli ylimmäisen papin tuttava ja meni Jeesuksen kanssa sisälle ylimmäisen papin kartanoon.
18:16 Mutta Pietari seisoi portilla ulkona. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylimmäisen papin tuttava, meni ulos ja puhui portinvartijalle ja toi Pietarin sisälle.
18:17 Niin palvelijatar, joka vartioi porttia, sanoi Pietarille: "Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Hän sanoi: "En ole."
18:18 Mutta palvelijat ja käskyläiset olivat tehneet hiilivalkean, koska oli kylmä, ja seisoivat ja lämmittelivät. Ja myös Pietari seisoi heidän kanssaan lämmittelemässä.
18:19 Niin ylimmäinen pappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opistaan.
18:20 Jeesus vastasi hänelle: "Minä olen julkisesti puhunut maailmalle, minä olen aina opettanut synagogissa ja pyhäkössä, joihin kaikki juutalaiset kokoontuvat, enkä ole salassa puhunut mitään.
18:21 Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä minä olen heille puhunut, katso, he tietävät, mitä minä olen sanonut."
18:22 Mutta kun Jeesus oli tämän sanonut, eräs palvelija sivalsi häntä sanoen: "Niinkö sinä vastaat ylimmäiselle papille?"
18:23 Jeesus vastasi hänelle: "Jos minä pahasti puhuin, niin näytä toteen,

että se on pahaa, mutta jos minä puhuin oikein, miksi minua lyöt?"
18:24 Niin Hannas lähetti hänet sidottuna ylimmäisen papin Kaifaan luo.
18:25 Mutta Simon Pietari seisoi lämmittelemässä. Niin he sanoivat hänelle: "Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?" Hän kielsi ja sanoi: "En ole."
18:26 Silloin eräs ylimmäisen papin palvelijoista, sen sukulainen, jolta Pietari oli sivaltanut korvan pois, sanoi: "Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?"
18:27 Niin Pietari taas kielsi, ja samassa kiekui kukko.
18:28 Niin he veivät Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin, ja oli varhainen aamu. Ja itse he eivät menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, jotta voisivat syödä pääsiäislammasta.
18:29 Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Mikä syytös ja kanne teillä on tätä miestä vastaan?"
18:30 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme olisi antaneet häntä sinun käsiisi."
18:31 Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja tuomitkaa hänet lakinne mukaan." Juutalaiset sanoivat hänelle: "Meidän ei ole lupa ketään tappaa",
18:32 että Jeesuksen sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut, antaen tietää, minkälaisella kuolemalla hän kuolisi.
18:33 Niin Pilatus meni taas sisälle palatsiin ja kutsui Jeesuksen ja sanoi hänelle: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?"
18:34 Jeesus vastasi hänelle: "Itsestäsikö sen sanot, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?"
18:35 Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet sinut minun käsiini. Mitä olet tehnyt?"
18:36 Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta, sillä jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin, mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä."
18:37 Niin Pilatus sanoi hänelle: "Sinä siis kuitenkin olet kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinä sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni."
18:38 Pilatus sanoi hänelle: "Mikä on totuus?" Ja sen sanottuaan hän taas meni ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänestä yhtään syytä.
18:39 Mutta te olette tottuneet siihen, että minä päästän teille yhden vangin irti pääsiäisenä. Tahdotteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?"
18:40 Niin he taas huusivat sanoen: "Älä häntä, vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli rosvo.

19:1 Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja ruoskitti hänet.
19:2 Ja sotamiehet väänsivät seppeleen orjantappuroista, laittoivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuraisen vaatteen
19:3 ja tulivat hänen luoksensa ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas", ja he antoivat hänelle sivalluksia.
19:4 Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet ulos teille, tietääksenne, etten minä löydä hänessä yhtäkään syytä."
19:5 Niin Jeesus tuli ulos, päässään orjantappuroista tehty seppele ja purppurainen vaate päällään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso, ihminen!"
19:6 Kun ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, huusivat he sanoen: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä mitään syytä."
19:7 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Me omistamme lain ja lain mukaan hänen pitää kuolla, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi."
19:8 Kun nyt Pilatus kuuli tämän sanan, pelkäsi hän vielä enemmän
19:9 ja meni taas sisälle palatsiin ja sanoi Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei hänelle vastannut.
19:10 Niin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta sinut päästää ja minulla on valta sinut ristiinnaulita?"
19:11 Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Siksi on sen rikkomus suurempi, joka jätti minut sinun käsiisi."
19:12 Tämän tähden Pilatus koetti päästää hänet irti. Mutta juutalaiset huusivat sanoen: "Jos päästät hänet, et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan."
19:13 Kun Pilatus kuuli nämä sanat, antoi hän viedä Jeesuksen ulos ja istui tuomarinistuimelle, paikalle, jonka nimi on Litostroton, hebreaksi Gabbata.
19:14 Ja oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes tunti. Ja hän sanoi juutalaisille: "Katso, teidän kuninkaanne!"
19:15 Niin he huusivat: "Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse hänet!" Pilatus sanoi heille: "Onko minun ristiinnaulittava teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ole kuningasta, vaan keisari."
19:16 Silloin hän luovutti hänet heille ja antoi ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat Jeesuksen.
19:17 Ja kantaen itse omaa ristiänsä hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan heprean kielellä Golgataksi.
19:18 Siellä he hänet ristiinnaulitsivat ja hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle.
19:19 Ja Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja kiinnitti sen ristiin, ja siihen oli kirjoitettu: "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas."
19:20 Tämän päällekirjoituksen lukivat monet juutalaiset, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia, ja se oli kirjoitettu hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi.
19:21 Niin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita:

'Juutalaisten kuningas', vaan että hän on sanonut: 'Minä olen juutalaisten kuningas.'"
19:22 Pilatus vastasi: "Minkä minä kirjoitin, sen kirjoitin."
19:23 Kun sotamiehet olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, ottivat he hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotamiehelle osansa, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kauttaaltaan ylhäältä asti kudottu.
19:24 Siksi he sanoivat toisilleen: "Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heitetään siitä arpaa, kenen se on oleva", että tämä kirjoitus kävisi toteen: "Jakoivat minun vaatteeni itselleen ja heittivät minun puvustani arpaa." Ja sotamiehet tekivät niin.
19:25 Mutta Jeesuksen ristin ääressä seisoivat hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo, ja Maria Magdaleena.
19:26 Kun Jeesus näki äitinsä ja opetuslapsen, jota rakasti, seisovan vieressä, sanoi hän äidilleen: "Vaimo, katso, poikasi!"
19:27 Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.
19:28 Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki oli täytetty, sanoi hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on jano."
19:29 Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä, niin he täyttivät hapanviinillä sienen ja laittoivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat sen hänen suunsa eteen.
19:30 Kun Jeesus oli ottanut hapanviiniä, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.
19:31 Koska silloin oli valmistuspäivä ja etteivät ruumiit jäisi ristille sapatiksi, sillä se sapatinpäivä oli suuri, niin juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas.
19:32 Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta hänen kanssaan ristiinnaulitulta.
19:33 Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan,
19:34 vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä.
19:35 Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte.
19:36 Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen: "Älköön häneltä luuta rikottako."
19:37 Ja vielä sanoo toinen kirjoitus: "He luovat katseensa häneen, jonka he ovat lävistäneet."
19:38 Mutta sen jälkeen Joosef, arimatialainen, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, vaikka salaa, juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta saada ottaa Jeesuksen ruumiin, ja Pilatus myöntyi siihen. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin.
19:39 Tuli myös Nikodeemus, joka ensi kerran oli yöllä tullut Jeesuksen

luokse, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa.
19:40 Niin he ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten yrttien kanssa käärinliinoihin, niin kuin juutalaisilla on tapana haudata.
19:41 Ja sillä paikalla, missä hänet ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja puutarhassa uusi hauta, johon ei vielä oltu ketään laitettu.
19:42 Siihen he nyt laittoivat Jeesuksen, koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä.

20:1 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeä, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudan suulta.
20:2 Niin hän riensi pois ja tuli Simon Pietarin luo ja sen toisen opetuslapsen luo, joka oli Jeesukselle rakas, ja sanoi heille: "Ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä, mihin ovat hänet vieneet."
20:3 Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle.
20:4 Ja he juoksivat molemmat yhdessä, mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä, nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle.
20:5 Ja kun hän kurkisti sisään, näki hän käärinliinat siellä, kuitenkaan hän ei mennyt sisälle.
20:6 Niin Simon Pietarikin tuli hänen perässään ja meni sisälle hautaan ja näki käärinliinat siellä
20:7 ja hikiliinan, joka oli ollut hänen päässään, ei laitettuna yhteen käärinliinojen kanssa, vaan toiseen paikkaan erikseen kokoon käärittynä.
20:8 Silloin toinenkin opetuslapsi, joka ensimmäisenä oli tullut haudalle, meni sisään ja näki ja uskoi.
20:9 Sillä he eivät vielä tunteneet kirjoituksista, että hän oli kuolleista nouseva.
20:10 Niin opetuslapset menivät takaisin kotiinsa.
20:11 Mutta Maria seisoi haudan edessä ulkopuolella ja itki. Kun hän näin itki, kurkisti hän hautaan
20:12 ja näki kaksi enkeliä valkoisissa vaatteissa istuvan, toisen pääpuolessa ja toisen jalkapuolessa, siinä, missä Jeesuksen ruumis oli maannut.
20:13 Nämä sanoivat hänelle: "Nainen, mitä itket?" Hän sanoi heille: "Ovat ottaneet pois minun Herrani, enkä tiedä, mihin ovat hänet vieneet."
20:14 Tämän sanottuaan hän kääntyi taaksepäin ja näki Jeesuksen siinä seisovan, eikä tiennyt, että se oli Jeesus.
20:15 Jeesus sanoi hänelle: "Nainen, mitä itket? Ketä etsit?" Tämä luuli häntä puutarhuriksi ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olet kantanut hänet pois, sano minulle, mihin olet hänet vienyt, niin minä otan hänet."
20:16 Jeesus sanoi hänelle: "Maria!" Tämä kääntyi ja sanoi hänelle hepreankielellä: "Rabbuuni!", mikä tarkoittaa opettaja.
20:17 Jeesus sanoi hänelle: "Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni luokse, mutta mene minun veljieni tykö ja sano heille,

että minä nousen ylös, minun Isäni ja teidän Isänne luokse, ja minun Jumalani ja teidän Jumalanne."
20:18 Maria Magdaleena meni ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran ja että Herra oli hänelle näin sanonut.
20:19 Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!"
20:20 Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.
20:21 Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät."
20:22 Ja tämän sanottuaan hän puhalsi ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki!
20:23 Joiden harhaan menot päästätte, niille ne ovat päästetyt. Joiden harhaan menot pidätätte, niille ne ovat pidätetyt."
20:24 Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssansa, kun Jeesus tuli.
20:25 Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Me näimme Herran." Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko."
20:26 Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!"
20:27 Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen."
20:28 Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!"
20:29 Jeesus sanoi hänelle: "Siksi että minut näit, uskot. Autuaita ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!"
20:30 Paljon muitakin merkkejä, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden,
20:31 mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Voideltu, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään.

21:1 Sen jälkeen Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan järven rannalla, ja hän ilmestyi näin:
21:2 Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, ja Sebedeuksen pojat sekä kaksi muuta hänen opetuslapsistaan olivat yhdessä.
21:3 Simon Pietari sanoi heille: "Minä menen kalaan." He sanoivat hänelle: "Me lähdemme myös sinun kanssasi." Niin he lähtivät ja astuivat veneeseen, mutta eivät sinä yönä saaneet mitään.

21:4 Ja kun jo oli aamu, seisoi Jeesus rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tienneet, että se oli Jeesus.
21:5 Niin Jeesus sanoi heille: "Lapset, onko teillä mitään syötävää?" He vastasivat hänelle: "Ei ole."
21:6 Hän sanoi heille: "Heittäkää verkko oikealle puolelle venettä, niin saatte." He heittivät verkon, mutta eivät jaksaneet vetää sitä ylös kalojen paljouden tähden.
21:7 Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra." Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, vyötti hän vaippansa ympärilleen, sillä hän oli ilman vaatteita, ja heittäytyi järveen.
21:8 Mutta muut opetuslapset tulivat veneellä ja vetivät perässään verkkoa kaloineen, sillä he eivät olleet maasta kauempana kuin noin kahdensadan kyynärän päässä.
21:9 Kun he astuivat maalle, näkivät he siellä hiilloksen ja kalan laitettuna sen päälle, sekä leipää.
21:10 Jeesus sanoi heille: "Tuokaa tänne niitä kaloja, joita saitte."
21:11 Niin Simon Pietari astui veneeseen ja veti maalle verkon, täynnä suuria kaloja, sata viisikymmentä kolme. Ja vaikka niitä oli niin paljon, ei verkko revennyt.
21:12 Jeesus sanoi heille: "Tulkaa syömään aamiaista." Mutta ei kukaan opetuslapsista uskaltanut kysyä häneltä: "Kuka sinä olet?", koska he tiesivät, että se oli Herra.
21:13 Niin Jeesus meni ja otti leivän ja antoi heille, ja samoin kalan.
21:14 Tämä oli jo kolmas kerta, jolloin Jeesus noustuaan kuolleista ilmestyi opetuslapsilleen.
21:15 Kun he olivat syöneet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Hän vastasi hänelle: "Kyllä, Herra, sinä tiedät, että pidän sinusta." Hän sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani."
21:16 Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Hän vastasi hänelle: "Kyllä, Herra, sinä tiedät, että pidän sinusta." Hän sanoi hänelle: "Paimenna minun lampaitani."
21:17 Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, pidätkö minusta?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannella kerralla sanoi hänelle: "Pidätkö minusta?" ja vastasi hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki, sinä tiedät, että minä pidän sinusta." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani.
21:18 Varmasti, varmasti sanon sinulle, kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit, mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et halua."
21:19 Mutta sen hän sanoi ilmaistakseen, millaisella kuolemalla Pietari kirkastaa Jumalaa. Ja tämän sanottuaan hän lausui hänelle: "Seuraa minua."
21:20 Niin Pietari kääntyi ja näki sen opetuslapsen seuraavan, jota Jeesus rakasti ja joka myös oli aterioitaessa nojannut hänen rintaansa vasten ja

sanonut: "Herra, kuka on sinun luovuttajasi?"
21:21 Kun Pietari hänet näki, sanoi hän Jeesukselle: "Herra, kuinka sitten tämän käy?"
21:22 Jeesus sanoi hänelle: "Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee? Seuraa sinä minua."
21:23 Niin sellainen puhe levisi veljien keskuuteen, ettei se opetuslapsi kuole, mutta ei Jeesus sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: "Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee?"
21:24 Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on nämä kirjoittanut, ja me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi.
21:25 On paljon muutakin, mitä Jeesus teki, ja jos se kohta kohdalta kirjoitettaisiin, niin arvelen, etteivät maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa. Aamen.

Pyhien apostolien teot

1:1 Ensimmäisen kirjan tein kaikista, oi Teofilus, mitä Jeesus alkoi tehdä sekä myös opettaa,
1:2 aina siihen päivään, jona hänet otettiin ylös, ennen kuin hän oli Pyhän Hengen kautta antanut käskynsä valitsemilleen apostoleille,
1:3 joille hän osoitti kärsimisensä jälkeen elävänsä monien todistusten kautta, ilmestyen heille neljänkymmenen päivän ajan ja puhuen Jumalan valtakunnasta,
1:4 ja yhdessä ruokaillessaan hän käski hän heitä ja sanoi: "Älkää lähtekö Jerusalemista, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet,
1:5 sillä Johannes tosin kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näiden päivien jälkeen."
1:6 Niin he ollessaan koolla kysyivät häneltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla sinä ennallistat Israelille valtakunnan?"
1:7 Hän sanoi heille: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä asetti omalla vallallaan,
1:8 mutta te saatte voiman Pyhä Hengen tullessa päällenne ja te tulette minun todistajikseni sekä Jerusalemissa että kaikessa Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka."
1:9 Näitä puhuessaan, opetuslasten katsellessa, hänet otettiin ylös ja pilvi vei hänet pois heidän silmiltään
1:10 ja katso, heidän luonaan seisoi kaksi miestä valkoisissa vaatteissa,
1:11 ja nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, tule e samalla tavalla kuin te näitte hänen taivaaseen menevän."
1:12 Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Oliivitarhaksi ja joka on lähellä Jerusalemia, sapatinmatkan päässä.
1:13 Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, he menivät siihen yläsaliin, jossa tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob Alfeuksen poika ja Simon, kiivailija, ja Juudas Jaakobin poika.
1:14 Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa.
1:15 Ja niinä päivinä Pietari nousi veljien keskellä, kun oli väkeä koolla noin sata kaksikymmentä henkilöä, ja sanoi:
1:16 "Miehet, veljet, sen kirjoituksen piti täyttyä, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaksesta, joka ryhtyi Jeesuksen vanginneiden oppaaksi,
1:17 että oli laskettu meidän joukkoomme ja sai arvan palveluun.
1:18 Tämä hankki maatilan vääryyden palkalla ja joutuessaan kaatumaan suulleen halkesi keskeltä ja kaikki sisälmykset valuivat ulos.
1:19 Ja se tuli kaikkien Jerusalemin asukasten tietoon, ja niin sitä maatilaa kutsutaan heidän kielellään Akeldamaksi, se on veren maatila.

1:20 Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen maatalonsa autioksi ja älköön siinä olko asukasta', ja: 'Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa.'
1:21 Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet meidän kanssamme kaiken sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos meidän luonamme,
1:22 Johanneksen kasteesta alkaen aina siihen päivään, jona hänet meiltä otettiin ylös, tulemaan hänen ylösnousemisensa todistajaksi meidän kanssamme."
1:23 Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan.
1:24 Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä, joka tunnet kaikkien sydämet osoita, kumman näistä kahdesta sinä olet valinnut
1:25 ottamaan sen paikan tässä palveluksessa ja apostolinvirassa, josta Juudas erosi, mennäkseen omaan paikkaansa."
1:26 Ja he heittivät heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin niiden yhdentoista kanssa apostolien joukkoon.

2:1 Ja viidenkymmenen päivän täyttyessä, olivat he kaikki yhdessä koolla.
2:2 Ja tuli yhtäkkiä taivaasta humahdus, kuin väkevän tuulen käydessä, ja se täytti koko talon, jossa he istuivat.
2:3 Ja he näkivät kuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itse kunkin päälle,
2:4 ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua muilla kielillä, kuten Henki antoi heille puhuttavaksi.
2:5 Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalisia miehiä, kaikista kansoista, joita on taivaan alla.
2:6 Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa, ja he hämmentyivät, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltään.
2:7 Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia?
2:8 Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?
2:9 Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa,
2:10 Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset,
2:11 kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja."
2:12 Ja he olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja sanoivat toinen toisilleen: "Mitä tämä mahtaa olla?"
2:13 Mutta toiset ivasivat heitä ja sanoivat: "He ovat täynnä makeaa viiniä!"
2:14 Niin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvat, olkoon

tämä teille tiedoksi ja ottakaa minun sanani korviinne.
2:15 Eivät nämä ole juovuksissa, kuten luulette, sillä nyt on vasta kolmas tunti päivästä.
2:16 Vaan tämä on se, mikä on sanottu profeetta Jooelin kautta:
2:17 'Ja tapahtuu viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Hengestäni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, ja nuorukaisenne näkevät näkyjä, ja vanhuksenne unia uneksuvat.
2:18 Ja myös palvelijoideni ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Hengestäni, ja he profetoivat.
2:19 Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savua.
2:20 Aurinko muuttuu pimeäksi ja kuu vereksi ennen Herran suuren ja loistavan päivän tuloa.
2:21 Ja tapahtuu, että jokainen, joka vain kutsuu Herran nimeä, pelastetaan.'
2:22 Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttaan teki teidän keskellänne, niin kuin itse tiedätte,
2:23 hänet, joka teille luovutettiin, Jumalan tiedetyn päätöksen ja edeltä tietämyksen mukaan, te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja tapoitte.
2:24 Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, niin kuin ei ollut mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet pitää.
2:25 Sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen aina edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjuisi.
2:26 Tämän vuoksi minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja myös minun lihani asuu toivossa,
2:27 sillä sinä et jätä minun sieluani Haadekseen etkä anna sinun pyhäsi nähdä katoavaisuutta.
2:28 Teit minulle tunnetuiksi elämän tiet, täytät minut ilolla sinun kasvojesi edessä.'
2:29 Miehet, veljet, on lupa teille rohkeasti sanoa, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu, onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä.
2:30 Koska hän nyt oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannoen luvannut hänelle lihan mukaan herättää hänen kupeidensa hedelmän hänen valtaistuimelleen,
2:31 niin hän edeltä nähden puhui Voidellun ylösnousemisesta sanoen, ettei Voideltu ollut jäävä hylätyksi Haadekseen eikä hänen lihansa näkisi katoavaisuutta.
2:32 Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.
2:33 Koska hän siis on Jumalan oikean käden voimalla korotettu ja on

Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette.
2:34 Sillä ei Daavid ole noussut ylös taivaisiin, vaan hän sanoo itse: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni,
2:35 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'
2:36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin talo, että Jumala teki hänet sekä Herraksi että Voidelluksi, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte."
2:37 Ja kuultu viilsi heidän sydäntään ja he sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä me teemme?"
2:38 Niin Pietari sanoi heille: "Kääntykää ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen harhaan menonne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.
2:39 Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu."
2:40 Ja monilla muilla sanoilla hän vakaasti todisti ja hän kehotti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta."
2:41 Jotka ottivat mielihyvin hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.
2:42 Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.
2:43 Ja jokaiselle sielulle tuli pelko, ja monta ihmettä ja merkkiä tapahtui apostolien kautta.
2:44 Ja kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä,
2:45 ja he myivät maansa ja tavaransa ja jakelivat kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi.
2:46 Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella,
2:47 kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi päivittäin pelastuneita seurakuntaan.

3:1 Ja Pietari ja Johannes menivät pyhäkköön yhdeksännellä tunnilla, rukoushetkellä.
3:2 Silloin kannettiin esille miestä, joka oli ollut rampa äitinsä kohdusta asti ja jonka he joka päivä laittoivat pyhäkön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almua pyhäkköön meneviltä.
3:3 Nähdessään Pietarin ja Johanneksen, kun he olivat menossa pyhäkköön, hän pyysi heiltä almua.
3:4 Niin Pietari ja Johannes katsoivat häneen kiinteästi, ja Pietari sanoi: "Katso meihin."
3:5 Ja hän tarkkasi heitä odottaen heiltä jotakin saavansa.
3:6 Niin Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy."
3:7 Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet ylös, ja heti

hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat,
3:8 ja hän hypähti pystyyn, seisoi ja käveli, ja hän meni heidän kanssaan pyhäkköön, kävellen ja hypellen ja ylistäen Jumalaa.
3:9 Ja kaikki kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa,
3:10 ja he tunsivat hänet siksi, joka almuja saadakseen oli istunut pyhäkön Kauniin portin pielessä, ja he olivat täynnä hämmästystä ja ihmettelyä siitä, mikä hänelle oli tapahtunut.
3:11 Ja kun hän yhä pysyi Pietarin ja Johanneksen seurassa, riensi kaikki kansa hämmästyksen vallassa heidän luokseen niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.
3:12 Sen nähdessään Pietari ryhtyi puhumaan kansalle ja sanoi: "Israelin miehet, mitä te tätä ihmettelette, tai mitä te meitä noin katselette, ikään kuin me omalla voimallamme tai jumalisuudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään.
3:13 Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jeesuksen, jonka te annoitte alttiiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun tämä oli päättänyt hänet päästää.
3:14 Te kielsitte pyhän ja oikeamielisen ja anoitte, että teille lahjoitettaisiin murhamies,
3:15 mutta elämän päämiehen te tapoitte, hänet Jumala on herättänyt kuolleista, ja me olemme sen todistajat.
3:16 Ja uskon kautta hänen nimeensä on hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka te näette ja tunnette, ja usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on hänelle antanut hänen jäsentensä terveyden kaikkien teidän nähtenne.
3:17 Ja nyt, veljet, minä tiedän, että te olette tietämättömyydestä sen tehneet, te niin kuin teidän hallitusmiehennekin.
3:18 Mutta näin on Jumala täyttänyt sen, minkä hän oli edeltä ilmoittanut kaikkien profeettojen suun kautta, että nimittäin hänen Voideltunsa piti kärsiä.
3:19 Katukaa ja kääntykää, että teidän harhaan menonne pyyhittäisiin pois,
3:20 että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltä määrätty, Kristuksen Jeesuksen,
3:21 joka tosin taivaan pitää ottaa vastaan siihen asti, kunnes kaikki jälleen ennallistetaan, mistä Jumala on aikakausista asti puhunut pyhien profeettojensa suun kautta.
3:22 Sillä Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala herättää teille veljienne joukosta, häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän vain teille puhuu.
3:23 Ja tapahtuu jokaiselle sielulle, joka ei sitä profeettaa kuule, että hänet hävitetään kansasta.'
3:24 Ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja kaikki järjestään, jotka ovat puhuneet, ovat ilmoittaneet näistä päivistä.
3:25 Te olette profeettojen ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki meidän

isiemme kanssa sanoen Aabrahamille: 'Ja sinun siemenessä siunataan kaikkia maan sukukuntia.'
3:26 Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt hänet siunaamaan teitä, kun käännytte kukin pois pahuudestanne."

4:1 Mutta kun he puhuivat kansalle, astuivat papit ja pyhäkön vartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä,
4:2 närkästyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista.
4:3 Ja he kävivät heihin käsiksi ja laittoivat heidät vankeuteen seuraavaan päivään asti, sillä oli jo ilta.
4:4 Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteentuhanteen.
4:5 Seuraavana päivänä heidän hallitusmiehensä ja vanhimpansa ja kirjanoppineensa kokoontuivat Jerusalemissa,
4:6 niin myös ylimmäinen pappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksander sekä kaikki, jotka olivat ylipapillista sukua.
4:7 Ja he asettivat heidät eteensä ja kysyivät: "Millä voimalla tai kenen nimeen te tämän teitte?"
4:8 Silloin Pietari, Pyhää Henkeä täynnä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat!
4:9 Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä työstä ja siitä, kenen kautta hän on parantunut,
4:10 niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte, mutta jonka Jumala kuolleista herätti, hänen nimensä kautta tämä seisoo terveenä teidän edessänne.
4:11 Hän on 'se kivi, jonka te, rakentajat, hylkäsitte, mutta joka on kulmakiveksi tullut.'
4:12 Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa. sillä ei ole taivaan alla ihmisille annettu muuta nimeä, jossa meidän pitää pelastua."
4:13 Mutta kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulunkäymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät, ja he tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa.
4:14 Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssaan eivät voineet sanoa mitään vastaan,
4:15 vaan käskettyään heidän astua ulos neuvostosta he pitivät keskenänsä neuvoa
4:16 ja sanoivat: "Mitä me teemme näille miehille? Sillä että heidän kauttaan on tapahtunut ilmeinen ihme, sen kaikki Jerusalemin asukkaat tietävät, emmekä me voi sitä kieltää.
4:17 Mutta ettei se leviäisi laajemmin kansaan, niin kielletään ankarasti heitä enää tähän nimeen puhumasta yhdellekään ihmiselle."
4:18 Niin he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä mitään puhumasta ja

opettamasta Jeesuksen nimeen.
4:19 Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: "Päättäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa,
4:20 mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet."
4:21 Niin he uhkasivat heitä vielä enemmän ja päästivät heidät, koska eivät kansan tähden keksineet, miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä oli tapahtunut.
4:22 Sillä enemmän kuin neljänkymmenen oli vuosiltaan se mies, jossa tämä parantumisen ihme oli tapahtunut.
4:23 Ja päästyään vapaiksi he menivät omiensa luokse ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.
4:24 Sen kuultuaan he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!
4:25 Sinä, joka Pyhän Hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?
4:26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan.'
4:27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntien kanssa,
4:28 tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltä määrännyt tapahtuvaksi.
4:29 Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiaan ja anna palvelijoidesi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi,
4:30 ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta."
4:31 Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.
4:32 Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu, eikä kukaan heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä.
4:33 Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemisesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.
4:34 Ei myöskään ollut heidän joukossaan ketään puutteenalaista, sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan
4:35 ja laittoivat apostolien jalkojen juureen, ja jokaiselle jaettiin sen mukaan kuin hän tarvitsi.
4:36 Niinpä Joosef, jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi, se on käännettynä: kehottaja, leeviläinen, syntyisin Kyprosta,
4:37 myi omistamansa pellon, toi rahat ja laittoi ne apostolien jalkojen juureen.

5:1 Mutta eräs mies, nimeltä Ananias, ja hänen vaimonsa Safiira myivät maatilan,
5:2 ja mies kätki vaimonsa tietäen osan hinnasta, ja osan hän toi ja laittoi apostolien jalkojen eteen.
5:3 Mutta Pietari sanoi: "Ananias, miksi on saatana täyttänyt sinun sydämesi, niin että koetit pettää Pyhää Henkeä ja kätkit osan maatilan hinnasta?
5:4 Eikö se myymättä olisi ollut sinun omasi, ja eikö myynnin jälkeenkin sen hinta ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tämän tehdä? Et sinä ole valehdellut ihmisille, vaan Jumalalle."
5:5 Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.
5:6 Ja nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänet ja kantoivat hänet pois ja hautasivat.
5:7 Noin kolmen tunnin kuluttua hänen vaimonsa tuli sisään eikä tiennyt, mitä oli tapahtunut.
5:8 Niin Pietari kysyi häneltä: "Sano minulle, siihenkö hintaan te myitte maatilan?" Hän vastasi: "Kyllä, juuri siihen hintaan."
5:9 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette yksissä tuumin käyneet kiusaamaan Herran Henkeä? Katso, niiden jalat, jotka hautasivat sinun miehesi, ovat oven takana, ja he kantavat sinutkin pois."
5:10 Niin hän heti kaatui hänen jalkojensa eteen ja heitti henkensä, ja kun nuorukaiset tulivat sisään, tapasivat he hänet kuolleena, kantoivat pois ja hautasivat hänet hänen miehensä viereen.
5:11 Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat.
5:12 Ja apostolien käsien kautta tapahtui kansassa monta tunnustekoa ja ihmettä, ja he olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä.
5:13 Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniassa.
5:14 Ja yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot.
5:15 Kannettiin sairaita kaduillekin ja laitettiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkin heistä.
5:16 Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi.
5:17 Silloin nousi ylimmäinen pappi ja kaikki, jotka olivat hänen puolellaan, saddukeusten lahko, ja he tulivat kiihkoa täyteen
5:18 ja kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankihuoneeseen.
5:19 Mutta yöllä avasi Herran enkeli vankilan ovet ja vei heidät ulos ja sanoi:
5:20 "Menkää ja astukaa esiin ja puhukaa pyhäkössä kansalle kaikki tämän elämän sanat."

5:21 Sen kuultuaan he menivät päivän koittaessa pyhäkköön ja opettivat. Niin saapui ylimmäinen pappi ja ne, jotka olivat hänen puolellaan, ja he kutsuivat koolle neuvoston ja israelilaisten vanhinten kokouksen, ja he lähettivät noutamaan heitä vankilasta.
5:22 Mutta kun oikeudenpalvelijat tulivat vankilaan, eivät he löytäneet heitä sieltä, vaan palasivat takaisin ja kertoivat,
5:23 sanoen: "Vankilan me kyllä huomasimme hyvin tarkasti suljetuksi ja vartijat seisomassa ovien edessä, mutta kun avasimme, emme sisältä ketään löytäneet."
5:24 Kun pyhäkön vartioston päällikkö ja ylipapit kuulivat nämä sanat, eivät he tienneet, mitä heistä ajatella ja mitä tästä tulisi.
5:25 Niin tuli joku ja kertoi heille: "Katso, ne miehet, jotka te laitoitte vankilaan, seisovat pyhäkössä ja opettavat kansaa."
5:26 Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijain kanssa ja nouti heidät, ei kuitenkaan väkisin, sillä he pelkäsivät, että kansa heidät kivittäisi.
5:27 Ja he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylimmäinen pappi kuulusteli heitä
5:28 ja sanoi: "Me olemme kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen, ja katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren."
5:29 Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.
5:30 Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte.
5:31 Hänet on Jumala oikealla kädellä korottanut päämieheksi ja vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja harhaan menojen anteeksi antamista.
5:32 Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat."
5:33 Kun he sen kuulivat, viilsi se heidän sydäntään, ja he tahtoivat tappaa heidät.
5:34 Mutta neuvostossa nousi eräs fariseus, nimeltä Gamaliel, lainopettaja, jota koko kansa piti arvossa, ja hän käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos.
5:35 Sitten hän sanoi neuvostolle: "Israelin miehet, kavahtakaa, mitä aiotte tehdä näille miehille.
5:36 Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas sanoen jokin olevansa, ja häneen liittyi noin neljäsataa miestä, hänet tapettiin, ja kaikki, jotka olivat häneen suostuneet, hajotettiin, ja he joutuivat häviöön.
5:37 Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verollepanon päivinä ja vietteli kansaa luopumaan puolellensa, hänkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajotettiin.
5:38 Ja nyt minä sanon teille, pysykää erillään näistä miehistä ja antakaa heidän olla, sillä jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukeaa,

5:39 mutta jos se on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa. Varokaa, ettei teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaa vastaan."
5:40 Niin he noudattivat hänen neuvoaan. Ja he kutsuivat apostolit sisään ja pieksivät heitä ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen nimeen ja päästivät heidät menemään.
5:41 Niin he lähtivät pois neuvostosta iloissaan siitä, että olivat katsotut arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen tähden.
5:42 Eivätkä he lakanneet, vaan opettivat joka päivä pyhäkössä ja kodeissa ja julistivat ilosanomaa Kristuksesta Jeesuksesta.

6:1 Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa heprealaisia vastaan siitä, että heidän leskiään syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa.
6:2 Niin ne kaksitoista kutsuivat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat: "Ei ole soveliasta, että me laiminlyömme Jumalan sanan toimittaaksemme pöytäpalvelusta.
6:3 Valitkaa siksi, veljet, keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnä, niin me asetamme heidät tähän toimeen.
6:4 Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa."
6:5 Ja se puhe kelpasi kaikelle joukolle, ja he valitsivat Stefanuksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen ja Prokoruksen ja Nikanorin ja Timonin ja Parmenaan ja Nikolauksen, antiokialaisen käännynnäisen,
6:6 ja asettivat heidät apostolien eteen, ja nämä rukoilivat ja laittoivat kätensä heidän päälleen.
6:7 Ja Jumalan sana menestyi, ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.
6:8 Ja Stefanus, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansassa.
6:9 Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiinien ja kyreneläisten ja aleksandrialaisten synagogasta sekä niiden joukosta, jotka olivat Kilikiasta ja Aasiasta, väittelemään Stefanuksen kanssa,
6:10 mutta he eivät kyenneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja henkeä vastaan, jolla hän puhui.
6:11 Silloin he salaa hankkivat miehiä sanomaan: "Me olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkasanoja Moosesta ja Jumalaa vastaan."
6:12 Ja he yllyttivät kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet ja astuivat esiin, raastoivat hänet mukaansa ja veivät neuvoston eteen.
6:13 Ja he toivat esiin vääriä todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa vastaan ja lakia vastaan,
6:14 sillä me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, tuo Nasaretilainen, hajottaa maahan tämän paikan ja muuttaa ne säädökset, jotka Mooses on meille antanut."

6:15 Ja kaikki, jotka neuvostossa istuivat, loivat katseensa häneen, ja hänen kasvonsa olivat heistä niin kuin enkelin kasvot.

7:1 Niin ylimmäinen pappi sanoi: "Onko niin?"
7:2 Stefanus sanoi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi meidän isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennen kuin hän oli asettunut asumaan Harraniin,
7:3 ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.'
7:4 Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Harraniin. Ja kun hänen isänsä oli kuollut, siirsi Jumala hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte.
7:5 Eikä hän antanut hänelle siinä perintöosaa, ei jalan leveyttäkään, vaan lupasi, Aabrahamin vielä lapsettomana ollessa, antaa sen hänelle ja hänen siemenelleen hänen jälkeensä.
7:6 Ja Jumala puhui näin: 'Hänen jälkeläisensä tulevat olemaan muukalaisina vieraalla maalla, ja siellä ne tekevät heidät orjikseen ja sortavat heitä neljäsataa vuotta,
7:7 ja sen kansan, jonka orjiksi he tulevat, minä tuomitsen', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa.'
7:8 Ja hän antoi hänelle ympärileikkauksen liiton, ja niin Aabrahamille syntyi Iisak, ja hän ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, ja Iisakille syntyi Jaakob, ja Jaakobille ne kaksitoista kantaisää.
7:9 Ja kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssaan
7:10 ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan. Ja hän antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä, ja tämä asetti hänet Egyptin ja kaiken huoneensa haltijaksi.
7:11 Ja tuli nälänhätä koko Egyptiin ja Kanaaniin ja suuri vaiva, eivätkä meidän isämme saaneet mistään ravintoa.
7:12 Mutta kun Jaakob kuuli Egyptissä olevan viljaa, lähetti hän meidän isämme sinne ensimmäisen kerran.
7:13 Ja toisella kerralla veljet tunsivat Joosefin, ja farao sai tietää Joosefin sukuperän.
7:14 Niin Joosef lähetti kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentä viisi henkeä.
7:15 Ja Jaakob meni Egyptiin ja kuoli siellä, niin myös kuolivat isämme,
7:16 ja heidät siirrettiin Sikemiin ja laitettiin siihen hautaan, jonka Aabraham oli rahalla ostanut Emmorin lapsilta Sikemissä.
7:17 Mutta sitä mukaa kuin lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala oli Aabrahamille antanut, kasvoi kansa ja lisääntyi Egyptissä,
7:18 kunnes Egyptiä hallitsemaan nousi toinen kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt.
7:19 Tämä kohteli kavalasti meidän kansaamme ja sorti meidän isiämme ja pakotti heidät laittamaan heitteille pienet lapsensa, etteivät ne jäisi

eloon.
7:20 Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle otollinen. Häntä elätettiin kolme kuukautta isänsä kodissa.
7:21 Mutta kun hänet oli annettu heitteille, otti faraon tytär hänet ja kasvatti hänet pojakseen.
7:22 Ja Mooses kasvatettiin kaikkeen egyptiläiseen viisauteen, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa.
7:23 Mutta kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen sydämessään ajatus mennä katsomaan veljiänsä, israelilaisia.
7:24 Ja nähdessään eräälle heistä tehtävän vääryyttä, niin hän puolusti häntä ja kosti pahoinpidellyn puolesta ja löi egyptiläisen kuoliaaksi.
7:25 Ja hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä kautta oli antava heille pelastuksen, mutta he eivät sitä ymmärtäneet.
7:26 Seuraavana päivänä hän ilmestyi heidän luokseen, heidän riidellessään, ja koetti saada heitä sopimaan sanoen: 'Tehän olette veljiä, miehet, miksi teette vääryyttä toisillenne?'
7:27 Mutta se, joka teki lähimmäiselleen vääryyttä, työnsi hänet pois ja sanoi: 'Kuka on asettanut sinut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme?
7:28 Aiotko tappaa minutkin, niin kuin eilen tapoit egyptiläisen?'
7:29 Tämän puheen tähden Mooses pakeni ja oli muukalaisena Midianin maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi poikaa.
7:30 Ja kun neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ilmestyi hänelle Siinain vuoren erämaassa sanansaattaja palavan orjantappurapensaan liekissä.
7:31 Kun Mooses sen näki, ihmetteli hän tätä näkyä, ja kun hän meni lähemmin katsomaan, kuului Herran ääni, joka sanoi:
7:32 'Minä olen sinun isiesi Jumala, Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala.' Niin Mooses alkoi vapista eikä tohtinut katsoa sinne.
7:33 Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.
7:34 Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huokauksensa, ja minä olen astunut alas vapauttamaan heidät. Ja nyt, tule tänne, minä lähetän sinut Egyptiin.'
7:35 Tämän Mooseksen, jonka he kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja lunastajaksi sen sanansaattajan kautta, joka hänelle orjantappurapensaassa oli ilmestynyt.
7:36 Hän johdatti heidät sieltä pois, tehden ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja erämaassa neljänäkymmenenä vuotena.
7:37 Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Jumala on teille herättävä teidän veljienne joukosta.'
7:38 Hän on se, joka seurakunnassa, erämaassa, oli sanansaattajan kanssa, joka puhui hänelle Siinain vuorella, ja oli myös isiemme kanssa, ja hän sai eläviä sanoja meille annettaviksi.

7:39 Mutta häntä meidän isämme eivät tahtoneet totella, vaan työnsivät hänet pois ja kääntyivät sydämessänsä jälleen Egyptiin
7:40 sanoen Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka käyvät meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.'
7:41 Ja he tekivät niinä päivinä vasikan ja toivat uhreja epäjumalalleen ja riemuitsivat kättensä töistä.
7:42 Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa, niin kuin on kirjoitettu profeettojen kirjassa: 'Toitteko te teurasuhreja ja muita uhreja minulle erämaassa neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin heimo?
7:43 Ette, vaan kannoitte Molokin majaa ja Romfa jumalan tähteä, niitä kuvia, jotka te olitte tehneet kumarrettaviksenne. Siksi minä siirrän teidät toiselle puolelle Babylonin.'
7:44 Todistuksen maja oli meidän isillämme erämaassa, niin kuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi, sen kaavan mukaan, minkä Mooses oli nähnyt.
7:45 Ja meidän isämme ottivat sen perintönä vastaan ja toivat sen Joosuan johdolla maahan, minkä he valtasivat pakanoilta, jotka Jumala karkotti meidän isiemme tieltä. Näin oli Daavidin päiviin saakka.
7:46 Hän sai armon Jumalan edessä ja anoi, että hän saisi valmistaa majan Jaakobin Jumalalle.
7:47 Mutta Salomo hänelle huoneen rakensi.
7:48 Korkein ei kuitenkaan asu käsillä tehdyissä huoneissa, sillä näin sanoo profeetta:
7:49 'Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta, millaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä paikka olisi minun leposijani?
7:50 Eikö minun käteni ole tätä kaikkea tehnyt?'
7:51 Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te vastustatte Pyhää Henkeä, niin kuin teidän isänne, niin tekin.
7:52 Ketä profeetoista eivät teidän isänne vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat sen oikeamielisen tulemista, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet,
7:53 te, jotka sanansaattajan toimen kautta saitte lain, mutta ette sitä pitäneet."
7:54 Mutta kun he tämän kuulivat, viilsi se heidän sydäntään, ja he kiristelivät hänelle hampaitaan.
7:55 Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella
7:56 ja sanoi: "Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella."
7:57 Niin he huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päälleen
7:58 ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat

vaippansa Saulus nimisen nuorukaisen jalkojen juureen.
7:59 Ja niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, ota minun henkeni!"
7:60 Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä harhaan menoa!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois.

8:1 Myös Saulus hyväksyi Stefanuksen surmaamisen. Ja sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan, ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia, paitsi apostolit.
8:2 Ja muutamat jumalaa pelkäävät miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.
8:3 Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon ja raastoi ulos miehiä ja naisia ja laittoi heidät vankeuteen.
8:4 Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat ilosanoman sanaa.
8:5 Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Voideltua.
8:6 Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteot, jotka hän teki.
8:7 Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä, ja moni halvaantunut ja rampa parani.
8:8 Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.
8:9 Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri,
8:10 ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan suureksi."
8:11 Ja he kuuntelivat häntä sen tähden, että hän kauan aikaa oli noituuksilla heitä hämmästyttänyt.
8:12 Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti ilosanomaa Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.
8:13 Ja Simon itsekin uskoi, ja kasteen saatuaan hän pysytteli Filippuksen seurassa, ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän hämmästyi.
8:14 Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa, kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettivät he heidän luokseen Pietarin ja Johanneksen.
8:15 Ja tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestään, että he saisivat Pyhän Hengen,
8:16 sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen.
8:17 Silloin he laittoivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen.
8:18 Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit laittoivat kätensä, toi hän heille rahaa

8:19 ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni laitan, se saa Pyhän Hengen."
8:20 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Hopea sinun kanssasi olkoon tuhoksi, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.
8:21 Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.
8:22 Käänny siis pahuudestasi ja rukoile Herraa, jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle annetaan anteeksi.
8:23 Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä."
8:24 Niin Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet."
8:25 Ja kun he olivat todistaneet ja Herran sanaa puhuneet, palasivat he Jerusalemiin ja julistivat ilosanomaa monessa Samarian kylässä.
8:26 Mutta Filippukselle puhui Herran sanansaattaja sanoen: "Nouse ja mene puolipäivään päin sille tielle, joka vie Jerusalemista alas Gassaan ja on autio."
8:27 Ja hän nousi ja lähti. Ja katso, siellä kulki etiopialainen mies, Etiopian kuningattaren Kandaken hoviherra, mahtava mies ja koko hänen aarteidensa hoitaja. Hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan
8:28 ja oli nyt paluumatkalla ja istui vaunuissaan ja luki profeetta Jesajaa.
8:29 Niin Henki sanoi Filippukselle: "Mene luo ja pysyttele lähellä vaunuja."
8:30 Niin Filippus juoksi luo ja kuuli hänen lukevan profeetta Jesajaa ja sanoi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?"
8:31 Niin hän sanoi: "Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan minua opasta?" Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja istumaan viereensä.
8:32 Ja se kirjoitus, jota hän luki, oli tämä: "Niin kuin lammas hänet viedään teuraaksi, ja niin kuin karitsa on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutaan avaa.
8:33 Hänen alentumisensa kautta hänen tuomionsa otetaan pois. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otetaan pois maan päältä."
8:34 Ja hoviherra kysyi Filippukselta sanoen: "Minä pyydän sinua, sano, kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?"
8:35 Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle ilosanomaa Jeesuksesta.
8:36 Ja kulkiessaan tietä he tulivat veden ääreen, ja hoviherra sanoi: "Katso, tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?"
8:38 Ja hän käski pysäyttää vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus kastoi hänet.
8:39 Ja kun he olivat astuneet ylös vedestä, tempasi Herran Henki Filippuksen pois, eikä hoviherra häntä enää nähnyt. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten.

8:40 Mutta Filippus tavattiin Asdodissa, ja hän vaelsi ympäri ja julisti ilosanomaa kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan.

9:1 Mutta Saulus puhkui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin luo
9:2 ja pyysi häneltä kirjeitä Damaskon synagogille, että keitä hän vain löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin.
9:3 Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillään.
9:4 ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"
9:5 Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.
9:6 Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tehdä."
9:7 Ja miehet, jotka matkustivat hänen kanssaan, seisoivat mykistyneinä. He kuulivat kyllä äänen, mutta eivät ketään nähneet.
9:8 Niin Saulus nousi maasta, mutta kun hän avasi silmänsä, ei hän nähnyt mitään, vaan he taluttivat häntä kädestä ja veivät hänet Damaskoon.
9:9 Ja hän oli kolme päivää sokeana, ei syönyt eikä juonut.
9:10 Ja Damaskossa oli eräs opetuslapsi, nimeltä Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: "Ananias!" Hän vastasi: "Katso, tässä olen, Herra."
9:11 Niin Herra sanoi hänelle: "Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan Suoraksi kaduksi, ja kysy Juudaan talosta Saulus nimistä tarsolaista miestä. Sillä katso, hän rukoilee,
9:12 ja hän on nähnyt näyssä miehen, Ananias nimisen, tulevan sisälle ja laittavan kätensä hänen päälleen, että hän saisi näkönsä jälleen."
9:13 Mutta Ananias vastasi: "Herra, minä olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa,
9:14 ja täälläkin hänellä on ylipapeilta valtuus vangita kaikki, jotka sinun nimeäsi avuksi huutavat."
9:15 Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene, sillä hän on minulle valittu astia, kantamaan minun nimeäni pakanoiden ja kuningasten ja Israelin lasten eteen.
9:16 Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsiä minun nimeni tähden."
9:17 Niin Ananias meni ja astui huoneeseen, laittoi molemmat kätensä hänen päälleen ja sanoi: "Veljeni Saul, Herra lähetti minut, Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit, että saisit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi Pyhällä Hengellä."
9:18 Ja heti putosivat hänen silmistään ikään kuin suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi ja otti kasteen.
9:19 Ja kun hän nautti ruokaa, niin hän vahvistui. Ja hän oli opetuslasten

seurassa Damaskossa jonkun aikaa.
9:20 Ja kohta hän saarnasi synagogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika.
9:21 Ja kaikki, jotka kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka Jerusalemissa tuhosi ne, jotka tätä nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole tullut tänne viedäkseen ne vangittuina ylipappien käsiin?"
9:22 Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että Jeesus on Voideltu.
9:23 Ja pitkän ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvoa tappaakseen hänet.
9:24 Mutta heidän salahankkeensa tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yöt päivät, saadakseen hänet tapetuksi.
9:25 Mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä, päästivät hänet muurin aukosta ja laskivat alas korissa.
9:26 Ja kun hän oli tullut Jerusalemiin, yritti hän liittyä opetuslapsiin, mutta he kaikki pelkäsivät häntä, koska eivät uskoneet, että hän oli opetuslapsi.
9:27 Mutta Barnabas otti hänet turviinsa ja vei hänet apostolien luokse ja kertoi heille, kuinka Saulus tiellä oli nähnyt Herran, ja että Herra oli puhunut hänelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti julistanut Jeesuksen nimeä.
9:28 Ja niin hän kävi heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja julisti rohkeasti Herran nimeä.
9:29 Ja hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa, mutta he koettivat tappaa hänet.
9:30 Kun veljet sen huomasivat, veivät he hänet Kesareaan ja lähettivät hänet sieltä Tarsoon.
9:31 Niin oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha, ja se rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavassa vaikutuksessa.
9:32 Ja tapahtui, että Pietari, kiertäessään kaikkien luona, tuli myös niiden pyhien luo, jotka asuivat Lyddassa.
9:33 Siellä hän tapasi Aineas nimisen miehen, joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessaan ja oli halvaantunut.
9:34 Ja Pietari sanoi hänelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut, nouse ja korjaa vuoteesi." Ja kohta hän nousi.
9:35 Ja kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet, ja he kääntyivät Herran tykö.
9:36 Mutta Joppessa oli naisopetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä kreikaksi käännettynä on: Dorkas. Hän teki paljon hyviä töitä ja antoi runsaasti almuja.
9:37 Ja tapahtui niinä päivinä, että hän sairastui ja kuoli, ja he pesivät hänet ja laittoivat yläsaliin.
9:38 Ja koska Lydda oli lähellä Joppea, niin opetuslapset, kun kuulivat Pietarin olevan siellä, lähettivät he kaksi miestä hänen luokseen

pyytämään: "Tule viipymättä meidän luoksemme."
9:39 Niin Pietari nousi ja meni heidän kanssaan. Ja hänen sinne saavuttuaan he veivät hänet yläsaliin, ja kaikki lesket tulivat hänen luokseen itkien ja näyttäen hänelle ihokkaita ja vaippoja, joita Dorkas oli tehnyt, ollessaan heidän kanssaan.
9:40 Mutta Pietari toimitti kaikki ulos ja laskeutui polvilleen ja rukoili, ja hän kääntyi ruumiin puoleen ja sanoi: "Tabita, nouse ylös!" Niin tämä avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan.
9:41 Ja Pietari ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan ja kutsui sisään pyhät ja lesket ja asetti hänet elävänä heidän eteensä.
9:42 Ja se tuli tiedoksi koko Joppessa, ja monet uskoivat Herraan.
9:43 Ja Pietari viipyi Joppessa jonkun aikaa erään nahkuri Simonin luona.

10:1 Ja Kesareassa oli mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin kutsutussa italialaisessa sotaväenosastossa.
10:2 Hän oli jumalinen ja Jumalaa pelkäävä, niin kuin koko hänen perhekuntansa, ja antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.
10:3 Hän näki selvästi näyssä, noin yhdeksännellä tunnilla päivästä, Jumalan sanansaattajan, joka tuli sisään hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Kornelius!"
10:4 Tämä loi katseensa häneen ja sanoi pelästyneenä: "Mikä on, Herra?" Sanansaattaja sanoi hänelle: "Sinun rukouksesi ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.
10:5 Niin lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan eräs Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan.
10:6 Hän majailee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla."
10:7 Ja kun sanansaattaja, joka Korneliusta puhutteli, oli mennyt pois, kutsui tämä kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotamiehen uskollisimpiensa joukosta
10:8 ja kertoi heille kaikki ja lähetti heidät Joppeen.
10:9 Ja seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, nousi Pietari noin kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan.
10:10 Ja hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa. Mutta sitä valmistettaessa hän joutui hurmoksiin.
10:11 Ja hän näki taivaan avoimena ja tulevan alas astian, ikään kuin suuren liinavaatteen, joka neljästä kulmasta laskettiin maahan.
10:12 Ja siinä oli kaikenlaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja.
10:13 Ja tuli ääni, joka sanoi hänelle: "Nouse, Pietari, teurasta ja syö."
10:14 Mutta Pietari sanoi: "En suinkaan, Herra, sillä en minä ole ikinä syönyt mitään epäpyhää enkä saastaista."
10:15 Ja taas ääni sanoi hänelle toistamiseen: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi."
10:16 Tämä tapahtui kolme kertaa, sitten astia otettiin kohta ylös

taivaaseen.
10:17 Ja kun Pietari oli epätietoinen siitä, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, niin katso, ne miehet, jotka Kornelius oli lähettänyt ja jotka kyselemällä olivat löytäneet Simonin talon, seisoivat portilla
10:18 ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majailiko siellä Simon, jota myös Pietariksi kutsuttiin.
10:19 Kun Pietari yhä mietti tuota näkyä, sanoi Henki hänelle: "Katso, kaksi miestä etsii sinua.
10:20 Niin nouse nyt, astu alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät lähettänyt."
10:21 Niin Pietari meni alas miesten luo ja sanoi: "Katso, minä olen se, jota te etsitte. Mitä varten te olette tulleet?"
10:22 He sanoivat: "Sadanpäämies Kornelius, oikeudenmukainen ja Jumalaa pelkäävä mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on pyhältä sanansaattajalta ilmestyksessä saanut käskyn hakea sinut kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavaa."
10:23 Niin hän kutsui heidät sisään ja piti heitä vierainaan. Seuraavana päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet Joppesta seurasivat hänen mukanaan.
10:24 Ja sen jälkeisenä päivänä he saapuivat Kesareaan, ja Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.
10:25 Ja kun Pietari oli astumassa sisään, meni Kornelius häntä vastaan, lankesi hänen jalkojensa juureen ja kumartui maahan.
10:26 Mutta Pietari nosti hänet ylös sanoen: "Nouse, minäkin olen ihminen."
10:27 Ja puhellen hänen kanssaan hän meni sisään ja tapasi monta koolla.
10:28 Ja hän sanoi heille: "Te tiedätte, että on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoisen kanssa tai mennä hänen luokseen, mutta minulle Jumala on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä saastaiseksi.
10:29 Sen tähden minä vastaan sanomatta tulinkin, kun minua noudettiin. Ja nyt minä kysyn: "mitä varten te olette minut noutaneet?"
10:30 Ja Kornelius sanoi: "Neljä päivää sitten, juuri tähän aikaan päivästä, minä kotonani rukoilin tällä yhdeksännellä tunnilla, ja katso, edessäni seisoi mies loistavissa vaatteissa
10:31 ja sanoi: 'Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu, ja sinun almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.
10:32 Niin lähetä nyt Joppeen ja kutsu tykösi Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan. Hän majailee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.'
10:33 Siksi minä lähetin heti sinulle sanan, ja sinä teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis tässä kaikki Jumalan edessä, kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käskenyt sinun puhua."
10:34 Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: "Nyt minä totisesti käsitän, ettei Jumala katso henkilöön,
10:35 vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee

oikeamielisesti, on hänelle otollinen.
10:36 Sen sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen ilosanomaa rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herra,
10:37 sen sanan, joka lähtien Galileasta on levinnyt koko Juudeaan, sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte,
10:38 te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet, sillä Jumala oli hänen kanssaan.
10:39 Ja me olemme kaiken sen todistajat, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa, ja hänet he ripustivat puuhun ja tappoivat.
10:40 Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä,
10:41 ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennalta valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen, kuin hän oli kuolleista noussut.
10:42 Ja hän käski meidän julistaa kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi.
10:43 Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa harhaan menot anteeksi hänen nimensä kautta."
10:44 Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat.
10:45 Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihin,
10:46 sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi:
10:47 "Ei varmaan kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?"
10:48 Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen. Silloin he pyysivät häntä viipymään siellä muutamia päiviä.

11:1 Ja apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuulivat, että pakanat olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.
11:2 Ja kun Pietari tuli Jerusalemiin, ahdistelivat ympärileikatut häntä
11:3 sanoen: "Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssaan."
11:4 Niin Pietari selitti heille asiat alusta alkaen järjestyksessä ja sanoi:
11:5 "Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoilin. Silloin minä näin hurmoksissa näyn: tuli alas astia, ikään kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmasta laskettiin taivaasta, ja se tuli aivan minun eteeni.
11:6 Ja kun minä katsoin sitä tarkasti, näin minä siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja.
11:7 Ja minä kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta ja syö.'
11:8 Mutta minä sanoin: 'En suinkaan, Herra, sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan minun suuhuni tullut.'

11:9 Niin vastasi ääni taivaasta toistamiseen ja sanoi: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi.'
11:10 Ja tämä tapahtui kolme kertaa, sitten vedettiin kaikki taas ylös taivaaseen.
11:11 Ja katso, samassa seisoi sen talon edessä, jossa me olimme, kolme miestä, jotka Kesareasta oli lähetetty minun luokseni.
11:12 Ja Henki käski minun mennä arvelematta heidän kanssaan, ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät minun kanssani. Me menimme sen miehen taloon,
11:13 ja hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt sanansaattajan seisovan hänen huoneessaan ja sanovan: 'Lähetä Joppeen noutamaan Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan.
11:14 Hän on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi.'
11:15 Ja kun minä ryhdyin puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän päälleen, niin kuin alussa meidänkin päällemme.
11:16 Silloin minä muistin Herran sanan, jonka hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä.'
11:17 Koska siis Jumala antoi samanlaisen lahjan heille kuin meille, kun olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä voidakseni estää Jumalaa?"
11:18 Tämän kuultuansa he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on siis Jumala pakanoillekin antanut kääntymisen elämäksi."
11:19 Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanuksen tähden, vaelsivat ympäriinsä aina Foinikiaan ja Kyproon ja Antiokiaan, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoastaan juutalaisille.
11:20 Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyprolaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka, tultuaan Antiokiaan, puhuivat kreikkalaisille ja julistivat ilosanomaa Herrasta Jeesuksesta.
11:21 Ja Herran käsi oli heidän kanssaan, ja suuri oli se joukko, joka uskoi ja kääntyi Herran puoleen.
11:22 Ja sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, ja he lähettivät Barnabaan Antiokiaan.
11:23 Ja kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, niin hän iloitsi ja kehotti kaikkia vakaalla sydämellä pysymään Herrassa.
11:24 Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.
11:25 Niin hän lähti Tarsoon etsimään Saulusta, ja kun hän oli hänet löytänyt, toi hän hänet Antiokiaan.
11:26 Ja he vaikuttivat yhdessä kokonaisen vuoden seurakunnassa, ja niitä oli paljon, jotka saivat heiltä opetusta, ja Antiokiassa alettiin opetuslapsia ensiksi nimittämään kristityiksi.
11:27 Siihen aikaan tuli profeettoja Jerusalemista Antiokiaan.
11:28 Ja eräs heistä, nimeltä Agabus, nousi ja antoi Hengen vaikutuksesta

tiedoksi, että tulisi suuri nälkä kaikkeen maailmaan, ja se tulikin Klaudiuksen aikana.
11:29 Niin opetuslapset päättivät kukin varojensa mukaan lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille.
11:30 Ja niin he tekivät ja lähettivät sen vanhimmille Barnabaan ja Sauluksen kätten kautta.

12:1 Siihen aikaan kuningas Herodes otti muutamia seurakunnan jäseniä kiinni kiduttaakseen heitä.
12:2 Ja hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.
12:3 Ja kun hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi vangitutti Pietarin. Silloin olivat happamattoman leivän päivät.
12:4 Ja otettuaan hänet kiinni hän laittoi hänet vankeuteen ja jätti neljän nelimiehisen sotilasvartioston vartioitavaksi, aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen.
12:5 Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestään.
12:6 Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla, ja vartijat vartioivat oven edessä vankilaa.
12:7 Ja katso, hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään.
12:8 Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido sandaalit jalkaasi." Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä viitta yllesi ja seuraa minua."
12:9 Ja Pietari lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.
12:10 Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katua, ja yhtäkkiä enkeli erkani hänestä.
12:11 Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti."
12:12 Ja päästyään siitä selville hän kulki kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa, sen Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli monta koolla rukoilemassa.
12:13 Ja kun Pietari kolkutti eteisen ovea, tuli siihen palvelijatar, nimeltä Rode, kuuntelemaan,
12:14 ja tunnettuaan Pietarin äänen hän iloissaan ei avannut eteistä, vaan juoksi sisään ja kertoi Pietarin seisovan portin takana.
12:15 He sanoivat hänelle: "Sinä hourit." Mutta hän vakuutti puheensa todeksi. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä."
12:16 Mutta Pietari kolkutti yhä, ja kun he avasivat, näkivät he hänet ja hämmästyivät.

12:17 Niin hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankeudesta, ja sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille." Ja hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan.
12:18 Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut.
12:19 Ja kun Herodes oli haettanut häntä eikä löytänyt, tutki hän vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.
12:20 Ja Herodes oli vihoissaan tyyrolaisille ja siidonilaisille. Mutta nämä tulivat yksissä neuvoin hänen luokseen, ja suostutettuaan puolelleen Blastuksen, kuninkaan kamaripalvelijan, he anoivat rauhaa, sillä heidän maakuntansa sai elatuksensa kuninkaan maasta.
12:21 Niin Herodes määrättynä päivänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja piti heille puheen,
12:22 johon kansa huusi: "Jumalan ääni, eikä ihmisen!"
12:23 Mutta heti iski häntä Herran enkeli, siksi ettei hän antanut kunniaa Jumalalle, ja tullen madonsyömäksi hän heitti henkensä.
12:24 Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.
12:25 Ja Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemista toimitettuaan avustustehtävän ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin.

13:1 Ja Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännesruhtinas Herodeksen kasvukumppani, ja Saulus.
13:2 Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessa Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut."
13:3 Silloin he paastosivat ja rukoilivat ja laittoivat kätensä heidän päälleen ja laskivat heidät menemään.
13:4 Niin he Pyhän Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyproon.
13:5 Ja tultuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa, ja heillä oli mukanaan myös Johannes, palvelijana.
13:6 Ja kun he olivat vaeltaneet kautta koko saaren Pafoon asti, tapasivat he erään juutalaisen miehen, noidan ja väärän profeetan, jonka nimi oli Barjeesus.
13:7 Hän oleskeli käskynhaltijan, Sergius Pauluksen, luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luoksensa Barnabaan ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.
13:8 Mutta Elymas, noita, sillä niin tulkitaan hänen nimensä, vastusti heitä, koetti kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.
13:9 Niin Saulus, myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä Pyhää Henkeä loi katseensa häneen
13:10 ja sanoi: "Voi sinua, joka olet kaikkea vilppiä ja kavaluutta täynnä,

sinä perkeleen sikiö, kaiken oikeamielisyyden vihollinen, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?
13:11 Ja nyt, katso, Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä aurinkoa näe säädettyyn aikaan asti." Ja heti lankesi hänen päällensä synkeys ja pimeys, ja hän kävi ympäri ja etsi taluttajaa.
13:12 Kun nyt käskynhaltija näki, mitä oli tapahtunut, niin hän uskoi, ihmetellen Herran oppia.
13:13 Ja kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Pafosta, tulivat he Pamfylian Pergeen, siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.
13:14 Mutta he vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan, ja he menivät synagogaan sapatinpäivänä ja istuutuivat.
13:15 Ja sitten kun lakia ja profeettoja oli luettu, lähettivät synagogan esimiehet sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehotuksen sana kansalle, niin puhukaa."
13:16 Niin Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: "Te Israelin miehet ja te, jotka Jumalaa pelkäätte, kuulkaa!
13:17 Tämän Israelin kansan Jumala valitsi meidän isämme ja korotti tämän kansan, heidän muukalaisina ollessaan Egyptin maassa, ja vei heidät sieltä ulos kohotetulla käsivarrella,
13:18 ja hän kärsi heidän tapojaan noin neljäkymmentä vuotta erämaassa
13:19 ja hävitti seitsemän kansaa Kanaanin maasta ja jakoi niiden maat heille perinnöksi.
13:20 Näin kului noin neljäsataa viisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita profeetta Samueliin saakka.
13:21 Ja sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin sukukunnasta, neljäsikymmeneksi vuodeksi.
13:22 Mutta hän laittoi hänet viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti ja sanoi: 'Minä olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen miehen, joka tekee kaikessa minun tahtoni.'
13:23 Tämän jälkeläisistä on Jumala lupauksensa mukaan antanut tulla Jeesuksen Israelille Vapahtajaksi,
13:24 sitten kun Johannes ennen hänen tuloaan oli saarnannut kääntymisen kastetta kaikelle Israelin kansalle.
13:25 Mutta kun Johannes oli juoksunsa päättävä, sanoi hän: 'En minä ole se, joksi minua luulette, mutta katso, minun jälkeeni tulee se, jonka sandaaleja minä en ole arvollinen jaloista riisumaan.'
13:26 Miehet, veljet, te Aabrahamin suvun lapset, ja te, jotka Jumalaa pelkäätte, meille on tämä pelastuksen sana lähetetty.
13:27 Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät Jeesusta tunteneet, niin he hänet tuomitessaan myös toteuttivat profeettojen sanat, joita jokaisena sapattina luetaan,
13:28 ja vaikka he eivät löytäneet mitään, mistä hän olisi kuoleman ansainnut, anoivat he Pilatukselta, että hänet surmattaisiin.
13:29 Ja kun he olivat täyttäneet kaiken, mikä hänestä on kirjoitettu, ottivat he hänet alas puusta ja laittoivat hautaan.

13:30 Mutta Jumala herätti hänet kuolleista.
13:31 Ja hän ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajansa kansan edessä.
13:32 Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annetun lupauksen täyttänyt meidän lapsillemme, herättäen Jeesuksen,
13:33 niin kuin myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt.'
13:34 Ja että hän herätti hänet kuolleista, niin ettei hän enää palaa katoavaisuuteen, siitä hän on sanonut näin: 'Minä annan teille pyhät ja lujat Daavidin armot.'
13:35 Siksi hän myös toisessa kohdassa sanoo: 'Sinä et salli pyhäsi nähdä katoavaisuutta.'
13:36 Sillä kun Daavid oli aikansa Jumalan tahtoa palvellut, nukkui hän ja tuli otetuksi isiensä luokse ja näki katoavaisuuden.
13:37 Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt katoavaisuutta.
13:38 Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet, että hänen kauttaan julistetaan teille harhaan menon anteeksiantamus
13:39 ja että jokainen, joka uskoo, julistetaan hänessä syyttömäksi, vapaaksi kaikesta, mistä ette voineet Mooseksen lain kautta syyttömiksi tulla.
13:40 Kavahtakaa siis, ettei teitä kohtaa se, mikä on puhuttu profeetoissa:
13:41 'Katsokaa, te halveksijat, ja ihmetelkää ja hukkukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos joku sen kertoisi teille.'"
13:42 Kun he lähtivät ulos, pyydettiin heitä puhumaan näitä asioita tulevana sapattina.
13:43 Kun synagogasta hajaannuttiin, seurasivat monet juutalaiset ja jumalaa pelkäävät käännynnäiset Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehottivat heitä pysymään Jumalan armossa.
13:44 Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa.
13:45 Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat.
13:46 Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iäiseen elämään, niin katso, me käännymme pakanoiden puoleen.
13:47 Sillä näin on Herra meitä käskenyt: 'Minä olen laittanut sinut pakanoiden valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti.'"
13:48 Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iäiseen elämään.
13:49 Ja Herran sanaa levitettiin kaikkeen siihen maakuntaan.
13:50 Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaa pelkääviä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois alueeltaan.

13:51 Niin he pudistivat tomun jaloistaan heitä vastaan ja menivät Ikonioniin.
13:52 Ja opetuslapset tulivat täytetyiksi ilolla ja Pyhällä Hengellä.

14:1 Ikonionissa he samoin menivät juutalaisten synagogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi.
14:2 Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät ja kiihdyttivät pakanoiden mieliä veljiä vastaan.
14:3 Niin he oleskelivat siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti, luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän käsiensä kautta.
14:4 Ja kaupungin väestö jakaantui, toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella.
14:5 Mutta kun pakanat ja juutalaiset sekä heidän hallitusmiehensä aikoivat ryhtyä pahoinpitelemään ja kivittämään heitä,
14:6 ja he sen huomasivat, pakenivat he Lykaonian kaupunkeihin, Lystraan ja Derbeen, ja niiden ympäristöön.
14:7 Ja siellä he julistivat ilosanomaa.
14:8 Ja Lystrassa oli mies, joka istui siellä, hervoton jaloistaan ja rampa äitinsä kohdusta asti, eikä ollut koskaan kävellyt.
14:9 Hän kuunteli Paavalin puhetta. Ja kun Paavali loi katseensa häneen ja näki hänellä olevan uskon, että hän voi tulla terveeksi,
14:10 sanoi hän suurella äänellä: "Nouse pystyyn jaloillesi." Ja hän kavahti ylös ja käveli.
14:11 Kun kansa näki, mitä Paavali oli tehnyt, korottivat he äänensä ja sanoivat lykaonian kielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa astuneet alas meidän luoksemme."
14:12 Ja he sanoivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermeeksi, koska hän oli se, joka puhui.
14:13 Ja kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien eteen ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrata.
14:14 Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät he vaatteensa ja juoksivat ulos kansanjoukkoon, huusivat
14:15 ja sanoivat: "Miehet, miksi te näin teette? Me olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te, ja julistamme teille ilosanomaa, että kääntyisitte noista turhista jumalista elävän Jumalan puoleen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on.
14:16 Menneiden sukupolvien aikana hän on sallinut kaikkien pakanoiden vaeltaa omia teitään,
14:17 ja kuitenkaan hän ei ole ollut antamatta todistusta itsestään, sillä hän on tehnyt teille hyvää, antaen teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja raviten teidän sydämenne ruualla ja ilolla."
14:18 Näin puhuen he vaivoin saivat kansan hillityksi uhraamasta heille.
14:19 Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolelleen ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet

kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi.
14:20 Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.
14:21 Ja julistettuaan ilosanomaa siinä kaupungissa ja tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan
14:22 ja vahvistivat opetuslasten sieluja ja kehottivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää mennä sisälle Jumalan valtakuntaan."
14:23 Ja kättä kohottamalla äänestettyään heille vanhimmat seurakunnittain, he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat.
14:24 Ja he kulkivat läpi Pisidian ja tulivat Pamfyliaan,
14:25 ja julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan.
14:26 Ja sieltä he purjehtivat Antiokiaan, josta he olivat lähteneet, annettuina Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet.
14:27 Ja sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria ja kuinka hän oli avannut pakanoille uskon oven.
14:28 Ja he viipyivät pitkän aikaa opetuslasten luona.

15:1 Ja Juudeasta tuli sinne muutamia, jotka opettivat veljiä: "Ellette ympärileikkauta itseänne, niin kuin Mooses on säätänyt, ette voi pelastua."
15:2 Kun siitä syntyi riita ja kun Paavali ja Barnabas kiivaasti väittelivät heitä vastaan, niin päätettiin, että Paavalin ja Barnabaan ja muutamien muiden heistä tuli mennä tämän riitakysymyksen tähden apostolien ja vanhinten luo Jerusalemiin.
15:3 Niin seurakunta varusti heidät matkalle, ja he kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanoiden kääntymisestä ja ilahduttivat sillä suuresti kaikkia veljiä.
15:4 Ja kun he saapuivat Jerusalemiin, niin seurakunta ja apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan, ja he kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria.
15:5 Mutta fariseusten lahkosta nousivat muutamat, jotka olivat tulleet uskoon, ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Mooseksen lakia."
15:6 Niin apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.
15:7 Ja kun oli paljon väitelty, nousi Pietari ja sanoi heille: "Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani saivat kuulla ilosanoman sanan ja tulisivat uskoon.
15:8 Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestaan, antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meille,

15:9 eikä tehnyt mitään erotusta meidän ja heidän kesken, sillä hän puhdisti heidän sydämensä uskolla.
15:10 Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte laittaa opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä me ole jaksaneet kantaa?
15:11 Mutta me uskomme Herran Jeesuksen armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin hekin."
15:12 Niin koko joukko vaikeni, ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, kuinka suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanoiden keskuudessa heidän kauttaan.
15:13 Kun he olivat lakanneet puhumasta, lausui Jaakob: "Miehet, veljet, kuulkaa minua!
15:14 Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanoiden puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimelleen.
15:15 Ja tämän kanssa pitävät yhtä profeettojen sanat, sillä näin on kirjoitettu:
15:16 'Sen jälkeen minä palaan ja pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan, minä korjaan sen repeämät ja nostan sen jälleen pystyyn,
15:17 että jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa sekä kaikki pakanat, jotka ovat minun nimiini otetut, sanoo Herra, joka tämän tekee,
15:18 mikä on ollut tunnettua aina ikiajoista asti.'
15:19 Siksi minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen,
15:20 vaan heille kirjoitetaan, että heidän pitää karttaa epäjumalan kuvien saastutusta ja haureutta ja tukehtunutta ja verta.
15:21 Sillä Mooseksella on muinaisista sukupolvista asti joka kaupungissa julistajansa, luetaanhan häntä synagogissa jokaisena sapattina."
15:22 Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita keskuudestaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittäin Juudaan, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaan, jotka olivat johtavia miehiä veljien joukossa,
15:23 ja kirjoittivat heidän mukaansa näin kuuluvan kirjeen: "Me apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, lähetämme teille, pakanuudesta kääntyneille veljille Antiokiassa ja Syyriassa ja Kilikiassa, tervehdyksen.
15:24 Koska olemme kuulleet, että muutamat meistä lähteneet, joille emme ole mitään käskyä antaneet, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet teidän sielunne hämmennyksiin,
15:25 niin me olemme yksimielisesti nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettää heidät teidän luoksenne rakkaiden veljiemme Barnabaan ja Paavalin kanssa,
15:26 jotka ovat laittaneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden.
15:27 Me lähetämme siis Juudaan ja Silaan, jotka myös suusanallisesti ilmoittavat teille saman.
15:28 Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän

päällenne ole laitettava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät:
15:29 pidätytte epäjumalan uhrilihoista ja verestä ja tukehtuneesta ja haureudesta. Jos näitä kartatte, niin teidän käy hyvin. Jääkää hyvästi!"
15:30 Niin heidät lähetettiin matkalle, ja he tulivat Antiokiaan, missä he kutsuivat koolle seurakunnan ja antoivat heille kirjeen.
15:31 Ja kun he olivat sen lukeneet, iloitsivat he tästä lohdutuksesta.
15:32 Ja Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, kehottivat veljiä monin sanoin ja vahvistivat heitä.
15:33 Ja heidän viivyttyään siellä jonkin aikaa veljet laskivat heidät rauhassa palaamaan niiden luo, jotka olivat heidät lähettäneet.
15:35 Ja Paavali ja Barnabas viipyivät Antiokiassa opettaen ja julistaen useiden muidenkin kanssa Herran sanaa.
15:36 Mutta muutamien päivien kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle: "Lähdetään takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljiä, miten heidän on."
15:37 Niin Barnabas tahtoi ottaa mukaan Johanneksen, jota kutsuttiin Markukseksi.
15:38 Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta häntä mukaan, koska hän oli luopunut heistä Pamfyliassa eikä ollut heidän kanssaan lähtenyt työhön.
15:39 Ja he kiivastuivat niin, että erkanivat toisistaan, ja Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyproon.
15:40 Mutta Paavali valitsi Silaan, ja veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkalle.
15:41 Ja hän vaelsi läpi Syyrian ja Kilikian vahvistaen seurakuntia.

16:1 Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen juutalaisvaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen.
16:2 Hänestä veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikonionissa, todistivat hyvää.
16:3 Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla, sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen.
16:4 Ja sitä mukaa kuin he vaelsivat kaupungista kaupunkiin, antoivat he heille noudatettaviksi ne säädökset, jotka apostolit ja Jerusalemin vanhimmat olivat hyväksyneet.
16:5 Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja saivat päivä päivältä yhä enemmän jäseniä.
16:6 Ja he kulkivat Frygian ja Galatian maan kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa.
16:7 Ja tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heidän sitä tehdä.
16:8 Niin he vaelsivat ohi Mysian ja menivät Trooaaseen.
16:9 Ja Paavali näki yöllä näyn: makedonialainen mies seisoi ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä."

16:10 Ja kun hän oli nähnyt sen näyn, niin me kohta tahdoimme päästä lähtemään Makedoniaan, sillä me käsitimme, että Jumala oli kutsunut meitä julistamaan heille ilosanomaa.
16:11 Kun nyt olimme purjehtineet Trooaasta, kuljimme suoraan Samotrakeen, ja seuraavana päivänä Neapoliin,
16:12 ja sieltä Filippiin, joka on ensimmäinen kaupunki siinä osassa Makedoniaa, siirtokunta. Siinä kaupungissa me viivyimme muutamia päiviä.
16:13 Ja sapatinpäivänä me menimme kaupungin portin ulkopuolelle, joen rannalle, jossa arvelimme olevan rukouspaikan, ja istuimme sinne ja puhuimme kokoontuneille naisille.
16:14 Ja eräs Lyydia niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaa pelkäävä nainen, oli kuulemassa, ja Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui.
16:15 Ja kun hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, pyysi hän meitä sanoen: "Jos te pidätte minua Herraan uskovaisena, niin tulkaa minun kotiini ja majailkaa siellä." Ja hän vaati meitä.
16:16 Ja tapahtui meidän mennessämme rukouspaikkaan, että meitä vastaan tuli eräs palvelijatar, jossa oli tietäjähenki ja joka tuotti paljon tuloja isännilleen ennustamisellaan.
16:17 Hän seurasi Paavalia ja meitä ja huusi sanoen: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien."
16:18 Ja tätä hän teki monta päivää. Mutta se vaivasi Paavalia, ja hän kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä." Ja se lähti sillä hetkellä.
16:19 Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen.
16:20 Ja vietyänsä heidät päällikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa. He ovat juutalaisia
16:21 ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska me olemme roomalaisia."
16:22 Ja kansa nousi heitä vastaan, ja päälliköt revittivät heiltä vaatteet ja käskivät lyödä heitä raipoilla.
16:23 Ja kun olivat heitä paljon pieksättäneet, heittivät he heidät vankeuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.
16:24 Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen ja laittoi heidät jalkapuuhun.
16:25 Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja lauloivat ylistystä Jumalalle, ja vangit kuuntelivat heitä.
16:26 Silloin tapahtui yhtäkkiä suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkyivät, ja samassa kaikki ovet aukenivat, ja kaikkien kahleet irtautuivat.
16:27 Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovien olevan auki, veti hän miekkansa ja aikoi surmata itsensä luullessaan vankien paenneen.

16:28 Mutta Paavali huusi suurella äänellä sanoen: "Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä me kaikki olemme täällä."
16:29 Niin hän pyysi valoa, juoksi sisälle ja lankesi vavisten Paavalin ja Silaan eteen.
16:30 Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä minun pitää tehdä, että minä pelastuisin?"
16:31 Niin he sanoivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi."
16:32 Ja he puhuivat Jumalan sanaa hänelle sekä kaikille, jotka hänen talossaan olivat.
16:33 Ja hän otti heidät mukaansa samalla yön hetkellä ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin kohta.
16:34 Ja hän vei heidät ylös asuntoonsa, laittoi heille aterian ja riemuitsi siitä, että hän ja koko hänen perheensä oli tullut Jumalaan uskovaksi.
16:35 Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: "Päästä irti ne miehet."
16:36 Niin vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille sanoen: "Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä irti. Lähtekää siis nyt ulos ja menkää rauhassa."
16:37 Mutta Paavali sanoi heille: "He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat heittäneet meidät vankeuteen, ja nyt he salaa ajaisivat meidät tiehemme. Ei niin, vaan tulkoot itse ja vieköötmeidät ulos."
16:38 Ja oikeudenpalvelijat kertoivat ne sanat päälliköille, niin nämä pelästyivät kuullessaan heidän olevan roomalaisia,
16:39 ja he tulivat ja suostuttelivat heitä ja veivät heidät ulos ja pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista.
16:40 Niin he lähtivät vankilasta ja menivät Lyydian luokse, ja nähtyään veljet ja rohkaistuaan heitä he lähtivät pois.

17:1 Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga.
17:2 Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luokseen ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssaan, lähtien kirjoituksista,
17:3 selitti ne ja osoitti, että Voidellun piti kärsiä ja nousta kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Voideltu."
17:4 Ja muutamat heistä tulivat uskoon ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko Jumalaa pelkääviä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.
17:5 Mutta juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia pahoja miehiä joutoväestä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jaasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen.
17:6 Mutta kun he eivät heitä löytäneet, raastoivat he Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja huusivat: "Nuo koko

maailman villitsijät ovat tännekin tulleet,
17:7 ja heidät Jaason on ottanut vastaan, ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia, sanoen erään toisen, Jeesuksen, olevan kuninkaan."
17:8 Kun kansa ja hallitusmiehet tämän kuulivat, tulivat he levottomiksi.
17:9 Ja nämä ottivat takauksen Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät.
17:10 Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagogaan.
17:11 Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset, he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin.
17:12 Ja monet heistä uskoivat, niin myös useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.
17:13 Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali Bereassakin julisti Jumalan sanaa, tulivat he sinnekin yllyttämään ja kiihottamaan kansaa.
17:14 Silloin veljet heti lähettivät Paavalin menemään meren rantaan, mutta sekä Silas että Timoteus jäivät Bereaan.
17:15 Ja Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan vietäväksi Silaalle ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla hänen luokseen, he lähtivät sieltä pois.
17:16 Mutta Paavalin odottaessa heitä Ateenassa hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia.
17:17 Niin hän keskusteli synagogassa juutalaisten ja jumalaa pelkäävien kanssa ja torilla joka päivä niiden kanssa, joita hän siellä tapasi.
17:18 Ja muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät hänen kanssaan, ja toiset sanoivat: "Mitähän tuo lavertelija oikein tahtoo sanoa?" Toiset taas sanoivat: "Näkyy olevan vieraiden jumalien julistaja", koska hän julisti heille ilosanomaa Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta.
17:19 Ja he ottivat hänet ja veivät Areksen kukkulalle ja sanoivat: "Voimmeko saada tietää, mikä se uusi oppi on, jota sinä ilmoitat?
17:20 Sillä outoja asioita sinä tuot meidän korviemme kuultavaksi. Me siis tahdomme tietää, mitä ne oikein ovat."
17:21 Sillä ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan.
17:22 Niin Paavali seisten keskelle Areksen kukkulaa sanoi: "Ateenan miehet, minä näen teidät kaikista uskonnollisimpina.
17:23 Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle.' Mitä te siis tietämättänne palvelette, sen minä julistan.
17:24 Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä,
17:25 eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän jotain tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken.
17:26 Ja hän teki koko ihmisten kansan yhdestä verestä asumaan kaiken maan päälle ja hän on säätänyt heille määrätyt ajat ja heidän asumisensa

rajat,
17:27 että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää, hänet, joka kuitenkaan ei ole kaukana yhdestäkään meistä.
17:28 Sillä hänessä elämme ja liikumme ja olemme, niin kuin myös muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös hänen sukuaan.'
17:29 Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on kuin kullan tai hopean tai kiven, kuvanveisto taiteen tai ihmisen ajatuksen kaltainen.
17:30 Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on sietänyt, mutta nyt hän julistaa, että kaikkien ihmisten kaikkialla on käännyttävä,
17:31 sillä hän on asettanut päivän, jona hän aikoo tuomita maanpiirin oikeamielisyydessä sen miehen kautta, jonka hän on siihen määrännyt, ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista."
17:32 Kuullessaan kuolleiden ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: "Me tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin."
17:33 Ja niin Paavali lähti heidän keskeltään.
17:34 Mutta muutamat liittyivät häneen ja uskoivat. Niiden joukossa oli Dionysius, Areiopagin jäsen, ja eräs nainen, nimeltä Damaris, sekä muita heidän kanssansa.

18:1 Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon.
18:2 Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen, joka oli Pontosta syntyisin ja äsken tullut Italiasta, ja hänen vaimonsa Priskillan. Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Ja Paavali meni heidän luokseen.
18:3 Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luokseen, ja he tekivät työtä yhdessä, sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä.
18:4 Ja hän keskusteli synagogassa jokaisena sapattina ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.
18:5 Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Voideltu.
18:6 Mutta kun he vastustivat ja pilkkasivat, pudisti hän vaatteitaan ja sanoi heille: "Tulkoon teidän verenne oman päänne päälle! Viaton olen minä. Tästä lähtien minä menen pakanoiden luo."
18:7 Ja hän lähti sieltä ja meni erään Titius Justus nimisen jumalaa pelkäävän miehen luo, jonka talo oli aivan synagogan vieressä.
18:8 Mutta synagogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa uskoivat Herraan, ja myös monet korinttolaiset, jotka olivat kuulemassa, uskoivat, ja heidät kastettiin.
18:9 Ja Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene,
18:10 sillä minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan käy sinun päällesi pahoinpidelläkseen sinua, sillä minulla on paljon kansaa tässä

kaupungissa."
18:11 Niin hän viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa.
18:12 Mutta Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana juutalaiset yksimielisesti nousivat Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomioistuimen eteen
18:13 ja sanoivat: "Tämä viettelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella tavalla."
18:14 Ja kun Paavali aikoi avata suunsa, sanoi Gallion juutalaisille: "Jos olisi tehty rikos tai häijy ilkityö, olisi kohtuullista, että minä kärsivällisesti kuuntelisin teitä, juutalaiset.
18:15 Mutta jos teillä on riitakysymyksiä opista ja nimistä ja teidän laistanne, olkoot ne teidän huolenanne. Niiden tuomari minä en tahdo olla."
18:16 Ja hän ajoi heidät pois tuomioistuimen edestä.
18:17 Niin he kaikki ottivat kiinni Soosteneen, synagogan esimiehen, ja löivät häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallion välittänyt siitä mitään.
18:18 Mutta Paavali viipyi siellä vielä jonkun aikaa. Sitten hän sanoi veljille jäähyväiset ja purjehti Syyriaan, mukanansa Priskilla ja Akylas. Hän oli leikkauttanut tukkansa Kenkreassa, sillä hän oli tehnyt lupauksen.
18:19 Ja he saapuivat Efesoon, sinne hän jätti heidät. Ja hän meni synagogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.
18:20 Ja he pyysivät häntä viipymään kauemmin, mutta hän ei suostunut,
18:21 vaan sanoi heille jäähyväiset ja lausui: "Minä palaan jälleen teidän luoksenne, jos Jumala suo." Ja hän lähti purjehtimaan Efesosta.
18:22 Ja noustuaan maihin Kesareassa hän vaelsi ylös Jerusalemiin ja tervehti seurakuntaa ja meni sitten alas Antiokiaan.
18:23 Kun hän oli viettänyt siellä jonkun aikaa, lähti hän matkalle ja kulki järjestyksessä kautta Galatian maakunnan ja Frygian, vahvistaen kaikkia opetuslapsia.
18:24 Ja Efesoon saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, syntyisin Aleksandriasta, puhetaitoinen mies ja voimallinen kirjoituksissa.
18:25 Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta tunsi ainoastaan Johanneksen kasteen.
18:26 Hän ryhtyi rohkeasti puhumaan synagogassa. Mutta kun Priskilla ja Akylas olivat häntä kuunnelleet, ottivat he hänet luokseen ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.
18:27 Ja kun hän tahtoi mennä Akaiaan, niin veljet kehottivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet vastaan. Ja sinne saavuttuaan hän armon kautta oli suureksi hyödyksi uskoon tulleille.
18:28 Sillä hän kumosi suurella voimalla julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti kirjoituksista toteen, että Jeesus on Voideltu.

19:1 Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia.

19:2 Ja hän sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?" Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassa."
19:3 Ja hän sanoi: "Millä kasteella te sitten olette kastetut?" He vastasivat: "Johanneksen kasteella."
19:4 Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi katumuksen kasteella, kehottaen kansaa uskomaan häneen, joka tulee hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen."
19:5 Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.
19:6 Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja profetoivat.
19:7 Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä.
19:8 Ja hän meni synagogaan, ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kanssaan rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta.
19:9 Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän meni pois heidän luotaan ja erotti opetuslapset heistä ja piti joka päivä keskusteluja Tyrannuksen koulussa.
19:10 Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan.
19:11 Ja Jumala teki voimatekoja Paavalin käsien kautta,
19:12 niin että jopa hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairaiden päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.
19:13 Myös muutamat kuljeksivat juutalaiset manaajat ryhtyivät lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Vannotamme teitä Jeesuksella, jota Paavali julistaa."
19:14 Ja niiden joukossa, jotka näin tekivät, oli myös erään juutalaisen ylipapin, Skeuaan, seitsemän poikaa,
19:15 mutta paha henki vastasi heille sanoen: "Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin minä tiedän, mutta keitä te olette?"
19:16 Ja se mies, jossa paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät toisen toisensa jälkeen ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuina pakenivat siitä talosta.
19:17 Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, ja heidät kaikki valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti.
19:18 Ja monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.
19:19 Ja useat niistä, jotka olivat taikuutta harjoittaneet, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden, ja kun niiden arvo laskettiin yhteen, arvioitiin sen olevan viisikymmentä tuhatta hopearahaa.
19:20 Näin Herran sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui.
19:21 Kun kaikki tämä oli tapahtunut, päätti Paavali hengessä kulkea Makedonian ja Akaian kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun pitää nähdä myös Rooma."

19:22 Ja hän lähetti Makedoniaan kaksi apumiehistään, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.
19:23 Tähän aikaan syntyi suuri hämminki siitä tiestä.
19:24 Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeisia Artemiin temppeleitä, hankki sillä ammattilaisille melkoisia tuloja.
19:25 Hän kutsui kokoon nämä sekä muut, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulo tästä työstä.
19:26 Mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali, ei ainoastaan Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, on uskotellut ja vietellyt paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä tehdään.
19:27 Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myös suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee."
19:28 Kun he sen kuulivat, tulivat he vihaa täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!"
19:29 Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita.
19:30 Ja kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, eivät opetuslapset sitä sallineet.
19:31 Ja myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan.
19:32 Ja he huusivat, mikä mitäkin, sillä kokous oli sekasortoinen, ja useimmat eivät tienneet, miksi he olivat tulleet kokoon.
19:33 Silloin vedettiin joukosta esille Aleksander, jota juutalaiset työnsivät esiin. Niin Aleksander viittasi kädellään merkiksi, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.
19:34 Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, alkoivat he kaikki yhteen ääneen huutaa ja kirkua noin kaksi tuntia: "Suuri on efesolaisten Artemis!"
19:35 Mutta kun kaupungin kansleri oli saanut kansan rauhoittumaan, sanoi hän: "Efeson miehet, onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija?
19:36 Koska kukaan ei voi tätä kieltää, tulee teidän siis pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.
19:37 Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelin ryöstäjiä eivätkä ole meidän jumalatartamme pilkanneet.
19:38 Jos siis Demetriuksella ja hänen ammattiveljillään on riita-asiaa jotakin vastaan, niin pidetäänhän oikeudenistuntoja ja onhan käskynhaltijoita. Vetäköötkin toisensa oikeuteen.
19:39 Ja jos teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaiskaa asia laillisessa kansankokouksessa.

19:40 Sillä tämän päivän tapahtuman tähden me olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, vaikkei mitään aihetta ole, ja silloin me emme voi vastata tästä mellakasta." Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaan.

20:1 Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luokseen ja rohkaistuaan heitä hän jätti heille hyvästit ja lähti matkustamaan Makedoniaan.
20:2 Ja kuljettuaan niiden paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehotuksen sanaa hän tuli Kreikkaan.
20:3 Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, päätti hän tehdä paluumatkansa Makedonian kautta.
20:4 Ja häntä seurasivat berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus.
20:5 Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaassa,
20:6 mutta me purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luokseen Trooaaseen ja viivyimme siellä seitsemän päivää.
20:7 Ja kun viikon ensimmäisenä päivänä olimme kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssaan ja pitkitti puhettaan puoliyöhön saakka.
20:8 Ja monta lamppua oli palamassa yläsalissa, jossa me olimme koolla.
20:9 Niin eräs nuorukainen, nimeltä Eutykus, istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti niin kauan, vaipui hän sikeään uneen ja putosi unen vallassa kolmannesta kerroksesta maahan, ja hänet nostettiin ylös kuolleena.
20:10 Mutta Paavali meni alas, lankesi hänen päälleen ja sanoi syleillen: "Älkää hätäilkö, sillä hänessä on vielä sielu."
20:11 Niin hän meni jälleen ylös, mursi leipää ja söi, ja hän puhui kauan heidän kanssaan, päivän koittoon asti, ja lähti sitten matkalle.
20:12 Ja he veivät pojan sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.
20:13 Mutta me menimme edeltä ja astuimme laivaan ja purjehdimme Assoon. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä hän oli niin määrännyt, aikoen itse kulkea maitse.
20:14 Ja kun hän yhtyi meihin Assossa, otimme hänet laivaan ja kuljimme Mityleneen.
20:15 Sieltä me purjehdimme ja saavuimme toisena päivänä Kion kohdalle. Seuraavana päivänä laskimme Samoon ja tulimme sen jälkeisenä päivänä Miletoon.
20:16 Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Efeson ohitse, ettei häneltä kuluisi aikaa Aasiassa, sillä hän kiirehti joutuakseen, jos suinkin mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin.
20:17 Mutta Miletosta hän lähetti sanan Efesoon ja kutsui luokseen

seurakunnan vanhimmat.
20:18 Ja kun he saapuivat hänen luokseen, sanoi hän heille: "Te tiedätte ensimmäisestä päivästä lähtien, kun minä Aasiaan tulin, miten kaiken aikaa olen ollut teidän kanssanne.
20:19 Kuinka minä olen palvellut Herraa kaikella nöyryydellä ja kyynelillä, koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeiden vuoksi.
20:20 Kuinka minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä hyödyllistä on, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että talo talolta,
20:21 vaan olen todistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille kääntymisestä Jumalan puoleen ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen.
20:22 Ja nyt, katso, minä matkustan sidottuna hengessä Jerusalemiin, enkä tiedä, mikä minua siellä kohtaa.
20:23 Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja ahdistukset minua odottavat.
20:24 En minä kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni ja palvelun, jonka Herralta Jeesukselta olen saanut, Jumalan armon ilosanoman todistamisen.
20:25 Ja nyt, katso, minä tiedän, ettette enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa minä olen vaeltanut ja julistanut valtakuntaa.
20:26 Siksi minä todistan teille tänä päivänä, että minä olen viaton kaikkien vereen.
20:27 Sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa.
20:28 Huolehtikaa siis itsestänne ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät laittanut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen ansainnut.
20:29 Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä,
20:30 ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa.
20:31 Valvokaa ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta, yötä päivää kyynelin neuvonut teitä itse kutakin.
20:32 Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.
20:33 En minä ole halunnut kenenkään hopeaa tai kultaa tai vaatteita.
20:34 Te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllään hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.
20:35 Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'"
20:36 Ja tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili kaikkien heidän

kanssaan.
20:37 Ja he ratkesivat kaikki haikeasti itkemään ja lankesivat Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä,
20:38 ja enemmän heitä suretti se sana, jonka hän oli sanonut, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojaan. Ja he saattoivat hänet laivaan.

21:1 Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan, laskimme suoraan Koos-saareen ja seuraavana päivänä Rodoon ja sieltä Pataraan.
21:2 Siellä tapasimme Foinikiaan menevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan.
21:3 Ja kun Kypro alkoi näkyä ja oli jäänyt meistä vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja nousimme maihin Tyyrossa. Siellä laivan oli määrä purkaa lastinsa.
21:4 Ja tavattuamme opetuslapset me viivyimme siellä seitsemän päivää. Ja Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin.
21:5 Mutta kun olimme viettäneet loppuun ne päivät, lähdimme matkalle, ja kaikki saattoivat vaimoineen ja lapsineen meitä kaupungin ulkopuolelle asti. Ja me laskeuduimme rannalla polvilleen ja rukoilimme,
21:6 ja sanottuamme jäähyväiset toisillemme astuimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.
21:7 Tyyrosta me saavuimme Ptolemaikseen, ja siihen päättyi purjehduksemme. Ja me tervehdimme veljiä siellä ja viivyimme päivän heidän luonaan.
21:8 Mutta seuraavana päivänä me lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan, jossa menimme evankelista Filippuksen luokse, joka oli yksi niistä seitsemästä, ja jäimme hänen luokseen.
21:9 Ja hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja.
21:10 Siellä me viivyimme useita päiviä. Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta, nimeltä Agabus.
21:11 Ja tultuaan meidän luoksemme hän otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja luovuttavat pakanoiden käsiin.'"
21:12 Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin.
21:13 Silloin Paavali vastasi ja sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi, vaan myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden."
21:14 Ja kun hän ei taipunut, niin me rauhoituimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto."
21:15 Niiden päivien kuluttua me varustettuina menimme ylös Jerusalemiin.
21:16 Ja meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta, jotka veivät meidät majapaikkaamme, erään vanhan opetuslapsen, kyprolaisen

Mnasonin, luo.
21:17 Ja saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat meidät iloiten vastaan.
21:18 Seuraavana päivänä Paavali meni meidän kanssamme Jaakobin luokse, ja kaikki vanhimmat tulivat sinne.
21:19 Ja kun hän oli heitä tervehtinyt, kertoi hän kohta kohdalta kaikki, mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt pakanoiden keskuudessa.
21:20 Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita.
21:21 Mutta heille on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanoiden seassa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta säädettyjen tapojen mukaan.
21:22 Mitä siis on tehtävä? Varmaan suuri joukko kokoontuu, sillä he saavat kuulla sinun tulleen.
21:23 Tee siis tämä, minkä me nyt sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä.
21:24 Ota ne luoksesi ja puhdista itsesi heidän kanssaan ja maksa kulut heidän puolestaan, että he saisivat leikkauttaa tukkansa. Siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä.
21:25 Mutta uskoon tulleista pakanoista me olemme päättäneet ja kirjoittaneet, että heidän on vältettävä epäjumalan uhrilihoja ja verta ja tukehtunutta ja haureutta."
21:26 Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän puhdistamispäivänsä tulisivat päättymään, jota ennen heidän jokaisen edestä oli tuotava uhri.
21:27 Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta tulleet juutalaiset hänet pyhäkössä ja kiihottivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi
21:28 ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansaamme ja lakiamme ja tätä paikkaa vastaan. On vielä tuonut kreikkalaisia pyhäkköön ja saastuttanut tämän pyhän paikan."
21:29 Sillä he olivat ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet pyhäkköön.
21:30 Ja koko kaupunki lähti liikkeelle, ja väkeä juoksi kokoon, ja he ottivat Paavalin kiinni, raastoivat hänet ulos pyhäköstä, ja portit suljettiin.
21:31 Ja kun he tahtoivat hänet tappaa, sai kohortin komentaja sanan, että koko Jerusalem oli kuohuksissa.
21:32 Tämä otti heti paikalla mukaansa sotilaita ja upseereita ja riensi alas heidän luokseen. Kun he näkivät komentajan ja sotilaat, lakkasivat he lyömästä Paavalia.

21:33 Silloin komentaja astui esiin, otti hänet kiinni ja käski sitoa hänet kaksilla kahleilla ja kysyi, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.
21:34 Mutta kansanjoukosta huusivat toiset sitä, toiset tätä. Ja koska hän melun tähden ei voinut saada varmaa selkoa, käski hän viedä hänet kasarmiin.
21:35 Ja kun Paavali tuli portaille, täytyi sotamiesten kantaa häntä kansan väkivallan tähden,
21:36 sillä suuri kansanpaljous seurasi perässä ja huusi: "Vie pois hänet!"
21:37 Ja kun Paavalia oltiin kuljettamassa sisälle kasarmiin, sanoi hän komentajalle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" Niin tämä sanoi: "Osaatko sinä siis kreikkaa?
21:38 Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin villitsi ne neljätuhatta murhaajaa ja vei heidät erämaahan?"
21:39 Niin Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen mies, Tarson, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen. Pyydän sinua, salli minun puhua kansalle."
21:40 Ja kun hän sen salli, niin Paavali portailla seisoen viittasi kädellään kansalle, ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, puhui hän heille hepreankielellä ja sanoi:

22:1 "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille puolustuksekseni puhun."
22:2 Kun he kuulivat hänen puhuvan heille hepreankielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus. Ja hän sanoi:
22:3 "Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia, ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niin kuin te kaikki tänä päivänä kiivailette.
22:4 Ja minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankeuteen sekä miehiä että naisia,
22:5 niin kuin myös ylimmäinen pappi voi minusta todistaa, ja kaikki vanhimmat. Minä sain heiltä myös kirjeitä veljille Damaskoon, ja minä matkustin sinne tuodakseni nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi.
22:6 Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo minun ympärilläni
22:7 ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?'
22:8 Niin minä vastasin: 'Kuka olet, herra?' Ja hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat.'
22:9 Ja minun seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui.
22:10 Ja minä sanoin: 'Herra, mitä minun pitää tehdä?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki,

mikä sinulle on tehtäväksi asetettu.'
22:11 Ja kun minä sen valon kirkkaudesta en nähnyt, niin taluttivat seuralaiseni minua kädestä, ja niin minä tulin Damaskoon.
22:12 Ja eräs mies, jumalinen lain mukaan, nimeltä Ananias, josta kaikki siellä asuvat juutalaiset todistivat hyvää,
22:13 tuli minun luokseni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Saul, veljeni, saa näkösi jälleen.' Ja sillä hetkellä minä sain näköni ja katsoin häneen.
22:14 Niin hän sanoi: 'Meidän isiemme Jumala ennalta valitsi sinut tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään Oikeamielisen ja kuulemaan hänen suunsa äänen,
22:15 että sinä olisit hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut.
22:16 Ja nyt, mitä viivyttelet? Nouse, huuda avuksi hänen nimeään ja anna kastaa itsesi ja pestä pois harhaan menosi.'
22:17 Kun olin palannut Jerusalemiin, tapahtui minun rukoillessani pyhäkössä, että jouduin hurmoksiin
22:18 ja näin hänet. Ja hän sanoi minulle: 'Riennä ja lähde pian pois Jerusalemista, sillä he eivät ota vastaan sinun todistustasi minusta.'
22:19 Ja minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että minä laitoin vankeuteen ja ruoskitin jokaisessa synagogassa niitä, jotka uskoivat sinuun.
22:20 Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajiensa vaatteita.'
22:21 Ja hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanoiden luokse.'"
22:22 Tähän sanaan asti he kuuntelivat häntä, mutta silloin he korottivat äänensä ja sanoivat: "Pois maan päältä tuollainen! Ei ole sopivaa, että hän saa elää."
22:23 Ja kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskoivat tomua ilmaan,
22:24 käski komentaja viedä hänet kasarmiin, ja saadakseen tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat, hän määräsi hänet ruoskimalla tutkittavaksi.
22:25 Mutta kun he olivat oikaisseet hänet ruoskittavaksi, sanoi Paavali siinä seisovalle upseerille: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista ilman tuomiota?"
22:26 Kun upseeri sen kuuli, meni hän komentajalle ilmoittamaan ja sanoi: "Mitä aiot tehdä? Tämä mies on Rooman kansalainen."
22:27 Niin komentaja meni Paavalin luo ja sanoi hänelle: "Sano minulle, oletko sinä Rooman kansalainen?" Hän vastasi: "Olen."
22:28 Niin päällikkö sanoi: "Minä olen paljolla rahalla hankkinut itselleni tämän kansalaisoikeuden." Paavali sanoi: "Mutta minulla se on syntymästäni asti."
22:29 Silloin ne, joiden piti häntä tutkia, lähtivät heti hänen luotaan. Ja myös päällikkö pelästyi saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman

kansalainen, kun oli sitonut hänet.
22:30 Mutta seuraavana päivänä, koska hän tahtoi saada varman tiedon, mistä juutalaiset häntä syyttivät, päästi hän hänet siteistä ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua, vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23:1 Niin Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, minä olen kaikessa hyvällä omallatunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti."
23:2 Mutta ylimmäinen pappi Ananias käski lähellä seisovia lyömään häntä vasten suuta.
23:3 Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua valkeaksi kalkittu seinä. Istutko sinä tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua?"
23:4 Niin ne, jotka seisoivat lähellä, sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan ylimmäistä pappia?"
23:5 Ja Paavali sanoi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylimmäinen pappi, sillä kirjoitettu on: 'Kansasi hallitsijasta älä puhu pahasti'."
23:6 Mutta koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen osan fariseuksia, huusi hän neuvoston edessä: "Miehet, veljet, minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen. Toivon ja kuolleiden ylösnousemisen tähden minä olen tuomittavana."
23:7 Tuskin hän oli tämän sanonut, niin nousi riita fariseusten ja saddukeusten kesken, ja kokous jakaantui.
23:8 Sillä saddukeukset sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat kummatkin.
23:9 Ja syntyi suuri huuto, ja muutamat kirjanoppineet fariseusten puolueesta nousivat ja väittelivät kiivaasti ja sanoivat: "Emme löydä mitään pahaa tässä miehessä. Entä jos henki tai enkeli on hänelle puhunut?"
23:10 Ja kun riita yhä kiihtyi, pelkäsi komentaja, että he repisivät Paavalin kappaleiksi, ja hän käski sotaväen tulla alas tempaamaan hänet heidän keskeltään ja viemään kasarmiin.
23:11 Mutta seuraavana yönä Herra seisoi Paavalin luona ja sanoi: "Ole turvallisella mielellä, sillä niin kuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaa minusta myös Roomassa."
23:12 Mutta päivän tultua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoivat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennen kuin olisivat tappaneet Paavalin.
23:13 Ja niitä oli enemmän kuin neljäkymmentä miestä, jotka olivat tehneet valaliiton.
23:14 He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: "Me olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme mitään maista, ennen kuin olemme tappaneet Paavalin.
23:15 Pyytäkää te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa komentajalta, että hän toisi hänet alas teidän luoksenne, ikään kuin aikoisitte tarkemmin

tutkia hänen asiaansa. Mutta me olemme valmiit tappamaan hänet, ennen kuin hän pääsee perille."
23:16 Mutta Paavalin sisarenpoika, joka oli saanut kuulla väijytyksestä, saapui kasarmille, meni sisälle ja ilmoitti sen Paavalille.
23:17 Niin Paavali kutsui luokseen erään upseereista ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen komentajan luo, sillä hänellä on jotakin hänelle ilmoitettavaa."
23:18 Niin hän otti hänet mukaansa, vei hänet komentajan luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan sinun luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotakin puhuttavaa sinulle."
23:19 Niin komentaja tarttui hänen käteensä, vei hänet erilleen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoitettavaa?"
23:20 Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikään kuin aikoisit vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa.
23:21 Mutta älä sinä siihen suostu, sillä enemmän kuin neljäkymmentä miestä heidän joukostaan on häntä väijymässä, ja he ovat vannoneet valan, etteivät syö eivätkä juo, ennen kuin ovat surmanneet hänet. Ja nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi."
23:22 Niin komentaja päästi nuorukaisen menemään ja sanoi hänelle: "Älä kerro kenellekään, että olet ilmaissut tämän minulle."
23:23 Sitten hän kutsui luokseen kaksi upseeria ja sanoi heille: "Pitäkää yön kolmannesta hetkestä lähtien kaksisataa sotamiestä valmiina lähtemään Kesareaan ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä,
23:24 ja varatkaa ratsuja laittaaksenne Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet vahingoittumattomana maaherra Feeliksin luo."
23:25 Ja hän kirjoitti kirjeen, joka kuului näin:
23:26 "Klaudius Lysias lausuu tervehdyksen korkea-arvoiselle maaherra Feeliksille.
23:27 Tämän miehen ottivat juutalaiset kiinni ja olivat vähällä hänet tappaa. Silloin minä tulin paikalle sotaväen kanssa ja pelastin hänet, saatuani tietää, että hän on Rooman kansalainen.
23:28 Ja koska tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa
23:29 ja havaitsin, että häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei ollut kannetta mistään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.
23:30 Mutta kun minulle on annettu ilmi, että miestä vastaan on tekeillä salahanke, lähetän hänet nyt heti sinun luoksesi. Olen myös kehottanut hänen syyttäjiään sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi."
23:31 Niin sotamiehet, saamansa käskyn mukaan, ottivat Paavalin ja veivät hänet yötä myöten Antipatrikseen.
23:32 Seuraavana päivänä he antoivat ratsumiesten jatkaa hänen kanssaan matkaa, mutta itse he palasivat kasarmiin.

23:33 Kun ratsumiehet tulivat Kesareaan, antoivat he kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.
23:34 Luettuaan kirjeen hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli, ja saatuaan tietää, että hän oli Kilikiasta,
23:35 hän sanoi: "Minä kuulustelen sinua, kun syyttäjäsi saapuvat." Ja hän käski vartioida häntä Herodeksen linnassa.

24:1 Viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Ananias meni sinne alas muutamien vanhinten ja erään asianajajan, Tertulluksen, kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syyttävänsä Paavalia.
24:2 Ja kun Paavali oli kutsuttu esille, ryhtyi Tertullus syyttämään ja sanoi:
24:3 "Runsasta rauhaa me olemme sinun kauttasi, korkea-arvoinen Feeliks, saaneet nauttia, ja sinun huolenpidostasi on parannuksia aikaansaatu tämän kansan hyväksi, sen me kaikin puolin ja kaikkialla ja kaikella kiitollisuudella tunnustamme.
24:4 Mutta etten aivan kauan sinua viivyttäisi, pyydän sinua hetkisen meitä suosiollisesti kuulemaan.
24:5 Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies,
24:6 ja hän on koettanut pyhäkönkin saastuttaa. Siksi me otimme hänet kiinni.
24:8 Voit itse häntä tutkimalla saada tietää kaiken, mistä me häntä syytämme."
24:9 Ja myös juutalaiset ryhtyivät syyttämään häntä ja väittivät asian niin olevan.
24:10 Paavali vastasi, kun maaherra oli viitannut, että hän sai puhua: "Koska tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina, puhun luottamuksella asiani puolesta.
24:11 Niin kuin voit saada tietää, ei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin rukoilemaan.
24:12 Eivät he ole tavanneet minua kenenkään kanssa väittelemästä eikä väentungoksia aikaan saamassa, ei pyhäkössä, ei synagogissa eikä kaupungilla,
24:13 eivätkä myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua syyttävät.
24:14 Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä vaellan sitä tietä, jota he lahkoksi sanovat, ja niin palvelen isieni Jumalaa, että uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa,
24:15 ja pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnouseminen, jota nämä itsekin odottavat, sekä oikeamielisten että väärien.
24:16 Siksi minä myös ahkeroin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä.
24:17 Niin minä nyt useampien vuosien kuluttua tulin tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan uhreja.

24:18 Näitä toimittaessani muutamat Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat minut puhdistautuneena pyhäkössä, eikä ollut mitään väentungosta tai meteliä,
24:19 heidän tulisi nyt olla saapuvilla sinun edessäsi ja syyttää, jos heillä olisi jotakin minua vastaan.
24:20 Tai sanokoot nämä läsnä olevat, mitä rikollista he minussa huomasivat, kun minä seisoin neuvoston edessä,
24:21 jollei siksi lueta tätä ainoaa lausetta, jonka huusin seisoessani heidän keskellään: 'Kuolleiden ylösnousemisen tähden minä tänään olen teidän tuomittavananne.'"
24:22 Mutta Feeliks, jolla oli hyvin tarkka tieto tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa toistaiseksi, sanoen: "Kun komentaja Lysias tulee tänne, tutkin minä teidän asianne."
24:23 Ja hän käski upseerin pitää Paavalia vartioituna, mutta lievässä vankeudessa, estämättä ketään hänen omaisistaan tekemästä hänelle palvelusta.
24:24 Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Voideltuun Jeesukseen.
24:25 Mutta kun Paavali puhui oikeamielisyydestä ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, pelästyi Feeliks ja sanoi: "Mene tällä kertaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas."
24:26 Sen ohessa hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, jonka tähden hän useita kertoja haetti hänet luokseen ja puheli hänen kanssaan.
24:27 Mutta kahden vuoden kuluttua Porkius Festus tuli Feeliksin sijaan, ja kun Feeliks tavoitteli juutalaisten suosiota, jätti hän Paavalin kahleisiin.

25:1 Kun nyt Festus oli astunut maaherranvirkaan, meni hän kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.
25:2 Niin ylipapit ja juutalaisten ensimmäiset miehet ilmoittivat hänelle syyttävänsä Paavalia ja pyysivät häneltä
25:3 ja anoivat sitä suosionosoitusta itselleen, Paavalia vastaan, että hän haettaisi hänet Jerusalemiin, sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä.
25:4 Mutta Festus vastasi, että Paavalia pidettiin vartioituna Kesareassa ja että hän itse aikoi piakkoin lähteä sinne.
25:5 Ja hän lisäsi: "Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukanani sinne alas, ja jos siinä miehessä on jotakin väärää, syyttäkööthäntä."
25:6 Ja viivyttyään heidän luonaan ainoastaan kahdeksan tai kymmenen päivää hän meni alas Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istui tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin eteensä.
25:7 Ja kun hän oli saapunut, asettuivat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet Jerusalemista, hänen ympärilleen ja tekivät useita ja raskaita syytöksiä, joita he eivät kuitenkaan kyenneet näyttämään toteen,
25:8 sillä Paavali torjui syytökset ja sanoi: "Minä en ole mitään rikkonut

juutalaisten lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria vastaan."
25:9 Niin Festus, joka tavoitteli juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin syytöksiin minun edessäni?"
25:10 Mutta Paavali sanoi: "Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut tuomitaan. Juutalaisia vastaan en ole mitään rikkonut, niin kuin sinäkin aivan hyvin tiedät.
25:11 Vaan jos muuten olen rikkonut ja tehnyt jotakin, mikä ansaitsee kuoleman, en pyri pääsemään kuolemasta, mutta jos se, mistä nämä minua syyttävät, on perätöntä, niin ei kukaan voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin."
25:12 Silloin Festus, neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi: "Keisariin sinä olet vedonnut, joten mene keisarin eteen."
25:13 Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta.
25:14 Ja kun he viipyivät siellä useampia päiviä, kertoi Festus Paavalin asian kuninkaalle ja sanoi: "Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen,
25:15 ja käydessäni Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat ilmoittivat syyttävänsä häntä ja pyysivät, että hänet tuomittaisiin.
25:16 Mutta minä vastasin heille: 'Ei ole roomalaisten tapa antaa ketään alttiiksi, ennen kuin syytetty on asetettu vastakkain syyttäjiensä kanssa ja on saanut puolustautua syytöstä vastaan.'
25:17 Kun he olivat kokoontuneet tänne, niin minä viivyttelemättä seuraavana päivänä istuin tuomarinistuimelle ja käskin tuoda miehen eteeni.
25:18 Mutta kun hänen syyttäjänsä seisoivat hänen ympärillään, eivät he syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikoksesta, kuin minä olin odottanut,
25:19 vaan heillä oli häntä vastaan riitaa joistakin heidän uskon asioistaan ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut, mutta jonka Paavali väitti elävän.
25:20 Ja kun olin epätietoinen, miten tällainen asia oli tutkittava, niin kysyin, tahtoiko hän mennä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin syytöksiin.
25:21 Mutta kun Paavali vetosi ja vaati, että hänet oli säilytettävä majesteetin tutkittavaksi, käskin minä vartioida häntä, kunnes lähetän hänet keisarin eteen."
25:22 Niin Agrippa sanoi Festukselle: "Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä." Tämä sanoi: "Huomenna saat kuulla häntä."
25:23 Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike tulivat suurella komeudella ja menivät oikeussaliin päällikköiden ja kaupungin ylhäisten miesten kanssa, ja Paavali tuotiin Festuksen käskystä sinne.
25:24 Ja Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki muut, jotka meidän kanssamme olette läsnä, tässä näette sen miehen, jonka tähden koko juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa että täällä on ahdistanut minua huutaen, ettei hänen pidä enää saaman elää.
25:25 Minä kuitenkin huomasin, ettei hän ole tehnyt mitään, mikä

ansaitsisi kuoleman, mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, niin minä päätin lähettää hänet sinne.
25:26 Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole, mitä hänestä herralleni kirjoittaisin. Sen vuoksi tuotin hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla tutkinnan tapahduttua olisi, mitä kirjoittaa.
25:27 Sillä mielettömältä näyttää minusta lähettää vanki, antamatta samalla tietää häntä vastaan tehtyjä syytöksiä."

26:1 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi." Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustuksekseen:
26:2 "Pidän itseäni onnellisena, kuningas Agrippa, kun sinun edessäsi tänä päivänä saan puolustautua kaikesta siitä, mistä juutalaiset minua syyttävät,
26:3 etenkin, koska sinä tarkkaan tunnet kaikki juutalaisten tavat ja riitakysymykset. Siksi pyydän sinua kärsivällisesti minua kuumtelemaan.
26:4 Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja Jerusalemissa.
26:5 He tuntevat minut jo entuudestaan, jos tahtovat sen todistaa, että minä meidän uskontomme ankarimman lahkon mukaan olen elänyt fariseuksena.
26:6 Ja nyt minä seison oikeuden edessä siksi, että laitan toivoni siihen lupaukseen, jonka Jumala on meidän isillemme antanut
26:7 ja jonka meidän kaksitoista sukukuntaamme, yötä ja päivää herkeämättä palvellen Jumalaa, toivovat heille toteutuvan. Tämän toivon tähden, kuningas, juutalaiset minua syyttävät.
26:8 Miksi on teistä uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet?
26:9 Luulin minäkin, että minun tulisi paljon taistella Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan,
26:10 ja niin minä tein Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta.
26:11 Ja kaikkialla synagogissa minä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkeihin saakka.
26:12 Kun näissä asioissa matkustin Damaskoon ylipappien valtuudella ja suostumuksella,
26:13 näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon paistetta kirkkaamman, leimahtavan minun ja matkatoverieni ympärillä,
26:14 ja me kaaduimme kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hepreankielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Kovaa on sinun potkia pistintä vastaan.'
26:15 Niin minä sanoin: 'Kuka olet, herra?' Ja Herra sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

26:16 Mutta nouse ja seiso jaloillasi, sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, niin myös sen, mitä varten minä sinulle tästä lähtien ilmestyn.
26:17 Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanoiden käsistä, joitten luokse minä sinut lähetän
26:18 avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valoon ja saatanan vallasta Jumalan puoleen ja saisivat uskomalla minuun harhaan menonsa anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.'
26:19 Siksi, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä,
26:20 vaan julistin ensin sekä Damaskon että Jerusalemin asukkaille, ja sitten koko Juudean maalle ja pakanoille kääntymistä ja palaamista Jumalan puoleen, ja että he tekisivät kääntymisen arvoisia tekoja.
26:21 Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät surmata minut.
26:22 Mutta Jumalan avulla minä seison ja todistan sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan,
26:23 että Kristuksen piti kärsiä ja kuolleiden ylösnousemisen esikoisena julistaa valoa sekä tälle kansalle että pakanoille."
26:24 Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä: "Olet hullu, Paavali! Sinun paljot kirjoituksesi hulluuteen kääntävät."
26:25 Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja järkevyyden sanoja.
26:26 Kuningas kyllä nämä tietää, jonka tähden minä puhun hänelle rohkeasti. Sillä minä en usko minkään näistä asioista olevan häneltä salassa. Eiväthän nämä ole missään syrjäsopessa tapahtuneet.
26:27 Uskotko, kuningas Agrippa, profeettoja? Minä tiedän, että uskot."
26:28 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Vähällä taivuttelet minua kristityksi."
26:29 Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, olipa vähällä tai paljolla, että et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte sellaisiksi, kuin minä olen, näitä kahleita lukuun ottamatta."
26:30 Niin kuningas nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssaan.
26:31 Ja mennessään he puhuivat keskenään sanoen: "Tämä mies ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet."
26:32 Ja Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin."

27:1 Kun oli päätetty, että meidän oli purjehtiminen Italiaan, annettiin Paavali ja muutamat muut vangit erään Julius nimisen, keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan upseerin haltuun.
27:2 Ja me astuimme adramyttiläiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikon paikkoihin, ja lähdimme merelle, ja seurassamme oli

Aristarkus, makedonialainen Tessalonikasta.
27:3 Seuraavana päivänä laskimme Siidoniin. Ja Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystäviensä luo hoitoa saamaan.
27:4 Ja sieltä laskettuamme merelle purjehdimme Kypron suojaan, koska tuulet olivat vastaiset.
27:5 Ja kun olimme merta purjehtien sivuuttaneet Kilikian ja Pamfylian, tulimme Myrraan, joka on Lykiassa.
27:6 Siellä upseeri tapasi aleksandrialaisen laivan, jonka oli määrä purjehtia Italiaan, ja siirsi meidät siihen.
27:7 Ja monta päivää me purjehdimme hitaasti ja pääsimme vaivoin Knidon kohdalle. Ja kun tuulelta emme päässeet sinne, purjehdimme Salmonen ohitse Kreetan suojaan.
27:8 Ja vaivoin kuljettuamme liki sen rantaa saavuimme erääseen paikkaan, jonka nimi oli Kauniit Satamat ja jonka lähellä Lasaian kaupunki oli.
27:9 Mutta kun paljon aikaa oli kulunut ja purjehtiminen jo oli vaarallista, sillä paaston aikakin oli jo ohi, varoitti Paavali heitä
27:10 ja sanoi: "Miehet, minä näen, että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainoastaan lastille ja laivalle, vaan myös meidän hengellemme."
27:11 Mutta upseeri uskoi enemmän perämiestä ja laivanvarustajaa kuin Paavalin sanoja.
27:12 Ja koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, olivat useimmat sitä mieltä, että heidän oli sieltä lähdettävä, voidakseen ehkä päästä talvehtimaan Foiniksiin, erääseen Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin.
27:13 Ja kun etelätuuli alkoi puhaltaa, luulivat he pääsevänsä perille, ja nostivat ankkurin ja kulkivat aivan läheltä Kreetaa.
27:14 Mutta ennen pitkää syöksyi saaren päältä raju tuuli, niin sanottu koillismyrsky.
27:15 Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jättäydyimme ajelehtimaan.
27:16 Ja päästyämme erään pienen, Klauda nimisen saaren suojaan me hädin tuskin saimme veneen korjaukseen.
27:17 Vedettyään veneen ylös he ryhtyivät varokeinoihin ja sitoivat laivan ympäri köysiä, ja kun pelkäsivät ajautuvansa Syrtteihin, laskivat he purjeet alas, ja niin he ajelehtivat.
27:18 Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti meitä, heittivät he seuraavana päivänä lastia mereen,
27:19 ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston.
27:20 Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo.
27:21 Kun oli oltu kauan syömättä, niin Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: "Miehet, teidän olisi pitänyt noudattaa minun neuvoani eikä lähteä

Kreetasta. Siten olisitte säästyneet tästä vaivasta ja vahingosta.
27:22 Mutta nyt minä kehotan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä ei yksikään teistä huku, ainoastaan laiva hukkuu.
27:23 Sillä tänä yönä seisoi minun luonani Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen,
27:24 ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali, keisarin eteen sinun pitää mennä, ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka sinun kanssasi purjehtivat.'
27:25 Olkaa sen tähden rohkealla mielellä, miehet, sillä minulla on se usko Jumalaan, että niin käy, kuin minulle on puhuttu.
27:26 Mutta jollekin saarelle meidän täytyy viskautua."
27:27 Ja kun tuli neljästoista yö meidän ajelehtiessamme Adrianmerellä, tuntui merimiehistä keskiyön aikaan, että lähestyttiin jotakin maata.
27:28 Ja luodattuaan he huomasivat syvyyden olevan kaksikymmentä syltä, ja vähän matkaa kuljettuaan he taas luotasivat ja huomasivat syvyyden viideksitoista syleksi.
27:29 Ja kun he pelkäsivät meidän viskautuvan karille, laskivat he laivan perästä neljä ankkuria ja odottivat ikävöiden päivän tuloa.
27:30 Mutta merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat veneen mereen sillä tekosyyllä, että muka aikoivat keulapuolesta viedä ulos ankkureita.
27:31 Silloin Paavali sanoi upseerille ja sotilaille: "Jos nuo eivät pysy laivassa, niin te ette voi pelastua."
27:32 Silloin sotamiehet hakkasivat poikki veneen köydet ja päästivät sen menemään.
27:33 Vähän ennen päivän tuloa Paavali kehotti kaikkia nauttimaan ruokaa, sanoen: "Tänään olette jo neljätoista päivää odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole mitään ravintoa ottaneet.
27:34 Siksi minä kehotan teitä nauttimaan ruokaa, sillä se on tarpeen meidän pelastukseksemme, sillä ei yhdeltäkään teistä ole hius päästä putoava."
27:35 Tämän sanottuaan hän otti leivän ja kiitti Jumalaa kaikkien nähden, mursi ja ryhtyi syömään.
27:36 Silloin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja ottivat hekin ruokaa.
27:37 Ja meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemänkymmentä kuusi henkeä.
27:38 Ja kun he olivat tulleet ravituiksi, kevensivät he laivaa heittämällä viljan mereen.
27:39 Päivän tultua he eivät tunteneet maata, mutta huomasivat lahden, jossa oli sopiva ranta. Siihen he päättivät, jos mahdollista, laskea laivan.
27:40 Ja he hakkasivat ankkuriköydet poikki ja jättivät ankkurit mereen. Samalla he päästivät peräsinten nuorat, nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti.
27:41 Mutta he joutuivat riutalle ja antoivat laivan törmätä siihen. Keulapuoli tarttui kiinni ja jäi liikkumattomaksi, mutta peräpuoli hajosi

aaltojen voimasta.
27:42 Niin sotamiehillä oli aikomus tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla karkuun.
27:43 Mutta upseeri, joka tahtoi pelastaa Paavalin, esti heidät siitä aikeesta ja käski uimataitoisten ensiksi heittäytyä veteen ja lähteä maihin
27:44 ja sitten muiden, minkä laudoilla, minkä laivankappaleilla. Ja näin kaikki pelastuivat maalle.

28:1 Kun olimme pelastuneet, niin me sitten saimme tietää, että saaren nimi oli Melite.
28:2 Ja sen asukkaat osoittivat meille suurta ystävällisyyttä. He sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, kun oli alkanut sataa ja oli kylmä.
28:3 Mutta Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän laittoi ne nuotioon, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.
28:4 Kun asukkaat näkivät elukan riippuvan kiinni hänen kädessään, sanoivat he toisilleen: "Varmaan tuo mies on murhaaja, koska kostotar ei sallinut hänen elää, vaikka hän pelastuikin merestä."
28:5 Mutta hän pudisti elukan tuleen, eikä hänelle tullut mitään vahinkoa.
28:6 Ja he odottivat hänen ajettuvan tai äkisti kaatuvan kuolleena maahan. Mutta kun he olivat kauan odottaneet ja näkivät, ettei hänelle mitään pahaa tapahtunut, muuttivat he mielensä ja sanoivat hänen olevan jumalan.
28:7 Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius, maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti kolme päivää vierainaan.
28:8 Ja Publiuksen isä makasi sairaana kuumeessa ja punataudissa, ja Paavali meni hänen luokseen, rukoili ja laittoi kätensä hänen päälleen ja paransi hänet.
28:9 Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin sairaat, mitä saarella oli, ja heidät parannettiin.
28:10 He osoittivat meille myös monin tavoin kunniaa, ja lähtiessämme merelle he laittoivat mukaan, mitä tarvitsimme.
28:11 Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jolla oli merkkinä Kastorin ja Polluksin kuva.
28:12 Ja me laskimme maihin Syrakuusassa ja viivyimme siellä kolme päivää,
28:13 ja sieltä me kierrettyämme saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän jälkeen nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.
28:14 Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään heidän luonaan seitsemän päivää. Ja sitten me lähdimme Roomaan.
28:15 Ja kun veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaen kohdalle saakka, ja heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

28:16 Ja kun tulimme Roomaan, sallittiin Paavalin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa.
28:17 Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui kokoon juutalaisten ensimmäiset. Ja kun he olivat kokoontuneet, sanoi hän heille: "Miehet, veljet! Vaikka en ole mitään tehnyt kansaamme tai isiemme tapoja vastaan, luovutettiin minut kuitenkin Jerusalemista vankina roomalaisten käsiin.
28:18 Ja kun he olivat minua tutkineet, tahtoivat he päästää minut irti, koska en ollut tehnyt mitään kuoleman rikosta.
28:19 Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, oli minun pakko vedota keisariin. Ei kuitenkaan niin, että minulla olisi mitään kannetta kansaani vastaan.
28:20 Tästä syystä minä nyt olen kutsunut teidät, saadakseni nähdä ja puhutella teitä, sillä Israelin toivon tähden minä kannan tätä kahletta."
28:21 Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet kirjeitä sinusta Juudean maalta, eikä kukaan tänne saapunut veli ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.
28:22 Katsomme kuitenkin syytä olevan kuulla sinulta, mitä sinun mielessäsi on, sillä tästä lahkosta on meillä tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla kiistellään."
28:23 Ja he määräsivät hänelle päivän, ja silloin tuli heitä vielä useampia hänen luokseen majapaikkaan. Ja näille hän aamuvarhaisesta iltaan saakka selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta, lähtien Mooseksen laista ja profeetoista, saadakseen heidät vakuutetuiksi Jeesuksesta.
28:24 Niin se, mitä sanottiin, sai toiset vakuutetuiksi, mutta toiset eivät uskoneet.
28:25 Ja kun he olivat keskenään erimielisiä, erosivat he toisistaan, Paavalin sanoessa ainoastaan nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki puhunut profeetta Jesajan kautta teidän isillenne,
28:26 sanoen: 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulette ja ette tajua, katsovina katsotte ja ette näe.
28:27 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he vaivoin kuulevat ja silmänsä he ovat sulkeneet, että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'
28:28 Olkoon siis teille tiedoksi, että tämä Jumalan pelastusväline on lähetetty pakanoille, ja he kuulevat sen."
28:30 Ja Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka hänen luokseen tulivat,
28:31 ja hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemista kaikella puheoikeudella, esteettömästi.

Apostoli Paavalin kirje roomalaisille

1:1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan ilosanomaa,
1:2 jonka Jumala on edeltä luvannut profeettojensa kautta pyhissä kirjoituksissa,
1:3 hänen Pojastaan, joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä
1:4 ja pyhyyden hengen puolesta kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa, Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme,
1:5 jonka kautta saimme armon ja apostolisuuden uskon kuuliaisuudeksi hänen nimensä vuoksi kaikissa pakanoissa,
1:6 joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte,
1:7 kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.
1:8 Ensin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa.
1:9 Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen hänen Poikansa ilosanomaa, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan,
1:10 aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän luoksenne.
1:11 Sillä minä ikävöin teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkin hengellisen armolahjan, että te vahvistuisitte,
1:12 ja tämä on: yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun.
1:13 Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän luoksenne saadakseni jonkin hedelmän teidän keskuudestanne, niin kuin muiden pakanoiden, mutta olen ollut estetty tähän saakka.
1:14 kreikkalaisille ja muukalaisille, viisaille ja tyhmille minä olen velassa.
1:15 Omasta puolestani minä siis olen altis teillekin, Roomassa asuville, julistamaan ilosanomaa.
1:16 Sillä minä en häpeä ilosanomaa, sillä se on Jumalan voima, jokaiselle uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.
1:17 Sillä siinä Jumalan oikeamielisyys ilmestyy uskosta uskoon, kuten on kirjoitettu: "Ja oikeamielinen elää uskosta."
1:18 Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan niitä kohtaan, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa,
1:19 siksi että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan, sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.
1:20 Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen aina pysyvä voimansa ja jumalallisuutensa, kun niitä hänen teoissaan tarkataan, ovat maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi itseään puolustaa,

1:21 ja vaikka he ovat tietäneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet tai kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltaan turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt.
1:22 Väittäessään olevansa viisaita ovat tyhmiksi tulleet,
1:23 ja muuttivat katoamattoman Jumalan kunnian katoavan ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi.
1:24 Siksi Jumala luovutti heidät sydämensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa,
1:25 jotka muuttivat Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittivat ja palvoivat luotua ohi Luojan, joka on ylistetty iäisesti, aamen.
1:26 Sen vuoksi Jumala luovutti heidät häpeän himoihin, sillä heidän naispuolensa vaihtoivat luonnollisen kanssakäymisen luonnon vastaiseen,
1:27 samoin miespuolet, jättäen luonnollisen kanssakäymisen naispuolen kanssa, syttyivät kiimassa toisiinsa, miespuolet miespuolisiin harjoittaen siveettömyyttä ja saaden palkan, mikä heidän villityksestään itselleen piti saada.
1:28 Ja kuten heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tiedosta, heidät Jumala luovutti kelvottomalle mielelleen tekemään sopimattomia,
1:29 täytettynä kaikella vääryydellä, pahuudella, ahneudella, häijyydellä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä, juoruilua,
1:30 panettelijoita, Jumalaa vihaavia, väkivaltaisia, ylimielisiä, rehentelijöitä, pahan keksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,
1:31 ymmärtämättömiä, epäluotettavia, rakkaudettomia, armottomia,
1:32 jotka Jumalan säädöksen tuntien, että jotka sellaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan suosivat niitä, jotka niitä tekevät.

2:1 Siksi sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olit kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen itsesi tuomitset syypääksi, koska teet samoja tekoja.
2:2 Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka sellaisia tekevät.
2:3 Vai luuletko, ihminen, joka tuomitset niitä, jotka sellaisia tekevät ja itse teet samoja, että vältät Jumalan tuomion?
2:4 Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua mielenmuutokseen?
2:5 Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa päiväksi vihan, Jumalan oikean tuomion ilmestyessä:
2:6 Joka maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan,
2:7 niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iäisen elämän,
2:8 mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat vääryyttä, tulee viha ja kiivastus.
2:9 Ahdistus ja ahdas paikka jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa tekee,

juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle,
2:10 mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle!
2:11 Sillä kasvoihin katsomista ei ole Jumalan luona.
2:12 Sillä jotka ilman lakia menivät harhaan, myös ilman lakia tuhoutuvat, ja jotka lain alaisina menivät harhaan, ne lain mukaan tuomitaan,
2:13 sillä eivät lain kuulijat ole oikeamielisiä Jumalan edessä, vaan lain noudattajat julistetaan syyttömiksi.
2:14 Sillä kun pakanat, joilla ei ole lakia, luonnostaan tekevät, mitä laki vaatii, vaikka heillä ei lakia ole, niin he ovat itse itselleen lakina,
2:15 jotka osoittavat lain tekojen olevan kirjoitetut heidän sydämiinsä, yhdessä heidän omatuntonsa ja ajatustensa syyttäessä tai puolustaessa heitä keskenään
2:16 sinä päivänä, jona Jumala tuomitsee ihmisten salaisuudet minun ilosanomani mukaan Jeesuksen Kristuksen kautta.
2:17 Mutta katso sinä, jos kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja kerskut Jumalasta
2:18 ja tiedät hänen tahtonsa ja koettelet, mikä opetettuna on laissa parasta,
2:19 ja luotat itseesi ollaksesi sokeiden opas, heidän valonsa pimeydessä,
2:20 ymmärtämättömien kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla kun laissa on tiedon ja totuuden muoto,
2:21 niin sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta, joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat,
2:22 joka sanot, ettei saa tehdä aviorikosta ja teet aviorikoksen? Inhoat epäjumalia, ryöstät temppeliä?
2:23 Joka kerskut laista, häpäiset lain rikkomisella Jumalaa?
2:24 "Sillä teidän vuoksenne Jumalan nimeä pilkataan pakananakansoissa", kuten on kirjoitettu.
2:25 Ympärileikkaus kyllä hyödyttää, jos lain teet, mutta jos olet lainrikkoja, niin ympärileikkauksesi on tullut esinahaksi.
2:26 Jos siis esinahka noudattaa lain säädöksiä, niin eikö hänen esinahkaansa lueta ympärileikkaukseksi?
2:27 Ja luonnostaan lain kirjaimen täyttävä esinahkainen tuomitsee sinut, joka lainkirjaiminesi olet lainrikkoja.
2:28 Sillä ei juutalainen ole ulkoisesti eikä lihassa ympärileikattu,
2:29 vaan se on juutalainen, joka salassa on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa, ja hän ei saa kiitosta ihmisiltä, vaan Jumalalta.

3:1 Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta?
3:2 Paljonkin, kaikin tavoin, ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut.
3:3 Sillä mitä sitten, jos jotkut eivät uskoneet? Eihän heidän epäuskonsa

Jumalan luottamusta mitätöi?
3:4 Ei suinkaan, vaan olkoon Jumala totuudellinen ja jokainen ihminen valehtelija, kuten on kirjoitettu: "Jotta osoittautuisit oikeaksi sanoissasi ja voittaisit sinua tuomittaessa."
3:5 Mutta jos meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan oikeamielisyyden, niin mitä sanomme? Eihän Jumala ole väärämielinen tuodessaan päällemme vihan? Minä puhun ihmisten mukaisesti.
3:6 Ei suinkaan, sillä kuinka muutoin Jumala tuomitsee maailman?
3:7 Sillä jos Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin julki hänen kunniakseen, miksi sitten minutkin kuin harhaan mennyt tuomitaan?
3:8 Ja miksi emme tekisi, niin kuin herjaten syyttävät meidän tekevän ja niin kuin muutamat väittävät meidän sanovan: "Tehkäämme pahaa, jotta siitä hyvää tulisi"? Niiden tuomio on ansaittu.
3:9 Miten siis on? Olemmeko parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat harhaan menneitä,
3:10 kuten on kirjoitettu: "Ei ole yhtään oikeamielistä,
3:11 ei ole ketään ymmärtävää, ei Jumalaa etsivää.
3:12 Kaikki torjuivat ja tulivat samalla kelvottomiksi, eikä ole ketään hyvyyttä tekevää.
3:13 Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellään he pettävät, kyykäärmeiden myrkkyä on heidän huultensa alla,
3:14 joiden suu on täynnä kirousta ja katkeruutta.
3:15 Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta,
3:16 tuho ja kurjuus on heidän teillään,
3:17 ja rauhan tietä he eivät tunne.
3:18 Ei ole Jumalan pelkoa heidän silmiensä edessä."
3:19 Ja me tiedämme, että mitä laki sanoo, niin se puhuu noille, jotta jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä,
3:20 siksi ettei mikään liha tule hänen edessään syyttömäksi lain teoista, sillä lain kautta tulee harhaan menon tunteminen.
3:21 Mutta nyt on Jumalan oikeudenmukaisuus ilmoitettu ilman lakia, todistettuna lain ja profeettojen kautta,
3:22 ja Jumalan oikeamielisyys tulee kaikille uskon kautta Jeesukseen Kristukseen ja kaikkien uskovien päälle, sillä ei ole yhtään erotusta,
3:23 Sillä kaikki menivät harhaan ja ovat Jumalan kirkkautta vailla
3:24 ja saavat lahjaksi syyttömäksi julistamisen hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,
3:25 jonka Jumala asetti armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaakseen oikeamielisyyttään, koska oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt rikkomukset,
3:26 jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaakseen oikeamielisyyttään nykyajassa, koska hän itse on oikeudenmukainen ja julistaa syyttömäksi sen, jolla on usko Jeesukseen.

3:27 Missä siis on kerskuminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenko? Ei, vaan uskon lain kautta.
3:28 Päätämme siis, että syyttömäksi julistetaan uskosta ilman lain tekoja.
3:29 Vai onko Jumala ainoastaan juutalaisten Jumala? Mutta eikö pakanoidenkin? Kyllä myös pakanoiden,
3:30 jos kerran on Jumala yksi, joka julistaa syyttömäksi ympärileikkauksen uskosta ja esinahat uskon kautta.
3:31 Mitätöimmekö me lain uskon kautta? Ei suinkaan, vaan vahvistamme lain.

4:1 Mitä siis sanomme esi-isämme Aabrahamin löytäneen lihan mukaan?
4:2 Sillä jos Aabraham julistettiin syyttömäksi teoista, on hänellä kerskumista, mutta ei suhteessa Jumalaan.
4:3 Sillä mitä kirjoitus sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle oikeamielisyydeksi."
4:4 Ja töitä tekevälle ei lasketa palkkaa armosta, vaan ansion mukaan,
4:5 mutta ei tekevälle, vaan uskovalle, syyttömäksi julistettavalle jumalattomalle, luetaan hänen uskonsa oikeamielisyydeksi.
4:6 Kuten myös Daavid julistaa autuaaksi ihmisen, jolle luetaan oikeamielisyys ilman tekoja:
4:7 "Autuaita ne, joiden rikokset annettiin anteeksi ja joiden harhaan menot peitettiin!
4:8 Autuas se mies, jolle Herra ei lue harhaan menoja!"
4:9 Onko tämä autuaaksi julistaminen ainoastaan ympärileikkaukselle vai myös esinahalle? Sillä sanomme, että Aabrahamille luettiin usko oikeamielisyydeksi.
4:10 Kuinka siis luettiin? Hänen ollessaan ympärileikkauksessa vai esinahassa? Ei ympärileikkauksessa, vaan esinahassa,
4:11 ja hän sai ympärileikkauksen merkiksi, sen oikeamielisen uskon sinetiksi, joka hänellä oli esinahassa, jotta hän olisi kaikkien esinahassa olevien isä, oikeamielisyyden lukemiseksi myös heille,
4:12 ja että hänestä tulisi myös ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja, vaan jotka vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä meidän isällämme Aabrahamilla oli esinahassa.
4:13 Sillä ei lupaus, että Aabraham perisi maailman, tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan oikeamielisen uskon kautta.
4:14 Sillä jos laista tulevat perilliset, niin usko on tyhjennetty ja lupaus mitätöity.
4:15 Sillä laki saa aikaan vihaa, mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomusta.
4:16 Tämän vuoksi se on uskosta, että se olisi armosta, jotta lupaus pysyisi varmana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä,
4:17 kuten on kirjoitettu, ”että monien kansojen isäksi olen sinut

asettanut", Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet tekee eläviksi ja kutsuu ei olevan kuin olevaksi.
4:18 Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monien kansojen isäksi, sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva",
4:19 eikä hän heikentynyt uskossa eikä huomioinut ruumiinsa kuihtumista, sillä hän oli jo noin satavuotias, ja että Saaran kohtu oli kuoleentunut,
4:20 mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle,
4:21 ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää.
4:22 Siksi se luettiin hänelle oikeamielisyydeksi.
4:23 Mutta ei ainoastaan hänen vuokseen ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,
4:24 vaan myös meidän vuoksemme, joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme,
4:25 joka luovutettiin meidän lankeemustemme vuoksi ja herätettiin meidän syyttömiksi julistamisemme tähden.

5:1 Koska me siis olemme uskosta syyttömiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,
5:2 jonka kautta myös olemme uskossa omistaneet pääsyn tähän armoon, jossa seisomme ja kerskumme Jumalan kirkkauden toivosta.
5:3 Eikä ainoastaan se, vaan kerskumme myös ahdistuksissa tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä,
5:4 mutta kärsivällisyys koeteltavuutta ja koeteltavuus toivoa,
5:5 mutta toivo ei tuota häpeää, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme meille annetun Pyhän Hengen kautta.
5:6 Sillä meidän vielä ollessa heikkoja kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.
5:7 Sillä tuskin kukaan käy kuolemaan jonkun oikeamielisen edestä, hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla.
5:8 Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syyllisiä, kuoli meidän edestämme.
5:9 Paljon ennemmin me siis nyt, kun olemme julistetut syyttömiksi hänen veressään, pelastumme hänen kauttaan vihasta.
5:10 Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljon ennemmin me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut,
5:11 eikä ainoastaan sovitetut, vaan Jumala on vielä meidän kerskumisemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta nyt olemme sovituksen saaneet.
5:12 Tämän vuoksi, kuten yhden ihmisen kautta tuli harhaan meno maailmaan ja harhaan menon kautta kuolema, niin siten kuolema on

tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki menivät harhaan.
5:13 Sillä lakiin saakka harhaan meno oli maailmassa, mutta harhaan menoa ei merkitä, missä ei ole lakia,
5:14 mutta kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitä, jotka eivät olleet harhaan menneet samanlaisella rikkomuksella kuin Aadam, joka on tulevan malli.
5:15 Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin kaatuminen. Sillä jos yhden kaatumisesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta runsaasti tullut monien osaksi.
5:16 Eikä lahjan laita ole, kuten on sen, mikä tuli yhden harhaan menon kautta, sillä tuomio tuli yhdestä ihmisestä kuolemantuomioksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta entiselleen palautukseksi.
5:17 Ja jos yhden ihmisen lankeamisen vuoksi kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja oikeamielisen lahjan runsauden hallitsevat elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen kautta.
5:18 Niinpä siis, kuten yhden ihmisen kaatuminen on koitunut kaikille ihmisille kuolemantuomioksi, niin siten myös yhden ihmisen oikeamielinen teko koituu kaikille ihmisille elämän entiselleen palauttamiseksi,
5:19 sillä kuten yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet harhaan menneiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat oikeamielisiksi.
5:20 Mutta laki tunkeutui sisään, jotta kaatuminen suurenisi. Mutta missä harhaan meno suureni, siellä armo on ylivuotava,
5:21 että kuten harhaan meno hallitsi kuolemassa, siten armo hallitsisi oikeamielisyyden kautta iäiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

6:1 Mitä siis sanomme? Jäämmekö harhaan menoon, jotta armo suurenisi?
6:2 Ei suinkaan! Me, jotka kuolimme harhaan menosta, kuinka vielä eläisimme siinä?
6:3 Vai oletteko tietämättömiä, että ne, jotka kastettiin Kristukseen Jeesukseen, kastettiin hänen kuolemaansa?
6:4 Meidät siis haudattiin kasteessa hänen kanssaan kuolemaan, jotta kuten Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, siten myös me elämän uutuudessa vaeltaisimme.
6:5 Sillä jos olemme hänen kanssaan tulleet yhteen kasvaneiksi hänen kuolemansa kaltaisuuteen, niin samoin myös tulemme ylösnousemiseen,
6:6 tietäen sen, että meidän vanha ihmisemme hänen kanssaan naulattiin ristille, jotta harhaan menon ruumis tehtäisiin voimattomaksi, niin ettemme enää harhaan menoa palvelisi,
6:7 sillä joka on kuollut, on vapautettu harhaan menosta.

6:8 Mutta jos kuolimme Kristuksen kanssa, niin me uskomme, että myös elämme yhdessä hänen kanssaan,
6:9 tietäen, ettei Kristus kuolleista herätettynä enää kuole, kuolema ei enää häntä hallitse.
6:10 Sillä minkä hän kuoli, sen kuoli kerralla harhaan menolle. Ja mitä hän elää, sen elää Jumalalle.
6:11 Siten te laskekaa itsenne harhaan menolle kuolleiksi, mutta Jumalalle eläviksi Kristuksessa Jeesuksessa.
6:12 Älköön siis harhaan meno hallitko teidän kuolevassa ruumiissanne totellaksenne sen himoja,
6:13 älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi harhaan menolle, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne oikeamielisyyden aseiksi Jumalalle.
6:14 Sillä harhaan meno ei teitä hallitse, koska ette ole lain alla, vaan armon.
6:15 Kuinka siis on? Menemmekö harhaan, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Niin älköön tapahtuko!
6:16 Ettekö tiedä, että jota tottelemaan antaudutte, sen orjia olette, jota te tottelette, joko harhaan menon kuolemaksi tai kuuliaisuuden oikeamielisyydeksi?
6:17 Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte harhaan menon orjia, mutta nyt olette tulleet sydämessänne totteleviksi opin muodolle, johon teidät luovutettiin,
6:18 ja että harhaan menosta vapautettuina tulitte oikeamielisyyden orjiksi!
6:19 Minä puhun inhimillisesti teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä kuten ennen annoitte jäsenenne epäpuhtauden ja laittomuuden orjiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne oikeamielisyyden orjina pyhitykseen.
6:20 Sillä kun olitte harhaan menon orjia, niin olitte vapaat oikeamielisyydestä.
6:21 Minkä hedelmän siitä silloin omistitte? Sen, jota nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema.
6:22 Mutta nyt vapautettuina harhaan menosta, mutta tullen Jumalan orjiksi, omistatte hedelmän pyhitykseen ja sen täyttymys on iäinen elämä.
6:23 Sillä harhaan menon palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iäinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

7:1 Vai ettekö tiedä, veljet, minä puhun lain tunteville, että laki hallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää?
7:2 Sillä laki sitoo naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä, mutta jos mies kuolee, on hän vapaa miehen laista.
7:3 Niinpä häntä kutsutaan avionrikkojaksi, jos miehensä eläessä menee toiselle miehelle, mutta jos mies kuolee, on hän vapaa laista eikä ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle.

7:4 Joten, veljeni, myös teistä tuli laille kuolleita Kristuksen ruumiin kautta, mennäksenne toiselle, kuolleista heränneelle, jotta kantaisimme hedelmää Jumalalle.
7:5 Sillä kun olimme lihassa, niin harhaan menon halut lain kautta vaikuttivat jäsenissämme hedelmän kantamista kuolemalle,
7:6 mutta nyt päästyämme irti laista, jossa meitä pidettiin, ja ollen kuolleita palvelemme Hengen uutuudessa eikä kirjaimen vanhuudessa.
7:7 Mitä siis sanomme? Onko laki harhaan menoa? Ei suinkaan! Mutta harhaan menoa en olisi tuntenut muuten kuin lain kautta, sillä en tiennyt himosta, ennen kuin laki sanoi: "Älä himoitse."
7:8 Mutta saatuaan tilaisuuden harhaan meno tuotti minussa lain käskyn kautta kaikkea himoa, sillä ilman lakia harhaan meno on kuollut,
7:9 ja ennen minä elin ilman lakia, mutta käskyn tultua harhaan meno virkosi ja minä kuolin
7:10 ja minä havaitsin, että käsky oli kuolemaksi.
7:11 Sillä harhaan meno saatuaan tilaisuuden käskyn kautta, petti minut ja tappoi käskyn kautta.
7:12 Niin että laki on pyhä ja käsky pyhä, oikea ja hyvä.
7:13 Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Ei suinkaan! Vaan harhaan meno, jotta se nähtäisiin harhaan menoksi, tuotti hyvän kautta minulle kuoleman, jotta harhaan meno tulisi suunnattomaksi syyllisyydeksi käskyn kautta.
7:14 Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty harhaan menon alaisuuteen.
7:15 Sillä minä en tiedä, mitä teen, koska sitä, mitä tahdon, en tee, mutta mitä vihaan, sitä teen.
7:16 Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän laille, että se on hyvä.
7:17 Mutta nyt en enää minä saa sitä aikaan, vaan minussa asuva harhaan meno.
7:18 Sillä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Sillä tahtominen minulla on, mutta hyvän aikaan saamista en havaitse,
7:19 sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, en tee, vaan pahaa, mitä en tahdo, sitä teen.
7:20 Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin en enää minä saa sitä aikaan, vaan minussa asuva harhaan meno.
7:21 Vaikka lain kautta tahdon tehdä hyvää, löydän siis itsestäni, että pahuus on minua lähellä.
7:22 Sillä sisäisen ihmisen puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin,
7:23 mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun järkeni lakia vastaan ja pitää minua vangittuna harhaan menon laissa, joka on minun jäsenissäni.
7:24 Minä viheliäinen ihminen! Kuka vapauttaa minut tästä kuoleman ruumiista?
7:25 Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Niin minä kyllä järjellä palvelen Jumalan lakia, mutta lihalla harhaan menon lakia.

8:1 Niin ei nyt siis ole mitään kuolemantuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, ei lihan mukaan vaeltaville, vaan Hengen.
8:2 Sillä elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa vapautti sinut harhaan menon ja kuoleman laista.
8:3 Sillä mikä lailleoli mahdotonta, koska se oli lihan kautta tullut heikoksi, sen Jumala teki lähettämällä oman Poikansa harhaan menneen lihan kaltaisuudessa ja harhaan menon tähden ja tuomitsemalla harhaan menon lihassa,
8:4 että lain säädös täyttyisi meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen.
8:5 Sillä lihan mukaan elävät ajattelevat lihan asioita, mutta Hengen mukaan elävät ajattelevat Hengen asioita.
8:6 Sillä lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha.
8:7 Siksi lihan mieli on vihollisuutta Jumalaa kohtaan, sillä se ei alistu Jumalan lakiin, eikä se voikaan,
8:8 ja lihassa olevat eivät voi miellyttää Jumalaa.
8:9 Mutta te ette ole lihassa, vaan Hengessä, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta jos joku ei omista Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen.
8:10 Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis on kuollut harhaan menon tähden, mutta Henki on elämää oikeamielisyyden vuoksi.
8:11 Jos nyt Jeesuksen herättäneen Henki asuu teissä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksi tekevä myös teidän kuolevat ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.
8:12 Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme,
8:13 sillä jos lihan mukaan elätte, tulette kuolemaan, mutta jos Hengellä teette ruumiin teot kuolleiksi, niin elätte.
8:14 Sillä kaikki, joita Jumalan Hengellä kuljetetaan, ovat Jumalan lapsia.
8:15 Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan saitte lapseuden Hengen, jossa huudamme: "Abba! Isä!"
8:16 Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.
8:17 Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä kärsimme, jotta yhdessä myös kirkastettaisiin.
8:18 Sillä minä päättelen, etteivät nykyajan kärsimykset ole verrattavissa tulevaan kirkkauteen, meihin ilmestyvään.
8:19 Sillä luomakunnan harras ikävöiminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.
8:20 Sillä luomakunta alistettiin turmeluksen alle, ei vapaaehtoisena, vaan alistajan vuoksi, toivossa,

8:21 koska itse luomakunta vapautetaan katoavaisuuden orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.
8:22 Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokailee ja on synnytystuskissa nykyhetkeen asti,
8:23 eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen uutislahja, huokaamme sisimmässämme, lapseutta odottaen, ruumiimme lunastusta.
8:24 Sillä toivossa pelastuimme, mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei ole mikään toivo, kuinka kukaan sitä toivoo, minkä näkee?
8:25 Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin sitä kärsivällisyyden kautta odotamme.
8:26 Ja samoin myös Henki ottaa kantaakseen heikkouksiamme kansamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoilla, kuten rukoilla tulisi, vaan Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomin huokauksin,
8:27 ja sydänten tutkija tietää, mikä on Hengen mieli, sillä Henki rukoilee Jumalan mukaan pyhien puolesta.
8:28 Ja tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen esille laittamisensa mukaan ovat kutsutut.
8:29 Sillä ne, jotka hän on edeltä tunsi, ne myös ennalta määräsi Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa,
8:30 ja jotka hän ennalta määräsi, heidät myös kutsui ja jotka hän kutsui, heidät hän myös julisti syyttömiksi, mutta jotka hän julisti syyttömiksi, heidät myös kirkasti.
8:31 Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?
8:32 Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansa, vaan luovutti hänet kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muuta hänen kanssaan?
8:33 Kuka syyttää Jumalan valittuja vastaan? Jumala julistaa syyttömäksi.
8:34 Kuka tuomitsee kuolemaan? Kristus Jeesus on kuollut, ja lisäksi myös herätetty, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän puolestamme.
8:35 Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Ahdistus, vai ahdas paikka vai nälkä vai alastomuus vai vaara vai miekka?
8:36 Kuten on kirjoitettu: "Sinun vuoksesi olemme koko päivän tapettavina, meidät lasketaan kuin teurastettavat lampaat."
8:37 Mutta näissä kaikissa saamme suurvoiton meitä rakastaneen kautta.
8:38 Sillä olen vakuuttunut, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät vallat, eivät läsnä olevat voimat eivätkä tulevat,
8:39 ei korkeus, ei syvyys, eikä mikään toinen luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

9:1 Puhun totuuden Kristuksessa, en valehtele, omatuntoni todistaessa sen Pyhässä Hengessä,
9:2 että minulla on suuri suru ja taukoamaton tuska sydämessäni.
9:3 Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta,
9:4 jotka ovat israelilaisia, joiden on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lainsäädäntö ja jumalanpalvelus ja lupaukset,
9:5 joiden on isät, ja heistä on Kristus lihan mukaan, Jumala yli kaikkien, ylistetty aikakausiksi. Aamen.
9:6 Ei sellaista, että Jumalan sana on mennyt harhaan. Sillä eivät kaikki Israelista ole silti Israel,
9:7 eivät kaikki ole lapsia siksi, että he ovat Aabrahamin siementä, vaan Iisakista sinulle kutsutaan siemen,
9:8 se on, eivät lapset lihan mukaan ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset lasketaan siemeneksi
9:9 Sillä lupauksen sana oli tämä: "Tämän ajan mukaan tulen ja silloin on Saaralla poika."
9:10 Ei ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan Rebekka joutui lapsivuoteeseen yhdestä meidän isistämme, Iisakista,
9:11 sillä vielä ennen kuin kaksoset olivat syntyneet, eivätkä olleet tehneenä hyvää tai pahaa, jotta Jumalan valinnan mukaan tehty suunnitelma pysyisi, ei teoista, vaan kutsuvasta,
9:12 sanottiin hänelle: "Suurempi palvelee pienempää",
9:13 kuten on kirjoitettu: "Jaakobia rakastin, mutta Eesauta vihasin."
9:14 Mitä siis sanomme? Eikö ole Jumalassa vääryyttä? Ei suinkaan.
9:15 Sillä Moosekselle hän sanoo: "Armahdan, jota armahdan, ja säälin, jota säälin."
9:16 Niin se ei siis ole tahtovan eikä juoksevan vallassa, vaan armahtavan Jumalan.
9:17 Sillä kirjoitus sanoo faraolle: "Juuri sen vuoksi minä korotin sinut, jotta osoittaisin sinussa voimani ja että minun nimeni julistettaisiin kaikessa maassa."
9:18 Niinpä siis hän armahtaa, jonka tahtoo, mutta kovettaa, jonka tahtoo.
9:19 Sinä kaiketi sanot minulle: "Miksi hän sitten vielä moittii? Sillä kuka on hänen tahtoaan vastustanut?"
9:20 Niinpä niin, oi ihminen, mutta kuka sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei muovattu sano muovaajalleen: "Miksi minut näin teit?"
9:21 Vai eikö savenvalajalla ole valtaa saveen? Samasta seoksesta hän voi tehdä toisen arvokkaaksi astiaksi, toisen arvottomaksi?
9:22 Entä jos Jumala, vaikka hän tahtoo näyttää vihansa ja tehdä voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämielisyydellä sietänyt vihan astioita, jotka olivat valmiita tuhoon,
9:23 jotta hän ilmoittaisi kirkkautensa runsauden armahduksen astioissa, jotka ennalta valmisti kirkkauteen?

9:24 Joka meidät myös kutsui, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista,
9:25 kuten myös Hoosean kirjassa sanoo: "Ei minun kansani kutsun kansakseni ja ei rakastetun kutsun rakastetukseni.
9:26 Ja niin käy paikassa, jossa heille sanottiin: 'Ette ole minun kansani', siellä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi."
9:27 Mutta Jesaja huutaa Israelin vuoksi: "Vaikka Israelin lasten luku olisi kuin meren hiekka, niin jäännös pelastuu,
9:28 sillä lyhennetyn tilin Herra tekee maan päällä."
9:29 ja kuten Jesaja ennalta sanoi: "Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin kuin Sodoma meistä tulisi ja kuin Gomorran kaltaiseksi tulisimme."
9:30 Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet oikeamielisyyttä, saivat oikeamielisyyden, mutta oikeamielisyyden uskosta,
9:31 mutta Israel, tavoitellen oikeamielisyyden lakia, ei oikeamielisyyden lakiin yltänyt.
9:32 Miksi? Se ei ollut uskosta, vaan kuin lain teoista, sillä he kompastuivat loukkauksen kiveen,
9:33 kuten on kirjoitettu: "Katso, asetan Siioniin loukkauksen kiven ja pahennuksen kallion, ja kukaan häneen uskova ei joudu häpeämään."

10:1 Veljet, minä toivon sydämestäni ja anon Jumalaa heidän edestään, että he pelastuisivat.
10:2 Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiihkoa Jumalan puolesta, mutta ei tuntemisen mukaan,
10:3 sillä he eivät tunne Jumalan oikeamielisyyttä, vaan koettavat pystyttää omaa oikeamielisyyttään, jolloin he eivät alistu Jumalan oikeamielisyyteen.
10:4 Sillä Kristus on lain täydellistyminen, oikeamielisyydeksi jokaiselle, joka uskoo.
10:5 Sillä Mooses kirjoittaa siitä oikeamielisyydestä, joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, elää siitä.
10:6 Mutta se oikeamielisyys, joka uskosta tulee, sanoo: "Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?" se on: tuomaan Kristusta alas,
10:7 tai: "Kuka laskeutuu alas syvyyteen?" se on: tuomaan Kristusta ylös kuolleista.
10:8 Mutta mitä se sanoo: "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi". Se on uskon sana, jota me julistamme,
10:9 että jos tunnustaisit suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskoisit sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, pelastuisit,
10:10 sillä sydämellä uskotaan oikeamielisyydeksi ja suulla tunnustetaan pelastukseksi.
10:11 Sillä kirjoitus sanoo: "Kukaan häneen uskova ei joudu häpeään."
10:12 Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä, sillä yksi

ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka häntä avuksi huutavat.
10:13 Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.
10:14 Mutta kuinka he huutavat avukseen sitä, johon eivät usko? Ja kuinka voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka kuulevat ilman julistajaa?
10:15 Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Kuten on kirjoitettu: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka tuovat ilosanomaa rauhasta!"
10:16 Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia ilosanomalle. Sillä Jesaja sanoo: "Herra, kuka uskoi meidän kuulemaamme?"
10:17 Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.
10:18 Mutta minä kysyn: eivätkö kuulleet? Totta kai. Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin maihin ja heidän sanansa maanpiirin ääriin.
10:19 Minä kysyn: eikö Israel siitä tiennyt? Ensin Mooses sanoo: "Minä herätän teidän kateutenne kansan kautta, joka ei ole kansa, ymmärtämättömän kansan kautta minä vihoitan teidät."
10:20 Ja Jesaja on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet, ja minä tulin näkyväksi niille, jotka eivät minua kysyneet."
10:21 Mutta Israelille hän sanoo: "Koko päivän minä ojensin käsiäni tottelemattomalle ja vastustavalle kansalle."

11:1 Minä sanon siis: eihän Jumala työntänyt luotaan kansaansa, jonka tunsi ennalta? Ei suinkaan! Sillä myös minä olen israelilainen, Aabrahamin siemenestä, Benjaminin heimosta.
11:2 Ei Jumala ole työntänyt luotaan kansaansa, jonka tunsi ennalta. Vai ettekö tiedä Eliaksesta, mitä kirjoitus sanoo hänestä? Kuinka hän kääntyy Jumalan puoleen Israelia vastaan, sanoen:
11:3 "Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun uhrialttarisi, ja minä yksin jäin jäljelle, ja he etsivät minun sieluani"?
11:4 Mutta mitä sanoo hänelle vastaus? "Minä jätin itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole taivuttaneet polvea Baalille."
11:5 Siten on myös nykyaikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan.
11:6 Mutta jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo.
11:7 Miten siis on? Mitä Israel etsii, sitä ei saavuttanut, mutta valinta saavutti, muut paatuivat,
11:8 kuten on kirjoitettu: "Jumala antoi heille uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät näkisi, ja korvat, etteivät kuulisi, tähän päivään asti."
11:9 Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä heille ansaksi ja pyydykseksi ja lankeemukseksi ja kostoksi,
11:10 soetkoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi, ja paina aina heidän selkänsä kumaraan."

11:11 Minä siis sanon: eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Ei suinkaan. Vaan heidän lankeemuksensa kautta tuli pelastus pakanoille, että he itse heräisivät kiivauteen.
11:12 Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkaudeksi ja heidän vajavaisuutensa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljon enemmän heidän täyteytensä.
11:13 Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli, pidän minä palvelustani kunniassa,
11:14 sytyttääkseni, jos mahdollista, kiivauteen niitä, jotka ovat minun lihaani ja pelastaisin joitakin heistä.
11:15 Sillä jos heidän hylkäämisensä on maailmalle sovitukseksi, mitä heidän hoiviin ottamisensa on, jos ei elämä kuolleista?
11:16 Ja jos uutisleipä on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, ovat myös oksat.
11:17 Mutta jos jotkut oksista katkaistiin pois ja sinä, joka olet villioliivia, tulit oksastetuksi heidän joukkoonsa ja pääsit osalliseksi oliivipuun mehevästä juuresta,
11:18 niin älä kersku oksia vastaan, mutta jos kerskut, niin et sinä juurta kannata, vaan juuri sinua.
11:19 Siis sanot: "Oksat katkaistiin, että minut oksastettaisiin."
11:20 Oikein! Epäuskonsa tähden ne katkaistiin, mutta sinä pysyt uskosta. Älä ylpeile, vaan pelkää.
11:21 Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ehkä ei myöskään säästä sinua.
11:22 Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta, Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta hänen hyvyyttään sinua kohtaan, jos hänen hyvyydessänsä pysyt, muutoin sinutkin hakataan pois.
11:23 Mutta nuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoonsa, tulevat oksastettaviksi, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen.
11:24 Sillä jos sinut hakattiin pois luonnollisesta oliivipuusta ja vastoin luontoa oksastettiin jaloon oliivipuuhun, kuinka paljoa ennemmin nämä luonnolliset oksastetaan omaan oliivipuuhun!
11:25 Sillä minä en tahdo, veljet, ettette olisi oman viisautenne varassa, pitää teitä tietämättömänä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus aina siihen asti, kunnes pakanoiden täyttymyksen luku on tullut sisälle,
11:26 ja siten koko Israel pelastuu, kuten on kirjoitettu: "Siionista tulee vapauttaja ja hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista,
11:27 ja tämä on heille minulta liitto, kun minä otan pois heidän harhaan menonsa."
11:28 Ilosanoman mukaan he ovat vihollisia teidän vuoksenne, mutta valinnan mukaan he ovat rakastettuja isien vuoksi.
11:29 Sillä peruuttamattomia ovat Jumalan armolahjat ja kutsuminen.
11:30 Sillä kuten te kerran olitte Jumalalle tottelemattomia, niin teidät nyt armahdettiin näiden tottelemattomuudella,

11:31 siten myös he nyt olivat tottelemattomia teille osoitetulle armolle, jotta heidät myös armahdettaisiin.
11:32 Sillä Jumala sulki kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi.
11:33 Oi Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä!
11:34 Sillä kuka tunsi Herran mielen? Tai kuka oli hänen neuvonantajansa?
11:35 Tai kuka antoi ensin hänelle ja se maksetaan hänelle takaisin?
11:36 Sillä hänestä ja hänen kauttaan ja häneen on kaikki, hänelle kunnia aikakausiksi! Aamen.

12:1 Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi, tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne,
12:2 ja älkää mukautuko tähän aikakauteen, vaan muuttukaa mielenne uudistumisella, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.
12:3 Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestään enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskon mukaan, minkä Jumala on kullekin mitalla jakanut.
12:4 Sillä niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,
12:5 niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta kukin olemme toistemme jäseniä.
12:6 Ja me omistamme erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu. Jos jollain on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on.
12:7 Jos palvelus, pitäköön palvelustaan huolta. Jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan,
12:8 jos kehottaa, niin kehottamisessaan. Joka antaa, antakoon vakaasta sydämestä. Joka on johtaja, johtakoon innolla. Joka harjoittaa hyväntekeväisyyttä, tehköön sen iloiten.
12:9 Olkoon rakkaus vilpitön, kammotkaa pahaa, liittykää hyvään.
12:10 Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan, toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.
12:11 Älkää harrastuksessanne olko velttoja, olkaa hengessä palavat, palvelkaa Herraa.
12:12 Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävät.
12:13 Pitäkää pyhien tarpeet ominanne, harrastakaa vieraanvaraisuutta.
12:14 Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkä kirotko.
12:15 Iloitkaa iloitsevien kanssa ja itkekää itkevien kanssa.
12:16 Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita tavoitelko, vaan

tyytykää alhaisiin oloihin. Älkää olko omasta mielestänne viisaita.
12:17 Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä.
12:18 Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.
12:19 Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra."
12:20 Jos siis vihollisesi on nälkäinen, ruoki häntä, ja jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden kasaat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle.
12:21 Älä tule voitetuksi pahan toimesta, vaan voita sinä paha hyvällä.

13:1 Jokainen sielu alistukoon yläpuolellaan olevalle esivallalle, sillä ei ole esivaltaa muuten kuin Jumalasta ja esivallat ovat määrätyt Jumalan toimesta.
13:2 Joten valtaa vastustava on vastustanut Jumalan säädöstä, mutta vastustaneet saavat itselleen tuomion.
13:3 Sillä hallitsijat eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Mutta tahdotko olla pelkäämättä esivaltaa? Tee hyvää ja saat siltä kiitoksen,
13:4 sillä se on sinulle Jumalan palvelija hyväksi. Mutta jos pahaa teet, niin pelkää, sillä se ei miekkaa turhaan kanna, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka pahaa tekee.
13:5 Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omatunnon tähden.
13:6 Siksi te verojakin maksatte, sillä he ovat Jumalan virkamiehiä, ahkeroiden virassaan juuri sitä varten.
13:7 Antakaa kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia.
13:8 Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muutoin kuin että toisianne rakastatte, sillä joka toistaan rakastaa, se on lain täyttänyt.
13:9 Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."
13:10 Rakkaus ei tee lähimmäiselle pahaa, siksi rakkaus on lain täyttymys.
13:11 Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että on aika unesta herätä, sillä nyt pelastus on meitä lähempänä kuin uskoon tulimme.
13:12 Yö eteni ja päivä lähestyi. Laittakaamme pois pimeyden teot ja pukeutukaamme valon aseisiin.
13:13 Vaeltakaamme säädyllisesti, niin kuin päivällä, ei kemuissa ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa,
13:14 vaan pukeutukaa Herraan Jeesukseen Kristukseen, älkääkä niin pitäkö lihastanne huolta, että himot heräävät.

14:1 Heikkouskoista hoivatkaa, ryhtymättä väittelemään mielipiteistä.
14:2 Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko,

syö vihanneksia.
14:3 Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö, ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa.
14:4 Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu, mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Herra on voimallinen hänet pystyssä pitämään.
14:5 Toinen pitää yhden päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä, kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.
14:6 Joka valikoi päiviä, se valikoi Herran tähden, ja joka syö, se syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa, ja joka ei syö, se on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa.
14:7 Sillä ei kukaan meistä elä itselleen, eikä kukaan kuole itselleen.
14:8 Jos elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolisimme, niin Herralle kuolemme. Jos siis elämme ja jos kuolisimme, niin Herran olemme.
14:9 Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, jotta hän sekä kuolleita että eläviä hallitsisi.
14:10 Mutta sinä, joka tuomitset veljesi? Tai myös sinä, joka väheksyt veljeäsi? Sillä kaikki meidät asetetaan Kristuksen tuomioistuimen eteen.
14:11 Sillä kirjoitettu on: "Minä elän, sanoo Herra, että minun edessäni jokainen polvi polvistuu ja jokainen kieli tunnustaa Jumalan."
14:12 Niinpä siis jokainen meistä tekee itsestään tilin Jumalalle.
14:13 Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla laittamasta veljellenne kompastusta tai viettelystä.
14:14 Minä tiedän ja olen vakuuttunut Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole epäpyhää itsessään, vaan ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille se on epäpyhää.
14:15 Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi tähden, niin sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka edestä Kristus on kuollut.
14:16 Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi,
14:17 sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan oikeamielisyyttä ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.
14:18 Joka tässä kohden palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelvollinen.
14:19 Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumista.
14:20 Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta sille ihmiselle, joka syö tuntoaan loukaten, se on pahaa.
14:21 Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä juomatta ja karttaa sitä, mistä veljesi loukkaantuu tai joutuu lankeemukseen tai tulee heikoksi.
14:22 Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä hän oikeaksi havaitsee,
14:23 mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta, sillä kaikki, mikä ei ole uskosta, on harhaan menoa.

15:1 Mutta meidän vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.
15:2 Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaakseen, että hän rakentuisi.
15:3 Sillä ei Kristuskaan elänyt itselleen mieliksi, vaan niin kuin kirjoitettu on: "Pilkkaajien pilkat kaatuivat minun päälleni."
15:4 Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opetukseksi, että meillä kärsivällisyyden ja kirjoitusten lohdutuksen kautta olisi toivo.
15:5 Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,
15:6 niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.
15:7 Hoivatkaa siksi toinen toisianne, niin kuin Kristus on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi.
15:8 Sillä minä sanon, että Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, vahvistaakseen isille annetut lupaukset,
15:9 mutta että pakanat laupeuden tähden ovat ylistäneet Jumalaa, niin kuin kirjoitettu on: "Sen vuoksi minä ylistän sinua pakanoiden joukossa ja laulan kiitosta sinun nimellesi."
15:10 Ja vielä on sanottu: "Riemuitkaa, pakanat, hänen kansansa kanssa."
15:11 Ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat ja ylistäkää häntä kaikki kansat."
15:12 Ja myös Jesaja sanoo: "Tulee Iisain juuri ja nousee hallitsemaan pakanoita ja häneen pakanat laittavat toivonsa."
15:13 Ja toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta.
15:14 Veljeni, minä kyllä olen varma teistä, että te olette täynnä hyvyyttä ja kaikkinaista tietoa, niin että myös kykenette neuvomaan toinen toistanne.
15:15 Kuitenkin olen paikka paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistuttaakseni teille näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on minulle antanut
15:16 sitä varten, että minä olisin Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanoiden keskuudessa, toimittaakseni Jumalan ilosanoman palvelusta, niin että pakanoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhrilahja.
15:17 Minulla on siis kerskumista Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa,
15:18 sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teolla,
15:19 tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Pyhän Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemista ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen ilosanoman julistamisen,

15:20 ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta ilosanomaa siellä, missä Kristuksen nimi on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle,
15:21 vaan kuten on kirjoitettu: "Joille ei ole kerrottu hänestä, ne näkevät, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät."
15:22 Siksi olenkin niin usein ollut estetty tulemasta teidän luoksenne.
15:23 Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän luoksenne,
15:24 niin minä, jos milloin Espanjaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän seurastanne.
15:25 Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta.
15:26 Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.
15:27 Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa, sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla.
15:28 Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille tämän hedelmän perille vienyt, lähden teidän kauttanne Espanjaan
15:29 ja minä tiedän, että tullessani teidän luoksenne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukanani.
15:30 Mutta minä kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani, rukoilemalla minun puolestani Jumalaa,
15:31 että minä pelastuisin joutumasta Juudean uskottomien käsiin ja että Jerusalemia varten tuomani avustus olisi pyhille otollinen,
15:32 niin että minä, jos Jumala niin tahtoo, ilolla saapuisin teidän luoksenne ja virkistyisin teidän seurassanne.
15:33 Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

16:1 Minä suljen teidän suosioonne sisaremme Foiben, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija,
16:2 että otatte hänet vastaan Herrassa, niin kuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee, sillä hän on ollut monelle avuksi ja myös minulle.
16:3 Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumppaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa,
16:4 jotka minun sieluni puolesta ovat laittaneet oman kaulansa alttiiksi ja joita en ainoastaan minä kiitä, vaan myös kaikki pakanoiden seurakunnat,
16:5 ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissaan. Tervehdys Epainetukselle, rakkaalleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle.
16:6 Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän tähtenne.
16:7 Tervehdys Andronikukselle ja Juniaalle, heimolaisilleni ja vankeustovereilleni, joilla on suuri arvo apostolien joukossa ja jotka jo

ennen minua ovat olleet Kristuksessa.
16:8 Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalleni Herrassa.
16:9 Tervehdys Urbanukselle, meidän työtoverillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalleni.
16:10 Tervehdys Apelleelle, koetuksen kestäneelle Kristuksessa. Tervehdys Aristobuluksen perhekuntalaisille.
16:11 Tervehdys Herodionille, heimolaiselleni. Tervehdys Narkissuksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa.
16:12 Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka ovat nähneet vaivaa Herrassa. Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.
16:13 Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin.
16:14 Tervehdys Asynkritukselle, Flegonille, Hermeelle, Patrobaalle, Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssaan.
16:15 Tervehdys Filologukselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympaalle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssaan.
16:16 Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.
16:17 Mutta minä kehotan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet, vetäytykää pois heistä.
16:18 Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet.
16:19 Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon, siksi minä iloitsen teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan.
16:20 Ja rauhan Jumala pian murskaa saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.
16:21 Teitä tervehtivät Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipater.
16:22 Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon teille tervehdyksen Herrassa.
16:23 Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, kaupungin rahanhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä.
16:24 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Amen.
16:25 Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun ilosanomani ja Jeesuksen Kristuksen julistuksen mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta,
16:26 mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta iäisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi,

16:27 Jumalalle, ainoalle viisaalle, kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta aikakausiksi. Aamen.

Kirjoitettiin roomalaisille Korintosta Kenkrean seurakunnan palvelijan Foiben kautta.

Ensimmäinen kirje korinttolaisille

1:1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen kutsuttu apostoli Jumalan tahdosta, ja veli Soostenes
1:2 Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, jotka ovat kutsutut ja pyhät, sekä kaikille, jotka avuksi huutavat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikissa paikkakunnissa, niin omissaan kuin meidänkin.
1:3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
1:4 Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa,
1:5 että kaikessa olette rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa,
1:6 sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu,
1:7 niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä.
1:8 Hän myös vahvistaa teitä täyttymykseen asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä.
1:9 Jumala on uskollinen, hän, jonka kautta te olette kutsutut hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme yhteyteen.
1:10 Mutta minä kehotan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.
1:11 Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.
1:12 Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen."
1:13 Onko Kristus jaettu? Ei kaiketi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?
1:14 Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen,
1:15 niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut.
1:16 Kastoin tosin Stefanaankin perhekunnan, sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut.
1:17 Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan ilosanomaa julistamaan, ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi.
1:18 Sillä sana rististä on hulluutta tuhoutuville, mutta meille pelastuville Jumalan voima.
1:19 Sillä on kirjoitettu: "Minä tuhoan viisaiden viisauden ja kumoan ymmärtävien ymmärryksen."
1:20 Missä on viisaus? Missä kirjanoppinut? Missä tämän aikakauden

väittelijä? Eikö Jumala tehnyt tämän maailman viisautta hulluudeksi?
1:21 Sillä koska Jumalan viisaudessa maailma ei tuntenut viisauden kautta Jumalaa, päätti Jumala julistamansa hulluuden kautta pelastaa uskovat,
1:22 koska juutalaiset pyytävät merkkejä ja kreikkalaiset etsivät viisautta,
1:23 Mutta me julistamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja kreikkalaisille hulluus,
1:24 mutta kutsutuille, juutalaisille sekä kreikkalaisille, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus.
1:25 Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmisten ja Jumalan heikkous on voimakkaampi kuin ihmisten.
1:26 Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne, eivät monet ole lihan mukaan viisaita, ei ole monta mahtavaa eikä monta jalosukuista,
1:27 vaan maailman hulluudet Jumala valitsi, jotta viisaat häpäisisi saattaaksensa viisaat häpeään, ja heikot maailmassa Jumala valitsi, jotta häpäisisi voimakkaat,
1:28 ja maailman alhaissyntyiset ja halveksitut ja ei olevat Jumala valitsi, jotta mitätöisi olevat,
1:29 jotta mikään liha ei kerskuisi Jumalan edessä.
1:30 Mutta hänestä te olette Kristuksessa Jeesuksessa, josta tuli meille Jumalalta viisaus, oikeamielisyys sekä myös pyhitys ja lunastus,
1:31 jotta kävisi, niin kuin kirjoitettu on: "Kerskuva kerskukoon Herrassa."

2:1 Niinpä, kun minä tulin teidän tykönne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.
2:2 Sillä minä olin päättänyt olla teidän luonanne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.
2:3 Ja ollessani teidän luonanne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa,
2:4 ja minun puheeni ja julistukseni ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista,
2:5 ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan.
2:6 Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän aikakauden viisautta eikä tämän aikakauden hallitsijoiden, jotka kukistuvat,
2:7 vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, peitettyä, jonka Jumala edeltä määräsi ennen aikakausia meidän kirkkaudeksemme,
2:8 mitä kukaan tämän aikakauden hallitsijoista ei ole tuntenut, sillä jos he olisivat tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet,
2:9 vaan kuten on kirjoitettu: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala valmisti niille, jotka häntä rakastavat."
2:10 Mutta meille Jumala sen paljasti Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, myös Jumalan syvyydet.
2:11 Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki,

joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.
2:12 Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan Hengen Jumalasta, jotta tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut,
2:13 ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamilla sanoilla, vaan Pyhän Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti.
2:14 Mutta sielullinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on, sillä se on hänelle hulluus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkittava hengellisesti.
2:15 Mutta hengellinen taas tutkii kaiken, mutta häntä ei kenenkään toimesta kykene tutkita.
2:16 Sillä kuka tunsi Herran mielen, niin että neuvoisi häntä? Mutta me omistamme Kristuksen mielen.

3:1 Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niin kuin hengellisille, vaan niin kuin lihallisille, niin kuin pienille lapsille Kristuksessa.
3:2 Maitoa minä juotin teille enkä antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä,
3:3 olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin?
3:4 Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole lihallisia?
3:5 Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita sen kyvyn mukaan, minkä Herra on antanut.
3:6 Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala kasvatti.
3:7 Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelija, vaan Jumala, joka antaa kasvun.
3:8 Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä, kuitenkin saa kumpikin oman palkkansa oman työnsä mukaan.
3:9 Sillä me olemme Jumalan työtovereita, te olette Jumalan pelto, olette Jumalan rakennus.
3:10 Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin laittanut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa.
3:11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi laittaa kuin mikä laitettu on, ja se on Jeesus Kristus.
3:12 Mutta jos joku rakentaa tämän perustuksen päälle kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,
3:13 niin jokaisen teko tulee näkyviin, sillä sen tuo ilmi päivä, joka tulessa ilmestyy, ja millaiset jokaisen teot ovat, ne tuli koettelee.
3:14 Jos jonkun tekemä rakennus pysyy, niin hän saa palkan,
3:15 ja jos jonkun tekemä palaa, hän saa vahingon, mutta hän itse pelastuu, mutta siten kuin tulen kautta.

3:16 Ettekö tiedä, että olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?
3:17 Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet, sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.
3:18 Älköön kukaan itseään pettäkö. Jos joku teidän joukossanne luulee olevansa viisas tänä aikakautena, tulkoon hän tyhmäksi, jotta hänestä tulisi viisas.
3:19 Sillä tämän maailman viisaus on hulluutta Jumalan luona, sillä on kirjoitettu: "Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa",
3:20 ja vielä: "Herra tietää viisaiden ajatukset, että ne ovat turhia."
3:21 Niin että älköön kukaan kerskuko ihmisistä, sillä kaikki on teidän,
3:22 teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas ja maailma ja elämä ja kuolema ja nykyiset ja tulevat, kaikki on teidän,
3:23 ja te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

4:1 siten jokainen pitäköön meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien talouden hoitajina.
4:2 Mutta sitä tässä lopulta talouden hoitajista etsitään, että heidät havaitaan uskollisiksi.
4:3 Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette tai joku inhimillinen oikeus, en minä itsekään tuomitse itseäni,
4:4 sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti ole oikeamielistetty, vaan minun tutkijani on Herra.
4:5 Joten älkää ennen aikaa mitään tuomitko, kunnes tulee Herra, joka lisäksi valaisee pimeyden salat ja tuo ilmi sydänten mietteet, ja silloin jokaiselle tulee kiitos Jumalalta.
4:6 Tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen teidän vuoksenne, jotta meiltä oppisitte: "ei ajatella yli sen, mitä on kirjoitettu", ettette pöyhkeillen asettuisi kuka kenenkin puolelle toista vastaan.
4:7 Sillä kuka sinut arvostelee? Ja mitä omistat, jota et ole saanut? Mutta jos olet sen saanut, niin miksi kerskut kuin se ei olisi saatua?
4:8 Jo olette ravittuja, jo rikastuitte, ilman meitä tulitte kuninkaiksi, ja kunpa olisitte kuninkaita, jotta myös teidän kanssanne hallitsisimme.
4:9 Sillä minä luulen, että Jumala asetti meidät apostolit viimeisiksi, kuin kuoleman omiksi, sillä teatteriksi tulimme maailmalle ja sanansaattajille ja ihmisille,
4:10 me olemme hulluja Kristuksen vuoksi, mutta te älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te voimakkaita, te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja.
4:11 Nykyhetkeen asti me olemme myös nälkäisiä, ja janoisia ja olemme alasti, ja meitä pahoinpidellään ja olemme kodittomina,
4:12 ja puurramme tehden työtä omin käsin. Herjattuina siunaamme, vainottuina kestämme,
4:13 pilkattuina lohdutamme, tulimme kuin maailman tunkioksi, kaikkien jätekasaksi, aina tähän päivään asti.

4:14 En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan niin kuin rakkaita lapsiani neuvoen.
4:15 Sillä vaikka teillä olisi kymmeniätuhansia lastenohjaajia Kristuksessa, niin ei monia isiä, sillä Kristuksessa Jeesuksessa ilosanoman kautta minä teidät synnytin.
4:16 Kehotan siis teitä, olkaa minun jäljittelijöitäni.
4:17 Juuri sen vuoksi minä lähetin teille Timoteuksen, joka on rakas ja uskollinen poikani Herrassa. Hän muistuttaa teitä minun vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla jokaisessa seurakunnassa opetan.
4:18 Muutamat teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, niin kuin en tulisi teidän luoksenne.
4:19 Mutta minä tulen pian teidän luoksenne, jos Herra tahtoo, ja silloin saan tietää, en noiden paisuneiden sanoista, vaan voimasta.
4:20 Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanassa, vaan voimassa.
4:21 Mitä tahdotte? Kepin kanssako tulen luoksenne vai rakkauden ja sävyisyyden hengessä?

5:1 Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne harjoitetaan haureutta, jopa sellaista haureutta, jota ei mainita edes pakanoiden keskuudessa, että pitää isänsä erästä vaimoa.
5:2 Ja te olette paisuneita, ja ettekö ennemmin olisi murehtineet, jotta teidän keskuudestanne poistettaisiin tuommoisen teon tehnyt?
5:3 Sillä minä, joka tosin ruumiillisesti olen poissa, mutta hengessä kuitenkin läsnä, olen niin kuin läsnä ollen, puolestani päättänyt, että se, joka tuollaisen teon on tehnyt,
5:4 sitten kun olemme, te ja minun henkeni sekä meidän Herramme Jeesuksen voima, tulleet yhteen,
5:5 on Herran Jeesuksen nimessä luovutettava saatanan haltuun lihan turmioksi, jotta henki pelastuisi Herran päivänä.
5:6 Ei teidän kerskumisenne ole hyväksi. Ettekö tiedä, että pieni hapate hapattaa koko taikinan?
5:7 Puhdistakaa siis pois vanha hapatus, jotta olisitte uusi taikina, kuten olette happamattomat, sillä meidän edestämme pääsiäislampaamme Kristus teurastettiin.
5:8 Niin että juhlikaamme, ei vanhassa hapatteessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatteessa, vaan puhtauden ja totuuden happamattomuudessa.
5:9 Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi huoraajien kanssa,
5:10 enkä tarkoittanut yleensä tämän maailman huoraajia tai ahneita tai anastajia tai epäjumalanpalvelijoita, koska silloin teidän täytyisi lähteä pois maailmasta.
5:11 Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huoraaja tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, niin ette seurustelisi ettekä söisi sellaisen kanssa.

5:12 Sillä onko minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö te tuomitse vain niitä, jotka ovat sisällä?
5:13 Mutta nuo ulkona olevat tuomitsee Jumala. Ja poistakaa joukostanne se, joka on paha.

6:1 Kuinka rohkenee kukaan teistä, jolla on riita-asia toisen kanssa, käydä oikeutta väärämielisten edessä? Eikö pyhien edessä?
6:2 Vai ettekö tiedä, että pyhät tuomitsevat maailman? Ja jos teidän kauttanne tuomitaan maailma, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätöisiä asioita?
6:3 Ettekö tiedä, että tuomitsemme enkeleitä? Emmekö sitten elämään kuuluvia?
6:4 Jos teillä siis on maallisia asioita ratkaistavina, nekö te asetatte tuomareiksi, jotka ovat halveksittuja seurakunnassa?
6:5 Teidän häpeäksenne minä tämän sanon. Eikö teidän joukossanne sitten ole yhtään viisasta, joka voisi ratkaista veljien välin?
6:6 Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä epäuskoisten edessä!
6:7 Teille on jo yleensä vaurioksi, että käytte oikeutta keskenänne. Miksi ette ennemmin salli tehdä vääryyttä itsellenne? Miksi ette ennemmin anna riistää omaanne?
6:8 Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte toisen omaa, jopa veljien.
6:9 Vai ettekö tiedä, että väärämieliset eivät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö, eivät huoraajat, eivät epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikkojat, eivät irstailijat, eivät lastenturmelijat,
6:10 eivät varkaat, eivät ahneet, eivät juomarit, eivät pilkkaajat eivätkä anastajat peri Jumalan valtakuntaa.
6:11 Ja sellaisia te olitte, jotkut teistä, mutta teidät pestiin, teidät pyhitettiin, teidät julistettiin syyttömiksi Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä.
6:12 Kaikkeen minulla on lupa, mutta ei kaikki ole hyödyllistä. Kaikkeen minulla on lupa, mutta ei minua kenenkään toimesta alisteta.
6:13 Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten, ja Jumala tekee lopun niin toisesta kuin toisestakin. Mutta ruumis ei ole huoruudelle, vaan Herralle ja Herra ruumiille,
6:14 ja Jumala, joka herätti Herran, myös meidät herättää voimansa kautta.
6:15 Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin ne huoran jäseniksi? Ei suinkaan!
6:16 Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy huoraan, on yhtä ruumista hänen kanssaan? Sillä sanoo: nuo kaksi tulevat yhdeksi lihaksi,
6:17 mutta Herraan yhtyvä on yksi henki hänen kanssaan.
6:18 Paetkaa huoruutta. Kaikki muu erehdys, mitä ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella, mutta huoraava rikkoo omaa ruumistaan vastaan.
6:19 Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli,

jonka omistatte Jumalalta ettekä ole itsenne omat?
6:20 Sillä teidät ostettiin kalliisti. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne ja hengessänne, jotka ovat Jumalan.

7:1 Mutta mitä siihen tulee, mistä minulle kirjoititte, että hyvä on ihmiselle olla naiseen koskematta,
7:2 mutta huoruuden välttämiseksi jokainen omistakoon oman vaimon, ja jokainen omistakoon oman miehen.
7:3 Täyttäköön mies velvollisuutensa vaimoaan kohtaan, samoin vaimo miestään kohtaan.
7:4 Vaimo ei vallitse omaa ruumistaan, vaan mies, samoin ei mies vallitse omaa ruumistaan, vaan vaimo.
7:5 Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi yksimielisyydessä, että olisitte vapaat paastoon ja rukoukseen, ja sitten taas tulisitte yhteen, jottei saatana teitä kiusaisi pidättelemättömyytenne vuoksi.
7:6 Mutta tämän sanon myönnytyksenä, en käskynä.
7:7 Tahtoisin kaikkien ihmisten olevan kuin minä, mutta jokainen omistaa oman armolahjansa Jumalalta, toinen niin, toinen näin.
7:8 Naimattomille ja leskille minä sanon, että heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina kuin minäkin,
7:9 mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin avioitukoot, sillä parempi on avioitua kuin palaa.
7:10 Mutta naimisissa oleville minä julistan, en kuitenkaan minä, vaan Herra, ettei vaimo saa erota miehestään,
7:11 mutta jos eroaa, niin jääköön naimattomaksi tai sopikoon miehensä kanssa, ja mies ei saa naista jättää.
7:12 Mutta muille sanon minä, ei Herra, että jos joku veli omistaa epäuskoisen vaimon ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, niin älköön mies jättäkö häntä,
7:13 samoin älköön vaimokaan, jos hänellä on epäuskoinen mies ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, jättäkö miestään.
7:14 Sillä epäuskoinen mies on pyhitetty vaimossa, ja epäuskoinen vaimo on pyhitetty miehessä, sillä muuten teidän lapsenne ovat epäpuhtaita, mutta nyt he ovat pyhiä.
7:15 Mutta jos epäuskoinen eroaa, niin erotkoon. Veli tai sisar ei ole tällaisessa tapauksessa orjuutettu, sillä rauhaan on Jumala meidät kutsunut.
7:16 Sillä mistä tiedät nainen, jos miehen pelastat. Tai mistä tiedät mies, jos naisen pelastat?
7:17 Vaeltakoon jokainen sen mukaan kuin Herra on hänelle hänen osansa antanut ja siinä asemassa, missä Jumala on hänet kutsunut, ja näin käsken kaikissa seurakunnissa.
7:18 Jos joku on kutsuttu ympärileikattuna, älköön olko kuin esinahassa. Joku kutsuttiin esinahassa, niin älköön ympärileikatko itseään.
7:19 Ei ympärileikkaus ole mitään eikä esinahka ole mitään, vaan Jumalan

käskyjen pitäminen.
7:20 Jokainen pysyköön siinä kutsumuksessa, johon nimitettiin.
7:21 Orjanako sinut kutsuttiin? Älä siitä huolehdi, vaan jos voit myös vapaaksi tulla, niin ennemmin käytä hyväksesi.
7:22 Sillä joka on orjana kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa, samoin vapaana kutsuttu on Kristuksen orja.
7:23 Teidät ostettiin kalliisti, älkää olko ihmisten orjia.
7:24 Pysyköön jokainen, veljet, Jumalan edessä siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu.
7:25 Mutta neitsyistä minulla ei ole Herran käskyä, mutta annan neuvon niin kuin olen armoitettu ja luotettu Herran toimesta.
7:26 Arvelen siis, että tulevan ahdistuksen takia jokaisen ihmisen on hyvä pysyä entisellään.
7:27 Oletko sidottu naiseen? Älä hae eroa! Oletko eronnut vaimosta? Älä hae vaimoa!
7:28 Mutta jos avioidut, et mene harhaan, ja jos neitsyt avioituu, ei hän mene harhaan, mutta he saavat lihassa siitä ahdistusta, ja siitä minä tahtoisin teitä säästää.
7:29 Mutta sen minä sanon, veljet, aika on lyhennetty, joten olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, niin kuin ei heillä niitä olisi,
7:30 ja ne, jotka itkevät, niin kuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niin kuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat, niin kuin eivät saisi omanaan pitää,
7:31 ja ne, jotka tätä maailmaa hyödykseen käyttävät, niin kuin eivät sitä käyttäisi. Sillä tämän maailman muoto katoaa.
7:32 Tahdon teidän olevan huolista vapaita. Naimaton huolehtii siitä, mikä on Herran, kuinka miellyttää Herraa,
7:33 mutta nainut huolehtii maallisista, kuinka miellyttää vaimoaan,
7:34 ja hänen harrastuksensa jakaantuvat. Samoin vaimo, jolla ei enää ole miestä, ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat pyhät sekä ruumiin että hengen puolesta, mutta naimisissa oleva huolehtii maallisista, kuinka miellyttää miestään.
7:35 Tämän minä sanon teidän omaksi hyödyksenne enkä heittääkseni ansaa teidän päällenne, vaan sitä varten, että eläisitte säädyllisesti ja häiriintymättä pysyisitte Herrassa.
7:36 Mutta jos joku arvelee tekevänsä väärin tytärtään kohtaan, joka on täydessä naima-iässä, ja jos kerran sen pitää tapahtua, niin tehköön, niin kuin tahtoo, ei hän mene harhaan, menköön naimisiin.
7:37 Joka taas pysyy sydämessään lujana eikä ole minkään pakon alainen, vaan voi noudattaa omaa tahtoaan ja on sydämessään päättänyt pitää tyttärensä naimattomana, se tekee hyvin.
7:38 Siis, joka naittaa tyttärensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.
7:39 Vaimo on lailla sidottu, niin kauan kuin hänen miehensä elää, mutta jos mies nukkuu pois, on hän vapaa tulla naitetuksi kenen kanssa tahtoo, kunhan Herrassa.

7:40 Mutta hän on onnellisempi, jos pysyy entisellään, mikä on minun mielipiteeni, ja minä arvelen, että minullakin on Jumalan Henki.

8:1 Ja mitä tulee epäjumalan uhreille, niin tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa.
8:2 Jos joku luulee jotakin tietävänsä, niin hän ei ole vielä mitään tietänyt, kuten pitää tietää,
8:3 mutta joka rakastaa Jumalaa, sen Jumala tuntee.
8:4 Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi.
8:5 Ja jos kerran on jumaliksi sanottuja, joko taivaassa tai maan päällä, kuten on monia jumalia ja monia herroja,
8:6 mutta meillä on yksi Jumala, Isä, josta on kaikki, ja me häneen, ja yksi on Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on ja me hänen kauttaan.
8:7 Mutta ei ole kaikilla tätä tietoa, vaan tottumuksesta epäjumaliin muutamat vielä nytkin syövät uhrilihaa ikään kuin epäjumalille uhrattuna, ja heidän omatuntonsa, joka on heikko, tahraantuu siitä.
8:8 Mutta ruoka ei lähennä meitä Jumalaan, jos olemme syömättä, emme siitä vahingoitu ja jos syömme, emme siitä hyödy.
8:9 Katsokaa kuitenkin, ettei tämä valtanne koidu heikoille loukkaukseksi.
8:10 Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan huoneessa, eikö hänen omatuntonsa, kun hän on heikko, vahvistu epäjumalille uhratun syömiseen?
8:11 Sinun tietosi kautta tuhoutuu silloin tuo heikko, sinun veljesi, jonka tähden Kristus on kuollut.
8:12 Siten te rikotte veljiä vastaan haavoittaessanne heidän heikkoa omatuntoaan, rikotte Kristusta vastaan.
8:13 Siksi, jos ruoka viettelee veljeni, en ikinä enää syö lihaa, jotta en veljeäni viettelisi.

9:1 Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta, meidän Herraamme? Ettekö te ole minun työni Herrassa?
9:2 Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille, sillä te olette minun apostolisuuteni sinetti Herrassa.
9:3 Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka asettuvat minua tuomitsemaan.
9:4 Eikö meillä olisi oikeus saada ruokamme ja juomamme?
9:5 Eikö meillä olisi oikeus kuljettaa mukanamme vaimoa, uskonsisarta, niin kuin muut apostolit ja Herran veljet ja Keefas tekevät?
9:6 Vai ainoastaanko minulla ja Barnabaalla ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä tekemättä?
9:7 Kuka sotii omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan, eikä syö sen hedelmää? Tai kuka paimentaa karjaa, eikä nauti karjansa maitoa?
9:8 Enkö puhu tätä ihmisten tavalla? Vai eikö myös laki näistä puhu?

9:9 Sillä Mooseksen laissa on kirjoitettu: "Älä laita kuonokoppaa puivalle härälle." Eihän Jumala häristä näin välitä?
9:10 Eikö hän kaiketi meidän vuoksemme näin puhu? Meidän tähtemmehän on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan puida osansa saamisen toivossa.
9:11 Jos me olemme kylväneet teille hengellistä hyvää, onko paljon, jos me niitämme teiltä aineellista?
9:12 Jos muilla on teihin tällainen oikeus, niin eikö paljon enemmän meillä? Mutta me emme ole käyttäneet tätä oikeutta, vaan kestämme kaikki, ettemme laittaisi mitään estettä Kristuksen ilosanomalle.
9:13 Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat pyhäkön toimia, saavat ravintonsa pyhäköstä, ja jotka ovat asetetut uhrialttarin palvelukseen, saavat osansa silloin kuin alttari?
9:14 Samoin myös Herra on säätänyt, että ilosanoman julistajan tulee saada ilosanomasta elatuksensa.
9:15 Mutta minä en ole ainoatakaan näistä oikeuksistani hyväkseni käyttänyt. Enkä kirjoitakaan tätä siinä tarkoituksessa, että niitä minuun sovitettaisiin, sillä mieluummin minä kuolen. Ei kukaan ole minun kerskaustani tyhjäksi tekevä.
9:16 Sillä siitä, että julistan ilosanomaa, ei minulla ole kerskumista, minun täytyy se tehdä. Voi minua, ellen ilosanomaa julista.
9:17 Sillä jos vapaasta tahdostani sitä teen, niin minulla on palkka, mutta jos en tee sitä vapaasta tahdostani, niin on taloudenhoitajan toimi kuitenkin minulle uskottu.
9:18 Mikä siis on minun palkkani? Se, että kun julistan ilosanomaa, teen sen ilmaiseksi, niin etten käytä oikeutta, jonka ilosanoma minulle myöntää.
9:19 Sillä vaikka olen vapaa kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien orjaksi, jotta useimmat voittaisin,
9:20 ja olen ollut juutalaisille kuin juutalainen, voittaakseni juutalaisia, lain alaisille kuin lain alainen, vaikka itse en ole lain alainen, voittaakseni lain alaiset,
9:21 ilman lakia oleville kuin olisin ilman lakia, vaikka en ole ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa, voittaakseni ne, jotka ovat ilman lakia,
9:22 heikoille olen ollut heikko, voittaakseni heikot, kaikille minä olen ollut kaikkea, pelastaakseni edes joitakin.
9:23 Mutta kaiken minä teen ilosanoman vuoksi, että minäkin tulisin siitä osalliseksi.
9:24 Ettekö tiedä, että jotka stadionilla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa palkinnon? Siten juoskaa, että saman saisitte.
9:25 Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensä hillitsemistä kaikessa, he saadakseen vain katoavan seppeleen, mutta me katoamattoman.
9:26 Minä en siis juokse umpimähkään, en nyrkkeile kuin ilmaa piesten,

9:27 vaan isken silmän alle ruumistani ja orjuutan sitä, etten toisille julistavana itse kävisi kelpaamattomaksi.

10:1 Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi
10:2 ja saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä
10:3 ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa
10:4 ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi, ja se kallio oli Kristus.
10:5 Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, sillä heidät hajotettiin autiomaassa.
10:6 Ja nämä tulivat meille esikuviksi, että me emme pahaa himoitsisi, kuten he himoitsivat.
10:7 Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi kuten muutamat heistä, niin kuin kirjoitettu on: "Kansa istui syömään ja juomaan ja he nousivat leikkimään."
10:8 Älkäämme huoratko, niin kuin muutamat heistä huorasivat, ja heitä kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentä kolme tuhatta.
10:9 Älkäämme myöskään kiusatko Herraa, niin kuin muutamat heistä kiusasivat ja käärmeiden toimesta tuhoutuivat.
10:10 Älkääkä napisko, niin kuin muutamat heistä napisivat ja saivat surmansa tuhoajalta.
10:11 Ja tämä tapahtui heille esikuvina ja kirjoitettiin mieleen painamiseksi meille, joille aikakausien loppu saapui.
10:12 Niin että joka arvelee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu.
10:13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus ja Jumala on uskollinen eikä hän salli teitä kiusattavan yli sen, mihin kykenette, vaan valmistaa pääsyn koettelemuksesta, niin että kykenette kestämään.
10:14 Siksi, minun rakastettuni, paetkaa epäjumalanpalvelusta.
10:15 Niin kuin järkeville minä puhun, arvioikaa te, mitä sanon.
10:16 Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole yhteys Kristuksen vereen? Leipä, jonka murramme, eikö se ole yhteys Kristuksen ruumiiseen?
10:17 Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis, sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset.
10:18 Katsokaa lihan mukaista Israelia, eivätkö uhreja syövät ole alttarista osalliset?
10:19 Mitä siis sanon? Ettäkö epäjumalanuhri on jotakin tai että epäjumala on jotakin?
10:20 Ei, vaan että, mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle, mutta minä en tahdo teidän tulevan osallisiksi riivaajista.
10:21 Ette voi juoda sekä Herran että riivaajien maljaa, ette voi olla osalliset sekä Herran pöydästä että riivaajien pöydästä.
10:22 Vai kiihotammeko Herran? Emmehän me ole häntä

voimakkaampia?
10:23 Kaikkeen minulla on lupa, mutta ei kaikki ole kannattavaa. Kaikkeen minulla on lupa, mutta ei kaikki rakenna.
10:24 Älköön kukaan etsikö omaansa, vaan toisen parasta.
10:25 Syökää kaikkea torilla myytävää, mitään omantuntonne vuoksi tutkimatta,
10:26 sillä Herran on maa ja sen täyteys.
10:27 Jos joku epäuskoinen kutsuu teitä ja te tahdotte mennä hänen luokseen, niin syökää kaikkea, mitä eteenne laitetaan, kyselemättä mitään omantunnon tähden.
10:28 Mutta jos joku sanoo teille: "Tämä on epäjumalan uhrilihaa", niin jättäkää syömättä tuon ilmoittaneen tähden ja omatunnon, sillä Herran on maa ja sen täyteys,
10:29 mutta en tarkoita sinun omaatuntoasi, vaan tuon toisen. Sillä miksi minun vapauteni arvosteltaisiin toisen omantunnon toimesta?
10:30 Jos minä kiitoksella nautin, miksi minua pilkataan siitä, mistä kiitän?
10:31 Söitte siis tai joitte tai teitte mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.
10:32 Moitteettomia olkaa niin juutalaisille kuin kreikkalaisille ja Jumalan seurakunnalle,
10:33 kuten minäkin koetan kaikessa miellyttää kaikkia, en etsien omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, että he pelastuisivat.

11:1 Olkaa minun jäljittelijöitäni, kuten minä olen Kristuksen.
11:2 Minä kiitän teitä, veljet, että minua kaikessa muistatte ja kuten jätin opetukset, niitä noudatatte.
11:3 Mutta tahdon teidän tietävän, että jokaisen miehen pää on Kristus, ja naisen pää on mies, ja Kristuksen pää on Jumala.
11:4 Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitettynä, häpäisee päänsä.
11:5 Mutta jokainen nainen, joka rukoilee tai profetoi pää peittämättömänä, häpäisee oman päänsä, sillä se on yhtä ja samaa kuin hiuksensa leikkauttaneella.
11:6 Sillä jos nainen ei ole peitetty, ajakoon pois hiuksensa, mutta jos naiselle on häpeäksi ajattaa tai leikkauttaa, niin peittäköön päänsä.
11:7 Miehen ei pidä peittää päätään, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia, ja nainen on miehen kunnia.
11:8 Sillä mies ei ole naisesta, vaan nainen miehestä,
11:9 eikä miestä luotu naista varten, vaan nainen miestä varten,
11:10 minkä vuoksi pitää valta olla naisen pään päällä, sanansaattajien vuoksi.
11:11 Herrassa ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista.
11:12 Sillä niin kuin nainen on miehestä, siten myös mies on naisen kautta, ja kaikki on Jumalasta.
11:13 Päättäkää itse: onko naisen sopivaa rukoilla Jumalaa

peittämättömänä?
11:14 Ei edes luonto opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset, se on hänelle häpeäksi,
11:15 ja että jos naisella on pitkät hiukset, se on hänelle kunniaksi. Sillä pitkät hiukset on annettu hänelle hunnun sijaan.
11:16 Mutta jos joku haluaa olla riidanhaluinen, niin tietäköön, että meillä ei ole sellaista tapaa eikä Jumalan seurakunnilla.
11:17 Mutta tätä käskiessäni en kiitä sitä, että kokoontumisenne ei tee teitä paremmiksi, vaan pahemmiksi.
11:18 Sillä ensiksi olen kuullut, että kun kokoonnutte seurakunnan kokoukseen, teillä on riitaisuuksia keskenänne, ja osittain sen uskonkin.
11:19 Täytyyhän teidän keskuudessanne olla puolueita, että kävisi julki, ketkä teistä kestävät koetuksen.
11:20 Kun te näin kokoonnutte yhteen, niin ei se ole Herran aterian syömistä,
11:21 sillä syömään alkaessanne jokainen ottaa oman ruokansa, ja niin toinen on nälissään ja toinen juovuksissa.
11:22 Eikö teillä sitten ole muita huoneita, niissä syödäksenne ja juodaksenne? Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja tahdotteko häpäistä niitä, joilla ei mitään ole? Mitä minun on teille sanominen? Onko minun teitä kiittäminen? Tässä kohden en kiitä.
11:23 Sillä minä olen saanut Herralta sen, minkä luovutin myös teille, että Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet luovutettiin, otti leivän,
11:24 kiittäen mursi sen ja sanoi: "Ottakaa, syökää! Tämä on minun ruumiini joka teidän edestänne murretaan, tehkää tämä minun muistokseni."
11:25 Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, tämä tehkää, aina kun juotte, minun muistokseni."
11:26 Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, kunnes hän tulee.
11:27 Niin että jos joku syö arvottomasti tätä leipää tai juo Herran maljan, on syyllinen Herran ruumiiseen ja maljan vereen.
11:28 Koetelkoon ihminen itsensä ja sitten syököön leivästä ja juokoon maljasta,
11:29 sillä arvottomasti syövä ja juova itselleen syö ja juo tuomioksi eikä erota Herran ruumista.
11:30 Tämän vuoksi teidän joukossanne monet ovat heikkoja ja voimattomia, ja useat nukkuvat pois.
11:31 Mutta jos me erottelisimme itseämme, ei meitä tuomittaisi,
11:32 mutta Herran toimesta meitä tuomittavina kuritetaan, jotta meitä ei maailman kanssa tuomittaisi.
11:33 Niin että, veljeni, kun kokoonnutte aterioimaan, odottakaa toisianne.

11:34 Jos kenellä on nälkä, syököön talossaan, jotta ette kokoontuisi tuomioksenne. Muista seikoista minä säädän, sitten kun tulen.

12:1 Ja hengellisistä, veljet, en tahdo teidän olevan tietämättömiä.
12:2 Te tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä vietiin johdatettavina äänettömien epäjumalien luokse.
12:3 Siksi minä ilmoitan teille, ettei kukaan Jumalan hengessä puhuen sano Jeesusta kirotuksi eikä kukaan voi sanoa Jeesusta Herraksi, paitsi Pyhässä hengessä.
12:4 Ja on eroavaisuuksia armolahjoissa, mutta Henki on sama,
12:5 ja on eroavaisuuksia palvelustoimissa, ja Herra on sama,
12:6 ja on erilaisuuksia voimavaikutuksissa, mutta Jumala on sama, vaikuttavana kaikki kaikissa.
12:7 Mutta jokaiselle annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi.
12:8 Sillä toiselle annetaan Hengen kautta viisauden sanat, toiselle tiedon sanat saman Hengen mukaan,
12:9 toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen parantamisen armolahjoja samassa Hengessä,
12:10 ja toiselle voimavaikutuksia voimatekoihin, ja toiselle profetoimisen, ja toiselle henkien erottelun, ja toiselle puhumisen eri kielillä ja toiselle lahjan selittää kieliä,
12:11 ja kaikki nämä vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen jokaiselle erikseen, kuten tahtoo.
12:12 Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, siten myös Kristus.
12:13 Sillä yhdessä Hengessä meidät kaikki kastettiin yhteen ruumiiseen, ollen joko juutalaisia tai kreikkalaisia tai orjia tai vapaita, ja meidät kaikki juotettiin yhdestä Hengestä.
12:14 Sillä eihän ruumiskaan ole yksi jäsen, vaan niitä on siinä monta.
12:15 Jos jalka sanoisi: "Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.
12:16 Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.
12:17 Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas kokonaan kuulona, missä on hajuaisti?
12:18 Mutta nyt Jumala asetti jäsenet, itse kunkin niistä ruumiiseen, kuten tahtoi.
12:19 Ja jos ne kaikki olisivat yhtä jäsentä, missä sitten ruumis olisi?
12:20 Mutta nyt on monta jäsentä, ja ainoastaan yksi ruumis.
12:21 Silmä ei saata sanoa kädelle: "En tarvitse sinua", eikä myöskään pää jaloille: "En tarvitse teitä."
12:22 Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä,
12:23 ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä näyttävät olevan ruumiissa

hävettävämpiä, niitä runsaammin verhoamme kunnialla, ja sopimattomat omistavat suuremman häveliäisyyden,
12:24 mutta säädylliset eivät sitä tarvitse, vaan Jumala liitti ruumiin yhteen antaen puuttuvalle runsaamman kunnian,
12:25 jotta ruumiissa ei olisi riitaa, vaan että samoin jäsenet huolehtisivat toisistaan.
12:26 Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa, tai jos jollekin jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa.
12:27 Mutta te olette Kristuksen ruumis ja jäseniä osaltanne.
12:28 Ja Jumala asetti seurakuntaan ensin muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten parantamisen armolahjoja, huolenpitoa, johtamista, lajeja kielien.
12:29 Eiväthän kaikki ole apostoleja? Eiväthän kaikki profeettoja? Eiväthän kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimatekoja?
12:30 Eiväthän kaikki omista parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki selitä?
12:31 Tavoitelkaa parempia armolahjoja, ja vielä minä osoitan teille ylivertaisen tien.

13:1 Jos ihmisten kielillä puhuisin ja sanansaattajien, mutta en omistaisi rakkautta, niin olen tullut soivaksi vaskeksi tai heliseväksi symbaaliksi.
13:2 Ja jos omistaisin profetian ja tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja jos omistaisin kaiken uskon, niin että voisin vuoria siirtää, mutta en omistaisi rakkautta, en mitään olisi.
13:3 Ja jos jakaisin kaiken omaisuuteni, ja jos luovuttaisin ruumiini poltettavaksi, mutta en omistaisi rakkautta, en siitä mitään hyötyisi.
13:4 Rakkaus on pitkämielinen, lempeä, rakkaus ei kadehdi, rakkaus ei kersku, ei pöyhkeile,
13:5 ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei laske pahaa,
13:6 ei iloitse vääryydestä, mutta iloitsee totuuden kanssa,
13:7 kaikessa peittää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaikessa kestää.
13:8 Rakkaus ei milloinkaan lopu, mutta profetiat katoavat tai kielet lakkaavat tai tieto katoaa.
13:9 Sillä ainoastaan osittain tiedämme ja osittain profetoimme,
13:10 mutta kun tulee täydellinen, silloin osittainen katoaa.
13:11 Kun olin lapsi, niin puhuin kuin lapsi ja ajattelin kuin lapsi ja mietin kuin lapsi, mutta kun olen tullut mieheksi, niin olen luopunut niistä, mitkä ovat lapsen,
13:12 sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksena, mutta silloin kasvoista kasvoihin. Nyt tiedän osittain, mutta silloin tunnen, kuten myös minut tunnettiin.
13:13 Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme, ja suurin niistä on rakkaus.

14:1 Tavoitelkaa rakkautta ja kaivatkaa hengellisiä, aina enemmän, jotta profetoisitte.
14:2 Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle, sillä ei häntä kukaan kuule, ja hän puhuu salaisuuksia hengessä,
14:3 mutta profetoiva puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehotukseksi ja lohdutukseksi.
14:4 Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.
14:5 Tahdon kaikkien teidän puhuvan kielillä, mutta enemmän tahdon, että profetoisitte, sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, paitsi ellei kielillä puhuva selitä seurakunnan rakentumiseksi.
14:6 Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, mitä se teitä hyödyttäisi, jos en puhuisi teille ilmestyksen tai tiedon tai profetian tai opetuksen sanoja?
14:7 Samoin on elottomilla, äänen antavilla soittimilla, kuten huilulla tai kitaralla, sillä jos niiden äänet eivät erotu toisistaan, niin kuinka tiedetään, milloin soitetaan huilulla tai kitaralla?
14:8 Sillä jos pasuuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun?
14:9 Samoin myös te, jos ette kielellä saa esiin selvää puhetta, kuinka tiedetään, mitä on puhuttu. Sillä puhutte ilmaan.
14:10 Maailmassa on, kuka tietää, kuinka monta äänien lajia eikä mikään niistä ole äänetön.
14:11 Jos siis en tiedä äänen voimaa, tulee minusta puhuvalle vieraskielinen ja puhuvasta minulle vieraskielinen.
14:12 Samoin myös te, koska kaipaatte henkilahjoja seurakunnan rakentamiseksi, niin etsikää niitä, jotta olisitte rikkaita.
14:13 Siksi kielillä puhuva rukoilkoon, että selittäisi.
14:14 Sillä jos rukoilen kielellä, minun henkeni rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.
14:15 Miten siis on? Rukoilen hengellä, mutta rukoilen myös järjellä. Laulan hengellä, mutta laulan myös järjellä.
14:16 Sillä jos kiität hengessä, kuinka voi oppimaton, paikalla istuva, sanoa ”aamenen” sinun kiitoksellesi, koska hän ei tiedä, mitä sanot?
14:17 Sillä sinä kyllä kauniisti kiität, mutta toinen ei siitä rakennu.
14:18 Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin kukaan teistä,
14:19 mutta seurakunnassa tahdon mieluummin puhua viisi sanaa järjelläni, jotta muita opettaisin, kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä.
14:20 Veljet, älkää olko lapsia ajatuksilta, vaan pahuudessa toimikaa lapsina, mutta ajatuksilta olkaa täydellisiä.
14:21 Laissa on kirjoitettu: "Vieraskielisten kautta ja toisten huulilla puhun tälle kansalle ja eivät edes siten kuuntele minua, sanoo Herra."
14:22 Niin että kielet eivät ole merkiksi uskoville, vaan epäuskoisille, mutta profetia ei ole epäuskoisille, vaan uskoville.

14:23 Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi oppimattomia tai epäuskoisia, eivätkö he sanoisi, että olette seonneet?
14:24 Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku epäuskoinen tai oppimaton tulisi sisään, niin hän paljastuisi kaikkien toimesta ja hänet tuomitaan kaikkien toimesta,
14:25 ja siten hänen sydämeensä kätketyt tulisivat ilmi ja hän kasvoilleen kaatuen palvoisi Jumalaa ilmoittaen, että Jumala todella on teidän keskuudessanne.
14:26 Miten siis on, veljet? Kun tulette yhteen, niin jokaisella teistä on laulu tai opetus tai kieli tai ilmestys tai selitys, jotka kaikki tapahtuvat teidän rakentumiseksenne.
14:27 Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon enintään kaksi tai kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi selittäköön,
14:28 mutta jos ei ole selittäjää, niin vaietkoon seurakunnassa, ja puhukoon itselleen ja Jumalalle.
14:29 Ja profeetoista puhukoon kaksi tai kolme, ja toiset arvostelkoot,
14:30 mutta jos joku toinen istuva saa ilmestyksen, vaietkoon ensimmäinen.
14:31 Sillä te saatatte kaikki profetoida peräjälkeen, kaikki oppisivat ja kaikki saisivat kehotusta,
14:32 ja profeettojen henget alistuvat profeetoille,
14:33 sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala, niin kuin kaikissa pyhien seurakunnissa.
14:34 Vaimot olkoot teidän seurakunnissa hiljaa, sillä heidän ei ole sallittua puhua, vaan alistukoot, kuten lakikin sanoo.
14:35 Mutta jos jostakin tahtovat oppia, niin kysykööt talossa omilta miehiltä, sillä on häpeällistä naisten puhua seurakunnassa.
14:36 Vai teidän luotanneko Jumalan sana lähti? Vai teidän ainoiden luokse se saapui?
14:37 Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä kirjoitan teille, se on Herran käsky.
14:38 Mutta jos joku ei sitä tiedä, niin olkoot tietämättä.
14:39 Niin että, veljet, kaivatkaa profetoimista ja kielillä puhumista älkää estäkö.
14:40 Kaikki tapahtukoon asiallisesti ja järjestyksessä.

15:1 Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen ilosanoman, jonka teille julistin, jonka te myös olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte,
15:2 ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni sellaisena kuin sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet.
15:3 Sillä minä luovutin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut, että Kristus on kuollut meidän harhaan menomme tähden, kirjoitusten mukaan,
15:4 ja että hänet haudattiin ja että hänet herätettiin kolmantena

päivänä, kirjoitusten mukaan,
15:5 ja että hän näyttäytyi Keefaalle, sitten kahdelletoista.
15:6 Sitten hän näyttäytyi yhdellä kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat pysyivät tähän asti, mutta jotkut myös nukkuivat pois.
15:7 Sitten hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.
15:8 Ja viimeiseksi kaikista, ikään kuin keskoselle, hän näyttäytyi minullekin.
15:9 Sillä minä olen vähäisin apostoleista enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.
15:10 Mutta Jumalan armosta olen se, mitä olen, ja hänen armonsa ei ole ollut minua kohtaan turhaa, vaan runsaammin kuin he kaikki olen vaivaa nähnyt, en minä, vaan Jumalan armo minun kanssani.
15:11 Siten joko siis minä tai he julistamme, ja siten te olette uskoon tulleet.
15:12 Mutta jos Kristuksesta julistetaan, että hän on noussut kuolleista, miten jotkut teistä sanovat, ettei ole kuolleiden ylösnousemusta?
15:13 Vaan jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty,
15:14 mutta jos Kristusta ei ole herätetty, niin tyhjää on silloin meidän julistuksemme ja tyhjää myös teidän uskonne,
15:15 ja silloin myös meidät havaitaan Jumalan valhetodistajiksi, koska todistimme Jumalaa vastaan, että hän herätti Kristuksen, jota hän ei herättänyt, jos kuolleet eivät herää,
15:16 sillä jos kuolleet eivät herää, ei Kristuskaan ole herätetty,
15:17 mutta jos Kristusta ei ole herätetty, niin turha on teidän uskonne, ja olette vielä harhaan menossanne.
15:18 Siispä myös Kristuksessa pois nukkuneet tuhoutuvat.
15:19 Jos olemme laittaneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme säälittävimpiä kaikista ihmisistä.
15:20 Mutta nyt Kristus on herätetty kuolleista, tullen pois nukkuneiden esikoiseksi.
15:21 Sillä koska ihmisen kautta tuli kuolema, niin myös ihmisen kautta tulee kuolleiden ylösnousemus.
15:22 Sillä niin kuin Aadamissa kaikki kuolevat, siten myös Kristuksessa kaikista tehdään eläviä,
15:23 mutta jokainen omalla vuorolla, esikoisena Kristus, sitten Kristuksen saapumisessa hänen omansa,
15:24 sitten tulee täyttymys, kun hän luovuttaa valtakunnan Jumalalle ja Isälle, kun hän kukistaa kaiken hallitusmahdin ja kaiken vallan ja voiman,
15:25 sillä hänen pitää hallita, kunnes "hän laittaa kaikki viholliset jalkojensa alle".
15:26 Viimeisenä vihollisena kukistetaan kuolema.
15:27 Sillä kaikki hän alisti hänen jalkojensa alle, mutta kun hän sanoo, että "kaikki on alistettu", niin selvää on, ettei ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen alleen.

15:28 Ja kun alistaa hänelle kaiken, silloin itse Poika alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa.
15:29 Mitä muutoin ne, jotka kastattavat itsensä kuolleiden puolesta, sillä saavat aikaan? Jos kuolleet eivät herää, miksi sitten kastattavat itsensä heidän puolestaan?
15:30 Ja miksi myös me olemme joka hetki vaarassa?
15:31 Päivittäin minä kuolen, niin totta kuin te, veljet, olette minun kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.
15:32 Jos minä ihmisten tavoin taistelin petojen kanssa Efesossa, niin mitä hyötyä on minulle siitä, jos kuolleet eivät herää? Syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme!
15:33 Älkää eksykö, pahat seurat turmelevat hyvät tavat.
15:34 Raitistukaa oikein älkääkä menkö harhaan. Sillä jotkut ovat tietämättömiä Jumalasta. Teidän häpeäksenne minä tämän sanon.
15:35 Mutta joku sanoo: "Kuinka kuolleet heräävät? Ja millaisella ruumiilla he tulevat?"
15:36 Tyhmä, minkä sinä kylvät, ei herää eloon, ellei se ensin kuole,
15:37 ja minkä kylvät, niin et tulevaa ruumista kylvä, vaan paljaan siemenen, vehnän tai jonkin muun,
15:38 mutta Jumala antaa sille ruumiin, kuten tahtoo, ja jokaiselle siemenistä oman ruumiin.
15:39 Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten, toista karjan liha ja toista kalojen liha, toista lintujen liha.
15:40 Ja on taivaallisia ruumiita ja maanpäällisiä ruumiita, mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen maanpäällisten.
15:41 Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus, sillä tähti erottuu tähdestä kirkkaudessa.
15:42 Siten on myös kuolleiden ylösnousemus. Kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa,
15:43 kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa, kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa,
15:44 kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen ruumis.
15:45 Siten on myös kirjoitettu: "Ensimmäinen ihminen Aadam tuli eläväksi sieluksi", viimeinen Aadam eläväksi tekeväksi hengeksi.
15:46 Mutta ensin ei ole hengellinen, vaan sielullinen, joka on ensimmäinen, sitten hengellinen.
15:47 Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen on taivaasta.
15:48 Millainen on maallinen, sellaisia ovat maalliset, ja millainen on taivaallinen, sellaisia ovat taivaalliset.
15:49 Ja kuten kannoimme maallisen kuvaa, niin kannamme myös taivaallisen kuvaa.
15:50 Mutta sen minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan

valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.
15:51 Katso, minä sanon teille salaisuuden: tosin kaikki emme kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme,
15:52 jakamattomassa silmänräpäyksessä, viimeisellä pasuunalla, sillä se soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina ja me muutumme.
15:53 Sillä tämän katoavan pitää pukeutua katoamattomuuteen ja tämän kuolevan pukeutua kuolemattomuuteen.
15:54 Ja kun tämä katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuoleva pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu kirjoitettu sana: "Kuolema nieltiin voitoksi."
15:55 "Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun pistimesi?"
15:56 Mutta kuoleman pistin on harhaan meno, ja harhaan menon voima on laki.
15:57 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!
15:58 Niin että, minun rakastetut veljeni, olkaa lujat, olkaa horjumattomat, ollen rikkaita Herran työssä, aina tietäen, että teidän vaivanne ei ole turhaa Herrassa.

16:1 Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää te samalla tavoin, kuin olen määrännyt Galatian seurakunnille.
16:2 Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä laittakoon jokainen teistä kotonaan jotain talteen, säästäen menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani.
16:3 Mutta kun olen saapunut teidän luoksenne, lähetän minä ne henkilöt, jotka siihen sopiviksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkaudenlahjanne Jerusalemiin,
16:4 ja jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin he saavat lähteä minun kanssani.
16:5 Aion nimittäin tulla teidän luoksenne kuljettuani läpi Makedonian, sillä minä kuljen Makedonian kautta
16:6 mutta teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa, kenties vietän talvenkin, että te sitten auttaisitte minua eteenpäin, minne matkustankin.
16:7 Sillä en tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, toivon nimittäin saavani viipyä jonkin aikaa teidän luonanne, jos Herra sallii.
16:8 Mutta Efesossa minä viivyn helluntaihin saakka,
16:9 sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon.
16:10 Mutta jos Timoteus saapuu, niin katsokaa, että hän pelotta voi olla teidän luonanne, sillä Herran työtä hän toimittaa, kuten minäkin.
16:11 Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä lähtemään rauhassa matkalle, että hän tulisi minun luokseni, sillä minä ja veljet odotamme häntä.
16:12 Mitä veli Apollokseen tulee, olen hartaasti kehottanut häntä

lähtemään veljien kanssa teidän luoksenne, mutta hän ei ole ollenkaan halukas lähtemään nyt, vaan tulee, kun hänelle sopii.
16:13 Valvokaa, seisokaa lujina uskossa, olkaa miehekkäitä, olkaa voimakkaita.
16:14 Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa.
16:15 Mutta minä kehotan teitä, veljet, te tunnette Stefanaan perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen.
16:16 Olkaa tekin kuuliaisia heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka heidän kanssaan työtä tekee ja vaivaa näkee.
16:17 Minä iloitsen Stefanaan ja Fortunatuksen ja Akaikuksen tänne tulosta, koska he korvaavat minulle teidän poissaolonne.
16:18 He ovat virkistäneet minun henkeäni niin kuin teidänkin. Antakaa siis täysi tunnustus sellaisille miehille.
16:19 Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Monet tervehdykset Herrassa lähettävät teille Akylas ja Priska sekä heidän talossaan kokoontuva seurakunta.
16:20 Kaikki veljet lähettävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla.
16:21 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti.
16:22 Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maran ata.
16:23 Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.
16:24 Minun rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa. Aamen.

Ensimmäinen korinttolaisille kirjoitettu Filippistä Stefanaksen ja Fortunatuksen ja Akaikuksen ja Timoteuksen kautta.

Toinen kirje korinttolaisille

1:1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle sekä kaikille pyhille koko Akaiassa.
1:2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
1:3 Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala,
1:4 joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, kykenisimme lohduttamaan niitä, jotka kaikessa ahdistuksessa ovat.
1:5 Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myös lohdutus runsaana Kristuksen kautta.
1:6 Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin se tapahtuu teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita me kärsimme, ja toivomme teistä on vahva,
1:7 koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin myös olette osalliset lohdutuksesta.
1:8 Sillä me emme tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me olimme Aasiassa, kuinka ylenpalttiset, yli voimiemme käyvät, meidän rasituksemme olivat, niin että jo olimme epätoivoisia hengestämme,
1:9 ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää.
1:10 Ja hän pelasti meidät suuresta kuolemanvaarasta, ja yhä pelastaa, ja häneen me olemme laittaneet toivomme, että hän vielä vastaisuudessakin pelastaa,
1:11 kun te autatte meitä rukouksillanne, että monesta suusta meidän vuoksemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut.
1:12 Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän omantuntomme todistus siitä, että me maailmassa ja etenkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhyydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa.
1:13 Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte, ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän,
1:14 kuten meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään, että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin te meidän, Herramme Jeesuksen päivänä.
1:15 Ja tässä luottamuksessa minä aioin ensin tulla teidän luoksenne, että saisitte vielä toisenkin todistuksen minun suosiostani,

1:16 ja sitten teidän kauttanne matkustaa Makedoniaan, ja taas Makedoniasta palata teidän luoksenne ja teidän varustamananne matkata Juudeaan.
1:17 Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kaiketi ole menetellyt kevytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan, minkä päätän, niin että puheeni on sekä "on, on" että "ei, ei"?
1:18 Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei".
1:19 Sillä Jumalan Poika, Kristus Jeesus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne julistaneet, ei tullut ollakseen "on" ja "ei", vaan hänessä tuli "on".
1:20 Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä "on", ja siksi tulee hänen kauttaan myös niiden "aamen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme.
1:21 Ja joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen on Jumala, joka voideltuaan meidät
1:22 ja myös sinetöityään meidät, antoi meidän sydämiimme Hengen pantiksi.
1:23 Mutta minä kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että minä teitä säästääkseni en vielä tullut Korinttoon,
1:24 ei niin, että tahdomme hallita teidän uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän iloonne, sillä uskossa te olette lujat.

2:1 Olin nimittäin mielessäni päättänyt, etten tullessani teidän luoksenne taas toisi murhetta mukanani.
2:2 Sillä jos minä saatan teidät murheellisiksi, niin ei minua voi saada iloiseksi kukaan muu kuin se, jonka minä olen murheelliseksi saattanut.
2:3 Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne.
2:4 Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitin teille monin kyynelin, en sitä varten, että te murheellisiksi tulisitte, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin.
2:5 Mutta jos eräs on tuottanut murhetta, ei hän ole tuottanut murhetta minulle, vaan teille kaikille, jossain määrin, etten liikaa sanoisi.
2:6 Sellaiselle riittää se rangaistus, minkä hän useimmilta on saanut,
2:7 niin että teidän päinvastoin ennemmin tulee antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen.
2:8 Siksi minä kehotan teitä, että päätätte ryhtyä osoittamaan rakkautta häntä kohtaan,
2:9 sillä sitä varten minä kirjoitin, että saisin nähdä, kuinka te kestätte koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaiset.
2:10 Mutta kenelle te jotakin anteeksi annatte, sille minäkin, sillä mitä minä olen anteeksi antanut, jos minulla on ollut jotakin anteeksi annettavaa, sen olen anteeksi antanut teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä,

2:11 ettei saatana pääsisi meistä voitolle, sillä hänen aikeistaan emme ole epätietoisia.
2:12 Tultuani Trooaaseen julistamaan Kristuksen ilosanomaa avautui minulle ovi työhön Herrassa,
2:13 mutta minä en saanut lepoa hengessäni, kun en tavannut Tiitusta, veljeäni. Siksi sanoin heille jäähyväiset ja lähdin Makedoniaan.
2:14 Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä triumfisaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!
2:15 Sillä me olemme Kristuksen suloinen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että tuhoutuvien joukossa:
2:16 toisille kuoleman haju kuolemaksi, toisille elämän haju elämäksi. Ja kuka näihin on kelvollinen?
2:17 Sillä me emme ole niin kuin monet, jotka kaupustelevat Jumalan sanaa, vaan kuin puhtaudesta, kuin Jumalan edessä Kristuksessa puhumme.

3:1 Alammeko taas suositella itseämme? Vai tarvinnemmeko, kuten muutamat, suosituskirjeitä teille tai teiltä?
3:2 Te itse olette meidän kirjeemme, joka on sydämeemme kirjoitettu ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat.
3:3 Sillä ilmeistä on, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelustyöllämme kirjoitettu, ei musteella, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin, vaan sydämen lihatauluihin.
3:4 Tälläinen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan,
3:5 ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikään kuin se tulisi meistä itsestämme, vaan kyky, mikä meillä on, on Jumalasta,
3:6 joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen, sillä kirjain tappaa, mutta Henki tekee eläväksi.
3:7 Mutta jos jo kuoleman palvelustoimi, joka oli kirjaimin kaiverrettu kiviin, ilmestyi kirkkaudessa, niin etteivät Israelin lapset kyenneet katselemaan Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kirkkauden tähden, joka on katoavaa,
3:8 kuinka paljoa enemmän on Hengen palvelustoimi kirkkaudessa.
3:9 Sillä jos kuolemantuomion palvelustoimi oli kirkkautta, niin enemmän ylivertainen on oikeudenmukaisuuden palvelustoimi kirkkaudessa.
3:10 Sillä se, millä ennen oli kirkkaus, on tämän rinnalla kirkkautta vailla, tämän ylenpalttisen kirkkauden tähden.
3:11 Jos sillä, mikä on katoavaa, oli kirkkaus, niin vielä paljoa enemmän on sillä, mikä on pysyvää, oleva kirkkautta.
3:12 Koska me siis omistamme tällaisen toivon, niin toimimme suurella rohkeudella
3:13 ja emme tee, kuten Mooses, joka laittoi peitteen kasvoilleen, etteivät Israelin lapset katsoisi katoavan loppua.

3:14 Mutta heidän mielensä turtuivat. Sillä tähän päivään asti sama peite, vanhan liiton kirjoituksia luettaessa, pysyy pois ottamatta, sillä vasta Kristuksessa se katoaa.
3:15 Vielä tänä päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä,
3:16 mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran puoleen, otetaan peite pois.
3:17 Ja Herra on Henki, ja missä on Herran Henki, siellä on vapaus.
3:18 Ja me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta, muutumme samaksi kuvaksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki.

4:1 Sen vuoksi kun meillä on tämä palvelustoimi sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu,
4:2 vaan olemme sanoutuneet irti häpeällisistä salateistä, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan tuomalla julki totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä.
4:3 Mutta jos meidän ilosanomamme on peitossa, niin se on peitossa tuhoutuvilta,
4:4 jotka tämän maailman jumala on niin sokeuttanut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden ilosanomasta, hänen, joka on Jumalan kuva.
4:5 Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden.
4:6 Sillä Jumala, joka puhui pimeydestä: ”valo loistaa", on se, joka loisti valoksi sydämiimme, tunteaksemme Jumalan kirkkauden Jeesuksen kasvoista.
4:7 Mutta omistamme tämän aarteen savisissa astioissa, jotta tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä meistä,
4:8 kaikessa ahdistettuina, mutta emme ahtaalle laitettuina, neuvottomina, mutta emme toivottomina,
4:9 vainottuina, mutta emme hylättyinä, alas painettuina, mutta emme tuhottuina.
4:10 Me kuljemme aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämä ilmenisi meidän ruumiissamme.
4:11 Sillä aina meitä eläviä luovutetaan kuolemaan Jeesuksen vuoksi, jotta myös Jeesuksen elämä ilmenisi meidän kuolevassa lihassamme.
4:12 Niin että kuolema toimii meissä, mutta elämä teissä.
4:13 Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niin kuin kirjoitettu on: "Minä uskon, siksi minä puhun", niin mekin uskomme, ja siksi me myös puhumme,
4:14 tietäen, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, herättää meidät Jeesuksen kanssa ja asettaa esiin yhdessä teidän kanssanne.
4:15 Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne, että aina enenevä armo yhä

useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kirkkaudeksi.
4:16 Siksi me emme lannistu, vaan vaikka ulkoinen ihmisemme menehtyykin, niin sisäinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu.
4:17 Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iäisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti,
4:18 meille, jotka emme katso näkyviä, vaan näkymättömiä, sillä näkyvät ovat hetkellisiä, mutta näkymättömät iäisiä.

5:1 Sillä me tiedämme, että vaikka tämä maan päällinen talomme hajotetaankin, niin omistamme Jumalalta rakennuksen, käsin tekemättömän talon, iäisen, taivaissa.
5:2 Siksi me tässä huokaamme, kaivaten pukeutumista meidän taivaalliseen asuntoomme,
5:3 johon pukeutuneita ei enää nähdä alastomiksi.
5:4 Sillä me, jotka olemme tässä asumuksessa, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisuuntua, vaan pukeutua, jotta kuoleva nieltäisiin elämän toimesta.
5:5 Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille pantin Hengestä.
5:6 Siksi me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, olemme poissa Herrasta,
5:7 sillä uskon kautta me vaellamme, emme näkemisen kautta.
5:8 Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran luokse.
5:9 Siksi me, olimme kotona tai olimme poissa, ahkeroimme olla hänelle mieliksi.
5:10 Sillä kaikkien meidän pitää ilmestyä Kristuksen tuomarinistuimen eteen, jotta jokainen saisi sen mukaan, kuin ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa.
5:11 Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, niin me sytytämme ihmisiä, mutta Jumala kyllä meidät tuntee, ja minä toivon, että tekin omassatunnossanne meidät tunnette.
5:12 Emme nyt taas suosittele itseämme teille, vaan tahdomme antaa teille aihetta kerskata meistä, että teillä olisi mitä vastata niille, jotka kerskaavat siitä, mikä näkyy silmään, eikä siitä, mikä sydämessä on.
5:13 Sillä jos me olemme olleet suunniltamme, niin olemme olleet Jumalan tähden. Jos taas maltamme mielemme, teemme sen teidän tähtenne.
5:14 Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, tämän päättäneitä, että jos yksi kuoli kaikkien edestä, niin kaikki kuolivat,
5:15 ja hän kuoli kaikkien edestä, jotta elävät eivät eläisi enää itselleen, vaan heidän puolestaan kuolleelle ja herätetylle.
5:16 Siksi me emme tästä lähtien tunne lihan mukaan, ja jos tunsimmekin

Kristuksen lihan mukaan, niin nyt emme enää tunne.
5:17 Niin että jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus, vanhat katosivat, ja katso, kaikki on tullut uudeksi.
5:18 Ja kaikki on Jumalasta, joka sovitti meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja joka antoi meille sovituksen palvelustoimen.
5:19 Sillä Jumala oli Kristuksessa sovittaen maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.
5:20 Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: tulkaa sovitetuiksi Jumalan kanssa.
5:21 Sillä hänet, joka ei tiennyt harhaan menosta, tehtiin meidän vuoksemme rikkomukseksi, jotta meistä tulisi hänessä Jumalan oikeudenmukaisuus.

6:1 Hänen työtovereinaan me myös kehotamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi.
6:2 Sillä hän sanoo: "Otollisella ajalla kuulin sinua ja pelastuksen päivänä autoin." Katso, nyt on suotuisa aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.
6:3 Me emme missään kohden anna aihetta pahennukseen, ettei palvelustointamme moitittaisi,
6:4 vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi, suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädässä, ahdistuksissa,
6:5 ruoskittaessa, vankeudessa, mellakoissa, vaivannäössä, valvomisessa, paastossa,
6:6 puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa,
6:7 totuuden sanassa, Jumalan voimassa, oikeamielisen sota-aseet oikeassa kädessä ja vasemmassa,
6:8 kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, eksyttäjinä ja kuitenkin totta puhuvina,
6:9 tuntemattomina ja tunnettuina, kuolevina, ja katso, me elämme, kuritettuina ja emme tapettuina,
6:10 murheellisina, mutta aina iloisina, köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken.
6:11 Suumme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut.
6:12 Ette ole ahtaalla meissä, mutta olette ahtaalla sisimmässänne,
6:13 ja samaan vastapalkkioon puhun kuin lapsilleni, avartukaa myös te.
6:14 Älkää tulko vierasta iestä kantaviksi yhdessä epäuskoisten kanssa, sillä mitä yhteistä on oikeudenmukaisuudella ja vääryydellä? Tai mikä yhteys on valolla pimeyteen?
6:15 Tai mitä yhteenkuuluvaisuutta Kristuksella on Beliariin? Tai mikä osuus uskovalla on epäuskoisen kanssa?
6:16 Ja mikä yhteensopivuus on Jumalan temppelillä epäjumalien temppelin kanssa? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, kuten

Jumala sanoi: "Asun heissä ja vaellan keskellä ja tulen heidän Jumalakseen, ja he tulevat minulle kansaksi.
6:17 Siksi lähtekää heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sanoo Herra, ja älkää epäpuhtaaseen koskeko, niin minä otan teidät luokseni
6:18 ja tulen teille isäksi, ja te tulette minulle pojiksi ja tyttäriksi, sanoo kaikkivaltias Herra."

7:1 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistakaamme itsemme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, täydellistäen pyhyyden Jumalan pelossa.
7:2 Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi, emme kenellekään vahinkoa tuottaneet.
7:3 En sano tätä tuomitakseni teitä, sillä olenhan jo sanonut, että te olette meidän sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme.
7:4 Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä, olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme.
7:5 Sillä ei Makedoniaan tultuamme lihamme saanut mitään rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin ahdistetut, ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoa.
7:6 Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla,
7:7 eikä ainoastaan hänen tulollaan, vaan myös sillä lohdutuksella, jonka hän oli teistä saanut, sillä hän on kertonut meille teidän ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne minun hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä enemmän.
7:8 Sillä vaikka murehdutin teitä kirjeelläni, sitä en kadu, ja jos kaduinkin, niin minä, kun näen, että tuo kirje on, vaikka vain vähäksi aikaa, murehduttanut teitä,
7:9 nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille kääntymykseksi, sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa meistä.
7:10 Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan kääntymisen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu, mutta maailman murhe saa aikaan kuoleman.
7:11 Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtiminen on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa.
7:12 Vaikka minä siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen enkä vääryyttä kärsineen vuoksi, vaan siksi, että teidän intonne meidän hyväksi tulisi julki teidän keskuudessanne Jumalan edessä.
7:13 Siksi me olemme nyt lohdutetut. Mutta tämän lohdutuksen ohella on meitä vielä paljon enemmän ilahduttanut Tiituksen ilo, sillä hänen

henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.
7:14 Sillä jos olenkin jossakin kohden teitä hänelle kehunut, en ole joutunut häpeään, vaan niin kuin kaikki, mitä olemme teille puhuneet, on totta, niin on myös se, mistä olemme teitä Tiitukselle kehuneet, osoittautunut todeksi.
7:15 Ja hänen sydämensä heltyy yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee kaikkien teidän kuuliaisuuttanne, kuinka te pelolla ja vapinalla otitte hänet vastaan.
7:16 Minä iloitsen, että kaikessa voin olla teistä turvallisella mielellä.

8:1 Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa,
8:2 että vaikka he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän suuressa köyhyydessään niin ylenpalttinen, että he alttiisti antoivat runsaita lahjoja.
8:3 Sillä voimiensa mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimiensa, he antoivat omasta halustaan,
8:4 paljolla pyytämisellä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamisesta,
8:5 eivätkä he vain tehneet, kuten me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta,
8:6 niin että me kehotimme Tiitusta, niin kuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämän armon työn.
8:7 Mutta niin kuin teillä on runsaasti kaikkea, uskoa, sanaa, tietoa, kaikkinaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa runsaasti tässä armossa.
8:8 En sano tätä käskien, vaan viittaamalla muiden intoon minä tahdon koetella teidän rakkautenne vilpittömyyttä.
8:9 Sillä te tiedätte meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli meidän vuoksemme köyhäksi, jotta te siitä köyhyydestä rikastuisitte.
8:10 Minä annan vain neuvon tässä asiassa, sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette ainoastaan tekemässä, vaan myös tahtomassa.
8:11 Täyttäkää nyt siis tekonne, niin että, yhtä alttiisti kuin olitte sen päättäneet, sen myös täytätte, varojenne mukaan.
8:12 Sillä jos on alttiutta, niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole.
8:13 Sillä ei ole tarkoitus, että muilla olisi huojennus, teillä rasitus, vaan tasauksen vuoksi tulkoon tätä nykyä teidän runsautenne heidän puutteensa hyväksi,
8:14 että heidän runsautensa tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin että syntyisi tasaus,
8:15 niin kuin kirjoitettu on: "Jolla on paljon, sillä ei lisääntynyt, ja jolla on vähän, ei ollut puutteessa."

8:16 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa Tiituksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne.
8:17 Sillä hän otti vastaan minun kehotukseni, innostui niin, että lähtee omasta halustaan teidän luoksenne.
8:18 Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota ilosanoman julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa
8:19 ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi ovat äänestäneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.
8:20 Näin me teemme, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä mistään, mikä koskee tätä runsasta avustusta, joka on meidän toimitettavanamme.
8:21 Sillä me ahkeroimme sitä, mikä on hyvää, ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten edessä.
8:22 Ja näiden kanssa me lähetämme vielä erään veljemme, jonka intoa usein ja monessa asiassa olemme koetelleet ja joka nyt on entistä paljon innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.
8:23 Jos siis on puhe Tiituksesta, niin hän on minun toverini ja työkumppanini teidän hyväksenne. Meidän veljemme taas ovat seurakuntien lähettiläitä, ovat Kristuksen kunnia.
8:24 Kun te siis osoitatte heille rakkauttanne ja näytätte todeksi sen, mistä me olemme teitä kehuneet, niin teette sen seurakuntien edessä.

9:1 Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille,
9:2 sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä kehun teitä makedonialaisille, että nimittäin Akaia on ollut valmiina edellisestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan.
9:3 Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettei kerskumisemme teistä tässä kohden näyttäytyisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit, kuten olen sanonut teidän olevan,
9:4 muuten, jos makedonialaisia tulee minun kanssani ja he tapaavat teidät valmistautumattomina, me, ettemme sanoisi te, ehkä joutuisimme häpeään luottamuksessamme.
9:5 Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehottaa veljiä edeltäpäin lähtemään teidän luoksenne ja toimittamaan valmiiksi ennen lupaamanne runsaan lahjan, niin että se olisi valmis runsaana eikä kitsaana.
9:6 Huomatkaa tämä, joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää.
9:7 Antakoon kukin, kuten hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.
9:8 Ja Jumala on kykenevä antamaan teille runsaasti kaikkea armoa, jotta olisitte omavaraisia ja runsaskätisiä kaikessa hyvässä työssä,
9:9 kuten on kirjoitettu: "Hän sirotteli, antoi köyhille, hänen oikeudenmukaisuutensa pysyy aikakausiin."

9:10 Ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leivän ruuaksi, antaa teille ja enentää kylvönne ja kasvattava teidän oikeamielisyytenne hedelmät,
9:11 niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.
9:12 Sillä tämä avustamispalvelus ei ainoastaan poista pyhien puutetta, vaan käy vielä hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta,
9:13 kun he, tästä teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän mielenne on, ylistävät Jumalaa siitä, että te näin alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen ilosanomaan ja näin vilpittömästi olette ryhtyneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa.
9:14 Ja hekin rukoilevat teidän edestänne ja ikävöivät teitä sen ylen runsaan Jumalan armon tähden, joka on teidän osaksenne tullut.
9:15 Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!

10:1 Minä, Paavali, itse kehotan teitä Kristuksen laupeuden ja lempeyden kautta, minä, joka olen muka nöyrä kasvotusten teidän kanssanne, mutta poissa ollessani rohkea teitä kohtaan,
10:2 ja pyydän, ettei minun, kun tulen teidän luoksenne, tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, millä aion luottavaisesti uskaltaa käydä eräiden kimppuun, jotka ajattelevat meistä, aivan kuin vaeltaisimme lihan mukaan.
10:3 Vaikka vaellamme lihassa, emme lihan mukaan taistele,
10:4 sillä meidän sotaretkemme aseet eivät ole lihallisia, vaan ovat Jumalassa kykeneviä hajottamaan maahan linnoituksia.
10:5 Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen Kristuksen kuuliaisuuteen
10:6 ja olemme valmiita rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kun ensin täyttyisi teidän kuuliaisuutenne.
10:7 Katsotteko niitä kasvojen mukaan? Jos joku on mielessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma, ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme me.
10:8 Ja vaikka minä jonkin verran enemmän kerskaisin siitä vallasta, jonka Herra on antanut teitä rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en häpeään joutuisi.
10:9 Tämän minä sanon, ettei näyttäisi siltä, kuin pelottelisin teitä kirjeilläni.
10:10 Sillä hänen kirjeensä ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja ankarat, mutta ruumiillinen läsnä oleminen on heikkoa ja puhe on väheksyttävää.
10:11 Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa, mitä me poissa olevina olemme kirjeidemme sanoissa, samaa me myös olemme läsnä olevina teoissa.
10:12 Sillä me emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme eräisiin, jotka itseään suosittelevat, mutta he ovat ymmärtämättömiä,

kun mittaavat itseään omalla itsellään ja vertailevat itseään omaan itseensä.
10:13 Me taas emme ryhdy kerskaamaan yli määrän, vaan ainoastaan sen määrätyn vaikutusalan mukaan, minkä Jumala on asettanut meille määräksi, ulottuaksemme teihin asti.
10:14 Sillä me emme kurota itseämme liiaksi, ikään kuin emme teihin ulottuisi, sillä olemmehan ehtineet Kristuksen ilosanoman julistamisessa teihin asti.
10:15 Emme kerskaa yli määrän, emme muiden vaivannäöistä, mutta meillä on se toivo, että teidän uskonne lisääntyessä me oman vaikutusalamme mukaan kasvamme teidän keskuudessanne niin suuriksi,
10:16 että saamme viedä ilosanomaa myös tuolla puolen teitä oleviin maihin, tahtomatta kerskata siitä, mikä jo on valmista toisten vaikutusalalla.
10:17 Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra.
10:18 Sillä ei se ole koetuksen kestävä, joka itse itseään suosittelee, vaan se, jota Herra suosittelee.

11:1 Kunpa sietäisitte minulta hiukan tyhmyyttä! Ja kyllä te minua siedättekin.
11:2 Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella, sillä minä kihlasin teidät yhdelle miehelle puhtaana neitsyenä esiin asetettavaksi Kristukselle.
11:3 Mutta minä pelkään, että niin kuin käärme kavaluudella petti Eevan, siten teidän mielenne turmeltuvat vilpittömyydestä ja puhtaudesta Kristukseen.
11:4 Sillä jos joku tulee ja julistaa toista Jeesusta, jota me emme julistaneet, tai saatte toisen hengen, jota ette ole meiltä saaneet, tai toisen ilosanoman, jota ette ole meiltä vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte.
11:5 Sillä minä ajattelen, etten missään kohdin ole noita ylen korkeita apostoleja jäljessä.
11:6 Ja jos olen oppimaton puheessa, niin en kuitenkaan tiedossa. Olemme tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikissa asioissa.
11:7 Vai meninkö harhaan alentaessani itseni, että teidät korotettaisiin ja että ilmaiseksi julistin teille Jumalan ilosanomaa?
11:8 Toisia seurakuntia riistin ottaessani heiltä palkkaa teitä palvellakseni
11:9 ja kun olin teidän luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään. Sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta, ja kaikessa minä varoin olemasta teille rasitukseksi, ja olen vastaisuudessa varova.
11:10 Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa, ei tätä kerskumista minua vastaan vaienneta Akaian seuduilla.
11:11 Miksi? Että en rakasta teitä? Jumala tietää sen,
11:12 ja mitä teen, sen olen vastaisuudessa tekevä, riistääkseni aiheen

niiltä, jotka aihetta etsivät, että heidät siinä, missä kerskuvat, havaittaisiin samanlaisiksi kuin me.
11:13 Sillä sellaiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi,
11:14 ja ei siinä ole ihmeteltävää, sillä itse saatana tekeytyy valon sanansaattajaksi.
11:15 Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansa tekeytyvät oikeudenmukaisuuden palvelijoiksi, joiden loppu on heidän tekojensa mukainen.
11:16 Taas sanon, älköön kukaan luulko minun olevan tyhmä mutta jos niin olenkin, ottakaa minut tyhmänä vastaan, että minäkin vähän kerskuisin.
11:17 Mitä puhun, en puhu Herran mielen mukaisesti, vaan kuin tyhmyydestä, tässä kerskumisen luottamuksessa.
11:18 Koska monet kerskuvat lihan mukaan, niin kerskun minäkin.
11:19 Sillä mielellään te siedätte tyhmiä, ollen itse järkeviä.
11:20 Siedätte, että joku teitä orjuuttaa, että joku syö puhtaaksi, että joku ottaa, että joku korottaa itsensä, että joku lyö teitä kasvoihin.
11:21 Häpeäkseni sanon, että me olimme heikkoja siinä, missä joku uskaltaa. Tyhmyydessä puhun, mutta niin uskallan minäkin.
11:22 Ovatko he heprealaisia? Minäkin olen. Ovatko he israelilaisia? Minäkin olen. Ovatko he Aabrahamin siementä? Minäkin olen.
11:23 Ovatko he Kristuksen palvelijoita? Olen järjiltäni, kun puhun, enemmän minä olen ollut vaivoissa, useammin lyötiin, ylen määrin vankiloissa, useasti kuoleman vaarassa.
11:24 Juutalaisten toimesta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille,
11:25 kolmesti minut piestiin, kerran kivitettiin, kolmesti haaksirikkouduin, vuorokauden olen meressä ajelehtinut,
11:26 olen useasti ollut matkoilla, vaaroissa virtojen, vaaroissa rosvojen, vaaroissa heimolaisilta, vaaroissa pakanoilta, vaaroissa kaupungissa, vaaroissa autiomaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien joukossa,
11:27 vaaroissa ja ponnistuksissa, monesti valvomisissa, nälässä ja janossa, useasti paastonnut, kylmässä ja alastomuudessa
11:28 Ja kaiken muun lisäksi päivittäistä tunkeilua luokseni, huolta kaikista seurakunnista.
11:29 Kuka on heikko ja en minä ole heikko? Kuka lankeaa ja se ei minua polttaisi?
11:30 Jos minun pitää kerskua, niin minä kerskun heikkoudestani.
11:31 Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ylistetty aikakausiin, tietää, etten valehtele.
11:32 Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia ottaaksensa minut kiinni,
11:33 ja muurin ikkuna-aukosta minut laskettiin korissa maahan, ja niin minä pääsin hänen käsistään.

12:1 Kerskumisesta ei ole minulle hyötyä, koska tulen Herran näkyihin ja ilmestyksiin.
12:2 Tiedän ihmisen Kristuksessa, joka neljätoista vuotta sitten temmattiin kolmanteen taivaaseen, oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala tietää.
12:3 Ja tunnen tuollaisen ihmisen, oliko hän ruumiissaan vai ulkona ruumiista, en tiedä, Jumala tietää,
12:4 että hänet tempaistiin paratiisiin ja hän kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua.
12:5 Tuollaisesta kerskun, mutta itsestäni en kersku, paitsi minun heikkouksistani,
12:6 sillä jos haluaisin kerskua, en tulisi tyhmäksi, sillä sanon totuuden, mutta pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee.
12:7 Ja jotta en ilmestysten ylenpalttisuudella ylpeilisi, annettiin minulle lihaan pistin, saatanan lähettiläs, minua iskemään, etten ylpeilisi.
12:8 Tämän vuoksi kolmesti rukoilin Herraa, jotta se erkanisi minusta.
12:9 Ja hän sanoi minulle: "Sinulle riittää minun armoni, sillä minun voimani täydellistyy sinun heikkoudessasi." Siksi minä mieluummin kerskun heikkouksistani, jotta Kristuksen voima telttana leviäisi minun päälleni.
12:10 Siksi pidän heikkouksistani, pahoinpitelyistä, hädistä, vainoista, ahdistuksista, Kristuksen vuoksi, sillä kun olen heikko, silloin olen voimakas.
12:11 Kerskuvana olen tullut tyhmäksi, te minut siihen pakotitte. Minun olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita ylen korkeita apostoleja huonompi, vaikka minä en olekaan mitään.
12:12 Toki apostolin tunnusteot suoritettiin teidän keskuudessanne kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla.
12:13 Sillä missä muussa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle kuin siinä, etten minä puolestani ole teitä rasittanut? Antakaa minulle tämä vääryys anteeksi.
12:14 Katso, kolmannen kerran minä nyt olen valmis tulemaan teidän luoksenne, enkä tule rasittamaan teitä, sillä minä en etsi teidän omaanne, vaan teitä itseänne, sillä eivät lapset ole velvollisia rikastuttamaan vanhempiaan, vaan vanhemmat lapsia.
12:15 Ja minä mieluiten maksan kulut ja tulen kulutetuksi loppuun teidän sielujenne tähden, ja mitä runsaammin teitä rakastan, sitä vähemmän saan rakkautta.
12:16 Olkoon niin, etten minä ole teitä rasittanut, mutta entä jos olen viekas ja petoksella teidät otin.
12:17 Olenko minä kenenkään kautta, joita olen luoksenne lähettänyt, pyrkinyt teistä hyötymään?
12:18 Kehotin Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen kanssaan. Ei kai Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötymään? Emmekö ole vaeltaneet samassa

hengessä? Emmekö samoja jälkiä?
12:19 Olette kai jo kauan sitten luulleet, että me puolustaudumme teidän edessänne. Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme, mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani.
12:20 Sillä minä pelkään, että tullessani ehkä en tapaa teitä sellaisina kuin tahdon ja että te tapaatte minut semmoisena kuin te ette tahdo. Minä pelkään, että teidän keskuudessanne on ehkä riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panettelua, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestystä,
12:21 ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän luonanne, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat harhaan menossa eläneet ja eivät ole kääntyneet epäpuhtaudesta ja huoruudesta ja irstaudesta, jota tekivät.

13:1 Kolmannen kerran minä tulen teidän luoksenne. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava.
13:2 Olen edeltä sanonut ja sanon edeltä niille, jotka ennen ovat harhaan menneet, ja kaikille muille, niin kuin silloin sanoin, kun olin toista kertaa luonanne, samoin nyt, kun olen poissa, etten tullessani teitä säästä.
13:3 Koska etsitte todistetta minussa puhuvasta Kristuksesta, joka ei ole teitä kohtaan heikko, vaan on voimakas teidän keskuudessanne,
13:4 sillä jos hänet naulattiin ristille heikkoudessa, niin hän silti elää Jumalan voimasta, ja me olemme heikkoja hänessä, mutta elämme teille hänen kanssaan Jumalan voimasta.
13:5 Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa, tutkikaa itseänne, vai ettekö itsestänne tunnista, että Jeesus Kristus on teissä, jos ette jotenkin ole koettelemattomia.
13:6 Ja toivon teidän tietävän, että me emme ole koettelemattomia.
13:7 Mutta me rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme sitä varten, että näyttäisi siltä, kuin me olisimme koetuksen kestäviä, vaan että te tekisitte hyvää ja me olisimme kuin ne, jotka eivät koetusta kestä.
13:8 Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta.
13:9 Sillä me iloitsemme, kun me olemme heikkoja, mutta te olette voimakkaita, ja sitä me rukoilemme, että te tulisitte täydellisiksi.
13:10 Siksi minä kirjoitan tämän poissa ollessani, ettei minun teidän luonanne tarvitsisi käyttää ankaruutta sen vallan nojalla, minkä Herra on minulle antanut rakentamiseksi, ei kukistamiseksi.
13:11 Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehotuksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on teidän kanssanne.
13:12 Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen.
13:13 Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

2 Korinttolaiskirje

Toinen korinttolaisille kirjoitettiin Makedonian Filippistä, Tiituksen ja Luukkaan kautta.

Paavalin kirje galatalaisille

1:1 Paavali, apostoli, ei ihmisistä eikä ihmisen kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka on hänet kuolleista herättänyt,
1:2 ja kaikki veljet, jotka ovat minun kanssani, Galatian seurakunnille.
1:3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta,
1:4 joka antoi itsensä meidän harhaan menomme tähden, jotta meidät vapauttaisi nykyisestä pahasta aikakaudesta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan,
1:5 jolle kunnia aikakausiin aikakausien. Aamen.
1:6 Ihmettelen, että nopeasti te käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, toiseen ilosanomaan,
1:7 joka ei ole toinen, paitsi että on eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen ilosanomaa.
1:8 Mutta vaikka me tai sanansaattaja taivaasta julistaisi teille ohi sen, minkä me teille julistimme, olkoon kirottu.
1:9 Kuten ennen olemme sanoneet, niin sanon taas nyt, että jos joku julistaa teille ohi sen, minkä otitte meiltä vastaan, olkoon kirottu.
1:10 Sillä nytkö suostuttelen ihmisiä vai Jumalaa? Vai koetanko ihmisiä miellyttää? Sillä jos minä vielä ihmisiä miellyttäisin, en olisi Kristuksen palvelija.
1:11 Sillä minä teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani ilosanoma ei ole ihmisen mukaan,
1:12 enkä minä sitä ole ihmisiltä saanut eikä minulle opetettu, vaan sain sen Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen kautta.
1:13 Olette kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylen määrin vainosin Jumalan seurakuntaa ja yritin sitä hävittää
1:14 ja että edistyin juutalaisuudessa pidemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäisopetuksen puolesta.
1:15 Mutta kun hän, joka äitini kohdusta saakka on minut erottanut ja kutsunut armonsa kautta, näki hyväksi
1:16 ilmaista minussa Poikansa, että minä julistaisin ilosanomaa hänestä pakanoiden keskuudessa, niin en heti alun alkaen kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä,
1:17 enkä lähtenyt Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas takaisin Damaskoon.
1:18 Sitten kolmen vuoden jälkeen minä menin Jerusalemiin tutustuakseni Pietariin ja jäin hänen luokseen viideksitoista päiväksi.
1:19 Mutta muita apostoleja minä en nähnyt, paitsi ainoastaan Jaakobin, Herran veljen.
1:20 Ja minä kirjoitan teille, katso, Jumalan kasvojen edessä minä sanon, etten valehtele.
1:21 Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakuntiin.

1:22 Mutta olin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa.
1:23 Heidän kuuloonsa oli vain tullut: "Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti",
1:24 ja he ylistivät Jumalaa minun tähteni.

2:1 Sitten neljäntoista vuoden kuluttua menin taas Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin Tiituksen mukaani,
2:2 ja menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin heille sen ilosanoman, jota julistan pakanoiden keskuudessa. Esitin sen yksityisesti arvostetuille, jotten turhaan juokse tai juoksisi.
2:3 Mutta ei edes seuralaistani Tiitusta, joka on kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseään.
2:4 Ja sisään tuotujen valheveljien vuoksi, jotka orjuuttaakseen meitä soluttautuivat vakoilemaan vapauttamme, jonka omistamme Kristuksessa Jeesuksessa,
2:5 emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille myöten, jotta teillä säilyisi ilosanoman totuus.
2:6 Ja arvostetuista olemaan jotakin, millaisia sitten olivat, en sitä erota, Jumala ei katso henkilöön, eivät arvostetut mihinkään enempään velvoittaneet,
2:7 vaan päinvastoin, kun näkivät, että minulle oli uskottu ilosanoman julistaminen ympärileikkaamattomille, samoin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille,
2:8 sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa hänen apostolintoimeensa ympärileikattujen keskuudessa, antoi minulle voimaa pakanoiden keskuudessa,
2:9 ja kun he olivat tulleet tuntemaan sen armon, mikä oli minulle annettu, niin Jaakob ja Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, antoivat minulle ja Barnabaalle yhteisen työn merkiksi kättä, mennäksemme me pakanoiden keskuuteen ja he ympärileikattujen.
2:10 Meidän on vain muistettava köyhiä, ja juuri sitä minä olen ahkeroinut tehdä.
2:11 Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, vastustin minä häntä vasten kasvoja, koska hän oli joutunut syytöksen alaiseksi.
2:12 Sillä ennen kuin Jaakobin luota oli tullut muutamia miehiä, oli hän syönyt yhdessä pakanoiden kanssa, mutta heidän tultuaan hän vetäytyi pois ja pysytteli erillään peläten ympärileikattuja,
2:13 ja hänen kanssaan yhdessä teeskentelivät muut juutalaiset, niin että myös Barnabas tempaistiin mukaan heidän teeskentelyynsä.
2:14 Vaan kun minä näin, etteivät he vaeltaneet suoraan suhteessa ilosanoman totuuteen, sanoin minä Keefaalle kaikkien kuullen: "Jos sinä, joka olet juutalainen, elät kuin pakanat etkä juutalaisesti, miksi pakotat pakanoita elämään juutalaisesti?"
2:15 Me olemme luonnoltamme juutalaisia ja siksi emme ole pakanoista

harhaan menneitä,
2:16 ja tiedämme, ettei ihminen tule oikeamieliseksi lain teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, joten myös me uskoimme Kristukseen Jeesukseen, jotta oikeamielistyisimme, sillä lain teoista ei mikään liha tule oikeamieliseksi.
2:17 Mutta jos meidätkin etsiessämme oikeamielisyyttä Kristuksessa havaittiin harhaan menneiksi, niin onko Kristus harhaan menon palvelija? Ei suinkaan!
2:18 Sillä jos ne, mitkä hajotin, uudestaan rakennan, niin osoitan itseni rikkojaksi.
2:19 Sillä minä lain kautta kuolin laista, jotta eläisin Jumalalle.
2:20 Olen Kristuksen kanssa naulattu ristille, ja elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa, ja minkä nyt elän lihassa, sen elän Jumalan Pojan uskossa, minua rakastaneen ja itsensä minun puolestani luovuttaneen.
2:21 En laita Jumalan armoa syrjään, sillä jos lain kautta on oikeamielisyys, niin Kristus kuoli turhaan.

3:1 Oi älyttömät galatalaiset! Kuka teidät lumosi totuuteen taipumattomiksi? Joiden silmien eteen Jeesus Kristus esitettiin ristiinnaulittuna?
3:2 Tämän vain tahdon tietää teiltä, lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?
3:3 Niinkö älyttömiä olette? Hengessä aloittaneena lihassa päätätte?
3:4 Niin paljonko turhaan kärsitte? Jos se on turhaa ollut.
3:5 Joka siis antoi teille Hengen ja vaikuttaa voimatekoja, niin antoiko lain teoista vai uskossa kuulemisesta?
3:6 Kuten Aabraham uskoi Jumalaa ja se luettiin hänelle oikeamielisyydeksi?
3:7 Tietäkää siis, että jotka ovat uskosta, ovat Aabrahamin lapsia.
3:8 Ja koska kirjoitus näki edeltä, että Jumala uskosta oikeamielistää pakanat, niin Jumala edeltä ilmoitti, että sinussa tulevat kaikki pakanat siunatuiksi.
3:9 Niin että uskosta siunataan uskovan Aabrahamin kanssa.
3:10 Sillä jotka ovat lain teoista, ovat kirouksen alaisia, sillä kirjoitettu on: "Kirottu jokainen, joka ei pysy kaikissa lain kirjaan kirjoitetuissa, niin että hän ne tekee."
3:11 Joten lakia toteuttamalla ei kukaan oikeamielisty Jumalan edessä, sillä oikeamielinen elää uskosta,
3:12 mutta laki ei ole uskosta, vaan ne tekevä ihminen elää niistä.
3:13 Kristus osti meidät vapaaksi lain kirouksesta, kun hän tuli kirouksesi meidän puolestamme, sillä on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen puulla riippuva",
3:14 jotta Aabrahamin siunaus tulisi pakanoille Jeesuksessa Kristuksessa ja jotta saisimme uskon kautta lupauksen Hengestä.

3:15 Veljet, puhun ihmisten tavalla. Samoin ihmisen vahvistettua testamenttia ei kukaan kumoa tai säädä lisää.
3:16 Mutta Aabrahamille ja hänen siemenelleen puhuttiin lupaukset, ei sanoen: "Ja siemenille", kuin monista, vaan kuin yhdestä: "Ja sinun siemenelle", joka on Kristus.
3:17 Ja tästä minä puhun, Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljänsadan kolmenkymmenen vuoden jälkeen tullut laki kumoa tehdäkseen lupauksen tyhjäksi.
3:18 Sillä jos perintö tulisi laista, niin se ei enää tulisi lupauksesta, mutta Aabrahamille Jumala on sen lahjoittanut lupauksen kautta.
3:19 Miksi siis laki? Se lisättiin rikkomusten vuoksi, kunnes tulisi siemen, jolle on luvattu, sanansaattajien kautta säädettynä, välimiehen kädellä.
3:20 Välimies ei ole yhtä varten, mutta Jumala on yksi.
3:21 Onko siis laki vastoin Jumalan lupauksia? Ei suinkaan, sillä jos olisi annettu laki, joka voisi eläväksi tehdä, niin oikeamielisyys todella tulisi laista.
3:22 Mutta kirjoitus sulki kaikki harhaan menon alle, jotta lupaus annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen.
3:23 Ennen ja ennen uskon tulemista meitä vartioitiin suljettuina lain alla tulevaan, ilmestyvään uskoon,
3:24 niin että laista on tullut meille kasvattaja Kristukseen, jotta uskosta oikeamielistyisimme,
3:25 ja uskon tultua emme enää ole kasvattajan alaisia.
3:26 Sillä te kaikki olette uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa,
3:27 sillä niin monta kuin teitä Kristukseen kastettiin, Kristukseen pukeuduitte.
3:28 Ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista, sillä kaikki te olette yksi Kristuksessa Jeesuksessa.
3:29 Mutta jos te olette Kristuksen, niin olette Aabrahamin siementä ja perillisiä lupauksen mukaan.

4:1 Ja sanon, että niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, ei hän missään kohden eroa orjasta, vaikka on kaikkien herra,
4:2 vaan hän on holhoojien ja taloudenhoitajien alainen isän määräämään aikaan asti.
4:3 Siten myös me, kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutetut maailman alkeisvoimien alle,
4:4 mutta kun tuli täyttymys ajan, lähetti Jumala Poikansa, naisesta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen,
4:5 jotta ostaisi lain alaiset vapaaksi, päästäksemme lapsen asemaan.
4:6 Ja koska olette lapsia, lähetti Jumala meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba, Isä"
4:7 Niin et enää ole orja, vaan lapsi, mutta jos lapsi, myös Jumalan perillinen Kristuksen kautta.

4:8 Mutta silloin, kun ette vielä tunteneet Jumalaa, te olitte orjia niille, jotka eivät luonnostaan ole jumalia,
4:9 mutta nyt Jumalan tuntien, ja enemmän, koska Jumala tuntee teidät, kuinka te taas käännytte heikkojen ja köyhien alkeisvoimien puoleen, joille taas uudestaan tahdotte olla orjia?
4:10 Te otatte vaarin päivistä ja kuukausista ja ajoista ja vuosista.
4:11 teidän puolestanne olen peloissani, ehkä turhaan olen teistä nähnyt vaivaa.
4:12 Olkaa kuin minä, sillä minäkin olen kuin te, veljet, pyydän teitä. Ette ole minulle mitään väärin tehneet.
4:13 Ja tiedätte, että lihan heikkoudessa julistin teille ilosanomaa ensimmäisellä kerralla
4:14 ja minun koettelemustani lihassa ette halveksineet ja sylkäisseet, vaan kuin Jumalan sanansaattajan otitte minut vastaan, kuin Kristuksen Jeesuksen.
4:15 Mikä siis oli teidän autuus? Sillä todistan teille, että jos se olisi ollut mahdollista, olisitte silmät päästänne kaivaen antaneet ne minulle.
4:16 Niin että onko minusta tullut teidän vihollisenne totta puhuvana?
4:17 Teistä kiivailevat eivät tee sitä oikein, vaan he tahtovat eristää teidät, jotta heistä kiivailisitte.
4:18 Mutta aina on hyvä kiivailla hyvässä, eikä vain minun ollessani teidän luonanne.
4:19 Lapsukaiseni, joista taas olen synnytystuskissa, kunnes Kristus muotoutuu teissä,
4:20 ja tahtoisin nyt olla teidän luonanne ja ääneni muuttaa, sillä olen ymmälläni teistä.
4:21 Sanokaa minulle te, jotka tahdotte olla lain alla, että miksi ette lakia kuuntele?
4:22 Sillä on kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, yksi orjattaresta ja yksi vapaasta,
4:23 mutta toinen oli synnytetty lihan mukaan orjattaresta, toinen taas vapaasta lupauksen kautta.
4:24 Nämä ovat vertauskuvia, sillä nämä ovat kaksi liittoa, ensimmäinen synnyttää Siinain vuorelta orjuuteen, ja se on Haagar.
4:25 Sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemia, joka on orjana lapsiensa kanssa.
4:26 Mutta ylhäällä on vapaa Jerusalem, joka on meidän kaikkien äiti,
4:27 sillä on kirjoitettu: "Iloitse hedelmätön, joka et ole synnyttänyt, riemastu ja huuda sinä, joka et ollut synnytystuskissa, sillä yksinäisellä on paljon enemmän lapsia kuin miehen omistavalla."
4:28 Mutta me, veljet, Iisakin mukaisesti olemme lupauksen lapsia.
4:29 Mutta kuten silloin lihan mukaan syntynyt vainosi Hengen mukaan syntynyttä, siten myös nyt.
4:30 Mutta mitä sanoo kirjoitus? "Karkota orjatar ja hänen poikansa, jotta

orjattaren poika ei perisi vapaan pojan kanssa."
4:31 Niinpä, veljet, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan.

5:1 Vapaudessa, johon Kristus vapautti meidät, seisokaa ja älkää taas antako sitoa itseänne orjuuden ikeellä.
5:2 Katso, minä, Paavali, sanon teille, että jos ympärileikkautatte itsenne, niin Kristus ei teitä mitenkään hyödytä,
5:3 ja minä todistan taas jokaiselle ympärileikattavalle ihmiselle, että hän on velvollinen täyttämään kaiken lain.
5:4 Jouduitte pois Kristuksesta, te, jotka laissa oikeamielistetään, lankesitte armosta,
5:5 sillä me Hengessä uskosta toivoa odotamme oikeamielisyyden.
5:6 Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei mitään merkitse ympärileikkaus eikä esinahka, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko.
5:7 Juoksitte hyvin, kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia?
5:8 Houkutus ei ole teitä kutsuvasta.
5:9 Pieni hapatus hapattaa koko taikinan.
5:10 Minä olen teistä varma Herrassa, ettette mitään muuta ajattele, mutta teidän häiritsijänne saa kantaa tuomion, olkoon kuka hyvänsä.
5:11 Mutta minä, veljet, jos vielä julistan ympärileikkausta, miksi minua vielä vainotaan? Niinpä on ristinpuun pahennus poistettu.
5:12 Kunpa teidän kiihottajanne myös itsensä kuohisivat.
5:13 Sillä teidät kutsuttiin vapauteen, veljet, mutta ei vapauteen lihan yllykkeeksi, vaan rakkauden kautta palvelkaa toisianne.
5:14 Sillä koko laki täytetään yhdessä käskysanassa: "Rakasta lähimmäistäsi kuin itseäsi."
5:15 Mutta jos te purette ja syötte toisianne, niin katsokaa, ettette toistenne toimesta tule hävitetyiksi.
5:16 Ja minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä.
5:17 Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan, sillä nämä vastustavat toisiaan, jotta sitä, mitä haluaisitte, sitä ette tekisi.
5:18 Mutta jos teitä kuljetetaan Hengellä, ette ole lain alla.
5:19 Ja lihan teot ovat ilmeisiä, joita ovat aviorikos, huoruus, saastaisuus, irstaus.
5:20 Epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, vihat, juonet, erimielisyydet, lahkot,
5:21 murhat, juomingit, mässäilyt ja vastaavanlaiset, joista edeltä sanon, kuten ennenkin olen sanonut, että jotka sellaisia tekevät, eivät peri Jumalan valtakuntaa.
5:22 Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, hyvyys, uskollisuus,
5:23 sävyisyys, itsehillintä, jollaisia vastaan ei ole laki.
5:24 Ja jotka ovat Kristuksen Jeesuksen, naulasivat lihan ristille himojen ja

halujen kanssa.
5:25 Jos eläisimme Hengessä, myös Hengessä kulkisimme.
5:26 Älkäämme olko kunnian kipeitä, toisiamme ärsyttäviä, toisiamme kadehtivia.

6:1 Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te hengelliset häntä sävyisyyden hengessä, tarkkaillen itseäsi, ettet myös sinä joutuisi kiusatuksi.
6:2 Kantakaa toistenne kuormia ja täyttäkää Kristuksen laki.
6:3 Sillä jos joku luulee jotakin olevansa, vaikka ei ole mitään, pettää itseään.
6:4 Mutta jokainen koetelkoon omat tekonsa, ja silloin ainoastaan itsestään omistaa kerskumista eikä toisesta on,
6:5 sillä jokaisen on kannettava oma kuormansa.
6:6 Jolle sanaa opetetaan, jakakoon kaikkea hyvää opettajalleen.
6:7 Älkää eksykö, Jumalalle ei nyrpistellä, sillä mitä ihminen kylvää, sitä myös niittää,
6:8 sillä omaan lihaansa kylvävä niittää lihasta turmeluksen, mutta Henkeen kylvävä niittää Hengestä iäisen elämän.
6:9 Ja hyvää tekevinä älkäämme lannistuko, sillä aikanaan niitämme, ellemme väsy.
6:10 niin siis kuin aikaa omistamme, tehkäämme hyvää kaikille ja varsinkin uskon perheen jäsenille.
6:11 Katsokaa, kuinka suurilla kirjaimilla teille omin käsin kirjoitin!
6:12 Kaikki, jotka tahtovat lihassa esiintyä edukseen, pakottavat teitä ympärileikkauttamaan, jotta Kristuksen ristin vuoksi ei vainottaisi.
6:13 Sillä eivät ympärileikattavat itse noudata lakia, vaan tahtovat teidät ympärileikkauttaa, jotta kerskuisivat teidän lihastanne.
6:14 Mutta älköön minulla olko kerskumista, paitsi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle ja minä maailmalle.
6:15 Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei ympärileikkaus ole mitään eikä esinahka, vaan uusi luomus.
6:16 Ja kaikki, jotka tällä säännöllä vaeltavat, heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille.
6:17 Tästedes älköön kukaan minulle vaivoja tuottako, sillä kannan Herran Jeesuksen merkkejä ruumiissani.
6:18 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Aamen.

Galatalaisille, kirjoitettiin Roomassa.

Paavalin kirje efesolaisille

1:1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, Efesossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.
1:2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
1:3 Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa,
1:4 kuten ennen maailman perustamista hänessä valitsi meidät olemaan pyhiä ja moitteettomia hänen edessään, rakkaudessa,
1:5 edeltä määräten meidät lapseuteen Jeesuksen Kristuksen kautta hänen tahtonsa mielisuosion mukaan,
1:6 hänen armonsa kirkkauden kiitokseksi, minkä lahjoitti meille rakastetussa,
1:7 jossa omistamme lunastuksen hänen verensä kautta, päästön rikkomuksista, hänen armonsa rikkauden mukaan,
1:8 minkä teki meille rikkaudeksi kaikessa viisaudessa ja ymmärtämisessä,
1:9 ilmoittaen mielisuosionsa mukaan meille tahtonsa salaisuuden, minkä itsessään päätti
1:10 taloudenhoidoksi aikojen täyttymisessä, kootakseen Kristuksessa yhteen kaiken niin taivaissa kuin maan päällä,
1:11 hänessä, jossa meidät arvottiin edeltä määrättyinä, hänen kaikki vaikuttavan päätöksensä ja tahtonsa mukaan,
1:12 olemiseksemme hänen kirkkautensa kiitokseksi, ennalta toivonsa Kristukseen laittaneiden,
1:13 jossa myös teidät, kuultuanne totuuden sanan, pelastuksenne ilosanoman, myös teidät sinetöitiin lupauksen Pyhällä hengellä,
1:14 joka on panttina meidän perinnöstämme, omaisuuden lunastamiseksi, hänen kirkkautensa kiitokseksi.
1:15 Tämän vuoksi, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,
1:16 en taukoa kiittämästä teidän puolestanne, muistellessani teitä rukouksissani,
1:17 jotta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan,
1:18 ymmärryksen silmät valaistuina teidän tietääksenne, mikä on hänen kutsumisensa toivo ja mikä on kirkkauden perinnön rikkaus hänen pyhissään.
1:19 Ja mikä hänen voimansa ylivertainen mahtavuus meitä uskovia kohtaan hänen väkevyytensä voiman mukaan,
1:20 minkä vaikutti Kristuksessa herättäen hänet kuolleista ja antoi hänen istua oikealle puolelleen taivaallisissa,
1:21 yläpuolelle kaiken hallituksen ja vallan ja voiman ja herruuden ja kaikkien mainittavien nimien mikä mainitaan, ei vain tänä aikakautena,

vaan myös tulevana,
1:22 ja kaiken hän alisti hänen jalkojensa alle ja antoi hänet pääksi yli koko seurakunnan,
1:23 joka on hänen ruumiinsa täyteys, täyttävä kaikki kaikissa.

2:1 Ja teidät, jotka olitte kuolleita rikkomuksissanne ja harhaan menoissanne,
2:2 joissa ennen kuljitte tämän maailman aikakauden mukaan, ilmavallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, joka nyt vaikuttaa tottelemattomuuden lapsissa,
2:3 joiden joukossa me kaikki ennen vaelsimme lihan himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnoltamme vihan lapsia, kuten muut,
2:4 mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla meitä rakasti,
2:5 ja meidän ollessa kuolleita rikkomuksissa, teki eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa, armosta te olette pelastettuja,
2:6 ja yhdessä herätti ja yhdessä antoi istua taivaallisissa Kristuksessa Jeesuksessa,
2:7 jotta osoittaisi tulevina aikakausina ylitsevuotavaa rikkautta hänen armonsa hyvyydessä meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa,
2:8 sillä armosta te olette pelastettuja uskon kautta eikä se ole teistä, sillä se on Jumalan lahja,
2:9 eikä se ole teoista, ettei kukaan kerskuisi.
2:10 Sillä me olemme hänen tekonsa, luotuina Kristuksessa Jeesuksessa hyviin tekoihin, jotka Jumala edeltä valmisti, jotta niissä kulkisimme.
2:11 Siksi muistakaa, että te ennen olitte lihassa pakanoita, joita sanottiin ympärileikkaamattomiksi lihassa ympärileikattujen toimesta,
2:12 että olitte sinä aikana ilman Kristusta, ollen vieraita Israelin kansalaisuudesta ja vieraita lupauksen liitoille, ilman toivoa ja jumalattomina maailmassa,
2:13 mutta nyt Kristuksessa Jeesuksessa, te, jotka ennen olitte kaukana, tulitte lähelle Kristuksen veressä.
2:14 Sillä hän on meidän rauhamme, tehnyt molemmat yhdeksi ja purkanut väliseinän,
2:15 hänen lihassaan vihollisuuden, tehden tyhjäksi käskyjen lain säädöksineen, jotta nuo kaksi loisi itsessään yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan,
2:16 ja yhdessä ruumiissa sovittaisi molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, tappamalla vihollisuuden hänessä.
2:17 Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille kaukana oleville ja rauhaa lähellä oleville,
2:18 sillä hänen kauttaan molemmat omistamme sisään pääsyn yhdessä Hengessä Isän luokse.
2:19 Niinpä siis ette enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan olette pyhien

kanssa kansalaisia ja Jumalan perheen jäseniä,
2:20 apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus,
2:21 jossa koko rakennus yhteen liittyen kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa
2:22 ja jossa myös teidät kasvatetaan Jumalan asumukseksi Hengessä.

3:1 Sen vuoksi minä, Paavali, joka olen Kristuksen Jeesuksen vanki teidän pakanoiden vuoksi,
3:2 olette kaiketi kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, mikä on minulle teitä varten annettu,
3:3 että ilmestyksen kautta ilmoitettiin minulle salaisuus, kuten edellä lyhyesti kirjoitin,
3:4 jota lukiessanne voitte huomata ymmärrykseni Kristuksen salaisuudessa,
3:5 mitä menneiden sukupolvien aikana ei ole ilmoitettu ihmisten lapsille, kuten nyt ilmestyi Hengessä hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille,
3:6 että pakanat ovat kanssaperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia lupauksesta Kristuksessa Jeesuksessa ilosanoman kautta,
3:7 jonka palvelijaksi minä tulin Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu hänen voimansa vaikutuksesta.
3:8 Minulle, kaikista pyhistä vähimmälle, annettiin tämä armo, julistaa pakanoiden keskuudessa ilosanomaa Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta
3:9 ja valaista kaikille, mikä on kätketyn salaisuuden yhteys aikakausista Jumalassa, kaiken Kristuksen kautta luoneessa.
3:10 jotta nyt ilmoitettaisiin taivaallisille hallituksille ja valloille Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta
3:11 aikakausien tarkoituksen mukaan, minkä teki Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme,
3:12 jossa omistamme rohkeuden ja luottamuksellisen sisään pääsyn uskon kautta häneen.
3:13 Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita minä teidän tähtenne kärsin, sillä ne ovat teidän kunnianne.
3:14 Tämän vuoksi minä notkistan polveni meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isän edessä,
3:15 josta koko isäsuku taivaissa ja maan päällä saa nimensä,
3:16 jotta hän antaisi teidän kirkkautensa rikkauden voimalla vahvistua hänen Henkensä kautta sisäisen ihmisenne puolesta,
3:17 Kristuksen asumiseksi sydämissänne uskon kautta,
3:18 rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, jotta kykenisitte kaikkien pyhien kanssa käsittämään, mikä on leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys
3:19 tunteaksenne tietoon nähden ylivertaisen Kristuksen rakkauden, jotta täyttyisitte kaikkeen Jumalan täyteyteen.
3:20 Ja voivalle tehdä yli kaiken, mitä pyydämme tai huomaamme meissä

vaikuttavan voiman mukaan,
3:21 hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kaikiksi sukupolviksi, aikakauteen aikakausien. Aamen.

4:1 Niin kehotan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, kuten saamanne kutsumuksen arvo vaatii,
4:2 kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa
4:3 ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä,
4:4 yksi ruumis ja yksi henki, kuten olette kutsut yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte,
4:5 yksi Herra, yksi usko, yksi kaste,
4:6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.
4:7 Mutta kullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan,
4:8 siksi sanoo: "Korkeuteen nousten vangitsi vankeuteen ja antoi ihmisille lahjoja."
4:9 Ja että nousi, mitä muuta se on kuin että ensin myös laskeutui maan alimpiin paikkoihin?
4:10 Hän, joka on laskeutunut alas, on myös noussut ylemmäksi kaikkia taivaita, jotta täyttäisi kaikki.
4:11 Ja hän antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset ilosanoman julistajiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,
4:12 tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen.
4:13 Kunnes kaikki pääsemme ykseyteen uskossa ja Jumalan Pojan tiedossa, täydeksi mieheksi, Kristuksen täysi-ikäisyyden täyteen mittaan,
4:14 jotta emme olisi enää alaikäisiä, kaikissa tuulissa aallon ajamia ja ajelehtivia, ihmisten opetuksen noppapelissä, kavaluudessa, eksytyksen juonessa,
4:15 vaan että totuutta noudattaen rakkaudessa kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus,
4:16 josta koko ruumis, yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on.
4:17 Sen minä siis sanon ja varoitan Herrassa, älkää enää vaeltako, kuten pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa,
4:18 jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden tähden ja sydämensä paatumuksen tähden
4:19 ja jotka ovat päästäneet tuntonsa turtumaan ja heittäytyneet irstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta, ahneudessa.
4:20 Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan,
4:21 jos muutoin olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet,

kuten totuus on Jeesuksessa,
4:22 että teidän tulee laittaa pois vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten,
4:23 vaan uudistua mielenne hengeltä,
4:24 ja pukeutukaa uuteen ihmiseen, Jumalan mukaan luotuun oikeamielisyydessä ja pyhyydessä.
4:25 Siksi laittakaa pois valhe ja puhukaa totuutta jokaisen lähimmäisenne kanssa, sillä me olemme toistemme jäseniä.
4:26 "Vihastukaa, mutta älkää tehkö rikkomusta." Älkää antako auringon laskea vihanne yli,
4:27 älkääkä antako perkeleelle sijaa.
4:28 Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan tehköön mieluummin työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä hyvää on, että hänellä olisi, mitä antaa tarvitsevalle.
4:29 Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaa ja tarpeellista ja on mieluista niille, jotka kuulevat.
4:30 Älkääkä murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jossa teidät sinetöitiin lunastuksen päiväksi.
4:31 Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä.
4:32 Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisiä, anteeksiantavia toinen toisellenne, kuten Jumala on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

5:1 Olkaa siis Jumalan seuraajia, niin kuin rakkaat lapset,
5:2 ja vaeltakaa rakkaudessa, kuten Kristus rakasti teitä ja luovutti itsensä meidän puolestamme uhrilahjaksi ja teurasuhriksi Jumalalle, hyvän hajun tuoksuksi.
5:3 Mutta huoruudesta ja mistään saastaisuudesta tai ahneudesta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne, kuten pyhille sopii,
5:4 älköön myös hävyttömyyttä tai tyhmää lorua tai ilvehtimistä, jotka ovat sopimattomia, vaan paremmin kiitosta.
5:5 Sillä sen te tiedätte ja tunnette, että yksikään huoraaja tai saastainen tai ahne, mikä on epäjumalanpalvelija, ei omista perintöä Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.
5:6 Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä sellaisten tähden tulee Jumalan viha tottelemattomuuden lasten päälle.
5:7 Älkää siis olko heidän osatovereitaan.
5:8 Ennen olitte pimeys, mutta nyt olette valo Herrassa, vaeltakaa kuin valon lapset,
5:9 sillä hengen hedelmä on kaikessa hyvyydessä ja oikeamielisyydessä ja totuudessa,
5:10 koettelevina, mikä on otollista Herralle.
5:11 Ja älkää olko osallisia pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan

mieluummin niistä nuhdelkaa,
5:12 sillä hävettävää on puhua, mitä he salassa tekevät.
5:13 Ja kaikki, mikä paljastuu, tulee valon vaikutuksesta ilmi, sillä jokainen ilmi tuleva on valoa.
5:14 Siksi sanoo: "Herää, nukkuva, ja nouse kuolleista ja Kristus sinut valaisee."
5:15 Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte, ei kuin tyhmät, vaan kuin viisaat
5:16 aikaa lunastavina, sillä päivät ovat pahoja.
5:17 Sen vuoksi älkää olko mielettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto.
5:18 Älkääkä juopuko viinistä, mistä tulee hillittömyys, vaan täyttykää Hengellä,
5:19 puhuen keskenänne psalmein ja hymnein ja hengellisin lauluin, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle,
5:20 kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä,
5:21 toisillenne alistuvina Jumalan pelossa.
5:22 Vaimot, alistukaa omille miehillenne kuin Herralle,
5:23 sillä mies on vaimon pää, kuten Kristus on seurakunnan pää, ja hän on ruumiin pelastaja,
5:24 mutta kuten seurakunta alistuu Kristukselle, siten myös vaimot kaikessa omille miehilleen.
5:25 Miehet, rakastakaa omia vaimojanne, kuten myös Kristus rakasti seurakuntaa ja luovutti itsensä sen puolesta,
5:26 jotta sen pyhittäisi, puhdistaen veden pesulla sanassa
5:27 ja jotta asettaisi eteensä kirkastetun seurakunnan, jossa ei ole tahraa tai ryppyä tai mitään tuon kaltaista, vaan joka olisi pyhä ja virheetön.
5:28 Siten ovat miehet velvolliset rakastamaan omia vaimojaan, kuten omia ruumiitaan. Omaa vaimoaan rakastava rakastaa itseään,
5:29 sillä ei kukaan koskaan ole vihannut omaa lihaansa, vaan ravitsee ja lämmittää sitä, kuten myös Herra seurakuntaa
5:30 Sillä olemme hänen ruumiinsa jäseniä, hänen lihastaan ja hänen luistaan.
5:31 Tämän vuoksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.
5:32 Tämä salaisuus on suuri, ja minä puhun Kristuksesta ja seurakunnasta.
5:33 Mutta kuitenkin teistä itse kukin siten jokainen rakastakoon vaimoaan kuin itseään, ja vaimo kunnioittakoon miestä.

6:1 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.
6:2 Kunnioita isääsi ja äitiäsi, mikä on ensimmäinen käsky lupauksella,
6:3 että sinulle hyvin kävisi ja tulisit pitkäikäiseksi maan päällä.

6:4 Ja isät, älkää vihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.
6:5 Palvelijat, olkaa kuuliaiset lihan mukaisille herroille pelolla ja vapinalla sydämen yksinkertaisuudessa, kuin Kristukselle,
6:6 ei silmänpalveluna, kuin mielistelevinä, vaan kuin Kristuksen palvelijoina tehden Jumalan tahdon sielustaan,
6:7 palvellen mielihyvällä, kuin Herraa eikä ihmisiä,
6:8 tietäen, että mitä hyvää jokainen tekee, sen hän saa takaisin Herralta, olkoon orja tai vapaa.
6:9 Ja te isännät, tehkää samoin heille, jättäkää pois uhkaileminen, tietäen, että teidän Herranne on taivaissa ja hän ei katso kasvoihin.
6:10 Lopuksi, veljeni, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa.
6:11 Pukekaa yllenne Jumalan täysi asevarustus, kyetäksenne seisomaan perkeleen kavalia juonia vastaan,
6:12 sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tämän aikakauden pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaallisissa.
6:13 Sen vuoksi pukekaa Jumalan täysi asevarustus, jotta kykenisitte pahana päivänä vastustamaan ja kaiken suoritettuanne seistä.
6:14 Seisokaa siis lanne totuudella vyötettynä ja pukeutuneina oikeamielisyyden haarniskaan,
6:15 ja sitokaa jalkanne valmiuteen rauhan ilosanomalle,
6:16 kaikessa ottaen uskon kilpi, johon voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet,
6:17 ja ottakaa pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.
6:18 Tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja valvoen kaikessa kestävyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta.
6:19 ja minunkin puolestani, että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti ilmoittaakseni ilosanoman salaisuutta,
6:20 minkä vuoksi minä olen lähettiläänä kahleissa, jotta siitä rohkeasti puhuisin, kuten minun puhua tulee.
6:21 Mutta että tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin on Tykikus, rakas veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, antava teille siitä kaikesta tiedon.
6:22 Minä lähetän hänet teidän luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää meidän tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne.
6:23 Rauha veljille ja rakkaus, uskon kanssa, Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
6:24 Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herraamme Jeesusta Kristusta, katoamattomuudessa. Aamen.

Kirjoitettiin efesolaisille Tykikuksen kautta Roomasta.

Kirje filippiläisille

1:1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille.
1:2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
1:3 Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan,
1:4 aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta,
1:5 kiitän siitä, että olette olleet osallisia ilosanomaan ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka,
1:6 varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, täyttää sen Kristuksen Jeesuksen päivään saakka.
1:7 Ja oikein on, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että ilosanomaa puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun kanssani armosta osalliset.
1:8 Sillä Jumala on minun todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöin Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella.
1:9 Ja sitä rukoilen, että teidän rakkautenne olisi aina enemmän ja enemmän rikas tiedossa ja kaikessa käsittämisessä
1:10 koetellakseen teidän läpikannettavat, jotta olisitte puhtaat ettekä olisi pahennukseksi Kristuksen päivänä.
1:11 täynnä oikeamielisyyden hedelmiä Jeesuksen Kristuksen kautta Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.
1:12 Mutta minä tahdon, että te, veljet, tiedätte, että se, mitä minulle on tapahtunut, on koitunut ilosanoman menestykseksi,
1:13 niin että koko henkivartioston ja kaikkien muiden tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden,
1:14 ja että useimmat veljistä, saaden Herrassa uskallusta minun kahleistani, yhä enemmän rohkenevat pelkäämättä puhua Jumalan sanaa.
1:15 Muutamat tosin julistavat Kristusta kateudesta ja riidan halusta, mutta toiset hyvässä tarkoituksessa.
1:16 Toiset julistavat Kristusta riidaksi eivätkä puhtaasti, koska kuvittelevat voivansa tuottaa minulle kahleissani ahdistusta,
1:17 toiset rakkaudesta tietäen, että minut on laitettu ilosanoman tähden kahleisiin.
1:18 Mitä sillä väliä! Kuitenkin kun Kristusta tavalla tai toisella julistetaan, joko tekosyystä tai totuudesta, niin siitä minä iloitsen ja tulen myös iloitsemaan.
1:19 Sillä minä tiedän, että tämä koituu minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla,
1:20 minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nyt, niin kuin aina, tulee ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta.

1:21 Sillä elämä on minulle Kristus ja kuolema on voitto.
1:22 Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin.
1:23 Olen ahtaalla näiden kahden välissä, halu minulla on täältä irrottautua ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi,
1:24 mutta teidän vuoksenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempaa.
1:25 Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne edistymiseksenne ja iloksenne uskossa,
1:26 että teidän kerskumisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän luoksenne.
1:27 Käyttäytykää vain Kristuksen ilosanoman arvon mukaisesti, että minä, tulin sitten teidän luoksenne ja näin teidät, tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kanssani ilosanoman uskon puolesta,
1:28 vastustajia missään kohden säikähtämättä, mikä on heille merkkinä tuhosta, mutta teille pelastuksesta, ja se on Jumalalta,
1:29 sillä teidän suotiin Kristuksen puolesta, ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen puolestaan,
1:30 omistaen saman taistelun, jollaisen näette minussa ja nyt kuulette minusta.

2:1 Jos siis on jotain kehotusta Kristuksessa, jos jotain rakkauden lohdutusta, jos jotain Hengen yhteyttä, jos jotain sydämellisyyttä ja laupeutta,
2:2 niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset
2:3 ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne
2:4 ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.
2:5 Sillä keskenänne ajatelkaa sitä, mitä oli myös Kristuksella Jeesuksella,
2:6 joka ei, vaikka hänellä oli Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen,
2:7 vaan hän tyhjensi itsensä ottaen orjan muodon, tullen ihmisen kaltaiseksi,
2:8 ja havaittiin olemukseltaan kuin ihmiseksi, kuuliaisuudessa nöyryyttäen itsensä kuolemaan asti, ristin kuolemaan asti.
2:9 Siksi myös Jumala hänet korkealle korotti ja lahjoitti hänelle nimen yli kaikkien nimien,
2:10 jotta Jeesuksen nimessä notkistuisi jokainen taivaallisten ja maanpäällisten ja maanalaisten polvi
2:11 ja jokainen kieli tunnustaisi, että Herra Jeesus Kristus on Isän Jumalan kunniaksi.
2:12 Siispä, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroikaa, ei ainoastaan niin kuin silloin, kun minä olin teidän luonanne, vaan paljon enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vapinalla, että

pelastuisitte,
2:13 sillä Jumala vaikuttaa teissä sekä tahtomista että vaikuttamista mielisuosion hyväksi.
2:14 Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä,
2:15 jotta tulisitte moitteettomiksi ja puhtaiksi kieron ja vääntyneen suvun keskellä, joiden joukossa loistatte kuin valot maailmassa,
2:16 elämän sanasta kiinni pitävinä, minulle kerskumiseksi Kristuksen päivänä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt.
2:17 Mutta jos minut uhrataan tehdessäni teidän uskonne uhrin ja palvelustoimituksen, niin iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne,
2:18 samoin myös te iloitkaa ja iloitkaa minun kanssani!
2:19 Toivon Herrassa Jeesuksessa pian voivani lähettää Timoteuksen teidän luoksenne, että minä tulisin rohkaistuksi, saatuani tietää, kuinka teidän on.
2:20 Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne,
2:21 sillä kaikki etsivät omaansa, eivät Kristuksen Jeesuksen.
2:22 Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette, että hän, kuin poika isäänsä, on minua palvellut ilosanoman työssä.
2:23 Hänet minä siis toivon voivani lähettää heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy.
2:24 Ja minä luotan Herrassa siihen, että itsekin pian tulen.
2:25 Katson kuitenkin välttämättömäksi palauttaa luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafrodituksen, teidän lähettinne ja auttajani minun tarpeissani.
2:26 Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan,
2:27 ja hän sairasti lähellä kuolemaa, mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen päälle.
2:28 Lähetän hänet siksi kiireesti, että te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minäkin olisin murheettomampi.
2:29 Ottakaa siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla ja pitäkää kunniassa,
2:30 sillä Kristuksen työn tähden hän joutui kuoleman partaalle, kun laittoi henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, mitä te ette voineet tehdä.

3:1 Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa. Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästytä, ja se on teille turvaksi.
3:2 Katsokaa noita koiria, katsokaa noita pahoja työntekijöitä, katsokaa noita silvottuja,
3:3 sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskumme Kristuksessa Jeesuksessa emmekä luota lihaan,

3:4 vaikka minä omistan luottamuksen myös lihassa, ja jos joku toinen luulee voivansa luottaa lihaan, niin minä voin vielä enemmän,
3:5 joka ympärileikattiin kahdeksanpäiväisenä, Israelin kansasta, Benjaminin heimosta, heprealainen heprealaisista, lain mukaan fariseus,
3:6 kiihkon mukaan seurakuntaa vainoava, oikeamielisyyden mukaan laissa nuhteeton,
3:7 mutta mitkä olivat minulle voitto, niitä pidän Kristuksen tähden tappiona.
3:8 Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen suuren, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, jonka vuoksi kaiken menetin ja pidän paskana, jotta Kristuksen voittaisin,
3:9 ja minut löydettäisiin hänessä ja omistavan, ei omaa oikeamielisyyttä laista, vaan uskon kautta omistaen Kristuksen, uskosta oikeamielisyyttä Jumalasta,
3:10 tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja yhteyden hänen kärsimyksiinsä, tullen hänen kuolemansa kaltaiseksi
3:11 jos miten pääsisin kuolleiden ylösnousemiseen.
3:12 Ei niin, että jo saavutin tai jo olen tullut täydelliseksi, mutta ajan sitä takaa, jos myös saisin sen haltuuni, koska myös minut otettiin Jeesuksen Kristuksen toimesta haltuun.
3:13 Veljet, minä en vielä pidä sitä haltuuni saaneena, mutta yhden teen, unohtaen takana olevat ja kurottautuen edessä oleviin,
3:14 päämäärän mukaan tavoittelen kohti voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa.
3:15 Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli, ja jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinä teille ilmoittava, kuinka asia on.
3:16 Mihin vain olemme ehtineet, vaeltakaamme saman säännön mukaan, ollen samaa mieltä.
3:17 Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, kuten omistatte meidät mallina.
3:18 Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina,
3:19 joiden loppuna on tuho, joiden jumalana on vatsa, ja heidän kunniansa on heidän häpeässään, heidän, jotka maallisia ajattelevat.
3:20 Sillä meidän yhteiskuntamme on taivaissa, josta myös pelastajaksi odotamme Herraa Jeesusta Kristusta,
3:21 joka muuttaa meidän ruumiimme alennustilan samankaltaiseksi kuin on hänen kirkkauden ruumiinsa sen voimavaikutuksen mukaan, jolla hän myös voi kaiken itselleen alistaa.

4:1 niin että, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, minun iloni ja seppeeleeni, seisokaa Herrassa, rakkaat.
4:2 Euodiaa ja Syntykeä minä kehotan olemaan yksimielisiä Herrassa.

4:3 Myös sinua, sinä minun oikea Synsygukseni, minä pyydän, ole näille vaimoille avullinen, sillä he ovat taistelleet minun kanssani ilosanoman hyväksi, yhdessä sekä Klemensin että muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa.
4:4 Iloitkaa aina Herrassa, taas sanon, iloitkaa!
4:5 Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä.
4:6 Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäväksi,
4:7 ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempänä, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.
4:8 Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa.
4:9 Mitä myös olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on teidän kanssanne.
4:10 Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennen on ollut halua, vaikka ei tilaisuutta.
4:11 Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon, sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään.
4:12 Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa, kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut, sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa.
4:13 Kaikkeen pystyn minua vahvistavassa Kristuksessa.
4:14 Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni.
4:15 Tiedättehän tekin, filippiläiset, että ilosanoman alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin käynyt minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ja vastaanotetusta.
4:16 Sillä Tessalonikaan te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin.
4:17 Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.
4:18 Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti, minulla on yllin kyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on suloinen tuoksu, otollinen, Jumalalle mieluinen uhri.
4:19 Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.
4:20 Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aikakausiksi aikakausien. Amen.
4:21 Tervehtikää jokaista pyhää Kristuksessa Jeesuksessa. Tervehdyksen lähettävät teille minun kanssani olevat veljet.
4:22 Tervehdyksen lähettävät teille kaikki pyhät, mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin huoneväkeä.

4:23 Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa. Aamen.

Kirjoitettiin filippiläisille Roomasta Epafrodituksen kautta.

Paavalin kirje kolossalaisille

1:1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus
1:2 Kolossassa asuville pyhille ja uskoville veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme!
1:3 Me kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne,
1:4 sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan,
1:5 me kiitämme häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen ilosanoman totuuden sanassa,
1:6 joka on tullut teidän luoksenne, niin kuin se on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona te kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa,
1:7 kuten te sen opitte Epafraalta, meidän rakkaalta kanssapalvelijaltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne
1:8 ja joka myös on kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä.
1:9 Siksi emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,
1:10 vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta,
1:11 ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla
1:12 kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät kykeneviksi pyhien arvan osaan valossa, mikä pyhillä on valkeudessa,
1:13 ja joka pelasti meidät pimeyden vallasta ja siirsi rakkaan Poikansa valtakuntaan,
1:14 jossa omistamme lunastuksen hänen verensä kautta, päästön harhaan menoista,
1:15 ja joka on näkymättömän Jumalan kuva, kaiken luomisen esikoinen,
1:16 sillä hänessä luotiin kaikki, jotka ovat taivaissa ja jotka ovat maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, joko ne ovat valtaistuimia tai herruuksia tai hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttaan ja häneen,
1:17 ja hän on ennen kaikkia, ja kaikki pysyy hänessä voimassa.
1:18 Ja hän on seurakunnan ruumiin pää, hän, joka on alku, esikoinen kuolleista, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen,
1:19 sillä hänessä näki hyväksi koko täyteys asua
1:20 ja hänen kauttaan sovittaa kaikki hänessä, tehden rauhan hänen

ristinsä veren kautta, hänen kauttaan, jotka ovat maan päällä tai jotka ovat taivaissa.
1:21 Ja teidät, jotka ennen olitte vieraantuneita ja mieleltänne vihollisia pahoissa teoissanne, hän nyt sovitti
1:22 hänen lihansa ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä,
1:23 jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen ilosanoman toivosta, jonka kuulitte, julistetun kaikessa luomakunnassa taivaan alla, minkä palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut.
1:24 Nyt minä iloitsen kärsiessäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta,
1:25 jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan taloudenhoidon mukaan, minulle annetun teidän vuoksenne täyttääkseni Jumalan sanan,
1:26 kätketyn salaisuuden aikakausista ja sukupolvista, jotka nyt paljastettiin hänen pyhilleen,
1:27 joille Jumala tahtoi ilmoittaa, mikä on tämän kirkkauden salaisuuden rikkaus pakanoissa, mikä on Kristus teissä, toivo kirkkaudesta,
1:28 jota me julistamme neuvoen jokaista ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä kaikessa viisaudessa, jotta esittäisimme jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa.
1:29 Tämän vuoksi minä vaivaa näen taistellen hänen voimavaikutuksensa mukaan voimassa.

2:1 Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri taistelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet,
2:2 että heidän sydämensä, yhteen liittyneinä rakkaudessa, saisivat kehotusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen,
2:3 jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä.
2:4 Ja tämän minä sanon, ettei kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla.
2:5 Sillä jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin teidän kanssanne hengessä ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka teidän keskuudessanne vallitsee, ja teidän lujan uskonne Kristukseen.
2:6 Kuten siis otitte vastaan Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä,
2:7 juurtuvina ja häneen rakentuvina ja uskossa vahvistuvina, kuten teitä opetettiin, ollen ylitsevuotavat kiitoksessa.
2:8 Katsokaa, ettei kukaan teitä vie saaliinaan filosofialla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen,
2:9 sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti,

2:10 ja te olette täytetyt hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää,
2:11 ja hänessä myös teidät ympärileikattiin käsin tekemättömällä ympärileikkauksella, rikkomusten lihan riisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella,
2:12 haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa myös teidät yhdessä herätettiin uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista.
2:13 Ja teidät, jotka olitte kuolleita rikkomuksissa ja teidän lihanne esinahassa, teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikkomukset
2:14 pyyhkien pois meitä vastaan tehdyn velkakirjan säädöksineen, ja sen hän otti väliltämme pois naulaten ristiin,
2:15 riisuen hallitukset ja vallat häpäisi ne julkisesti kuljettaen heitä triumfisaatossa hänessä.
2:16 Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta,
2:17 jotka ovat tulevien varjo ja Kristuksen ruumis.
2:18 Älköön teitä tuomittako puolueellisesti mieltyneenä nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen, joita ei ole nähnyt, ollen lihallisen mielensä turhaan paisuttama
2:19 eikä pitäydy päähän, josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua.
2:20 Jos siis kuolitte Kristuksen kanssa maailman alkeisvoimista, miksi olette kuin maailmassa elävinä määräiltävissä?
2:21 Älä tartu, älä maista, älä koske,
2:22 mitkä ovat kaikki kulutuksen kautta katoavuutta, ihmisten käskyjen ja opetusten mukaan,
2:23 millä tosin on viisauden maine omavalintaisessa jumalanpalveluksessa ja nöyryydessä ja ruumiin säälimättömyydessä, mutta se ei ole missään arvossa lihan tyydyttämisen vuoksi.

3:1 Jos siis teidät herätettiin Kristuksen kanssa, etsikää niitä, missä Kristus on Jumalasta oikealla istuvana,
3:2 ja niitä ylhäältä olevia ajatelkaa älkääkä niitä, mitkä ovat maan päällä.
3:3 Sillä te kuolitte ja teidän elämänne on kätkettynä Kristuksen kanssa Jumalassa,
3:4 kun Kristus ilmestyy, meidän elämämme, silloin myös te hänen kanssaan tulette ilmestymään kirkkaudessa.
3:5 Kuolettakaa teidän jäsenenne, jotka ovat maan päällä, huoruus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelua,
3:6 joiden vuoksi tulee Jumalan viha tottelemattomuuden poikien päälle,
3:7 joissa te kerran vaelsitte, kun niissä elitte,
3:8 ja nyt laittakaa myös te pois ne kaikki, viha, kiivastus, pahuus, herjaaminen ja häpeällinen puhe suustanne.
3:9 Älkää valehdelko toisillenne, riisuneina vanhan ihmisen tekoineen

3:10 ja pukeutuneina uuteen, uudistuvaan tietoon, joka on Luojan kuvan mukainen,
3:11 missä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ympärileikkausta ja esinahkaa, barbaaria, ei skyyttalaista, orjaa, vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus.
3:12 Pukeutukaa te, kuten Jumalan valitut, pyhät ja rakkaat, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen,
3:13 toisianne kärsivinä ja antaen keskenänne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan, kuten myös Kristus antoi teille anteeksi, niin myös te antakaa.
3:14 Näiden lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side.
3:15 Ja Jumalan rauha viipyköön teidän sydämissänne, mihin myös teidät kutsuttiin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.
3:16 Ja runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana kaikella viisaudella, toisianne opettavina ja neuvovina psalmein, hymnein ja hengellisin lauluin, kiitoksella laulaen sydämistänne Herralle.
3:17 Ja kaikki, minkä teette sanalla tai teoilla, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Jumalaa ja Isää hänen kauttaan.
3:18 Vaimot, alistukaa omille miehillenne, kuten sopii Herrassa.
3:19 Miehet, rakastakaa vaimojanne ja älkää olko heille katkeria.
3:20 Lapset, olkaa vanhemmille kuuliaisia kaikessa, sillä se on mieluista Herralle.
3:21 Isät, älkää kiihottako lapsianne, jotta he eivät kävisi pelokkaiksi.
3:22 Palvelijat, olkaa kaikessa kuuliaiset lihan mukaisille herroille, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peläten Herraa.
3:23 Ja kaiken, minkä teette, suorittakaa sielusta, kuin Herralle eikä ihmisille,
3:24 tietäen, että te Herralta saatte palkkana perinnön, sillä te palvelette Herraa Kristusta.
3:25 Mutta vääryyttä tekevä saa takaisin sen, mitä teki väärin eikä ei ole kasvoihin katsomista.

4:1 Isännät, tehkää palvelijoillenne, mitä oikeus ja kohtuus vaatii, sillä te tiedätte, että teillä on Herra taivaassa.
4:2 Olkaa kestävät rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa,
4:3 rukoillen samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden myös minä olen sidottuna,
4:4 että minä niin ilmoittaisin, kuin minun tulee puhua.
4:5 Viisaudella vaeltakaa suhteessa ulkopuolisiin, aikaa ostavina.
4:6 Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata.
4:7 Kaikista minun oloistani antaa teille tiedon Tykikus, rakas veli ja

uskollinen palvelija, minun kanssapalvelijani Herrassa.
4:8 Hänet minä lähetän teidän luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne,
4:9 ja myös Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä. He ilmoittavat teille, kuinka täällä kaikki on.
4:10 Teille lähettää tervehdyksen Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita, ja jos hän tulee teidän luoksenne, niin ottakaa hänet vastaan,
4:11 ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi, nämä ovat ympärileikatuista ainoat, jotka ovat olleet minun auttajani työssä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi.
4:12 Tervehdyksen lähettää teille teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka rukouksissaan aina taistelee teidän puolestanne, että te pysyisitte täydellisinä ja täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto.
4:13 Sillä minä annan hänestä sen todistuksen, että hän näkee paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden hyväksi, jotka ovat Laodikeassa, sekä niiden, jotka ovat Hierapolissa.
4:14 Luukas, rakas lääkäri, lähettää teille tervehdyksen, niin myös Deemas.
4:15 Tervehdys Laodikeassa oleville veljille ja Nymfalle sekä hänen kodissaan kokoontuvalle seurakunnalle.
4:16 Ja kun tämä kirje on luettu teille, niin toimittakaa, että se luetaan Laodikean seurakunnassa ja että myös te luette Laodikeasta tulevan kirjeen.
4:17 Ja sanokaa Arkippukselle: "Ota vaarin virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täysin toimitat."
4:18 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne. Aamen.

Kirjoitettiin kolossalaisille RoomastaTykikuksen ja Onesimuksen kautta.

Paavalin ensimmäinen kirje tessalonikalaisille

1:1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha!
1:2 Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkaamatta
1:3 me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen,
1:4 tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne,
1:5 että meidän ilosanomamme ei tullut teidän luoksenne ainoastaan puheena, vaan myös voimalla ja Pyhässä Hengessä ja suurella vakuuttavuudella, kuten tiedätte, millaisia me olimme teidän tähtenne teidän keskuudessanne.
1:6 Ja teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran ottaessanne sanan vastaan suuressa ahdistuksessa Pyhän Hengen ilolla,
1:7 niin että teistä tuli esikuvia kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa.
1:8 Sillä teiltä on Herran sana kaikunut eikä ainoastaan Makedoniassa ja Akaissa, vaan myös joka paikkaan on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua.
1:9 Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän luoksenne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan puoleen, palvelemaan elävää ja todellista Jumalaa
1:10 ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

2:1 Tiedättehän itsekin, veljet, ettei tulomme teidän luoksenne ollut turha,
2:2 vaan, vaikka me ennen, kuten tiedätte, olimme kärsineet Filippissä ja meitä siellä oli pahoin pidelty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan ilosanomaa, suuressa kilvoituksessa.
2:3 Sillä meidän kehotuksemme ei lähde eksymyksestä eikä epäpuhtaudesta eikä ole kavaluudessa puhuttua,
2:4 vaan kuten olemme Jumalan toimesta koetellut ja meille on uskottu ilosanoma, siten puhumme, ei kuin ihmisiä mielistellen, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme.
2:5 Sillä emme koskaan ole liikkuneet imartelevin sanoin, kuten tiedätte, emmekä ahneuden tekosyyllä, Jumala on todistajana,
2:6 emmekä ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta,
2:7 vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa, vaan olimme lempeät teidän keskuudessanne, kuten imettävä vaalii omia lapsiaan,
2:8 Siten mekin teitä kaipaavina päätimme jakaa teidän kanssanne, ei ainoastaan Jumalan ilosanoman, vaan myös omat sielumme, sillä rakkaiksi te olitte meille tulleet.

2:9 Sillä muistatte, veljet, meidän vaivamme ja ponnistuksemme, sillä yöt ja päivät työskentelimme, ettemme ketään teistä rasittaisi, julistaen teille Jumalan ilosanomaa.
2:10 Te olette todistajia, ja Jumala, kuinka pyhästi ja oikeamielisesti ja moitteettomasti me toimimme teitä uskovia kohtaan,
2:11 samoin kuin tiedätte, kuinka itse kutakin teistä, kuin isä omaa lastaan, kehotimme ja rohkaisimme,
2:12 ja todistaen teidän vaeltamiseksenne Jumalan arvoisesti, teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa kutsuvan.
2:13 Ja sen vuoksi me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että ottaessanne meiltä julistuksemme sanan vastaan, otitte sen, ette ihmisten sanana, vaan kuten se varmasti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä uskovissa.
2:14 Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntien seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä te olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta,
2:15 jotka tappoivat Herran Jeesuksen ja omat profeettansa ja ovat myös meitä vainonneet eivätkä ole Jumalaa miellyttäneet ja ovat kaikkien ihmisten vastaisia,
2:16 kun estävät meitä puhumasta pakanoille, että nämä pelastuisivat, täyttääkseen alati harhaan menoaan, ja viha saavutti heidät täyttymykseen asti.
2:17 Mutta kun meidät nyt, veljet, on hetkeksi aikaa erotettu teistä, ulkonaisesti, ei sydämeltä, niin on meille tullut yhä suurempi halu päästä näkemään teidän kasvojanne.
2:18 Siksi tahdoimme tulla teidän luoksenne, minä Paavali myös kerran ja kahdesti, mutta saatana esti meidät.
2:19 Sillä kuka on meidän kerskumisemme toivo tai ilo tai seppele? Ettekö myös te meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan?
2:20 Sillä te olette meidän kunniamme ja ilomme.

3:1 Sen vuoksi kun emme enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan,
3:2 ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan Kristuksen ilosanomassa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,
3:3 ettei kukaan horjuisi näissä ahdingoissa. Sillä itse te tiedätte, että meidät on sellaisiin laitettu.
3:4 Sanoimme, kun olimme luonanne, teille jo edeltä, että joudumme olemaan ahdistuksessa, kuten myös tapahtui ja tiedätte sen.
3:5 tämän vuoksi minä, kun en enää jaksanut kestää kauemmin, lähetin tiedustelemaan teidän uskoanne, ettei vain kiusaaja teitä kiusannut, ja meidän vaivamme kävisivät tyhjäksi.
3:6 Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän luotanne meidän luoksemme ja kertoi meille teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että te aina

pidätte meitä rakkaassa muistossa ikävöiden meitä nähdäksenne niin kuin me teitä,
3:7 minkä vuoksi olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta teihin nähden kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme,
3:8 sillä nyt elämme, jos te seisotte Herrassa.
3:9 Kuinka voimmekaan kylliksi kiittää Jumalaa teidän tähtenne kaikesta siitä ilosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä.
3:10 Öin ja päivin me mitä hartaimmin rukoilemme saadaksemme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.
3:11 Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja meidän Herramme Jeesus tasoittakoon meidän tiemme teidän luoksenne.
3:12 Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niin kuin meilläkin on teitä kohtaan,
3:13 vahvistaakseen teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhyydessä meidän Jumalamme ja Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa.

4:1 Sitten vielä, veljet, me pyydämme teitä ja kehotamme Herrassa Jeesuksessa, että te, kuten olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset, niin kuin vaellattekin, siinä yhä enemmän varttuisitte.
4:2 Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet.
4:3 Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte huoruutta,
4:4 jokainen teistä tietää omistaa oman astiansa pyhityksessä ja kunniassa,
4:5 ei himon kiihkossa, kuten pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa,
4:6 ettei kukaan sorra veljeään eikä tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, kuten myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet.
4:7 Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen.
4:8 niinpä siis, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös antaa Pyhän Henkensä teihin.
4:9 Veljellisestä rakkaudesta ei tarvitse teille kirjoittaa, sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne,
4:10 niin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehotamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän
4:11 ja katsomaan kunniaksenne, että elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä käsillänne, kuten olemme teitä käskeneet,
4:12 että vaelluksessanne olette säädylliset ulkopuolella olevia kohtaan ettekä ole kenenkään avun tarpeessa.
4:13 Mutta en tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä poisnukkuneista,

ettette murehtisi, kuten toiset, jotka eivät omista toivoa.
4:14 Sillä jos uskomme, että Jeesus kuoli ja nousi ylös, siten Jumala myös tuo poisnukkuneet Jeesuksen kautta esiin hänen kanssaan.
4:15 Sillä tämän me sanomme teille Herran sanalla, että me elävät, jotka olemme jääneet Herran tulemukseen, emme suinkaan ohita poisnukkuneita.
4:16 Sillä itse Herra käskyhuudolla, arkkienkelin äänellä ja Jumalan pasuunalla laskeutuu alas taivaasta ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin,
4:17 sitten meidät elävät, tänne jäävät, heidän kanssaan samalla temmataan pilvissä Herran tapaamiseen, ilmassa, ja siten aina olemme Herran kanssa.
4:18 Niin rohkaiskaa siis toisianne näillä sanoilla.

5:1 Mutta ajoista ja hetkistä, veljet, teille ei ole tarvetta kirjoittaa,
5:2 sillä itse tarkasti tiedätte, että Herran päivä tulee siten kuin varas yöllä,
5:3 sillä kun he sanovat: "Rauha ja turvallisuus", silloin yhtäkkiä heidän päälleen tulee hävitys, kuten raskaana olevalle synnytyskipu, ja he eivät pääse pakoon.
5:4 Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi saada teidät valtaansa kuin varas,
5:5 sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia, emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.
5:6 Niinpä siis älkäämme nukkuko, kuten muut, vaan valvokaa ja olkaa raittiit,
5:7 sillä nukkuvat yöllä nukkuvat ja juopuvat yöllä juopuvat,
5:8 mutta me päivän eläjinä olkaamme raittiita, pukeutuneina uskon ja rakkauden haarniskaan ja pelastuksen toivon kypärään,
5:9 sillä Jumala ei ole asettanut meitä vihaan, vaan omistamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,
5:10 meidän puolestamme kuolleen, jotta joko valvoimme tai nukuimme, yhdessä hänen kanssaan eläisimme.
5:11 Siksi rohkaiskaa toisianne ja rakentakaa toinen toisianne, kuten myös teette.
5:12 Mutta me pyydämme teitä, veljet, antakaa tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja jotka ovat teidän johtajanne Herrassa, ja neuvovat teitä,
5:13 sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne.
5:14 Ja kehotamme teitä, veljet, neuvokaa omavaltaisia, rohkaiskaa alakuloisia, hoivatkaa heikkoja, olkaa pitkämielisiä kaikkia kohtaan.
5:15 Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toisellenne ja kaikille.
5:16 Iloitkaa aina.

5:17 Rukoilkaa lakkaamatta.
5:18 Kaikessa kiittäkää, sillä se on Jumalan tahto teitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.
5:19 Henkeä älkää sammuttako.
5:20 Profetiaa älkää ylenkatsoen hyljätkö.
5:21 Koetelkaa kaikki, pitäkää hyvä.
5:22 Jokaista pahan muotoa karttakaa.
5:23 Ja itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan, ja säilyköön eheänä teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne, nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksessa.
5:24 Teidät kutsuva on uskollinen ja hän sen myös tekee.
5:25 Veljet, rukoilkaa myös meidän puolestamme.
5:26 Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suudelmalla.
5:27 Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille.
5:28 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Aamen.

Ensimmäinen tessalonikalaisille kirjoitettiin Ateenasta.

Toinen kirje tessalonikalaisille

1:1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.
1:2 Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
1:3 Me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, kuten oikein on, koska teidän uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäinen rakkautenne lisääntyy jokaisessa, kaikissa teissä,
1:4 niin että me itse Jumalan seurakunnissa kerskumme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissanne, joita teillä on kestettävänä
1:5 ja jotka ovat osoituksena Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta, että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka tähden kärsitte,
1:6 koska Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat,
1:7 ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa sanansaattajien kanssa
1:8 tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen ilosanomalle,
1:9 minkä rangaistuksena he silloin maksavat iäisen hävityksen Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,
1:10 kun hän tulee sinä päivänä kirkastumaan pyhissään ja ihmeteltäväksi kaikkien uskovien keskuudessa, sillä meidän todistuksemme uskottiin teille.
1:11 Sitä varten me aina rukoilemme teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät kutsumisensa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi kaiken teidän halunne hyvään ja teidän uskonne teot,
1:12 että meidän Herramme Jeesuksen nimi kirkastuisi teissä ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

2:1 Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemiseen ja meidän kokoontumiseemme hänen luokseen, niin me pyydämme teitä, veljet,
2:2 ettette heti anna mielenne horjua ja ette menetä malttianne, ette hengen kautta, ette sanan ettekä kirjeen kautta, kuin se olisi meiltä, ikään kuin Herran päivä olisi käsillä.
2:3 Älköön kukaan teitä petkuttako, sillä se päivä ei tule, ennen kuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, tuhon poika,
2:4 vastustava ja korottautuva yli kaiken, mitä sanotaan jumalaksi tai palvottavaksi, niin että hän istuutuu kuin Jumala Jumalan temppeliin julistaen itsestään, että on Jumala.

2:5 Ettekö muista, että kun minä olin teidän luonanne, näistä puhuin?
2:6 Ja nyt tiedätte pidättävän, hänen ilmestymisekseen omalla ajallaan.
2:7 Sillä laittomuuden salaisuus jo vaikuttaa, kunnes tähän asti pidättävä poistuu keskeltä,
2:8 ja silloin ilmestyy laiton, jonka Herra Jeesus tuhoaa suunsa henkäyksellä ja hävittää tulemuksensa ilmestymisellä
2:9 ja jonka tulemus on saatanan mukainen kaikessa valheen voimassa ja ihmeissä ja merkeissä
2:10 ja kaikissa vääryyden viettelyksessä tuhoutuvien joukossa, siksi että eivät pelastuakseen ottaneet vastaan rakkautta totuuteen.
2:11 Ja tämän vuoksi Jumala lähettää heille voimakkaan eksytyksen, niin että he uskovat valheeseen,
2:12 jotta kaikki ne tulisivat tuomituiksi, jotka eivät uskoneet totuuteen, vaan ovat mieltyneitä vääryyteen.
2:13 Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän vuoksenne, veljet, Herran rakastetut, sillä alussa Jumala valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen,
2:14 johon kutsui teidät meidän ilosanomamme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.
2:15 Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko meidän puheestamme tai kirjeestämme.
2:16 Ja meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iäisen lohdutuksen ja hyvän toivon,
2:17 lohduttakoon teidän sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa.

3:1 Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin, kuten teidän keskuudessanne,
3:2 ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä, sillä usko ei ole kaikkien.
3:3 Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja vartioi pahalta.
3:4 Ja me luotamme teihin Herrassa, että te sekä nyt että edelleen teette, mitä me käskemme.
3:5 Ja Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.
3:6 Mutta Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka olette meiltä saaneet.
3:7 Tiedätte itse, kuinka meidän jälkiämme on seurattava, sillä me emme ole olleet kurittomia teidän keskuudessanne,
3:8 emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan työssä ja vaivassa ahkeroimme yöt ja päivät, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi,

3:9 ei niin, ettei meillä olisi siihen valtaa, vaan me tahdomme olla teille esikuvaksi, että te kulkisitte meidän jälkiämme.
3:10 Sillä jo silloin, kun olimme teidän luonanne, me säädimme teille, että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syödäkään pidä.
3:11 Sillä me olemme kuulleet, että muutamat teidän keskuudessanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä, vaan puuhailevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu.
3:12 Sellaisia me käskemme ja kehotamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa, tekemään työtä hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä.
3:13 Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä sitä, mikä hyvää on.
3:14 Mutta jos kuka ei tottele sitä, mitä me tässä kirjeessä olemme sanoneet, niin merkitkää hänet älkääkä seurustelko hänen kanssaan, että hän häpeäisi.
3:15 Älkää kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena, vaan neuvokaa, kuten veljeä.
3:16 Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikella tavalla. Herra olkoon kaikkien teidän kanssanne.
3:17 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkkinä jokaisessa kirjeessäni, näin minä kirjoitan.
3:18 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

Toinen kirje tessalonikalaisille kirjoitettiin Ateenasta.

Ensimmäinen kirje Timoteukselle

1:1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, asettama,
1:2 Timoteukselle, oikealle pojalleen uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme.
1:3 Niinkuin minä Makedoniaan lähtiessäni kehotin sinua jäämään Efesoon, käskeäksesi eräitä kavahtamaan, etteivät vieraita oppeja opettaisi
1:4 eivätkä puuttuisi taruihin ja loppumattomiin sukuluetteloihin, jotka enemmän edistävät turhaa mietiskelyä kuin Jumalan taloudenhoitoa, joka perustuu uskoon, niin kehotan nytkin.
1:5 Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydämestä ja hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta.
1:6 Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja poikenneet turhiin jaarituksiin,
1:7 tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi väittävät.
1:8 Ja me tiedämme, että laki on hyvä, jos joku sitä lain mukaisesti käyttää,
1:9 tietäen sen, ettei lakia laiteta oikeamieliselle, vaan laittomille ja niskoitteleville, jumalattomille ja harhaan menneille, epäoikeudenmukaisille ja pyhittämättömille, isäntappajille ja äidintappajille, miehentappajille,
1:10 haureellisille, lastenturmelijoille, orjakauppiaille, valehtelijoille, valanrikkojille ja kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan,
1:11 autuaan Jumalan kirkkauden ilosanoman mukaisesti, joka on minulle uskottu.
1:12 Minä kiitän häntä, joka minulle on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa
1:13 minut, entisen pilkkaajan ja vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minä sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa,
1:14 ja meidän Herramme armo oli ylen runsas, vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
1:15 Luotettava on se sana ja kaikin puolin vastaan ottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus tuli maailmaan harhaan menneitä pelastamaan, joista minä olen ensimmäinen.
1:16 Mutta sen vuoksi minut armahdettiin, että Jeesus Kristus minussa ensimmäisessä osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen iäiseksi elämäksi.
1:17 Ja aikakausien kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle viisaalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aikakausiin aikakausien. Aamen.

1 Timoteukselle

1:18 Tämän käskyn jätän sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen profetioiden mukaisesti, että niiden nojalla taistelet jalon taistelun,
1:19 säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hylänneet ja uskossaan haaksirikkoutuneet.
1:20 Niitä ovat Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen antanut saatanan haltuun kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi.

2:1 Minä kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta,
2:2 kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.
2:3 Sillä se on hyvää ja otollista pelastajan edessä, meidän Jumalamme,
2:4 joka tahtoo kaikkien ihmisten pelastumista ja tulemista totuuden tuntemiseen.
2:5 Sillä yksi on Jumala, yksi myös Jumalan ja ihmisten välittäjä, ihminen Kristus Jeesus,
2:6 joka antoi itsensä lunnaaksi kaikkien puolesta, todistukseksi omina aikoinaan,
2:7 mitä varten minut asetettiin julistajaksi ja apostoliksi, puhun totuuden Kristuksessa, en valehtele, pakanoiden opettajaksi uskossa ja totuudessa.
2:8 Minä tahdon siis, että miehet rukoilevat, joka paikassa kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä,
2:9 niin myös, että naiset ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja siveästi, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kalliilla vaatteilla,
2:10 vaan hyvillä teoilla, kuten sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalanpelkoon.
2:11 Oppikoon nainen hiljaisuudessa, kaikella alistuvuudella,
2:12 ja naisen en salli opettaa enkä hallita miestä, vaan eläköön hiljaisuudessa.
2:13 Sillä Aadam luotiin ensin, sitten Eeva,
2:14 Ja Aadamia ei petetty, mutta nainen petettynä joutui rikkomukseen.
2:15 Mutta hän pelastuu lapsen synnyttämisen kautta, jos pysyy uskossa ja rakkaudessa ja pyhityksessä sekä siveydessä.

3:1 Luotettava on tämä sana, että jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, niin hän haluaa jaloon toimeen.
3:2 Kaitsijan pitää siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan,
3:3 ei juomari, ei tappelija, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne,
3:4 vaan sellainen, joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja kaikella kunniallisuudella pitää lapsensa kuuliaisina,

3:5 sillä jos joku ei osaa hallita omaa taloaan, niin kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?
3:6 Älköön hän olko vastakääntynyt, jotta ei paisuneena lankeaisi perkeleen tuomioon.
3:7 Ja hänen pitää omistaa hyvä todistus ulkopuolisilta, jotta ei joutuisi häväistyksi eikä perkeleen paulaan.
3:8 Diakonien tulee olla arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton pyytäjiä,
3:9 vaan sellaisia, jotka pitävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa.
3:10 Mutta heitä koeteltakoon ensin, sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomia.
3:11 Samoin tulee vaimojen olla arvokkaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa.
3:12 Diakonit olkoot yhden vaimon miehiä, lapsensa ja kotinsa hyvin hallitsevia.
3:13 Sillä ne, jotka ovat hyvin palvelleet, saavuttavat itselleen kunnioitettavan aseman ja suuren pelottomuuden uskossa, Kristuksessa Jeesuksessa.
3:14 Vaikka toivon pian pääseväni sinun luoksesi, kirjoitan sinulle tämän,
3:15 että, jos viivyn, niin tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus.
3:16 Sillä tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus. Jumala ilmestyi lihassa, vapautui Hengessä, näyttäytyi enkeleille, julistettiin pakanoille, uskottiin maailmassa, otettiin ylös kirkkauteen.

4:1 Mutta Henki sanoo selvästi, että myöhempinä aikoina jotkut luopuvat uskosta pitäytyen harhauttaviin henkiin ja riivaajien opetuksiin,
4:2 omassatunnossaan polttomerkittyjen valheenpuhujien teeskentelyistä
4:3 estäen menemästä naimisiin, pidättäytymään ruuista, mitkä Jumala loi kiitoksella vastaan otettaviksi uskoville ja niille, jotka ovat tunteneet totuuden.
4:4 Sillä kaikki Jumalan luoma on hyvää, eikä mikään ole pois heitettävää, kun se kiitoksella otetaan vastaan,
4:5 sillä se pyhitetään Jumalan sanan ja rukouksen kautta.
4:6 Kun tätä veljille opetat, niin olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, jota olet noudattanut.
4:7 Mutta epäpyhiä ja akkamaisia juttuja vältä ja harjoita itseäsi jumalisuuteen.
4:8 Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään, mutta jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen, sillä se omistaa lupauksen nykyisen ja tulevaan elämään.
4:9 Luotettava on sana ja kaiken vastaanottamisen arvoinen.
4:10 Sillä sen vuoksi me vaivaa näemme ja taistelemme, että olemme

laittaneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten pelastaja, varsinkin uskovien.
4:11 Tätä käske ja opeta.
4:12 Älköön kukaan nuoruuttasi väheksykö, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa.
4:13 Lue, kehota ja opeta ahkerasti, kunnes minä tulen.
4:14 Älä laiminlyö armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta, vanhinten laittaessa kätensä sinun päällesi.
4:15 Harrasta näitä, elä näissä, että edistymisesi olisi kaikkien nähtävissä.
4:16 Tarkkaile itseäsi ja opetustasi, pysy niissä, sillä niin tehden pelastat itsesi ja sinua kuuntelevat.

5:1 Vanhusta älä kovistele, vaan kehota kuin isää, nuorempia kuin veljiä,
5:2 vanhoja naisia kuin äitejä, nuorempia kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa.
5:3 Kunnioita leskiä, jotka ovat oikeita leskiä.
5:4 Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai jälkeläisiä, oppikoon ensin omaa taloa kunnioittamaan ja velat suorittamaan vanhemmilleen, sillä se on hyvää ja mieluista Jumalan edessä.
5:5 Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt laittaa toivonsa Jumalaan ja anoo ja rukoilee yötä päivää,
5:6 mutta hekumoiva on elävänä kuollut.
5:7 Teroita tätä, että he olisivat nuhteettomat.
5:8 Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan eikä varsinkaan talonväestä, niin hän on kieltänyt uskon ja on epäuskoisia pahempi.
5:9 Luetteloon otettakoon ainoastaan sellainen leski, joka ei ole kuuttakymmentä vuotta nuorempi ja joka on ollut yhden miehen vaimo,
5:10 josta on todistettu, että hän on tehnyt hyviä töitä, on lapsia kasvattanut, vieraita holhonnut, pyhien jalkoja pessyt, ahdistettuja auttanut ja kaiken hyvän tekemistä harrastanut.
5:11 Mutta nuoret lesket hylkää, sillä kun he himokkaiksi käyden vieraantuvat Kristuksesta, tahtovat he mennä naimisiin,
5:12 ja ovat tuomion alaisia, koska ovat ensimmäisen uskonsa hyljänneet.
5:13 He oppivat kylää kierrellessään vielä laiskoiksi, eikä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juoruileviksi ja touhuileviksi ja sopimattomia puhumaan.
5:14 Minä tahdon siksi, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiaan eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta solvaamiseen.
5:15 Sillä muutamat ovat jo kääntyneet pois seuraamaan saatanaa.
5:16 Jos jollakin uskovalla naisella on leskiä, niin pitäköön heistä huolen, älköönkä seurakuntaa rasitettako, että se voisi pitää huolta oikeista leskistä.
5:17 Vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pidettäköön kahdenkertaisen kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka sanassa ja

opetuksessa työtä tekevät.
5:18 Sillä kirjoitus sanoo: "Älä sido puivalle härälle kuonokoppaa", ja: "Työmies on palkkansa arvoinen."
5:19 Älä ota huomioosi syytettä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa.
5:20 Harhaan menneitä nuhtele kaikkien kuullen, jotta myös muut olisivat pelossa.
5:21 Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä, tekemättä ennakolta päätöstä ja ketään suosimatta.
5:22 Älä ole liian nopeasti laita käsiäsi kenenkään päälle, äläkä antaudu osalliseksi muiden harhaan menoihin. Pidä itsesi puhtaana.
5:23 Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien sairauksiesi vuoksi.
5:24 Muutamien ihmisten harhaan menot ovat ilmeiset ja joutuvat ennen tuomittaviksi, toisten taas seuraavat jäljessä,
5:25 samoin myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä nekään, jotka eivät ole ilmeisiä, voi salassa pysyä.

6:1 Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäköön isäntiään kaikkea kunnioitusta ansaitsevina, ettei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi.
6:2 Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älköön pitäkö heitä vähemmässä arvossa siksi, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mieluummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja harrastavat hyvän tekemistä. Tätä opeta ja tähän kehota.
6:3 Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen,
6:4 niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja,
6:5 alituisia kinasteluja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen.
6:6 Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa.
6:7 Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä,
6:8 mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.
6:9 Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset hävitykseen ja tuhoon.
6:10 Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri, sillä sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.
6:11 Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene sellaista, ja tavoita oikeamielisyyttä, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä,

hiljaisuutta.
6:12 Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iäiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä.
6:13 Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehotan sinua,
6:14 että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka,
6:15 jolloin hän omana aikanaan näyttää autuaan ja ainoa valtiaan, joka on kuninkaiden kuningas ja Herra herrojen,
6:16 joka ainoastaan omistaa kuolemattomuuden, valo, jossa asuva on lähestymätön, jota yksikään ihminen ei ole nähnyt, jolle iäinen kunnia ja valta. Aamen.
6:17 Kehota niitä, jotka nykyisessä aikakaudessa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä laittaisi toivoaan epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme.
6:18 Kehota heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastaan jakavat,
6:19 kooten itselleen aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän.
6:20 Oi Timoteus, varjele haltuusi uskottua ja vältä epäpyhiä tyhjänpuheita ja vastaväitteitä, jotka ovat tietoa valheen asussa,
6:21 johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahtuneet. Armo olkoon teidän kanssanne. Aamen.

Ensimmäinen kirje, kirjoitettiin Timoteukselle Laodikeasta, joka on Frygian Pakatianin pääkaupunki.

Toinen kirje Timoteukselle

1:1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, lähetetty julistamaan lupausta siitä elämästä, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,
1:2 rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme.
1:3 Minä kiitän Jumalaa, jota esi-isistäni asti palvelen puhtaalla omallatunnolla, kuten lakkaamatta muistan sinua rukouksissani öin ja päivin,
1:4 haluten, muistaessani kyyneleitäsi, saada nähdä sinua, että täyttyisin ilolla,
1:5 kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella ja joka, siitä olen varma, on sinullakin.
1:6 Siitä syystä minä sinua muistutan virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on minun kätteni päälle panemisen kautta.
1:7 Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden Henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden.
1:8 Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa ilosanoman tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa,
1:9 hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumisella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman tarkoituksena ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen iäisiä aikoja,
1:10 ja nyt saatettu ilmi meidän pelastajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta, kuoleman kukistaneen ja elämän valaisseen ja katoamattomuuden ilosanoman kautta ilmoittaneen,
1:11 jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu.
1:12 Siitä syystä minä myös näitä kärsin, enkä sitä häpeä, sillä minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu.
1:13 Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
1:14 Säilytä se hyvä, mikä sinulle on uskottu, Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu.
1:15 Sinä tiedät, että kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois. Niiden joukossa ovat Fygelus ja Hermogenes.
1:16 Antakoon Herra laupeutta Onesiforuksen huonekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut, eikä ole kahleitani hävennyt,
1:17 vaan kun hän tuli Roomaan, etsi hän minua innokkaasti ja löysi minut.
1:18 Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran luona sinä päivänä. Ja kuinka suuria ne palvelukset olivat, joita hän teki Efesossa, sen sinä parhaiten tiedät.

2 Timoteukselle

2:1 Vahvistu siis, lapseni, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
2:2 Ja minkä olet kuullut minulta ja minkä monet ovat todistaneet, luovuta se uskollisille miehille, jotka tulevat kelvollisiksi muita opettamaan.
2:3 Kärsi pahaa, kuten hyvä Kristuksen Jeesuksen sotilas.
2:4 Ei kukaan, joka sodassa palvelee, sekaannu elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet palkannut.
2:5 Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.
2:6 Viljelijän, joka vaivan näkee, tulee ennen muita päästä osalliseksi hedelmistä.
2:7 Tarkkaa, mitä sanon, Herra antaa sinulle ymmärrystä kaikessa.
2:8 Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siemenestä minun ilosanomani mukaan,
2:9 jonka julistamisessa minä kärsin vaivaa, kahleisiin asti, kuten pahantekijä, mutta Jumalan sana ei ole sidottu.
2:10 Siitä syystä minä kärsin kaikki valittujen tähden, jotta he myös kohtaisivat pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa iäisen kirkkauden kanssa.
2:11 Luotettava on tämä sana, että jos yhdessä kuolimme, myös yhdessä elämme,
2:12 jos kestämme, myös yhdessä hallitsemme, jos kiellämme, myös hän kieltää meidät,
2:13 jos me olemme uskottomia, hän pysyy uskollisena, sillä itseään hän ei voi kieltää.
2:14 Näitä muistuta, ja vakuuta heille Jumalan edessä, etteivät kiistelisi sanoista, mikä ei ole miksikään hyödyksi, vaan niiden turmioksi, jotka kuulevat.
2:15 Pyri osoittautumaan Jumalalle sellaiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakaa totuuden sanaa.
2:16 Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät aina pidemmälle jumalattomuudessaan,
2:17 ja heidän puheensa jäytää ympäristöä kuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja Filetus,
2:18 jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylösnousemus on jo tapahtunut, ja he turmelevat useiden uskon.
2:19 Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa" ja "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee".
2:20 Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat kunniaan, toiset epäkunniaan.
2:21 Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämän kaltaisista, tulee hänestä astia kunniaan, pyhitetty ja isännälleen hyödyllinen, kaikkeen hyvään työhön valmistettu.

2:22 Pakene nuoruuden himoja, mutta tavoittele oikeamielisyyttä, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksi Herraa puhtaasta sydämestä.
2:23 Mutta vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä, sillä tiedät, että ne synnyttävät riitoja.
2:24 Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään,
2:25 hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita, ehkä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden
2:26 ja selviävät perkeleen paulasta, pyydystettyinä hänen toimestaan hänen tahtoaan tekemään.

3:1 Ja tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja.
3:2 Sillä ihmiset tulevat olemaan itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylimielisiä, pilkkaajia, vanhemmille tottelemattomia, kiittämättömiä, epäpyhiä,
3:3 rakkaudettomia, epäsopuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvää rakastamattomia,
3:4 pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia,
3:5 omistaen jumalisuuden ulkomuodon, mutta sen voiman kieltäen. Näistä pysy erossa.
3:6 Sillä niitä ovat ne, jotka tunkeilevat taloihin ja vangitsevat rikkomuksilla kuormitettuja vähäisiä naisia, monenlaisilla himoilla johdatettavia,
3:7 aina oppimassa olevia, mutta ei koskaan totuuden tuntemiseen kykeneviä.
3:8 Samalla tavalla kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, siten myös nuo vastustavat totuutta, mieleltään turmeltuneet ihmiset, uskossaan koettelemattomat.
3:9 Mutta he eivät pidemmälle edisty, sillä heidän mielettömyytensä tulee päivänselväksi kaikille, kuten myös noiden tuli.
3:10 Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, vaellustani, aijatustani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni,
3:11 vainoissa ja kärsimyksissä, samanlaisissa kuin minun osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan kärsinyt, ja kaikista Herra on minut pelastanut.
3:12 Ja niin kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, tulevat vainotuiksi,
3:13 ja pahat ihmiset ja petturit edistyvät pahuudessa eksyttäen ja eksyen.
3:14 Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut,
3:15 ja koska pienokaisesta asti tunnet pyhät kirjoitukset, niin ne kykenevät tekemään sinut viisaaksi pelastumiseen uskon kautta

Kristuksessa Jeesuksessa.
3:16 Jokainen Jumalan henkeyttämä kirjoitus on hyödyllinen opetukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi oikeamielisyydessä,
3:17 jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut.

4:1 Kehotan vakavasti sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita hänen ilmestymisensä ja hänen valtakuntansa mukaisesti,
4:2 julista sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehota, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella.
4:3 Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen opettajia
4:4 ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja tulevat kääntymään taruihin.
4:5 Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee ilosanoman julistajan työ, suorita palvelustehtäväsi.
4:6 Sillä minut jo uhrataan ja minun lähtemiseni aika on saapunut.
4:7 Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.
4:8 Tästedes on minulle talletettuna oikeamielisyyden seppele, jonka sinä päivänä minulle ojentaa Herra, oikeudenmukainen tuomari, eikä vain minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat.
4:9 Kiirehdi tullaksesi nopeasti luokseni.
4:10 Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan.
4:11 Luukas yksin on minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen.
4:12 Mutta Tykikuksen minä olen lähettänyt Efesoon.
4:13 Tuo tullessasi päällysviitta, jonka jätin Trooaaseen Karpuksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit.
4:14 Aleksander, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon pahaa. Herra maksaa hänelle hänen tekojensa mukaan.
4:15 Kavahda sinäkin häntä, sillä hän on kovin vastustanut meidän sanojamme.
4:16 Ensi kertaa puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut, älköön sitä heille syyksi luettako.
4:17 Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti minua, että sanan julistaminen minun kauttani suoritettaisiin, ja kaikki pakanat sen kuulisivat, ja minä pelastuin leijonan kidasta.
4:18 Ja Herra päästää minut kaikelta pahan teolta ja pelastaa minut hänen taivaalliseen valtakuntaansa, jolle kunnia aikakausiin aikakausien. Aamen.
4:19 Tervehdys Priskalle ja Akylaalle ja Onesiforuksen huonekunnalle.
4:20 Erastus jäi Korinttoon, mutta Trofimuksen minä jätin Miletoon sairastamaan.

4:21 Koeta päästä tulemaan ennen talvea. Tervehdyksen lähettävät sinulle Eubulus ja Pudes ja Linus ja Klaudia ja kaikki veljet.
4:22 Herra olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon teidän kanssanne. Aamen.

Toinen kirje Timoteukselle, joka oli valittu efesolaisen seurakunnan ensimmäiseksi kaitsijaksi. Kirjoitettu Roomasta, kun Paavali toistamiseen asetettiin keisari Neron eteen.

Paavalin kirje Tiitukselle

1:1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen,
1:2 apostoli sen iäisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valehtele, on luvannut ennen ikuisia aikoja,
1:3 mutta kun aika oli tullut, ilmoitti hän sanansa julistuksessa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän pelastajamme käskyn mukaan.
1:4 Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella. Armo ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän pelastajaltamme Kristukselta Jeesukselta.
1:5 Minä jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi järjestämättä, ja että asettaisit, kuten minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat,
1:6 jos missä olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia.
1:7 Sillä seurakunnan kaitsijan on, kuten Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei pikavihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton pyytäjä,
1:8 vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensä hillitsevä.
1:9 Hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, olla kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaan sanojien väitteet.
1:10 Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa,
1:11 sellaisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi.
1:12 Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Kreetalaiset ovat valehtelijoita, pahoja petoja, laiskoja vatsoja."
1:13 Tämä todistus on tosi, minkä tähden nuhtele heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveiksi
1:14 eivätkä kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin eikä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.
1:15 Kaikki on puhdasta puhtaille, mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen.
1:16 He tunnustavat tuntevansa Jumalan, mutta teoilla kieltävät, ollen inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia.

2:1 Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu.
2:2 Vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet,
2:3 kuten myös vanhat naiset olkoot käytöksessään niin kuin pyhien sopii,

ei panettelijoita, ei paljolle viinille orjuutettuja, vaan hyvään neuvovia,
2:4 voidakseen ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miestään ja lapsiaan,
2:5 olemaan siveitä, puhtaita, kotinsa hoitajia, hyviä, miehilleen alamaisia, ettei Jumalan sana tulisi pilkatuksi.
2:6 Nuorempia miehiä samoin kehota käyttäytymään siveästi.
2:7 Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta
2:8 ja puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana.
2:9 Kehota palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele,
2:10 etteivät näpistele, vaan kaikin tavoin osoittavat vilpitöntä uskollisuutta, että he Jumalan, meidän pelastajamme, opin kaikessa kaunistaisivat.
2:11 Sillä Jumalan pelastava armo ilmestyi kaikille ihmisille
2:12 ja kasvattaa meitä, että me, hyläten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja oikeudenmukaisesti ja jumalisesti nykyajassa,
2:13 odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja pelastajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä,
2:14 hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka ahkeroi hyviä tekoja.
2:15 Puhu tätä ja kehota ja nuhtele kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko.

3:1 Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit,
3:2 etteivät ketään herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempeitä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan.
3:3 Olimme mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, monien himojen ja hekumoiden orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme.
3:4 Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi,
3:5 ei oikeamielisistä teoista, jotka me teimme, vaan hän armonsa mukaan pelasti meidät jälleensyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistamisen kautta,
3:6 jonka rikkaasti vuodatti meidän päällemme Jeesuksen Kristuksen, pelastajamme kautta,
3:7 jotta me syyttömiksi julistettuina hänen armonsa kautta tulisimme iäisen elämän perillisiksi toivon mukaan.
3:8 Tämä sana on varma ja näitä tahdon sinun vakuuttavan, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille.

3:9 Mutta vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuluetteloita ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia.
3:10 Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti,
3:11 sillä sinä tiedät, että sellainen ihminen vääristelee ja menee harhaan, ja on itsensä tuominnut.
3:12 Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, niin tule viipymättä minun luokseni Nikopoliin, sillä siellä olen päättänyt viettää talven.
3:13 Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi.
3:14 Oppikoot meikäläiset, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi.
3:15 Tervehdyksen lähettävät sinulle kaikki, jotka ovat minun kanssani. Sano tervehdys niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

Tiitukselle, kreetalaisen seurakunnan ensimmäiselle kaitsijalle, valitulle, kirjoitettiin Makedonian Nikopoliksesta.

Paavalin kirje Filemonille

1:1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme,
1:2 ja Appialle, sisarellemme, ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle.
1:3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
1:4 Minä kiitän Jumalaani aina, muistaessani sinua rukouksissani,
1:5 sillä minä olen kuullut sinun rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan,
1:6 ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa on.
1:7 Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet sinun kauttasi, veljeni.
1:8 Sen tähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tehdä tulee,
1:9 niin rakkauden tähden minä kuitenkin mieluummin pyydän, ollen tällainen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki,
1:10 pyydän sinua poikani puolesta, jonka minä kahleissani synnytin, Onesimuksen puolesta,
1:11 sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen,
1:12 hänet minä lähetän sinulle takaisin, hänet, se on, oman sydämeni.
1:13 Olisin tahtonut pidättää hänet luonani, että hän sinun sijassasi olisi palvellut minua, joka olen ilosanoman tähden kahleissa,
1:14 mutta ilman sinun suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen.
1:15 Sillä ehkäpä hän siksi joutui eroamaan sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi,
1:16 ei enää orjana, vaan orjaa enempänä, rakkaana veljenä, ylen rakkaana jo minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana.
1:17 Jos siis pidät minua toverinasi, niin ota hänet luoksesi, kuten minut,
1:18 mutta jos hän on tehnyt sinulle jotakin vääryyttä tai on sinulle jotakin velkaa, niin laita se minun laskuuni.
1:19 Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: "Minä sen maksan", saattaisin sanoa: laita se omaan laskuusi, sillä sinä olet minulle velkaa oman itsesikin.
1:20 Niin, veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa, virvoita sydäntäni Kristuksessa.
1:21 Luottaen kuuliaisuuteesi minä kirjoitan sinulle, ja minä tiedän, että sinä teet enemmän kuin mitä sanon.
1:22 Lisäksi vielä, valmista minulle maja luonasi, toivon näet, että minut

rukoustenne kautta lahjoitetaan teille.
1:23 Tervehdyksen lähettävät sinulle Epafras, minun vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa,
1:24 Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas, jotka ovat minun työtovereitani.
1:25 Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa. Aamen.

Kirjoitettiin Filemonille Roomasta Onesimuksen, palvelijan, kautta.

Paavalin kirje heprealaisille

1:1 Kun Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille
profeettojen kautta, hän viimeisinä päivinä puhuu näistä Poikansa kautta,
1:2 jonka asetti kaiken perijäksi, jonka kautta hän myös teki aikakaudet,
1:3 joka on hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva
kantaen kaiken voimansa sanalla, toimitettuaan puhdistuksen
lankeamisista istuutui Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa,
1:4 tullen enkeleitä niin paljon suuremmaksi kuin on perinyt heitä
erottuvamman nimen.
1:5 Sillä kenelle enkeleistä hän on koskaan sanonut: "Sinä olet minun
Poikani, tänään minä olen sinut synnyttänyt" ja taas: "Minä tulen hänelle
Isäksi ja hän tulee minulle pojaksi"?
1:6 Ja kun hän jälleen tuo esikoisen maailmaan, sanoo: "Ja kumartakoot
häntä kaikki Jumalan enkelit."
1:7 Ja taas enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja
palvelijansa tulen liekiksi",
1:8 mutta Pojalle: "Jumala, valtaistuimesi pysyy aikakausiin aikakauden, ja
sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.
1:9 Sinä rakastit oikeudenmukaisuutta ja vihasit laittomuutta, siksi
Jumala, sinun Jumalasi, voiteli sinut riemuitsemisen öljyllä, enemmän kuin
sinun osaveljiäsi."
1:10 Ja: "Alussa sinä, Herra, perustit maan ja sinun käsiesi tekoja ovat
taivaat
1:11 ne tuhoutuvat, mutta sinä pysyt, ja kaikki vanhenevat kuin vaate,
1:12 ja käärit ne kokoon kuin viitan, mutta sinä olet sama, ja sinun vuotesi
eivät lopu."
1:13 Kenelle enkeleistä hän on milloinkaan sanonut: "Istu minun oikealle
puolelleni, kunnes minä laitan sinun vihollisesi sinun jalkojesi
astinlaudaksi"?
1:14 Eivätkö he kaikki ole palvelemaan lähetettyjä henkiä niitä varten,
jotka saavat periä pelastuksen?

2:1 Sen vuoksi tulee meidän sitä tarkemmin pitäytyä siihen, mitä olemme
kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse.
2:2 Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana oli varma, ja jokainen rikkomus
ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa,
2:3 kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä suuresta
pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana,
jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille,
2:4 kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja
ihmeillä ja moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä
tahtonsa mukaan?
2:5 Sillä ei hän enkelien alle alistanut tulevaa maanpiiriä, josta me
puhumme.

2:6 Vaan joku on jossain paikassa todistanut sanoen: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että katsot hänen puoleensa?
2:7 Teit hänet hetkeksi enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla hänet seppelöit, ja asetit hänet sinun käsiesi tekojen yläpuolelle,
2:8 kaiken alistit hänen jalkojensa alle." Sillä alistaessaan kaikki hänen valtansa alle, ei jättänyt mitään hänelle alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtansa alle alistetuksi.
2:9 Mutta hänet, joka hetkeksi tehtiin enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, näemme hänet kuoleman kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä, niin että hän Jumalan armosta kaikkien puolesta maistaisi kuolemaa.
2:10 Sillä sopi hänelle, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.
2:11 Sillä sekä pyhittävä että pyhitettävät ovat kaikki alkuisin yhdestä, minkä vuoksi hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi,
2:12 sanoen: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, seurakunnan keskellä laulan sinulle ylistystä",
2:13 ja taas: "Minä olen hänestä vakuuttunut", ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi."
2:14 Koska siis lapset ovat tulleet osallisiksi verestä ja lihasta, myös hänellä oli niihin yhtäläinen osallisuus, jotta kuoleman kautta kukistaisi kuoleman vallan omistajan, se on perkeleen,
2:15 ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia.
2:16 Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa.
2:17 Siksi hänen piti kaikessa tulla veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen Jumalan ylipappi, kansan syntien sovittamiseksi.
2:18 Sillä koska hän on itse kärsinyt kiusattuna, hän kykenee kiusattuja auttamaan.

3:1 Joten, pyhät veljet, taivaallisesta kutsusta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme apostoliin ja ylipappiin, Kristukseen Jeesukseen,
3:2 joka on uskollinen hänet tehneelle, kuten myös Mooses oli uskollinen hänen talossaan.
3:3 Sillä suuremmalla kirkkaudella kuin Moosesta häntä arvostetaan, niin paljon suuremman arvon kuin talosta omistaa sen rakentaja,
3:4 Sillä jokainen talo rakennetaan jonkun toimesta, mutta Jumala on rakentanut kaiken.
3:5 Ja Mooses tosin oli uskollinen koko hänen talossaan, kuten palvelija, todistukseksi sanottavista,
3:6 mutta Kristus Poikana on yli talon, hänen, jonka talo olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana rohkeuden ja kerskumisen toivon.

3:7 Siksi, kuten Pyhä Henki sanoo: "Tänään jos kuulette hänen äänensä,
3:8 älkää kovettako sydämiänne, kuten teitte katkeroituksessa, koetuksen päivänä erämaassa,
3:9 missä teidän isänne minua kiusasivat ja koettelivat, ja näkivät minun tekojani neljäkymmentä vuotta.
3:10 Siksi minä vihastuin siihen sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään', ja he eivät tunteneet minun teitäni,
3:11 ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni.'"
3:12 Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta,
3:13 vaan kehottakaa toisianne jokaisena päivänä, niin kauan kuin sanotaan "tänä päivänä", jottei teistä kukaan harhaan menon viettelyksestä paatuisi.
3:14 sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, jos vain alun pidämme luottamuksen vahvana loppuun asti.
3:15 Kun sanotaan: "Jos kuulette tänään hänen äänensä, älkää kovettako sydämiänne, kuten katkeroituksessa".
3:16 Sillä jotkut kuultuaan katkeroituivat, eivätkä kaikki lähteneet Egyptistä Mooseksen johdolla.
3:17 Ja keihin hän vihastui neljäkymmeneksi vuodeksi? Eikö harhaan menneisiin, joiden ruumiit kaatuivat autiomaassa?
3:18 Ja keille hän vannoi, etteivät pääse hänen lepoonsa, jollei tottelemattomille?
3:19 Ja näemme, että he eivät kyenneet pääsemään sisälle epäuskonsa vuoksi.

4:1 Pelätkäämme siis, lupauksen lepoon pääsemisestä jäädessä voimaan, ettei kukaan teistä näyttäisi puuttuvan.
4:2 Sillä myös meille on hyvä sanoma julistettu, kuten heille, mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sekoittunut kuulleisiin.
4:3 Sillä me uskoon tulleet pääsemme lepoon, niin kuin hän on sanonut: "Kuten vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'", vaikka hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti.
4:4 Sillä hän on jossain sanonut seitsemännestä päivästä näin: "Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistaan",
4:5 ja tässä taas: "He eivät pääse minun lepooni."
4:6 Koska siis jää voimaan joidenkin pääseminen lepoon, ja ensin ilosanoman kuulleet eivät päässeet sisälle tottelemattomuuden tähden,
4:7 niin hän taas määrää jonkin päivän, "tämän päivän", sanomalla Daavidin kautta pitkän ajan jälkeen, kuten ennen on sanottu: "Tänään jos kuulette hänen äänensä, älkää kovettako sydämiänne."
4:8 Sillä jos Joosua johdatti heidät lepoon, niin ei hän puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä.
4:9 Niinpä sapatinlepo on voimassa Jumalan kansalle.

4:10 Sillä joka on päässyt hänen lepoonsa, on myös päässyt lepoon teoistaan, kuten Jumala omistaan.
4:11 Siis kiirehtikäämme päästäksemme siihen lepoon, ettei kukaan samalla esimerkillä lankeaisi tottelemattomuuteen.
4:12 Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin jokainen kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä myös ytimet, ja on sydämen ajatusten ja mielen tuomitsija,
4:13 eikä mikään luotu ole hänen edessään näkymätön, vaan kaikki ovat alastomia ja paljastettuja hänen silmilleen, jolle meidän on tehtävä tili.
4:14 Kun meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaiden kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.
4:15 Sillä ei meillä ole sellainen ylipappi, joka ei kykene säälimään meidän heikkouksiamme oltuaan kiusattuna kaikessa saman kaltaisuudessa, ilman harhaan menoa.
4:16 Käykäämme siis rohkeudella armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon oikea-aikaiseksi avuksi.

5:1 Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja rikkomusten edestä,
5:2 ja hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska hän itsekin on heikkouden alainen,
5:3 ja tämän heikkoutensa tähden hänen täytyy, samoin kuin kansan puolesta, niin itsensä puolesta uhrata rikkomusten edestä.
5:4 Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet, kuten Aaronin.
5:5 Siten myös Kristus ei itse korottanut itseään ylipapin kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: "Sinä olet minun Poikani, tänään olen sinut synnyttänyt",
5:6 kuten hän toisessa paikassa sanoo: "Sinä olet pappi aikakausiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan."
5:7 Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa, ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.
5:8 Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden,
5:9 ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iäisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset,
5:10 hän, jota Jumala nimittää "ylipapiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan."
5:11 Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan.
5:12 Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita, te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa.
5:13 Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon

oikeamielisyyden sanassa, sillä hän on lapsi,
5:14 mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta.

6:1 Jättäkäämme siksi Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, ryhtymättä taas uudestaan laskemaan perustusta, kääntymystä kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan,
6:2 oppia kasteista ja kätten päälle panemisesta, kuolleiden ylösnousemisesta ja iäisestä tuomiosta.
6:3 Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii.
6:4 Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet
6:5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan aikakauden voimia,
6:6 ja sitten ovat luopuneet, taas uudistaa kääntymykseen, he kun jälleen itselleen ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julkisesti häpäisevät.
6:7 Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljellään, saa siunauksen Jumalalta,
6:8 mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan.
6:9 Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä koituu teille pelastukseksi, vaikka puhummekin näin.
6:10 Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että hän unohtaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hänen nimeään kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.
6:11 Mutta me toivomme sitä, että kukin teistä osoittaa samaa intoa, säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti,
6:12 ettette kävisi veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä luvattu on.
6:13 Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi hän itse kauttaan, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vannoa,
6:14 ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla sinut siunaan, ja enentämällä sinut enennän",
6:15 ja näin Aabraham kärsivällisesti odotettuaan sai sen, mitä oli luvattu.
6:16 Sillä ihmiset vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille asian vahvistus ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä.
6:17 tämän vuoksi, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti hän sen valalla,
6:18 että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei ole voinut valehdella, saisimme voimallisen kehotuksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta.
6:19 Se toivo meille on kuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti,

6:20 jonne Jeesus edellä juoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylipapiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, ajallisesti.

7:1 Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet,
7:2 jolle Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, kuten hänen nimensä merkitsee, on "oikeamielisyyden kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin kuningas", se on "rauhan kuningas",
7:3 isätön, äiditön, sukupuuton, ei ole päivien alkua eikä omista elämän loppua, mutta joka on tehty Jumalan Pojan kaltaiseksi pysyen pappina keskeytymättömästi.
7:4 Katsokaa, kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan.
7:5 Onhan niillä Leevin pojista, jotka saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovat Aabrahamin kupeista lähteneet,
7:6 mutta hän, jonka sukua ei johdeta heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.
7:7 Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan.
7:8 Ja täällä kuolevat ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.
7:9 Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, maksanut kymmenyksiä,
7:10 sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.
7:11 Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten olisi tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?
7:12 Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos.
7:13 Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta kukaan ei ole alttarista huolehtinut.
7:14 Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut.
7:15 Ja tämä käy vielä paljoa selvemmäksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen,
7:16 joka ei ole siksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta.
7:17 Sillä hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi ainaisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan."
7:18 Täten kyllä entinen säädös kumotaan, koska se oli voimaton ja hyödytön,
7:19 sillä laki ei tehnyt ketään täydelliseksi, mutta sijaan tulee parempi toivo, jonka kautta lähestymme Jumalaa.

7:20 Ja niin kuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista, nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa,
7:21 mutta tämä hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka hänelle sanoi: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi ainaisesti'",
7:22 niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut.
7:23 Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä,
7:24 mutta tällä on muuttumaton pappeus, minkä tähden hän pysyy ainiaan,
7:25 minkä tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan luokse tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestaan.
7:26 Sillä sellainen ylipappi meille sopii, pyhä, viaton, tahraton, jumalattomista erotettu ja taivasta korkeammaksi tullut,
7:27 jonka ei joka päivä tarvitse, kuten ylipappien, ensin uhrata omien rikkomustensa edestä ja sitten kansan, sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.
7:28 Sillä laki asettaa ylipapeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa Pojan, ainaisesti täydelliseksi tulleen.

8:1 Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä, että meillä on ylipappi, joka istuutui Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle taivaissa,
8:2 pyhien sekä majan pappispalvelija, sen oikean, jonka rakensi Herra eikä ihminen.
8:3 Sillä jokainen ylipappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhraamista.
8:4 Jos hän siis olisi maan päällä, ei hän olisi pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan esiin kantavat lahjoja,
8:5 jotka palvelevat taivaallisten esikuvana ja varjona, kuten ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä hänelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen mallin mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin."
8:6 Mutta tämä taas on saanut niin paljoa erinomaisemman viran, kuin hän on myös paremman liiton välimies, paremmille lupauksille perustetun.
8:7 Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle.
8:8 Sillä moittien heitä hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin talon ja Juudan talon kanssa uuden liiton,
8:9 en sellaista liittoa kuin se, jonka tein heidän isiensä kanssa silloin, kun tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liitossani, ja niin en heistä huolinut, sanoo Herra.

8:10 Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä annan lait heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja tulen heille Jumalaksi ja he tulevat minulle kansaksi.
8:11 Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra', sillä he kaikki pienimmästä suurimpaan tuntevat minut.
8:12 Sillä minä olen armollinen heidän vääryyksilleen eikä muista heidän harhaan menojaan."
8:13 Sanoessaan "uuden" on ensimmäinen vanhentunut, mutta vanheneva ja ikääntyvä on lähellä häviämistä.

9:1 Tosin siis omisti ensimmäinen maja jumalanpalveluksen säännöt ja maallisen pyhäkön.
9:2 Sillä ensimmäinen valmistettiin ja siinä oli sekä lampunjalka että pöytä ja leipien esiinlaitto, sitä sanotaan pyhäksi.
9:3 Ja esiripun takana on toinen maja, jota sanotaan pyhien pyhäksi,
9:4 jossa on kultainen suitsutusalttari ja liiton arkku, kaikkialta ympäripeitetty kullalla, jossa oli kultainen, mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinyt sauva ja liiton taulut,
9:5 ja sen yläpuolella kirkkauden kerubit varjostivat armoistuinta, joista nyt ei tarvitse puhua erikseen.
9:6 Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit jatkuvasti etummaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittamaan,
9:7 mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylipappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien harhaan menojen edestä.
9:8 Tätä Pyhä Henki osoittaa: vielä ei ole ilmoitettu tietä pyhimpään ensimmäisen majan edelleen pysyessä,
9:9 joka on vertauskuva nykyiselle ajalle, jossa uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät pysty täydellistämään palvelijaa,
9:10 perustuessaan vain ruokien ja juomien ja erilaisten pesujen ja lihan sääntöihin, jotka ovat voimassa oikean järjestyksen aikaan asti.
9:11 Mutta Kristuksen tulessa tulevan hyvän ylipapiksi, niin hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty ja joka ei ole tätä luomakuntaa,
9:12 meni, ei kauristen ja vasikoiden veren kautta, vaan oman verensä kautta kerralla pyhimpään, saaden iäisen lunastuksen.
9:13 Sillä jos kauristen ja härkien veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen,
9:14 kuinka paljoa enemmän Kristuksen – joka ikuisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle – veri puhdistaa meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa?
9:15 Ja sen vuoksi hän on uuden liiton välimies, että, koska hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikaisista

rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saisivat luvatun iäisen perinnön.
9:16 Sillä missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema toteen näytettävä,
9:17 sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä.
9:18 mistä syystä ei ensimmäistä liittoa ilman verta vihitty.
9:19 Sillä kun Mooses oli kaikelle kansalle lukenut kaikki käskyt, kuten ne laissa kuuluvat, otti hän vasikoiden ja kauristen veren sekä vettä ja purppuravillaa ja isoppikorren ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken kansan,
9:20 sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt."
9:21 Ja samoin hän verellä vihmoi myös majan ja kaikki palvelukseen kuuluvat esineet.
9:22 Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista.
9:23 On siis pakko, että taivaallisten esikuvat tällä tavalla puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä.
9:24 Sillä Kristus ei mennyt käsin tehtyyn pyhään, todellisten esikuviin, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.
9:25 Eikä hän mennyt uhratakseen itsensä monta kertaa, kuten ylipappi menee vuosittain pyhiin vieraan veren kanssa,
9:26 koska muutoin hänen pitäisi kärsiä useasti maailman perustamisesta asti, mutta nyt hän on kerran aikakausien täyttymyksessä ilmestynyt poistaakseen harhaan menon uhraamalla itsensä.
9:27 Ja samoin kuin ihmisten on määrä kerran kuolla ja sen jälkeen on tuomio,
9:28 samoin myös Kristus kerran uhrattuna monien harhaan menojen poisottamiseksi, toistamiseen ilman harhaan menoa näyttäytyy häntä pelastukseksi odottaville.

10:1 Sillä laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asian kuvaa, se ei koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he jatkuvasti kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi.
10:2 Sillä eikö muutoin niitä olisi lakattu uhraamasta, koska niillä, jotka jumalanpalvelusta toimittavat, kerran puhdistettuina, ei enää olisi ollut mitään tuntoa harhaan menosta?
10:3 Mutta niissä on vuosittainen muistutus harhaan menosta.
10:4 Sillä mahdotonta on härkien ja kauristen veren poistaa harhaan menoja.
10:5 Siksi hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhria ja uhrilahjaa et tahtonut, mutta ruumiin minulle valmistit,
10:6 myös polttouhreista harhaan menojen vuoksi et pitänyt.
10:7 Silloin sanoin: 'Katso, tulen, kirjakääröön on minusta kirjoitettu, tekemään sinun tahtosi, Jumala.'"

10:8 Kun hän ensin sanoo: "Uhreja ja uhrilahjoja ja polttouhreja harhan menojen vuoksi sinä et halunnut etkä niihin mieltynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataan,
10:9 sanoo hän sitten: "Katso, tulen tekemään sinun tahtosi, Jumala." Hän ottaa pois ensimmäisen, jotta pystyttäisi toisen,
10:10 missä tahdossa me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilahjalla yhdellä kerralla.
10:11 Ja jokainen pappi nimittäin seisoo päivittäin palvelemassa ja useasti uhraten samat uhrit, jotka eivät milloinkaan voi ottaa pois harhaan menoja.
10:12 mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin harhaan menojen edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle,
10:13 tästedes odottaen, kunnes hänen vihollisensa asetetaan hänen jalkojensa astinlaudaksi.
10:14 Sillä hän on yhdellä uhrilahjalla ainaisesti täydellistänyt pyhitettävät.
10:15 Sillä sen todistaa meille myös Pyhä Henki, sillä sanottuaan:
10:16 "Tämä on se liitto, jonka minä näiden päivien jälkeen säädän heidän kanssaan", sanoo Herra: "Minä annan lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä",
10:17 ja: "heidän harhaan menojaan ja laittomuuksiaan en minä enää muista."
10:18 Mutta missä on näiden anteeksi antaminen, siellä ei enää tarvita uhrilahjaa harhaan menojen edestä.
10:19 Koska siis omistamme, veljet, luottamuksen sisään pääsemiseksi pyhimpään Jeesuksen veren kautta,
10:20 minkä hän vihki meille uudeksi ja eläväksi tieksi esiripun kautta, se on hänen lihansa,
10:21 ja koska meillä on suuri pappi Jumalan talossa,
10:22 niin käykäämme luo totuudellisella sydämellä täydessä uskon varmuudessa, sydämet vihmottuina pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä
10:23 pysykäämme horjumatta toivon tunnustuksessa, sillä lupauksen antanut on uskollinen,
10:24 ja valvokaamme toisiamme kiihokkeeksi rakkauteen ja hyviin tekoihin.
10:25 Älkää jättäkö omaa kokoontumista, kuten joillakin on tapana, vaan kehottavia siihen toisiamme, ja sitä enemmän kuin näette päivän lähestyvän.
10:26 Sillä jos me vapaaehtoisesti menemme harhaan, saatuamme tiedon totuudesta, niin ei ole meillä enää uhria harhaan menon edestä,
10:27 vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka tulee nielemään vastaan olevat.
10:28 Joka hylkää Mooseksen lain, ilman sääliä kuolee kahdella tai kolmella todistajalla,

10:29 kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulette sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpuhtaana liiton veren, jossa hänet pyhitettiin, ja pilkkaa armon Henkeä.
10:30 Sillä me tunnemme sanoneen: "Minulla on kosto, minä maksan", ja vielä: "Herra tuomitsee kansansa."
10:31 Pelottavaa on elävän Jumalan käsiin laskeminen.
10:32 Mutta muistelkaa entisiä päiviä, joina valaistuina kestitte suuren kilvoituksen kärsimykset,
10:33 kun te toisaalta olitte häväistysten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla,
10:34 sillä minun kanssani kahleissa kärsitte ja teidän omaisuutenne ryöstön ilolla hyväksyitte tietäen omistavanne taivaissa paremman ja pysyvämmän omaisuuden.
10:35 Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, jonka palkka on suuri.
10:36 Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, jotta Jumalan tahdon tehden perisitte lupauksen.
10:37 Sillä ”vielä vähän aikaa ja tuleva saapuu eikä viivyttele,
10:38 ja oikeamielinen elää uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielisty häneen”.
10:39 Mutta me emme elä tuhoon vetäytymisessä, vaan sielun uskon omistamiseksi.

11:1 Ja usko on varmuus toivotusta, todistus näkymättömistä asioista.
11:2 Sillä tämän kautta saivat vanhimmat todistuksen.
11:3 Uskolla huomaamme aikakaudet Jumalan sanalla valmistetuiksi, niin etteivät ole näkyvistä tulleet katseltavat.
11:4 Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että oli oikeamielinen, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan, ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaan puhuu.
11:5 Uskon kautta otettiin Eenok pois, näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois." Sillä ennen pois ottamistaan hän oli saanut todistuksen, että oli otollinen Jumalalle.
11:6 Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen, sillä sen, joka Jumalan luokse tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.
11:7 Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi, ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen oikeamielisyyden perillinen, joka tulee uskosta.
11:8 Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän saisi perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.
11:9 Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa, kuten

vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä,
11:10 sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala.
11:11 Uskon kautta sai Saara voimaa siemenen perustamiseen, vielä yli kypsän iän, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen.
11:12 Siksi syntyi yhdestä miehestä, vieläpä kuoleutuneesta, niin suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, lukemattomasti.
11:13 Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.
11:14 Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.
11:15 Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata takaisin,
11:16 mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Siksi Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalakseen sillä hän on valmistanut heille kaupungin.
11:17 Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle laitettuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut
11:18 ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen",
11:19 sillä hän päätti, että Jumala on kykenevä kuolleista herättämään, ja sen vertauskuvana hän sai hänet takaisin.
11:20 Uskon kautta antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisia.
11:21 Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kummankin Joosefin pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten.
11:22 Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistaan.
11:23 Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana, eivätkä he pelänneet kuninkaan käskyä.
11:24 Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä.
11:25 Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen harhaan menosta lyhytaikaista nautintoa,
11:26 katsoen "Kristuksen häväistyksen" suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet, sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti.
11:27 Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa, sillä koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.
11:28 Uskon kautta hän laittoi toimeen pääsiäisenvieton ja verensivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi heihin.
11:29 Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren kuin läpi kuivan maan, jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.
11:30 Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, sitten kun niiden ympäri oli

kuljettu seitsemän päivää.
11:31 Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli rauha mielessään ottanut vakoojat luokseen.
11:32 Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista,
11:33 jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät oikeudenmukaisuutta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat leijonien kitoja,
11:34 sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.
11:35 On ollut vaimoja, jotka ylösnousemisen kautta ovat saaneet kuolleensa takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylösnousemisen,
11:36 toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vielä kahleita ja vankeutta.
11:37 Heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu, he ovat kierrelleet ympäri lampaannahoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä,
11:38 he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle, ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.
11:39 Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat saaneet todistuksen, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu,
11:40 sillä Jumala oli varannut meitä varten jotain parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen.

12:1 Siksi kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, laittakaamme pois kaikki, mikä meitä painaa, ja harhaan meno, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa taistelussa,
12:2 silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjolla olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.
12:3 Ajatelkaa häntä, joka jumalattomilta on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseään kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne.
12:4 Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa taistellessanne harhaan menoa vastaan,
12:5 ja te olette unohtaneet kehotuksen, joka puhuu teille kuin lapsille: "Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta äläkä väsy, kun hän sinua ojentaa.
12:6 Sillä jota Herra rakastaa, sitä kurittaa, ja ruoskii jokaista poikaa, jonka ottaa huomaansa."
12:7 Jos kuritusta kärsitte, Jumala teitä kuin poikia kohtelee, sillä kuka on

poika, jota isä ei kurita?
12:8 Mutta jos olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, niin silloin olette äpäriä ettekä poikia.
12:9 Ja vielä, meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina, ja heitä me kavahdimme, emmekö paljoa ennemmin olisi alamaiset henkien Isälle, että eläisimme?
12:10 Sillä nuo kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhyydestään.
12:11 Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeenpäin se antaa oikeamielisyyden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut.
12:12 Siksi: "Ojentakaa hervonneet kätenne ja rauenneet polvenne",
12:13 ja: "tehkää polut suoriksi jaloillenne", ettei ontuvan jalka nyrjähtäisi, vaan ennemmin parantuisi.
12:14 Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan näe Herraa,
12:15 ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi,
12:16 ja ettei kukaan ole huoraaja tai epäpyhä, kuten Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.
12:17 Sillä te tiedätte, että hänet sitten, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hylättiin, sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi.
12:18 Sillä te ette ole käyneet sen vuoren luokse, jota voidaan käsin koskea ja joka tulessa palaa, ette synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn,
12:19 ette pasuunan kaiun ettekä äänen luokse, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi,
12:20 sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Vaikka eläin koskee vuoreen, se kivitetään tai keihäällä surmataan",
12:21 ja niin kauhea oli se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen pelästynyt ja vapisen",
12:22 vaan te olette tulleet Siionin vuoren luokse ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin luokse, ja kymmenien tuhansien enkeleiden luokse,
12:23 taivaissa kirjoitetun juhlajoukon ja seurakunnan esikoisten luokse, ja tuomarin luokse, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten oikeamielisten henkien luokse,
12:24 ja uuden liiton välittäjän, Jeesuksen, luokse, ja vihmontaveren luokse, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.
12:25 Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu, sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos käännymme

pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.
12:26 Silloin hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran minä järkytän, ei vain maan, vaan myös taivaan."
12:27 Mutta tuo "vielä kerran" ilmaisee järkkyvien muuttumisen, jotta ei järkkyvät pysyisivät.
12:28 Siksi järkkymättömän valtakunnan vastaanottavina omistakaamme kiitollisuus, jonka kautta palvelemme mieluisasti Jumalaa, arkuudella ja kunnioituksella ja pelolla,
12:29 sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli.

13:1 Pysyköön veljellinen rakkaus.
13:2 Älkää unohtako vieraanvaraisuutta, sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan.
13:3 Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse heidän kanssaan vangittuina. Muistakaa pahoinpideltyjä, sillä onhan teillä itsellännekin ruumis.
13:4 Avioliitto pidettäköön kunniassa kaikkien kesken, ja aviovuode tahraamattomana. Mutta huoraajat ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.
13:5 Älkää olko vaelluksessanne rahanahneita, tyytykää siihen, mitä teillä on, sillä hän itse on sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä",
13:6 niin että me turvallisin mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää, mitä voi ihminen minulle tehdä?"
13:7 Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa. Katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoaan.
13:8 Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja aikakausiin.
13:9 Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä, sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruuista, joista ne, jotka niitä menoja ovat noudattaneet, eivät ole mitään hyötyneet.
13:10 Meillä on uhrialttari, josta majassa palvelevilla ei ole valta syödä.
13:11 Sillä niiden eläinten ruumiit, joiden veren ylipappi syntien sovitukseksi kantaa pyhimpään, poltetaan ulkopuolella leirin.
13:12 Siksi myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellään kansan, kärsi portin ulkopuolella.
13:13 Niin lähtekäämme siis hänen luokseen "ulkopuolelle leirin" hänen häväistystään kantaen,
13:14 sillä me emme omista täällä pysyvää kaupunkia, vaan pyrimme tulevaan.
13:15 Hänen kauttaan siis kantakaamme alinomaa ylistyksen uhria Jumalalle, se on niiden huulien hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimensä.
13:16 Ja hyväntekeväisyyttä ja osanottoa älkää unohtako, sillä sellaisiin uhreihin Jumala mielistyy.
13:17 Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja tottelevaiset, sillä he valvovat teidän sielujanne kuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä

ilolla eikä huokaillen, sillä se ei ole teille hyödyllistä.
13:18 Rukoilkaa meidän puolestamme, sillä me tiedämme, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme kaikessa hyvin vaeltaa.
13:19 Vielä hartaammin kehotan teitä näin tekemään, että minut nopeasti palautettaisiin teille.
13:20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut hänet, joka iäisen liiton veren kautta on suuri lammasten paimen, meidän Herramme Jeesuksen,
13:21 hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa hänen tahtoaan, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia aikakausiin aikakausien. Aamen.
13:22 Minä pyydän teitä, veljet, kestäkää tämä kehotuksen sana, sillä lyhyesti minä olen teille kirjoittanut.
13:23 Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi, ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät.
13:24 Sanokaa tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta.
13:25 Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Kirjoitettiin heprealaisille Italiasta Timoteuksen kautta.

Pietarin ensimmäinen yleinen kirje

1:1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa,
1:2 ja jotka Isän Jumalan ennalta tietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valittu Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellänsä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha.
1:3 Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on synnyttänyt uudestaan meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleista nousemisen kautta,
1:4 turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten,
1:5 jotka olette Jumalan voimasta uskon kautta varjeltavia valmiiseen pelastukseen, viimeisenä aikana ilmestyvään.
1:6 jossa riemuitsette, mutta nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsitte murhetta monenlaisissa kiusauksissa,
1:7 että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin tuhoutuva kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.
1:8 Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla,
1:9 sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen,
1:10 jota pelastusta ovat etsineet ja tutkineet profeetat, jotka ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta,
1:11 ovat tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi, edeltäpäin todistaessaan Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniasta.
1:12 Ja heille, koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoitettiin se, mikä nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille ilosanomaa julistaneet, ja siihen enkelitkin haluavat katsahtaa.
1:13 Vyöttäkää siksi mielenne kupeet ja olkaa raittiit, ja laittakaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.
1:14 Kuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte,
1:15 vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa te kaikessa vaelluksessanne pyhiksi.
1:16 Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä."
1:17 Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee jokaisen hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika,

1:18 tietäen, ettette ole millään katoavalla, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne,
1:19 vaan Kristuksen kalliilla verellä, kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan,
1:20 hänet, joka tosin ennalta tunnettiin jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina ilmoitettiin teitä varten,
1:21 jotka hänen kauttaan uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan.
1:22 Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydämestä,
1:23 jotka olette syntyneitä uudestaan, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.
1:24 Sillä: "kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon kukka, ruoho kuivuu, ja kukka varisee,
1:25 mutta Herran sana pysyy aikakausiksi." Ja tämä on teille julistettu sana.

2:1 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu,
2:2 ja kaivatkaa kuin vastasyntyneet lapset hengellistä väärentämätöntä maitoa, että sen kautta kasvaisitte pelastukseen,
2:3 jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä."
2:4 Ja tulkaa hänen luokseen, elävän kiven luo, jonka ihmiset tosin ovat hylänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis,
2:5 ja rakentukaa itse elävinä kivinä hengelliseksi taloksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.
2:6 Sillä kirjoituksissa sanotaan: "Katso, minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliin kulmakiven, ja joka häneen uskoo, ei joudu häpeään."
2:7 Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, "on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi"
2:8 ja "kompastuskiveksi ja loukkauskallioksi." Koska he eivät tottele sanaa, niin he kompastuvat, ja siihen heidät on laitettu.
2:9 Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valoon,
2:10 te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut."
2:11 Rakkaani, kuin outoja ja muukalaisia minä kehotan teitä pidättäytymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan,
2:12 ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanoiden keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä kuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikko päivänä.

2:13 Olkaa alamaiset kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle, joka on ylin,
2:14 kuin käskynhaltijoille, jotka hän on lähettänyt pahaa tekeville rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi,
2:15 sillä se on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömien ihmisten ymmärtämättömyydeltä,
2:16 kuten vapaat, ei kuin ne, joilla vapaus on pahuuden peitteenä, vaan kuin Jumalan palvelijat.
2:17 Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.
2:18 Palvelijat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaiset, ei ainoastaan hyville ja lempeille, vaan myös töykeille.
2:19 Sillä se on armoa, että joku omantunnon tähden Jumalan edessä kestää vaivoja, syyttömästi kärsien.
2:20 Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä erehdysten tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa.
2:21 Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristus kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte hänen jälkiään,
2:22 joka "ei rikkomusta tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut",
2:23 joka häntä herjattaessa ei herjannut takaisin, joka kärsiessään ei uhannut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka oikein tuomitsee,
2:24 joka "itse kantoi meidän harhaan menomme" ruumiissaan ristinpuuhun, että me harhaan menosta pois kuolleina, eläisimme oikeudenmukaisuudelle, ja hänen "haavojensa kautta teidät parannettiin."
2:25 Sillä te olitte "eksyksissä kuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo.

3:1 Samoin te, vaimot, olkaa alamaiset miehillenne, että nekin, jotka ehkä eivät ole sanalle kuuliaisia, vaimojen vaelluksen kautta sanoitta voitettaisiin,
3:2 kun he katselevat, kuinka te vaellatte puhtaina ja pelossa.
3:3 Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kullan ympärille ripustamista eikä kauniisin vaatteisiin pukeutumista,
3:4 vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja lempeän hengen katoamattomuudessa, tämä on Jumalan silmissä kallis.
3:5 Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka laittoivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat miehilleen alamaiset,
3:6 niin oli Saara kuuliainen Aabrahamille, kutsuen häntä herraksi, ja hänen lapsikseen te olette tulleet, kun teette sitä, mikä hyvää on, ettekä anna minkään itseänne pelottaa.
3:7 Samoin te, miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, kuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat

elämän armon perillisiä, kuten te, etteivät teidän rukouksenne estyisi.
3:8 Ja lopuksi, olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisiä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavia, nöyriä.
3:9 Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa, sillä siihen te olette kutsutut, että siunauksen perisitte.
3:10 Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta,
3:11 kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen.
3:12 Sillä Herran silmät tarkkaavat oikeamielisiä ja hänen korvansa heidän rukouksiaan, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan."
3:13 Ja kuka on, joka voi teitä vahingoittaa, jos te olette hyvän seuraajia?
3:14 Vaan vaikka saisittekin kärsiä oikeamielisyyden tähden, olette kuitenkin autuaita. "Mutta älkää antako heidän pelkonsa pelottaa itseänne, älkääkä hämmästykö",
3:15 vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla,
3:16 pitäen hyvän omantunnon, että ne, jotka parjaavat teidän hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat.
3:17 Sillä parempi on hyvää tehden kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin pahaa tehden.
3:18 Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman meidän harhaan menomme tähden, oikeamielinen väärien puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan luokse, tosin surmattuna lihassa, mutta eläväksi tehtynä hengessä,
3:19 jossa hän myös meni pois ja julisti vankeudessa oleville hengille,
3:20 jotka muinoin eivät olleet kuuliaisia, kun Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkkia, jossa vain muutamat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta,
3:21 joka myös teidät vastineena pelastaa, kasteena, joka ei ole lihan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyyntö Jumalalta Jeesuksen Kristuksen ylösnousemisen kautta,
3:22 hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella, ja hänen alleen ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut.

4:1 Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, niin ottakaa te aseeksenne sama mieli, sillä joka lihassa kärsii, se on lakannut rikkomuksista,
4:2 ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan.
4:3 Riittää, että menneen ajan olette täyttäneet pakanoiden tahtoa vaeltaessanne irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäilyssä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalien palvelemisessa.
4:4 Siksi he oudoksuvat sitä, ettette juokse heidän mukanaan samaan

riettauden lätäkköön, ja herjaavat.
4:5 Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.
4:6 Sillä siksi myös kuolleille julistettiin, että he tosin olisivat tuomitut lihassa kuin ihmiset, mutta eläisivät Jumalan mukaan hengessä.
4:7 Mutta kaiken täyttymys on lähellä. Siksi olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan.
4:8 Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä "rakkaus peittää rikkomusten paljouden."
4:9 Olkaa vieraanvaraisia toinen toistanne kohtaan, nurkumatta.
4:10 Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina.
4:11 Jos joku puhuu, puhukoon kuin Jumalan sanoja, ja jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta aikakusiin aikakausien. Aamen.
4:12 Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, kuin teille tapahtuisi jotain vierasta,
4:13 vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita.
4:14 Jos teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, niin te olette autuaat, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän päällänne.
4:15 Älköön nimittäin kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai siksi, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin,
4:16 mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimen tähden Jumalaa.
4:17 Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan talosta, mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden täyttymys, jotka eivät ole Jumalan ilosanomalle kuuliaiset?
4:18 Ja "jos oikeamielinen vaivoin pelastuu, niin mihin joutuu väärämielinen ja jumalaton?"
4:19 Siksi, uskokoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä hyvää on.

5:1 Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehotan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä,
5:2 paimentakaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta,
5:3 ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan olkaa laumalle esikuvina,
5:4 niin te, ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

5:5 Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaisia ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon."
5:6 Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallaan teidät korottaisi,
5:7 ja "heittäkää kaikki murheenne hänen päälleen, sillä hän pitää teistä huolen."
5:8 Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri kuin kiljuva leijona, etsien, kenet nielisi.
5:9 Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljienne maailmassa kestää.
5:10 Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iäiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.
5:11 Hänen olkoon valta aikakausiin aikakausien Aamen.
5:12 Silvanuksen, uskollisen veljen, jona häntä pidän, kautta olen lyhyesti teille tämän kirjoittanut, kehottaen teitä ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette, on Jumalan todellinen armo.
5:13 Tervehdyksen lähettää teille Babylonissa oleva seurakunta, valittu niin kuin te, ja minun poikani Markus.
5:14 Tervehtikää toisianne rakkauden suudelmalla. Rauha teille kaikille, jotka Kristuksessa olette. Aamen.

Pietarin ensimmäinen yleinen kirje.

Pietarin toinen yleinen kirje

1:1 Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin me meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen oikeamielisyydessä.
1:2 Armo ja rauha lisääntyköön teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta.
1:3 Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mitä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään,
1:4 joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee,
1:5 niin pyrkikää juuri siksi kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä,
1:6 ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta,
1:7 jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta.
1:8 Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä kasvavat, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.
1:9 Jolla sitä vastoin ei niitä ole, se on sokea, likinäköinen, on unohtanut puhdistuneensa entisistä harhaan menoistaan.
1:10 Pyrkikää siksi, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi, sillä jos sen teette, ette koskaan lankea,
1:11 sillä näin teille runsain määrin tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iäiseen valtakuntaan.
1:12 Siksi minä aina aion muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedätte ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on.
1:13 Ja minä katson oikeaksi, niin kauan kuin tässä majassa olen, näin muistuttamalla herättää teitä.
1:14 Sillä minä tiedän, että tämän majani poispaneminen tapahtuu äkisti, niin kuin myös meidän Herramme Jeesus Kristus minulle ilmoitti.
1:15 Mutta minä huolehdin siitä, että te minun lähtöni jälkeen aina voisitte tämän muistaa.
1:16 Sillä me emme seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemista, vaan me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa.
1:17 Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle tämä ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt."
1:18 Ja tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen

kanssaan pyhällä vuorella.
1:19 Ja sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana, ja te teette hyvin, jos pitäydytte siihen kuin synkeässä paikassa loistavaan lamppuun, kunnes päivä valkenee ja aamutähti koittaa teidän sydämissänne.
1:20 Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään kirjoitusten profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä,
1:21 sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

2:1 Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niin kuin teidän keskuudessanne on valheen opettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävät Herran, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.
2:2 Ja monet seuraavat heidän irstauksiaan, ja heidän vuokseen totuuden tie tulee häväistyksi,
2:3 ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä, mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku.
2:4 Sillä ei Jumala säästänyt enkeleitä, jotka menivät harhaan, vaan syöksi heidät syvyyteen, pimeyden kuiluihin, ja hylkäsi heidät tuomiota varten säilytettäviksi.
2:5 Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka varjeli Nooan, oikeamielisen julistajan, sekä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattoman maailman päälle.
2:6 Ja hän poltti poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne varoitukseksi niille, jotka vastedes elävät jumalattomasti.
2:7 Kuitenkin hän pelasti oikeamielisen Lootin, jota rietasten vaellus irstaudessa vaivasi,
2:8 sillä asuessaan heidän keskuudessaan tuo oikeamielinen mies kiusaantui oikeamielisessä sielussaan joka päivä heidän pahojen tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla.
2:9 Näin Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta tuomion päivään säilyttää rangaistuksen alaisina väärät,
2:10 ja varsinkin ne, jotka lihan jäljessä kulkevat saastaisissa himoissa ja ylenkatsovat herruuden. Nuo uhkarohkeat, itserakkaat eivät kammo herjata henkivaltoja,
2:11 vaikka enkelit, jotka väkevyydeltään ja voimaltaan ovat suuremmat, eivät lausu heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä.
2:12 Mutta kuin järjettömät, luonnostaan pyydystettäviksi ja häviämään syntyneet eläimet, niin joutuvat myös nämä, kun herjaavat sitä, mitä eivät tunne, häviämään omaan turmelukseensa,
2:13 saaden vääryyden palkan. He pitävät nautintona elää päivänsä hekumassa, he ovat tahra- ja häpeäpilkkuja, he herkuttelevat

petoksissaan, juhliessaan teidän kanssanne,
2:14 heidän silmänsä ovat täynnä haureutta eivätkä saa kylli kseen harhaan menosta, he viekottelevat horjuvia sieluja, heillä on ahneuteen harjaantunut sydän, he ovat kirouksen lapsia.
2:15 He ovat hylänneet suoran tien, ovat eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa,
2:16 mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen, mykkä juhta puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan mielettömyyden.
2:17 Sellaiset ovat vedettömiä lähteitä ja myrskytuulen ajamia hattaroita, ja pimeyden synkeys on heille varattu.
2:18 Sillä he puhuvat pöyhkeitä turhuuden sanoja ja viekottelevat lihan himoissa irstauksilla niitä, jotka tuskin ovat päässeet eksyksissä vaeltavia pakoon,
2:19 ja lupaavat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia, sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on.
2:20 Sillä jos he meidän Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta ovat päässeet maailman saastutuksia pakoon, mutta niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuiksi, niin on viimeinen tullut heille ensimmäistä pahemmaksi.
2:21 Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä.
2:22 Heille on tapahtunut, mitä tosi sananlasku sanoo: "Koira palaa oksennukselleen", ja: "Pesty sika rypee rapakossa."

3:1 Tämä on jo toinen kirje, jonka minä kirjoitan teille, rakkaani, ja näissä molemmissa minä muistuttamalla herätän teidän puhdasta mieltänne,
3:2 että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profeetat ennen ovat puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyä, jonka te apostoleiltanne olette saaneet.
3:3 Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheineen pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan
3:4 ja sanovat: "Missä on lupaus hänen tulemisestaan? Sillä onhan siitä asti, kun isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niin kuin se on ollut luomakunnan alusta."
3:5 Sillä tietäen he eivät ole tietävinään, että taivaat ja samoin maa, vedestä ja veden kautta rakennettu, olivat vanhastaan olemassa Jumalan sanan voimasta
3:6 ja että niiden kautta silloinen maailma vettä tulvien tuhoutui.
3:7 Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säilytettäväksi jumalattomien ihmisten tuomion ja tuhon päiväksi.
3:8 Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että "yksi päivä on Herran edessä niin kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niin kuin yksi päivä."
3:9 Ei Herra viivyttele lupaustaan, niin kuin muutamat pitävät sitä

viivyttelemisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo kenenkään tuhoutuvan, vaan että kaikki tulevat kääntymään.
3:10 Mutta Herran päivä tulee kuin varas yöllä, jolloin taivaat pauhinalla katoavat ja alkuaineet hajoavat palavina, ja maa ja sen teot tulevat palamaan.
3:11 Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tulee teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa,
3:12 teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemista, jonka voimasta taivaat tulisina hajoavat ja alkuaineet palavina sulavat!
3:13 Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa oikeamielisyys asuu.
3:14 Siksi, rakkaani, pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, hänen edessään,
3:15 ja lukekaa meidän Herramme pitkämielisyys pelastukseksi, josta myös meidän rakas veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan on teille kirjoittanut,
3:16 kuten hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän niissä puhuu näistä asioista, vaikka niissä tosin on yhtä ja toista vaikeatajuista, jota oppimattomat ja epävakaat vääntelevät, niin kuin muitakin kirjoituksia, omaksi tuhokseen.
3:17 Koska te siis, rakkaani, tämän jo edeltä tiedätte, niin olkaa varuillanne, ettette kurittomien eksymyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta lujalta pohjaltanne,
3:18 ja kasvakaa meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänen olkoon kunnia sekä nyt että iäisyyden päivään.

Johanneksen ensimmäinen yleinen kirje

1:1 Mikä oli alusta, minkä olemme kuulleet, minkä olimme omilla silmillämme nähneet, mitä katselimme ja mitä meidän kätemme tunnustelivat, elämän Sanasta,
1:2 ja elämä ilmestyi, ja me olemme sen nähneet ja todistamme ja julistamme teille iäisen elämän, mikä oli Isän luona ja ilmestyi meille.
1:3 Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teillä olisi yhteys meidän kanssamme, ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa.
1:4 Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen.
1:5 Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valo ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä.
1:6 Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valehtelemme emmekä tee totuutta.
1:7 Mutta jos me valossa vaellamme, kuten hän on valossa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta harhaan menosta.
1:8 Jos sanomme, ettei meillä ole harhaan menoa, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.
1:9 Jos me tunnustamme harhaan menomme, on hän uskollinen ja oikeudenmukainen, niin että hän antaa meille harhaan menot anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

1:10 Jos sanomme, ettemme ole menneet harhaan, niin me teemme hänet valehtelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.
2:1 Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette menisi harhaan mutta jos joku harhaan menee, niin meillä on puolustaja Isän luona, Jeesus Kristus, joka on oikeamielinen.
2:2 Ja hän on meidän harhaan menojemme sovitus, mutta ei ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman.
2:3 Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä.
2:4 Joka sanoo: "Minä tunnen hänet", eikä pidä hänen käskyjään, se on valehtelija, ja totuus ei ole hänessä.
2:5 Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydellistynyt. Siitä me tiedämme, että me hänessä olemme.
2:6 Joka sanoo hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niin kuin hän vaelsi.
2:7 Rakkaani, en minä kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on alusta ollut. Tämä vanha käsky on sana, jonka kuulitte.
2:8 Taas minä kuitenkin kirjoitan teille uuden käskyn, mikä on totta hänessä ja teissä, sillä pimeys katoaa ja todellinen valo jo loistaa.

2:9 Joka sanoo valossa olevansa, mutta vihaa veljeään, se on yhä vielä pimeydessä.
2:10 Joka rakastaa veljeään, se pysyy valossa, ja hänessä ei ole pahennusta.
2:11 Mutta joka vihaa veljeään, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.
2:12 Minä kirjoitan teille, lapset, sillä harhaan menonne ovat teille anteeksi annetut hänen nimensä vuoksi.
2:13 Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet sen, joka on paha. Minä olen kirjoittanut teille, lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän.
2:14 Minä olen kirjoittanut teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette voimakkaita, ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet sen, joka on paha.
2:15 Älkää rakastako maailmaa älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä.
2:16 Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo ja silmien himo, ja elämän kerskailu, se ei ole Isästä, vaan maailmasta.
2:17 Ja maailma väistyy ja sen himo, mutta Jumalan tahdon tekevä pysyy aikakausiin.
2:18 Lapset, nyt on viimeinen aika, ja kuten kuulitte, että antikristus tulee, niin nyt on monia antikristuksia tullut, joten tiedämme, että on viimeinen aika.
2:19 Meistä he lähtivät, mutta he eivät olleet meistä, sillä jos he olisivat meistä, niin he pysyisivät meidän kanssamme, mutta näin tapahtui, jotta ilmenisi, että kaikki eivät ole meistä.
2:20 Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto.
2:21 En kirjoittanut teille siksi, ettette totuutta tiedä, vaan että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta.
2:22 Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Voideltu? Hän on antikristus kieltäessään Isän ja Pojan.
2:23 Kenelläkään Pojan kieltävällä ei ole myöskään Isää. Pojan tunnustavalla on myös Isä.
2:24 Minkä te olette alusta asti kuulleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta asti kuulleet, niin te pysytte Pojassa ja Isässä.
2:25 Ja tämä on se lupaus, minkä hän meille lupasi, iäisen elämän.
2:26 Tämän minä olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyttävät.
2:27 Ja teissä pysyy voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa, vaan kuten hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valetta, ja kuten se on opettanut teitä, niin pysykää hänessä.
2:28 Ja nyt, lapset, pysykää hänessä, että jos hän nyt ilmestyisi, niin meillä

olisi luottamus, ja emme häväistyinä joutuisi hänestä pois hänen tulemuksessaan.
2:29 Jos tiedätte, että hän on oikeamielinen, niin te ymmärrätte, että myös jokainen, joka oikeamielisyyttä tekee, on hänestä syntynyt.

3:1 Katsokaa, millaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita olemme, ja sen vuoksi maailma ei tunne meitä, sillä se ei tunne häntä.
3:2 Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä tullut ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme, että kun hän ilmestyy, meistä tulee hänen kaltaisiaan, sillä me tulemme näkemään hänet sellaisena kuin hän on.
3:3 Ja jokainen tämän toivon omistava puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas.
3:4 Jokainen, joka menee harhaan, tekee myös laittomuuden, ja harhaan meno on laittomuus.
3:5 Ja te tiedätte hänen ilmestyneen ottamaan pois harhaan menon ja hänessä ei ole harhaan menoa.
3:6 Kukaan hänessä pysyvä ei mene harhaan eikä kukaan harhaan menevä ole häntä nähnyt eikä häntä tunne.
3:7 Lapset, älköön kukaan teitä eksyttäkö. Oikeudenmukaisesti tekevä on oikeamielinen, kuten hän on oikeamielinen.
3:8 Harhaan menevä on perkeleestä, sillä perkele on mennyt harhaan alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot.
3:9 Kukaan Jumalasta syntynyt ei täytä harhaan menoa, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä, ja hän ei voi olla osumatta, sillä hän on Jumalasta syntynyt.
3:10 Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kukaan, joka ei tee oikeamielisesti, ei ole Jumalasta, eikä myös se, joka ei veljeään rakasta.
3:11 Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme
3:12 eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä, ja minkä vuoksi tappoi hänet? Siksi että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä oikeamielisiä.
3:13 Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa.
3:14 Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä, mutta joka ei rakasta veljiä, pysyy kuolemassa.
3:15 Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja, ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole ikuista elämää, joka hänessä pysyisi.
3:16 Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi sielunsa meidän edestämme, myös me olemme velvolliset antamaan sielumme veljiemme edestä.
3:17 Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyyttä ja hän näkee veljensä

olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?
3:18 Lapset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.
3:19 Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä,
3:20 että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki.
3:21 Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan,
3:22 ja mitä ikinä pyydämme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista.
3:23 Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut.
3:24 Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

4:1 Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.
4:2 Tästä te tiedätte Jumalan Hengen, jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristuksen lihassa tulleeksi, on Jumalasta,
4:3 ja jokainen henki, joka ei tunnusta Jeesusta Kristusta lihassa tulleeksi, ei ole Jumalasta, ja se on antikristuksen, josta olette kuulleet, että se tulee, ja se on jo nyt maailmassa.
4:4 Te olette Jumalasta, lapset, ja olette voittaneet heidät, sillä teissä on suurempi kuin maailmassa.
4:5 He ovat maailmasta, minkä vuoksi he maailmasta puhuvat ja maailma kuuntelee heitä.
4:6 Me olemme Jumalasta, joten Jumalan tunteva kuulee meitä, mutta joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Tästä tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen.
4:7 Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.
4:8 Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.
4:9 Tässä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainosyntyisen Poikansa maailmaan, että eläisimme hänen kauttaan.
4:10 Tässä on rakkaus, ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa sovituksena meidän harhaan menoistamme.
4:11 Rakkaat, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin me olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

4:12 Jumalaa ei kukaan ole milloinkaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.
4:13 Tästä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hän meissä, että on antanut meille Hengestään.
4:14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Pojan maailman pelastajana.
4:15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.
4:16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.
4:17 Tässä on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi luottamus tuomion päivänä, että kuten hän on, myös me olemme tässä maailmassa.
4:18 Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus heittää ulos pelon, sillä pelossa on rangaistusta, ja joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa.
4:19 Me rakastamme häntä, sillä hän ensin rakasti meitä.
4:20 Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeään, niin hän on valehtelija. Sillä joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt.
4:21 Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeään.

5:1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt, ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös sitä, joka hänestä on syntynyt.
5:2 Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään.
5:3 Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat,
5:4 sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman, ja tämä voitto on voittanut maailman, meidän uskomme.
5:5 Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?
5:6 Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä, ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus.
5:7 Sillä kolme on, jotka todistavat taivaassa, Isä, Sana ja Pyhä Henki, ja nämä kolme ovat yhtä.
5:8 Ja on kolme, jotka todistavat maassa, Henki ja vesi ja veri, ja nämä kolme ovat yhteen.
5:9 Jos me otamme vastaan ihmisten todistuksen, niin Jumalan todistus on suurempi, sillä tämä on Jumalan todistus, minkä on todistanut

Pojastaan.
5:10 Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessään, joka ei usko Jumalaa, tekee hänet valehtelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastaan.
5:11 Ja tämä on todistus, että Jumala on antanut meille iäisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan.
5:12 Joka omistaa Pojan, omistaa elämän, jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.
5:13 Tämän minä kirjoitin teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iäinen elämä.
5:14 Ja tämä on se rohkeus, joka meillä on häneen, että jos me jotain anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä.
5:15 Ja jos me tiedämme hänen kuulevan, mitä pyydämme, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki, mitä olemme häneltä pyytäneet.
5:16 Jos joku näkee veljensä tekevän rikkomusta, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja hän antaa hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee rikkomusta kuolemaksi. On rikkomusta, joka on kuolemaksi, siitä en sano, että rukoilisi.
5:17 Kaikki vääryys on harhaan menoa. Ja on harhaan menoa, joka ei ole kuolemaksi.
5:18 Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt mene harhaan, vaan Jumalasta syntynyt vartioi itseään ja paha ei koske häneen.
5:19 Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa.
5:20 Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, jotta tuntisimme Totuudellisen, ja me olemme Totuudellisessa, hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iäinen elämä.
5:21 Lapset, vartioikaa itseänne epäjumalista. Aamen.

Johanneksen ensimmäinen yleinen kirje.

Johanneksen toinen kirje

1:1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen, joita minä totuudessa rakastan, enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan,
1:2 totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on meidän kanssamme aikakausiin.
1:3 Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme, totuudessa ja rakkaudessa.
1:4 Minua on suuresti ilahduttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä.
1:5 Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan kirjoitan sen, joka meillä alusta asti on ollut, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme.
1:6 Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, kuten olette alusta kuulleet, tulee siinä vaeltaa.
1:7 Sillä monta eksyttäjää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva, tällainen on eksyttäjä ja antikristus.
1:8 Katsokaa itseänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaan saaneet, vaan että saatte täyden palkan.
1:9 Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa. Joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika.
1:10 Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä taloonne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi,
1:11 sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa.
1:12 Minulla olisi paljon kirjoittamista teille, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella, vaan toivon pääseväni teidän luoksenne ja saavani puhutella teitä suullisesti, että meidän ilomme olisi täydellinen.
1:13 Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle tervehdyksen.

Johanneksen kolmas kirje

1:1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.
1:2 Rakas, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, kuten voi sinun sielusi.
1:3 Minua ilahdutti suuresti, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi, kuten sinä totuudessa vaellat.
1:4 Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.
1:5 Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraiden hyväksi.
1:6 He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi, ja sinä teet hyvin, kun autat heitä eteenpäin heidän matkallaan, niin kuin Jumalan edessä arvollista on.
1:7 Sillä hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään.
1:8 Me olemme siis velvolliset ottamaan sellaisia vastaan, auttaaksemme yhdessä totuutta eteenpäin.
1:9 Minä kirjoitin seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.
1:10 Siksi minä, jos tulen, muistutan hänen teoistaan, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa, ja vielä siihen tyytymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitä, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta.
1:11 Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta. Joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähnyt.
1:12 Demetrius on kaikilta, jopa itse totuudelta, saanut hyvän todistuksen, ja mekin todistamme hänestä samaa, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi.
1:13 Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä,
1:14 sillä minä toivon pian näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhua.
1:15 Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdys ystäville, jokaiselle erikseen.

Jaakobin yleinen kirje

1:1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, kahtatoista hajaannuksessa olevaa sukukuntaa tervehtien.
1:2 Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte monenlaisiin koetuksiin,
1:3 tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.
1:4 Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä ole mistään puuttuvia.
1:5 Mutta jos joltain teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.
1:6 Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä, sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee.
1:7 Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa,
1:8 ailahteleva mies, levoton kaikilla teillään.
1:9 Alhainen veli kerskukoon ylhäisyydestään,
1:10 ja rikas alhaisuudestaan, sillä kuin ruohon kukka katoaa.
1:11 Aurinko nousee helteineen ja kuivaa ruohon, ja sen kukka varisee, ja sen muodon kauneus katoaa, siten rikas retkillään häviää.
1:12 Autuas se mies, joka koetuksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, hän saa elämän seppeleen, jonka Herra lupasi häntä rakastaville.
1:13 Älköön kukaan kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa", sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa.
1:14 Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee,
1:15 kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se harhaan menon, mutta kun harhaan menoa on täytetty, synnyttää se kuoleman.
1:16 Älkää eksykö, rakkaat veljeni.
1:17 Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valojen Isältä, jonka luona ei ole muutosta tai varjojen vaihtelua.
1:18 Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa eräs esikoinen.
1:19 Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan,
1:20 sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä.
1:21 Siksi laittakaa pois kaikki saastaisuus ja kaikkinainen pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa.
1:22 Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne.
1:23 Sillä jos joku on sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hän on miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan,
1:24 hän katselee itseään, lähtee pois ja unohtaa heti, millainen hän oli.
1:25 Mutta joka katsoo täydelliseen vapauden lakiin ja pysyy siinä, niin hän ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on autuas tekemisessään.

1:26 Jos joku luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha.
1:27 Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

2:1 Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön.
2:2 Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessa ja hienossa puvussa, ja tulee myös köyhä likaisessa puvussa,
2:3 ja te katsotte hienoa pukua kantavan puoleen ja sanotte: "Istu sinä tähän mukavasti", ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa", tai: "Istu tähän jalkajakkarani viereen",
2:4 niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan keskenänne, ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?
2:5 Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala valinnut tämän maailman köyhiä rikkaiksi uskossa ja sen valtakunnan perillisiksi, jonka lupasi häntä rakastaville?
2:6 Mutta te häpäisette köyhän. Eivätkö rikkaat teitä sorra ja vedä teitä tuomioistuimiin?
2:7 Eivätkö he pilkkaa sitä hyvää nimeä, joka on lausuttu heidän ylitseen?
2:8 Jos kuitenkin hyvin täytätte kuninkaallisen lain kirjoitusten mukaan: "Rakasta lähimmäistäsi kuin itseäsi", niin hyvin teette,
2:9 mutta jos te henkilöön katsotte, niin teette rikkomuksen, ja laki paljastaa teille, että olette lainrikkojia.
2:10 Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se tullut syylliseksi kaikissa kohdissa.
2:11 Sillä hän, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa", jos et teekään huorin, mutta tapat, olet lainrikkoja.
2:12 Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva.
2:13 Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt, mutta laupeuden tehneelle tuomio on kerskumiseksi.
2:14 Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Eihän usko voi häntä pelastaa?
2:15 Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla
2:16 ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on?
2:17 Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut.
2:18 Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot", näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon.
2:19 Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein, myös riivaajat uskovat ja kauhistuvat.
2:20 Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on

kuollut?
2:21 Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut oikeamieliseksi teoista, kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille?
2:22 Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi,
2:23 ja niin täyttyi kirjoituksen sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle oikeamielisyydeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.
2:24 Te näette, että ihminen tulee oikeamieliseksi teoista eikä ainoastaan uskosta.
2:25 Eikö samoin myös portto Raahab tullut oikeamieliseksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät toista tietä pois?
2:26 Sillä kuten ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.

3:1 Veljeni, älköön monet teistä tulko opettajiksi, tietäen, että saamme suuremman tuomion.
3:2 Sillä paljossa me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies, kykenevä ohjaamaan myös koko ruumistaan.
3:3 Kun panemme suitset hevosten suuhun, että ne meitä tottelisivat, niin voimme ohjata niiden koko ruumiin.
3:4 Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja kovien tuulien kuljetettavia, ohjataan pienen pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli tekee.
3:5 Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskua suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää!
3:6 Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. Siten kieli asetetaan meidän ruumiimme jäsenten joukkoon, tahraten koko ruumiin, ja sytyttäen tuleen elämän pyörän, itse syttyen Gehennasta.
3:7 Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijoiden että merieläinten luonnon, voi ihmisluonto kesyttää ja on kesyttänyt,
3:8 mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää, se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.
3:9 Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisuuden mukaiseksi luotuja.
3:10 Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni.
3:11 Eihän lähde samasta silmästä pulppua makeaa ja karvasta vettä?
3:12 Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa oliiveja eikä viinipuu viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeaa vettä.
3:13 Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.
3:14 Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus sydämessänne, niin älkää kerskuko älkääkä valehdelko totuutta vastaan.
3:15 Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivattua.
3:16 Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja

kaikkinainen paha meno.
3:17 Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksi puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele.
3:18 Oikeamielisyyden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille.

4:1 Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne? Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?
4:2 Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole. Te tapatte ja kiivailette, ettekä voi saavuttaa. Te riitelette ja taistelette. Teillä ei ole, siksi ettette pyydä.
4:3 Te pyydätte, ettekä saa, koska pahoja pyydätte, jotta himoissanne kuluttaisitte.
4:4 Te avionrikkoja miehet ja avionrikkoja naiset, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen.
4:5 Vai luuletteko, että kirjoitus turhaan sanoo: "Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hautasi meihin"?
4:6 Mutta hän antaa sitä suuremman armon. Siksi sanotaan: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon."
4:7 Olkaa siis Jumalalle alamaiset, mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee.
4:8 Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te väärät, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimieliset.
4:9 Tuntekaa kurjuutenne ja murehtikaa ja itkekää. Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.
4:10 Nöyrtykää Herran edessä, niin hän teidät korottaa.
4:11 Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain, mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari.
4:12 Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, joka kykenee pelastamaan ja tuhoamaan, mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi?
4:13 Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaa ja saamme voittoa",
4:14 te, jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu, sillä mikä on teidän elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu.
4:15 Sen sijaan teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän tai tuon."
4:16 Mutta nyt te kerskutte ylvästelyssä. Kaikki sellainen kerskuminen on paha.
4:17 Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on harhaan menoksi.

5:1 Kuulkaa nyt, te rikkaat, itkekää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa.
5:2 Teidän rikkautenne on mätä, ja teidän vaatteenne ovat tulleet koinsyömiksi,
5:3 teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on todistuksena teitä vastaan ja se syö teidän lihanne kuin tuli. Olette keränneet aarteita viimeisinä päivinä.
5:4 Katso, teidän maitanne niittäneiden työläisten riistetty palkka huutaa ja huudot ovat tulleet Herran Sebaotin sadonkorjaajien korviin.
5:5 Elitte ylellisesti maan päällä ja nautiskelitte. Syötitte sydämiänne kuin teurastuksen päivänä.
5:6 Tuomitsitte, tapoitte oikeamielisen, hän ei vastusta teitä.
5:7 Olkaa siis pitkämielisiä, veljet, Herran tulemiseen asti. Katso, viljelijä odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti odottaen, kunnes saa varhaisen ja myöhäisen sateen.
5:8 Olkaa myös te pitkämielisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tuleminen on lähellä.
5:9 Älkää huokailko, veljet, toisianne vastaan, jotta ette tulisi tuomittaviksi. Katso, tuomari seisoo ovien edessä.
5:10 Ottakaa, veljet, pahankestämisen ja pitkämielisyyden esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä.
5:11 Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet. Jobin kärsivällisyyden te olette kuulleet, ja lopun, jonka Herra antaa, te olette nähneet. Sillä Herra on suuri sydämeltä ja armahtava.
5:12 Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta, älkää maan, älkää mitään muutakaan valaa, vaan "on" olkoon teillä "on", ja "ei" olkoon teillä "ei", ettette joutuisi tuomion alle.
5:13 Kärsiikö joku teistä pahaa? Rukoilkoon. Onko joku hyvällä mielellä? Laulakoon kiitosta.
5:14 Onko joku teistä sairas? Kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat ja he rukoilkoot hänen puolestaan Herran nimessä, öljyllä voidellen.
5:15 Ja uskon rukous pelastaa sairastavan ja Herra nostaa hänet, ja jos hän on harhaan mennyt, niin se annetaan hänelle anteeksi.
5:16 Tunnustakaa siis toisillenne rikkomukset ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Oikeamielisen rukous kykenee paljon vaikuttamaan.
5:17 Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin me, ja hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi, eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.
5:18 Ja hän rukoili uudelleen, ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä.
5:19 Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa,
5:20 niin tietäkää, että joka kääntää harhaan menneen hänen

eksytyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää harhaan menojen paljouden.

Jaakobin kirje.

Juudaan yleinen kirje

1:1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, Isässä Jumalassa pyhitetyille ja Jeesukselle Kristukselle varjelluille, kutsutuille.
1:2 Lisääntyköön teille laupeus ja rauha ja rakkaus.
1:3 Rakkaat, kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.
1:4 Sillä teidän keskuuteenne on pujahtanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät meidän Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät meidän ainoan valtiaamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen.
1:5 Vaikka jo kerran olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka oli pelastanut kansan Egyptistä, toisella kertaa hukutti ne, jotka eivät uskoneet.
1:6 Myös ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, laittoi pimeyteen ikuisissa kahleissa säilytettäviksi suuren päivän tuomioon,
1:7 samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksyivät luonnottomiin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, kärsiessään iäisen tulen rangaistusta.
1:8 Yhtä kaikki nämä uneksijat samoin saastuttavat lihan, he halveksivat herruutta, herjaavat kirkkausolentoja.
1:9 Mutta ei ylienkeli Miikael, kun riiteli ja väitteli perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, uskaltanut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!"
1:10 Nämä sitä vastoin herjaavat sitä, mitä eivät tunne, mutta minkä he järjettömien eläinten tavoin luonnostaan ymmärtävät, sillä he turmelevat itsensä.
1:11 Voi heitä, sillä he kulkevat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan tähden Bileamin eksytykseen ja tuhoutuvat niskoitteluunsa niin kuin Koora!
1:12 He likapilkkuina teidän rakkausaterioillanne julkeasti juhlivat ja itseään kestitsevät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta reväistyjä,
1:13 rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omaa häpeäänsä, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu.
1:14 Heistäkin Eenok, Aadamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: "Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhineen
1:15 tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistaan, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat väärämieliset ovat häntä vastaan puhuneet."

1:16 He ovat napisijoita, kohtalonsa nurkujia ja vaeltavat himojensa mukaan. Heidän suunsa puhuu pöyhkeitä, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden.
1:17 Mutta te, rakkaani, muistakaa nämä sanat, mitkä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltä puhuneet,
1:18 sanoen teille: "Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan."
1:19 Nämä ovat erottelevia, sielullisia, henkeä heillä ei ole.
1:20 Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoilkaa Pyhässä Hengessä
1:21 ja pysyttäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iäiseksi elämäksi.
1:22 Ja armahtakaa toisia, niitä, jotka epäilevät, pelastakaa heidät, tulesta temmaten,
1:23 toisia taas armahtakaa pelolla, inhoten lihan tahraamaa ihokasta.
1:24 Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen,
1:25 hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja kaikkiin aikakausiin! Aamen.

Juudaan yleinen kirje.

Teologi Johanneksen ilmestys

1:1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian pitää tapahtua, ja sen hän lähettämänsä sanansaattajan kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle,
1:2 joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken, minkä näki.
1:3 Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja säilyttävät siihen kirjoitetut, sillä aika on lähellä.
1:4 Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle, armoa ja rauhaa teille olevalta ja olleelta ja tulevalta, ja seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä,
1:5 ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, kuolleiden esikoiselta ja maan kuningasten hallitsijalta. Meitä rakastaneelle ja harhaan menoista meidät verellään pesseelle,
1:6 joka teki meidät kuninkaiksi ja kuningaskunnaksi, papeiksi hänen Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aikakausiin aikakausien. Aamen.
1:7 Katso, hän tulee pilvien kanssa ja jokainen silmä näkee hänet ja ne, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat valittavat häntä. Kyllä, aamen.
1:8 "Minä olen alfa ja oomega, alku ja loppu," sanoo Herra Jumala, oleva ja ollut ja tuleva, Kaikkivaltias.
1:9 Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos.
1:10 Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, kuin pasuunan äänen,
1:11 joka sanoi: " Minä olen alfa ja oomega, ensimmäinen ja viimeinen," ja "Kirjoita kirjaan, mitä näet ja lähetä ne seitsemälle seurakunnalle Aasiassa, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan."
1:12 Ja minä käännyin katsomaan ääntä, joka puhui kanssani, ja kääntyen näin seitsemän kultaista lampunjalkaa,
1:13 ja lampunjalkojen keskellä Ihmisen Pojan kaltaisen, pukeutuneena pitkäliepeiseen ja rinnuksilta vyöttäytyneen kultaisella vyöllä.
1:14 Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset, kuten valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki
1:15 ja hänen jalkansa olivat kultamalmin kaltaiset, kuin ahjossa hehkutetut, ja hänen äänensä oli kuin vesien paljous.
1:16 Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa loistivat, kuten aurinko täydellä voimallaan.

1:17 Ja kun minä hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän laittoi oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää, minä olen ensimmäinen ja viimeinen,
1:18 ja elän, ja olin kuollut, ja katso, elän aikakausiin aikakausien, ja omistan Haadeksen ja kuoleman avaimet.
1:19 Kirjoita siis, mitä näit ja mitkä ovat ja mitkä tulevat tapahtumaan tämän jälkeen.
1:20 Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan sanansaattajat, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa."

2:1 "Efeson seurakunnan sanansaattajalle kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka kulkee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä.
2:2 Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kestävyytesi, ja ettet voi sietää pahoja, ja koettelit niitä, jotka väittävät olevansa apostoleja eivätkä ole, ja havaitsit heidät valehtelijoiksi,
2:3 ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut.
2:4 Mutta se minulla on sinua vastaan, että jätit ensimmäisen rakkautesi.
2:5 Muista siis, mistä olet langennut ja käänny ja tee ensimmäisiä tekoja, mutta jos et, tulen pian luoksesi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet käänny.
2:6 Mutta se sinulla on, että vihaat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin vihaan.
2:7 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnalle sanoo. Voittavan minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisin keskellä.'
2:8 Ja Smyrnan seurakunnan sanansaattajalle kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka oli kuollut ja tuli eläväksi:
2:9 Minä tiedän sinun tekosi ja ahdistuksesi ja köyhyytesi, mutta sinä olet rikas, ja olet häväisty niiden puolelta, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagooga.
2:10 Älä pelkää, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele heittää muutamia teistä vankilaan, jotta teitä koeteltaisiin, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän seppeleen.
2:11 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Voittaja ei vahingoitu toisesta kuolemasta.'
2:12 Ja Pergamon seurakunnan sanansaattajalle kirjoita: 'Näin sanoo kaksiteräistä, terävää miekkaa pitävä:
2:13 Minä tunnen sinun tekosi ja tiedän, missä asut, missä on saatanan valtaistuin, ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä kieltänyt minun uskoani niinä päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, missä saatana asuu.

2:14 Mutta minulla on vähän sinua vastaan. Sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.
2:15 Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittojen opista.
2:16 Käänny siis, mutta jos et, niin minä tulen luoksesi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.
2:17 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Voittajan annan syödä salatusta mannasta ja annan hänelle valkoisen kiven ja kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.'
2:18 Ja Tyatiran seurakunnan sanansaattajalle kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jonka silmät ovat kuin tulen liekki ja jonka jalat kultamalmin kaltaiset
2:19 Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat suurempia kuin ensimmäiset.
2:20 Mutta se minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, Iisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.
2:21 Ja minä annoin hänelle aikaa, että hän kääntyisi huoruudestaan, mutta hän ei tahdo kääntyä huoruudestaan.
2:22 Katso, minä heitän hänet vuoteeseen ja hänen kanssaan huoraavat suureen ahdistukseen hänen kanssaan, jos eivät käänny hänen teoistaan,
2:23 ja hänen lapsensa tapan kuolemalla, ja kaikki seurakunnat tietävät, että minä tutkin munuaiset ja sydämet, ja annan teille jokaiselle teidän tekojenne mukaan.
2:24 Mutta teille muille Tyatirassa oleville, joilla ei ole tätä opetusta ja jotka eivät ole tutustuneet saatanan syvyyksiin, kuten sanovat, en laita teidän päällenne muuta painoa,
2:25 kun vain pidätte, mitä omistatte, siihen asti, kun minä tulen.
2:26 Ja voittavalle ja loppuun asti minun tekoni pitäville minä annan vallan hallita pakanoita,
2:27 ja vallan paimentaa heitä rautaisella valtikalla, kuin saviastiat heidät särjetään, kuten minäkin olen Isältäni saanut vallan,
2:28 ja annan hänelle aamun tähden.
2:29 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.’"

3:1 "Ja Sardeen seurakunnan sanansaattajalle kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka omistaa Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä, tunnen sinun tekosi, että omistat nimen elääksesi, mutta olet kuollut.
3:2 Herää valvomaan ja vahvista niitä, jotka ovat kuolemaisillaan, sillä en ole huomannut sinun tekojesi olevan täytettyjä Jumalani edessä.
3:3 Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja säilytä se, ja käänny, mutta

jos et valvo, tulen päällesi kuin varas etkä tiedä, millä hetkellä tulen päällesi.
3:4 Mutta sinulla on Sardeessa muutamia nimiä, jotka eivät ole saastuttaneet vaatteitaan, ja he vaeltavat minun kanssani valkoisissa vaatteissa, sillä he ovat arvollisia.
3:5 Voittaja puetaan valkoisiin vaatteisiin enkä pyyhi hänen nimeään elämän kirjasta ja tunnustan hänen nimensä minun Isäni edessä ja hänen sanansaattajiensa edessä.
3:6 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'
3:7 Ja Filadelfian seurakunnan sanansaattajalle kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totuudellinen, joka omistaa Daavidin avaimen, joka avaa eikä kukaan sulje, ja joka sulkee eikä kukaan avaa.
3:8 Minä tunnen sinun tekosi. Katso, olen antanut eteesi avatun oven ja sitä ei kukaan voi sulkea, sillä vähän omistat voimaa, ja säilytit minun sanani etkä kieltänyt minun nimeäni.
3:9 Katso, annan saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valehtelevat. Katso, teen heille niin, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen, ja tietävät, että minä sinua rakastan.
3:10 Kun säilytit minun kestävyyteni sanan, minäkin säilytän sinut koetuksen hetkestä, joka tulee kaiken maanpiirin päälle koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat.
3:11 Katso, tulen pian, pidä, mitä omistat, ettei kukaan ottaisi sinun seppelettäsi.
3:12 Voittava, teen hänestä pylvään minun Jumalani temppeliin eikä hän enää lähde ulos, ja kirjoitan hänen päälleen minun Jumalani nimen ja minun Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta minun Jumalani luota, ja minun oman uuden nimeni.
3:13 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'
3:14 Ja Laodikean seurakunnan sanansaattajalle kirjoita: 'Näin sanoo Aamen, uskollinen ja totuudellinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku.
3:15 Minä tunnen sinun tekosi, sinä et ole kylmä etkä kuuma. Kunpa olisit kylmä tai kuuma,
3:16 sen sijaan olet haalea, et kylmä etkä kuuma, minä olen oksentava sinut suustani.
3:17 Sillä sinä sanot: 'Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä ole minkään tarpeessa', etkä tiedä, että sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.
3:18 Neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa hehkutettua, jotta rikastuisit, ja valkoiset vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.
3:19 Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kasvatan, ole siis innokas ja käänny.
3:20 Katso, seison ovella ja koputan, ja jos joku kuulee minun ääneni ja

avaa oven, niin tulen hänen luokseen sisälle ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani.
3:21 Voittajan annan istua kanssani valtaistuimellani, kuten minäkin voitin ja istuin minun Isäni kanssa hänen valtaistuimellaan.
3:22 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'"

4:1 Sen jälkeen minä näin, ja katso, taivaassa oli ovi avoinna, ja ensimmäinen ääni, jonka olin kuullut kuin pasuunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse tänne, ja näytän sinulle, mitä pitää näiden jälkeen tapahtua."
4:2 Ja heti olin hengessä, ja katso, valtaistuin sijaitsi taivaassa ja valtaistuimella oli istuja,
4:3 ja istuja oli näöltään jaspis- ja sardionkiven kaltainen, ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, näöltään smaragdin kaltainen.
4:4 Ja valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta, ja niillä valtaistuimilla istui kaksikymmentä neljä vanhinta, pukeutuneina valkoisiin vaatteisiin, ja heillä oli päässään kultaiset seppeleet.
4:5 Ja valtaistuimesta lähtivät salamat ja äänet ja jylinät, ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulen lamppua, jotka ovat seitsemän Jumalan henkeä.
4:6 Ja valtaistuimen edessä oli kuin lasinen meri, kristallin kaltainen, ja valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä.
4:7 Ja ensimmäinen eläin oli leijonan näköinen, ja toinen eläin oli vasikan kaltainen, ja kolmannella eläimellä oli kuin ihmisen kasvot, ja neljäs eläin oli lentävän kotkan kaltainen.
4:8 Ja niillä neljällä eläimellä oli kullakin kuusi siipeä, ympäriltä ja sisältä täynnä silmiä, ja ne eivät saa lepoa päivällä eivätkä yöllä sanoessaan: "Pyhä, pyhä, pyhä, Herra Jumala, Kaikkivaltias, ollut ja oleva ja tuleva."
4:9 Ja kun eläimet antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen valtaistuimella istuvalle, aikakausiin aikakausien elävälle,
4:10 lankeavat kaksikymmentä neljä vanhinta valtaistuimella istuvan eteen ja kumartavat aikakausiin aikakausien elävää, ja kumartaen rukoilevat häntä, joka elää aina ja iäisesti ja heittävät seppeleensä valtaistuimen eteen sanoen:
4:11 "Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä loit kaiken, ja sinun tahtosi vuoksi ne ovat ja luotiin."

5:1 Ja näin oikealla valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, joka oli sisältä ja päältä täyteen kirjoitettu ja seitsemällä sinetillä suljettu.
5:2 Ja näin väkevän sanansaattajan julistavan suurella äänellä: "Kuka on arvollinen avaamaan kirjan ja murtamaan sen sinetit?"
5:3 Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla kyennyt avaamaan ja lukemaan kirjaa.

5:4 Ja minä itkin paljon, ettei ketään löydetty arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen.
5:5 Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke, katso, leijona Juudan sukukunnasta, Daavidin juuri, voitti avatakseen kirjan ja murtaakseen sen seitsemän sinettiä."
5:6 Ja näin, ja katso, keskellä valtaistuinta ja niitä neljää eläintä ja keskellä vanhimpia seisoi Karitsa, kuin teurastettu, sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt koko maahan.
5:7 Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä.
5:8 Ja kun se otti kirjan, niin neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, ja heillä jokaisella oli harppu, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsukkeita, jotka ovat pyhien rukoukset,
5:9 ja he lauloivat uutta laulua sanoen: "Olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut teurastettiin ja ostit meidät verelläsi Jumalalle jokaisesta heimosta ja kielestä ja kansasta ja kansakunnasta
5:10 ja teit meidät Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ja hallitsemme maan päällä."
5:11 Ja näin ja kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja eläinten ja vanhinten ympärillä, heidän lukunsa oli kymmenet tuhannet kymmenien tuhansien ja tuhannet tuhansien,
5:12 sanovan suurella äänellä: "Teurastettu karitsa on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen."
5:13 Ja jokaisen luodun, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä ja kaikkien niissä olevien kuulin sanovan: "Valtaistuimella istuvalle ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aikakausiin aikakausien."
5:14 Ja neljä eläintä sanoivat: "Aamen". Ja kaksikymmentäneljä vanhinta lankesivat ja palvoivat häntä, joka elää aikakausiin aikakausien.

6:1 Ja näin, kun Karitsa avasi yhden seitsemästä sinetistä. Ja kuulin yhden neljästä eläimestä sanovan kuin ukkosen jylinän äänellä: "Tule",
6:2 ja näin, katso, valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja sille annettiin seppele, ja se lähti voittaen ja jotta voittaisi.
6:3 Ja kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin toisen eläimen sanovan: "Tule", ja katso,
6:4 niin lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa rauha maasta, jotta ihmiset tappaisivat toisiaan, ja hänelle annettiin suuri miekka.
6:5 Ja kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen eläimen sanovan: "Tule!" Ja näin, ja katso, musta hevonen, ja sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka.
6:6 Ja minä kuulin kuin äänen neljän eläimen keskeltä sanovan: "Koiniks vehnää denarilla ja kolme koiniksia ohraa denarilla, ja öljyä ja viiniä älä

turmele."
6:7 Ja kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen eläimen äänen sanovan: "Tule!"
6:8 Ja minä näin, ja katso, vihertävä hevonen, ja sen selässä istuvan nimi oli Kuolema ja Haades seuraa hänen mukanaan, ja heille annettiin valta tappaa neljännes maasta miekalla ja nälällä ja kuolemalla maan petojen toimesta.
6:9 Ja kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin uhrialttarin alapuolella niiden sielut, jotka olivat tapetut Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli,
6:10 Ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Kuinka kauan sinä, pyhä ja totuudellinen valtias, siirrät tuomiosi ja jätät kostamatta meidän veremme maan päällä asuville?"
6:11 Ja heille jokaiselle annettiin valkoinen puku, ja heille sanottiin, että rauhoittuisivat pieneksi ajaksi, kunnes täyttyisi myös heidän kanssapalvelijoidensa ja veljiensä luku, jotka joutuvat tapettaviksi, kuten he.
6:12 Ja minä näin, kun Karitsa avasi kuudennen sinetin, ja tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi kuin karvainen säkki ja kuu tuli kuin vereksi,
6:13 ja taivaan tähdet putosivat maahan, aivan kuin viikunapuu pudottaa kesäviikunat, kun suuri tuuli sitä pudistaa,
6:14 ja taivas väistyi pois kuin kokoon käärittävä kirjakäärö, ja jokainen vuori ja saari siirtyi pois paikoiltaan.
6:15 Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja rikkaat ja upseerit ja mahtavat ja jokainen orja ja vapaa piiloutui luoliin ja vuorten kallioihin,
6:16 ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Kaatukaa meidän päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltaan, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta!
6:17 Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?"

7:1 Sen jälkeen näin neljän sanansaattajan seisovan maan neljällä kulmalla ja pitävän kiinni maan neljää tuulta, jotta tuuli ei puhaltaisi maan päälle eikä meren päälle eikä minkään puun päälle.
7:2 Ja näin toisen sanansaattajan nousseena auringon noususta ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta,
7:3 sanoen: "Älkää vahingoittako maata, älkää merta, älkää puita, ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijoiden otsiin."
7:4 Ja kuulin sinetöityjen lukumäärän: sata neljäkymmentä neljä tuhatta sinetöityä jokaisesta Israelin poikien sukukunnasta:
7:5 Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä, Ruubenin sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä, Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä,
7:6 Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä, Naftalin

sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä, Manassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä,
7:7 Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä, Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä, Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä,
7:8 Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä, Joosefin sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä, Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta sinetöityä.
7:9 Tämän jälkeen näin, ja katso, oli suuri joukko, jota kukaan ei kyennyt laskemaan, jokaisesta kansakunnasta ja heimosta ja kansasta ja kielestä, ja he seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä pukeutuneina valkoisiin pukuihin ja heillä oli palmut käsissään,
7:10 ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Pelastus on meidän valtaistuimella istuvalta Jumalalta ja Karitsalta."
7:11 Ja kaikki sanansaattajat seisoivat valtaistuimen ympärillä ja vanhinten ja neljän eläimen, ja lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja palvoivat Jumalaa,
7:12 sanoen: "Aamen, ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalalle aikakausiin aikakausien, aamen."
7:13 Ja yksi vanhimmista vastasi minulle sanoen: "Nämä valkoisiin pukuihin pukeutuneet, keitä he ovat ja mistä tulevat?"
7:14 Ja minä sanoin hänelle: "Herra, sinä tiedät." Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka tulevat suuresta ahdistuksesta, ja he pesivät pukunsa ja valkaisivat ne Karitsan veressä.
7:15 Sen vuoksi he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivin ja öin hänen temppelissään ja valtaistuimella istuva levittää teltan heidän päälleen.
7:16 He eivät ole enää nälissään eivätkä janoisia eikä heidän päälleen lankea aurinko eikä mikään paahde,
7:17 sillä Karitsa valtaistuimen keskellä paimentaa heitä ja ohjaa heidät elämän vesien lähteille ja Jumala pyyhkii jokaisen kyyneleen heidän silmistään."

8:1 Ja kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, tuli taivaassa hiljaisuus noin puoleksi tunniksi.
8:2 Ja näin seitsemän sanansaattajaa, jotka seisoivat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasuunaa.
8:3 Ja toinen sanansaattaja tuli ja asettui alttarille pitäen kultaista suitsukeastiaa, ja hänelle annettiin monia suitsukkeita laitettavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.
8:4 Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukousten kanssa sanansaattajan kädestä Jumalan eteen.
8:5 Ja sanansaattaja otti suitsukeastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle, ja siitä tulivat äänet ja jylinät ja salamat ja maanjäristys.

8:6 Ja seitsemän sanansaattajaa, joilla oli seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan pasuunoihin.
8:7 Ja ensimmäinen sanansaattaja puhalsi pasuunaan, ja tuli rakeita ja tulta verellä sekoitettuina, ja ne heitettiin maan päälle ja kolmannes maasta paloi ja kolmannes puista paloi, ja kaikki vihertävä ruoho paloi.
8:8 Ja toinen sanansaattaja puhalsi pasuunaan, ja kuin suuri vuori, tulessa palaen, heitettiin mereen ja kolmannes merestä muuttui vereksi.
8:9 Ja kolmannes sielun omistavista luoduista kuoli meressä, ja kolmannes laivoista upposi.
8:10 Ja kolmas sanansaattaja puhalsi pasuunaan, ja taivaalta putosi suuri tähti, palava kuin soihtu, ja se putosi kolmannekseen joista ja vesien lähteisiin.
8:11 Ja tähden nimeksi sanottiin Koiruoho, ja kolmannes vesistä tulee koiruohoksi, ja monet ihmisistä kuolivat vesistä, koska ne tulivat karvaiksi.
8:12 Ja neljäs sanansaattaja puhalsi pasuunaan, ja lyötiin kolmannesta auringosta ja kolmannesta kuusta ja kolmannesta tähdistä, jotta ne pimentyisivät kolmanneksen ja jotta päivä ei loistaisi kolmannekselta ja samoin yö.
8:13 Ja näin, ja kuulin yhden sanansaattajan lentävän keskitaivaalla sanoen suurella äänellä: "Voi, voi, voi maan päällä asuville muista pasuunoiden äänistä, jotka kolme jäljellä olevaa sanansaattajaa tulevat puhaltamaan pasuunoihin."

9:1 Ja viides enkeli puhalsi pasuunaan, ja näin taivaalta maan päälle pudonneen tähden, ja sille annettiin syvyyden kaivon avain.
9:2 Ja se avasi syvyyden kaivon, ja kaivosta nousi savu, kuin suuren uunin savu, ja kaivon savu pimensi auringon ja ilman.
9:3 Ja savusta lähtivät heinäsirkat maan päälle, ja niille annettiin valta, kuten maan skorpioneilla on valta,
9:4 ja niille puhuttiin, että ne eivät saa vahingoittaa maan ruohoa eikä mitään vihertävää eikä yhtään puuta, vaan ainoastaan ihmisiä, joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan.
9:5 Ja niille annettiin valta vaivata heitä viisi kuukautta, vaan ei tappaa heitä, ja ne vaivasivat, kuten vaivaa skorpioni, kun se pistää ihmistä.
9:6 Ja niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa eivätkä sitä löydä, he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.
9:7 Ja heinäsirkat olivat sotaan varustettujen hevosten kaltaisia, ja heidän päässään oli kuin seppeleet, kullan kaltaiset, ja niiden kasvot olivat kuin ihmisten kasvot,
9:8 ja niiden hiukset olivat kuin naisten hiukset ja niiden hampaat olivat kuin leijonan hampaat.
9:9 Ja niillä oli haarniskat kuin rautahaarniskat ja niiden siipien ääni oli kuin vaunujen, monien hevosten juostessa taisteluun.
9:10 Ja niillä oli skorpionien kaltaiset pyrstöt ja pistimet, ja niiden pyrstöissä oli valta vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

9:11 Ja niillä oli kuninkaana syvyyden sanansaattaja, jonka nimi hepreaksi on Abaddon ja kreikaksi Apollyon.
9:12 Ensimmäinen "voi" meni, katso, tulee vielä kaksi "voita" tämän jälkeen.
9:13 Ja kuudes sanansaattaja puhalsi pasuunaan, ja kuulin yhden äänen kultaisen alttarin neljästä sarvesta, Jumalan edestä
9:14 sanovan kuudennelle sanansaattajalle, jolla oli pasuuna: "Irrota neljä sidottua sanansaattajaa, jotka ovat suuren Eufrat-virran varrella."
9:15 Silloin irrotettiin neljä sanansaattajaa, jotka tunnilleen ja päivälleen ja kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmanneksen ihmisistä.
9:16 Ja sotajoukkojen lukumäärä oli kaksikymmentä tuhatta kertaa kymmenen tuhatta, ja kuulin niiden lukumäärän.
9:17 Ja täten näyssä näin hevoset ja niiden selässä istujat: ratsastajilla oli tulipunaiset ja tummansinertävät ja rikinkeltaiset haarniskat, ja hevosten päät olivat kuin leijonien päät, ja niiden suusta lähti tulta ja savua ja rikinkäryä.
9:18 Näistä kolmesta vitsauksesta kuoli kolmannes ihmisistä, tulesta ja savusta ja rikinkärystä, jotka lähtivät niiden suusta.
9:19 Sillä hevosten valta on niiden suussa ja niiden hännässä, sillä niiden hännät olivat käärmeiden kaltaisia ja niissä oli päät, joilla ne vahingoittavat.
9:20 Ja jäljelle jääneet ihmiset, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät kääntyneet käsiensä teoista, että olisivat lakanneet kumartamasta riivaajia ja kultaisia ja hopeaisia ja kuparisia ja kivisiä ja puisia epäjumalankuvia, jotka eivät voi nähdä eikä kuulla eikä kävellä,
9:21 ja he eivät kääntyneet murhistaan eikä myrkynsekoittamisistaan eikä haureudestaan eikä varkauksistaan.

10:1 Ja näin toisen, väkevän sanansaattajan tulevan alas taivaasta pukeutuneena pilveen ja sateenkaari oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, ja hänen jalkansa kuin tuliset pylväät,
10:2 ja hänen kädessään oli avattu, pieni kirjakäärö, ja hän laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle
10:3 ja huusi suurella äänellä, kuten leijona karjuu, ja kun hän huusi, puhuivat seitsemän ukkosenjylinää kukin omilla äänillään.
10:4 Ja kun seitsemän ukkosenjylinää puhui äänillään, olin kirjoittamaisillani, mutta kuulin äänen taivaasta sanovan: "Sinetöi, mitä seitsemän ukkosenjylinää puhuivat ja älä sitä kirjoita."
10:5 Ja sanansaattaja, jonka näin seisovan meren päällä ja maan päällä, nosti oikean kätensä taivaalle
10:6 ja vannoi hänen kauttaan, joka elää aikakausiin aikakausien ja joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, että enää ei tule aikaa,

10:7 vaan seitsemännen sanansaattajan päivinä, kun hän valmistautuu puhaltamaan pasuunaan, täyttyy Jumalan salaisuus, kuten hän julisti palvelijoilleen profeetoille.
10:8 Ja äänen, jonka olin kuullut taivaasta, kuulin taas puhuvan minulle ja sanovan: "Mene ja ota pieni avattu kirjakäärö meren ja maan päällä seisovan sanansaattajan kädessä."
10:9 Ja menin sanansaattajan luo sanoen hänelle: ”Anna minulle kirjakäärö.” Ja hän sanoi minulle: "Ota ja syö se ja se karvastelee vatsassasi, mutta suussasi se on makea kuin hunaja."
10:10 Niin minä otin kirjakäärön sanansaattajan kädestä ja söin sen, se oli suussani makea kuin hunaja, ja kun söin sen, vatsaani karvasteli.
10:11 Ja minulle sanottiin: "Sinun pitää taas profetoida kansoista ja kansakunnista ja kielistä ja monista kuninkaista."

11:1 Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko sanoen: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja siinä palvovat,
11:2 ja temppelin sisäpuolella oleva etupiha jätä pois äläkä sitä mittaa, sillä se annettiin pakanoille ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta.
11:3 Ja annan kahden todistajani profetoida tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää säkkeihin pukeutuneina."
11:4 He ovat kaksi öljypuuta ja kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Jumalan edessä.
11:5 Ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, lähtee tuli heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa, ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, siten hänen pitää kuolla.
11:6 Heillä on valta sulkea taivas, ettei sataisi heidän profetoimisensa päivinä, ja heillä on valta vesiin muuttaakseen ne vereksi, ja valta lyödä maata jokaisella vaivalla aina, kun vain tahtovat.
11:7 Ja kun he ovat päättäneet todistamisensa, niin syvyydestä nouseva peto valmistaa taistelun heidän kanssaan ja voittaa heidät ja tappaa heidät.
11:8 Ja heidän ruumiinsa ovat suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi, missä myös meidän Herramme ristiinnaulittiin.
11:9 Ja ihmiset kansoista ja heimoista ja kansakunnista ja kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää, eivätkä salli laittaa heitä hautoihin.
11:10 Ja maan päällä asuvat iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen, sillä nämä kaksi profeettaa vaivasivat maan päällä asuvia.
11:11 Ja niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki ja he nousivat jaloilleen, ja suuri pelko lankesi heidät näkevien päälle.
11:12 Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan: "Nouskaa tänne!" Ja

he nousivat taivaaseen pilvessä ja heidän vihollisensa näkivät heidät.
11:13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys ja kymmenes osa kaupungista sortui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmisnimeä, ja loput kauhistuivat ja antoivat taivaan Jumalalle kunnian.
11:14 Toinen "voi" meni, katso, kolmas "voi" tulee pian.
11:15 Ja seitsemäs sanansaattaja puhalsi pasuunaan, ja taivaassa kuului suuria ääniä sanoen: "Maailman kuninkuus tuli meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen, ja hän hallitsee aikakausiin aikakausien."
11:16 Ja kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, lankesivat kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa
11:17 sanoen: "Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, oleva ja ollut ja tuleva, että olet tarttunut suureen voimaasi ja ryhdyit hallitsemaan.
11:18 Ja pakanakansat suuttuivat, ja sinun vihasi tuli, ja kuolleiden on aika saada tuomio, ja antaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja sinun nimeäsi pelkääville, pienille ja suurille, ja turmella maata turmelevat."
11:19 Ja Jumalan temppeli taivaassa avautui, ja hänen liittonsa arkku näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamia ja ääniä ja jylinää ja maanjäristys ja suuria rakeita.

12:1 Ja suuri merkki näkyi taivaassa, nainen pukeutuneena aurinkoon ja kuu jalkojensa alla, ja hänen päässään oli seppeleenä kaksitoista tähteä
12:2 ja ollen raskaana huutaa synnytyskivuissa ja tuskaisena synnyttää.
12:3 Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja katso, tulipunainen suuri lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päiden päällä oli seitsemän kruunua,
12:4 ja sen pyrstö pyyhkäisi kolmanneksen taivaan tähdistä ja heitti ne maan päälle. Ja lohikäärme seisoi synnyttämässä olevan naisen edessä, että kun tämä synnyttäisi, söisi hänen lapsensa.
12:5 Ja hän synnytti pojan, miespuolisen, joka on paimentava kaikkia kansakuntia rautaisella valtikalla, ja hänen lapsensa tempaistiin Jumalan luo ja hänen valtaistuimensa luo.
12:6 Ja nainen pakeni autiomaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä ruokittaisiin siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.
12:7 Ja taivaassa tuli taistelu, Mikael ja hänen sanansaattajansa taistelivat lohikäärmettä vastaan, ja lohikäärme ja hänen sanansaattajansa taistelivat
12:8 eivätkä voittaneet, eikä heille enää löytynyt paikkaa taivaassa.
12:9 Ja suuri lohikäärme, muinainen käärme, perkeleeksi ja saatanaksi kutsuttu, kaiken maanpiirin eksyttäjä, heitettiin maan päälle ja hänen sanansaattajansa heitettiin hänen kanssaan.
12:10 Ja kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt tuli pelastus ja voima ja meidän Jumalamme kuningaskunta ja hänen Voideltunsa valta,

sillä meidän veljiemme syyttäjä heitettiin alas, Jumalan edessä heitä päivät ja yöt syyttänyt.
12:11 Ja he voittivat hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta eivätkä sieluaan rakastaneet kuolemaan asti.
12:12 Tämän vuoksi riemuitkaa taivaat ja niissä majailevat. 'Voi' maassa asuville ja meressä, sillä perkele astui alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa tietäessään, että omistaa vähän aikaa."
12:13 Ja kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, vainosi se naista, joka synnytti miespuolisen jälkeläisen.
12:14 Ja naiselle annettiin suuren kotkan kaksi siipeä, jotta lentäisi autiomaahan paikkaansa, jossa häntä ruokitaan aika ja ajat ja puoli aikaa poissa käärmeen kasvoilta.
12:15 Ja käärme syöksi kidastaan naisen perään vettä kuin virran, saattaakseen hänet virran vietäväksi.
12:16 Ja maa auttoi vaimoa, maa avasi suunsa ja joi virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastaan.
12:17 Ja lohikäärme vihastui naiseen ja lähti tekemään taistelun hänen muun siemenensä kanssa, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.
12:18 Ja seisahduin meren hiekalle.

13:1 Ja näin merestä nousevan pedon, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja sarvien päällä oli kymmenen kruunua, ja sen päiden päällä oli pilkkaava nimi.
13:2 Ja peto, jonka näin, oli leopardin kaltainen ja sen jalat olivat kuin karhun ja suu kuin leijonan suu, ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.
13:3 Ja näin yhden sen päistä olevan kuin kuolettavasti tapetun, mutta sen kuoleman haava parantui, ja koko maa seurasi ihmetellen petoa.
13:4 Ja he palvoivat lohikäärmettä, joka antoi vallan pedolle, ja palvoivat petoa sanoen: "Kuka on pedon kaltainen? Ja kuka voi taistella hänen kanssaan?"
13:5 Ja hänelle annettiin suu puhua suuria ja pilkkaamaan, ja sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta.
13:6 Ja se avasi suunsa Jumalaa pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeään ja hänen majaansa ja taivaassa majailevia.
13:7 Ja sen annettiin tehdä taistelu pyhien kanssa ja voittaa heidät, ja sille annettiin valta jokaisen heimon ja kansakunnan ja kielen ylitse.
13:8 Ja sitä palvovat kaikki maan päällä asuvat, jokainen, joiden nimet eivät ole kirjoitetut teurastetun Karitsan elämänkirjaan maailman luomisesta.
13:9 Jos jollakin on korva, kuulkoon.
13:10 Jos joku vie vankeuteen, vankeuteen joutuu. Jos joku miekalla tappaa, hänen pitää tulla miekalla tapetuksi. Tässä on pyhien kestävyys ja usko.

13:11 Ja näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea, karitsan sarvien kaltaisia, ja se puhui kuin lohikäärme.
13:12 Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvat kumartamaan ensimmäistä petoa, jonka kuoleman haava parantui,
13:13 ja se tekee suuria merkkejä, niin että saa myös tulen taivaasta lankeamaan maahan ihmisten edessä.
13:14 Ja se eksyttää maan päällä asuvat merkeillä, joita sen annettiin tehdä pedon edessä, sanoen maan päällä asuville, että tekevät kuvan pedolle, jolla oli miekan haava ja joka virkosi.
13:15 Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, jotta pedon kuva myös puhuisi ja tekisi sen, että kaikki, jotka eivät palvo pedon kuvaa, tapettaisiin.
13:16 Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa,
13:17 ettei kukaan voisi ostaa eikä myydä, paitsi merkin omistavat tai pedon nimen tai hänen nimensä luvun.
13:18 Tässä on viisaus. Ymmärrystä omistava laskekoon pedon luvun, sillä luku on ihmisen, ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

14:1 Ja näin, ja katso, Karitsa seisoi Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan on kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi.
14:2 Ja kuulin äänen taivaasta kuin vesien paljouden pauhinan ja kuin suuren ukkosenjylinän, ja kuulin äänen kuin harpunsoittajien soittaessa harppujaan.
14:3 Ja he laulavat kuin uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän eläimen ja vanhinten edessä, eikä kukaan voinut oppia laulua, paitsi sata neljäkymmentä neljä tuhatta maasta ostettua.
14:4 Nämä ovat ne, jotka eivät ole naisten kanssa saastuneet, sillä he ovat neitsyitä, ja he seuraavat Karitsaa, minne hän vain menee. Nämä ostettiin ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle,
14:5 eikä heidän suustaan ole löydetty kavaluutta, sillä he ovat nuhteettomia Jumalan valtaistuimen edessä.
14:6 Ja näin keskitaivaalla lentävän toisen sanansaattajan, jolla oli iäinen ilosanoma julistettavaksi maan päällä asuville ja jokaiselle kansakunnalle ja heimolle ja kielelle ja kansalle.
14:7 Ja hän sanoi suurella äänellä: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa aika on tullut ja palvokaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vesien lähteet."
14:8 Ja toinen sanansaattaja seurasi sanoen: "Babylon sortui, suuri kaupunki, joka huoruutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat."
14:9 Ja kolmas sanansaattaja seurasi heitä sanoen suurella äänellä: "Jos joku palvoo petoa ja hänen kuvaansa ja ottaa hänen merkkinsä otsalle tai käteensä,

14:10 niin myös hän juo Jumalan vihan viiniä, sekoitettuna laimentamattomasti hänen vihansa maljaan, ja häntä piinataan tulella ja tulikivellä pyhien sanansaattajien edessä ja Karitsan edessä,
14:11 ja heidän tuskansa savu kohoaa aikakausiin aikakausien, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, jotka palvovat petoa ja sen kuvaa ja jotka ottavat sen nimen merkin.
14:12 Tässä on pyhien kestävyys, tässä he pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.
14:13 Ja kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: "Kirjoita: 'Autuaita ovat tästedes Herrassa kuolleet.' Kyllä, sanoo Henki, jotta saisivat levon vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heidän kanssaan."
14:14 Ja näin, ja katso, valkoinen pilvi ja pilven päällä istuva oli Ihmisen Pojan kaltainen, päässään kultainen seppele ja kädessään terävä sirppi.
14:15 Ja toinen sanansaattaja lähti temppelistä huutaen suurella äänellä pilvellä istuvalle: "Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä sinulle tuli aika leikata, sillä maan sato kuivettui."
14:16 Ja pilven päällä istuva heitti sirppinsä maahan ja maa puitiin.
14:17 Ja taivaan temppelistä lähti toinen sanansaattaja ja hänellä oli myös terävä sirppi.
14:18 Ja toinen sanansaattaja lähti alttarilta omistaen vallan yli tulen ja kutsui suurella äänellä terävän sirpin omistajaa sanoen: "Lähetä terävä sirppisi ja kokoa maan viinipuun tertut, sillä sen rypäleet kypsyivät."
14:19 Ja sanansaattaja heitti sirppinsä maahan ja korjasi maan viinipuun ja heitti Jumalan vihan suureen kuurnaan.
14:20 Ja kuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta lähti verta hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan stadionin päähän.

15:1 Ja näin taivaassa toisen suuren ja ihmeellisen merkin, seitsemän sanansaattajaa, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä täyttyi Jumalan viha.
15:2 Ja näin kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja pedosta voiton saaneet ja sen kuvasta ja sen merkistä, sen nimen luvusta, seisomassa lasisella merellä omistaen Jumalan harput.
15:3 Ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, laulua ja Karitsan laulua, sanoen: "Suuria ja ihmeellisiä ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias, oikeamieliset ja totuudelliset ovat sinun tiesi, pyhien kuningas.
15:4 Kuka ei pelkäisi sinua, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet Pyhä, ja kaikki kansakunnat tulevat ja palvovat sinun edessäsi, koska sinun oikeudenmukaiset tuomiosi tulivat julki."
15:5 Ja näiden jälkeen näin, ja katso, todistuksen majan temppeli taivaassa avautui
15:6 ja seitsemän sanansaattajaa, joilla oli seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä, pukeutuneina puhtaaseen ja loistavaan pellavaan ja rinnuksilta vyötettyinä kultaisiin vöihin.

15:7 Ja yksi neljästä eläimestä antoi seitsemälle sanansaattajalle seitsemän kultaista maljaa täynnä Jumalan, aikakausiin aikakausien elävän, vihaa.
15:8 Ja temppeli täyttyi savulla Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastaan, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennen kuin täyttyisivät seitsemän sanansaattajan seitsemän vitsausta.

16:1 Ja kuulin suuren äänen temppelistä sanovan seitsemälle sanansaattajalle: "Menkää ja vuodattakaa seitsemän Jumalan vihan maljaa maahan."
16:2 Ja ensimmäinen lähti ja vuodatti maljansa maan päälle, ja tuli pahoja ja ilkeitä paiseita ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka palvoivat sen kuvaa.
16:3 Ja toinen sanansaattaja vuodatti maljansa mereen, ja se tuli kuin kuolleen vereksi ja jokainen meressä elävä sielu kuoli.
16:4 Ja kolmas sanansaattaja vuodatti maljansa jokiin ja vesien lähteisiin, ja ne tulivat vereksi.
16:5 Ja kuulin vesien enkelin sanovan: "Olet oikeudenmukainen, Herra, oleva ja ollut ja Pyhä, että nämä tuomitsit,
16:6 sillä pyhien ja profeettojen verta he vuodattivat, ja verta annoit heidän juoda, sillä sen he ovat ansainneet."
16:7 Ja kuulin toisen alttarilta sanovan: "Kyllä, Herra Jumala, Kaikkivaltias, totuudelliset ja oikeudenmukaiset ovat sinun tuomiosi."
16:8 Ja neljäs sanansaattaja vuodatti maljansa aurinkoon, ja sen annettiin paahtaa ihmisiä tulella,
16:9 Ja ihmiset paahtuivat suurella paahteella ja pilkkasivat Jumalan nimeä, vallan omistavaa yli näiden vitsauksien, ja he eivät kääntyneet antamaan hänelle kunniaa.
16:10 Ja viides sanansaattaja vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimentyi, ja he pureskelivat kieliään tuskasta
16:11 ja pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskistaan ja paiseistaan eivätkä kääntyneet teoistaan.
16:12 Ja kuudes sanansaattaja vuodatti maljansa suureen Eufrat-virtaan, ja sen vesi kuivui, jotta valmistuisi tieksi auringon nousun kuninkaille.
16:13 Ja näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista, sammakoiden kaltaista henkeä,
16:14 sillä ne ovat riivaajien henkiä, jotka tekevät merkkejä, ja ne lähtevät maan ja kaiken maanpiirin kuninkaiden luo kokoamaan heidät taisteluun Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä.
16:15 Katso, tulen kuin varas. Autuas on valvova ja vaatteensa säilyttävä, jotta ei kulkisi alasti eikä hänen häpeänsä näkyisi.
16:16 Ja ne kokosivat heidät paikkaan, jota hepreaksi kutsutaan nimellä Harmagedon.
16:17 Ja seitsemäs sanansaattaja vuodatti maljansa ilmaan, ja taivaan temppelistä, valtaistuimelta, lähti suuri ääni, sanoen: "Se on tapahtunut."

16:18 Ja tulivat äänet ja jylinät ja salamat, ja tapahtui suuri maanjäristys eikä niin suurta maanjäristystä ole ollut siitä lähtien, kun ihmiset tulivat maan päälle.
16:19 Ja suuri kaupunki meni kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit kaatuivat, ja suuri Babylon muistui Jumalan edessä sille annetusta Jumalan kiivauden vihan viinistä.
16:20 Ja jokainen saari pakeni ja vuoria ei löytynyt.
16:21 Ja suuria rakeita, kuin talentin painoisia, satoi taivaasta ihmisten päälle, ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa raesateen vitsauksen vuoksi, sillä se vitsaus oli kovin suuri.

17:1 Ja tuli yksi seitsemästä sanansaattajasta, joilla oli seitsemän maljaa, ja puhui minulle sanoen: "Tule, minä näytän sinulle suuren huoran tuomion, paljojen vesien päällä istuvan,
17:2 jonka kanssa maan kuninkaat huorasivat ja maan asukkaat juopuivat hänen huoruutensa viinistä."
17:3 Ja hän vei minut hengessä autiomaahan, ja näin naisen istuvan tulipunaisen pedon päällä, peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.
17:4 Ja nainen oli pukeutunut purppuraan ja tulipunaiseen ja kullattu kullalla ja kalliilla kivillä ja helmillä, pitäen kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä iljetyksiä ja hänen huoruutensa saastaisuuksia.
17:5 Ja hänen otsalleen oli kirjoitettu nimi: "Salaisuus, suuri Babylon, maan huorien ja inhottavuuksien äiti."
17:6 Ja näin naisen juopuneen pyhien verestä ja Jeesuksen todistajien verestä, ja sen nähtyäni ihmettelin suurella ihmettelyllä.
17:7 Ja sanansaattaja sanoi minulle: "Miksi ihmettelit? Minä sanon sinulle naisen salaisuuden ja pedon salaisuuden, joka häntä kantaa ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.
17:8 Peto, jonka näit, oli, ja ei enää ole, ja se on nouseva syvyydestä ja menee tuhoon, ja ne maan päällä asuvat, joiden nimet eivät ole kirjoitetut maailman perustamisesta elämän kirjaan, hämmästelevät, kun näkevät pedon, joka oli ja ei enää ole, vaikka se on.
17:9 Tässä on ymmärrys viisauden omistavalle: Seitsemän päätä ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu.
17:10 Ja kuninkaita on seitsemän, viisi kaatui, yksi on, toinen samanlainen ei ole vielä tullut, ja kun hän tulee, hänen pitää pysyä hetken.
17:11 Ja peto, joka oli ja ei enää ole, on itse kahdeksas, ja on yksi noista seitsemästä, ja menee tuhoon.
17:12 Ja kymmenen sarvea, jotka näit, on kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet valtakuntaa, vaan he saavat vallan kuin kuninkaat yhdeksi hetkeksi pedon kanssa.
17:13 Näillä on yksi mieli ja he antavat voimansa ja valtansa pedolle.
17:14 Nämä taistelevat Karitsan kanssa ja Karitsa voittaa heidät, sillä hän on Herra herrojen ja kuningas kuninkaiden, ja kutsutut ja valitut ja

uskolliset voittavat hänen kanssaan."
17:15 Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka näit, missä huora istuu, ovat joukkoja ja kansakuntia ja kieliä.
17:16 Ja kymmenen sarvea, jotka näit pedon päällä, ne vihaavat huoraa ja tekevät hänestä autioitetun ja alastoman ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa.
17:17 Sillä Jumala antoi heidän sydämiinsä sen, että he tekevät hänen tahtonsa ja että heillä on yksi mieli, ja he antavat valtakuntansa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät.
17:18 Ja nainen, jonka näit, on suuri kaupunki, joka omistaa kuninkuuden yli maan kuninkaiden."

18:1 Ja näiden jälkeen näin toisen sanansaattajan tulevan alas taivaasta, omistaen suuren vallan, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.
18:2 Ja hän huusi voimakkaalla äänellä sanoen: "Kaatui, kaatui suuri Babylon ja tuli riivaajien asuinsijaksi ja jokaisen saastaisten hengen vartijaksi ja jokaisen saastaisen, vihatun linnun vartijaksi,
18:3 sillä hänen huoruutensa vihan viinistä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaat hänen kanssaan huorasivat, ja maan kauppiaat rikastuivat hänen hekumansa voimasta."
18:4 Ja kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää minun kansani hänestä, jotta ette tulisi osallisiksi hänen harhaan menoihinsa ja jotta ette saisi hänen vitsauksiaan.
18:5 Sillä häntä seurasivat harhaan menot taivaaseen asti ja Jumala muisti hänen vääryytensä.
18:6 Antakaa hänelle, kuten hän myös teille antoi, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan maljaan, johon sekoitti, ja sekoittakaa hänelle kaksinkertaisesti.
18:7 Niin paljon kuin hän hankki itselleen kunniaa ja hekumoi, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua, sillä hän sanoo sydämessään: 'Istun kuningattarena enkä ole leski, ja en surua näe'.
18:8 Sen vuoksi yhtenä päivänä tulevat hänen vitsauksensa, kuolema ja suru ja nälkä, ja hänet tulessa poltetaan, sillä väkevä on Herra Jumala, hänet tuominnut."
18:9 Ja maan kuninkaat, jotka hänen kanssaan ovat huoranneet ja hekumoineet, itkevät ja valittavat häntä, kun näkevät hänen palamisensa savun,
18:10 he seisovat kauempana kauhistuneina hänen vaivastaan sanoen: "Voi, voi suuri kaupunki, Babylon, sinä vahva kaupunki, sillä yhdessä hetkessä tuli sinun tuomiosi."
18:11 Ja maan kauppiaat itkevät ja valittavat häntä, sillä heidän lastiaan ei kukaan enää osta,
18:12 lastia kultaa ja hopeaa ja kallista kiveä ja helmiä ja hienoa liinavaatetta ja purppuraa ja silkkiä ja helakanpunaa ja kaikkea tuijapuuta ja kaikenlaista norsunluista esinettä ja kaikenlaisia esineitä kalleimmasta

puusta ja kuparista ja raudasta ja marmorista,
18:13 ja kanelia ja hiusvoiteita ja suitsukkeita ja tuoksuvaa öljyä ja suitsutuspihkaa ja viiniä ja öljyä ja vehnäjauhoja ja viljaa ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja ruumiita ja ihmisten sieluja.
18:14 Ja sinun sielusi himon syyshedelmä ja kaikki herkut ja komeudet katosivat sinulta, ja et niitä enää löydä.
18:15 Niistä rikastuneet kauppiaat seisovat kauempana peloissaan hänen vaivansa vuoksi, itkien ja valittaen
18:16 ja sanovat: "Voi, voi suuri kaupunki, puettu pellavaan ja purppuraan ja helakanpunaan ja kullattu kullalla ja kalliilla kivillä ja helmillä,
18:17 sillä yhdessä hetkessä autioitui sellainen rikkaus." Ja jokainen laivuri ja rannikkopurjehtija ja merimiehet ja kaikki, jotka merellä työskentelevät, seisoivat kauempana
18:18 ja huusivat katsellessaan hänen palamisensa savua, sanoen: "Mikä on tämän suuren kaupungin kaltainen?"
18:19 Ja he heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat itkien ja valittaen, sanoen: "Voi, voi suuri kaupunki, jonka kallisarvoisuudesta rikastuivat kaikki laivoja merellä omistavat, miten se yhdessä hetkessä autioitui."
18:20 Riemuitse hänestä taivas ja pyhät ja apostolit ja profeetat, sillä Jumala tuomitsi teidän tuomionne hänelle.
18:21 Ja yksi voimakas sanansaattaja otti kiven, kuin suuren myllynkiven, ja heitti sen mereen sanoen: "Näin kiivaasti heitetään Babylon, suuri kaupunki eikä sitä enää löydy."
18:22 Ja harpunsoittajien ja muusikoiden ja huilunsoittajien ja torvensoittajien ääntä ei enää kuulla sinusta, ja ketään minkään ammatin käsityöläistä ei enää löydetä sinusta eikä myllyn ääntä kuulla enää sinussa,
18:23 ei loista sinussa enää lampun valo, ja sulhasen ja morsiamen ääntä ei enää kuulla sinussa, sillä sinun kauppiaasi olivat maan mahtavia, ja sinun myrkynsekoituksillasi eksytettiin kaikki kansat,
18:24 ja hänestä löydettiin profeettojen ja pyhien ja kaikkien maan päällä tapettujen veri.

19:1 Ja näiden jälkeen kuulin kuin kansan paljouden suuren äänen taivaassa sanovan: "Halleluja, pelastus ja kirkkaus ja kunnia ja voima Herralle, meidän Jumalamme,
19:2 sillä totuudelliset ja oikeudenmukaiset ovat hänen tuomionsa, sillä hän tuomitsi suuren porton, joka turmeli maan huoruudessaan, ja kosti hänen palvelijoidensa veren kädestään."
19:3 Ja he sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Ja hänen savunsa nousee aikakausiin aikakausien.
19:4 Ja kaksikymmentä neljä vanhinta ja neljä eläintä lankesivat maahan ja palvoivat valtaistuimella istuvaa, sanoen: "Aamen, halleluja!"
19:5 Ja valtaistuimelta lähti ääni sanoen: "Ylistäkää meidän Jumalaamme,

kaikki hänen palvelijansa ja häntä pelkäävät, pienet ja suuret."
19:6 Ja kuulin kuin suuren väkijoukon äänen ja kuin vesien paljouden äänen ja kuin mahtavien ukkosen jylinöiden äänen sanovan: "Halleluja, sillä Herra otti kuninkuuden, meidän Jumala, Kaikkivaltias.
19:7 Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät tulivat ja hänen vaimonsa valmisti itsensä.
19:8 Ja hänen annettiin pukeutua puhtaaseen ja hohtavaan pellavavaatteeseen, sillä pellavavaate on pyhien oikeamieliset teot."
19:9 Ja hän sanoo minulle: "Kirjoita: Autuaita ovat Karitsan häiden päivälliselle kutsutut" Ja hän sanoo minulle: "Nämä todet sanat ovat Jumalan."
19:10 Ja lankesin hänen jalkojensa eteen palvomaan häntä ja hän sanoo minulle: "Katso, ettet, olen sinun kanssapalvelijasi ja sinun veljiesi, joilla on Jeesuksen todistus. Palvo Jumalaa, sillä Jeesuksen todistus on profetian henki."
19:11 Ja näin taivaan avattuna, ja katso, valkoinen hevonen ja sen selässä istuvaa kutsutaan uskolliseksi ja totuudelliseksi, ja hän tuomitsee ja taistelee oikeamielisyydessä,
19:12 ja hänen silmänsä ovat tulen liekki, ja hänen päänsä päällä on monia kruunuja, omistaen kirjoitetun nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän,
19:13 ja hän on pukeutunut vereen kastettuun vaatteeseen, ja häntä kutsutaan nimellä: Jumalan Sana.
19:14 Ja taivaassa sotajoukot seurasivat häntä valkoisilla hevosilla puettuina valkoiseen ja puhtaaseen pellavavaatteeseen.
19:15 Ja hänen suustaan lähtee terävä miekka, että hän sillä löisi kansoja, ja hän paimentaa heitä rautaisella valtikalla, ja hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan.
19:16 Ja vaatteessaan ja kupeellaan on kirjoitettuna nimi: "Kuningas kuninkaiden ja Herra herrojen."
19:17 Ja näin sanansaattajan seisovan auringossa ja hän huusi suurella äänellä kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa ja kokoontukaa suuren Jumalan päivälliselle
19:18 syömään kuninkaiden lihoja ja sotapäälliköiden lihoja ja mahtavien lihoja, ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihoja ja kaikkien vapaiden ja orjien lihoja, pienten ja suurten."
19:19 Ja näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina taistellakseen hevosen selässä istuvaa vastaan ja hänen sotajoukkoaan vastaan.
19:20 Ja peto otettiin kiinni ja sen kanssa valheprofeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmeitä, joilla se oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin ja ne, jotka olivat sen kuvaa palvoneet, ne kaksi heitettiin elävinä tuliseen järveen, joka palaa tulikiveä.
19:21 Ja muut tapettiin hevosen selässä istuvan miekasta, joka tulee hänen suustaan, ja kaikki linnut ravittiin heidän lihoistaan.

20:1 Ja näin sanansaattajan astuvan taivaasta, kädessään syvyyden avain ja suuri kahle.
20:2 Ja hän tarttui lohikäärmeeseen, vanhaan käärmeeseen, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi
20:3 ja heitti hänet syvyyteen ja sulki hänet ja sinetöi hänen yläpuoleltaan, ettei hän enää eksyttäisi pakanakansoja, kunnes tuhat vuotta täyttyisi ja niiden jälkeen pitää hänet irrottaa vähäksi aikaa.
20:4 Ja näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta, ja näin niiden sielut, jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eivätkä käteensä, ja he virkosivat ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta,
20:5 mutta muut kuolleet eivät vironneet, kunnes tuhat vuotta täyttyisi. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.
20:6 Autuas ja pyhä, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemisessa, toisella kuolemalla ei ole valtaa heidän ylitseen, vaan he tulevat Jumalan ja Kristuksen papeiksi ja hallitsevat hänen kanssaan kuninkaina tuhat vuotta.
20:7 Ja kun tuhat vuotta on täyttynyt, irrotetaan saatana vankilastaan
20:8 ja hän lähtee eksyttämään pakanakansoja maan neljällä kulmalla, Googia ja Maagogia, kootakseen heidät sotaan, ja niiden lukumäärä on kuin meren hiekka.
20:9 Ja he nousivat yli maan avaran pinnan ja piirittivät pyhien sotaleirin ja rakastetun kaupungin, ja Jumalalta taivaasta lankesi tuli alas ja kulutti heidät.
20:10 Ja perkele, heidän eksyttäjänsä, heitetään tulen ja tulikiven järveen, missä ovat myös peto ja valheprofeetta, ja heitä piinataan yöt päivät, aikakausiin aikakausien.
20:11 Ja näin suuren, valkoisen valtaistuimen ja sillä istuvan, jonka kasvoilta pakeni maa ja taivas, eikä niille löydetty paikkaa.
20:12 Ja näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa Jumalan edessä, ja kirjat avattiin ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin kirjoihin kirjoitetuista, tekojensa mukaan.
20:13 Ja meri antoi siinä kuolleet ja Kuolema ja Haades antoivat niissä kuolleet, ja jokainen tuomittiin, tekojensa mukaan.
20:14 Ja Kuolema ja Haades heitettiin tuliseen järveen, tämä on toinen kuolema.
20:15 Ja ketä ei löydetty elämän kirjaan kirjoitetuksi, se heitettiin tuliseen järveen.

21:1 Ja näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa katosivat, merta ei enää ole.
21:2 Ja minä, Johannes, näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin laskeutuvan taivaasta Jumalan luota, valmistettuna kuin morsian,

miehelleen kaunistetun.
21:3 Ja kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten kanssa, ja hän asuu heidän kanssaan, heidän Jumala.
21:4 Ja Jumala pyyhkii jokaisen kyynelen heidän silmistään, ja kuolemaa ei enää tule eikä murhetta eikä parkua eikä tuskaa tule enää, sillä ensimmäiset katosivat."
21:5 Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi teen kaiken." Ja hän sanoi: "Kirjoita, että nämä sanat ovat tosia ja luotettavia."
21:6 Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.
21:7 Voittaja perii tämän kaiken ja minä tulen hänelle Jumalaksi ja hänestä tulee minulle poika.
21:8 Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorien ja velhojen ja epäjumalanpalvelijoiden ja kaikkien valehtelijoiden osa on tulta ja tulikiveä palavassa järvessä, mikä on toinen kuolema."
21:9 Ja minun luokseni tuli yksi seitsemästä sanansaattajasta, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja hän puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon."
21:10 Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle suuren kaupungin, pyhän Jerusalemin, joka laskeutui taivaasta Jumalan luota,
21:11 ja siinä oli Jumalan kirkkaus ja sen hohde oli kalleimman kiven kaltainen, kuin kristallinkirkkaan jaspiskiven.
21:12 Siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista sanansaattajaa, ja niihin oli kirjoitettu nimiä, jotka ovat Israelin poikien kahdentoista heimon nimet.
21:13 Idässä kolme porttia ja pohjoisessa kolme porttia ja etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia.
21:14 Ja kaupungin muurissa oli kaksitoista perustusta, ja niiden päällä Karitsan kahdentoista apostolin kaksitoista nimeä.
21:15 Ja minun kanssani puhuvalla oli kultainen ruoko, että hän sillä mittaisi kaupungin ja sen portit ja sen muurin.
21:16 Ja kaupunki on neliskulmainen ja sen pituus on yhtä paljon kuin leveys. Ja hän mittasi ruo'olla kaupungin, kahdeksitoista tuhanneksi stadioniksi, sen pituus ja leveys ja korkeus ovat yhtäläiset.
21:17 Ja hän mittasi sen muurin, sata neljäkymmentä neljä ihmisen kyynärän mittaa, joka on enkelin mitta.
21:18 Ja sen muurin rakennelma oli jaspista, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaan lasin kaltaista,
21:19 ja kaupungin muurin perustukset olivat kaikilla kalliilla kivillä kaunistetut. Ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedon, neljäs smaragdi,
21:20 viides sardonyks, kuudes sardion, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi,

yhdestoista hyasintti, kahdestoista ametisti.
21:21 Ja kaksitoista porttia oli kaksitoista helmeä, jokainen portti oli yhdestä helmestä, ja kaupungin pääkatu oli puhdasta kultaa, kuin läpikuultavaa lasia.
21:22 Ja temppeliä en nähnyt, sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppeli ja Karitsa.
21:23 Ja kaupunki ei tarvitse omaa aurinkoa eikä kuuta, että ne sinne loistaisivat, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa.
21:24 Ja kansat pelastuneista vaeltavat sen valossa, ja sinne maan kuninkaat kantavat ylistyksensä ja kunniansa.
21:25 Ja sen portteja ei suljeta päivällä, sillä yötä ei siellä tule.
21:26 Ja sinne vievät kansojen ylistyksen ja kunnian.
21:27 Ja sinne ei pääse mitään saastunutta ja inhottavuutta ja valehtelevaa, vaan Karitsan elämän kirjaan kirjoitetut.

22:1 Ja hän näytti minulle puhtaan, elävän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli lähti Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.
22:2 Pääkadun ja virran keskellä oli elämän puu, joka tekee kaksitoista hedelmää, aina jokaisen kuukauden mukaan antaen hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen parantamiseksi.
22:3 Ja mitään kirousta ei enää tule, ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä
22:4 ja näkevät hänen kasvonsa ja hänen nimensä on kirjoitettu heidän otsiinsa.
22:5 Ja yötä ei enää tule, eikä heillä ole tarvetta lampun valolle eikä auringon valolle, sillä Herra Jumala valaisee heitä, ja he hallitsevat aikakausiin aikakausien.
22:6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat luotettavat ja todet, ja pyhien profeettojen Jumala lähetti sanansaattajansa näyttämään palvelijoilleen, mitä pitää pian tapahtua.
22:7 Ja katso, tulen pian. Autuas, joka säilyttää tämän kirjan profetian sanat."
22:8 Ja minä, Johannes, näitä näkevä ja kuuleva, kun kuulin ja näin, lankesin näitä minulle näyttäneen sanansaattajan jalkojen eteen palvomaan häntä.
22:9 Ja hän sanoi minulle: "Katso, ettet. Sillä minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettojen, kanssapalvelija, ja tämän kirjan sanat säilyttävien. Palvo Jumalaa."
22:10 Ja hän sanoi minulle: "Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä.
22:11 Vääryyttä tehnyt tehköön edelleen vääryyttä ja tahrainen tahraantukoon edelleen ja oikeamielinen oikeudenmukaistukoon edelleen ja pyhä pyhittyköön edelleen.
22:12 Ja katso, tulen pian, ja palkka on minun kanssani, maksaakseni jokaiselle hänen työnsä mukaan.

22:13 Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.
22:14 Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa, että heille tulee valta elämän puuhun ja että he menisivät porteista kaupunkiin.
22:15 Mutta ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huoraajat ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja jokainen valhetta rakastava ja tekevä.
22:16 Minä, Jeesus, lähetin sanansaattajani todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen juuri ja Daavidin suvun tähti, loistava ja aamuinen."
22:17 Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule" ja kuuleva sanokoon: "Tule" ja janoava tulkoon ja tahtova ottakoon elämän vettä lahjaksi.
22:18 Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee, jos joku niihin jotain lisää, niin Jumala lisää hänen päälleen vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan,
22:19 ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala ottaa pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.
22:20 Näistä todistava sanoo: "Kyllä, tulen pian." Aamen. Kyllä, tule, Herra Jeesus.
22:21 Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Aamen.

Joitakin huomioita:

Enkelin merkitys niin hepreassa kuin kreikan kielessä on sanansaattaja, lähettiläs.

Kirkon käännöksissä vanhurskaus on käännös kreikan oikeamielisyyttä tarkoittavasta sanasta. Koska kreikassa ei ole vastinetta vanhurskaudelle, niin sanaa ei löydy Rauhan julistuksesta.

Gehenna (suomennettu kirkkoraamattuihin muodossa helvetti) on Hinnomin laakso Jerusalemin eteläpuolella. Juudan kuninkaiden Manassen ja Aahaan aikana laaksossa uhrattiin lapsia Molokille. Myöhemmin sinne vietiin poltettaviksi rikollisten ja itsestään kuolleiden eläinten ruumiit. Gehennan tuli on viimeistään sammunut 70 jKr., kun roomalaiset joukot tuhosivat Jerusalemin ja hajottivat temppelin niin, ettei siitä jäänyt kiveä kiven päälle.

Harhaan meno, kreikan hamartia, käännetään kirkon Ut:n suomennoksissa synniksi. Hamartia tarkoittaa myös osumattomuutta, vaikka tahtoo osua maaliin. Heprean chata, joka on Vt:iin käännetty synniksi, on merkitykseltään sama kuin kreikan hamartia.

Klassisessa kreikassa *aion* tarkoittaa paitsi aikakautta, niin myös elinikää, elämää, kosmosta, maailmanaikaa. Rauhan julistuksessa *aion* on käännetty aikakaudeksi. Sen sijaan kreikan *aionios* tarkoittaa ikuista. Asiaa kuitenkin mutkistaa se, ettei heprealainen ajattelu ikuisuudesta ollut samanlaista kuin kreikkalainen. Siten on pääteltävissä, etteivät Septuagintan (heprean kielisen Vt:n kreikannoksen) kääntäjät ole käyttäneet *aionios*/*aion* sanoja samassa merkityksessä kuin kreikkalainen filosofia. Septuagintaan heprean *olam* on käännetty *aion*'iksi. *Olam* merkitsee "kätkössä, salassa olevaa", joten se vastaa kreikan *aion*'in merkitystä. Kun lukee Ut:n ikuisuuskäsitteistöä muistaen, etteivät apostolit Vt:n teksteihin tukeutuessaan ole voineet käyttää kreikkalaisia merkityksiä, jottei teologinen sanamerkitysten silta vanhan ja uuden liiton välillä katkeaisi, niin tämä saattaa auttaa selventämään *aionios*/*aion* sanojen käyttöä. Rauhan julistuksessa *aionios* on käännetty ikuiseksi, kun parempaa sanaa ei suomen kielestä löydy.